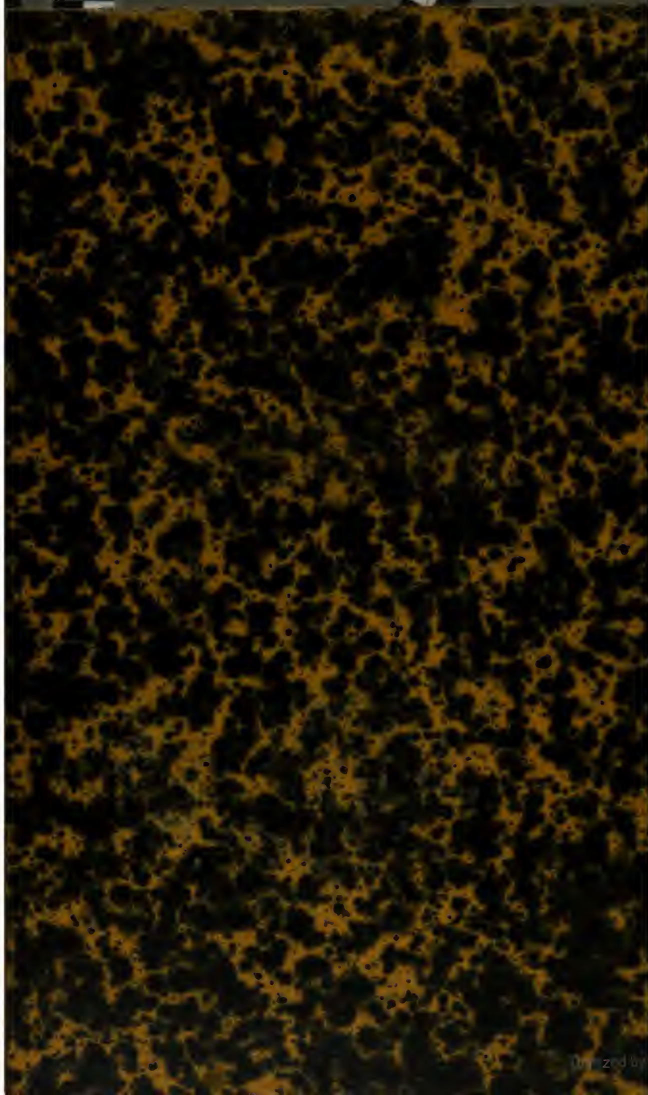
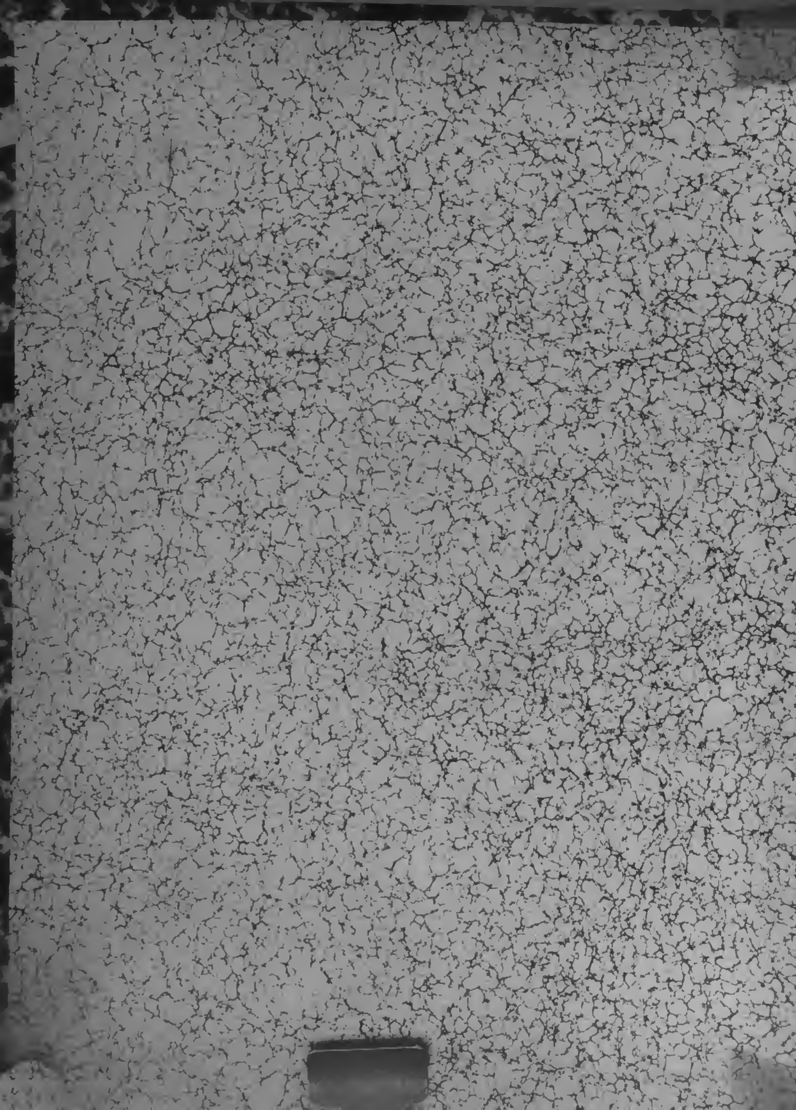

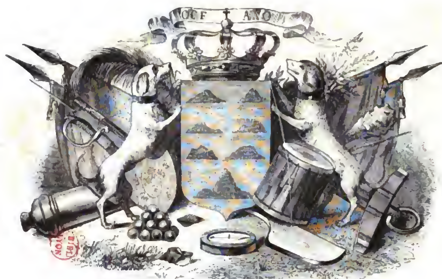

HISTOIRE NATURELLE

DES

ILES CANARIES.

PARIS. — TYPOGRAPHIE PLON FRÈRES,
Rue de Vaugirard, 36.

HISTOIRE NATURELLE 27466

DES

ILES CANARIES,

PAR

MM. P. BARKER-WEBB ET SABIN BERTHELOT,
Membres de plusieurs Académies et Sociétés savantes;

OUVRAGE PUBLIÉ SOUS LES AUSPICES

De M. le Ministre de l'Instruction Publique.

TOME TROISIÈME.

Deuxième partie.

PHYTOGRAPHIA CANARIENSIS.

SECTIO III.

PARIS,

BUREAUX : RUE PAVÉE-SAINT-ANDRÉ-DES-ARTS, 17.

MDCCCXXXVI-L.

PHYTOGRAPHIA CANARIENSIS.

CAMPANULACEÆ. Bartl.

Campanulæ Adans. et Campanulaceæ Juss. pro parte.

TRIB. I. CANARINEÆ. Nob.

Fructus baccatus, indehiscens.

CANARINA. Linn.

Calyx turbinatus, tubo cum ovario connato, limbo supero 6-fido. Corolla annuli perigyni margini inserta, campanæformis, apice 6-loba. Stamina cum corollâ inserta ejusque laciniis alternantia, inclusa, recurva, basi dilatata, antheris liberis. Ovarium inferum, 6-loculare, loculis laciniis calycinis oppositis, placentis ab axe centrali prodeuntibus, 2-laminaribus, ovulis horizontalibus, pluriseriatis. Stylus inclusus, supernè hispidus. Stigmata 6, brevia, in unicum claviformem conniventia, mox patentia, intùs papillata, extùs pilosa. Fructus baccatus, pulposus, globoso-pyriformis, 6-costatus, indehiscens. Semina plurima, ovata, placentis incrassatis nidulantia. Perispermum carnoso-corneum. Embryo minimus, perispermo brévior, axilis, radiculâ hilo conversâ, cotyledonibus radiculâ brevioribus.

Herba Canariensis, perennis, radice tuberosâ, lactescente, caulibus annuis, elongatis, sarmentosis, floribus in dichotomiis supremis vel ad apicem ramulorum summorum nascentibus, pedunculis solitariis, 1-floris, nutantibus, corollis purpureo-aurantiacis vel lateritiis.

CANARINA CAMPANULA. Linn.

Campanula Canariensis Regia, s. Medium radice tuberosâ, foliis sinuatis, cæsiis, Atriplicis æmulis, ternis circà caulem ambientibus, flore amplo pendulo, colore flammeo rutilante. *Pluken.*, *Almag.*, *pag.* 76; *Phytogr.*, *tab.* 276, *fig.* 1.

Campanula Canariensis Atriplicis folio, tuberosâ radice. *Tournef.*, *Inst.*, *pag.* 109.

Campanula foliis hastatis dentatis, caule determinatè folioso. *Linn.*, *Hort. Cliff.*, *pag.* 65, *tab.* 8.

Campanula Canariensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 238. — *Hill.*, *Hort. Kew.*, *pag.* 131. — *Veg. syst.*, *vol.* 8, *tab.* 8.

Canarina Campanula. *Linn.*, *Mant.*, *pag.* 225. — *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 1, *pag.* 598; *Ill.*, *tab.* 259. — *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 1, *pag.* 480. — *Curt.*, *Bot. mag.*, *tab.* 444. — *Gærtn. fil.*, *Carpol.*, *pag.* 163, *tab.* 211. — *Lodd.*, *Bot. cab.*, *tab.* 376. — *Herb. de l'Amat.*, *tab.* 142. — *Buch*, *Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 146. — *Alph. DC.*, *Monogr.*, *pag.* 124; *Prodr.*, *vol.* 7, *pag.* 422. — *Nob. in tit. Phyt.*, *Can. Icon.*

Bicararo, Canariensium nec bicararo uti inscribitur apud cl. de Buch.

Hab. In sylvis, ad rupes umbrosos, et in convallibus madidis insularum Canariensium. Vulgatissima est in montibus Teneriffæ Boreæ Etesiæque conversis, legimus quoque in convalle *de las Cuevas negras*, in convalle Averni sive *del Infierno* aliisque oræ meridionalis, necnon in montosis propè oppidum Teror atque alibi in Canariâ, et in insulâ Palmâ. Baccæ maturæ pulpâ albidâ farctæ parùm sapidæ sed edules plebi plerisque, uti Gætulis olim Canariensibus, non ingratæ, etiam in foro prostant. Hæc forsan fuere poma quibus ex Plinio abundabant omnes Fortunatæ, nisi arbuta fuisse cum celeb. Buchio credibile, sed arbuta Romanis Maurisque Jubæ regis vulgaria, Canarina ignota et pro pomo parvo potiùs cui formâ non dispar habenda: si quà in illo de insulis nostris paragrapho pars non parva μῦθος. Pabularis quoque ramique montibus deducti cibum caballis pecorique luxuriosum præbent.

Obs. *Canarina* ob fructum baccatum indehiscentem tribum à *Wahlenbergieis* distinctissimam *Campanulaceas* cum *Lobeliaceis* arctiùs colligantem efficit. Nescio quo errore captus capsulam apice dehiscere scripserit Gærtnerus filius.

Descr. Radix perennis, crassa, fusiformis vel demùm batatæformis, lacte scatens. Caules annui, herbacei, succulenti, erectiusculi, mox elongati sarmentosi; teretes, striati, glaberrimi, cavi, ad folia incrassati, sæpè 2-3-pedales, rore glauco conspersi. Folia opposita, rarò ternata, hastata, tenuia, aquosa, basi sub-2-loba, cordata, irregulariter dentato-crenata, acuta, repanda, subhorizontalis, margine nervoso glanduloso-denticulato, nunc pollicaria 1/2 poll. lata, nunc 4-pollicaria et 1 poll. lata, glaberrima, nitida, suprà pallida, subtùs glaucescentia, venosa, venis primariis curvatim ascendentibus, secundariis reticulatim anastomosantibus, sæpè pulchrè purpureis. Petioli tenues, cylindracei, folio duplo breviores. Rami novelli bini ad apicem merithalli cujusque è foliorum axillis prodeunt, summi dichotomi flore interposito. Flores 1 1/2 poll. longi, 1 poll. lati, ad apicem ramulorum, vel ramorum summorum dichotomiis solitarii, pedunculati, pedunculis teretibus flore duplo triplo brevioribus, nutantibus. Calyx turbinatus, glaberrimus, tubo ovario connato, 6-nervio, nervis à laciniarum nervo medio descendentibus, laciniis

lineari-lanceolatis, integris vel obsoletè dentatis, 3-nerviis, acutissimis, erectiusculis dimidium corollæ æquantibus, demùm majoribus patentibus, basibus post anthesin in fructu persistentibus. COROLLA campanulata, apice 6-loba, lobis latè lanceolatis, acutis, aurantiaca vel lateritia, glaberrima, nervis rectiusculis venisque reticulatis purpureo-picta. STAMINA 6, lobis corollinis alternantia, stylo duplo breviora, filamentis crassis in alabastro rectis, mox recurvis, basi dilatatis, marginibus retrorsùm revolutis, antrorsùm cum disco cava 5 nectarifera aquâ saccharatâ scatentia efformantibus, supernè attenuatis marginibus introrsùm revolutis, antheris liberis, filamentis sublongioribus, erectis, oblongis, angustis, utrinque obtusiusculis, dorso ad basin insertis, longitrorsùm ad latera dehiscentibus. OVARIUM inferum, 6-loculare, loculis laciniis calycinis oppositis, ovulis plurimis, placentis 2-laminaribus horizontaliter funiculo brevissimo crasso affixis. STYLUS tubi corollini longitudine, columnaris, utrinque incrassatus, basi glaber, apice claviformis et ad dimidium usque pilis crispulis pilosus. STIGMATA incipiente anthesi conniventia, mox repanda, crassa, 3-angularia, extùs pilosa, intùs papillosa. FRUCTUS baccatus, carnosus, globosus, indehiscens, apice constrictus umbilicatus, calyce et corollâ marcescentibus coronatus, 6-costatus, glaber, inter costas rugosus, 6-locularis. SEMINA placentis fimbriatis carnosis nidulantia, ovata, rufula, basi ad umbilicum nigro notata subattenuata, apice obtusa, leviter nigrescentia, integumento coriaceo obsoletè scabro, cum perispermo arctè cohærente. PERISPERMUM amplum, carnoso-subcorneum. EMBRYO minimus, axilis, pupæformis, perispermo 3-plo brevior. RADICULA crassa, obtusa, hilo conversa. COTYLEDONES radiculâ breviores, apice attenuatæ.

TRIB. II. WAHLENBERGIEÆ.

Capsula apice supero dehiscens.

WAHLENBERGIA. SCHRAD.

CALYX ovatus vel turbinatus, tubo cum ovario connato, apice supero, 3-5-fido. COROLLA ad apicem tubi calycini inserta, campanulata vel tubulosa, apice vel ad medium usquè 3-5-fido. STAMINA 3-5, filamentis basi dilatatis, erectis vel recurvis, antheris liberis, oblongis vel ovatis. OVARIUM 2-5-loculare, loculis ovariorum 5-locularium lobis calycinis oppositis. OVULA plurima, placentis 2-laminaribus ab axi protrusis affixa. STYLUS inclusus, supernè pilosus. STIGMATA 2-5, demùm patula, brevia. CAPSULA ovata vel oblongo-ovata, 2-5-locularis, apice supero valvis diruptis loculicidè dehiscens. SEMINA ovata, raró elliptica vel 3-quetra. PERISPERMUM carnosum. EMBRYO axilis.

HERBÆ annuæ perennesque raró suffrutices hæmispherii præsertim australis cives, paucissimæ palæogææ. FOLIA alterna vel opposita, inferiora subrosulata. Caules subnudi vel foliosi, erecti vel diffusi. FLORES rosei, albi cœruleique, pedicellis per anthesin nutantibus, fructiferis erectis.

SECTIO I. *AIKINIA.* (AIKINIA ET LOBELIOIDES. ALPH. DC.)

Flores 3-4-5-meri. Fructus 2-5-merus. Semina ovata. Herbæ Indicæ, Austro-Libycæ, atque Australasicæ, unica per insulas Canarienses et Maderenses, Africam borealem et Europæ fines attingit. An genus?

1. WAHLENBERGIA LOBELIOIDES. ALPH. DC.

W. annua, caule erecto, glabro vel basi hispidulo; ramis strictis, foliosis vel subnudis; foliis inferioribus lanceolatis ovatisve, in petiolum attenuatis, superioribus lanceolatis vel linearibus, omnibus sinuato-dentatis, glabris vel nervis et margine strigoso-hirtis, calycis glaberrimi tubo cylindraceo-ovato, ovato, vel exiguo globuloso, nervis sæpè evanescentibus, laciniis linearibus vel lanceolato-linearibus, acutis; corollâ glabrâ, infundibuliformi, demùm suprà basin constrictâ et basi disciformi, tubo dentium calycis longitudine vel duplò longiore; staminibus 3-5, basi latioribus, incumbentibus, antheris oblongis; seminibus ovatis, nitentibus.

α Gussonei major, foliis latis, floribus 5-meris, corollâ latiore albidâ, capsulâ elongatâ, obovatâ, 3-merâ.

Campanula nutabunda. *Guss! in Ten., App. ad Fl. nap. Prodr. quintâ., pag.* 8. — *Plant. rar., pag.* 94, *tab.* 18. — *Moris!, Stirp. sard., El.* 1, *pag.* 30.

Wahlenbergia nutabunda. *Alph. DC., Monogr. Campan., pag.* 151. — *Bertol., Fl. it., vol.* 2, *pag.* 524. — *Prodr., vol.* 7, *pars* 2, *pag.* 435.

β *Linnæi*, media, foliis angustioribus, floribus 3-5-meris, corollâ longiore, tubulosâ, roseâ, capsulâ cylindraceo-ovatâ, 2-3-loculari.

Campanula lobelioides. *Linn., Suppl., pag.* 140. — *Hort. Kew., ed.* 1, *vol.* 1, *pag.* 219. — *Buch Phys. Beschr. Can. Ins., pag.* 146.

Roella cernua. *Brouss., Cat. hort. Monsp., pag.* 49.

Lobelia Broussonetia. *Bory, Iles Fort., pag.* 330.

Campanula parviflora. *Salisb., Prodr., pag.* 126.

Wahlenbergia pendula. *Schrad., Cat. hort. Gott.*, 1814, *pag.* 3. — *Diss. de Blumenb., pag.* 38.

Wahlenbergia lobelioides. *Alph. DC., Monogr. Camp., pag.* 157, *tab.* 7. — *Prodr., vol.* 7, *pars* 2, *pag.* 440.

γ *macilenta*, minor, foliis linearibus, floribus 3-meris, corollâ roseâ, capsulâ breviter ovatâ vel globulosâ, 2-merâ.

HAB. Surgunt varietates omnes inter saxeta et glaream ad torrentium ostia et in rupestribus humidiusculis regionis inferioris insularum omnium Canariensium. Legimus etiam hanc plantam in monte *Peñitas de Chache* insulæ Lancerottæ, ubi formam habuit Gussoneanam.

DISTRIB. GEOGR. Ab insulis nostris et à Maderâ in Lusitaniam (*Herb. nostrum!*), in Calabriam (*Gussone!*), et in Sardiniam (*Moris!*) protruditur. Inter tantas quoque Africæ australiores species credibile est latere.

OBS. *Aikinia*, Alph. DC. seu genus sit seu sectio, valdè concinna est et ex integro servanda. Species nostra mirè mutabilis nullo prorsùs charactere à *Wahlenbergiâ mutabundâ* dirimitur. Specimina plura Canariensia in Teneriffâ lecta omninò eadem sunt ac Gussoneana quæ ab ipso clarissimo inventore habuimus. Per mille formas alias formam speciei acceptam et varietatis nostræ pusillæ sitibundæ soli naturâ et aeris indole coacta induit.

TRIB. III. CAMPANULEÆ.

Capsula latere dehiscens.

SPECULARIA. HEIST.

CALYX tubo prismatico vel infundibuliformi, limbo supero 5-fido. COROLLA tubi calycini apici inserta, campanulato-rotata, apice 5-loba. STAMINA 5, cum corollâ inserta, filamentis linearibus brevibus, erectis, vel elongatis recurvis, antheris oblongis, liberis, 2-locularibus, loculis longitudinaliter antrorsùm dehiscentibus. OVARIUM inferum, phyllidiis rotundato-incurvis 3-2-loculare. OVULA plurima, placentis filiformibus per axim decurrentibus affixis. STYLUS inclusus, ultrà medium pilosus. STIGMATA 3, filiformia. CAPSULA elongata, prismatica, vel ventricoso-prismatica, polysperma, 3-2-locularis, valvis sursùm revolutis sub apice vel medio loculicidè dehiscens. SEMINA ovato-lenticularia vel lenticularia, nitidissima vel puncticulata. EMBRYO perispermo corneo-carnoso axilis, oblongo-ovatus, radiculâ crassâ, cotyledonibus brevissimis.

HERBÆ annuæ, erectiusculæ vel diffusæ, orarum maris Mediterranei præsertim incolæ, una per Europam temperatam, unica per orbis totius novi regiones sparsa. FOLIA radicalia subrosulata, caulina alterna. FLORES solitarii, vel bini, axillares, vel ad apicem ramorum terminales, cœrulei vel subrosei.

APENULA. Neck.

Calycis tubus prismaticus. Filamenta brevia, erecta. Ovarium 3-loculare. Capsula elongata, prismatica. Semina ovato-lenticularia. Species palæogææ.

HESPEROCODON. (DYSMICODON. Endl.)

Calycis tubus infundibuliformis. Filamenta elongata, recurva. Ovarium 2-3-loculare. Capsula brevis ventricoso-prismatica. Semina lenticularia. Species neogæa.

Sectio I. *APENULA.* Neck.

1. SPECULARIA FALCATA. Alph. DC.

S. caule robusto, erectiusculo, ramoso, basi sæpè scabro; foliis ovatis lanceolatisque, crenatis, ciliatis; floribus parvis 1-3 axillaribus, superioribus subspicatis; calycis tubo elongato, laciniis longissimis, lanceolato-linearibus, acutis, falcato-reflexis, calycis tubo fructifero 2-plò brevioribus.

Flores pallidè cœrulei.

Campanula arvensis flore minimo, capsulâ grandi. *Buxb.*, *Cent.* 4, *pag.* 24, *tab.* 38.

Prismatocarpus falcatus. *Ten.*, *Prodr.*, *pag.* 16. — *Fl. nap.*, *vol.* 1, *pag.* 77, *tab.* 20.

Campanula falcata. *Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 5, *pag.* 154. — *Guss.*, *Pl. rar.*, *pag.* 96. — *Fl. sic.*, *Prodr.*, *vol.* 1, *pag.* 247. — *Suppl.* 1, *pag.* 56.

Specularia falcata. *Alph. DC.*, *Monogr. Camp.*, *pag.* 345. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 2, *pag.* 523.

Prismatocarpus scaber. *Lowe*, *Nov. Fl. mad.*, *pag.* 16.

Hab. Hanc speciem in insulâ Canariâ invenit cl. Despréaux.

Distrib. geog. Occurrit hùc illùc ad utramque oram maris Mediterranei præsertim magis occidentalis.

2. SPECULARIA HYBRIDA. Alph. DC.

S. caule erecto, subramoso, scabro; foliis ovatis, obtusiusculis, sinuato-crenatis; floribus subterminalibus; calycis tubo elongato, apice constricto, lobis ovato-lanceolatis erectis fructu 3-plò brevioribus; corollâ parvâ, laciniis ovatis, acutis.

Flores rosei vel cœruleo-rosei.

Speculum Veneris minus. *Johnst.*, *Ger. herb.*, *pag.* 439. — *Park.*, *Theatr.*, *pag.* 1331.

Campanula arvensis erecta, sive speculum Veneris. *Moris.*, *Hist.*, *sect.* 5, *tab.* 2, *fig.* 2.

Campanula hybrida. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 239. — *Engl. bot.*, *tab.* 375.

Prismatocarpus hybridus. *L'Hérit.*, *Sert. angl.*, *pag.* 2. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 709. — *Ten.*, *Fl. nap.*, *vol.* 1, *pag.* 77.

HAB. Crescit hæc species in arvis Canariæ et Teneriffæ.

DISTRIB. GEOG. Accola est peripherii totiùs maris Mediterranei undè per Gallias sparsa 55 in Britanniâ latitudinis gradum (*Watson*) attingit, et ultrà 52 in Germaniâ (*Koch*) scandit.

CAMPANULA. LINN.

CALYX tubo cum ovario connato ovato vel rotundato, limbo supero 5-fido, marginibus planis vel lobis ad sinus appendiculatis. COROLLA ad apicem tubi calycini inserta, campanulata, 5-loba, lobis brevibus, ovatis, acutis. STAMINA 5, cum corollâ inserta, filamentis basi dilatatis suprà ovarium incumbentibus, antheris elongatis, liberis. OVARIUM 3-5-loculare, loculis lobis calycinis oppositis. OVULA plurima placentis ab axe centrali magìs minùsve protrusis affixa. STYLUS inclusus, pilis deciduis pilosus. STIGMATA 3-5, linearia, mox revoluta. CAPSULA 3-5-locularis, ovata vel turbinata, loculis valvis sursùm reversis loculicidè propè basim vel ad apicem dehiscentibus. SEMINA plurima, minima, plano-elliptica, vel ovata nitida. PERISPERMUM carnosum. EMBRYO axilis.

HERBÆ perennes vel annuæ hemisphærii borealis. FOLIA radicalia lata subrosulata, superiora sæpè angustiora, alterna, raró opposita. FLORES axillares spicati vel fasciculati, aut terminales glomerati thyrsoidei vel paniculati, cœrulei vel albi.

SECTIO I. *MEDIUM*. TOURNEF. A. DC.

Calycis sinus appendiculati. Capsula basi dehiscens.

1. CAMPANULA DICHOTOMA. LINN.

C. strigosa, caule erecto, 2-tomo; foliis ovato-lanceolatis, sessilibus, margine irregulariter crenato-dentatis; floribus ad apicem ramorum axillaribus sessilibus, vel terminalibus pedunculatis; calycis tubo turbinato, laciniis basi lanceolatis, apice acutis, appendiculis ovatis, acutis vel obtusiusculis, patulis vel subadpressis; corollâ campanulato-tubulosâ, basi dilatatâ, calycis laciniis sublongiore, pubescente vel subglabrâ; staminibus glaberrimis, filamentis basi 3-angularibus, versus apicem attenuatis, subulatis; stylo brevissimè

pubescente ; capsulà depressà subrotundatà ; seminibus ovatis, utrinquè attenuatis, succineis, nitidissimis.

Campanula hirsuta Ocimi folio caulem ambiente, flore pendulo. *Bocc.*, *Ic. et Descr.*, *pag.* 84. — *Moris.*, *vol.* 1, *sect.* 5, *tab.* 3, *fig.* 26, à Boccone mutuata.

Viola mariana minor, cærulea folio subrotundo, calyce corniculato. *Barrel.*, *Ic.*, 759.

Campanula dichotoma. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 237. — *Jacq.*, *Collect.*, *vol.* 5, *pag.* 36, *tab.* 12. — *Fl. græc.*, *tab.* 211. — *Reichb.*, *Cent.*, 5, *tab.* 441. — *Sweet*, *Brit. flow. gard.*, *tab.* 280. — *Bert.*, *Fl. it.*, *vol.* 2, *pag.* 508.

Campanula mollis β. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 910.

Campanula afra. *Cav.*, *Anal. de cienc. nat.*, *vol.* 3, *pag.* 21.

Campanula decipiens. *Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 5, *pag.* 142.

Campanula dichotoma α et β. *Alph. DC.*, *Monogr. Camp.*, *pag.* 236. — *Prodr.*, *vol.* 7, *pars* 2, *pag.* 462.

Hab. Legimus semel tantùm hanc speciem in rupibus siccissimis propè Sanctam Crucem Teneriffæ.

Distrib. geog. Herba est regionum calidiorum mari interno conterminarum quæ in Italià (*Schouw*,) ad 42 ferè gradum latitudinis borealis scandit, nec Galliarum littora attingit. In Asià interiore usquè in Mesopotamiam (*Auch. ex Alph. DC.*) protenditur.

Obs. Ambarum clariss. Candollei filii varietatum solà eàdemque statione lectæ plantæ nostræ characteres præ se ferunt. Specimina Italica et Fontanesii Africana minora sunt et strigosiora, unde *C. strigosam* Russel quodam-modo referunt, quæ autem laciniis calycinis longè acuminatis à nostrà solo aspectu facillimè discernitur.

Sectio II. *EUCODON.* A. DC.

Sinus calycis nudi.

DIVISIO I. ERINUS.

Herba annua. Rami 2-tomi. Folia opposita vel alterna. Flores in dichotomiis sessiles vel folio oppositi. Lobi calycini stellato-patuli. Capsula complanato-turbinata, basi poris binis dehiscens!

2. CAMPANULA ERINUS. Linn.

C. breviter hispida, caule erecto vel divaricato; ramis flexuosis; foliis ovatis et ovato-oblongis, sessilibus, inferioribus breviter petiolatis; pedunculis filiformibus, nutantibus; lobis calycinis 3-angularibus; corollà minimà; filamentis basi latis.

Erinos. *Cæsalp.*, *De plant.*, *pag.* 386, non Diosc.

Erinus. *Column.* φυτοβασ., *App.*, *pag.* 31.

Erinos Fabii Columnæ minor. *Bauh.*, *Hist.*, *vol.* 2, *pag.* 799.

Alsine oblongo folio serrato, flore cæruleo. *Ejusd.*, *Hist.*, *vol.* 3, *pag.* 367.

Rapunculus minor foliis incisis C. B. P. Erini sive Rapunculi minimum Genus Col. *Moris.*, *Hist.*, *sect.* 5, *tab.* 7, *fig.* 25.

Campanula Erinus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 240. — *Fl. græc.*, *tab.* 214. — *Alph. DC.*, *Monogr. Camp.*, *pag.* 295. — *Prodr.*, *vol.* 7, *pars* 2, *pag.* 473.

Roucela Erinus. *Dumort.*, *Comment. bot.*, *pag.* 14, ex cl. Alph. DC.

Erinia Campanula. *Noul.*, *Fl. du bass. sous-pyrén.*, *pag.* 407.

Hab. In rupestribus siccis regionis inferioris insularum Canariensium haud infrequens.

Distrib. geog. Cives est oræ utriusquè vasti crateris maris Mediterranei undè in medias terras quandoque protruditur. (*Boreau*, *Fl. du centre*, vol. ii, pag. 291.)

ERICACEÆ. Lindl.

TRIB. I. ARBUTEÆ. DC.

ARBUTUS. Tournef.

Calyx 5-partitus. Corolla sub disco hypogyno inserta, globosa vel ovato-globosa, apice constricta, limbo brevi, 5-fido, reflexo. Stamina 10, inclusa, imo corollæ tubo inserta. Antheræ in præfloratione erectæ, basi affixæ, thecis basi biporosis ibique dorso appendiculato aristatis, demùm per anthesin reversæ. Ovarium disco hypogyno impositum vel immersum, 5-loculare, loculis multi-ovulatis. Ovula à placentis apici columnæ brevis axilis affixis et stylo nervis connexis, pendula. Stylus simplex stigmate capitato. Bacca globosa, granulato-tuberculata, 5-locularis. Semina plurima, placentis immersa carnosis ab apice columnæ centralis solutis et styli nervis pendulis, testâ crustaceâ. Perispermum carnosum, oleaginosum, testæ adnatum. Embryo rectus, axilis. Radicula hilo conversa. Cotyledones planæ.

Arbusculæ vel frutices hæmispherii borealis sempervirentes, littorum scilicet crateris Mediterranei, Fortunatarum et Americæ extrà tropicum Cancri. Folia alterna, petiolata, coriacea. Flores racemosi, racemis terminalibus, corollis albis vel roseis.

1. ARBUTUS CANARIENSIS. Veill.

A. arborescens, cortice lævi, ferrugineo, foliis elongato-lanceolatis, acuminatis, glabris, serratis, basi attenuatis, petiolis fulvis, junioribus hirtis; paniculis erectiusculis, subfoliosis, laxis, glanduloso-hispidis, floribus remotiusculis, bracteis elongatis; corollâ rotundato-ovatâ; aristis crassiusculis antheris duplò brevioribus; baccâ verrucosâ, magnâ, succosâ, aurantiacâ.

Arbutus serratis foliis Canarina, cortice circumrupto, sive duodecies anni spatio, corticem abjiciens, ex insulâ Teneriffâ nobis est allata. *Pluk.*, *Almag.*, *pag.* 49.

Arbutus procera. *Soland.*, *mss. in herb. Banks.*

Arbutus Canariensis. *Veill. in Duham. arbr.*, *ed. alt.*, *vol.* 1, *pag.* 80. — *Poir.*, *Encycl. suppl.*, *vol.* 1; *pag.* 419. — *Sims*, *Bot. mag.*, *tab.* 1577.

Arbutus callicarpos. *Brouss!*, *Cat. Hort. Monsp.*, 1805, *pag.* 6. — *Buch*, *Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 146 *et* 180.

Madroño. Canariensium.

Hab. Occurrit hæc arbor in sylvis Palmæ Canariæ et Teneriffæ ubi ad latus meridionale insulæ in convalle *del Agua* suprà *Arafo* copiosa est.

Distrib. geogr. Species est omninò Canariensis.

Obs. Arbor est 20-pedalis et ultrà, facie Unedonis, cortice autem deciduo. Lignum præbet durum pulchrè roseum, sed color evanescit. Flores majores sunt quàm in Unedone, roseæ vel in umbrosis roseo-virescentes. Est quoque imprimis callicarpa, baccæ enim conspicuè aurantiacæ 1 1/2 pollices diametro metiuntur, suaviores quoque et magis pulposæ sunt quàm in specie Europæâ. Rejiciendum autem nomen, jam enim ab anno 1801 novæ Duhamelii arborum editionis pars prior prodierat. È fructu liquorem in cerevisiæ vel vini speciem concoquebant Gætuli Canarienses; sacchare conditum comedunt coloni Hispani ex Masson. Hæc quoque poma forsan fuere Fortunatarum de quibus apud Plinium (lib. 6, cap. 37) mentio facta est. Mense novembre anni 1828 florentem hanc speciem fructusque maturos gerentem invenimus.

Semina sat numerosa in placentis pulposis abscondita sunt, ovato-3-quetra, basi ad hilum acuta, fibroso-cartilaginea. Perispermum crassum oleo scatit. Radicula leviter incurva, cotyledonibus longior. Cotyledones oblongo-obovatæ vel rotundato-ovatæ obtusiusculæ.

TRIB. II. ANDROMEDEÆ. DC.

CLETHRA Gronov. Linn.

Calyx 5-partitus, persistens. Corolla hypogyna, profundè 5-fida, laciniis erectis demùm secedentibus, deciduis. Stamina 10, filamentis filiformibus, inclusa vel exserta. Antheræ in præfloratione erectæ, introrsæ, basi sagittatæ vel cordatæ, mox per anthesin reflexæ, poris muticis dehiscentes. Ovarium sessile, 3-loculare, loculis multiovulatis. Ovula plurima in quoque loculo placentæ globosæ vel angulatæ ab apice columnæ centralis pendulæ affixa, sessilia. Stylus filiformis, apice 3-fidus, laciniis recurvis. Stigmata 3, capitata. Capsula pyramidalis vel depressa, 3-locularis, loculicidè dehiscens. Semina plurima, ovato-angulata testâ fungosâ vel plana alâ fungosâ marginata. Peri-

SPERMUM carnosum, cum testâ coalitum. EMBRYO axilis cylindraceus vel minimus ovatus. RADICULA hilo conversa.

FRUTICES vel arbores Americanæ, unica Floræ Atlantico-Canariensis. FOLIA alterna, decidua vel perennantia. FLORES in racemos bracteatos digesti albi vel subrosei.

OBS. Nescio quâ hallucinatione deceptus placentas *Clethræ alnifoliæ* basi adnatas esse scribit celeb. Gærtnerus (vol. 1, pag. 302), cujus errationem secuti sunt botanici plurimi, inter quos jam nuperrimè (nec tam vasti moliminis opere omnia per se vidisse licuit) enumerandus etiam doctissimus ac clariss. Endlicherus. Ex examine autem trium sectionis Euclethræ DC. specierum *alnifoliæ tomentosæ*, atque *acuminatæ*, erràsse Gærtnerum et placentas ab apice columnæ centralis dependere vidi, eandemque placentationem in speciebus 8 sect. *Tini* (Cueliariæ Ruiz et Pav.) observavi. Ritè viri seduli Ruiz et Pavon *Cuellariæ* « receptacula (placentas) brevi columnæ adnata » (in *Prodromo Flor. Per. et Chil.*, pag. 59) scripserunt; sed hoc, quòd tab. 10, figg. 8 et 9 tam rudes sunt atque ambiguæ botanicos omnes recentiores effugerat.

SECTIO I. *TINUS*. LINN. — CUELLARIA. RUIZ ET PAV.

Folia perennantia. Genitalia inclusa. Antheræ basi cordatæ. — Species austro-Americanæ unica Maderensis.

1. CLETHRA ARBOREA. HORT. KEW.

C. frutex, foliis lanceolatis, glabris, apicem versùs serratis, penninerviis, basi attenuatis, longiùs petiolatis; racemis terminalibus, paniculatis, tomentosis; calycis laciniis ovatis, obtusis, pubescentibus, subciliatis, corollæ oblongis, glabris, apice obtusissimis, eroso-denticulatis, subemarginatis, calyce 3-plò longioribus, basi inter se vix ac ne vix cohærentibus; staminibus imâ basi cum petalis connexis, filamentis complanatis, apice filiformibus, antheris basi cordatis, apice acutissimis; ovario ovato, hirsuto, stylo demùm elongato, profundè 3-fido; seminibus complanatis, alatis.

Clethra arborea. *Hort. Kew., ed.* 1, *vol.* 2, *pag.* 73. — *Vent., Jard. Malm., tab.* 40. — *Sims, Bot. mag., tab.* 1057. — *Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pagg.* 146 *et* 175. — *Lond. Arb. brit., fig.* 930. — *DC., Prodr., vol.* 7, *sect.* 2, *pag.* 589.

HAB. Pulchram hanc arbusculam, nobis nullibi obviam in convalle de *Nuestra Señora de Gracia* sub oppido *Laguna* invenerunt cll. de Buch et Chr. Smith. Sumpta est descriptio è speciminibus quæ anno 1828 in Maderâ legi.

DISTRIB. GEOG. Hæc species generis Americani prodromus in Maderæ convallium rupestribus satis communis est.

TRIB. III. ERICEÆ. DC.

ERICA. Linn.

Calyx æqualis vel imbricatus, 4-partitus vel rariùs 4-fidus. Corolla hypogyna, tubulosa, hypocrateriformis urceolata campanulata vel globosa, limbo brevi, rariùs maximo, 4-fido, connivente, erecto, patente vel revoluto. Stamina 8, rariùs 6-7, disco hypogyno glanduloso inserta. Filamenta libera, rariùs submonadelpha. Antheræ inclusæ vel exsertæ, terminales, ad insertionem filamenti appendicibus 2 aristatæ vel cristatæ, vel muticæ, poro orbiculari, vel oblongo vel rimâ longitudinali dehiscentes. Ovarium 4- loculare rariùs 8-loculare loculis 2-multiovulatis. Stylus filiformis. Stigma obtusum, capitatum vel peltato-dilatatum, sæpè breviter 4-lobum. Capsula 4-rariùs 8-locularis, loculicidè 4-valvis, dissepimentis demùm fissis, partìm valvulis, partìm columellæ adhærentibus. Semina placentis axilibus affixa, ovoidea vel compressa, testâ adhærente reticulatâ, læviusculâ vel nitidâ, rariùs in membranam tenuem expansâ.

Frutices Europæi, vel maximâ parte Austro-Africani, rigiduli. Folia lineari-acerosa, marginibus revolutis sæpè sub folio cohærentibus, verticillata rariùs alterna vel sparsa. Flores in pedicellis 1-floris axillares vel terminales, solitarii verticillati vel capitati, plerumque cernui. Bracteæ in pedicello sæpissimè 3, 2 oppositis, 1 inferiore rariùs deficiente. (*Benth. in DC. Prodr.*)

1. ERICA ARBOREA. Linn.

E. arbor, ramis strictis, pilis dentatis lanuginoso-hirtis; foliis sparsis ternis quaternisque, linearibus, glabris vel margine scabris; racemis terminalibus; corollâ campanulatâ, calycis laciniis lanceolatis ciliolatis 3-plò longiore; antherarum appendicibus brevibus, latiusculis, margine serrulatis; ovario glabro, stylo exserto, stigmate capitato vel subpeltato.

Scopa foliis albis. *Cæsalp., De plant., pag.* 104.

Erica arborea. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 502. — *Amæn. acad., vol.* 8, *pag.* 55, *tab.* 1, *fig.* 14. —

Sibth., *Fl. græca*, *tab.* 351. — *Link in Buch Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 145, *et Buch*, *l. c.*, *pag.* 180. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 4, *pag.* 321.

Brezo. Canariensium.

HAB. Hæc species in insulis Canariensibus procera fit et crassa ex æquo, ligno durissimo rubescente. Arbores vidimus 30- immò 40-pedales, quæ ultrà 2 pedes diametro metiuntur. In insulis omnibus magis minùsve communis est. In Teneriffâ zonam super sylvas per se solam efficit, perindè atque in Palmâ, ubi altitudinem 4200 ped. super mare ex cl. Buch attingit. In insulâ planiore Lancerottâ verticem jugi *Peñitas de Chache* vestit et in sylvulâ Fuerteventuræ propè fanum Divæ Mariæ de *la Peña* cum Pistaciâ atlanticâ Desf. commixta viret.

DISTRIB. GEOGR. Hæc species oras vasti crateris Mediterranei à Lusitaniâ ad Græciam usquè adornat.

OBS. *E. arborea* monente scrutatore oculato Soyer-Willemet à congeneribus et præcipuè à vicinâ *E. polytrichifolia* Salisb., cui pili simplices, pilis ipsis dentatis seu pilos breves gerentibus facilè dignoscitur; non ità quidem ab *E. acrophya* cui pili iidem. Diversa tamen videtur planta Abyssinica calyce comparatè cum corollâ longiore et antherarum intensè purpurarum appendicibus longioribus subulatisque.

2. ERICA SCOPARIA. LINN. VAR. PLATYCODON. NOB.

E. glabra foliis latè linearibus; inflorescentiâ laterali, ramis densè floriferis; bracteis 3 remotis; foliolis calycinis basi connatis, ovato lanceolatis, corollâ dimidio brevioribus; corollâ ante anthesin globosâ, apertâ latè campanulatâ; antheris obtusis, muticis, inclusis; stigmate peltato, exserto; capsulâ depressâ glabrâ; seminibus ovatis, utrinquè obtusis, puncticulatis.

Erica Coris folio IV. *Clus.*, *Hisp.*, *pag.* 108.

Erica scoparia flosculis herbaceis. *Lob.*, *Hist.*, *vol.* 1, *pag.* 42. — *Ic.*, *vol.* 2, *pag.* 215.

Erica scoparia. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 502, pro parte. — *Mant. alt.*, *pag.* 372. — *Amæn. Acad.*, *vol.* 8, *pag.* 55, *tab.* 1, *fig.* 13. — *Benth. in DC.*, *Prodr.*, *vol.* 7, *sect.* 2, *pag.* 692. — *Buch*, *Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 181.

Erica azorica. *Hochst.*, *Pl. az. exsicc.* *n.* 30!

Tejo. Canariensium.

HAB. In insulæ Teneriffæ ericarum regionis parte superiore ad sylvam de *las Mercedes* per juga montium usquè ad Tagananam.

DISTRIB. GEOG. Species est occidentalis quæ à Fortunatis per insulas Maderenses ac Azoricas ipsamque Lusitaniam, ubi copiosa, medias Galliæ terras et Ligerim flumen attingit; secùs littora maris interni usquè in Italiam et Græciam versùs orientem pergit.

OBS. Species Canariensis omnibus partibus major est et fortior corollasque habet valdè apertas atque intensè fucatas, sed differentias nullas reverà specificas videre potuimus.

ASCLEPIADEÆ [1].

PERIPLOCA.

Calyx 5-partitus. Corolla rotata, altè 5-fida, laciniis patulis v. reflexis obscurè emarginatis, sæpiùs introrsùm hirsutis. Squamæ 5 aristatæ fauci insertæ cum laciniis alternantes. Stamina 5, filamenta distincta. Antheræ apice cohærentes dorsoque medio barbatæ. Massæ pollinis apice dilatato corpusculi stigmatis applicitæ, solitariæ, è quatuor confluentibus. Stigma muticum, hemisphæricum, antheris reconditum. Folliculi cylindracei, divaricatissimi, læves. Semina carnosa.

Frutices Europæ austr., Asiæ et Africæ æquinox. indigeni, sæpiùs volubiles glabri foliosi v. rariùs aphylli. Folia sæpiùs nitida sempervirentia. Flores in cymis dichotomis extrà axillaribus v. axillaribus pedunculatis rariùs subsessilibus dispositi; corollæ squamulis aristatis aristis filiformibus inflexis.

1. PERIPLOCA LÆVIGATA. Ait.

P. erecta v. subvolubilis, foliis elliptico- v. lineari-oblongis obtusis v. mucronulatis basi et apice haud rarò attenuatis utrinque glabris coriaceis subopacis nervis vix conspicuis, cymis paucifloris folio brevioribus, corollæ laciniis ovato-oblongis emarginatis, marginibus reflexis, utrinque glabris, folliculis oblongis.

Periploca lævigata. *Hort. Kew.*, *vol.* 1, *pag.* 301.

Periploca punicæfolia. *Cav.*, *Icon.*, *vol.* 3, *pag.* 91, *tab.* 217.

Periploca angustifolia. *La Bill.*, *Decad. Syr.*, 2, *pag.* 13, *tab.* 7. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 209.

Periploca rigida. *Vivian. Il. lib. spec.*, *pag.* 14, *tab.* 6, *figg.* 3, 4, *h.*

---

(1) Rogatui nostro benignè obtemperans Asclepiadearum ordinem elaboravit celeb. Decaisne.

Periploca audicea. *Rauch.*

Cornicál. Canariensium.

Hab. In rupestribus siccis regionis totius maritimæ ins. Can. et longiùs à mari usquè ad alt. 600 pedum scandentem propè oppidulum *Icod de los Vinos* eam detexit cl. de Buch.

Distrib. geog. In Mauritaniâ, Syriâ.

CEROPEGIA. L. R. Br.

Calyx 5-partitus. Corolla tubulosa, basi magis minùsve ventricosa, subinfundibuliformis, limbi laciniis compressis, ligulatis, erectis, sæpiùs arcuatis apiceque cohærentibus haud raró ciliolatis, præfloratione valvatâ. Corona staminea duplici serie campanulata v. rotata, 5-15-lobata, lobis antheris antepositis sæpiùs longioribus ligulatis apice haud raró approximatis conniventibus. Antheræ apice simplices, membranâ destitutæ. Massæ pollinis erectæ, rotundatæ margine interiore pellucidæ. Stigma muticum. Folliculi cylindracei, læves, pergamacei. Semina carnosa.

Suffrutices v. potiùs herbæ perennes indicæ v. Africanæ erectæ carnosæ aphyllæ v. sæpiùs volubiles foliosæ. Folia haud raró carnosula. Flores subcorymbosi v. umbellati concolori virentes, lutei, purpureo v. atroviolaceo-maculati.

1. CEROPEGIA DICHOTOMA. Haw.

C. erecta casnosa glaberrima, foliis linearibus acutis in petiolum brevem attenuatis marginibus reflexis suprà nitidis, pedunculis brevissimis, pedicellis erectis ad ramulorum apicem, corollæ tubo cylindraceo flavescente, limbi laciniis oblongo-lanceolatis cohærentibus glaberrimis, coronæ stam. lobis exterioribus lanceolatis crassiusculis, inter. ligulatis triplò longioribus flavis, folliculis subarcuatis basi et apice angustatis lævibus.

Ceropegia dichotoma. *Haw., Pl. succul., pag.* 13.

Ceropegia aphylla. *Ejusd., pag.* 13, *n.* 8. — *Buch, Phys. Besch. Can. Ins., pag.* 164.

Mataperro seu *Cardoncillo.* Canariensium.

Hab. In rupibus siccis calidissimis insularum Canariæ, Palmæ et Teneriffæ. Nos ad

maris littora tantummodò florentem legimus, cl. de Buch ad altitudem 500 pedum crescentem vidit, et varietatem propè Arucam corollis fuscis præditam observavit cùm color florum normalis luteus. Succus ad canes et mures necandos in usu est unde nomen vernaculum *Mataperro*, et *Cardoncillo* quià *Euphorbiæ Canariensi* (*Cardon*) simillima est.

DISTRIB. GEOG. Species est unicè Canariensis.

GOMPHOCARPUS. R. BR.

CALYX 5-partitus. COROLLA 5-partita, rotata v. laciniis reflexis. CORONA staminea gynostegio inserta, 5-phylla, foliolis cucullatis, marginibus utrinque unidentatis introrsùm simplicibus, apice truncatis. ANTHERÆ membranâ terminatæ. MASSÆ pollinis apici attenuato affixæ, clavato-compressæ, v. cultriformes, basi rotundatâ v. obliquè truncatâ. STIGMA depressum pentagonum carnosum. FOLLICULI ventricosi spinis innocuis sæpiùs echinati, pedicello reflexo arrecti. SEMINA comosa.

FRUTICES, suffrutices v. sæpiùs herbæ perennes Africæ australis v. rariùs Arabici, species una maris Mediterranei peripherii accola. FOLIA marginibus sæpiùs revolutis. PEDUNCULI extrà-axillares umbellatìm multiflori. FLORIBUS pedicellatis.

1. GOMPHOCARPUS FRUTICOSUS. R. BR.

G. caule suffrutescente elato, ramis virgatis pube intactile incanis, foliis linearibus apice acutiusculis basi in petiolum attenuatis marginibus revolutis glabratis, pedunculis incanis 8-12-floris, corollæ laciniis ovatis patenti reflexis, coronæ stam. foliolis truncatis angulis in dentem arrectum elongatis, folliculis rostratis.

Apocynum salicifolium. *Herm.*, *Parad.*, *pag.* 23, *tab.* 24. — *Plukn.*, *Phythogr.*, 36, *tab.* 138, *fig.* 2.

Asclepias fruticosa. *Linn.*, *Sp.* 215. — *Commel.*, *Var.* 2, *pag.* 491, *tab.* 25. — *Sims.*, *Bot. mag.*, *tab.* 1628.

Gomphocarpus fruticosus. *R. Br.*, *Wern. Soc.*, *vol.* 1, *pag.* 38. — *Roem. et Sch.*, *Syst.*, *vol.* 6, *pag.* 87.

HAB. Occurrit hæc planta hùc et illùc in glareosis et ruderatis insularum Canariensium, adscita forsan, cum papilione suo *Danaide Chrysippo*, Linn.

DISTRIB. GEOG. In rupestribus Africæ austr. et ad littora maris Mediterranei, in Asiâ, etiam in Antillis et in Americâ aequinoct. ex Africâ invecta.

J. DECAISNE.

GENTIANEÆ. Juss.

CHLORA. Renealm.

Calyx 6-8-phyllus, foliolis planiusculis basi connatis, præfloratione valvatis. Corolla rotata, limbo 6-8-fido, contorto-marcescente, mox deciduo, tubo ovato cum ovario demùm agglutinato. Stamina 6-8, ad apicem tubi corollini inserta, filamentis filiformibus. Antheræ antrorsæ, oblongæ vel ovato-oblongæ, basi insertæ, connectivo evanido, thecis per totam longitudinem dehiscentibus. Ovarium 1-loculare. Placentæ phyllidiorum paginæ exteriori involutæ adnatæ. Ovula plurima sessilia. Stylus apice 2-fidus, immutatus. Stigmata 2, lamellata. Capsula ovata, 1-locularis, septicidè dehiscens.

Herbæ annuæ palæogææ, foliis oppositis, sessilibus vel basi connatis, corymbis 2-tomis flore 1 intermedio.

1. CHLORA IMPERFOLIATA. Linn. fil.

C. foliis lanceolatis, acutis, basi attenuatis, sessilibus, superioribus vix imâ basi connexis; calycis laciniis lanceolatis, 3-nerviis, basi in tubum connatis, corollam conniventem æquantibus; antheris ovato-oblongis, basi cordatis.

Chlora imperfoliata. *Linn. fil.*, *Suppl.*, *pag.* 218.

Chlora dubia. *Lamk*, *Encycl.*, *vol.* 10, *pag.* 255. — *Ill.*, *tab.* 296, *fig.* 2.

Chlora sessilifolia. *Desv.*, *Mém. Soc. sc. phys.*, *vol.* 1, *pag.* 74, *tab.* 3, *fig.* 2.

Chlora crenulata. *Salzm.*, *Exsicc. ting.* — *Reichb.*, *Pl. crit.*, *cent.* 5, *pag.* 7, *fig.* 598.

Chlora lanceolata, var. α. *Boiss.*, *Voy. bot.*, *pag.* 412.

Hab. Hanc speciem ex insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

Distrib. geog. Forma est Europæa austro-occidentalis, quæ copiosa est in Galliâ meridionali Monspelii! Massiliæ! et alibi. Propè Bayonam eam legit Endress! propè Tingi Salzmann! Nos *C. perfoliatæ* var. *grandifloram* (nec non pro specie potiùs habenda sit),

floribus maximis 10-12-meris insignem, in collibus propè *Tetuan* legimus, ergò binæ in eàdem ditione extant formæ.

ERYTHRÆA. Renealm.

Calyx 4-5-phyllus, foliolis carinatis basi in urceolum connatis, apice in præfloratione contortis. Corolla infundibuliformis, limbo 4-5-fido suprà capsulam persistente, tubo elongato cylindraceo apice constricto, demum marciscente rumpente. Stamina 4-5, sub apice tubi corallini ad faucem constrictum inserta, filamentis filiformibus. Antheræ ovatæ, oblongæ, dorso suprà basin affixæ, connectivo evanido, longitrorsum dehiscentes, defloratæ contortæ. Ovarium 1-loculare, vel placentis magìs minusve involutis sub-2-loculare ovulis phyllidii paginæ exteriori involutæ adnatis. Stylus apice 2-fidus vel indivisus. Stigmata 2-lamellata vel in unicum cohærentia. Capsula 1 vel 2-locularis, 2-valvis, septicidè dehiscens. Semina plurima, minima, scrobiculata, exalata. Perispermum crassum cum testâ connatum. Embryo minutissimus, ovatus et ad cotyledones leviter crenatus vel (in *E. maritimâ*) rotundatus cotyledonibus ex toto concretis.

Herbæ annuæ vel perennes per orbem terrarum sparsæ, erectæ vel à basi diffusæ. Folia radicalia sæpè breviter petiolata rosulata vel opposita, superiora sessilia. Flores pedicellati in corymbos 2-tomos, flore in dichotomiis interposito, dispositi.

1. ERYTHRÆA CENTAURIUM. Pers.

E. caule erecto, stricto, supernè ramoso; foliis ovato-oblongis, 3-5-nerviis; floribus corymbosis, alari subsessili; corollæ laciniis ovatis, tubo sub anthesi calyce subduplò longiore; stigmatibus ovatis; capsulâ valvulis introflexis sub-2-loculari vel 2-loculari.

Centaurium minus. *Fuchs., Hist., pag.* 387. — *Trag., Stirp. hist., pag.* 40.

Centaurium parvum. *Lob., Hist., pag.* 218. — *Matth. (ed. Valgris*, 1583), *pars* 2, *pag.* 19.

Erythræa. *Renealm., Spec., pag.* 76.

Gentiana Centaurium. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 332. — *Fl. dan., tab.* 517. — *Savi, Mat. med. tosc., tab.* 7.

Chironia Centaurium. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pars* 2, *pag.* 1068. — *Engl. Bot.*, *tab.* 417. — *Curt*, *Fl. lond.*, *fasc.* 4, *tab.* 22. — *Ed. Hook.*, *tab.* 33.

Erythræa Centaurium. *Pers.*, *Syn.*, *vol.* 1, *pag.* 283. — *Hook.*, *Brit. Fl.*, *ed.* 5, *pag.* 217.

Erythræa Centaurium vulgaris. *Schmidt*, *Linnæa*, *vol.* 7, *pag.* 475, *tab.* 12, *figg.* 1-5.

Erythræa Centaurium var. α. *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 2, *pag.* 642. — *Koch*, *Syn.*, *vol.* 2, *pag.* 492. — *Griseb.*, *Gen. et sp. gent.*, *pag.* 140.

Yerva pedorrera. Palmensium.

Hab. In insulis Canariâ, Teneriffâ ad oppidum Orotava et propè Sanctam-Crucem, et in Palmâ.

Distrib. geog. Occurrit sub mille formis per totum orbem veteribus notum ab Ægypto (*Delile! Montbret!*), et insulis Fortunatis usquè in Britanniam ad gradum 59 lat. bor. (*Watson*).

2. ERYTHRÆA SPICATA. Pers.

E. caule erecto, stricto, supernè ramoso, ramis elongatis, gracilibus; foliis oblongis sub-5-nerviis; floribus cymoso-spicatis, secundis, alari sessili; calycis laciniis exterioribus longioribus, corollæ floribus tubi longitudine; stylo apice integro, stigmatibus rotundis in unicum infundibuliforme approximatis; capsulâ ovato-cylindraceâ, 1-loculari, valvis paululùm introflexis.

Centaurium minus spicatum. *Matth.*, *ed.* 1674, *pag.* 488.

Centaurium spicatum minus album. *Bauh.*, *Prodr.*, *pag.* 130. — *Tabernæm.*, *pag.* 780.

Centaurium minus ramosum. *Barr.*, *Ic.*, 1242.

Gentiana spicata. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 333.

Chironia spicata. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pars* 2, *pag.* 1069. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 238. — *Hoffm. et Link*, *Fl. Port.*, *tab.* 68.

Erythræa spicata. *Pers.*, *Syn.*, *vol.* 1, *pag.* 283. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 2, *pag.* 648. — *Koch*, *Syn.*, *vol.* 2, *pag.* 492. — *Boiss.*, *Voy. bot.*, *pag.* 414.

Hab. Crescit hæc species ex cl. Despréaux in insulæ Gomeræ rupestribus siccis loco dicto *la Cantera*. Specimen unicum misit.

Distrib. geog. Occurrit ab Ægypto et insulis Fortunatis per ambas crateris ingentis Mediterranei oras usquè ad littora Caspii maris (*Prescott ex Grisebach*) ultrà gradum latitudinis borealis 46.

3. ERYTHRÆA MARITIMA. Pers.

E. caule erecto, stricto, supernè ramoso; foliis ovatis, superioribus lanceolatis, 3-5-nerviis, nervis sæpè evanidis; floribus corymbosis, corymbis laxis, alari pedicellato; calycis

laciniis corollæ tubum longissimum æquantibus; stylo supernè discreto, stigmatibus oblongo-spathulatis; capsulâ elongato-cylindraceâ, 1-loculari, valvulis paullulùm introflexis.

Centaurium luteum novum. *Col.*, *Ecphras.*, *pars* 2, *pag.* 77.

Centaurium minus luteum latifolium non perfoliatum. *Barr.*, *Ic.*, 488.

Gentiana maritima. *Linn.*, *Mant.*, *pag.* 55.

Chironia maritima. *Fl. græc.*, *tab.* 237.

Chironia maritima α. *DC.*, *Fl. fr. suppl.*, *pag.* 428. — *Pers.*, *Syn.*, *vol.* 1, *pag.* 283.

Erythræa maritima. *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 2, *pag.* 646. — *Mor. et De Not.*, *Fl. capr.*, *pag.* 92.

Erythræa lutea. *Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 4, *pag.* 171.

Erythræa maritima β. *Griseb.*, *Gen. et sp. gent.*, *pag.* 148.

Hab. Hanc speciem semel in collibus circà oppidum Palmarum in Canariâ invenimus, semel quoque in eâdem insulâ eandem propè *Argueniguín* legit cl. Despréaux. Forma est pusilla lutea, synonyma ergò quæ ad hanc formam spectent sola citavimus.

Distrib. geog. Species est regionis maris Mediterranei quæ à Fortunatis et à Maderâ (cl. *Carolus Leman!*) ultrà Oliveta usquè in Galliam occidentalem provehitur.

CONVOLVULACEÆ. Juss.

Sectio I. *CONVOLVULEÆ.* Chois.

Ovarium 2-4-loculare, loculis 2-ovulatis. Capsula valvata vel evalvis. Embryo dycotyledoneus, contortuplicatus. Cotyledones tenues, corrugatæ, vel planæ. Perispermum parcum, mucilaginosum, tegmini adhærens, inter cotyledonum plicas intrusum.

CONVOLVULUS. Linn.

Calyx 5-phyllus, nudus vel bracteis exiguis stipatus, foliolis persistentibus post anthesin immutatis. Corolla infundibuliformis limbo 5-plicato. Stamina 5, corollâ breviorâ. Ovarium 2-loculare, loculis 2-ovulatis. Stylus inclusus. Stigmata 2, cylindracea. Capsula 2-locularis, 2-valvis, valvis tenuibus, deciduis, dissepimento persistente. Semina 2-4, ovato-3-quetra, erecta, testâ coriaceâ. Perispermum mucilaginosum, parcum. Embryo contortuplicatus. Cotyledones corrugatæ. Radicula infera.

Herbæ volubiles, procumbentes, repentes vel erectæ, aut suffrutices. Folia sparsa vel alterna, integra vel lobata, sæpè cordata. Flores pedunculati, pedunculis axillaribus 1-multifloris.

1. CONVOLVULUS ARVENSIS. Linn.

C. glaber caule prostrato; foliis ovatis, oblongo-lanceolatis linearibusque, basi cordatis vel auriculato-sagittatis; pedunculis axillaribus, 1-2-floris, suprà medium minutè bracteolatis; foliolis calycinis brevibus, ovatis, glabris, apice ciliatis; corollâ calyce 4-5-plò longiore; stylo exserto, stigmatibus cylindraceo-clavatis capsulâ ovato-sub-5-gonâ, acutâ, calyce sublongiore; seminibus glabris.

Helxine Cissampelos. *Fuchs.*, *Hist.*, *pag.* 258. — *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1583), *pag.* 359.

Vilucchio. *Cast. Durant.*, *Herb. nuov.*, *pag.* 473.

Volubilis arvensis flore roseo. *Tabernæm.*, *Krauterb.*, *vol.* 1, *pag.* 580.

Convolvulus arvensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 218. — *Curt.*, *Fl. lond.*, *fasc.* 2, *tab.* 13. — *Ed. Hook.*, *vol.* 2, *tab.* 46. — *Engl. bot.*, *tab.* 312. — *Bull.*, *Herb. de la France*, *tab.* 269. — *Fl. dan.*, *tab.* 459.

Convolvulus Cherleri. *Agh.*, *in Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 4, *pag.* 261.

Convolvulus arvensis β angustifolius. *Boiss.*, *Voy. Esp.*, *pag.* 418.

Marañuelo, Canariensium.

Hab. Hæc species vulgaris est in arvis insularum Canariensium.

Distrib. geog. Vagatur per totum hæmisphærium boreale ab Upsaliâ Suecorum! usquè in Arabiam (Schimper) et insulas Fortunatas ubi varietas angustifolia satis communis sed in eodem ramo ambæ foliorum sæpè occurrunt formæ.

2. CONVOLVULUS SICULUS. Linn.

C. annuus, caule prostrato, hirto; foliis oblongo-ovatis, subcordatis, vermiculato-venosis, hirto-ciliatis, subsecundis, breviter petiolatis; pedunculis 1-2-floris, axillaribus, superioribus parùm infrà calycem 2-bracteatis, bracteis foliaceis, lanceolatis vel lineari-lanceolatis, subpedicellatis; foliolis calycinis ovatis, acutis, hirto-ciliatis; corollâ calyce vix longiore; antheris oblongis obtusis, basi cordatis; capsulâ globosâ, apiculatâ calycis longitudine; seminibus ovato-3-quetris, scabris, nigris.

Corolla cœrulea.

Convolvulus Africanus minor. *Parkins.*, *Theatr.*, *pag.* 172, *fig.* 7. — *Moris.*, *Hist.*, *vol.* 2, *sect.* 1, *tab.* 7, *fig.* 5, icon Parkinsonii malè reconcinnata.

Convolvulus siculus minor, flore parvo, auriculato. *Bocc.*, *Ic. et Descr.*, *pag.* 89, *tab.* 48.

Convolvulus siculus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 223. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 174. — *Cav.*, *Anal. cienc. nat.*, *vol.* 3, *pag.* 16. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 196. — *Parol. et Webb*, *Fl. sirac. in Bongiovan. guid.*, *pag.* 8. — *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, *vol.* 1, *pag.* 240. — *Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 4, *pag.* 283. — *Ker.*, *Bot. reg.*, *vol.* 6, *tab.* 445. — *Boiss.*, *Voy. Esp.*, *pag.* 418.

Convolvulus ovatus. *Mœnch.*, *Meth.*, *pag.* 450.

Hab. Hæc species communis est in arvis insularum Canariensium.

Distrib. geog. Crescit in arvis et collibus totius regionis maris Mediterranei à Cypro (*Labillardière!*) in Mauritaniam Tingitanam! undè usquè in Maderam et Fortunatas pervectus est.

3. CONVOLVULUS ELONGATUS. Willd.

C. annuus, caule volubili, piloso vel glabro; foliis ovatis ovato-lanceolatisque, acutis vel acuminatis, punctato-venosis, subciliatis, basi cordatis; petiolis brevibus vel longiusculis; pedunculis axillaribus 1-3-floris, folium longè excedentibus, demùm apice clavatis, geniculatis, 2-bracteatis, bracteis linearibus, subpedicellatis; foliolis calycinis lanceolatis vel obovatis, acuminatis, apice ciliatis; corollà calyce duplò longiore; antheris ovatis apice crenatis, basi cordatis; capsulà globosà, apiculatà, calyce longiore; seminibus fuscis, scabriuscula.

Corolla alba est vel dilutissimè violacea.

Convolvulus pseudosiculus. *Cavan.*, *Plant. demonstr.*, *pag.* 97. — *Brouss.*, *Cat. Hort. Monsp.*, 1805, *pag.* 18. — *Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 4.

Convolvulus elongatus. *Willd.*, *Enum. Hort. ber.*, *vol.* 1, *pag.* 205. — *Ker.*, *Bot. reg.*, *vol.* 6, *tab.* 498.

Convolvulus volubilis (Broussonet). *Link in Buch*, *pag.* 145.

Hab. Legimus hanc speciem in collibus propè *Bajamar*, insulæ Teneriffæ, eandem propè Tagananam legit Chr. Smith, nec Preauxius hanc plantam nec nos in Canarià invenimus.

Distrib. geog. Convolvulus hicce siculo affinis sed distinctissimus in Nivarià tantummodò et in Mauritanià apparuit. Pro *C. siculo* propè Portum Magnum Romanorum (Arabum *Mers-el-Kebir*) lectum fautoribus suis misit cl. Bové.

4. CONVOLVULUS ALTHÆOIDES. Linn.

C. pilis patentibus fulvis hirtus, caule subvolubili; foliis inferioribus lanceolato-cuneiformibus, crenatis, basi cordatis, superioribus pinnatifidis, pinnis dentatis, pedicellatis, pedicellis folii longitudine; pedunculis axillaribus folio 2-4-plò longioribus, 1-2-floris, bracteolis linearibus; calycis foliolis æqualibus, obtusis acutisque, 2 exterioribus bracteantibus, hirtis; corollà extùs hirsutà calycem 4-plò excedente; staminibus inclusis; stylo filiformi, stigmatibus cylindraceo-complanatis, crassis, exsertis; capsulà rotundatà, acuminatà, calyce sublongiore; seminibus læviusculis.

Convolvulus folio Althææ. *Clus.*, *Hisp.*, *pag.* 384.

Convolvulus althææ folio. *Ejusd.*, *Hist.*, *vol.* 1, *pag.* 49.

Convolvulus althæoides. *Linn.*, *Herb.* — undè et — *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 222, excl. syn. Barr. et var. β. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 194. — *DC.*, *Fl. fr. suppl.*, *pag.* 423. — *Berto l. it.*, *pag.* 439. — *Mor. et De Not.*, *Fl. capr.*, *pag.* 93.

Convolvulus hirsutus. *Ten.*, *Fl. nap.*, *tab.* 15. — *Parol. et Webb*, *Fl. sirac. in Bongiovan. guid.*, *pag.* 8. — *Schenk*, *Fl. æg.*

Convolvulus italicus. *Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 4, *pag.* 266. — *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, *vol.* 1, *pag.* 237.

Convolvulus bryoniæfolius. *Reichb.*, *Fl. excurs.*, *vol.* 2, *pag.* 349.

Correhuelo. Nivariensium. *Molinera.* Palmensium.

Hab. In insulis omnibus Canariensibus non raró occurrit hæc planta.

Distrib. geog. Crescit per totum peripherium maris Mediterranei ab Ægypto (*Monbret!*), ad Mauritaniam undè in Fortunatarum regionem irrepsit.

5. CONVOLVULUS CANARIENSIS. Linn.

C. lignosus, hirsutissimus ramis longè latèque volubilibus; foliis ovato-lanceolatis, integerrimis, acutis, basi cordatis; petiolis folio brevioribus; cymis axillaribus folio sublongioribus, pedicellis sub medio 2-bracteolatis, bracteis linearibus; foliolis calycinis lanceolatis, acutis, subæqualibus; corollà calyce subduplò longiore, plicis hirtissimis; staminibus basi dilatatis, inclusis; ovario cylindraceo, 2-loculari, loculis 2-spermis; stylo apice 2-fido, exserto, stigmatibus filiformi-complanatis; capsulâ.....

Corolla violacea fauce lutescente.

Convolvulus Canariensis longioribus foliis mollibus et incanis. *Pluk.*, *Alm.*, *pag.* 114. — *Phytogr.*, *tab.* 325, *fig.* 1.

Convolvulus Canariensis sempervirens foliis mollibus et incanis floribus ex albo purpurascentibus. *Comm.*, *Hort. Amst.*, *vol.* 2, *pag.* 101, *tab.* 51.

Convolvulus Canariensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 221. — *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 1, *pag.* 210. — *Desrouss. in Lamck*, *Encycl.*, *vol.* 3, *pag.* 556. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 858. — *Sims.*, *Bot. mag.*, *tab.* 1.28. — *Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 4, *pag.* 272.

Convolvulus pannifolius. *Salisb.*, *Parad.*, *pag.* 20. — *Hort. Kew.*, *ed.* 2, *vol.* 1, *pag.* 328. — *Ker.*, *Bot. reg.*, *vol.* 3, *tab.* 222, *et App.*, excl. syn. C. suffruticoso.

Correhuelo de los montes, et *Liga*. Canariensium.

Hab. Frutex est altissimus atque intricatissimus qui summas Ardisias et lauros 70-pedales scandit. Copiosus est in sylvis Canariæ Nivariæ et Palmæ.

Distrib. geog. Hæc species extrà insulas Canarienses nondum inventa est.

Obs. *C. suffruticosum* non benè cum nostro omninò diverso confudit cl. ac reverendiss. Herbert ex Ker, l. c. Hanc speciem (quæ et *C. solanifolius*, Lowe, Prim. Fl. et Faun. Mad., pag. 14, et Novit., pag. 15), nondùm in Fortunatis repertam propè oppidum. Funchalense in convalle ubi aquæ lapsus *a Caroeira*, anno 1828 duce cl. Loweo legi.

PHARBITIS. Chois.

Calyx 5-phyllus, foliolis æqualibus. Corolla campanulata, limbo plicato. Stamina 5, corollâ breviora, filamentis basi dilatatis. Ovarium 3-loculare, loculis 2-ovulatis. Stylus indivisus, inclusus. Stigma capitato-2-lobum, papillosum. Capsula 3-locularis, 3-valvis, ab apice ad basin dehiscens. Embryo perispermo mucilaginoso immersus. Cotyledones corrugatæ. Radicula infera.

Herbæ procumbentes vel volubiles intrà extràque tropicum utrumque degentes. Folia integra vel lobata, basi cordata. Pedunculi axillares. Pedicelli 2-4-bracteolati, bracteis à calyce remotis. Flores conspicui, purpurei rosei vel albi.

1. PHARBITIS PREAUXII. Nob.

P. radice perpendiculari, caule depresso; foliis ovato-reniformibus, crassis, glabrescentibus, petiolatis, petiolo foliis breviore; floribus axillaribus, solitariis, pedunculis folio longioribus, pilis appressis deflexis hirsutis, sub medio 4-bracteolatis; foliolis calycinis herbaceis, lineari-lanceolatis, acutis, dorso et margine pilis strigosis ascendentibus hirtis; corollâ amplâ; genitalibus inclusis; antheris brevibus, 3-angulari-sagittatis; ovario-3-loculari, loculis 2-ovulatis; stigmate globoso.

Convolvulus Soldanella? *Despréaux in Litt.*

Hab. Hanc plantulam propè Maspalomas in Canariâ invenit cl. Despréaux.

Distrib. geog. Speciem esse omninò Canariensem credendum.

Obs. Specimen hujus stirpis unicum, pusillum, uniflorum, *Calycostegiam* (*Calystegiam*) *Soldanellam* Brown referentem accepimus. Ob ovarium 3-loculare, stigmatis formam et calycis foliola herbacea (quæ in *Batatâ* cui habitû proxima mox coriacea), fructu cæterisque ignotis in *Pharbitidis* numerum hæsitabundi aggregavimus, genera enim *Convolvulearum* in lubrico nimiùm versantur. Flos magnus, corollæque partem superiorem intensè purpuream fuisse ex sicco judicavimus.

LEGENDREA. Nob.

Calyx 5-phyllus, foliolis 2 exterioribus minoribus. Corolla 5-plicata, campanulata. Stamina 5, exserta. Ovarium 2-loculare, loculis 2-ovulatis. Stylus indivisus, longè exsertus. Stigma capitato-2-lobum.

CAPSULA 2-locularis, coriacea, evalvis, indehiscens. EMBRYO contortuplicatus, perispermo parco mucilaginoso immersus. COTYLEDONES tenues, bifidæ. RADICULA claviformis.

FRUTICES volubiles, subtropicales. FOLIA alterna, petiolata, integra, cordata. FLORES axillares, pedunculati, pedunculis 4-multifloris.

OBS. *Legendrea* capsulæ evalvia indehiscentiâque formâ *Maripam*, Aubl. refert. *Maripa* autem *Convolvulacearum* genus est à reliquis semine atque embryone ità dissentiens ut sectionem *Maripeam* abnormem efficere necesse est, et causâ suâ ordinis ipsius character mutandus.

MARIPEÆ. NOB.

Inflorescentia Convolvulearum. Ovarium 2-loculare ovulis in quoque loculo binis erectis. Capsula evalvis indehiscens, 1-locularis, 1-sperma, semen coriaceum crassum. Perispermum nullum, (nisi pro perispermo habenda tegminis cujusdam fragmenta circà radiculam). Embryo rectus. Cotyledones crassæ, ovatæ, erectæ, altera dorso recurva alteram facie recurvam dorso canaliculatam amplexa, basi profundè cordato-crenata. Radicula supera, 3-angularis, acuta, cotyledonibus brevior earumque crenulâ abscondita.

Exogonio, cùm vera *Convolvulea*, tam affinior sit *Legendrea*, eam autem in hanc seriem Choisyanam cooptare fructus evalvis vetat, cum generi suo ex cel. Choisyo fructus valvatus. Summæ enim utilitatis est ad distinguendum *Convolvulearum* gregem versipellem dehiscentia, eamque armenti hujus mundivagi opilioni futuro præ cæteris commendamus. Nomen fecimus in honorem dominæ Fanniæ Legendre nunc Spach, pictricis egregiæ, quæ jam à principio operam nostram, maritique, aliasque quamplures iconibus perpulchris doctisque ornavit.

1. LEGENDREA MOLLISSIMA. NOB.

L. caule lignoso, volubili; foliis ovato-cordatis, suprà puberulis, subtùs mollissimè sericeo-tomentosis; floribus cymosis, cymulis axillaribus, ad apicem foliorum sæpè spicatis; calyce demùm scarioso; fructu oblongo, glaberrimo; seminibus pilosis.

HAB. Convolvulaceam hanc perelegantem non longè ab oppido Palmarum in Canariâ propè locum draconibus arboribus olim consitum et nunc Draconalem dictum invenit cl. Despréaux, specimina alia à convalle *del Angostura* misit, eandemque plantam iterùm ex litteris vidit in convalle ubi inventa est icon Mariæ thaumaturga, undè nomen *Barranco de la Virgen*.

DISTRIB. GEOG. Plantam esse Canariensem credibile est.

DESCR. FRUTEX lignosus, dextrorsùm volubilis, cortice albido, ramorum juniorum fusco, pubescente. FOLIA 2-3 lin. longa, 1-2 lin. lata, ovato-cordata, lobis sæpè imbricatis, margine extremo undulata obsoletèque dentata, suprà pilis simplicibus crispis molliter pubescentia, saturatè viridia, subtùs velutino-pannosa, nervosa. FLORES in cymis axillaribus 2-4-multifloris ad apicem ramorum aggregatis et in spicam aphyllam sæpè secundam dispositis. PEDUNCULI foliorum longitudine vel subbreviores, glabri, apice incrassati. PEDICELLI basi cum pedunculo articulati et squamato-bracteati, glabelli. CALYX basi nudus, 5-phyllus, scariosus, nervosus, persistens, glaberrimus, post anthesin immutatus, foliolis

apice obtusis, fuscis, fructum maturum excedentibus, exterioribus subduplò brevioribus. Corolla mediocris, limbo albo, fundo violaceo. Stamina 5, corollæ tubo inserta, limbo vix breviora; filamentis basi dilatatis, pilis glanduliferis hirtis, apice glabris, subulato-filiformibus; antheris oblongis, planis, apice obtusis, basi sagittatis, dorso sub medio affixis. Ovarium ovatum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis. Stylus exsertùs basi glandulosus. Stigma globosum, 2-fidum. Capsula oblongo-ovata, apice umbilicata, fusca, glaberrima membranaceo-coriacea, indehiscens, valvis obsoletis, 2-locularis, loculis 2-spermis, vel abortu 1-locularis 1-sperma. Semina à basi capsulæ erecta, fusca, pilis rufis reflexis puberula, pyriformia. Cotyledones perispermo mucilaginoso parco mersæ, plicatæ, in lacinias 4 acutas profundè divisæ. Radicula brevis, ovato-claviformis.

EXPLICATIO TAB. 137.

1. Ramus floridus et fructifer mag. nat. 2. Calyx prout figuræ reliquæ omnes auctus. 3. Corolla cum staminibus arte explicata. 4. Stamen ex alabastro excerptum à dorso visum. 5. Stamen vegetum antrorsùm visum. 6. Pistillum disco cinctum. 7. Ovarium transitrorsùm sectum. 8. Idem longitrorsùm sectum. 9. Fructus calyce præter foliolum unum direpto. 10. Semen. 11. Embryo arte explicatus.

RHODORRHIZA. Nob.

Calyx 5-phyllus, nudus, foliolis æqualibus, immutatis. Corolla 5-plicata, campanulata vel infundibuliformis. Stamina 5, vix exserta, corollæ tubo inserta, basi dilatata. Ovarium 2-loculare, loculis 2-ovulatis. Stylus brevis vel subnullus. Stigmata 2, filiformia. Capsula 1-locularis, 1-sperma, membranacea, evalvis, basi irregulariter dehiscens. Semen piriforme. Perispermum mucilaginosum, copiosum. Cotyledones contortuplicatæ, 2-fidæ, laciniis linearibus tæniiformibus crassiusculis planis, vel tenues rugosæ. Radicula elongata, infera.

Frutices Canarienses, erecti ramis virgatis, radicibus lignosis oleo odorato scatentibus, vel scandentes (radicibus inodoris?). Folia alterna vel sparsa, rarissimè subopposita, lanceolata vel linearia, integra, sessilia vel breviter petiolata. Flores mediocres, albi carnei vel rosei, inodori vel suaveolentes, in cymas axillares simplices paucifloras, vel multifloras proliferas digesti, raró terminales paniculati.

Sect. I. *ORTHOCLADIA.*

Frutices erecti, foliis linearibus vel oblongo-linearibus, cotyledonibus crassiusculis erugosis.

1. RHODORRHIZA SCOPARIA. Nob.

R. caule lignoso, stricto, ramis erectis; foliis alternis, filiformibus, mox deciduis; cymis erectis, 2-tomis, flore intermedio sessili; calyce cylindraceo-ovato, foliolis lineari-lanceolatis, apiculatis; corollâ infundibuliformi calyce subduplò longiore; capsulâ angustè ovatâ.

Convolvulus scoparius. *Linn. fil.*, *Suppl.*, *pag.* 135. — *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 1, *pag.* 213. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 872. — *Desrouss.*, *in Lamk*, *Encycl.*, *vol.* 3, *pag.* 553. — *Vent.*, *Jard. Cels.*, *tab.* 21. — *Roem. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 1, *pag.* 299. — *Lindl.*, *Bot. reg.*, 1841, *tab.* 43.

Breweria? scoparia. *Lindl.*, *Fl. med.*, *pag.* 400.

Rhodorrhiza scoparia. *Webb*, *in Lindl.*, *Bot. reg.*, 1841; *Misc.*, *pag.* 69.

Leña noel et *Noel chagil.* Canariensium.

Hab. Crescit in rupibus siccis convallium regionis inferioris et in petrosis maritimis Canariæ Teneriffæ Palmæ et Gomeræ.

Distrib. geog. Frutex est ex toto Canariensis.

Descr. Frutex erectus, caule lignoso stricto, ramis ascendentibus, fusco-cinereis, junioribus piloso-sericeis. Folia pulvinulis (more *Retamæ*) insidentia, alterna, filiformia, vel elongato-linearia, integerrima, subtùs ad medium usque revoluta, acuta, sericea, caducissima. Flores ad apicem ramorum spicatæ, cymis 1-2 axillaribus, folio quod vix excedunt, vel superiores (folio deciduo) pulvinulo stipatis, strictæ, 2-multifloræ, dichotomæ, flore intermedio sessili. Calyx basi 2-bracteolatus, bracteolis lineari-lanceolatis, sessilibus, acutis, scariosis, pubescentibus, à calyce sæpissimè brevi intervallo sejunctis. Calyx ovatus vel cylindraceo-ovatus, apice constrictus, foliolis lineari-lanceolatis vel lanceolatis, acuminatis, subscariosis, sericeis. Corolla infundibuliformis, alba, extùs ad plicas hirsuta, dilutissimè rosea, calyce subduplò longior. Stamina ad basin tubi corollini inserta, exserta, filamentis filiformibus, basi dilatatis glandulosis, antheris oblongis, subobtusis, basi sagittatis, inæqualibus. Ovarium ellipsoideo-conicum, apice hirsutum, 2-loculare, loculis 2 ovulatis, ovulis ovatis. Stylus subnullus. Stigmata 2, filiformia, papillata, corollâ breviora. Capsula calyce persistente stipata, evalvis, glabra vel hirsuta, angustè ovata, acuta, sæpè gibba, abortu 1-locularis 1-sperma, rarò 2-sperma, basi irregulariter dehiscens, luteo-fuscescens. Semen 3-angulari-pyriforme, apice acutiusculum, basi perforatum, fuscum, pilis sericeis albidis pubescens. Perispermum copiosum, mucilaginosum, cum testâ coalitum. Embryo contortuplicatus. Radicula elongata, acuta. Cotyledones radiculâ 3-plò longiores, crassiusculæ, planæ nec corrugatæ, in lacinias geminas lineari-tæniiformes ferè ad basin divisæ.

Obs. Nomen *Leña noel* à vocibus latinis *Ligno aloes* mutatum est. Oleo enim ῥοδίνῳ hujus speciei scatent radices easque à Fortunatis, Normannis nuper atque Hispanis subactis, devectas, pro ligno rhodio, Dioscoridis pharmacopolæ sæculi XV habebant. Ῥοδία autem ῥίζα veteribus herba erat montium Macedoniæ quæ nunc *Rhodiola rosea*

Linn. Sub eodem tamen nomine radicis hujus copiam in Europam miserunt coloni Canarienses permutandique iis ansam non mediocrem præbebat, undè planta ferè exstirpata. Mox Aspalathi nomen induebat sed ἀσπάλαθος *Cytisus* erat *laniger* DC. qui et nunc Neo-Græcis ἀσπάλαθον et ἀσπάλαθος vel ex celeb. Lindley (*Fl. græc., vol. 10, pag. 84*), *Genista acanthoclada* DC. aliæque littorum maris interni species spinosæ. Fructum et embryonem hujus speciei ad calcem tab. ubi depicta *R. virgata*, Nob. delineari curavimus.

2. RHODORRHIZA VIRGATA. Nob.

R. caule lignoso dumoso, ramis à basi divaricatis; foliis alternis, elongato-linearibus; cymis erectis, proliferis, 2-3-tomis, flore intermedio sæpè pedicellato; calyce ovato, foliolis ovato-lanceolatis, apiculatis; corollâ campanulatâ calyce subtriplò longiore; capsulâ.....

Guaidil, insulæ Canariæ incolarum.

Hab. Hanc speciem in montibus elatis Sancti Jacobi, insulæ Canariæ, mense Aprile, an. 1839, invenit cl. Despréaux.

Distrib. geog. Frutex est Canariensis.

Descr. Frutex ramosus, ramis à basi divaricatis virgatisque, fusco-viridibus vel subcinereis, junioribus sericeis. Folia pulvinulis insidentia, elongato-linearia, alterna, raró opposita, integra, margine plana vel subrevoluta, acuta, sericeo-virescentia. Flores ad apicem ramorum subdivaricato-spicati, cymis 1-2, axillaribus, folio vel pulvinulo stipatis, sæpè compositis seu proliferis, elongatis, folium dupló excedentibus, divaricatis, irregulariter 2-tomis, flore intermedio nullo vel stipitato, raró sessili. Bracteolæ calycinæ 2, lanceolatæ, sessiles, acutæ, scariosæ, pubescentes, calycis basim ut plurimùm arctè foventes. Calyx ovatus vel rotundato-ovatus, apice sub-constrictus, foliolis lanceolatis vel ovato-lanceolatis, acuminatis vel acutis, subscariosis, sericeis. Corolla campanulata, rosea, plicis saturatioribus, calyce subtriplò longior. Stamina ad basin tubi corollini inserta, exserta, filamentis filiformibus basi dilatatis glandulosisque; antheris oblongis subobtusis, basi sagittatis, inæqualibus. Ovarium ovato-conicum, apice hirsutissimum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis ovatis. Stylus subnullus. Stigmata 2, filiformia, papillata, corollâ subbreviora.

Obs. Hanc plantam pro specie à *R. scopariâ* diversâ noluerem habuisse nisi cl. Despréaux in litteris scripsisset « diversam omninò à specie cui nomen *Leña noel* (*R. scoparia*), nullus radici odor, rami semper foliosi, flores rosacei nec albi, nec inodori, sed violas redolent, dumos quoque latos altioresque nec caulem ullum efficit. » Nomen *Guaidil* quo in Canariâ noscitur Nivarienses et Palmenses *R. floridæ* applicant, à quâ magis quàm à *R. scopariâ* differt, speciesque sororias species hæc nova amplexu colligat novo.

EXPLICATIO TAB. 138.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Alabastrum, prout figuræ sequentes magnitudine auctum, ut conspiciatur calyx bracteolis binis suffultum. 3. Calycis foliolum à dorso visum. 4. Corolla arte explicata cum staminibus. 5. Pistillum disco hypogyno suffultum. 6. Ovarii sectio transversalis. 7. Ovarium dum disco hypogyno transitrorsùm sectum ut

appareant ovula toro insidentia. 8. Ovulum. — Figuræ sequentes fructum et embryonem *R. scopariæ* repræsentant. 9. Capsula calyce persistente suffulta. 10. Eadem à calyce dilapsa atque dehiscens. 11. Semen. 12. Embryo arte explicatus.

3. RHODORRHIZA FLORIDA. Nob.

R. frutex intricatus, ramis crassis, nodosis; foliis sparsis, oblongo-lanceolatis, petiolatis, persistentibus; corymbis terminalibus, thyrsoideis, myrianthis; calyce ovato corollâ 4-plò breviore, foliolis rhomboideo-ovatis, anatis, lacutis obtusisque; corollâ campanulatâ; antheris basi divaricato-sagittatis; capsulâ rotundato-ovatâ.

Convolvulus floridus. *Linn. fil.*, *Suppl.*, *pag.* 136. — *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 1, *pag.* 214. — *Jacq.*, *Coll.*, *vol.* 1, *pag.* 62. — *Plant. rar.*, *tab.* 34. — *Desrouss.*, *in Lamk*, *Encycl.*, *vol.* 3, *pag.* 552. — *Willd*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 873. — *Lindl.*, *Bot. reg.*, 1840, *Misc.*, *pag.* 84, *num.* 199.

Rhodorrhiza florida. *Webb*, *in Lindl.*, *Bot. reg.*, 1841, *Misc.*, *pag.* 69, *num.* 152.

Guaidil, Nivariensium; *Anuel*, Palmensium.

Hab. Frutex hic perpulcher floribus innumeris loco suo natali onustus rupes convallium regionis calidæ insularum Canariæ, Teneriffæ et Palmæ ornat. Sæpè etiam morsum caprarum fugiens in dumis Euphorbiæ Canariensis se abdit. Radix ut in *R. scopariâ* odore ῥοδίνῳ, debiliore tamen, gaudet, et per fraudem cum specie congenere immixta in Europam provehitur.

Distrib. geog. Frutex est Canariensis nondùm alibi inventus.

Descr. Frutex 6-pedalis, ramis brevibus, nodosis. Folia sparsa vel quandoque alterna, sæpè ad apicem ramorum fasciculata, oblongo-lanceolata 6 poll. longa 1/2-1 poll. lata vel angusta linearia, basi in petiolum brevem attenuata, pilis brevibus appressis sericeis cinerascentia, nervosa, nervis recurvo-ascendentibus. Flores in corymbos latos terminales foliosos dispositi, flore in 2-tomiis summis subsessili. Calyx ovatus, apice constrictus, corollâ 3-plò et 4-plò brevior, foliolis ovatis vel ovato-rhomboideis, acutis vel obtusis, sericeis, basi 2-bracteolatus, bracteolis linearibus acutis. Corolla rosea, latè campanulata, tubo brevi, extùs ad plicas sericeo-hirta. Stamina inæqualia, exserta, basi dilatata, antheris apice subacutis, basi divaricato-sagittatis. Ovarium ellipticum, hirsutum. Ovula elongato-ovata. Stylus brevis. Stigmata linearia. Capsula calyce persistente suffulta, rotundato-ovata, acuta, chartacea, hirta, fusca. Semen rotundato-3-angulare, pilosum, demùm glabrescens nigrum. Embryo ut in præcedente.

SECTIO II. *HELICOCLADIA.*

Frutices scandentes radicibus inodoris (?), foliis lanceolatis, cotyledonibus tenuibus rugosis.

4. RHODORRHIZA GLANDULOSA. NOB.

R. caule lignoso, volubili; foliis lanceolatis, basi rotundatis vel attenuatis, nervosis, pellucidè puncticulatis; pedunculis axillaribus, 1-2-floris, folio brevioribus, medio 2-bracteolatis, bracteolis filiformibus; calyce foliaceo, foliolis oblongo-lanceolatis, apice puberulis; corollà calyce 2-plò longiore; ovario apice hirsuto; capsulà conicà, chartaceà; semine pyriformi læviusculo.

Rhodorrhiza glandulosa. *Webb, in Lindl., Bot. reg.*, 1840, *Misc.*, *pag.* 69, *num.* 152.

HAB. Hanc speciem pulchram et semper virentem in fissuris rupium altorum insulæ Canariæ ad pylas vasti crateris primævi Tiraxanæ *Degollada de Manzanilla* dictas, mense Novembre, ann. 1829, sine flore et fructu invenimus. Eandem floridam in imà convalle de *Tauro*, iterùmque in rupibus convallis Florum (*Barranco de las flores*), mense Maio, 1839, legit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Species est Canariensis.

DESCR. FRUTEX volubilis, ramis foliorum cicatricibus sæpè nodulosis, junioribus pubescentibus. FOLIA alterna vel sparsa, lanceolata vel lineari-lanceolata, acuta vel apiculata, basi rotundata vel subattenuata, 1-1/2 poll. longa, 2-4 lin. lata, margine obsoletissimè erosa, nervosa, nervis diaphanis ascendentibus, ad marginem præcipuè pellucidè punctata, glabrescentia vel subpuberula, cinerascenti-viridia, subsessilia vel breviter petiolata, petiolis ut maximè 3/4 lin. longis, crassis. PEDUNCULI axillares, folio breviores, glanduloso-pubescentes, demùm glabri, 1-2-flori, medio 3-4-bracteolati, bracteis elongato-linearibus, acutis, carinatis, 1-nerviis, vix pubescentibus vel glabris. CALYX 5-phyllus, foliaceus, foliolis æqualibus, 4-5 lin. longis, 1/2 lin. latis, oblongo-lanceolatis, mucronulatus, versùs apicem reticulato-venosis tenuibus puberulis subciliatis, demùm in fructu scariosis. COROLLA calyce subduplò longior, plicata, extùs hirsuta, rosea, margine obsoletè undulato-denticulata, apicibus acutis. STAMINA ad basin tubi corollini inserta, faucem paululùm excedentia, filamentis basi dilatatis, glandulosis, antheris oblongis, subobtusis, basi sagittatis. OVARIUM disco hypogyno cinctum, ovatum, sub-4-sulcatum, apice hirsutum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis. STYLUS longitudine ferè corollæ. STIGMATA 2, filiformia. CAPSULA conica, sæpè gibba, chartacea, alba, pilosula, 1-locularis, evalvis, basi irregulariter dehiscens. SEMEN 1, elongato-pyriforme, læviusculum, nigrum, testà perispermo mucilaginoso indutà. RADICULA longiuscula, acuta. COTYLEDONES in laminas 2, tenues, acutas, plicato-rugulosas divisæ.

EXPLICATIO TAB. 139.

1. Rami floridi. 2. Folii segmentum magnoperè auctum ut appareant venæ et puncti.

3. Calyx cum bracteolis, ut partes reliquæ, auctus. 4. Corolla cum staminibus arte explicata. 5. Pistillum. 6. Styli pars cum stigmatibus. 7. Ovarium transversè sectum. 8. Idem longitrorsùm sectum. 9. Ovulum.

5. RHODORRHIZA FRUTICULOSA. Nob.

R. caule valdè volubili, lignoso, ramis gracilibus; foliis lineari-oblongis, basi cordatis, nervosis, pellucidè punctatis; pedunculis 1-floris, folio brevioribus, 2-bracteatis, bracteis 2 brevibus filiformibus; calyce foliaceo, foliolis æqualibus, lanceolatis, pubescentibus; corollâ calyce duplò longiore; ovario hirsuto; capsulâ...

Convolvulus fruticulosus. *Desrouss., in Lamk, Encycl., vol.* 3, *pag.* 541. — *Roem. et Schult., Syst., vol.* 4, *pag.* 281. — *Link, in Buch, Phys.; Beschr., Can. Ins., pag.* 145. — *Buch, Ibid., pag.* 164.

Hab. Hanc plantam nuspiàm in insulis nostris vigentem vidimus. Semina in Teneriffâ lecta ex cl. Desrousseaux horto regio Parisiensi antè annum 1787 misit Collignon. Eandem speciem, si eadem omninò stirps Linkiana, propè Tagananam in Teneriffâ legerunt *de Buch* et Christ. *Smith*. In horto regio non ampliùs extat. Descriptio et icon è speciminibus herbarii celeb. B. Delessert atque unico Fontanesiano cultis illic olim sumptæ. Cum præcedente, quanquàm diversâ, cognatio ejus tam clara est atque apertissima ut patriam eandem, etiamsi in libris nullis tradita fuisset, facies et foliorum punctilla interlucentia arguerent.

Distrib. geog. Frutex est proculdubiò ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 140.

1. Rami floridi magnitudine naturali. 2. Folii dimidiati pars inferior multotiès aucta ut nervi appareant et puncti diaphani. 3. Calyx cum pedunculo et bracteis æquè ac figuræ sequentes magnitudine auctus. 4. Corolla cum staminibus arte explicata. 5. Ovarium disco hypogyno impositum. 6. Stylus in stigmata 2 desinens. 7. Ovarium transitrorsùm sectum ut cernantur loculi et ovula. 8. Idem longitrorsùm per medium sectum ut conspiciantur ovula toro insidentia. 9. Ovulum.

Sectio II. *CRESSEÆ*. Nob.

Embryo dicotyledoneus, sigmatoideo-curvatus. Cotyledones planæ. Perispermum subcarnosum, copiosum, testâ solutum. Ovarium 2-loculare, loculis 2-ovulatis. Capsula evalvis.

CRESSA. Linn.

Calyx 5-phyllus foliolis æqualibus, basi bracteatus. Corolla hypogyna, infundibuliformis, limbo plano, 5-dentato. Stamina 5, corollæ tubo sub fauce inserta ejusque lacinias excedentia. Ovarium disco hypogyno cinctum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis. Styli 2, rarò 3, longè exserti. Stigmata globosa. Capsula 1-locularis, evalvis, basi irregulariter dehiscens. Semen erectum, pyriforme, testâ corneâ. Perispermum carnoso-mucilaginosum à testâ solutum. Embryo sigmatoideo curvatus. Radicula cotyledonibus duplò brevior. Cotyledones planæ, crassiusculæ, medio curvatæ.

Herbæ pusillæ, erectæ vel prostratæ, intrà extràque tropicum utrumque, nec ultrà zonam temperatiorem, degentes. Folia sparsa, integra, puberula. Flores parvi, axillares, ad ramorum apices aggregato-spicati. Pedunculi 1-2-flori, pedicellis 2-bracteolatis.

1. CRESSA CRETICA. Linn.

C. caule diffuso, ramuloso, ascendente; foliis ovatis ovato-lanceolatisque, acutis, sessilibus; pedunculis brevissimis, bracteis lanceolatis, calyce brevioribus; corollâ calyce longiore; capsulâ ovato-conicâ calycem persistentem excedente.

Anthyllis. *Alp.*, *Exot.*, *pag.* 156. — *Magnol.*, *Bot. Monsp.*, *pag.* 290.

Lysimachiæ spicatæ purpureæ affinis Thimifolia, flosculis in cacumine plurimis, quasi in nodis junctis. *Pluk.*, *Phyt.*, *tab.* 43, *fig.* 6.

Quamoclit minima, humifusa, palustris, Herniariæ folio. *Tournef.*, *Coroll.*, *pag.* 4.

Cressa cretica. *Linn.*, *Amæn.*, *vol.* 1, *pag.* 395. — *Sp. pl.*, *pag.* 325. — *Lamck*, *Encycl.*, *pag.* 181. — *Ill.*, *vol.* 2, *tab.* 183. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 220. — *Delil.*, *Ill. fl. æg.*, *pag.* 9. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 643. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 256. — *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, *vol.* 1, *pag.* 290. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 3, *pag.* 61. — *Boiss.*, *Esp. Bot.*, *pag.* 420.

Cressa villosa. *Hoffmans. et Link*, *Fl. port.*, *vol.* 1, *pag.* 372. — *Link in Buch*, *Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 145.

Hab. Hanc speciem in insulæ Canariæ collibus propè *las Palmas* et ad portum *Sardina* non longè ab oppidulo *Galdar* invenerunt cll. Chr. Smith et de Buch.

Distrib. geog. Crescit hæc planta ad utramque maris Mediterranei oram et ab Oriente in occasum, gradus longitudinis 50 percurrens, in Fortunatas ab Ægypto provehitur.

Sectio III. *CUSCUTEÆ*. Link.

Embryo acotyledoneus, filiformis, intrà tegmen perispermophorum spiraliter convolutus. Corolla plana, persistens, cum capsulâ evalvi circumscissa.

CUSCUTA. Linn.

Calyx 5-4-fidus, persistens. Corolla hypogyna, 5-4-fida, marcescenti-persistens, demùm suprà basin cum capsulâ circumscissè caduca. Stamina 5-4, sub apice tubi corollini inserta, ejusque laciniis alternantia. Antheræ 2-loculares, introrsæ. Squamulæ 5-4, tubo corollino sub staminibus insertæ iisque oppositæ. Ovarium 2-loculare, loculis 2-ovulatis. Ovula collateralia, erecta, axi centrali propè basin dissepimenti inserta. Styli 2, liberi vel ultrà medium connati. Stigmata 2, filiformia, vel capitato-globosa. Capsula 2-locularis, 4-sperma, evalvis, tenuis, mox propè basin cum dissepimento circumscissè caduca. Semina globoso-3-quetra, puncticulata, testâ coriaceâ vel corneâ. Embryo filiformis, acotyledoneus, intrà sacculum pellucidum perispermo carnoso-mucilaginoso indutum farctumque spiraliter convolutus vel cochleatus. Radicula incrassata, infera.

Herbæ aphyllæ, parasiticæ, per terræ orbem sparsæ. Caules filiformes, tortiles. Flores breviter pedicellati vel sessiles, aggregati, subcapitati vel spicati, 1-bracteati.

Obs. Descriptio nostra generica à speciebus Europæis omnibus duabus Canariensibus atque unicâ Arabicâ conflata est. *C. monogynam* ex professo exclusimus cui calyx persistens sed corolla caduca, capsula indurata evalvis ac demùm circumscissè dehiscens dissepimento autem ferè ut in *Convolvulo* persistente, undè scientiæ decursu *Cuscuteis* ritè trutinatis pro genere forsan habenda erit, aut genus aliter tam fœcundum constituent alii. Nostrum nobis sufficit pecus. Non benè Gærtnerus ovula *Cuscutæ* dissepimento propè basim affixa dixit, cùm non aliter à toro axili ac in *Convolvulaceis* veris prodeant, nec feliciter embryonem circà albumen carnosum spiraliter convolutum descripsit nam tegmine proprio perispermo induto farctoque involvitur et inter involutiones ut in *Convolvulaceis* obtruditur perispermi incompleti diaphani mucilago. In specie alterâ Canariensi spirâ unicâ torquetur embryo formamque *Gymnoto electrico* capite caudam premente consimilem induit.

1. CUSCUTA EPITHYMUM. Murr.

C. caule ramoso, capillaceo; calyce corollâ subdimidio breviore, segmentis lanceolatis, acutis; corollâ campanulato-infundibuliformi, dentibus ovato-lanceolatis, acuminatis, tubi subcylindracei longitudine; staminibus corollâ brevioribus, squamulis latis fimbriato-papillosis; stylis brevibus cum stigmatibus filiformibus ovario duplò longioribus.

Ἐπίθυμον. *Diosc.*, *lib.* 4, *cap.* 172?

Epithymum sine radice, tenue, similitudine pallioli, rubens. *Plin.*, *Hist. nat.*, *lib.* 26, *cap.* 35.

Epithymum. *Cæsalp.*, *De Plant.*, *pag.* 343. — *Matth.*, *Comment.*, *ed. Valgris*, *pag.* 1570.

Cuscuta europæa β Epithymum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 180. — *Fl. dan.*, *tab.* 427. — *Engl. bot.*, *tab.* 378. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 257.

Cuscuta Epithymum. *Murr.*, *Syst. veg.*, *vol.* 1, *pag.* 173. — *Mert. et Koch*, *Deutschl. Fl.*, *vol.* 2, *pag.* 331. — *Reichb.*, *cent.*, *tab.* 499. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 3, *pag.* 69. — *Kunth*, *Fl. berol.*, *vol.* 2, *pag.* 32. — *Koch*, *Syn.*, *vol.* 2, *pag.* 495.

Cuscuta minor. *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 644.

Hab. Plantam quam huic speciei retulimus junco quodam implexam invenimus.

Distrib. geog. Species hæc antiquissimè observata per omnes orbis veteribus noti plagas temperatas occurrit.

2. CUSCUTA EPILINUM. Weih.

C. caule simplici, filiformi; calyce corollæ longitudine, apice 5-fido, laciniis brevibus, latè ovatis, obtusis; corollâ subglobosâ, dentibus ovatis, subobtusis, tubo duplò brevioribus; staminibus corollâ brevioribus; squamulis brevibus, apice laciniato-cristatis; stylis cum stigmatibus filiformibus ovario brevioribus.

Cuscuta Epilinum. *Weihe*, *Archiv. Apothekervereins*, *vol.* 8, *pag.* 51. — *Mert. et Koch*, *Deutschl. Fl.*, *vol.* 3, *pag.* 331. — *Reichb.*, *cent.* 5, *pag.* 64, *tab.* 500. — *Koch*, *Syn.*, *vol.* 2, *pag.* 495. — *Kunth*, *Fl. berol.*, *vol.* 2, *pag.* 32. — *Leight.*, *Shropsh. flor.*, *pag.* 125.

Hab. *Linum usitatissimum* involventem ex insulâ Canariâ hanc speciem misit cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Nascitur hæc planta in segetibus lini quas per terræ orbem undequaque sparsas persequi credibile est.

3. CUSCUTA EPISONCHUM. Nob.

C. caule ramoso, tenuissimè capillaceo; calyce corollâ duplò breviore, 5-4-fido, laciniis ovatis acutis dorso carinatis; corollâ depressè globosâ, dentibus tubi longitudine; stamini-

bus tubum corollæ vix excedentibus, squamis brevibus apice subcristatis; ovario supernè globoso depresso stylis cum stigmatibus duplò brevioribus; embryone spiris tribus convoluto.

Cuscuta Epithymum. *Link in Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag.* 145. — *Buch, Ibid., pag.* 164, quoad plantam Soncho implicitam.–non Murr.

Tircuela. Canariensium secundùm de Buch.

Hab. Legimus passim hanc speciem in locis calidis aridissimisque Teneriffæ meridionalis, Canariæ et Lancerottæ, *Sonchum spinosum* chlamyde rhodinâ circumamictantem.

Distrib. geog. Planta est Canariensis.

Descr. Caulis tenuissimus ramosissimus lætè purpurascens. Flores crassiusculi, hyalini, 4-vel 5-meri, subsessiles in glomerulos orbiculares 1-1/2 pollices diametro metientes congesti. Calyx corollâ subduplò brevior, tener, roseo-vel violaceo-purpurascens ad medium fissus, laciniis ovatis acutis dorso carinatis. Corolla depresso-globosa, dentibus ovatis, acutis, apice violaceo-purpureis vel roseis, tubi dilutè albidi longitudine. Stamina tubum corollæ vix excedentia, demùm horizontalia suprà ovarium incumbentia, antherarum loculis globoso-ovatis. Squamæ breves, sub-4-gonæ. Ovarium depressum. Styli brevissimi. Stigmata filiformia ovario duplò breviora. Capsula tenuis, hyalina, depresso-globosa. Semina rotundato-pyriformia, testâ coriaceâ, puncticulatâ. Tegmen pellucidum subpunctatum, perispermo vitreo indutum farctumque. Embryo spiris 3 convolutus.

EXPLICATIO TAB. 141.

1. Planta caulibus Sonchum spinosum circumnectens, magnitudine naturali. 2. Flos prout figuræ sequentes, magnitudine auctus. 3. Calyx explicatus cum corollæ circumscissè caducæ basi persistente. 4. Corolla ovarium gravidum cingens. 5. Idem supernè visum ut appareant stamina ovarii apicem foventia. 6. Corolla explicata. 7. Stamen antrorsùm visum. 8. Idem à dorso visum. 9. Squama epipetala. 10. Ovarium cum stylis. 11. Stylus cum stigmate. 12. Capsula circumscissa. 13. Semen. 14. Embryo tegmine perispermophoro hyalino inclusus, radiculâ per hilum diruptum exsolutâ.

4. CUSCUTA CALYCINA. Nob.

C. caule ramoso capillaceo; calyce corollam excedente, profundè 5-fido, sub laciniis ovato-lanceolatis obtusis costato; corollâ subrotundâ dentibus latè ovatis, imbricantibus, subacutis, tubo brevioribus; staminibus corollâ brevioribus, squamis angustis, cristatis; stylis brevibus cum stigmatibus filiformibus ovario supernè globoso longioribus; embryone spirâ unicâ cochleato.

Pelo de la Vinagrera. Nivariensium.

Hab. Crescit hæc species in regione inferiore Teneriffæ magis borealis ramis *Rumicis Lunariæ*, undè nomen vernaculum, aliarumque stirpium circumligata. Icon nostra thallos *Phyllida* involventes repræsentat.

Distrib. geog. Species est Canariensis.

Descr. Caulis tenuis, ramosissimus, fusco-rufescens. Flores ferè omnes 5-meri albi vel rubescentes, in glomerulos rotundos 1-1-1/2 pollices diametro metientes congesti, breviter pedicellati. Calyx corollâ longiore profundè fissus, laciniis latè ovato-lanceolatis, basi attenuatis, obtusis vel subacutis, rufulis. Corolla alba campanulato-globosa, dentibus subobtusis, ovato-lanceolatis, basi latis, imbricantibus, tubo subduplò brevioribus. Stamina corollâ breviora, antherarum loculis ellipticis. Squamæ lanceolatæ, apice fimbriatæ. Ovarii pars superior ovato-rotundata. Styli breves. Stigmata filiformia. Capsula globosa, hyalina. Semina subglobosa, testâ coriaceâ, profundè puncticulatâ. Tegmen nubilum, puncticulatum, perispermo mucilaginoso indutum farctumque. Embryo spirâ unicâ cochleatus.

EXPLICATIO TAB. 142.

1. Ramuli *Phyllidis Nobla* ramum juniorem obstringentes, magnitudine naturali. 2. Flos cum figuris reliquis, magnitudine auctus. 3. Calyx arte extensus, parte corollæ superiore circumscissâ sublatâ fundo persistente. 4. Corolla arte explicata. 5. Stamen antrorsùm visum. 6. Idem visum à dorso. 7. Squama epipetala. 8. Ovarium stylis coronatum. 9. Ovarium longitrorsùm sectum ut appareant ovula bina erecta axi affixa. 10. Ovulum jam prægnans. 11. Capsula corollâ circumscissâ indutum. 12. Semen. 13. Tegmen subdiaphanum perispermo embryonem fovente farctum. 14. Embryo solutus.

BORAGINEÆ. Juss. (1)

MESSERSCHMIDIA. Linn.

Calyx 5-partitus, parvus, persistens. Corolla hypocrateriformis, tubo supernè ampliato, fauce nudâ, limbo 5-fido, laciniis lineari-lanceolatis æstivatione introrsùm inflexis. Stamina 5, suprà medium tubum inserta, inclusa; filamenta brevissima; antheræ introrsæ biloculares ovatæ. Stylus cylindraceus, stigmate conoideo annulo papilloso instructo. Ovarium 4-loculare, loculis 1-ovulatis, ovulis anatropis. Fructus è nuculis 4 v. abortu 2, 2-v. 4-partibilis, nuculis unilocularibus monospermis, cristatis, irregularibus. Semen plùs minùsve arcuatum. Embryo exalbuminosus.

Frutices Canarienses v. Americani tropici erecti v. volubiles, foliis alternis integris scabris, spicis bifidis axillaribus et terminalibus, floribus secundis ebracteatis.

1. MESSERSCHMIDIA FRUTICOSA. Linn.

M. caule fruticoso erecto, ramis deflexis, foliis lanceolato-ovatis v. oblongo-lanceolatis petiolatis adultis utrinque pilis brevissimis v. tuberculis inspersis asperis, junioribus lævibus, pedunculis axillaribus v. terminalibus sæpiùs bifidis, nuculis cristatis verrucosis.

β *angustifolia*, foliis linearibus subsessilibus ramulisque hispidis.

Messerschmidia fruticosa. *Linn., Suppl., pag.* 132. — *Bot. reg., vol.* 6, *tab.* 464.

Duraznillo. Canariensium.

Hab. Crescit hæc species in rupibus convallium regionis inferioris Teneriffæ Canariæ et Palmæ, ubi satis frequens. Nomen vernaculum *Duraznillo* à foliis Persicæ (*Durazno*) similibus sumptum est. Var. β in orâ maritimâ Teneriffæ meridionalis solummodò occurrit.

(1 Boragineas Canarienses voto nostro obtemperans elaboravit clariss. Decaisne.

DISTRIB. GEOGR. Frutex est verè Canariensis generis Americani præcursor.

OBS. Species maximè variabilis formas quàm plurimas offert, quas inter nullos certos limites licuit mihi detegere; earum formarum duas tantùm easque principes commemorare satiùs fore credidi. Folia præsertim β vix semilineam longa sub nomine M. angustifoliæ in hort. bot. occurrit.

EXPLICATIO TAB. 143.

MESSERSCHMIDIA FRUTICOSA. VAR. ANGUSTIFOLIA.

1. Ramus floridus. 2. Paniculæ ramulus cum flore aperto alteroque semiaperto, prout figuræ sequentes, magnitudine auctus. 3. Flos semiapertus. 4. Idem longitrorsùm sectum. 5. Corolla sub anthesi medio scissa atque arte patefacta. 6. Pistillum calycis laciniis dimotis ut appareat ovarium disco insidens. 7. Nucula. 8. Eadem longitrorsùm secta. 9. Nucularum forma altera. 10. Eadem longitrorsùm secta.

HELIOTROPIUM. LINN.

CALYX 5-partitus. COROLLA hypogyna, hypocraterimorpha, fauce edentulâ, nudâ v. barbatâ limbo quinquefido, sinubus plicatis, simplicibus v. dente instructis. STAMINA 5, corollæ tubo inserta, inclusa. OVARIUM quadriloculare. OVULA in loculis solitaria, pendula. STYLUS terminalis brevissimus; stigma peltatum. DRUPA exsucca, tetrapyrena, quadripartibilis, pyrenis unilocularibus, monospermis, triquetris, angulo centrali-carinatis. SEMINA inversa. EMBRYO exalbuminosus, rectus v. homotropè arcuatus; cotyledonibus carnosis, radiculâ tereti superâ.

HERBÆ v. suffrutices inter tropicos et in regionibus subtropicis totius orbis magno specierum numero luxuriantes, in temperatis rariùs crescentes; foliis alternis v. interdùm suboppositis ternatisve, sæpissimè hispidis, integerrimis, spicis terminalibus et lateralibus, solitariis v. conjugatis, novellis sæpiùs spiraliter revolutis. (*Endlich.*)

1. HELIOTROPIUM EUROPÆUM. LINN.

H. annuum, caule ramoso, ramis divaricatis pubescentibus, foliis ovatis obtusis v. obovatis in petiolum attenuatis utrinque asperulis, spicis simplicibus v. bifidis, foliolis calyci-

nis bracteisque oblongo-lanceolatis extrorsum pubescenti-hirtis, corollæ tubo puberulo subæqualibus, nuculis primò pilis brevissimis viridibus densè vestitis, dein glabratis rugulosis.

Heliotropium europæum. *Linn.-Willd., Sp., vol.* 1, *pag.* 742. — *Roem. et Sch., Syst., vol.* 4, *pag.* 29.

Hab. Hanc plantam in arvis Lancerottanis propè Hariam, et in Palmensibus propè *Ar guál* legerunt cll. Webb et Berth. Ad Sanctam Crucem Palmæ et in arvis propè *Arguál* legit cl. de Buch.

Distrib. geog. Species est orbis antiqui temperatioris vulgaris.

2. HELIOTROPIUM EROSUM. Lehm.

H. caule suffruticoso, decumbente; foliis oblongis, obtusis, in petiolum attenuatis, repandis, eroso-denticulatis, retrorsùm hispidis; spicis conjugatis; laciniis calycinis oblongis, obtusis, corollæ tubum medium puberulum æquantibus; antheris oblongis, loculis imâ basi parùm discretis, in acumen brevissimum apice attenuatis; stylo dimidiâ super. parte pyramidato, obsoletè striato, subpentagono; nuculis rotundatis, rugosis. fulvis.

Heliotropium erosum. *Lehm., Asperifol.*, 1, *pag.* 54, *n.* 36. — *Icon., pars* 1, *pag.* 4, *tab.* 7.

Yerva camellera. Canariensium.

Hab. In torrentium arenis siccis et in saxosis apricis regionis maritimæ.

Distrib. geog. Species est Canariensis quæ à Portunatis ad insulas Prom. Viridis decurrit (*Forster* in herb. Banks ex Webb *Chr. Smith*), et boream versùs usquè in insulam Portus Sancti (*Webb !*) provehitur.

Obs. Variat foliis vix 3 lineas et ultrà pollicem longis repandis v. eroso-dentatis, latè obovatis et angustissimè linearibus, idque sæpè in eodem specimine. Nihilominùs habitu peculiari notisque indicatis facilè distinguitur.

ECHIUM. Tournef.

Calyx persistens, altè 5-partitus, laciniis plùs minùsve inæqualibus, sæpiùs lineari-lanceolatis, erectis, nonnunquam ovatis, anthesi peractâ accrescentibus. Corolla campanulata v. è tubo sensìm ampliata, campanulato-infundibuliformis, fauce nudâ tubo imâ basi sæpiùs aunulo piloso v. carnosulo instructo; limbus 5-fidus, laciniis rotundatis, subæqualibus, infima interdùm minor. Æstivatio quinconcialis. Stamina sæpiùs exserta; filamenta subulato-filiformia, arcuato-decli-

nata v. erecta; antheræ ovales, parvæ, dorso medio affixæ, biloculares. STYLUS filiformis, arcuatus, infernè pilosus, supernè glaber, bifidus, laciniis acutis. OVARIUM 4-lobatum, lobulis hæmisphæricis lævibus. NUCULÆ 4, v. abortu solitariæ v. binæ, ovatæ, v. obsoletè acuminatæ, carinatæ, scrobiculatæ v. tuberculoso-rugosæ, basi margine prominente cinctæ, areâ planâ triangulari disco affixæ, monospermæ. SEMEN suborthotropum. EMBRYO inversus; cotyledones carnosulæ, hìnc planæ indè convexæ; radicula perbrevis.

HERBÆ annuæ, biennes et plurium annorum sed hapaxanthæ v. fruticuli erecti, ramosi veteris orbis indigeni; plurimæ species fruticosæ Canarienses, Maderienses v. Africæ australis, sæpissimè setoso-hispidæ, corollis albis cæruleis v. dilutè violaceis, in locis apricis asperis sterilibus obviæ.

1. ECHIUM PLANTAGINEUM. LINN.

E. caule herbaceo simplice vel ramoso folioso, foliis infimis oblongis vel oblongo-lanceolatis, in petiolum attenuatis, obtusis suporioribus, sessilibus, infernè nonnunquam attenuatis, utrinque hispidis; spicis simplicibus; laciniis calycinis lineari-lanceolatis; corollâ cœruleâ, calycem superante, extrorsùm pilis raris ad nervulos et marginem inspersâ; staminibus corollam æquantibus vel interdum duobus majoribus; stylo villoso; nuculis cineris valdè exasperatis.

Echium plantagineum. *Linn.*, *Mant.*, *pag.* 202.

Echium plantagineum. *Fl. græc.*, *tab.* 179. — *Jacq.*, *Hort. Vindob.*, *vol.* 1, *tab.* 45. — *Aug. S.-Hil.*, *Pl. usuell. Brasil.*, *tab.* 35.

Vivorina, Nivariensium. *Palomina* et *Sonaja*, Palmensium.

HAB. In arvis et graminosis ins. Can. satis vulgaris est hæc species.

DISTRIB. GEOGR. Crescit per totum maris Interni peripherium et inde deflexa Garumnæ ripas propè Tolosam (*Bentham Noulet*) et littora Oceani occidua usquè ad insulam Cæsarcam (*Hooker*) ornat. Ad fluminis quoque Argentini ripas et in Brasiliam colonorum comes migravit.

2. ECHIUM AUBERIANUM. WEBB ET BERTH.

E. caule herbaceo, simplice, erecto, valdè hispido; foliis linearibus v. lineari-lanceolatis,

in petiolum attenuatis, acutis, utrinque scabris pilosis; paniculà termina, amplà, densiflorâ; floribus cœruleis, laciniis calycinis inæqualibus, lineari-lanceolatis, staminibus; corollam æquantibus; stylo infernè villoso.

Hab. Hanc speciem pulchram in regionibus altissimis (*la Cumbre*) insulæ Teneriffæ inter pumices Montis albi propè basin coni superioris Montis Alti (*el Pico de Teyde*) ad alt. 800 ped. super Oceanum legit cl. Petrus Alexander Auberius nunc horti botanici Havanensis prorector.

Distrib. geogr. Species est Nivariensis.

Descr. Herba hapaxantha. Caulis simplex, erectus, 4-5-pedalis, infernè 3 poll. diametr. crassus, herbaceus, hispidus, fistulosus, foliolous. Folia ad caulis basin approximata, vel densè imbricata, erecta tres ad quinque poll. et ultrà longa, dimidium lata, lineari-lanceolata, apice acutula, in petiolum compressum, semiamplexicaulem attenuata, utrinque pilis albis basi tuberculosis dense vestita, subtùs nervo prominente petiolisque infernè densiùs et longiùs pilosis, pilis erectis, caulina conformia arrecta, nonnunquàm canaliculata, gradatim ad caulis apicem breviora; foliola ramorum florentium cæteroquin magis glabra sunt. Flores in paniculam thyrsoideam vastam, densifloram 1 1/2 pedal. dispositi, compositam ex spicis alternis simplicibus vel bifidis scorpioideis, ante florescentiam eleganter revolutis, ab infimâ parte ad superiorem successivè florentibus, insidentibus pedunculis dimidium pollicem longis brevioribusque, suffultis singulis bracteis lanceolato-linearibus spicâ dimidiò brevioribus. Flores in spicis alterni, distichi, secundi, densi, subsessiles, 3-bracteolati, bracteolis linearibus acutis calycem æquantibus vel ramis superantibus. Calyx 5-partitus, laciniis inæqualibus, duabus superioribus angustioribus et minoribus lineari-lanceolatis, acutis, partem dimidiam inferiorem corollæ adæquantibus, utrinque densè hispidis, pilis desiccatione flavescentibus. Corolla cœrulea, infundibuliformis, fauce ampliatâ, limbo 5-lobo, lobis rotundatis subæqualibus, extrorsùm pubescens, semipollicaris; tubus imâ basi annulo piloso instructus. Stamina inclusa vel interdùm corollam parùm superantia, infrà tubum medium inserta, laciniâ infimâ corollæ incumbentia; filamenta inæqualia subulata, infernè tumida, alba (?); antheræ parvæ, ovatæ, biloculares, loculis parallelis æqualibus, rimâ longitrorsùm dehiscentes. Stylus stamina superans arcuatus, villosus, supernè glaber, altè bifidus, laciniis subulatis subæqualibus. Ovarium quadrilobum, lobis hemisphæricis, sublævibus, disco hypogyno carnosulo cinctis. Nuculæ sæpiùs abortu trinæ, ovato-trigonæ, acuminatæ, obsoletè à latere denticulatæ, dorso nervo prominente subcarinatæ, scrobiculatæ, cinereæ.

EXPLICATIO TAB. 144.

1. Plantæ floridæ rhizocephalus et caulis. 2. Paniculæ pars superior. 3. Flos, prout figuræ reliquæ, magnitudine auctus. 4. Calyx cum stylo. 5. Ovarium disco insidens è calyce excerptum, stylo truncato. 6. Corolla fissa atque arte complanata ut loborum forma et staminum longitudo comparativè inter se et cum corollâ appareat.

3. ECHIUM SIMPLEX. DC.

E. caule basi lignoso, simplici, hapaxantho, cicatricibus foliorum præteritorum notato; foliis amplis, oblongo-lanceolatis, acuminatis, in petiolum attenuatis, utrinque incano-sericeis, reticulato-venosis, venis subtùs prominentibus; paniculâ maximâ, subcylindraceâ, densiflorâ, terminali, ramis floriferis brevibus, molliter pubescenti-incanis, bracteis lanceolatis parvis basi stipatis; floribus albis, laciniis calycinis ovatis, obtusis, inferior. angustior., corollâ triplò brevioribus; staminibus exsertis, erectis, glabris; stylo infernè villoso, apice bifido, laciniis subæqualibus. — Calyx parvus 5-partitus, laciniis valdè inæqualibus, super. subcordatâ, infer. angustiore.

Echium simplex. *DC.*, *Cat. Hort. Mons.*, 1813, *pag.* 108.

Arrebol, Nivariensium.

Hab. Occurrit hæc planta in montibus Teneriffæ ad Eurum et boream conversis præcipuè circà *Bajamar* ubi humus pinguis. Planta est valdè conspicua quæ post aliquot vitæ annos inertes à Maio mense ad septembrem collectis tandem viribus caulem unicam thyrsoideam floribundamque 6-8-pedalem projicet; et tum peractâ citò anthesi perit. Nomen *Arrebol* à purpurisso radicibus expresso, boli Armeniaci coloris æmulo, sumptum.

Distrib. geogr. Species est omninò Nivariensis.

EXPLICATIO TAB. 145.

1. Thyrsus floridus. 2. Caulis pars superior. 3. Folium radicale cum præcedentibus magnitudine naturali delineatum; figuræ sequentes omnes magnitudine auctæ sunt. 4. Flos. 5. Corolla resecta atque aperta. 6. Calyx ovarium fovens cum stylo. 7. Ovarium disco insidens à calyce excerptum cum styli parte inferiore. 8. Calycis æstivationis diagramma.

4. ECHIUM PININANA. Webb et Berth.

E. caule simplici, ramis ramulisque hispidis; foliis oblongis, acuminatis, acutis, in petiolum attenuatis, suprà nervis impressis, subtùs pubescentibus, nervis prominentibus, utrinque viridibus; paniculâ terminali, amplâ, foliosâ, foliis oblongo-lanceolatis, ramulis floriferis hirtis; floribus cœruleis, calyce accrescente valdè inæquale laciniis ovatis haud rarò ad 4 reductis; staminibus exsertis, suberectis; stylo villoso; nuculis crustaceis, aculeatis, scrobiculato-exasperatis.

Pininana, Palmensium.

Hab. Crescit hæc planta in convallum rupibus propè *Barlovento* in insulâ Palmâ.

Distrib. geogr. Stirps est ex toto Palmensis.

Descr. Caulis basi lignescens, simplex, hapaxanthus, 6-12 pedalis, ramis junioribus robustis, herbaceis, fistulosis, laxè hispidis. Folia alterna, inferiora ped. 1 1/2 et ultrà longa, 5-6 poll. lata, patentia vel patentissima, oblonga, apice acuminata, basi in petiolum depressum, latiusculum, subamplexicaulem angustata; utrinque viridia, pubescentia, penninervia, suprà nervis impressis, obliquis ad marginem evanescentibus subtùs prominentibus hirsutis notata, margine plano; folia floralia vel ramorum florentium suprà magis aspera sunt. Flores in paniculâ amplâ, bipedali et ultrà, thyrsoideâ, primò densiflorâ, dein laxâ, compositâ ex ramulis alternis axillaribus erectis tripollicaribus, solitariis, rariùs binis, ramosis, spicis antè florescentiam revolutis scorpioideis, ab infimâ parte ad superiorem successivè florentibus, bracteis ovatis acuminatis sæpiùs imâ basi stipatis. Flores in spicis primò densi, secundi, dein alternatim distichi duplici serie dispositi, brevissimè pedicellati, bracteolati, bracteolis parvulis ovatis patulis, calycem medium vix æquantibus. Calyx infernè subturbinatus, 4-5-fidus, laciniis inæqualibus, ovatis, acutulis, duabus lateralibus inferiorique præsertim minoribus, superiore majore è duabus interdùm conflatâ et nervis binis ad apicem confusis notatâ, anthesi peractâ corollâque delapsâ accrescens, semipollicaris, herbaceus, tenuis, utrinque pilis albidis laxè inspersus. Corolla cœrulea subinfundibuliformi-campanulata, calycem duplò superans, subregularis, 5-loba, lobis rotundatis obscurè crenulatis erectis, extrorsùm subpubescens, cœrulea, tubo introrsùm glabro imâ basi annulo carnosulo subintegro piloso instructo. Stamina corollam ferè duplò superantia, infrà tubum medium inserta, adscendentia, inæqualia; filamenta filiformia, curvata, infernè incrassata, glabra; antheræ parvæ, ovatæ biloculares, rimâ longitudinali dehiscentes. Stylus suberectus, stamina subæquans, supernè glaber, bifidus, laciniis subæqualibus obtusis. Ovarium depressum, quadrilobum, lobis hemisphæricis, sublævibus, disco hypogyno parvo cinctum. Nuculæ 4, parvæ, crustaceæ, scrobiculato-exasperatæ, obscurè trigonæ, acutæ, denticulis lateralibus stipatis, cicatriculâ triangulari pallidâ, demùm cavâ notatis. Semen adscendens, testâ tenui fulvâ. Embryo exalbuminosus inversus, radiculâ brevi, cotyledonibus ovatis carnosulis.

EXPLICATIO TAB. 146.

1. Thyrsi floridi pars intermedia. 2. Corolla fissa et arte aperta cum staminibus. 3. Calyx fissus stylo persistente ut appareat ovarium. 4. Calyx vegetior stylo, è medio nucularum porrecto, truncato. 5. Nucula à latere visa. 6. Eadem longitrorsùm secta ut conspiciatur embryonis positura. Figuræ omnes præter primam magis minùsve auctæ.

5. ECHIUM STRICTUM. Linn. fil.

E. caule fruticoso ramoso, ramis gracilibus ramulisque valdè hispidis, foliis ovato-oblongis acutulis vel breviter acuminatis utrinque pilis rigidulis inspersis hispidis viridibus, nervis subtùs prominulis; ramulis floriferis ad ramorum apicem congestis axillaribus sim-

plicibus vel bifidis, floribus cœruleis parvis primò approximatis subcapitatis dein remotis, laciniis calycinis oblongo-lanceolatis corollam subæquantibus; staminibus exsertis corollâ duplò longioribus; stylo infernè villoso bifido; nuculis trigonis angulis denticulato-exasperatis. — Calyx laciniis valdè inæqualibus, laciniis duabus ad medium coalitis, lateralibus oblongo-lanceolatis, inf. minore. — Fruticulus pedalis.

Echium strictum. *Jacq., Hort. Schœnb., tab.* 35.

Echium strictum. *Linn. fil., Supp.*, 131. — *Ait., Kew., vol.* 1, *pag.* 299, *ed.* 2. — *DC., Cat. Hort. Monsp.*, 1813, *pag.* 108.

Toginaste, Canariensium, quod nomen quasi genericum Echiorum omnium frutescentium.

Hab. Oritur hæc planta in herbidis convallium regionis inferioris Teneriffæ et Canariæ, solo glareoso humo concreto nec in rupestribus vitam degit.

Distrib. geogr. Species est ex toto Canariensis.

6. ECHIUM LINEOLATUM. Jacq.

E. caule fruticoso ramoso, ramis gracilibus ramulisque pubescenti-hirtis, foliis oblongis vel ovato-oblongis acutulis in petiolum gracilem attenuatis utrinque pubescenti-hirtis viridibus, ramulis floriferis ad ramorum apicem angustis paniculam mentientibus simplicibus vel rariùs bifidis, floribus parvulis dilutè carneis primò subcapitatis dein remotis; laciniis calycinis lanceolatis coroll. brevioribus; staminibus erectis exsertis coroll. duplò longioribus; stylo infernè villoso. — Antecedenti (stricto) proxima, sed primâ fronte habitu peculiari distinctissima, ramulis semper pubescenti-hirtis nec valdè hispidis, floribusque minoribus.

Echium lineolatum. *Jacq., Egl., pag.* 62, *tab.* 42. — *Roem. et Sch., Syst.*, 4, *pag.* 717.

Echium ambiguum. *DC., Cat. Hort. Monsp.*, 1813, *pag.* 107.

Hab. Non rara est hæc species in convallibus siccis Teneriffæ circà portum Orotavensem, in montibus demissioribus circà oppidulum *Buena Vista* et in Canariâ.

Distrib. geogr. Stirps est Canariensis.

7. ECHIUM ONOSMÆFOLIUM. Webb (1).

E. caule fruticoso ramoso, ramis divaricatis, ramulisque laxè hispidis, fusco-cinereis; foliis linearibus lineari-lanceolatisque, basi et apice attenuatis, margine revolutis, strigoso-

(1) Cl. Decaisne Boraginearum nostrarum non doctus minùs quàm benevolus interpres iter longulum facturus opus non ex toto absolutum manibus nostris à Lutetiâ decedens commisit. Dum Echii species *E.* scilicet *onosmæfolium* et *E. Decaisnei* Nob. inter schedas inexploratæ jacebant. Harum inviti descriptionem nec pari morte tanto adjutore orbati suscepimus.

hirtis, subtùs nervosis; paniculâ terminali, ramosâ, strictâ, laxiusculâ; floribus parvis subringentibus; bracteis calyce longioribus; laciniis calycinis linearibus, strigoso-hirtis, tubo corollæ brevioribus; corollæ lobis ovatis subacutis; staminibus longioribus exsertis, brevioribus corollæ longitudine; stylo hirsuto.

Hab. Hanc speciem in rupibus siccis crateris primævi Tixaranæ insulæ Canariæ semel et ferè defloratam legit cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Stirps est Canariensis.

Descr. Fruticulus ramosus, ramis lignosis, divaricatis, laxè hispidissimis. Folia sparsa, angustè lineari-lanceolata vel linearia, subsessilia, basi et apice attenuata, acutiuscula, marginibus sæpè usquè ad medium revolutis, utriuque pilis validis bulbosis hirta, subtùs nervosa. Flores subsecundi, in paniculam terminalem laxiusculam digesti, parvi, subsessiles, axillares, bracteolis linearibus calycem excedentibus. Calyx basi turbinatus, laciniis subæqualibus, linearibus, involutis, strigosissimis, tubo corollæ subdimidiò brevioribus, post anthesim immutatis. Corolla pallidè cœrulea? extùs hirsuta, angustè cylindraceo-tubulosa, leviter incurva, limbo campanulato, inæquali, 5-lobo, subringente, lobis ovatis, subacutis, margine undulato-crenulatis, pulchrè reticulato-venosis. Stamina adscendentia, inæqualia, longiora propè faucem inserta, filiformia, exserta, antheris parvis ovato-oblongis utrinque crenatis, breviora tubo medio inserta, subinclusa. Ovarium depressum, 4-lobum, lobis ovatis, lævibus. Stylus staminibus longior, hirsutus, apice 2-fidus, laciniis subæqualibus, stigmatibus obtusis. Nuculæ abortu 1-3, sub-3-quetro-oblongæ, acutiusculæ, lateribus leviter gibbæ, scabræ, antrorsùm basi funiculo perfloratæ. Funiculus filiformis, adscendens, angulum nuculæ interiorem percurrens. Semen ovato-3-gonum, acutum, testâ tenui fulvâ, minutè reticulatâ, micropyle apiculari, hilo ventrali, chalazâ sub hilo nervulis divaricatis expanso. Embryo inversus, radiculâ brevi, 3-gono, acuto, cotyledonibus ovatis, apice obtusis leviter revolutis.

EXPLICATIO TAB. 147. A.

A 1. Echii onosmæfolii ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos uti ut figuræ reliquæ magnitudine auctæ. 3. Corolla arte patefacta. 4. Calyx arte apertus ut conspiciantur lobi ovarii. 5. Nucula à dorso visa. 6. Semen à nuculâ ablatum antrorsùm visum, *a* hilum, *b* micropyle, *c* vascula chalazæ. 7. Embryo. — P. B. W.

8. ECHIUM VIRESCENS. DC.

E. caule fruticoso ramoso, ramis elongatis strictis ramulisque brevi et molliter hirsutis, foliis lineari-lanceolatis apice attenuatis acutulis in petiolum brevissimum angustatis vel sessilibus subtùs nervis prominentibus marginibus angustiss. revolutis utrinque subincanis; paniculâ terminali ramosâ, ramis abbreviatis densiflorâ, floribus dilutè cœruleis, laciniis

calycinis oblongis obtusis corollæ tubum medium vix æquantibus; staminibus exsertis filamentis erectis, stylo villoso; corollæ tubo imâ basi annulato, piloso.

Echium virescens. *DC., Cat. Hort. Monsp.*, 1813, *pag.* 107.

Echium candicans. *Jacq., Coll., pag.* 44; *Icon., tab.* 30.

Echium fastuosum. *Jacq., Egl., pag.* 61, *tab.* 41?

Hab. Hanc plantam inter juga montium Orotavensium de *la Risbala* legimus.

Distrib. geogr. Species est ut videtur Nivariensis in insulis reliquis nondùm visa.

Obs. Differt ab *E. candicante* Linn. fil. ramorum foliorumque pilis brevissimis subvelutinis nec hirsutis — ab *E. giganteo* foliis non basi attenuatis.

9. ECHIUM BIFRONS. DC.

E. caule fruticoso ramoso, ramis ramulisque incanis, foliis lanceolatis acutis in petiolum imâ basi latiusculum attenuatis subtùs nervis prominentibus utrinque sed præsertim paginâ infer. incanis subsericeis; paniculâ terminali ramosâ ramulis gracilibus densiflorâ, floribus secundis cœruleis; laciniis calycinis lineari-oblongis obtusiusculis corollæ tubum medium superantibus vel æquantibus; staminibus exsertis filamentis suberectis, stylo villoso, nuculis crustaceis scrobiculatis exasperatis. — Folia suprema angustiora subopposita patentia, corollæ nervulis albidis extrorsùm percursæ.

Echium bifrons. *DC!, Cat. Hort. Monsp.*, 1813, *pag.* 107.

Hab. Lecta erat hæc planta in convalle *del Rio* propè oppidum Sanctam Crucem insulæ Palmæ. Probabile est et in Teneriffâ eam legisse Broussonetium.

Distrib. geogr. Species est uti frutescentes omnes ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 148.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos integer prout figuræ sequentes magnitudine auctus. 3. Corolla medio secta et arte aperta. 4. Nucula à latere visa. 5. Semen antrorsùm visum, *f* funiculus, *m* micropyle, *h* hilum, *v* vascula.

10. ECHIUM GIGANTEUM. Linn.

E. caule fruticoso ramoso ramis ramulisque incanis, foliis lanceolatis acutulis in petiolum infernè latiusculum attenuatis subtùs nervis prominentibus utrinque incanis; paniculâ terminali ramosâ densiflorâ, floribus albis, laciniis calycinis corollæ tubum æquantibus; corollæ lobis subæqualibus; staminibus exsertis, filamentis curvatis glabris; stylo infernè villoso.

Echium giganteum. *Vent., Malm., tab.* 71.

Echium giganteum. *Ait.*, *Kew.*, *pag.* 299, *ed.* 2. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 782. — *DC.*, *Cat. Hort. Monsp.*, 1813, *pag.* 106.

Hab. Occurrit hùc illùc in rupibus siccis convallium Teneriffæ. Ultrà 500 hexap. super oceanum scandit.

Distrib. geogr. Species Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 149.

1. Ramus floridus. 2. Flos cum sequentibus auctus. 3-4. Calyx corollà ademptà cum stylo. 5. Corolla longitrorsùm scissa et arte explicata.

11. ECHIUM DECAISNEI. Webb.

E. caule fruticoso, ramis divaricatis, glabris, ramulis piloso-strigosis; foliis lanceolatis, acutis, margine revolutis, viridibus, sparsim strigoso-scabris, subtùs eveniis, nervo medio prominente; paniculà terminali ramosà; floribus cœruleis; laciniis calycinis inæqualibus, majoribus latis ovatis, corollæ tubo brevioribus; lobis corollæ subæqualibus; staminibus longè exsertis recurvis; stylo villoso.

Echium giganteo aff. sp. n. *Decaisn.*, *mss.*

Hab. Hanc plantam in insulà Canarià ad rupes Bandamæ et alibi invenimus.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Descr. Frutex ramosus, ramis fuscis glabris, ramulis pube brevi pilis latis bulbosis commixtà hirsutis. Folia lanceolata vel lineari-lanceolata, acuta, in petiolum attenuata, basi dilatata, aculeis sparsis latè bulbosis scabra, cæterùm glabra, subtùs venosa, nervo medio prominente secundariis obsoletis, margine extremo revoluta, strigoso-ciliata. Panicula terminalis, ovata, densiuscula, bracteata, bracteis linearibus strigosis. Flores cœrulescentes, secundi, bracteolati, bracteolis lineari-lanceolatis, calyce brevioribus. Calyx amplus, strigoso-hirsutus, tubo brevissimo, laciniis ovato-lanceolatis vel lanceolatis, inæqualibus, quinto majore, 2 sæpè ferè ad apicem connatis, corollæ tubo brevioribus. Corolla incurva, subringens, extùs pilosa, limbo 5-lobo, lobis ovatis subæqualibus, margine crenulatis, reticulato-venosis. Stamina longè exserta, incurva, filamentis filiformi-complanatis, glabris. Ovarium depressum lobis rotundato-ovatis. Stylus staminibus longior, pilosus, apice profundè 2-fidus, laciniis subæqualibus, stigmatibus capitatis, obtusis. Nuculæ rotundato-3-quetræ, exasperatæ, costatæ, apice cuspidatæ, lateribus gibbis. Semen luteo-fulvum, testà tenui puncticulatà.

EXPLICATIO TAB. 147. B.

B. Echium Decaisnei, Nob. 1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Corolla arte aperta cum staminibus et stylo. 3. Calyx laciniis detractis ut appareant nuculæ, quarum

tres vegetæ, quarta abortiva. 4. Semen, *a* hilum, *b* micropyle, *c* funiculus arte à positurâ suâ naturali (verticali) amotus ut ritè conspiciantur, *d* vascula chalazæ. 5. Embryo. — P. B. W.

12. ECHIUM ACULEATUM. Poir.

E. caule fruticoso ramoso, ramis ramulisque incanis; foliis lineari-lanceolatis vel linearibus acutulis in petiolum latiusculum attenuatis subtùs nervo medio tantùm prominente, marginibusque angustè revolutis calloso-aculeatis utrinque incanis; paniculâ terminali ramosâ plùs minùsve foliosâ densiflorâ, floribus albis; laciniis calycinis majoribus corollam parùm superantibus; corollæ tubo imâ basi annulo crassiusculo pilis insperso instructo; staminibus exsertis, filamentis glabris curvatis; stylo villoso.

Echium aculeatum. *Poir. Lehm., Asper., tab.* 5. (Var. fol. linear.)

Echium aculeatum. *Poir.!, Encycl., vol.* 8, *pag.* 664. — *DC., Cat. Hort. Monsp.*, 1813, *pag.* 106.

Echium armatum. *Chr. Sm.*

Obs. Variat foliis plùs minùs albescentibus atque inermibus: formam speciei typicam descripsi.

Hab. In locis aridis regionis maritimæ insulæ Teneriffæ. Forma typica Poiretii lecta fuit propè oppidulum *Buena Vista* inter scorias Montis *Taco* olim ignivomi et nunc apice crateriformis. Forma albidior foliis inermibus bracteolis laciniisque calycinis læviusculis corollam ut in formâ typicâ excedentibus occurrit circà *Bujamè* non longe à scopulo *el Frayle* dicto. Altera quoque albida et ferè inermis, sed bracteolis laciniisque calycinis multò brevioribus, communis est in rupestribus siccis insulæ Palmæ et nisi cum priore per antecedentem sensim et sine sensu innexa fuerit pro specie certò habenda esset et forsan habitura.

Distrib. geogr. Species est Canariensis genuina.

RHYTISPERMUM. Link.

Calyx 5-partitus persistens, laciniis subæqualibus erectis, anthesi peractâ accretis. Corolla infundibuliformis, limbo 5-fido, laciniis ad faucem plicis 5 pilosis instructis, æstivatione quincunciali. Stamina inclusa, filamenta brevissima; antheræ oblongæ acutæ. Stylus filiformis. Stigma bilobum. Ovarium 4-partitum lobulis hemisphæricis lævibus disco hypogyno carnosulo subregulari cincto. Nuculæ

4 liberæ, distinctæ, disco insertæ, asperæ v. rugosæ. SEMEN appensum. EMBRYO rectus inversus.

HERBÆ annuæ, Europæ australis regio. Medit. incolæ, unica in regionibus septentr. species indigena.

1. RHYTISPERMUM ARVENSE. LINK.

R. caule herbaceo erecto apice ramoso simplice vel basi caulibus secundariis aucto pilis brevibus adpressis subincano; foliis sessilibus lanceolatis vel oblongo-lanceolatis obtusis vel acutulis pilis adpressis utrinque inspersis lætè viridibus; floribus luteis, calycibus fructiferis remotis extrà axillaribus, nuculis rugoso-scabris cinereis.

Rhytispermum arvense. *Link.*, *Handb. Spenner in Nees gen. fl. germ.*

HAB. Frequentissima est hæc species in arvis ins. Can.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit ab insulis Fortunatis et regionibus mare internum obvallantibus per arva Europæ totius usque ad plagas hyperboreas (Lapponiam, *Linn.*), et in Americam cum segetibus irrepsit.

2. RHYTISPERMUM APULUM. LINK.

R. caule herbaceo erecto apice ramoso simplice vel caulibus secundariis aucto setis patulis hispido; foliis linearibus infimis in petiolum attenuatis subspathulato-lanceolatis hispidis obscurè viridibus; spicis sæpiùs bifidis floribus albis, calycibus fructiferis densè approximatis; nuculis tuberculoso-scabris fulvis.

Rhytispermum apulum (sub Lithospermo). *Fl. græc.*, *tab.* 158.

HAB. Occurrit hæc planta in arenosis siccis Teneriffæ ad montem olim ignivomum *Taco* propè oppidulum *Buena Vista* et in Canariâ propè oppidum *Telde*, nec non in promontorio Isletâ (*cl. C. Lemann.*).

DISTRIB. GEOGR. Spargitur hæc species per oras utrasque maris Mediterranei et ultrà fretum Herculeum à Mauritaniâ Tingitanâ! et Olisipone usquè in Maderam et insulas Canarienses.

CYNOGLOSSUM. TOURNEF.

CALYX 5-partitus vel 5-fidus. COROLLA subrotata vel hypocrateriformis, 5-fida, fauce fornicibus 5 erectis laciniis antepositis instructâ sub

clausâ, æstivatione quincunciali. Stamina inclusa, filamenta brevissima; antheræ oblongæ basi et apice subemarginatæ. Stylus filiformis persistens. Stigma capitatum obscurè bilobatum. Ovarium 4-lobum, lobis disco hypogyno styloque infernè dilatato adnatis uniovulatis, ovulis ad basin loculi insertis suborthotropis. Nuculæ 4 distinctæ, depressæ, glochidatæ, sæpiùs marginatæ. Semen testâ tenui. Embryo inversus.

Herbæ sæpiùs biennes veteris orbis indigenæ.

1. CYNOGLOSSUM PICTUM. Ait.

C. caule erecto, folioso, foliis tomento tenui molli canescentibus acutis, inferioribus oblongis in petiolum attenuatis supremis è basi subcordatâ semiamplexicauli lanceolatis; racemis ebracteatis, staminibus inclusis, nuculis anticè convexiusculis margine non prominulis. — Flores dilutè cœrulei, venis purpureis picti, fornices sanguinei.

Cynoglossum pictum. *Ait. Kew.*, *vol.* 1, *pag.* 291, *ed.* 2. — *Bot. mag.*, 2134. — *Hoffm. et Link*, *Fl. portug.*, 1, *pag.* 189, *tab.* 24.

Alicaneja, Canariensium.

Hab. Non infrequens est hæc species ab Ericarum et laurorum regione insulæ Teneriffæ in vervactis et dumetis usquè ad regionem calidam.

Distrib. geogr. Est regionum maris Mediterranei à Græciæ! arvis usquè in Mauritaniam! et Lusitaniam! cives undè per insulas Maderenses! in Fortunatas protenditur.

MYOSOTIS. Linn.

Calyx persistens, alte 5-fidus infernè subturbinatus. Corolla rotata vel subhypocrateriformis, 5-fida, laciniis rotundatis, fauce fornicibus 5 laciniis antepositis depressis coarctatâ, æstivatione dextrorsùm contortâ. Stamina inclusa; filamenta brevissima; antheræ ovatæ basi et apice subemarginatæ, loculis parallelis. Stylus brevis cylindricus, stigmate depresso capitellato coronatus. Ovarium altè 4-partitum lobulis hemisphæricis lævibus, uniovulatis, ovulis ad inferiorem loculi partem insertis. Nuculæ 4, liberæ distinctæ, lævissimæ, nitidæ,

facie interiore subcarinatæ, juxta basin disco areâque minutissimâ punctiformi affixæ. EMBRYO rectus, inversus.

HERBÆ annuæ vel perennes tum radiciferæ repentes, utriusque hemisphæræ, incolæ, floribus azureis roseo vel luteo dilutè tinctis.

1. MYOSOTIS VERSICOLOR. ROTH.

M. caulibus adscendentibus pilis patulis laxis infernè inspersis supernè subadpressis; foliis oblongis vel lineari-oblongis obtusis sessilibus infimis in petiolum brevem attenuatis; racemis basi foliatis, pedicellis fructiferis erectis, calycibus infernè pilis uncinatis inspersis ad medium 5-fidis, laciniis oblongis erectis fructiferis clausis. — Flores minuti primum pallidè flavi subsulphurei, deindè cœrulescentes, denique violacei.

Myosotis versicolor. *Roth.*, *Germ.*, *vol.* 2, *pag.* 222. — *Stürm.*, *Fl.*, 42.

HAB. Invenitur in campis arenosis insularum Canariensium sed rariuscula hæc species: specimina lecta fuerunt propè oppidum Lagunam et in altitudinibus Canariæ (*la Cumbre*) à cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. A Germaniâ, et 29 in Britanniâ gradu (*Watson*) in Maderam! et insulas Canarienses decurrit hæc Myosotis forma, sed stationes nondùm ritè cognitæ.

2. MYOSOTIS SYLVATICA. HOFFM.

M. caulibus adscendentibus pilis patulis laxis inspersis, foliis infimis ellipticis in petiolum longiusculum attenuatis supremis oblongis sessilibus utrinque laxè pilosis obsoletè trinerviis; pedicellis fructiferis obliquis erectis calycibus altè 5-fidis patulo-pilosis, pilis infer. partis uncinatis, laciniis erecto-conniventibus. — A M. intermediâ omninò differt foliis latioribus, racemis longioribus, pedicellis plùs quàm duplò longioribus, calycibus majoribus laciniis subfalcatis pilis uncinatis infernè vestitis.

Myosotis sylvatica. *Hoffm.*, *D. Fl.*, *ed.* 2, *pag.* 85. — *Koch*, *Synop. Fl. germ.*, *pag.* 505.

Myosotis alpestris. *W. Bertol.*, *Amœn. ital.*, *pag.* 340.

Myosotis scorpioides. *Schkuhr*, *cl.* 5, *tab.* 29.

Myosotis latifolia. *Poir.!*, *Encycl. supp.*, *vol.* 4, *pag.* 45.

Myosotis oblongata. *Link*, *in Buch Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 144.

No me olvides, Canariensium.

HAB. Vulgaris est hæc planta in humidis sylvarum Teneriffæ Canariæ et Palmæ, Europeâ major fortiorque.

DISTRIB. GEOGR. Percurrit hæc species orbem omnem veterem à 56 lat. bor. gradu in

Britanniâ (*Watson*) per montes Europæ australioris in Hispaniam (Montes Elibiritanos! *Boissier*) et insulas Canarienses. Lecta fuit à cl. Drège ad promontorium Bonæ Spei sed ibi secundùm cel. Bentham ex Europâ perfuga.

ANCHUSA. Linn.

Calyx 5-fidus. Corolla hypogyna, infundibuliformis vel hypocrateromorpha, fauce fornicibus clausa, limbo 5-partito. Stamina 5, corollæ tubo inserta, inclusa. Ovarium quadrilobum. Stylus simplex, stigma indivisum. Nuces distinctæ, rugosæ, basi excavatæ, margine tumido cinctæ, receptaculo insertæ.

Herbæ in hemisphæræ borealis temperatis et calidioribus indigenæ in regione Mediterranea imprimis copiosæ inter tropicos Asiæ et Americæ nec non in capite Bonæ Spei raræ, floribus axillaribus solitariis racemosis, racemis bracteatis. (Endlich.)

1. ANCHUSA ITALICA. Retz.

A. caule ramoso erecto, foliis oblongo-lanceolatis obtusis infimis in petiolum longiusculum attenuatis caulinis sessilibus semiamplexicaulibus utrinque pilis raris inspersis; racemis dichotomo-geminatis, laciniis calycinis linearibus corollæ tubum æquantibus, fornicibus rotundatis papilloso-pilosis antheras vix superantibus; nuculis sulcato-rugosis tenuissimè granulosis.

Anchusa italica. *Retz, Obs.*, 1, *pag.* 12.

Anchusa paniculata. *Ait. Kew.*, *vol.* 1, *pag.* 288, *ed.* 2. — *Fl. græca*, *tab.* 168.

Buglossum paniculatum. *Tauschr.*, *Bot. ztg.*, *vol.* 7, *pag.* 227. — *Spenn.*, *in Nees gen. fl. germ.*

Hab. Occurrit hæc species hùc illùc in arvis insularum Canariæ et Teneriffæ.

Distrib. geogr. Protenditur hæc planta in Europâ à gradu boreali 49 usquè in insulas Canarienses.

BORAGO. Tournef.

Calyx 5-partitus. Corolla hypogyna, rotata, fauce squamis quinque emarginatis instructa, limbi quinquefidi laciniis ovatis, acuminatis, patentibus. Stamina 5, corollæ fauci inserta exserta; filamenta brevissima, dorso appendice cartilagineâ oblongâ, instructa; antheræ

lanceolatæ acuminatæ, in conum conniventes. Ovarium quadrilobum. Stylus filiformis, stigma simplex. Nuces 4 distinctæ, basi excavatæ, margine tumido cinctæ receptaculo insertæ.

Herbæ Mediterraneæ et Orientales; foliis strigosis, floribus laxè racemosis subsecundis. (Endlich.)

1. BORAGO OFFICINALIS. Linn.

B. annua, foliis inferioribus ellipticis obtusis in petiolum basi attenuatis, corollæ laciniis ovatis acuminatis planis, fornicibus obtusis obscurè emarginatis, anther. filamentis bifidis, crure exteriore coroniformi antheris apice acutis, nuculis costatis verrucoso-tuberculatis.

Borago officinalis. *L. Schkuhr, Handb., cl.* 5, *tab.* 31. — *Engl. bot., vol.* 1, *tab.* 36. — *Spenn. in Nees gen. fl. germ.*

Hab. Vulgaris est hæc planta in arvis plurimis insularum Canariensium.

Distrib. geogr. È cultis digressa etiam in insulâ Cæsareâ (*Babington*) et Britanniâ occurrit hæc species et à Galliâ mediterraneâ (*Boreau*) per totam Europam calidiorem et Africam borealem ! in insulas Maderenses ! et Canarienses pervenit.

J. DECAISNE.

LABIATÆ. Juss.

TRIB. I. OCIMOIDEÆ. Benth.

LAVANDULA. Linn.

Calyx ovato- vel cylindraceo-tubulosus, 13-15-nervius, 5-dentatus, dentibus 4 exterioribus 5-nerviis, interiore (nervis 3 in 1 coalitis) 1-nervio, supernè in appendicem latam producto, vel omnibus 5-nerviis, interiore vix latiore, exterioribus subæqualibus. Corolla obliqua, tubo magìs vel minùs exserto, 2-labiata, labio superiore 2-fido, inferiore 3-fido, lobis subæqualibus. Stamina 4, inferioribus longioribus, inclusa, declinata. Antheræ reniformes loculis confluentibus. Stylus apice dilatatus 2-fidus, lobis margine stigmatiferis. Hemimericarpia disci hypogyni squamis dorso connata.

Fruticuli erecti vel diffusi peripherium maris Mediterranei, Arabiam, insularum Fortunatarum regionem subtropicalem et ultrà tropicum Cancri usquè ad promontorium Viride, incolentes, unicus Indicus. Rami floriferi basi foliosi supernè sæpè nudi. Spicæ longiùs vel breviter pedunculatæ, simplices vel compositæ, bracteatæ, bracteis 1-5-floris, superioribus sæpè sterilibus in comam productis. Flores subsessiles vel pedunculati, pedunculis bracteolatis vel nudi.

Sectio I. *STOECHAS.* Ging.

Spicæ densæ, bracteis 3-5-floris, superioribus sterilibus in comam productis. Calycis dens axilis dilatato-appendiculatus. Fruticuli littorum maris Mediterranei accolæ.

1. LAVANDULA STOECHAS. Linn.

L. caule erecto, stricto, ramis foliosis; foliis linearibus integerrimis, margine revolutis,

pilis stellatis appressis incanis; spicis breviter pedunculatis, ovatis; bracteis rhomboideo-cordatis, acuminatis, tomentosis; dentibus calycinis brevibus, lanceolatis, interioris appendice obcordato; corollæ subæqualis lobis rotundatis; styli lobis rotundatis, truncatis.

Στιχάς. *Diosc.*, *lib.* 3, *cap.* 28.

Stœchas. *Fuchs.*, *Hist.*, *pag.* 779. — *Trag.*, *de Stirp.*, *pag.* 213, icon Fuchsii contracta. — *Matth.* (*ed. Valgris*, 1570), *pag.* 471. — *Lob.*, *Obs.*, *pag.* 234. — *Park.*, *Parad.*, *pag.* 451, *f.* 3.

Stecha. *Durant.*, *Herb.*, *pag.* 447.

Stœchas brevioribus ligulis. *Clus.*, *Hist.*, *pars* 1, *pag.* 344, ic. Lobel. — *Dod.*, *Pempt.*, *pag.* 275, ic. Lobel.

Lavandula Stœchas. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 800. — *Lamck*, *Encycl.*, *vol.* 3, *pag.* 428. — *Savi*, *Mat. med. Tosc.*, *tab.* 55. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 529. — *Savi*, *Mat. med. Tosc.*, *pag.* 19, *tab.* 55. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 549. — *Ging.*, *Lavand.*, *pag.* 128, *tab.* 1, *A.* — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 147. — *Boiss.*, *Voy. Esp.*, *pag.* 477.

Alhucema, Canariensium.

Hab. In rupestribus siccis regionis inferioris insulæ Teneriffæ ad oras præcipuè meridionales.

Distrib. geogr. Occurrit quasi gregatim hæc planta ad littora utraque maris Mediterranei à Cretâ (*Sieber!*) Cycladibus et Peloponneso (*Bory!*), ad Oceani oras in Lusitaniâ! et in agro Tingitano! In Hispaniam mediam usquè ad Matritum procurrit, et insulas Fortunatas, per Africam provecta, attingit. *Lavandulam* (Stœchadem) *viridem* quam solam in Maderâ legimus, nuspiàm in insulis nostris vidimus.

2. LAVANDULA DENTATA. Linn.

L. caule erecto, ramoso; foliis linearibus vel lineari-oblongis, sessilibus, suprà viridibus pubescentibus, subtùs tomentosis, dentatis, dentibus ovatis, obtusis, margine revolutis; spicis longè pedunculatis, oblongis, laxiusculis, sæpissimè carnosis, pubescentibus; calyce cylindraceo, dentibus lanceolatis basi denticulatis, summi appendice amplo obcordato; corollæ subæqualis segmentis ovatis; stylo lobis lanceolatis obtusis.

Stœchas II. *Clus.*, *Hisp.*, *pag.* 233.

Stœchas crispo folio. *Clus.*, *Hist.*, *pag.* 345. Hanc iconem Botanici veteres omnes invicem mutuati sunt.

Lavandula dentata. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 800. — *Lamck*, *Encycl.*, *vol.* 3, *pag.* 428. — *Curt.*, *Bot. mag.*, *tab.* 400. — *Ging.*, *Lavand.*, *pag.* 138. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 147. — *Webb*, *It. hisp.*, *pag.* 19. — *Boiss.*, *Voy. Esp.*, *pag.* 477.

Hab. Hanc speciem in rupibus siccis circà Mogan in insulâ Canariâ et in incultis sterilibus Gomeræ loco dicto *la Cantera* ubi vulgaris, invenit cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Occurrit ad ambas maris Interni magis occidentalis oras Africanas Hispanicasque undè per insulam Maderam (*Masson! in herb. Banks*), ad Fortunatas usquè devehitur.

Sectio II. *PTEROSTOECHAS.* Ging.

Spicæ laxiusculæ, bracteis 1-floris, omnibus æqualibus. Calycis 15-nervii dentes subæquales. Fruticuli præcipuè Macaronesii et Prom. Viridis ins., unicus Hispanicus, alter vel bini Arabici.

Obs. Calycis in hâc sectione ut in *Chætostœchade*, Benth. dentes omnes 3-nervii neque hic, sicut cl. Gingiosio visum est, perindè ac in speciebus Eudothalassiis, dentis interni deformati nervi, principio 3, in unicum contracti sunt.

3. LAVANDULA PINNATA. Linn. fil.

L. ramis floriferis nudis, 3-stachyis, spicis densis; foliis pinnatis pube albâ stellatâ appressâ tomentosis, pinnis linearibus obtusis, apice latioribus, summo subspathulato vel 3-foliato, petiolo dilatato subamplexicauli; bracteis elongatè lanceolatis, acutis, tomentosis, nervis evanidis, calyce sub anthesin ferè duplò longioribus; dentibus calycinis ovatis, obtusiusculis; corollæ amplæ labio superiore oblongo, emarginato; styli lobis rotundato-obtusis, mox truncatis.

Lavandula pinnata. *Linn. fil., Diss. de Lavand. in Amœn. ac., vol.* 10, *edente Schreb., pagg.* 54 *et* 60, *tab.* 2, excl. syn. J. Comm. — ambigit icon satis anceps inter hanc et sequentem speciem. — *Jacq., Ic. rar., vol.* 1, *tab.* 106. — *Curt., Bot. mag., tab.* 401. — *Mirb., Ann. Mus., vol.* 15, *tab.* 17, *fig.* 2. — *Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag.* 163, quoad plantam Lancerottensem. — *Benth., Lab., pag.* 150.

Lavandula pinnata γ. *Ging., Lavand., pag.* 159, *tab.* 2, J *et* M, *figg.* 3, 5, 6, 7, 8, *necnon tab.* 8, *fig.* 2.

Lavandula pinnata β. *Ejusd., pag.* 159, quoad plantam Maderensem.

Hab. Legimus hanc plantam in scopulis præruptis Famaræ quæ freto *el Rio*, Lancerottam ab insulâ minore Graciosâ discerminanti, superimpendunt, eodem loco quo priùs specimina sua Lancerottensia legerunt cll. viri Chr. Smith et lib. Baro de Buch.

Distrib. geogr. Eandem omninò plantam ac nostram Lancerottensem in rupibus Maderæ legimus præsertim australioribus.

4. LAVANDULA BUCHII. Nob.

L. ramis floriferis basi foliosis, 3-5-polystachyis, spicis sæpè duplicatis, cymosis, laxiusculis; foliis pinnatis pinnis linearibus, obtusis vel apice spathulatis, summo spathulato vel

rhomboidale 3-dentato, petiolo basi vix dilatato; pube stellatâ appressâ albo-tomentosis; bracteis ovatis acuminatis, nervosis, puberulis, calyce florifero brevioribus vel eundem æquante; dentibus calycinis lanceolatis acutis; corollæ labio superiore rhomboideo-cordato; styli lobis ovatis, acutis.

Lavandula pinnata. *Link, in Buch Phys. Beschr. Can. Ins., pag.* 143, et *Buch, Ibid., pag.* 163, quoad plantam Nivariensem.

Lavandula pinnata α. *Ging., Lavand., pag.* 159, *excl. patriâ* (?), *tab.* 8, *fig.* 1.

Lavandula pinnata β. *Ejusd., l. c.* quoad plantam Canariensem.

Tiña del Negro vel *Yerva de Risco*, Nivariensium.

Hab. Legimus hanc plantam in rupibus maritimis propè oppidulum Teneriffæ *Buena Vista*, eandem propè Tagananam et montes exindè humiliores supervadentem in valle Sancti Andreæ observavit cl. de Buch.

Distrib. geogr. Planta est ex toto Canariensis, nisi fortè reverà Maderense specimen Smithianum à cl. Gingínsio delineatum. Speciem non ritè derelictam nomine viri illustris Leopoldi de Buch Floræ Macaronesiæ, post socii mortem, indagatoris indefessi, libenter condecoramus.

5. LAVANDULA ABROTANOIDES. Lamk.

L. caule erecto ramoso, ramis floridis foliosis; spicis laxis, ramosis, longè pedunculatis; foliis 2-pinnatis, viridibus, pube patulâ ramosâ conspersis, pinnis brevibus, linearibus, obtusis; bracteis lanceolatis acutis, 5-nerviis, calycis floriferi longitudine; calycis ovoidei dentibus, lanceolato-subulatis; corollæ labio superiore rhomboideo-cordato; styli lobis rotundato-ovatis, acutiusculis.

Lavandula Canarica foliis tenuiùs divisis. *Moris., Hist., vol.* 2, *pag.* 352.

Lavandula maritima Canariensis spicâ multiplici cœruleâ. *Pluk., Alm., pag.* 209; *Phytogr., tab.* 303, *fig.* 5.

Lavandula folio longiore et elegantiùs dissecto. *J. Comm. Pl. rar., pag.* 27, *tab.* 27.

Lavandula abrotanoides. *Lamck, Encycl., vol.* 3, *pag.* 429. — *Ging., Lavand., pag.* 162, *tab.* 1 *K*, *et tab.* 10. — *Benth., Lab., pag.* 150.

Romanillo vel *Yerva de Risco*, Canariensium.

β. *elegans*, bracteis ovatis acuminatis calycem floriferum longè excedentibus, calycis cylindracei dentibus latiusculis, corollæ labio superiore cordato.

Lavandula elegans. *Desf.! Cat. hort. Par.* — *Mirb., Ann. Mus., vol.* 15, *tab.* 5, *fig.* 3.

Lavandula abrotanoides. *Herb. de l'Am.* (*an.* 1827), *vol.* 8.

Hab. Communis est hæc species in rupibus apricis Canariæ, Teneriffæ et Palmæ, à syl-

varum regione usquè ad regionem inferiorem. Colonis Hispanis notissima est et præ cæteris coronaria; hàc in oppido Lagunensi indictis supplicationibus ipsa altaria et Mariæ virginis simulacra exornantur, via omnis ramulis floridis et Divi Christophori sternitur templum, mox pedibus supplicantium tritâ insitum speciei effluit aroma atque eximius quidam undequaque per basilicam quasi cœlitùs spargitur odor.

Var. β, quæ adhùc in horto reg. Par. colitur, propè oppidum Orotavam in torrentium alveis siccis crescentem invenimus, eandemque à Canariæ imâ convalle de *Goyeura* misit cl. Despréaux.

Distrib. & geogr. Species est quæ nuspiàm extrà insulas Canarienses occurrit.

Obs. Ex descriptione Lamarckianâ et præcipuè bractearum plantæ suæ facilè videndum est varietatem nostram α ante oculos habuisse. Ambæ varietates vivæ examinandæ et culturâ comprobandæ, suspicamur enim *L. elegantem*, Desf., eodem ferè modo à *L. abrotanoide* Lamck, quo *L. Buchii*, Nob., à *L. pinnatâ*, Linn. fil., differre.

TRIB. II. MENTHOIDEÆ. Benth.

MENTHA. Linn.

Calyx tubulosus vel campanulatus, 5-fidus, dentibus æqualibus, vel sub-2-labiatus, fauce nudâ vel villosâ. Corolla ferè regularis, infundibuliformis, tubo incluso, 4-fida, vel sub-2-labiata, laciniâ superiore majore, integrâ vel emarginatâ. Stamina 4, æqualiâ, lobis corollæ alternantia, erecta. Filamenta nuda. Antheræ 2-loculares, loculis parallelis. Stylus 2-fidus, lobis apice stigmatiferis. Hemimericarpia teretiuscula, sicca, lævia, glabra.

Herbæ hemisphærii borealis, plures demùm per terræ orbem dispersæ, paucissimæ orbis australis. Caules erecti vel procumbentes, basi lignosi. Folia integra, dentata, rarissimè laciniata. Verticillastri (cymæ depressæ) multiflori, axillares, remoti, vel in spicas aut capitula ad apicem ramorum congesti.

1. MENTHA SYLVESTRIS. Linn.

M. caule erecto; foliis subsessilibus, ovatis lanceolatisque, magis vel minùs serrato-dentatis, albo-tomentosis, suprà sæpè virescentibus; spicis angustè cylindraceis, bracteis linearibus, acutis; calycis villoso tomentosi dentibus demùm subconniventibus.

Mentha sylvestris. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 804. — *Mirb.*, *Ann. Mus.*, *vol.* 15, *tab.* 4, *fig.* 14. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 171.

α. *candicans*, foliis ovato-oblongis lanceolatisque, suprà puberulis subtùs albo-tomentosis.

Mentha candicans. *Crantz*, *Stirp. austr.*, *pag.* 330. — *Reichb.*, *tab.* 982, *fig.* 1313.

Mentha sylvestris β candicans. *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 171.

Maestranto, Canariensium.

β. *nemorosa*, foliis ovato-oblongis, profundè serrato-dentatis, subtùs laxiùs tomentosis.

Mentha nemorosa. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 3, *pag.* 75. — *Reichb.*, *tab.* 984, *fig.* 1315.

Mentha sylvestris ε nemorosa. *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 171.

γ. *viridis*, glaberrima, vel caule foliisque subpubescentibus.

Mentha viridis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 804. — *Engl. bot.*, *tab.* 2424. — *Fl. dan.*, *tab.* 1876. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 173.

Mentha sylvestris δ glabra. *Koch*, *Deutschl. Fl.*, *vol.* 4, *pag.* 247. — *Syn.*, *pag.* 550.

HAB. Var. α communis est in insulis omnibus Canariensibus ad rivulorum margines regionis præcipuè sylvosæ, var. β in Teneriffâ à Broussonetio lectam in herb. Desfont. vidi, var. γ ab insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit per totum orbem antiquum unde in Americas et regiones antarcticas migravit.

2. MENTHA ROTUNDIFOLIA. LINN.

M. caule erecto, foliis sessilibus, ovato-rotundatis, crenatis, rugosis, suprà pubescenti-hirtis, subtùs laxè albo-lanatis, spicis densis conico-cylindricis, calycibus hirtis. (Benth.)

Mentha rotundifolia. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 805. — *Engl.*, *bot.*, 446. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 173.

Mentha macrostachya. *Ten.*, *Fl. nap.*, *tab.* 56.

Mentha neglecta. *Ejusd.*, *l. c. tab.* 157, *fig.* 1.

HAB. Hanc speciem in arvis inter colles Lagunenses et circà Sanctam Andream Teneriffæ invenit cl. de Buch (*Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 170).

DISTRIB. GEOGR. Occurrit per totum orbem temperatum veteribus notum undè et in Americam irrepsit.

3. MENTHA SATIVA. LINN. β GLABRA.

M. foliis latis, rotundatis, glaucescentibus, petiolatis.

Mentha arvensis δ rubra. *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 179.

Mentha sativa β glabra. *Koch, Syn., vol. 2, pag. 552.*

Hortelana et *Torongil mulato*, Canariensium.

Hab. Occurrit hæc planta secùs rivulos ad pagum Chasnam et alibi in Teneriffâ et in insulâ Palmâ, ex hortis proculdubiò perfuga.

Distrib. geogr. Herba est palæogæa diù atque ubique terrarum culta.

4. MENTHA PULEGIUM. Linn.

M. caule prostrato, ramoso, radicante; foliis petiolatis, ovato-ellipticis, apice dentatis, pubescentibus vel tomentosis; verticillastris remotis, globosis, multifloris; calycibus tubulosis, sub-2-labiatis, hispidis, fauce villosis; corollâ pilosâ.

Γλήχων. *Diosc., lib. 3, cap. 36.*

Pulegium. *Fuchs., Hist., pag. 198. — Matth. (ed. Valgr., 1570), pag. 475.*

Mentha Pulegium. *Linn., Sp. pl., pag. 807. — Engl. bot., tab. 1026.*

Poleyo, Canariensium.

β tomentosa, tota densè albo-tomentosa, floribus villosissimis.

Pulegium tomentosum minimum. *Bocc., Pl. rar. Sic., pag. 40, tab. 20, fig. 2.*

Mentha gibraltica. *Willd., Enum. h. ber., vol. 2, pag. 611.*

Mentha tomentella. *Hoffm. et Link, Fl. port., vol. 1, pag. 73.*

Mentha tomentosa. *Smith, artic. Menth., in Rees Cycl., vol. 23, n. 23.*

Mentha Pulegium β. *Benth., Lab., pag. 182.*

Hab. Satis copiosa est hæc species in humidis Palmæ Teneriffæ et Canariæ, var. β in Canariæ montosis (*la Cumbre*) invenit cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Planta est orbis veteribus noti vulgaris quæ in Americam et in terras australes irrepsit.

TRIB. III. SATUREINEÆ. Benth.

BYSTROPOGON. L'Hérit., Benth., excl. Minthostachy ejusd.

Calyx 10-nervius, campanulatus, tubulosus vel infundibularis, 5-fidus, laciniis tubum excedentibus vel subæquantibus, inter se subæqualibus, fauce villosâ vel nudiusculâ. Corolla sub-2-labiata, labio superiore 2-fido vel crenato, erecto, inferiore 3-fido, laciniis planis, 2 lateralibus integris, inferiore longiore, subintegro vel crenato. Sta-

MINA 4, erecta, distantia, corollà breviora, sub fauce inserta, inferioribus longioribus. FILAMENTA glabra. ANTHERÆ 2-loculares, loculis parallelis, vel connectivo dilatato paullulùm disjunctis subparallelis. DISCUS eglandulosus. STYLUS breviter 2-fidus, lobis subinæqualibus. STIGMATA acuta. HEMIMERICARPIUM ut plurimùm abortu 1, siccum, læve vel scabrellum, 3 abortientibus basi stipatum.

FRUTICULI regionis Macaronesiæ, odore balsameo vel menthino præditi. FOLIA petiolata, crenata, denticulata vel subintegra, lanceolata vel ovata. PANICULÆ ad apicem ramorum cymosæ, floribundæ, ad dichotomias bracteatæ, bracteis linearibus, flore intermedio solitario. FLORES albi, inconspicui.

1. BYSTROPOGON ORIGANIFOLIUS. L'HÉRIT.

B. sericeo-pubescens, foliis lanceolatis ovatisque, acutè dentatis vel sinuatis dentibus obsoletis, subtùs albo-tomentosis; florum glomerulis amplis; calycis tubo angusto, subcylindraceo, fauce pilosissimà, laciniis apice linearibus, densè ciliatis, tubo longioribus.

Bystropogon origanifolius. *L'Hérit., Sert. angl., pag.* 20. — *Smith, in Rees Cycl., vol.* 5, *art. Bystropogon.* — *Benth., Lab., pag.* 325.

Poleyo de Monte, Nivariensium.

HAB. In rupestribus siccis insulæ Teneriffæ ad viam inter oppidulum Garachico et Montem Aquæ, propè Portum Orotavensem et alibi in regione mediâ usquè ad altitudinem 4000 ped. propè Chasnam ad latus meridionale montium *el filo de las Cañadas* occurrit, necnon in rupibus siccis insulæ Palmæ, et in Canariâ, ubi rarior, ad scopulos aridos Divæ Virginis convallis.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. FRUTICULUS sesquipedalis, diffusus, odorem Mentharum verum tritus spargens, ramis tortilibus vel rectis, fuscis, 4-gonis, gracilibus, sæpè excoriatis, junioribus tomentosis. FOLIA lanceolata, acuta 1 poll. longa, 1/2 poll. lata, vel oblongo-ovata 1 1/2 poll. longa, 3/4 poll. lata, nunc acutè dentatâ, dentibus nunc obsoletis vel sinuata, suprà pallida, puncticulata, appressè pubescentia, subtùs albida, sericeo-tomentosa, pedicellis folio subduplò brevioribus. FLORUM glomeruli ampli, intricatissimi, floribundi, pluriès 3-tomi, bracteis lanceolatis sensìm supernè linearibus. CALYX cylindraceus, 10-costatus, pilis longis geniculatis hirtissimus, dentibus basi ovatis lanceolatisque, supernè lineari-subulatis, longissimè ciliatis, tubo longioribus et sæpè corollam excedentibus, fauce demùm pilis copiosis albis clausâ. COROLLA extùs pilosa laciniâ superiore quadratâ 2-fidâ, inferiore cordatâ. HEMI-

MERICARPIUM elongato-ovatum, utrinque obtusum, luteum, læve, disco subcrenato rubro impositum, intùs basi 3 abortientibus foliiformibus stipatum.

EXPLICATIO TAB. 150.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos æquè ac figuræ sequentes magnitudine auctus. 3. Corolla longitrorsùm secta ut appareat staminum insertio. 4. Stamen antrorsùm visum. 5. Idem visum à dorso. 6. Styli apex. 7. Calyx longitrorsùm sectus ut conspiciantur ovarii lobi disco impositi et calycis faux pilosa.

2. BYSTROPOGON PLUMOSUS. L'Hérit.

B. pilis mollibus pilosus; foliis ovato-subrhomboideis, suprà viridibus, subtùs niveo-lanatis, margine obsoletè crenatis; florum glomerulis densissimis in spicam cylindraceam lanatam digestis; calyce tubuloso, 10-nervio, dentibus apice linearibus tubo longioribus, fauce villis clausâ; corollæ lobis 3 inferioribus integris.

Mentha plumosa. *Linn. fil., Sup. pl., pag.* 273.

Bystropogon plumosus. *L'Hérit., Sert. angl., pag.* 20, *tab.* 22. — *Smith in Rees Cycl., vol.* 5, *art. Bystr.* — *Benth., Lab., pag.* 325.

HAB. In convallibus siccis insulæ Teneriffæ propè *Buena Vista* et in vallis *Asentejo* declivibus valli Taoroensi conversis ubi copiosa, necnon ex cl. de Buch in convalle Sanctæ Ursulæ, eandemque invenit in insulâ Canariâ ultrà Artenaram versùs Aldeam in insulâ Canariâ.

DISTRIB. GEOGR. Species est ex toto insularum Canariensium.

DESCR. FRUTICULUS 1-2-pedalis, cortice fusco longitrorsùm rimoso, rimis rufis. RAMI robusti recti fusci villis patentibus mollibus crispulis albis pilosi. FOLIA 3/4-1 poll. longa, 6-8 lin. lata, ovata, acutiuscula, crassa, basi latiora, obsoletè crenata vel subintegerrima, suprà viridia sparsim pilosa nervosa, subtùs densè lanata, nivea. PANICULÆ densæ, floribundæ, in spicas longas cylindraceos subfoliaceas ad apicem ramorum digestæ, cymis 2-tomis subrotundis bracteatis, bracteis lineari-lanceolatis vel linearibus breviter stipitatis, pedunculis pilis patentibus lævibus hirtis. CALYX 10-nervius, villosissimus, tubo cylindraceo, supernè constricto, fauce campanulatâ patente pilis spissis clausâ, dentibus subæqualibus, apice filiformibus, basi ovatis, tubo longioribus, ciliis spissis longis plumoso-marginatis. COROLLA calycis longitudine, extùs pilosiuscula, labii superioris laciniâ cordatâ, inferioris 3 rotundatis, filamentis filiformibus glabris, antheris parallelis basi meniscato-divaricatis, dorso gibbis. STYLUS glaber, apice 2-fidus, lobo altero breviore.

3. BYSTROPOGON CANARIENSIS. L'Hérit.

B. hirsutus pilis denticulatis; foliis ovato-lanceolatis, crenatis, basi subcuneatis; glome-

rulis globosis, floribus densis subsessilibus; calyce infundibuliformi, hirsuto, fauce subnudâ, dentibus tubo subduplò brevioribus; corollæ labii inferioris laciniâ intermediâ oblongâ emarginatâ.

Mentha Canariensis frutescens, foliis subtùs lanugine candidissimâ villosis, floribus glomeratis è sinu foliorum longioribus pediculis insidentibus. *Pluk.*, *Alm.*, *pag.* 248; *Phytogr.*, *tab.* 307, *fig.* 2. — Folia subtùs lanugine candidissimâ villosa ad speciem antecedentem potiùs quadrant sed icon plantam nostram non malè refert.

Heliotropium Canariense arborescens, scorodoniæ folio. *Comm.*, *Hort. Amst.*, *vol.* 2, *pag.* 129, *tab.* 65.

Mentha Canariensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 807.

Bystropogon Canariensis. *L'Hérit.*, *Sert. angl.*, *pag.* 20. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 325.

Hab. In dumetis ad sylvarum margines aut in rupestribus apricis regionis sylvosæ in insulis Canariâ Palmâ et Teneriffâ non infrequens.

Distrib. geogr. Species est ex toto Canariensis.

Descr. Frutex 6-8-pedalis, caule ramoso fusco sæpè excoriato, ramulis lentis flexilibus pilis patentibus dentatis hirsutis. Folia 1-2 1/2 poll. longa, 1/2-1 poll. lata, suprà glabrescentia, viridia, subtùs pilis brevibus stellatis tomentosa longioribusque ad nervos et venas strigoso-hirta, ovato-lanceolata, subacuta, margine revoluta, crenata, petiolata, petiolis folio subbrevioribus. Flores ad apicem ramorum laxè paniculati in glomerulos globosos multifloros congesti. Calyx infundibularis, pilosissimus, 10-nervius, nervis intermediis conspicuis, lateralibus subobsoletis, dentibus basi ovatis apice subulatis, tubo subduplò brevioribus, fauce vix pilosâ. Corolla calyce longior, labio superiore cordato, labii inferioris laciniâ intermediâ oblongâ crenatâ, lateralibus ovato-rotundatis integris. Antheræ rotundato-ovatæ. Hemimericarpium scabrellum disco crenato parvo fusco impositum, 3 abortientibus stipatum.

EXPLICATIO TAB. A 151.

1. Ramus floridus mag. nat. 2. Flos, prout cæteræ figuræ, magnitudine auctus. 3. Calyx. 4. Idem longitrorsùm sectus atque arte explicatus. 5. Stamen antrorsùm visum. 6. Idem visum à tergo. 7. Ovarii lobi disco impositi ex alabastro excerpti cum stylo juniore. 8. Hemimericarpium antrorsùm visum disco diminuto impositum et lobis ovarii abortivis stipatum. 9. Idem visum à dorso.

4. BYSTROPOGON SERRULATUS. Nob.

B. hirsutus, pilis plumoso-denticulatis; foliis lanceolato-ellipticis, margine serratis; florum glomerulis confertis, oblongis, floribus pedicellatis; calyce tubuloso, 10-nervio

nervis omnibus conspicuis, dentibus lanceolatis, apice attenuatis, acutis, tubo sublongioribus, fauce leviter pilosâ, corollæ laciniâ inferiore lingulatâ obsoletè crenatâ.

HAB. Hanc speciem ex insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Canariensis.

DESCR. RAMULI virgati pilis plumoso-denticulatis densè hirti. FOLIA superiora (quæ sola in manu habuimus) 1/2-1 poll. longa, 1/2 poll. lata, lanceolato-elliptica, acuta, suprà subpilosa viridia, subtùs pilosissima albida, margine serrato-denticulata, petiolata petiolis folio brevioribus. CYMÆ axillares ad apicem ramorum spicato-paniculatæ, pedunculis elongatis, dichotomis confertis. FLORES in glomerulos subrotundos digesti, bracteis brevibus lanceolatis stipati. CALYX tubulosis 10-nervius, nervis conspicuis, pilosiusculus, dentibus lanceolatis, acutissimis, tubo subbrevioribus, fauce pilis raris munitâ. COROLLA calyce longior, labio superiore truncato-cordato, inferioris laciniâ intermediâ lingulatâ, crenatâ, lateralibus brevibus rotundatis. DISCUS parvus, 4-denticulatus, fuscus. HEMIMERICARPIUM oblongo-ovatum, scabrellum, lobulis ovarii abortivis stipatum. EMBRYO ovatus, utrinque obtusus, cotyledonibus basi cordatis, radiculâ brevissimâ, globosulâ, crenulam cotyledonum vix præcurrens.

EXPLICATIO TAB. B 151.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos cum figuris reliquis magnitudine auctus. 3. Calyx. 4. Idem longitrorsùm sectus. 5. Corolla secta atque arte aperta. 6. Stamen antrorsùm visum. 6. Stamen longius à dorso visum. 8. Pistillum disco impositum. 9. Styli junioris ex alabastro excerpti apex lobis nondùm discretis.

OBS. Hic datur occasio speciem Maderensem intercalariam (cùm ditionis sit Macaronesiæ quanquàm Floræ Fortunatarum aliena), paucis verbis adumbrandi. Eam olim falsò pro *B. Canariensi* L'Hérit. habui, nunc diversam credo. Flores majores et quamvis uti reliquorum inconspicui omnium tamen maximi.

BYSTROPOGON MADERENSIS. Nob.

B. fruticulus 6-pedalis pilis articulatis strigoso-hirtus; foliis ovato-ellipticis, obtusis, latè crenatis, margine plicato-revolutis, suprà viridibus, rugosis, subtùs minutissimè puncticulatis, glabris, nervis venisque reticulatis pilis recurvis geniculatis strigoso-hirtis, basi subcordatis; calyce campanulato, 10-costato, hirto, dentibus ovato-lanceolatis acutis tubi longitudine, fauce nudiusculâ; corollâ calyce longiore, labii inferioris laciniâ intermediâ latè cordata.

HAB. Legi hanc plantam anno 1828 mense Julio inter Sacellum Divi Antonii et oppidulum Portum Crucis insulæ Maderæ.

5. BYSTROPOGON PUNCTATUS. L'HÉRIT.

B. glabrescens, ramis 4-gonis, fulvis, junioribus pilis simplicibus hirtis; foliis ovatis et ovato-rhomboideis, obtusis, glabris, margine crenatis, subtùs albentibus nervis prominentibus; paniculis hirsutis, floribus subsessilibus; calyce ovato-tubuloso, hirto, 10-nervio,

dentibus lanceolatis acutis, tubo fauce piloso subduplò longioribus; corollæ laciniis ovatis.

Bystropogon punctatus. *L'Hérit., Sert. angl., pag.* 20, *tab.* 23. — *C. Sm! in Buch. Can., pagg.* 143 *et* 175; ex specimine herb. DC.

Hab. Legimus hanc plantam in insulâ Teneriffâ mense Novembre 1828 sine flore et fructu ad fauces magnæ convallis *Badajos* propè oppidulum *Guimar*. Ibi eam primùm vidit C. Smith (*Barranco von Guimar bis* 2400 *F.* Buch l. c.). Specimen Smithianum jam defloratum, ex quo sumpta est calycis post anthesin et corollæ unicæ descriptio nostra, inscriptum est « *Guimar sur la lave.* » Nuspiàm per quinque insulas quas indagavimus licuit nobis alibi hanc speciem videre.

Distrib. geogr. Planta est per omnem Maderam vulgata, robustiora tamen specimina Canariensia.

ORIGANUM. Linn.

Calyx tubuloso-campanulatus, 10-13-nervius, 5-dentatus, dentibus æqualibus vel superioribus sublongioribus, fauce villosâ. Corolla ringens tubo calycem vix excedente, limbo sub-2-labiato, labio superiore erectiusculo emarginato, inferiore 3-fido patente. Stamina 4, distantia, exserta, inferioribus longioribus, filamentis glabris, antheris 2-locularibus, loculis subparallelis, connectivo dilatato paullulùm discretis. Stylus supernè 2 fidus, lobis ferè æqualibus, apice stigmatiferis. Hemimericarpia sicca, glabra, lævia.

Herbæ lignescentes vel suffruticuli per orbem veteribus notum plagis præsertìm temperatis ab Emodo ad Lapponum confinia obvii et per Americam borealem sparsi, ibi autem translatitii. Rami 4-goni. Folia ovata vel lanceolata, integerrima vel dentata. Flores in spiculis cylindraceis vel sub-4-gonis ad apicem ramorum congesti.

1. ORIGANUM VULGARE. Linn.

α megastachyum, foliis ovatis vel ellipticis pubescentibus, spicis elongatis densè prismaticis, bracteis imbricatis, latè ovatis, calyce campanulato dentibus ovatis acutis, corollæ tubo breviusculo, labii inferioris laciniis oblongis.

Origanum Monspeliense pulchrum. *Cam., Ep., pag.* 468. — *Tabern., Kræuterb., ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 61, cum figurâ Camerarii paululùm mutatâ. — *J. Bauh., Hist., vol.* 3, *pars* 2, *pag.* 238, cum fig. Camerarii.

Origanum creticum β. *Linn., Sp. pl., vol.* 2, *pag.* 823.

Origanum creticum. *DC., Fl. fr., vol.* 3, *pag.* 558.

Origanum megastachyum. *Link, Enum. hort. ber., vol.* 2, *pag.* 114. — *Ejusd., in Buch, Can. Ins., pag.* 143.

Origanum vulgare β prismaticum. *Gaud., Fl. helv., vol.* 3, *pag.* 78. — *Benth., Lab., pag.* 335.

Origanum vulgare β megastachyum. *Koch, Syn., vol.* 2, *pag.* 556.

β *virens* foliis lanceolatis glabrescentibus ciliatis, spicis brevibus laxis, bracteis ovatis vel lanceolatis glabris viridibus, rarò coloratis, calyce ovato-campanulato, dentibus lanceolatis, corollæ tubo elongato, labii inferioris laciniis elongatis angustis.

Origanum virens. *Link et Hoffm., Fl. port., vol.* 1, *pag.* 119, *tab.* 9. — *Link, Enum., vol.* 2, *pag.* 114. *Ejusd., in Buch Can. Ins., pag.* 143.

Hab. Varietas α, quæ rarior, crescit in montosis Teneriffæ ubi eam legimus non longè à Teginâ et in aspretis circà sylvam *Agua Garcia* eamque à Canariâ misit Despréaux. Var. β satis vulgaris est in dumetis regionis sylvosæ insularum Teneriffæ et Palmæ.

Distrib. geogr. Speciei forma vulgaris ab Indiæ montibus ad regiones hyperboreas ultrà Upsaliam protenditur. Varietates nostræ vix extrà plagas mari interno conterminas occurrunt.

THYMUS. Linn., ex parte. — Benth., excl. Mastichinâ.

Calyx ovato-campanulatus, 13-nervius, distinctè 2-labiatus, labio superiore 3-dentato, patente, inferiore longiore 2-partito, laciniis subulatis, fauce villis clausâ. Corolla calycem parùm excedens, tubo incluso, 2-labiata, labio superiore erecto, emarginato, planiusculo, inferiore patente, 3-fido, laciniis æqualibus vel intermedio protractiore. Stamina 4, exserta, rarò inclusa, recta, distantia, æqualia vel inferiora longiora. Antheræ 2-loculares, loculis connectivo dilatato disjunctis, subparallelis. Stylus apice 2-fidus, laciniis subæqualibus. Hemimericarpia exsucca, lævia. Semina ovata vel rotundata, lævia, testâ tenuissimâ, hilo intùs ad basin, chalazâ sub apice sitâ, raphe

robustâ. PERISPERMUM parcum à testâ solubile. COTYLEDONES ovatæ basi cordatæ. RADICULA brevis.

FRUTICULI aromatici, regionis præcipuè magni crateris Mediterranei incolæ, sed latè per orbem veteribus notum ab Emodo monte ad plagas hyperboreas dispersi. FOLIA parva, integra, integerrima vel rarò obsoletè crenata, plana vel margine revoluta. CYMULÆ axillares sessiles vel brevissimè pedunculatæ, ad apices ramulorum remotiusculæ vel capitulatìm glomeratæ. PEDICELLI breves, bracteis parvis stipati. FLORES mediocres, amaranthino-purpurei vel albi.

1. THYMUS ORIGANOIDES. NOB.

T. suffruticosus, procumbens, ramis diffusis, rigidis; foliis latis, ovatis, crassis, planis, glabris, margine sinuato-erosis, floralibus conformibus, ciliatis; cymulis in capitulos rotundatos digestis; calycis labii superioris angusti dentibus basi rotundato-ovatis, apice obtusis, rariùs subacutis; corollæ labio superiore rotundato, subrhombeo, emarginato, inferioris laciniis rotundatis, integris.

Thymus origanoides. *Nob., in Floral. Lanc.*, *vol.* 1, *pars* 1, *pag.* 29.

Tajose, Lancerottensium.

HAB. Occurrit hæc species unica Canariensis in rupibus elatis montium septentrionalium Lancerottæ circà templum Virginis *de las Nieves* et ad pagum Hariam ab 800 scilicet ad 1700 pedes altitudinis super oceanum.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Lancerottensis.

EXPLICATIO TAB. 152.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Folium, cum figg. reliquis auctum. 3. Ramuli portio cum cymulis bracteis bracteolisque stipatis, floribus omnibus præter unicum et foliis recisis. 4. Alabastrum. 5. Flos. 6. Calyx extrorsùm visum labio inferiore 2-dentato. 7. Idem labio inferiore 3-dentato. 8. Idem labio inferiore adempto ut appareant ovarii lobi et faucis pili. 9. Corolla antrorsùm visa. 10. Idem dimidiatus. 11. Stamen antrorsùm visum. 12. Idem visum à dorso. 13. Pistillum. 14. Styli junioris pars superior ut appareant lobi.

TRIB. IV. MELISSINEÆ. BENTH.

MICROMERIA. BENTH.

CALYX ovato- vel cylindraceo-tubulosus, 13-15-nervius, 5-dentatus, dentibus sæpissimè pilosis, ferè æqualibus vel sub 2-labiatus dentibus 3 labii superioris brevioribus latioribus, fauce intùs nudiusculâ vel pilis clausâ. COROLLA recta vel leviter incurva, tubo incluso vel calycem paullùm excedente, 2-labiata, labio superiore erecto, breviusculo, subplano, integro vel emarginato, inferiore patente 3-lobo lobis æqualibus vel intermedio majore, vel emarginato. STAMINA 4, exserta vel inclusa, per paria approximata vel divergentia, inferioribus longioribus, ut plurimùm exsertis. FILAMENTA edentula. ANTHERÆ 2-loculares, loculis connectivo incrassato disjunctis, subparallelis vel divaricatis. STYLUS apice 2-fidus lobis subæqualibus, filiformibus vel lineari-lanceolatis, recurvis. STIGMATA apiculata vel ad latus loborum internum decurrentia. HEMIMERICARPIA sicca, lævia, quandoque mucilaginosa. SEMINA lævia, testâ tenuissimâ, hilo intùs ad basin, chalazâ sub apice sitâ, micropyle apiculari. PERISPERMUM nullum vel valdè parcum. COTYLEDONES ovatæ basi cordatæ vel subsagittatæ, radiculâ brevissimâ.

FRUTICULI vel herbæ per orbem totum temperatum calidumque sparsa.

OBS. Species hujus generis extricatu difficiles sunt et quæ species quæ varietates promulgandæ vix ausi sumus decernere opusque sententiâ nostrâ asperam adhùc indagatoribus novis relinquimus. Calycis tubi dentiumque forma, cymularum longitudo observandæ, à floribus pedicellatis sessilibusve aut à corollæ segmentis, nisi magna diversitas, discrimina parciùs quærenda sunt, vix ulla caulium aut foliorum variationibus fides habenda, nisi summæ. Cùm autem in regione nostrâ Etymomicromerii castra cohors tam nitida posuit, ni posteris ænigmata solvenda tradamus, formas omnes quæ nobis innotuerint sub oculis, tabulis insculptas lithinis, subjicere voluimus. Si ad summum porrò pro varietatibus habendæ sunt formæ quædam à nobis hæsitabundis pro speciebus habitæ, aliæ, quarum nidi prærupti adhùc inviolati, in insulis plurimis sine ullo dubio latent. Omnes sectioni Piperellæ Benth. adnumerandæ.

SECTIO I. *PIPERELLA.* BENTH.

Folia omnia lanceolata vel linearia, revoluta, sæpè hirsuta (*Tragothymum*), vel ovato-

lanceolata aut ovata, coriacea, planiuscula, lucida, subpubescentia (Terebinthis). *Cymulæ* bracteatæ sparsæ, pedunculatæ, floribus subsessilibus vel pedicellatis, raró compositæ. *Corollæ* purpureæ, violaceæ, roseæ vel albæ. — *Suffruticuli* lignosi, erecti, diffusi vel procumbentes, camphorati, aromatici, vel terebinthum redolentes, rariùs inodori, crateris vasti maris Interni oras, Fortunatarum regionem, Æthiopiam, Americam inter tropicos et hemisphærii australis temperata incolentes.

+ *TRAGOTHYMUM.*

1. MICROMERIA THYMOIDES. Nob.

M. caule erectiusculo vel diffuso, ramis pilis brevibus decurvis hirtulis; foliis lineari-lanceolatis, breviter petiolatis, subacutis margine vel ad medium usquè revolutis, breviter pilosis; cymulis folio subbrevioribus, floribus plurimis breviter pedicellatis, bracteis linearibus revolutis pedicellis subduplò longioribus; calyce ovato vel subcylindraceo, 13-costato, villosulo, sub-2-labiato, labio superiore 3-dentato, dentibus basi ovatis, pilosissimis, apice subulatis subciliatis, inferioris dentibus longioribus, fauce pilis copiosis clausâ; corollæ labio superiore oblongo 2-fido, inferioris laciniis ovatis oblongisve, integris; antherarum loculis subparallelis; styli lobis subæqualibus; hemimericarpiis subscabris. — Flores purpurei.

Satureia thymoides. *Rob. Brown, Verz. d. auf Mad. wildwachs. Pflanz. in Buch Can., pag.* 192. — *Soland. MSS. ex Lowe, Prim. Flor. mad., pag.* 19.

Thymus inodorus. *Benth. in Linnæd, vol.* 6, *pag.* 77, non Desf.

Satureia varia. *Nob. olim.*

Micromeria varia. *Benth., Lab., pag.* 375, *et Suppl., pag.* 731.

β citrodora major, viridior, calycis dentibus longioribus.

Hab. In rupestribus apricis et in convallibus regionis totius maritimæ insularum omnium Canariensium. Var. β occurrit in sylvis Teneriffæ.

Distrib. geogr. Species est unica Canariensis quæ in insulas Maderam! et Portum Sanctum! provehitur ubi vulgaris.

EXPLICATIO TAB. 153.

α 1. Ramus var. α rupestris Micromeriæ thymoidis Nob. floridus mag. nat. α 2. Ejusdem cymula cum folio et rami segmento aucta. α 3. Ejusdem flos auctus. α 4. Calyx auctus à latere sectus et arte explanatus. — β 1. Ramus var. β citriodoræ Micromeriæ thymoidis Nob. mag. nat. β 2. Flos cum pedicello et bracteis auctus. β 3. Calyx auctus à latere sectus atque explicatus.

2. MICROMERIA HYSSOPIFOLIA. Nob.

M. caule erectiusculo vel diffuso, ramis robustis, rectis, hirtis; foliis lanceolatis, revolutis, hirtis vel hirsuto-pubescentibus, subsessilibus; cymulis multifloris, inferioribus subsessilibus superioribus longè pedunculatis, floribus breviter pedicellatis, in glomerulum subsphæricum congestis, bracteis lineari-subulatis; calyce cylindraceo vel ovato-cylindraceo, 13-nervio, hirto, dentibus lanceolatis vel lineari-lanceolatis, acuminatis vel acutis, tubo 3-plò brevioribus, intùs pilosis, fauce pilosiusculà; corollà extùs hirsutà, tubo exserto vel incluso, labio superiore cordato, inferioris laciniis lateralibus rotundatis, infimo longiore cordiformi, integro. — Flores albi.

α *hirta*, foliis hirsutissimis, calycis cylindracei dentibus lanceolatis acuminatis, demùm sæpè recurvis.

β *glabrescens*, foliis hirsuto-pubescentibus, calycis ovati dentibus ovato-lanceolatis, acutis, erectis.

Hab. Invenimus hanc plantam in convalle Portûs Orotavensis quæ ad oppidum conducit.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Obs. Quamvis primo aspectu satis diversæ sint formæ α et β, per alias tamen inter se contingunt, et nobis indubitanter conjungendas esse videtur.

EXPLICATIO TAB. 154.

1 α. M. hyssopifoliæ var. glabrescentis ramus. 2 α. Ejusdem flos cum figurà sequente auctus. 3 α. Calyx latere sectus atque arte explicatus. — 1 β. M. hyssopifoliæ var. hirtæ ramus cymulis sessilibus. 2 β. Ejusdem ramus cui cymulæ plurimæ pedunculatæ. 3 β. Flos cum figurà sequente magnitudine auctus. 4 β. Calyx latere apertus atque explicatus ut dentium formæ appareant.

3. MICROMERIA HERPYLLOMORPHA. Nob.

M. caule diffuso decumbente, ramis elongatis hirsutis; foliis lanceolatis, subhirsutis, margine revolutis, breviter petiolatis; calyce campanulato-tubuloso, 13-15-nervio, dentibus tubi ferè longitudine, subæqualibus, basi ovato-lanceolatis, apice subulatis, pectinato-ciliatis, fauce nudiusculà; corollà amplà, extùs pubescente, labio superiore depressè cordato, profundè emarginato, inferioris laciniis lateralibus rotundato-ovatis, imà latè elongato-rotundatà, emarginatà; antherarum loculis demùm divaricatis; styli lobis subæqualibus. — Flores purpurascentes.

Hab. Lecta fuit hæc planta in rupestribus convallium insulæ Palmæ.

Distrib. geogr. Stirps est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 155, A.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos cum sequentibus magnitudine auctus. 3. Calyx à latere sectus et explicatus ut conspiciantur dentes. 4. Hemimericarpia juniora cupulæ insidentia.

4. MICROMERIA TRAGOTHYMUS. Nob.

M. caule erectiusculo, ramis robustis, divaricatis, teretibus, fuscis; foliis lineari-lanceolatis lanceolatisque, revolutis, patentibus, breviter pedunculatis, velutino-pubescentibus vel glabrescentibus, atroviridibus; cymulis 2-multifloris, pedunculis folio brevioribus, bracteis linearibus, acutis; calyce campanulato-tubuloso demùm subovato, sæpè 15-striato, molliter pubescente, colorato, dentibus lanceolatis, subobtusis, rectis, æqualibus, tubo subduplò brevioribus, intùs pilis paucis hirsutis, fauce vix pilosâ; corollâ parvâ, tubo incluso, labio superiore cordato-rhombiformi, crenato, inferioris laciniis lateralibus rotundatis, inferiore obcordato; styli lobis æqualibus, latis. — Flores intensè cærulei.

Hab. Legimus hanc plantam in montosis Teneriffæ, loco non notato.

Distrib. geogr. Planta est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 155, B.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ. 2. Flos cum calyce juniore. 3. Calyx vegetior. 4. Calyx latere recisus et arte patefactus ut appareant dentes.

5. MICROMERIA LACHNOPHYLLA. Nob.

M. caule erecto, ramis teretibus, elongatis, gracilibus, flexuosis, rufulis, superioribus albido-virentibus, pubescentibus; foliis revolutis, subcylindraceis, obtusiusculis, pilis brevissimis, sericeis, glandulosis, pulchrè puberulis, pallidè viridibus, ascendentibus, rectis vel rariùs arcuatis, ramorum inferiorum rectis imbricatis; cymulis sub-3-floris, pedicellatis, folio longioribus, versùs apicem ramorum laxè digestis; calyce cylindraceo, sub-15-striato, puberulo, dentibus 3-angulari-lanceolatis, acutis, tubo sub-3-plò longioribus; corollâ parvâ, labio superiore rhomboideo 2-fido, inferioris laciniis rotundatis, infimâ crenatâ; antherarum loculis subparallelis; styli lobis subæqualibus.

Hab. Crescit hæc planta in rupestribus elatis aridissimis ultrà pagum Chasnam, non longè à monte *Pico del Almendro* dicto.

Distrib. geogr. Stirps est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 156, A.

1. Planta florida magnitudine naturali, figuræ reliquæ omnes auctæ. 2. Folium antrorsùm visum. 3. Flos. 4. Calyx à latere inter labra sectus et arte patefactus ut appareat dentium forma.

6. MICROMERIA LASIOPHYLLA. Nob.

M. caule erectiusculo, ramis brevibus, arcuatis, cylindraceis, fuscis, junioribus rufis, hirtis; foliis sessilibus, revolutis, subcylindraceis, versùs apicem attenuatis, obtusis, subpatenti-arcuatis, hirsutissimis, pallidè virentibus; cymulis ad apicem ramorum congestis, subsessilibus, bracteis lineari-subulatis, 3-4-floris, floribus sessilibus; calyce ovato, sub-15-nervio, dentibus tubi ferè longitudine, angustè lanceolatis, usquè ad apicem regulariter attenuatis, acutis, rectiusculis, hirsuto-ciliatis, fauce nudiusculâ; corollâ parvâ, tubo incluso, labio superiore rotundato emarginato, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis subparallelis; styli lobis subæqualibus.

Hab. Legimus hanc speciem in fissuris rupium deustorum jugi cyclici Teneriffæ *Filo de las Cañadas* dicti ad pylas alpinas *el Paso de Guadalajara*.

Distrib. geogr. Stirps est propria insularum Canariensium.

EXPLICATIO TAB. 156, B.

1. Ramus floridus mag. nat., figuræ cæteræ mag. auctæ sunt. 2. Cymula ramulo insidens folio stipata. 3. Calyx. 4. Idem latere recisus et arte apertus ut dentium forma conspiciatur. 5. Corolla.

7. MICROMERIA LEPIDA. Nob.

M. tota pilis patulis rectis, scabrellis, pilis brevibus intersitis, albentibus vestita, caule ascendente, ramis diffusis, recurvis, nodosulis, junioribus lætè purpureis; foliis revolutis, cylindraceo-fusiformibus, petiolatis, petiolis gracilibus folio 3-4-plò brevioribus; cymulis 3-12-floris, pedunculatis, pedunculis gracillimis, hirtis, glandulosis, folio longioribus, purpurascentibus; floribus longè pedicellatis, pedicellis filiformibus, divaricatis, bracteis linearibus, acuminatis; calyce cylindraceo-tubuloso, 13-striato, dentibus subæqualibus, recur-

vis, acutis, superioribus basi ovatis, inferioribus lanceolato-ovatis, tubo 4-plò brevioribus; corollâ amplâ labio superiore rotundato, subcrenato, inferioris laciniis lateralibus ovatis, inferiore rotundato; antherarum loculis subdivaricatis; styli lobis sub-æqualibus; hemimericarpiis puncticulato-scabris. — Flores pulchrè rosei.

Hab. Crescit hæc species, ex cl. Despréaux, in rupibus præruptis montium Gomeræ.

Distrib. geogr. Stirps est omninò Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 157. A.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ. 2. Florum cymula folio stipata cum rami segmento. 3. Flos. 4. Calyx latere sectus et arte complanatus ut appareant dentes. 5. Hemimericarpium. 6. Semen *a* hilum, *b* raphe, *c* chalaza, *d* micropyle. 7. Embryo.

8. MICROMERIA PREAUXII. Nob.

M. tota molliter cinereo-hirta, caule erecto, ramis validis, rectiusculis, divaricatis, fusco-cinereis; foliis revolutis, cylindraceis; pilis albidis, hirtis, sessilibus; cymulis pedunculatis, folio brevioribus vel sublongioribus, bracteis lineari-lanceolatis; floribus glomeratis, breviter pedicellatis; calyce ovato-cylindraceo, hirtissimo, 13-striato, sub-2-labiato, labio superiore longiore, dentibus brevibus, 3-angularibus, acutis, divaricatis, inferioris gracilioribus tubo 3-plò brevioribus; fauce pilis paucis clausâ; corollâ parvâ, tubo incluso, labio superiore angustè cordato, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis subparallelis.

Micromeria sp. nov. *Despréaux in sched.*

Hab. Hanc speciem inter rupes Goyavræ in insulâ Canariâ legit cl. Despréaux, qui flores habere pallidè roseos et citrum olere scripsit.

Distrib. geogr. Species est vera Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 157. B.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ sunt. 2. Calyx. 3. Idem latere resectus et arte apertus ut faux subnuda et labii utriusque dentes conspiciantur. 4. Corolla latere aperta et arte explanata ut laciniarum formæ et stamina pateant.

9. MICROMERIA TENUIS. Link.

M. caule recto, erecto, ramis gracillimis rectis, strictis, atropurpurascentibus, junioribus pilis brevibus, recurvis, adscendentibus puberulis; foliis rectis vel vix incurvis, adscenden-

tibus, revoluto-subcylindraceis, obtusiusculis, brevissimè petiolatis vel subsessilibus, cinereo-pubescentibus; cymulis 8-9-floris, pedunculatis, pedunculis gracillimis folium sæpissimè longè excedentibus, flore in dichotomiâ longè pedicellato, pedunculis partialibus florumque pedicellis filiformibus, bracteis lineari-subulatis; calyce angustè urceolato-cylindraceo, pubescente, argutè 13-striato, sub-2-labiato, dentibus lineari-subulatis, labii superioris sub-4-plò inferioris tubo sub-3-plò longioribus; corollæ labio superiore cordato, inferioris laciniâ mediâ oblongo-cordatâ, lateralibus rotundatis, fauce pilis paucis clausâ; antheris divaricatis.

Hab. Hanc plantam in rupestribus insulæ Canariæ statione exactâ non notatâ, invenit cl. Despréaux. Veram esse speciem Linkianam ex descriptione vix dubitandum.

Distrib. geogr. Stirps est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 158. A.

1. Rami floridi. 2. Cymula cum ramuli segmento et folio, prout figuræ 2 sequentes, aucta. 3. Calyx latere apertus ut conspiciantur labii cujusque dentes. 4. Corolla latere aperta atque explanata.

10. MICROMERIA POLIOIDES. Nob.

M. caule suberecto, ramis rectiusculis vel incurvis, fulvo-purpurascentibus, pilis longiusculis, crispis, deflexis, hirtis; foliis rectis vel incurvis, cylindraceo-revolutis, obtusis, brevissimè petiolatis vel sessilibus, pilis rectis vel deflexis, crispis, lanatis; cymulis 3-6-floris, folii longitudine, pedunculis gracilibus, bracteis linearibus, acutis, lanatis, flore medio pedicellato; calyce cylindraceo, gracili, argutè 13-striato, lanato, dentibus æqualibus, lineari-lanceolatis, subulatis, labii superioris sub-3-plò, inferioris tubo subduplò, brevioribus, pilosissimis, fauce pilis clausâ, corollæ labio superiore rotundato, breviter emarginato, inferioris laciniis lateralibus rotundatis, intermediâ rotundato-oblongâ; antherarum loculis subdivaricatis.

Hab. Hanc plantam ex insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Species est iterùm Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 158. B.

1. Ramus floridus. 2. Flos auctus. 3. Calyx magnitudine auctus, à latere recisus et arte explicatus ut appareant dentium forma et longitudo.

11. MICROMERIA BENTHAMI. Nob.

M. tota lanato-hirta, albida, caule erectiusculo, ramis diffusis, decumbentibus, floriferis, arrectis; foliis incurvis, revolutis, linearibus, apice attenuatis, subacutis, sessilibus; cymulis 3-4-floris, sessilibus vel breviter pedunculatis; calyce ovato-cylindraceo, 13-striato, dentibus basi lanceolatis, apice subulatis, tubo vix duplò brevioribus, valdè lanatis, fauce nudiusculâ; corollâ extùs pubescente, tubo longè exserto, labio superiore rotundato, subcrenato, inferioris laciniis lateralibus ovato-rotundatis, inferiore rotundatâ, leviter crenatâ; antheris valdè divaricatis. — Flores lactei, antheris roseis.

Micromeria lanata. *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 374, non Chr. Smith.

Micromeria tenuis. *Benth.*, *Lab. Suppl.*, *pag.* 731, non Link.

Hab. Copiosissima est hæc planta in rupibus altissimis Montis *Saucillo* insulæ Canariæ, et impulsu aquarum devecta in convallibus circà urbem Palmarum aliquando occurrit.

Distrib. geogr. Species est genuina Canariensis.

Obs. Probabile est hanc plantam quam Lamberto à Fortunatis redux dederat Chr. Smith cum plantâ alterâ ab ipso in herbario Candolleano posteà depositâ quam tardiùs sub nomine *M. lanatæ* descripsit celeb. Linkius, in schedis olim confudisse. *Micromeriam* herbarii Lambertiani primùm pro *M. lanatâ* in Lab. gen. et sp. dedit cl. Benthamus, deinceps in supplemento plantæ alteræ in herb. DC. visæ, *M.* scilicet *lanatæ* veræ, nomen restituit et plantam Lambertianam pro *M. tenui* Linkianâ habuit. Nos pro *M. tenui* aliam speciem habemus, hanc ergò *M. Benthami* appellamus.

EXPLICATIO TAB. 159.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, reliquæ magnitudine auctæ sunt. 2. Folium à latere visum. 3. Ejusdem sectio transversalis. 4. Flos. 5. Calyx à latere sectus et arte patefactus. 6. Corolla cum staminibus longioribus exsertis et stylo. 7. Eadem aperta atque arte explicata, labii inferioris laciniâ inferiore medio cum tubo sectâ. 8. Staminis pars superior cum antherâ antrorsùm visâ, ut appareant connectivum incrassatum et loculi divaricati.

12. MICROMERIA LANATA. Benth.

M. caule erecto, ramis erectiusculis duris, intricatis, fuscis, ramulis lanatis, albis; foliis brevibus, revolutis, ovatis vel fusiformibus, rectis, molliter lanatis vel lanato-pubescentibus, sessilibus vel brevissimè petiolatis; cymulis folii longitudine vel sublongioribus, pedunculis robustis, floribus aggregatis, sessilibus, bracteis lineari-lanceolatis, apice subulatis; calyce brevissimo, ovato, lanato, 13-striato, dentibus parvulis, acutis, lanato-hirsutissimis, labii superioris 3-plò, inferioris tubo subduplò brevioribus, fauce pilis clausâ; corollâ parvâ vix

calycem excedente, labio superiore subrhomboideo, crenato, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis subparallelis; styli lobis brevibus. — Corolla lactea (non benè rubellam dixit cl. Link), antheræ albæ.

Satureia lanata. *Chr. Smith ex Link in Buch Can., pag.* 143.

Micromeria lanata. *Benth., Suppl. Lab., pag.* 731.

Hab. Satis copiosa est hæc planta in montium jugis insulæ Canariæ circà convallem Tejedæ, eamque legerunt propè *Mogan* et *Tazarte* in eâdem insulâ cl. Chr. Smith et Buch ex Buch *Can. Ins.*, pag. 163.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 160. A.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Cymula cum rami segmento et folio cum figuris duobus sequentibus aucta. 3. Flos. 4. Calyx latere apertus et arte explicatus.

13. MICROMERIA JULIANOIDES. Nob.

M. caule depresso, ramis diffusis, arcuatis, decumbentibus, ramulis pilis patentibus vel deflexis, hirtis; foliis revolutis, cylindraceis, incurvis, pilis ascendentibus, hirtulis vel glabris; cymulis folio subbrevioribus; calyce cylindraceo, angusto, argutè 13-striato, dentibus subæqualibus, lineari-subulatis, tubo subduplò brevioribus, intùs pilosis, fauce pilis parcis clausâ; corollâ brevi, calycem vix excedente, labio superiore subcordiformi, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis subparallelis. — Flores cærulei.

Thymus hirtus. *Link in Buch Can., pag.* 143, ex parte!

Hab. Legimus hanc speciem in altis jugis Teneriffæ *Filo de las Cañadas* eamque in viâ quæ ad Taganànam conducit invenit cl. Chr. Smith, ex specimine autographo herbarii Berolinensis.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Obs. Folliculo chartæ cæruleæ herbarii regii Berolinensis cui propriâ cl. Linkii manu inscriptum nomen « *Thymus hirtus Willd.* » binæ inclusæ stirpes. Priori, quæ *M.* nostra *julianoides*, ἐπιγραφὴ affixa est Smithiana « *Tagananeg 17 Junii* »; altera Maderensis propè oppidum Funchalense lecta, ad *M. thymoidem* Nob. referenda est, quæ planta forsan Buchiana ex parte l. c. p. 174.

EXPLICATIO TAB. 160 B.

1. Ramus floridus, magnitudine naturali. 2. Cymula cum rami portiunculâ et folio, prout figuræ duæ sequentes, magnitudine aucta. 3. Flos. 4. Calyx arte sectus et explicatus.

14. MICROMERIA LINKII. Nob.

M. tota cinereo-pubescens, ramis diffusis; foliis confertis, revolutis, lineari-lanceolatis, acutis, brevissimè petiolatis, pilis brevibus, albis, denticulatis, curvis, ascendentibus, densè pulverulis; calyce cylindraceo, subovato, profundiùs 2-labiato, dentibus lineari-subulatis, intùs pilosis, labii superioris 3-plò, inferioris tubo 2-plò brevioribus; corollæ labio superiore oblongo-rotundato, crenato; labii inferioris laciniis lateralibus ovato-rotundatis, intermedio emarginato; antherarum loculis subdivaricatis.

Satureia juliana. *Link in Buch Can. Ins., pag.* 143. — *Buch, l. c., pag.* 174.

Hab. Legimus hujusce plantæ specimina caprarum morsu tonsa rupibus iisdem propè oppidulum *Guia* insulæ Canariæ, ubi eam invenerunt primùm cll. Chr. Smith et Leopoldus de Buch. Icon nostra sumpta est ex ipso specimine Smithiano in herbario Candolleano asservato.

Distrib. geogr. Species verissima est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 161.

1. Ramus floridus. 2. Cymulæ binæ oppositæ, cum foliis et rami segmento, prout figuræ sequentes magnitudine auctæ. 3. Flos. 4. Calyx inter dentes labii inferioris sectus et arte explanatus. 5. Corolla, labii inferioris laciniâ mediâ et tubo sectis, arte explicata.

15. MICROMERIA HELIANTHEMIFOLIA. Nob.

M. caule lignoso, ramis robustis, fuscis, incurvis; foliis brevissimè pedicellatis, elongato-lanceolatis, margine revolutis, versùs apicem attenuatis, subobtusis, coriaceis, nervosis, scabris, junioribus utrinque pubescentibus; cymulis folio sublongioribus, bracteis lineari-subulatis, pubescentibus, floribus breviter pedicellatis; calyce elongato, cylindraceo, apice substricto, 13-striato, purpurascente, dentibus rectis, subæqualibus, basi lanceolatis, apice subulatis, ciliatis, superioribus tubo bis et dimidium brevioribus, fauce subnudâ; corollâ amplâ, tubo exserto, labio superiore subrhomboideo, breviter emarginato, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis divaricatis. — Planta valdè camphorata, flores rosei.

Hab. Legimus hanc stirpem in fissuris rupium nidulantem, ad pylas crateris primævi Tiraxanæ *Degollada de Manzanilla* dictas, in rupibus altissimis insulæ Canariæ, candemque ex ejusdem insulæ convalle de *las Flores* misit cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 162.

1. Caulis pars cum ramis magnitudine naturali. 2. Folium à paginà inferiore visum cum figuris sequentibus auctum. 3. Calyx. 4. Idem inter dentes labii inferioris sectus et arte explicatus. 5. Corolla latere inter labia secta et arte explanata.

16. MICROMERIA DENSIFLORA. Benth.

M. caule erecto; foliis lanceolatis, apice attenuatis, acutis, crassis, margine nervosis, revolutis, suprà parcè pilosis, glabrescentibus, nitidis, subtùs pilis patentibus, argenteis, pilosis, eveniis, nervo medio conspicuo; cymulis folio sublongioribus, bracteis linearibus acutis; calyce elongato, cylindraceo-campanulato, 15-nervio, dentibus tubi longitudine, basi lineari-lanceolatis, apice subulatis, pilosis, fauce nudiusculà; corollà amplà, labio superiore brevi, oblongo, profundè 2-partito, inferioris laciniis lateralibus rotundatis, intermedio cordiformi, crenato; antherarum loculis demùm valdè divaricatis; styli lobis æqualibus. — Flores rosei.

Micromeria densiflora. *Benth., Lab. pag.* 375.

Hab. Hanc speciem nuspiàm in insulis nostris vidimus, mira autem cum præcedente affinitas. Icon et descriptio nostra sumptæ sunt ex specimine Broussonetiano herbarii locupletissimi Candolleani.

Distrib. geogr. Plantam esse Canariensem credibile est.

EXPLICATIO TAB. 163.

1. Ramus mag. nat., figuræ ceteræ mag. auctæ. 2. Folium à paginà inferiore visum. 3. Cymula ramuli segmento insidens cum folio. 4. Flos. 5. Calyx inter dentes inferiores recisa et arte explicata. 6. Corolla labii inferioris et tubi medio reciso arte explanata.

† † *TEREBINTHIS.*

17. MICROMERIA TEREBINTHINACEA. Nob.

M. caule lignoso, contorto, ramis filiformibus, brevissimè pubescentibus, pendulis, floridis sæpè erectis; foliis inferioribus-ovatis, superioribus lanceolatis, brevissimè petiolatis, acutis, nervoso-marginatis, planis, minutè puberulis vel glabris, suprà intensè viridibus lucidis, subtùs pallidioribus nervosis; cymulis 2-12-floris, folio subbrevioribus, floribus parvis brevissimè pedicellatis; bracteis setaceis, brevibus; calyce ovato-cylindraceo, molliter hirtulo vel pubescente, dentibus subæqualibus, lineari-lanceolatis vel lanceolatis, intùs

hirtis, fauce pilosiusculâ; corollâ brevi, tubo incluso, labio superiore rhomboideo, 2-fido, inferioris laciniis rotundatis, leviter emarginatis; antherarum loculis subparallelis; hemimericarpiis scabriusculis, humectatis, mucilaginosis. — Flores violacei vel roseoli.

Thymus terebinthinaceus. *Brouss. Herb.!* — *Cat. hort. Monsp.*, 1805, *pag.* 59. — *Willd.*, *Enum. hort. Berol.*, *vol.* 2, *pag.* 624. — *Link*, *in Buch Can. Ins.*, *pag.* 143. — *Buch*, *l. c.*, *pag.* 163.

Thymus Teneriffæ. *Poir.!*, *Herb. Desf.* — *Encycl.*, *vol.* 7, *pag.* 650.

Micromeria Teneriffæ. *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 378.

β caule robustiore, calycis pubescentis dentibus lanceolatis latioribus. An species?

Hab. Occurrit hæc species in fissuris rupium regionis inferioris Teneriffæ et Canariæ; odor terebinthinaceus, aliquando tamen in convallibus opacis littorum præcipuè orientalium Teneriffæ citrum redolet. Nitorem et viriditatem saturatam dessiccata amittit.

Distrib. geogr. Planta est ex toto Canariensis, M. Piperellæ et filiformis in gregem cogenda.

EXPLICATIO TAB. 164.

Micromeria terebinthinacea α. 1. Ramus floridus. 2. Calyx inter dentes binos inferiores sectus et arte explicatus, cum figuris sequentibus auctus. 3. Corolla arte aperta, labii inferioris lobo intermedio diviso. — Micromeria terebinthinacea β. 1. Ramus floridus. 2. Flos prout partes sequentes auctus. 3. Calyx inter dentes inferiores sectus et arte explicatus. 4. Stamen antrorsùm visum. 5. Idem à dorso visum. 6. Ovarii lobi gynophoro insidentes, cum styli basi. 7. Styli pars superior cum stigmatibus per styli lobos decurrentibus. 8. Cupula hypogyna hemimericarpiis maturis sublatis.

CALAMINTHA. Moench.

Calyx ovato-cylindraceus, fauce magis minùsve pilosâ, campanulatâ, 2-labiatus, labio superiore 3-dentato, inferiore 2-fido. Corolla campanulato-2-labiata, labio superiore rotundato, subemarginato, planiusculo, inferiore patente, plano. Stamina 4, fertilia, inferioribus longioribus, antheris 2-locularibus, loculis connectivo crasso separatis, demùm divergentibus vel meniscatis. Styli lobi inæquales, majore stigmate papilloso marginato. Hemimericarpia sicca, lævia. Semina tenuissima, funiculo subnullo, hilo antrorsùm ad basin, chalazâ sub

apice sitâ, perispermo parcissimo. Cotyledones rotundatæ, basi profundè cordatæ, radiculâ brevi inter lobos latente.

Herbæ hemisphærii borealis temperatioris, Mentham redolentes, basi lignescentes. Folia lata, ovata vel rotundata, petiolata. Cymæ folio sublongiores, subsecundæ, floribus laxè pedicellatis, bracteis pedicellis brevioribus. Flores purpurei.

1. CALAMINTHA OFFICINALIS. Link.

C. foliis rhomboideo-rotundatis, dentato-crenatis, hirtis; calyce 2-labiato, labii inferioris dentibus subulatis, longioribus, fauce parcè pilosâ; corollâ amplâ, tubo longiùs exserto; antherarum loculis demùm meniscatis; hemimericarpiis ut plurimùm rotundis.

Calamintha. *Matth.* (*ed. Valgris*, 1583), *pars* 2, *pag.* 76.

Calamintha montana vulgaris. *Lob.*, *Stirp. Obs.*, *pag.* 274.

Calaminthum vulgare. *Uffenb. Kraeuterb. Cast. Dur.*, *pag.* 168.

Calamintha vulg. vel off. Germ. *Morand.*, *Bot. pract.*, *tab.* 29, *fig.* 8.

Melissa Calamintha. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 827. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 388.

Thymus Calamintha. *Smith*, *Engl. bot.*, *tab.* 1676.

Melissa rotundifolia. *Lowe*, *Novit. Fl. mad.*, *pag.* 14.

Nauta, Canariensium.

Hab. Frequens est hujus plantæ forma hirta ad margines sylvarum et in herbosis apricis insularum omnium Canariensium.

Distrib. geogr. Calamintha hæc à regione mare Mediterraneum cingente et insulis Maderensibus (in Maderâ scilicet passim! forma hirtissima Thymus calaminthoides Reichb. et in Portûs Sancti Monte *Pico de Faxo!*) nostris A sturumque (C. Hochstetter! Watson!), boream versùs in Britanniam, ad 75 gradum (Watson), in Germaniâ ad Rheni ripas usquè procurrit.

2. CALAMINTHA NEPETA. Savi.

C. foliis ovato-rhomboideis, crenatis, hirtis; calyce breviter 2-labiato, dentibus subæqualibus, fauce pilis copiosis clausâ; corollâ calycem paullùm excedente, tubo incluso; antherarum loculis demùm subdivergentibus; hemimericarpiis ut plurimùm ovatis.

Calamintha montana. *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1583), *pars* 2, *pag.* 77. — *Rivin. Monop. irr.*, *tab.* 46, *fig.* 2.

Calamintha altera odore gravi Pulegii, foliis maculosis. *Lob.*, *Stirp. Obs.*, *pag.* 275.

Calamintha altera minor. *Park.*, *Theatr.*, *pag.* 36.

Melissa Nepeta. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 828. — *Link*, *in Buch Can. Ins.*, *pag.* 143, *et Buch*, *Ibid.*, *pag.* 180. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 387.

Calamintha trichotoma. *Mœnch*, *Meth.*, *pag.* 409.

Calamintha Nepeta. *Savi*, *Flor. pis.*, *vol.* 2, *pag.* 63.

Thymus Nepeta. *Smith*, *Flor. brit.*, *vol.* 2, *pag.* 642. — *Hook.*, *Flor. Lond.*, *ed.* 2, *ic.*

Calamintha officinalis. *Savi*, *Mat. med. tosc.*, *tab.* 42, non Mœnch.

Hab. Hanc plantam invenerunt cll. Chr. Smith et L. de Buch in locis diversis insulæ Teneriffæ ad *Agua Mansa*, *Esperanza*, suprà oppidum Lagunam, et copiosè suprà convallem profundam Candelariæ ad fontem Nasturtii.

Distrib. geogr. Protenditur hæc species à littoribus maris Mediterranei in Britanniam, usquè ad 54 lat. bor. gradum (*Watson*); per Germaniæ atque Helvetiæ temperatiora à Ratisbonâ ad Salisburgum et in Austriam transit (*Koch*).

TRIB. V. SCUTELLARINEÆ. Benth.

PRUNELLA. Linn.

Calyx campanulato-tubulosus, irregulariter nervosus, nervis in venas abeuntibus, 2-labiatus, labio superiore lato, rhomboideo, apice truncato, brevissimè 3-dentato, nervis in dentes productis, 2-lateralibus, suprà carinato-plicatis, labio superiore angusto, 2-fido, labiis post antherin convergentibus, fauce nudâ. Corolla ampla, 2-labiata, ringens, labio erecto, convexo, integro, inferiore breviore, 3-fido, laciniâ intermediâ majore concavâ, crenatâ, tubo exserto, intùs versùs basin pilis annulato. Stamina 4, fertilia, sub labio superiore ascendentia, approximata, filamentis apice simplicibus vel bifurcis, dente inferiore antherifero, antherarum loculis connectivo dilatato, apice bicorni, basi ovato affixis, demùm divaricatis, apicibus approximatis. Stylus glaber, lobis subæqualibus, apice stigmatiferis. Hemimericarpia ovato-3-angularia, appendice albo et sulculis 4 notata, epidermide humectatâ, mucilaginosâ sulculisque mucilagine farctis, integumento secundo coriaceo, interno molli albido adhærente. Semina tenuissima umbilico suprà basin chalazâ sub apice ferè ad medium sitâ, peri-

spermo nullo. COTYLEDONES ovato-rotundatæ, basi cordatæ, radiculâ brevi lobos excedente.

HERBÆ erectiusculæ vel procumbentes, ramosissimæ, Europææ, quarum una per orbem terrarum vagatur. FOLIA ovata vel lanceolata, integra vel pinnatifido-laciniata. CYMULÆ sessiles, 3-floræ, foliis floralibus latis, infimis majoribus stipatæ, in spicam terminalem densam digestæ. COROLLÆ purpureæ, violaceæ, albæ vel luteo-albæ.

1. PRUNELLA VULGARIS. LINN.

P. caulibus diffusis, stoloniferis; foliis ovatis vel lanceolatis, argutè dentatis vel integerrimis, subtùs hirsutis; calycis labii superioris dentibus brevissimis; corollæ labii inferioris laciniis rotundatis; filamentis apice dentatis, dente rectâ.

Brunella. *Brunf.*, *Herb. eic.*, *tom.* 3, *pag.* 26, fig. pess. sed prima.

Prunella. *Fuchs.*, *Hist.*, *pag.* 621.

Consolida minor, quam Germani Prunellam vocant. *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1570), *pag.* 671; (*ed. Valgr.*, *fig. magn.*, 1585) *pars* 2, *pag.* 312.

Brunella. *Lob.*, *Stirp. Obs.*, *pag.* 251. — *Dod.*, *Pempt.*, *pag.* 136.

Prunella vulgaris. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 837. — *Fl. Dan.*, *tab.* 910. — *Engl. bot.*, *tab.* 961. — *Mirb.*, *Ann. Mus.*, *vol.* 15, *tab.* 21, *fig.* 16. — *Schk.*, *Handb.*, *vol.* 2, *tab.* 168. — *Mert. et Koch*, *Deutschl. Fl.*, *vol.* 4, *pag.* 334. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 417. — *Kunth*, *Flor. Ber.*, *vol.* 2, *pag.* 100.

Prunella æquinoctialis. *H. B. et Kunth*, *Nov. gen.*, *vol.* 2, *pag.* 323, *tab.* 162.

HAB. Legimus hanc plantam semel sed copiosissimam ad rivorum margines et in inundatis convallis de *los Sauces* insulæ Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Spargitur undecunque hæc species super totam orbis cutem à regionibus hyperboreis per montes plagarum æquinoctialium usquè in insulas Antarcticas.

TRIB. VI. NEPETEÆ. BENTH.

NEPETA. LINN.

CALYX tubulosus, rectus vel leviter incurvus, sub-15-nervius, 5-fidus, dentibus ferè æqualibus, fauce nudâ vel pilis clausâ. COROLLA ampla, tubo tenui incluso vel exserto, exannulato; fauce dilatatâ, quandoque pilosâ, labio superiore rectiusculo subconvexo, 2-fido, infe-

rioris patentis laciniis brevibus, rotundatis, recurvis, intermediâ maximâ, concavâ, margine crenulatâ. STAMINA 4, ascendentia, sub labio superiore approximata, superioribus longioribus. FILAMENTA apice brevissimè 2-dentata, antheris denticulo inferiori affixis, 2-locularibus, loculis divergentibus, apice connatis, connectivo tenui subevanido revinctis. STYLUS 2-fidus, lobis apice stigmatiferis. HEMIMERICARPIA sicca, lævia vel tuberculata basi, utrinque albo-notata. SEMINA tenuissima, umbilico suprà basim, chalazâ sub apice sitâ. COTYLEDONES ovatæ, basi cordatæ, radiculâ brevi.

HERBÆ sæpè proceræ et basi lignescentes, per orbem omnem veteribus notum à Scandinaviâ et Sibiriâ usquè ad Emodi juga sparsæ. FOLIA petiolata, crenata, integra laciniata vel pinnatifida. CYMULÆ breves, sparsæ vel in spicam aggregatæ. FLORES conspicui, violacei, albi vel rosei.

1. NEPETA TEYDEA. NOB.

N. ramis erectis, 4-gonis, cavis, pilis mollissimis, articulatis, albis, villosis; foliis petiolatis, superioribus subsessilibus, lanceolatis vel ovato-lanceolatis, acutis, basi cordatis, argutè crenato-dentatis, utrinque villosis, pallidis; racemis simplicibus vel basi ramosis, elongatis, foliis floralibus lanceolatis integris, bracteis lineari-lanceolatis, venosis, coloratis, calycis longitudine vel brevioribus; cymis inferioribus pedunculatis, superioribus subsessilibus in spicam aggregatis; calycibus brevibus, campanulato-tubulosis, hirtis, 15-striatis, dentibus subæqualibus vel summo sublongiore, basi lanceolatis, apice subulatis, fauce lævi, fructifero vix dilatato; corollâ extùs hirtulâ, intùs lævi, calycem subduplò excedente; hemimericarpiis tuberculato-scabris, nubilis, nigris.

HAB. Hanc plantam in rupestribus elatis ad 6000 pedes suprà Oceani æquor in regione Leguminosarum Teneriffæ propè Fontem Rosæ et ad Montem *del Limon* primus legit cl. Petrus Alexander Auberius.

DISTRIB. GEOGR. Stirps esse ex toto Canariensis videtur.

EXPLICATIO TAB. 165.

1. Ramus floridus et fructifer mag. nat. 2. Bractea æquè ut partes stirpis sequentes

mag. auct. 3. Bracteola. 4. Flos. 5. Calyx medio antrorsùm sectus et arte explicatus. 6. Anthera à fronte visa. 7. Eadem à tergo visa. 8. Styli lobi. 9. Ovarii lobi disco impositi. 10. Hemimericarpium. 11. Ovulum jàm prægnans, *a* funiculus, *b* hilum, *c* raphe, *d* chalaza, *f* embryo immaturus intrà integumentum tenue translucidum visus. 12. Embryo maturus.

CEDRONELLA. Moench.

Calyx urceolato-campanulatus vel tubulosus, rectiusculus, 15-16-nervius, dentibus subæqualibus. Corolla ringens, tubo subincluso vel exserto, labio superiore angusto, 2-fido, planiusculo, inferioris lobis lateralibus brevibus, intermedio latiore subplano. Stamina 4, ascendentia, inclusa vel exserta, filamentis apice breviter 2-fidis vel simplicibus, antheris 2-locularibus, parallelis vel subdivergentibus. Stylus apice ferè æqualiter 2-fidus, lobis apice vel marginibus stigmatiferis. Hemimericarpia sicca, lævia. Semina tenuia, integumento interno hyalino ab exteriore solubili, hilo suprà basin chalazâ ferè ad medium sitâ; perispermo nullo. Cotyledones ovatæ, basi vix cordatæ, radiculâ claviculatâ.

Suffruticuli vel herbæ suaveolentes insularum Canariensium vel Americæ borealis australioris. Folia ovata vel elongato-lanceolata, integra vel 3-foliata, basi rarò cordata, inciso-crenata, floralibus linearibus. Cymæ in spicam interruptam densamve approximatæ, breviter pedunculatæ. Flores sessiles vel pedicellati, corollis purpurascentibus vel cæruleis.

Sect. I. *CUPELLA.*

Calyx turbinato-campanulatus. *Corollæ* faux dilatata, tubo brevi. *Stamina* inclusa, filamentis apice brevissimè 2-fidis, antheris demùm divaricatis. *Styli* lobi apice stigmatiferi. — *Suffruticulus* Canariensis foliis 3-foliatis, et herba hederacea repens Americana, foliis ovatis cordatis.

Obs. Sectionem alteram efficit *C. mexicana* Benth (1).

---

(1) Section II. *SIPHONELLA.*

Calyx cylindraceo-tubulosus. *Corollæ* tubus elongatus, incurvus, fauce vix dilatatâ. *Stamina* longè exserta, filamen-

1. CEDRONELLA CANARIENSIS. Nob.

C. caule basi lignescente, ramis herbaceis, rectis, 4-gonis, glabris, medullâ farctis; foliis 3-foliatis, petiolatis, foliolis lanceolatis, apice attenuatis, 2 inferioribus quandoque caudato-2-lobis, suprà glabris, subtùs pilis crispis, lanatis vel glabris, margine nervosis, inciso-dentatis, breviter petiolulatis vel lateralibus subsessilibus, floribus in spicam crassam basi interruptam, obtusam digestis; cymulis 3-5-multifloris, breviter pedunculatis; calyce campanulato, basi urceolato, rectiusculo, demùm ovato-cylindraceo, coriaceo, 15-16-striato, pubescente vel glabriusculo, dentibus lanceolatis, apice subulatis, tubo ter brevioribus, fauce nudâ; corollâ ringente, tubo subincluso, fauce dilatatâ, labio superiore 2-fido, inferioris lobo intermedio brevi. — Flores fulvo-purpurei, marmorati, odor balsameus.

β *anisata*, tota glabra, spicâ laxiusculâ, dentibus calycinis brevioribus, corollâ (unicam vidi) valdè fornicatâ, labio superiore latiore vix crenato. Tota planta anisum olet.

Melissa fortè Canariana triphyllos, odorem camphoræ spirans penetrantissimum. *Pluk.*, *Alm.*, *emend.*, *pag.* 401; *Phytogr.*, *tab.* 325, *fig.* 5, ramus sine floribus.

Camphorosma. *Moris.*, *Hist.*, *pars* 3, *pag.* 366, *sect.* 11, *tab.* 11, *fig. ult.* bona.

Dracocephalo affinis Americana trifoliata, Terebinthinæ odore. *Volkam.*, *Fl. norib.*, *tab.* 145.

Cedronella Canariensis viscosa, foliis plerumque ex eodem pedicello ternis. *Comm.*, *Hort. Amst.*, *vol.* 2, *pag.* 81, *tab.* 41.

Dracocephalum Canariense. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 829.

Cedronella Canariensis. *Mœnch*, *Meth.*, *pag.* 411. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 502.

Algaritofe Nivariensium *Neta*, Palmensium.

Hab. Crescit hæc planta copiosè ad sylvarum margines et in rupestribus umbrosis regionis sylvosæ insularum Canariæ Teneriffæ et Palmæ.

Distrib. geogr. Species est Macaronesiaca nec Americana quæ in insulâ quoque Maderâ non rarò occurrit; ibi sub nomine *Ortelao de Burro* seu menthæ asininæ accolis Portucalensibus nota est. Asturum insulas non attingit.

---

tis apice simplicibus, antheris parallelis, connectivo incrassato. *Stigmata* per styli lobos decurrentia.—*Herba* Americana erecta, *Monardam* referens.

TRIB. VII. SALVIEÆ.

SALVIA. Linn. (1).

Calyx 2-labiatus, ovatus vel tubulosus vel campanulatus; labio superiore integro vel 3-dentato, inferiore 2-fido, fauce nudâ. Corolla 2-labiata, tubo incluso vel exserto, labio superiore fornicato vel rariùs ferè erecto, inferiore patente, trifido, lobis lateralibus brevibus, intermedio sæpissimè latiore, integro vel emarginato. Stamina 4, fauci inserta, duo postica ananthera, ipso filamento rudimentali vel etiam inconspicuo, antica duo perfecta. Antheræ sub apice filamento articulatæ, parallelè contiguæ, basi imâ sibi mutuò adglutinatæ, biloculares; loculis connectivo valdè dilatato longè ab invicem remotis; connectivi brachiis nùnc subæqualibus, utrisque elongatis, adscendentibus, exsertis, in loculum fertilem, alterum altero paulò minorem, desinentibus, nùnc valdè inæqualibus, altero elongato, extrà faucem corollæ porrecto, falcato-erecto, toto filiformi, loculum perfectum gerente, altero abbreviato, in corollæ faucem descendente, membranaceo-dilatato, basi membranæ edentulâ vel hìnc aut utrinquè unidentatâ, loculo in apice membranæ punctiformi, abortivo, vix tamen unquàm pollinis granulis prorsùs vacuo, quo puncto eoque solo juga antherarum cohærent. Stylus adscendens, apice 2-fidus, lobis æqualibus vel inæqualibus, postico breviore, vel quandoque ambis rotundatis, complanatis. Stigmata terminalia, vel per lobos decurrentia. Mericarpia ellipsoidea vel oblonga, obtusissimè trigona, sicca, glabra, vel pilis raris conspersa, plerùmquè (an semper?) humectata, mucilaginosa.

1. SALVIA CANARIENSIS. Linn.

S. (Hymenosphace) suffruticosa, elatior, ramosa, laxè foliata, ramis apice paniculatim

(1) Benevolentiæ viri generosi vicecomitis de Noé totius ordinis novi Salviarum nostrarum descriptionem debemus.

divisis cauleque molliter floccoso-lanatis; foliis hastato-lanceolatis vel sagittatis, margine crenulatis, dorso cano-cinereo-ve tomentosis, suprà glabratis, inferioribus longè petiolatis, superioribus subsessilibus, floralibus membranaceis (plùs minùsve coloratis) oblongis, in petiolum brevem attenuatis, serò deciduis; cymulis in spicam laxam approximatis, 3-2-floris; pedicellis bracteà multò brevioribus, filiformibus, erectis; bracteolis 4 (cymulis singulis 2) lanceolatis, herbaceis, pedicello triplò longioribus; calyce compressè campanulato, membranaceo, (plùs vel minùs colorato), hispidulo, 13-nervio, reticulatim venoso, demùm nutante, labio superiore recurvo, emarginato bilobo, lobis obtusissimis, inferiore vix longiore, erecto, bipartito, lobis oblongis, obtusis, mucronulatis; corollà calycem duplùm excedente, labio superiore falcato, inferioris brevioris lobis lateralibus demùm patulis, inferiore majore erecto, emarginato, annulo nullo piloso; connectivorum brachiis descendentibus, antheris superioribus majoribus, inferioribus membranaceo-dilatatis, membranà edentulà, inter se loculis punctiformibus connexis, ellipticis, apice connatis; mericarpiis parùm mucilaginosis.

Horminum hastatis amplioribus foliis Ari modo alatis. *Pluk. Almag. Bot. et Phytogr.* (1691), *vol.* 301, *fig.* 2.

Horminum Canariense tomentosum hastato folio. *Moris., Hist. plant.* (1699), *vol.* 3, *pag.* 394, *sect.* 2, *tab.* 13, *fig.* 17, *inferior.*

Sclarea folio triangulari, caule tomentoso. *Tournef., Inst.* (1700), *vol.* 1, *pag.* 180. — *Boerh., Ind. plant.* (1720), *vol.* 1, *pag.* 164, *n.* 12.

Salvia foliis hastato-triangularibus oblongis crenulatis obtusis. *Linn., Hort. Cliff.* (1737), *pag.* 13, *n.* 12. — *Roy., Flor. Leyd. Prodr.* (1740), *pag.* 308, *n.* 3. — *Linn., Hort. Ups.* (1748), *pag.* 10, *n.* 5.

Salvia Canariensis. *Linn., Spec. plant., ed.* 1 (1753), *pag.* 26, *n.* 20; *ed.* 2 (1762), *pag.* 38, *n.* 24. — *Trew., Pl. rar.* (1763), *pag.* 17, *tab.* 19, *fig.* 1 (mediocris). — *Linn., Mant. alt.* (1771), *pag.* 319. — *Lam., Dict., vol.* 1 (1783), *pag.* 628. — *Willd., Spec., vol.* 1 (1797), *pag.* 144. — *Pers., Synops., vol.* 1 (1805), *pag.* 28, *n.* 74. — *Vahl, Enum., vol.* 1 (1805), *pag.* 268. — *Spreng., Syst. veg., vol.* 1 (1825), *pag.* 56, *n.* 4. — *Guss., Fl. sic. Prodr., vol.* 1 (1827), *pag.* 15 (*hortorum aufuga, circà Panormum nunc spontanea, Aprili majoque florifera*). — *Benth., Lab.* (1832-1836).

Schraderia hastata. *Mœnch., Method.* (1794), *pag.* 378.

Salvia incolarum.

Hab. In rupestribus siccis ad montem *del Pino de Oro* propè oppidum Sanctam Crucem Teneriffæ ad 600 circiter pedes super Oceanum, et in collibus aridissimis circà civitatem Palmarum (*ciudad de las Palmas*) atque alibi copiosissimè in insulà Canarià (*Webb!*) etiam in Gomerà insulà (*Pluk.*)

Distrib. geogr. Planta insulis Canariensibus propria.

2. SALVIA BROUSSONETI. Benth.

S. (Æthiopis) perennis? herbacea, pedalis et ultrà, ramosa, ramis patulis pubescentibus, foliis crassiusculis, pannosis, petiolatis, inferioribus latè cordato-rotundatis, inæqualiter lobatis, lobis minutè dentato-crenatis, suprà viridibus, subtùs albidè cinereo-tomentosis, nervoso-reticulatis nervis viscoso-pubescentibus medio multò latiore crassiusculo, caulinis oblongis, sublobatis, floralibus sessilibus, ovato-lanceolatis, concavis, mucronatis, hirsutis, erectis, persistentibus; cymulis 3-2-floris, caule summo in spicam approximatis, ultimis sterilibus pedicellis bracteâ multò minoribus, filiformibus, bracteolis 4 minutis, pedicello ferè triplò longioribus; calyce patente, compressè campanulato, hirsuto, sub-16-nervio, labio superiore 3-dentato, dente medio breviore, inferioris dentibus ovato-oblongis, subulatis; corollâ cœruleâ calycem ferè duplùm excedente, labiis subæqualibus, superiore falcato, inferioris lobis lateralibus erectis medio latiore emarginato, recto, annulo nullo piloso; connectivorum brachiis descendentibus, membranaceo-dilatatis, membranâ basi unidentatâ, inter se loculis punctiformibus.

Salvia Broussoneti. *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 227.

Distrib. geogr. Hanc plantam in Teneriffâ ut videtur olim legit Broussonetius, sed in eam nec incidit Chr. Smith neque posteè viderunt cll. Webb et Berthelot. Icon nostra sumpta est ex ipso specimine herb. Lambertiani à cl. Bentham descripto, quod cl. Webb Londinii commoranti ex herb. suo, ubi nunc extat, pingendum describendumque benignè tradidit cl. Carolus Lemann, qui et insulas Canarienses et Maderam ipse peragravit.

EXPLICATIO TAB. 166.

1. Ramus floridus. 2. Flos cum figuris sequentibus auctus. 3. Calyx apertus labii inferioris medio resecto. 4. Filamenta cum antheris loculi superioris perfecti, inferioris minutissimi adglutinati, connectivo latè membranaceo dilatato affixi. 5. Connectivi brachii pars inferior cum loculo abortivo.

3. SALVIA CLANDESTINA. Linn.

S. (Plethiosphace) humilis, simplex vel parùm ramosa, foliis oblongo-ellipticis, inciso-pinnatifidis; cymulis approximatis vel remotis; corollà calycem duplùm longiore; loculi abortivi appendiculâ posticâ hinc dentatâ.

Horminum verbenæ laciniis angustifolium. *Triumf.*, *Obs.* (1685), *pag.* 66, *tab.* 4.

Horminum sylvestre minùs inciso folio flore azureo. *Barrel.* (1714), *pag.* 24, *tab.* 220.

Salvia clandestina. *Linn.*, *Spec.*, *ed.* 2 (1762), *pag.* 36. — *Vahl.*, *Enum.*, *vol.* 1 (1805), *pag.* 256. — *Bertol.*, *Rar. Ital. pl.*, *ed.* 2 (1806), *pag.* 29. — *Savi*, *Bot. Etrus.* (1808), *pag.* 21. — *Guss.*, *Flor. sic. Prod.*, *vol.* 1 (1827), *pag.* 18; *Supp.*, *vol.* 1 (1832), *pag.* 5. — *Ten.*, *Syll.* (1831), *pag.* 20 (non Linn. herb., neque Sibth., Flor. græc., quæ diversissima est et ad *S. lanigeram* Poir. seu *controversam* Ten. spectat). — *Benth.*, *Lab.* (1832-1836), *pag.* 240.

Salvia multifida. *Sibth. et Sm.*, *Fl. græc.*, *vol.* 1 (1806), *pag.* 17, *tab.* 23. — *Reichenb.*, *Iconogr. bot. cent.* 6 (1828), *pag.* 8, *tab.* 524, *fig.* 719. — *Bertol.*, *Flor. ital.*, *vol.* 1 (1833), *pag.* 149, *n.* 12.

Salvia verbenacoides. *Brot.*, *Fl. lusit.*, *vol.* 1 (1804), *pag.* 17.

Sclarea decidua. *Mœnch.*, *Method.* (1794), *pag.* 375.

S. pratensis minor. *Savi*, *Flor. pis.*, *vol.* 1 (1798), *pag.* 23.

S. pratensis γ præcox. *Pers.*, *Synops.*, *vol.* 1 (1805), *pag.* 26.

Salvia Verbenaca. *Desf.!*, *Fl. atl.* (1800), *vol.* 1, *pag.* 21. — *Chaub.!*, *in Exped. Scient. Mor. bot.* (1832), *pag.* 18, *n.* 33.

Salvia collina. *Lowe*, *Prim. Fl. mad.* (1831), *pag.* 18, *n.* 29, non Kunth.

Salvia dubia. *Ejusd.*, *in Hook. Journ.*, *vol.* 1 (1834), *pag.* 37.

Hab. Crescit hæc species copiosè in graminosis Teneriffæ ad altitudinem sylvarum, ad oppidum Lagunense, in valle Orotavensi circà pagum *Esperanza* et alibi, necnon ex Despréaux in insulâ Canariâ.

Distrib. geogr. Magnitudine varia à regionibus insulisque Oceani Atlantici quæ protenduntur à grad. 27 usquè ad 45 copiosissimè crescit et per littora omnia insulasque maris interni non raró occurrit.

4. SALVIA ÆGYPTIACA. Linn.

S. (Notiosphace) suffruticosa, humilis, basi ramosissima, ramis diffusis, densè cæspitosis, intricatis, filiformibus, pube reflexâ cinerascentibus, apicibus tenuissimis; foliis petiolatis, lineari-lanceolatis, margine undulato-crenatis, pube rigidâ utrinque, imprimis dorso, asperis, infernè sæpè runcinato-dentatis, floralibus parvis persistentibus, ovato-oblongis, acutis; cymulis remotis, inferioribus 6- superioribus 2-floris, ultimis abortivis; pedicellis filiformibus, bracteâ duplò longioribus; bracteolis 4 (cymulis singulis 2), lanceolatis, longitudine ferè bractearum; calyce obconico, hispidulo, 13-nervio, nervis 5 crassioribus, demùm nutante, labii superioris recurvi dentibus brevibus in unum quasi conniventibus, margine junioris introplicato, superioris erecti dentibus lineari-lanceolatis acuminatis; corollâ calycem parùm superante, glabrâ labio superiore brevi, erecto, inferioris longioris lobis inæqualibus demùm reflexis, annulo nullo piloso; filamentis 2 posticis vix distinctis, anticorum connectivis medio affixis! brachiis inferioribus adscendentibus! antherâ utrâque fertili!

superiore azureâ! inferiore minore, sordidè violaceâ; styli lobo breviore longiusculo acuto, vel abortivo obtusato, mericarpiis mucilaginosis.

Sideritis ægyptiaca horminoides. *Lippi!, in herb. Vaill.*

Horminum ægyptium minimum ramosissimum. *Boerh., Ind. plant. alt., vol.* 1 (1720), *pag.* 166.

Salvia foliis lineari-lanceolatis denticulatis, floribus petiolatis. *Linn., Hort. Cliff.* (1737), *pag.* 13, *n.* 17. — *Royer, Fl. Leyd. Prod.* (1740), *pag.* 309, *n.* 13.

Salvia ægyptiaca. *Linn., Spec. pl., ed.* 1 (1753), *pag.* 23, *n.* 1, *ed.* 2 (1762), *pag.* 33. — *Jacq., Hort. vindob., vol.* 11 (1772), *tab.* 108 (corollâ nimiùm longâ lobis lateralibus labii inferioris nimiùm angustatis). — *Gouan., Illustr.* (1773), *pag.* 2. — *Willd., Spec. pl., vol.* 1 (1797), *pag.* 127. — *Desf., Flor. atl.* (1800), *vol.* 1, *pag.* 19 (ubi perperàm annua dicitur, verbumque *colitur* error typographicus habendus siquidem in arenosis circà Cafsam habitare plantam manu suâ scripsit auctor, cujus philyræ in herb. Atl. etiamnùm extant). — *Poir., Dict., vol.* 6 (1804), *pag.* 583, *n.* 1. — *Vahl., Enum., vol.* 1 (1805), *pag.* 221. — *Pers., Syn.* (1805), *pag.* 24, *n.* 1. — *Delile, Fl. ægypt. illustr.* (1812), *pag.* 49, *n.* 15. — *Spreng., Syst. veg., vol.* 1 (1825), *pag.* 63, *n.* 105. — *Benth., Lab.* (1836), *pagg.* 309 *et* 726, *n.* 262.

Salvia pumila. *Benth., l. c., pag.* 726. — *Cambess., Voy. de Jacquem., Bot., pag.* 128, *tab.* 133.

Hab. Occurrit hæc species in regione maritimâ calidiore Teneriffæ circà Sanctam Crucem, oppidulum *Guimar, Arico* pagum, *Adexe* villam et alibi.

Distrib. geogr. Ab oceano Atlantico stirps usquè ad Pentapotamidem Indiæ borealis tractum agri Cachemyriani confinem per transversam Africam Asiamque, excurrit, inter lat. bor. grad. 22 et 33 ubique inclusa. Occurrit in agro Tunetano interiore circà Cafsam (*Desf!*) in collibus Magnæ Syrteos (*Viv.* sub nomine *Thymi hirti*) in desertis Ægypti Inferioris circà Cahiram (*Forsk et Delile*) et *Suez* (*Delile!* in herb. Webb) in Arabiâ circà Djeddam, Decembri exeunte florens. (*Schimp.*, exsicc. n. 820!) ad sinum Persicum (*Aucher*, exsicc. n. 5216!) in collibus gypsaceis et salinis Indiæ borealis ad Hydaspem flumen circà *Pendadenkhan*, ad viam inter *Lahore* et *Cachemyr*, ineunte Aprili florida (*Jacquemont*, herb! quæ *S. pumila*, Benth.).

Vicecomes De NOÈ.

TRIB. VIII. STACHYDEÆ. Benth.

LAMIUM. Linn.

Calyx campanulato-tubulosus, 10-nervius vel sub-5-nervius nervis in venas abeuntibus, 5-dentatus, dentibus subæqualibus, apice sæpè subulatis vel superioribus longioribus, fauce nudâ. Corolla ringens

tubo incluso vel exserto, intùs nudo vel pilis annulato, fauce dilatatâ, labio superiore fornicato vel galeato, inferioris laciniis lateralibus truncatis, dentato-appendiculatis vel muticis, medio emarginato, basi angustato subfiliformi. STAMINA 4, adscendentia, sub fornice vel galeâ corollæ abscondita, inferioribus sublongioribus, filamentis apice indivisis, antheris per paria approximatis loculis basi divaricatis, apice conjunctis confluentibus, hirtis vel nudis, connectivo tenui. STYLI lobi subæquales, apice stigmatiferi. HEMIMERICARPIA sicca oblongo-3-quetra angulis acutis, truncata, lævia vel rugoso-puncticulata. SEMINA tenuia, integumento cum perispermi laminâ cohærente. COTYLEDONES obovatæ, basi brevissimè cordatæ, radiculâ cotyledonibus longiore.

HERBÆ annuæ vel perennes à regionibus borealibus orbis antiqui, Asiæ scilicet atque Europæ, ad Indiæ montes et Fortunatas pertractæ, in Americâ colonæ advectæ. CAULES repentes, erectæ vel decumbentes. FOLIA lata, integra, crenata, floralibus conformibus. CYMÆ sessiles, remotæ, vel ad apices ramorum approximatæ. FLORES purpurei, albi vel lutei.

SECTIO I. *LAMIOPSIS.* DUMORT.

Corollæ tubus rectus, intùs nudus vel pilis annulatus, fauce ampliatâ. Antheræ hirsutæ.

1. LAMIUM AMPLEXICAULE. LINN.

L. caule erectiusculo mox decumbente, ramis lævibus; foliis rotundato-reniformibus, remotis, inferioribus longè petiolatis, superioribus sessilibus, amplexicaulibus, grossè crenatis, pubescentibus; cymis sparsis vel ad apicem ramorum aggregatis, multifloris, bracteatis subnullis; calyce rectiusculo, dentibus lanceolatis apice subulato-attenuatis, tubi longitudine, ante anthesin et post anthesin clausis; corollâ longè exsertâ labio superiore galeato, extùs hirsutissimo, inferioris laciniis lateralibus brevibus, latissimis, propè basin brevissimè denticulatis, intermediâ oblongâ crenatâ, fauce inflatâ, tubo intùs exannulato; hemimericarpiis læviusculis, humectatis minutè puncticulatis.

Morsus Gallinæ folio Hederulæ alterum. *Lob., Ic., pag.* 463.

Lamium amplexicaule. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 809. — *Fl. dan.*, *tab.* 752. — *Engl. bot.*, *tab.* 770. *Schk.*, *Handb.*, *vol.* 2, *tab.* 259. — *Reichb.*, *Icon.*, *tab.* 259, *fig.* 373. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 511.

Hab. Satis frequens est hæc species in campis et ad vias insularum Canariensium.

Distrib. geogr. Herba est hemisphærii borealis quæ à 60 grad. lat. bor. à Petropoli scilicet Moschorum austrum versùs usquè ad Emodi juga et insulas nostras protruditur. Americæ quoque borealis accola est sed forsan hospitata.

2. LAMIUM PURPUREUM. Linn.

L. caule decumbente; foliis rugosis, villosis, inferioribus rotundato-reniformibus, superioribus ovatis, cordatis, inciso-crenatis; cymis sparsis, superioribus approximatis, multifloris; dentibus calycinis post anthesin patentibus; corollæ tubo suprà basin constricto, intùs pilis annulato, lobis lateralibus brevibus, denticulo auctis.

Urtica iners altera. *Dod.*, *Pempt.*, *pag.* 153.

Lamium purpureum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 809. — *Fl. dan.*, *tab.* 523. — *Engl. bot.*, *tab.* 769. — *Schk.*, *Handb.*, *vol.* 2, *pag.* 159. — *Hook.*, *Fl. lond.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *tab.* .

Hab. Hanc plantam in insulis Canariensibus invenit cl. de Buch vid. Phys. Beschr. pagg. 143 et 170.

Distrib. geogr. Occurrit quoquè hæc species à Scandinaviâ et Moschorum imperio per Hispaniam et Lusitaniam usquè ad insulas Canarienses si hùc certò referenda Stirps Buchiana nam stationem nullam propriam indicat.

STACHYS. Linn. (1).

Calyx campanulatus vel tubuloso-campanulatus bilabiatus 20-striatus dentibus aut æqualibus aut anticis vel rariùs posticis parùm longioribus. Corolla bilabiata, labiis nunc æqualibus nunc inæqualibus, demùm abbreviatis, tubo recto vel supernè incurvo, exserto vel incluso, intùs aut nudo aut sæpiùs piloso-annulato; labio superiore erecto subpatente vel subfornicato, integro vel emarginato vel bifido, in præfloratione inferiori incumbente aut aliquandò erecto et plùs minùsve è calyce exserto (2), inferiore trilobo, medio majore, integro

(1) Hujus quoque generis elucubrationem cl. ac nobili viro vicecomiti de Noé debemus.

(2) Notam istam, ab auctoribus omnibus prætervisam in Stachyde hirtâ non solùm, verùm etiam in S. Poiretii Ten. (S. Marrubiifoliâ Viv. non Salis) in S. arenariâ Vahl. et in S. Betonicâ Benth. observavi. Cæterarum Stachydum quarum saltem explorandarum occasio mihi fuerit labium superius inferiori incumbere vidi.

vel emarginato. STAMINA 4, adscendentia, inferiora longiora, apice sæpiùs contorta, et post fecundationem ad latera faucis dejecta; filamenta infernè barbata, pilis longis valdè viscosis, supernè plùs minùsve glabrata. STYLUS glaberrimus, apice bifidus lobis, subæqualibus, supernè stigmatosis. MERICARPIA obovalia, lævia, rugosa aut grumosa, non mucilaginosa.

HERBÆ quandoque basi lignescentes, per hemisphærii utriusque temperati arva et rudera sparsæ.

STACHYOTYPUS. BENTH.

Herbæ annuæ vel perennes glabræ pubescentes; corollis purpurascentibus, rubris, vel oseo-albis non ochroleucis; tubo incluso vel breviter exserto.

1. STACHYS ARVENSIS. LINN.

S. humilis, simplex vel sæpiùs basi ramosa, foliis cordato-ovatis, obtusis; calycibus campanulatis ultrà medium 5-fidis, lobis æqualibus subspinescentibus; corollis (purpureis) calycem parùm excedentibus, labio superiore inferiori in præfloratione incumbente.

Stachys arvensis. *Linn.*, *ed.* 3 (1764), *vol.* 2, *pag.* 814. — *Flor. dan.* (1777), *tab.* 587 (ic. mediocris). — *Curtis*, *Flor. Lond.* (1817), *vol.* 1 (icon. bona). — *Reich.*, *Icon. Bot.* (1832), *cent.* 10, *pag.* 24, *n.* 1298, *tab.* 967 (ic. bona). — *Bentham*, *Lab.* (1832-1836), *pag.* 550.

Glecoma foliis cordato-oblongis crenatis. *Linn.*, *Hort. Cliff.* (1737), *pag.* 307.

Glecoma marrubiastrum. *Vill.*, *Hist. des Plant. du Dauph.* (1787), *vol.* 2, *pag.* 371.

Sideritis calycibus subinermibus hispidis. *Linn.*, *Flor. suec.* (1745), *pag.* 176, *n.* 488.

Sideritis alsine trissaginis folio. *Moris.*, *Plant. Hist. Oxon.* (1715), *vol.* 2, *pag.* 389, *n.* 22.

Trixago foliis hirsutis ovato-cordatis rotundè dentatis. *Hall.*, *Hist. stirp. indigen. Helv.* (1768), *vol.* 1, *pag.* 101, *n.* 231.

Trixago arvensis. *Hoff. et Link.*, *Fl. Port.* (1809), *vol.* 1, *pag.* 102.

Trixago cordifolia. *Mœnch.*, *Method.* (1794), *pag.* 398.

Trixago colorata. *Presl.*, *Flor. sic.* (1826), *pag.* 37.

Yerva de Gato, Canariensium.

HAB. In insularum Canariensium arvis et ruderatis; vulgaris Webb!

DISTRIB. GEOGR. Per Americam tropicam (sine dubio introducta) Asiam mediam? (ex Benth.) Africam borealem et copiosissimè per Europam totam nascitur, in Brasiliâ apud *Rio Janeiro* exsicc. (Gardner! in herb. Webb), in Cayennâ. (Poiteau! in herb. Gay.),

in agris Tingitanis (exsicc. Salzmann! in herb. Gay.), in Algeriâ circà *la Calle*, Hipponem, Algeriam, *Philippeville, Oran* (exsicc. Durieu! in herb. Mus. P.), in insulâ Baleare Majore, in agris, ad urbem Artam (exsicc. Cambessèdes! herb. Mus. P.), in Sardiniâ propè *Arizzo* (exsicc. Thomas! in herb. Gay.), in Corsicâ (exsicc. Serafino! in herb. Gay.), in Siciliâ (exsicc. Jan.! in herb. Gay.), in Cretâ ad Caneam (exsicc. Salzmann! in herb. Gay.), ad urbem Granatam (exsicc. E. Boissier! herb. Mus. P.), in Galliâ passim! in Britanniâ!

Descr. Radix annua, in fibras plurimas capillares divisa. Caulis 1 decimetr. et ultrà longus, pilis patulis villosulus medio vel sæpiùs imâ basi brachiato-ramosis, ramis inferioribus cauliformibus. Folia radicalia longè petiolata (majora 4-5 centimetr. cum petiolo longa 1-2 lata), limbo obtusissimo ovato vel rotundato, basi cordato, utrinque molliter villosulo, caulina superiora de more breviter petiolata, floralia subsessilia (majora 15 millim. longa, 10 mmetr. lata), reflexa, ovata, aut oblongo-ovata, obtusa, crenato-serrata, ultima brevissima, angustè oblonga, breviter mucronata, basi integra. Cymulæ trifloræ, jugis inferioribus remotis folia vix dimidia æquantibus, superioribus confertis, ultimis folia sua subæquantibus. Calyx campanulatus 8 mmetr. longus extùs villosus intùs villosulus, profundè 5-fidus, lobis longè ciliatis, apice molliter spinescentibus, posticis 2 sublongioribus. Corolla purpurea, calycem parùm superans, tubus inclusus medio piloso-annulatus, faux inclusa parùm dilatata, labium superius (in præfloratione incumbens) erectum, integrum extùs pilosulum, intùs subglabrum inferius longius, demùm reflexum lobis lateralibus parvis ovatis medio majore integro. Filamenta inferiora longiora. Stylus apice bifidus, lobis apice stigmatosis. Mericarpia undiquè granulata.

OLESIA. Benth.

Majore ex parte.

Herbæ annuæ vel perennes, glabræ pubescentes vel pilosæ; foliis ovatis, vel oblongis, vel lanceolato-oblongis; calycibus spinescentibus rariùs bilabiatis; corollis ochroleucis (labio superiore aliquandò albo), vel purpureis; labio superiore in præfloratione sæpè erecto! extràque calycem, labio inferiore nondùm explicato, plùs vel minùs exserto!

2. STACHYS HIRTA. Linn.

S. foliis ovatis, æqualiter crenatis, basi subcordatis; caulibus brachiato-ramosis simplicibusve; calycibus campanulatis, 20-striatis, dentibus æqualibus, spinescentibus, elongatis; corollis (ochroleucis) calyce duplò longioribus, labio superiore, in præfloratione, erecto! extràque tubum calycinum longè exserto.

Stachys hirta. *Linn., Spec. plant., ed.* 3 (1764), *pag.* 813. — *Desf., Flor. atl.* (1809), *vol.* 2, *pag.* 20. — *Reich., Iconogr. bot.* (1827), *cent.* 1, *pag.* 68, *tab.* 40 (icon. bona). — *Benth., Lab. Gen. et spec.* (1832-1836), *pag.* 553, *n.* 65.

Galeopsis annua, Hispanica rotundiore folio. *Tournf., Inst. Rei. Herb.* (1700), *vol.* 1, *pag.* 186.

Galeopsis caule piloso. *Allion.*, *Pl. Nicaens. Enum. method.* (1757), *pag.* 44.

Ocymastrum Valentinum. *Dalech.*, *Hist. general. plant.* (1587), *vol.* 1, *pag.* 684 (icon. mediocris).

Marrubium nigrum rotundifolium. *Moris.*, *Plant. Hist. univers. Oxon.* (1715), *vol.* 2, *pag.* 377, *n.* 15, *tab.* 9, *sect.* 11, *fig.* 15 (bona).

Tetrahitum hirtum. *Hoff. et Link.*, *Flor. Port.* (1809), *vol.* 1, *pag.* 104.

Stachys inscripta. *Reichb.*, *Iconogr. bot.* (1827), *pag.* 28, *n.* 40.

Hab. Occurrit hæc species in arvis insularum omnium Canariensium.

Distrib. geogr. Nascitur in regionibus Africæ borealis et in oris australibus Europæ. In insulis Canariensibus Webb! in regno Tunetano Desfontaines! in herb. Mus. P., in Algerià propè *la Calle*, Hipponem, *Milah*, Cyrtham, Bougiam, Algeriam, Monstaganem, Oram et *Tlemsen* (exsicc. Durieu! in herb. Mus. P.,) insulâ Baleari majore ad urbes Alcuidiam et Esporlam (exsicc. Cambessèdes! in herb. Mus. P.,) in Melità (exsicc. Coquebert de Montbret! in herb. Gay.,) in Sardinià (exsicc. Moris! in herb. Gay.,) Calpe in rupibus (exsicc. Salzmann! in herb. Gay.,) in humidis propè Granatam (exsicc. E. Boissier! herb. Mus. P.,) propè Barcinonem (exsicc. Requien! in herb. Gay.,) in Stœchadum insulâ Margarità (exsicc. Perreymond!,) in Pyrenæi montibus orientalibus (exsicc. W. Arnott! in herb. Webb!)

Descr. Radix tenuis annua. Caulis erectus (4 decimetr. et ultrà longus), hirsutus; pilis patulis, simplex, vel jàm medio, etiamque à basi imâ, brachiato-ramosus. Folia (3-4 centimetr. longa, majora 2-3 lata) æqualiter crenata, pallidè viridia, molliter villosa; utrinque, latè ovata, basi subcordata, apice rotundata; floralia subsessilia breviora, acutiora, reflexa, crenato-serrata, breviter mucronata, ultima subintegra, erecta. Cymulæ trifloræ; jugis inferioribus plùs minùsve remotis; superioribus confluentibus. Bracteolæ lineari-subulatæ, membranaceæ, pilosæ, longitudine ferè pedicellorum lateralium. Calyx (1 ctm. longus) breviter pedicellatus, campanulatus, 20-striatus, extrorsùm villosus, intùs villosulus; dentibus æqualibus, longè ciliatis, longève aristatis; postico nunc aliquandò passim longiore, et distinctè ampliore. Corolla ochroleuca, labio superiore albo, sæpiùs duplò calycem long. excedente; tubo curvulo incluso, apice piloso-annulato; fauce parùm dilatatâ. Labium superius erectum, elongatum, plùs minùsve bifidum utrinque pilosum; inferiùs reflexum, longitudine ferè superioris; lobis lateralibus brevibus, oblongis; intermedio ampliore, vel amplissimo emarginato. Stamina 4, adscendentia, inferiora longiora. Stylus inclusus; lobis apice stigmatosis. Mericarpia obovalia, undiquè granulata.

3. STACHYS ARENARIA. Vahl. non Benth. (1).

S. foliis lanceolato-oblongis, obtusis, crenatis; ramis elongatis; calycibus tubulosis, curvulis; dentibus æqualibus, spinescentibus, longissimis, acutissimis; corollis (purpurascen-

(1) Hanc in eâdem sectione cum Stachyde hirtâ collocavi, quia hic quoque labium superius in præfloratione erectum observavi, sed hoc adnotandum est quòd hic labium superius primùm incurvum sese sensim sensimque explicat, in hirtâ verò se erectissimum semper ostendit.

tibus) calyce duplò longioribus; labio superiore in præfloratione erecto!, extràque tubum calycinum breviter exserto.

Stachys arenaria. *Vahl.*, *Symb. Bot.* (1731), *vol.* 2, *pag.* 64. — *Desf.*, *Flor. atl.*, *vol.* 2, *pag.* 21, *tab.* 126 (icon non bona). — *Guss.*, *Flor. sicul. Prodr.* (1828), *vol.* 2, *pag.* 102; *Suppl.*, *fasc.* 2 (1834), *pag.* 193.

Hab. In insulis Canariensibus (secundùm specimen herb. Webbiani quod manu Fontanesii hâc patriâ inscriptum video).

Distrib. geogr. Occurrit in regionibus Africæ borealis, in oris australibus maris Interni, in Cauariâ (Desfontaines! ex herbario), in regno Tunetano ad urbem *Rafs* inter *Cap. blanco* et *Zebileo* Vahl.,) propè *Biserte* (Desfontaines!) in Algeriæ arenosis propè *la Calle* (exsicc. Durieu!,) ad urbem Monstaganem (exsicc. Durieu!,) in Siciliâ (Gussone!)

Descr. Radix perennis crassiuscula. Caules (4 decimetr. et ultrà longi) basi adscendente erecti, villosi, infernè villosissimi; pilis patentissimis vel reflexis, laxè ramosi; ramis elongatis. Folia inferiora petiolata; (majora 7 centimetr. cum petiolo longa 1 centimetr. lata) limbo oblongo-lanceolato, obtuso, mucronato; margine serrato, basi longè attenuato, integro, utrinque villoso, superiora subsessilia, apice solùm serrata, ultima angustè lanceolata, floralia reflexa, lanceolata, integerrima; (majore 2 centimetr. et ultrà longa 8 mmetr. lata) ultima ex basi ovata longè acuminata, acumine spinescente. Bracteolæ brevissimæ, vix conspicuæ. Cymulæ trifloræ; jugis inferioribus mediisque longè remotis. Calyx subnutans, breviter pedicellatus (12 mmetr. longus 3 latus), tubulosus, curvulus, extùs villosus, 5-dentatus; dentibus æqualibus, longè spinescentibus recurvis basi solùm et longè ciliatis, fructifer basi inflatus. Corolla purpurascens, calyce duplò longior, tubus supernè parùm incurvus, intùs piloso-annulatus (Benthamio perperàm exannulatus), faux breviter exserta, intùs vagè pilosula, labium superius bifidum, utrinque pilosum, in præfloratione (ut in Stachyde hirtâ) erectum extràque calycem exsertum, inferius brevius reflexum, lobis lateralibus, parvis, ovatis obtusis; medio majore repando-sinuato. Stamina inferiora longiora. Stylus apice bifidus; lobis apice stigmatosis. Mericarpia ovato-rotundata, undique granulata.

Obs. Non temerè credo, Benthamium, sub nomine Stachydis arenariæ, tres plantas propriis separabiles characteribus permiscuisse. Sunt 1° Stachys arenaria, Vahlii Fontanesiique. 2° Stachys Iberica, Bieb., (S. purpurea, Poir.) 3° Stachys scordifolia, Willd. Earum conspectum diagnosticum hic propon .

1° *Stachys arenaria*. Cymularum jugis remotis; dentibus calycis subæqualibus, elongatis extrorsùm recurvis; tubo corollæ piloso-annulato; labio superiore bifido! vel emarginato! in præfloratione erecto!; cotyledonibus ellipticis!; radiculâ crassâ longiusculâ!

2° *Stachys iberica*. Cymularum jugis approximatis; calycibus subbilabiatis; dentibus anticis longioribus; tubo corollæ exannulato; labio superiore integro, inferiori, in præfloratione, incumbente; embryonis cotyledonibus rotundatis; radiculâ teretiusculâ, elongatâ.

3° *Stachys scordifolia*. Cymularum jugis, ut in ibericâ; dentibus calycis æqualibus, rectis, brevioribus; corollâ, ut in precedente; embryonis cotyledonibus (saltem ex planta quæ in H. P. sub hoc nomine colitur) latè orbicularibus; radiculâ brevissimâ, rotundatâ, inter cotyledones sublatente.

Certè aut Stachydem ibericam aut scordifoliam descripsit sub. S. arenariæ nomine celeb. Benthamius, nam

descriptione dicit, tubum corollæ exannulatum et labium superius integrum esse, quæ ambo speciebus suprà dictis conveniunt nec S. arenariæ nostræ cui tubus piloso-annulatus est et labium bifidum vel emarginatum.

Vicecomes De NOÉ.

LEUCOPHAE. Nob. (1).

Marrubiastri pars Mœnch non Tournef. Sideritidis sect. Marrubiastrum. Benth.

Calyx tubuloso- vel turbinato-campanulatus, 5-dentatus, dentibus brevibus æqualibus vel rarò subinæqualibus, obtusis, acutis vel acuminatis, demùm patulis. Corolla campanulato-ringens, sub-2-labiata, tubo et fauce inclusis, intùs nudâ, fauce sæpè ampliatâ sub laciniis constrictâ et palato subtùs turgidulo, laciniis exsertis stellatìm patentibus labio superiore breviusculo oblongo, integro, supernè attenuato vel sub-3-dentato, erecto, inferiore 3-fido, lobis lateralibus ovatis vel oblongis, intermedio majore obcordato vel sub-3-dentato, quandoque concavo. Stamina 4, inclusa, inæqualia, superiora breviora, filamentis hirsutis, antherarum 2-locularium loculis divaricatis subhorizontalibus, confluentibus, connectivo subincrassato suffultis, inferiora longiora, usquè ad faucem procurrentia, antheris minoribus, loculo altero subabortivo. Stylus staminibus brevior, 2-lobus, lobis inæqualibus, apice et margine stigmatosis. Hemimericarpia 3-angulari-ovata vel pyriformia, exsucca, scabrella.

Suffrutices Canarienses et Maderenses odore proprio phlomidoideo præditi, densè lanati, ramis ascendentibus. Folia integra, ovata vel lanceolato-3-angularia basi cordata vel truncata, longè petiolata, margine crenata crenis nunc obsoletis, tomento spississimo niveo vel lutescente pannosa, floralia conformia, minora, herbacea. Inflorescentia spicata, spicis simplicibus vel paniculatis, axillaribus termina-

(1) Genus Marrubiastrum Tournefortii, in quo interpolato sed non mutato speciem è Canariensibus unam deposuit Mœnchius, à nostro planè abhorret. Eam ob causam sectionem Benthamianam Sideritidis cui nomen Marrubiastrum pro genere habituri appellationem Tournefortianam alienam Mœnchianam ancipitem respuimus. Cohors est valdè concinna hinc Sideritidem illinc Marrubium attingens.

libusque, sæpè caudatis, cymis 3-30-floris, approximatis vel remotis, sessilibus vel subsessilibus, bracteatis, bracteis linearibus, calyces vix excedentibus.

1. LEUCOPHAE CANDICANS. Nob.

L. suffrutex à basi ramosus, niveo-tomentosus, foliis ovatis lanceolatisve, apice attenuatis, basi cordatis vel truncatis, marginé latè crenatis, crassis, utrinquè niveis, floralibus spathulatis et supernè sensim linearibus; spicis simplicibus elongatis, cymis 6-12-floris, inferioribus remotis; calyce ovato, campanulato, extùs densè lanato, intùs glabro, 10-nervio, nervis intermediis subevanidis; corollà campanulato-ringente, fauce dilatatà ad laciniarum basin constrictà, labio superiore latè ovato apice vix attenuato integro vel obsoletè crenato, inferioris laciniis rotundatis, sæpè acutiusculis, intermedio obcordato; hemimericarpiis 3-angulari-pyriformibus, puncticulato-reticulatis.

Stachys Canariensis frutescens verbasci folio. *Comm.*, *Hort. Amst.*, *vol.* 2, *pag.* 97, *tab.* 99, excl. syn. et Tournef. — Hæc icon ex æquo cum specie sequente convenit.

Sideritis cretica. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 801, certò ex Benth. qui specimen vidit.

Sideritis candicans. *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 2, *pag.* 289, certò ex Benth. (quanquàm in Hort. Kew. folia subtùs tantùm nivea et patria Madera dicta, quæ ambo L. Massonianam referunt). — *Lamck*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 167. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 573.

Salvia blanca et *Chaorra* sive *Chagorra* Nivariensium.

Hab. Occurrit hæc species in rupestribus siccis ad altitudinem sylvarum in insulà Teneriffà, etiam in regione altiore (*la Cumbre*) ad Fontem Rosæ. Hanc quoque plantam in altitudinibus Canariæ (*Cumbre de Tiraxana*) invenit cl. de Buch, atque eandem valdè vegetam à valle *Sequillo* usquè ad apicem summi montis *Pico del Pozo de las Nieves* persecutus est. Hæc autem statio ad *Leucophaën dasygnaphalam* nostram forsan referenda est (vid. *Phys. Beschr.*, pag. 180). Nec stationes Buchianas insulæ Teneriffæ licuit nobis ex certò memorare, clariss. enim Linkius hanc plantam cum *Leucophaë Massonianà* Maderensi, quæ in insulis quoque nostris occurrit, confudisse suspicandum est, cùm et in Maderà crescere plantam suam asserit (vid. *Phys. Beschr.*, pag. 143), *Leucophaë* autem *candicans* vera nondùm in Maderà lecta, nisi *candicans* verior *L. Massoniana*, et tum quæ nunc *candicans*, *L. Linnæi* vocanda.

EXPLICATIO TAB. 168.

1. Ramus floridus. 2. Flos prout partes sequentes auctus. 3. Calyx longitrorsùm sectus

et arte apertus. 4. Staminis minoris apex antrorsùm visus. 5. Stylus. 6. Hemimericarpium.

2. LEUCOPHAE ARGOSPHACELUS. Nob.

L. suffrutex congestus, à basi ramosus, niveo-tomentosus, ramis brevibus foliosis; foliis latis ovatis, basi cordatis vel rotundatis, crassis margine subirregulariter crenatis, subtùs niveis, suprà griseo-virentibus, floralibus ovatis, pari imo calyce longiore, superioribus brevioribus; spicis simplicibus, brevibus, caudatis, cymis geminis imis remotis, superioribus congestis 3-5 floris; calyce ovato-turbinato, 12-nervio, extùs densissimè lanato, dentibus ovatis, apice obtusis, intùs pilosis, superioribus sæpè brevioribus; corollâ campanulato-ringente, fauce dilatatâ sub laciniis constrictâ, labio superiore oblongo lingulato, inferioris laciniis lateralibus ovatis, intermedio lato obcordato; hemimericarpiis ovato-3-angularibus angulis acutis, puncticulatis fuscis.

Salvia blanca Nivariensium.

Hab. In rupibus madidis convallium Teneriffæ.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 169.

1. Ramus floridus et fructifer. 2. Calyx uti partes reliquæ omnes magnitudine auctæ. 3. Idem medio longitrorsùm sectus atque arte patefactus. 4. Stamen brevius antrorsùm visum. 5. Stamen longiùs à ventre visum. 6. Hemimericarpium.

3. LEUCOPHAE DASYGNAPHALA. Nob.

L. suffrutex erectus, ramosus, tomento niveo floccoso densissimè vestitis; foliis 3-angulari-lanceolatis, basi truncatis vel subcordatis, pannosis, utrinque albo-tomentosis, margine crenatis, floralibus lanceolato-linearibus, obtusis, supremis calycis longitudine; spicis simplicibus, cylindraceis; cymis 2 imis remotiusculis superioribus densis, 6-12-floris; calyce tubuloso-campanulato, extùs densissimè villoso, 10-nervio, 5-dentato, dentibus subæqualibus apice in mucronem lanâ densâ occultatum protractis, intùs glabris; corollâ campanulato-ringente, fauce vix dilatatâ, labio superiore oblongo, integro, inferioris laciniis lateralibus ovato-oblongis, integris vel emarginatis, intermedio obcordato; hemimericarpiis ovato-3-angularibus, reticulatis puncticulatisque.

Hab. Hanc plantam ex insulâ Canariâ misit Despréaux. An hùc quoque, uti jampridem dictum, referenda *Sideritis candicans* quam ad rupes crateris ingentis Tiraxanæ in insulâ

Canariâ et à valle *Sequillo* usquè ad verticem summi montis *Pico del Pozo de las Nieves* observavit clariss. de Buch? (*Phys. Beschr.*, pag. 180.)

Distrib. geogr. Species est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 170.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ. 2. Calyx. 3. Idem longitrorsùm recisum et arte complanatum. 4. Corolla. 5. Hemimericarpium.

4. LEUCOPHAE MASSONIANA. Nob.

L. suffrutex erectiusculus, incano-tomentosus, foliis oblongo-lanceolatis, basi cordatis vel subtruncatis, obsoletè crenatis vel integerrimis, subtùs niveo-tomentosis, suprà virescentibus, floralibus lineari-lanceolatis, cymas longè excedentibus; spicis paniculatis brevibus, laxè congestis; cymis 3-6-floris, floribus subpedicellatis; calice turbinato-campanulato, extùs densè lanato, sub-10-nervio, dentibus 3-angulari-lanceolatis longiusculis, acutis, intùs glabris; corollâ subcampanulatâ fauce vix dilatatâ, sub laciniis planâ, labio superiore oblongo apice attenuato, inferioris laciniis lateralibus, lanceolato-oblongis, intermedio lato, obcordato; hemimericarpiis depressè rotundato-3-angularibus minutè reticulato-impressis.

Sideritis Massoniana. *Benth., Lab., pag.* 578.

Hab. Legimus semel tantùm hanc speciem propè *Bajamar* insulæ Teneriffæ.

Distrib. geogr. Occurrit non infrequens hæc planta in insulâ Maderâ eamque à montosis Portûs Sancti mense Maio an. 1828 florentem retulimus.

EXPLICATIO TAB. 171.

1. Ramus floridus. 2. Calyx cum figuris sequentibus auctus. 3. Idem longitrorsùm sectus et arte patefactus. 4. Corolla. 5. Hemimericarpium.

5. LEUCOPHAE MACROSTACHYS. Nob.

L. suffrutex congestus, à basi ramosus, niveo-flocçoso-lanatus; foliis latè ovato-lanceolatis, basi cordatis, longè petiolatis, grossè crenatis, subtùs niveo-tomentosis, suprà virentibus, rugosis, floralibus ovato-lanceolatis apice attenuatis, calycibus 2-plò 3-plò longioribus, deflexis; spicis simplicibus vel breviter paniculatis, caudatis, cymis omnibus densè congestis, sessilibus; calyce tubuloso, extùs densissimè piloso-lanato, dentibus latis, ovato-3-angu-

laribus, apice mucronatis; corollâ vix exsertâ, apice extùs lanatâ, labio superiore ovato-lanceolato, apice attenuato, inferioris laciniis lateralibus ovatis acutiusculis, intermedio rotundato, cochleato, concavo, palato turgido; hemimericarpiis rotundato-3-angularibus vel depressè pyriformibus, reticulato-puncticulatis, fusco-nigris.

Sideritis macrostachys. *Poir.!* — (Infaustè græcizanti per errorem *macrostachyos*.) — *Encycl. suppl.*, *pag.* 381.

Chagorra Nivariensium, *Tarilla* Palmensium.

Hab. Copiosa est hæc species in rupibus montis *Mesa de Texina* ad sylvarum altitudinem in insulâ Teneriffâ, eamque propè *Realejos* legit cl. Carolus Lemann Med. Doct. Floræ Canariensis ac præsertim Maderensis benemerentissimus, eandem quoque speciem in insulâ Palmâ legimus, schedâ amissâ statio ignota.

Distrib. geogr. Species est vera Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 172.

1. Ramus floridus. 2. Flos, cum partibus sequentibus, auctus. 3. Calyx resectus et arte apertus. 4. Stamen longius cum antherâ perfectâ à fronte visum. 5. Idem visum à tergo. 6. Ovarium cum stylo. 7. Hemimericarpium.

6. LEUCOPHAE CANARIENSIS. Nob.

L. suffrutex erectus tomento flocoso lutescente tectus; foliis ovatis vel ovato-lanceolatis, in acumen productis, basi cordatis, margine crenatis, subtùs nervosis lanatis, suprà velutinis rugosis, floralibus lanceolatis, acutis, cymas longè excedentibus; spicis simplicibus; cymis hemisphæricis, sub-30-floris, omnibus remotis; calyce tubuloso, apice campanulato, extùs piloso vel piloso-lanato, 10-nervio, dentibus lanceolato-3-angularibus, apiculatis, demùm repandis molliter spinulosis; corollâ ringente extùs pilosiusculâ, fauce vix dilatatâ, labio superiore rotundato-ovato, crenato, inferioris laciniis lateralibus ovatis apice attenuatis, infimâ latâ obcordatâ; hemimericarpiis ovato-3-angularibus, puncticulato-scabris, nigris.

Salvia sylvestris amplissimis Verbasci foliis, graveolens, flore albo parvo Canariensis. *Pluken. Alm.*, *pag.* 329, *et* Stachys amplissimis Verbasci foliis floribus albis parvis non galeatis, spicâ Betonicæ, ex insulâ Canarinâ, *Arvida Salva* (*Arbol Salvia?*) incolis. — *Ejusd. Alm.*, *pag.* 356. — *Phytogr.*, *tab.* 322, *fig.* 4.

Sideritis Canariensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 801. — *Jacq.*, *Hort. Schœnb.*, *vol.* 3, *tab.* 30. — *Lamck*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 166. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 573.

Hab. Hanc speciem Maio floridam atque iterùm Augusto fructiferam legimus in saxetis

siccis suprà *Agua Mansa* ubi à rupibus *los Organos* dictis aqua perennis labitur. Eandem et ad *Agua Mansa* et ad sylvam *las Mercedes* legit celeb. de Buch.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis.

MARRUBIUM. LINN. pro parte, BENTH. excl. Lagopsi.

CALYX tubulosus, 10-nervius, nervis prominentibus, 5-10-dentatus, dentibus subæqualibus, subulatis, spinulosis, demùm sæpè patentibus, recurvis. COROLLA 2-labiata, intùs ut plurimùm piloso annulato, tubo incluso, fauce vix inflatâ, labio superiore elongato, erecto, subplano, integro, inferiore 3-fido, lobis lateralibus ovatis, intermedio lato, rotundato vel obcordato. STAMINA inæqualia, superiora breviora, inclusa, antheris 2-locularibus, loculis divaricatis subhorizontalibus confluentibus. STYLUS 2-lobus, lobis inæqualibus, apice stigmatiferis. HEMIMERICARPIA exsucca, oblongo-3-angularia, apice rotundata.

HERBÆ perennes, tomentosæ, à basi ramosæ, ramis ascendentibus vel tantùm procumbentibus, per orbis veteris totius arva rupes apricos et rudera sparsæ; unica Americam ab Europâ aufuga attingit. FOLIA rotundata vel ovata, breviter petiolata, utrinque rugosa, margine crenata vel inciso-crenata, basi attenuata, raró cordata, floralia herbacea, conformia. INFLORESCENTIA spicata. CYMÆ hemisphæricæ, densæ, multifloræ, sessiles, remotiusculæ, bracteatæ, bracteis subulatis calycis longitudine.

1. MARRUBIUM VULGARE. LINN.

M. ramis ascendentibus, densè albo-tomentosis; foliis rotundatis ovatisque, basi cuneatis, venoso-rugosissimis, inæqualiter grossè dentatis, suprà viridibus velutinis, subtùs canotomentosis; cymis multifloris, densissimis; calycibus piloso-lanatis, 10-dentatis, dentibus filiformi-subulatis, subspinescentibus, uncinato-revolutis.

Πράσιον *Diosc., lib.* 3, *cap.* 110.

Marrubium quod Græci prasion vocant. *Plin., Hist. nat., lib.* 20, *cap.* 29. — *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1570), *pag.* 551.

Marrubium vulgare. *Linn., Sp. pl., vol.* 2, *pag.* 816. — *Engl. bot., tab.* 410. — *Fl. dan., tab.* 1036. — *Schkuhr, Handb., vol.* 2, *tab.* 162.

Marrubium hamatum. *H. B. et Kunth, Nov. gen. et sp., vol.* 2, *pag.* 310.

Marrubium apulum. *Ten., Fl. nap., tab.* 154.

Marrubio Nivariensium, *Escarchalagua* Palmensium.

Hab. Vulgaris est hæc planta in campis insularum Canariensium.

Distrib. geogr. Species hæc ruderalis à 58 in Caledoniâ (*Watson*) et ab Upsaliâ Suecorum et 59 gradu boreali (*Wahlenberg*) in insulam Portum Sanctum! et Fortunatas! per Europam et Africam borealem procurrit; in Oriente à Caucaso (*Marsch. v. Bieb.*) ad Cycladas (*Sibthorp*) protenditur.

TRIB. IX. PRASIEÆ. Benth.

PRASIUM. Linn.

Calyx campanulatus, 10-nervius, irregulariter 2-labiatus, labio superiore breviter 3-fido, inferiore profundiùs 2-fido-laciniis omnibus foliaceis ovatis. Corolla tubo incluso, intus pilis squamosis annulato, limbo subæqualiter 2-labiato, labio superiore ovato, integro, inferiore 3-fido, laciniâ intermediâ majore integrâ. Stamina 4, sub labio superiore adscendentia. Antheræ 2-loculares, loculis demum divaricatis. Stylus apice subæqualiter 2-fidus, lobis subulatis. Stigmata minuta. Achænia carnosa. (*Benth., Lab., pag.* 657.)

Suffrutex ramosus, glaber vel pubescens per littora utraque maris Interni à Siciliâ et Melitâ! ad insulam Maderensem Portum Sanctum! et insulas Canarienses pervecta.

1. PRASIUM MAJUS. Linn.

Prasium majus et minus. *Linn., Sp. pl., vol.* 2, *pag.* 838.

Hab. Hanc plantam ad aquæ ductum suprà oppidum Orotavense legit cl. de Buch. (Vid. *Phys. Beschr., pag.* 170.)

Obs. Varietatem stirpis hujus monotypæ, quam in insulis nostris nunquam vidimus, calyce lato et pilis strigosis insignem loco *Fonte d'Areia* in insulâ Portu Sancto dicto mense Maio ann. 1828 jam defloratam fructiferamque legimus.

TRIB. X. AJUGOIDEÆ. Benth.

POLIODENDRON. Nob.

Leucosceptrum Smith. — Teucrii sect. Leucosceptrum et Teucropsis pro parte Benth.

Calyx turbinatus, 10-15-nervius, 5-dentatus, dentibus brevibus, æqualibus vel summo breviore, muticis. Corolla 2-labiata, tubo incluso, intùs exannulato, fauce exsertâ vel inclusâ, post anthesin sæpè (in *P. heterophyllo*) marcescenti-persistens hemimericarpia fovens, labio superiore brevi, lato, truncato, recto, emarginato, labio inferiore deflexo, 3-fido, laciniis lateralibus brevibus, rotundatis, intermedio majore cochleato vel cymbiformi, apice integro vel apiculato, ad margines crenato. Stamina 4, labio superiori corollæ per paria affixa, ad ejus fissuram longè porrecta, recurva, cum corollâ (in *P. heterophyllo*) marcescenti-persistentia, superioribus brevioribus. Filamenta basi vel undique glanduloso-hirta. Antheræ obliquæ, rotundato-reniformes, loculis confluentibus. Stylus apice 2-fidus, lobis linearibus inæqualibus apice stigmatiferis. Hemimericarpia oblonga, scrobiculato-rugosa, apice hirsuta.

Frutices Canarienses et Indici, erecti, incani. Folia integra, serrata vel obsoletè crenata, ad apicem ramorum sæpè approximata. Cymæ 1-2-floræ, è foliorum sæpè caducorum axillis prodeuntes vel multifloræ bracteatæ in thyrsos terminales, spiciformes, densissimos aggregatæ. Flores rubri demùm flammei vel albidi.

Obs. Genus antiquissimum Teucrium facie et patriâ discolor, tot tamen characteribus consentiens atque ipsâ quasi consertum naturâ distorquere et in membra discerpere nefas. *Teucria* autem *heterophyllum* et *Leucosceptrum* uti jam optimè animadvertit celeb. Benthamus facie atque inflorescentiâ diversa florum structurâ inter se mirum in modum conveniunt. Hoc ex specimiuum siccorum examine recognovimus, in errorem enim conducit effigies Smithiana planè mendosa, stamina enim assurgentia nec recurvo-declinata, antheras 2-loculares et corollæ labium superius (falsò uti credibile est) quàm maximè potuit arrectum effinxit, ità ut et ordine ipso à suâ icon nostra diversa vide-

bitur. At si sectiones Leucosceptrum et Teucropsis (1) commiscendæ ò Teucropsi priùs speciem alteram *T. Betonicum* L'Hér. tot notis et facie alienam ejicere et inter Scorodonias, à quibus labio corollæ superiore integro vix differt quibus autem dum habitu iis aliisque characteribus, multimodè accedit, collocare necesse est. Novo huic cohorti ni oriatur confusio, nomen fecimus novum, *Poliodendron;* generis apud nos vicem explebit, totam ponderantibus tribum loco subgeneris si placet habebitur.

1. POLIODENDRON HETEROPHYLLUM. Nob.

P. frutex ramosus totus velutinè cinereo-tomentosus, ramis rectis; foliis ovato-lanceolatis, obtusis, basi in petiolum attenuatis, crenatis integerrimisque; floribus sub apice ramorum ex axillis foliorum sæpè caducorum prodeuntibus, pedicellatis, deflexis, ramulis supernè foliosis et in comæ speciem productis; calycibus turbinatis, tomentosis vel glabrescentibus, 10-striatis, 5-dentatis, dentibus brevibus latis, acutis; corollâ coriaceâ, persistente, fauce exsertâ, labio superiore latè rotundato-truncato, brevi, emarginato, horizontalii, labi inferioris promissi laciniis lateralibus brevibus, latis, rotundatis, intermedio cochleato-cymbiformi, acutiusculo, utrinque emarginato; staminibus longè exsertis, glanduloso-hirtis; styli lobis linearibus, apice attenuatis, stigmatosis; hemimericarpiis oblongis scrobiculato-reticulatis, apice pilis ramosis hirsutis. — Flos carneo-rubens vel ruber, demùm atrorubens.

Teucrium heterophyllum. *L'Hérit.*, *Stirp. rar.*, *pag.* 84. — *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 2, *pag.* . — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 664.

Teucrium canariense. *Lamck*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 692.

Jocama Palmensium. *Salvia de India* Canariensium ex Despréaux.

Hab. Non rara est hæc planta in locis petrosis siccissimis regionis inferioris insulæ Teneriffæ : occurrit etiam in Palmâ et Canariâ. Copiosam legimus propè Portum Orotavensem, circà *Bajamár* et sub villâ Comitis de Septem Fontibus propè *Buena Vista* in insulâ Teneriffâ, eamque in valle Sancti Andreæ et ad *Igueste* legit cl. de Buch; eandem à *Mazo* in insulâ Palmâ apportavimus et ab *Amurga* et *Risco blanco* in Canariâ misit cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Planta est Canariensis, quam in Maderæ rupestribus propè oppidum Funchalensé legit cl. Lemann!

EXPLICATIO TAB. 173.

1. Ramus junior foliis valdè tomentosis crenatisque. 2. Ramus floridus foliis plurimis

(1) Si hùc quoque inserenda sect. *Pycnobotrys* Benth. mutandi erunt quantulumquodque generis characteres, sed species orientales nondùm examinavimus.

integerrimis. Ambo mag. nat. figuræ reliquæ omnes magnitudine auctæ. 3. Calyx. 4. Idem inter dentes inferiores longitrorsùm sectus et arte expansus cum lobis ovarii gynophoro insidentibus. 5. Corollæ labium superius cum staminibus. 6. Ejusdem labium inferius. 7. Corolla integra persistens hemimericarpia matura fovens. 8. Stamen antrorsùm visum. 9. Idem à tergo visum. 10. Styli pars superior cum lobis et stigmatibus. 11. Hemimericarpium à ventre visum. 12. Idem à dorso visum.

TEUCRIUM. Linn.

Calyx tubulosus vel campanulatus, 5-dentatus, dentibus æqualibus vel 3 superioribus vix latioribus, vel 2-labiatus labio superiore 3-fido dente supremo dilatato. Corolla 2-labiata, tubo incluso vel exserto, intùs exannulato, labio superiore brevi emarginato, horizontali, vel longiore 2-partito decurvato; inferiore 3-fido, laciniis lateralibus latis brevibus, vel oblongis deflexis, intermediâ majore. Stamina 4, tubi corallini dorso affixa, è fissurâ labii superioris corollæ exserta, declinata, inferioribus longioribus. Antheræ apici filamenti obliquè affixæ, reniformes, ob loculos confluentes 1-loculares. Stylus supernè subæqualiter 2-fidus lobis apice stigmatosis. Hemimericarpia exsucca, lævia vel rugosa, quandoque hirsuta.

Suffrutices vel herbæ per orbis terræ regiones temperatiores sparsæ. Folia serrata, crenata vel raro laciniata. Inflorescentia per ramos sparsa, axillaris aut terminalis racemosa vel spicata. Cymæ 1-2-multifloræ, floribus albis, flavescentibus, cœruleis vel purpureis.

Sectio I. *TEUCRIS*. Benth.

Inflorescentia sparsa, axillaris, cymis 1-2-multifloris, calycibus breviter campanulatis, post anthesin hiantibus, corollæ labio superiore profundè fisso, labii inferioris laciniis lateralibus elongatis, intermedio oblongo concavo.

1. TEUCRIUM FRUTICANS. Linn.

T. frutex divaricatus albo- vel ferrugineo-tomentosus; foliis ovato-lanceolatis, breviter petiolatis, suprà viridibus, subtùs albis nervosis; floribus axillaribus, solitariis; calyce pro-

fundè fisso, dentibus latis, lanceolatis; corollà amplà, laciniis lateralibus lineari-lanceolatis, intermedià lanceolatà; hemimericarpiis reticulatis, hirtis.

Teucrium Bæticum. *Clus.*, *Hisp.*, *pag.* 229.

Teucrium Bæticum fruticans sive III. *Ejusd.*, *Hist.*, *pag.* 349.

Teucrium fruticans. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 787. — *Curt.*, *Bot. mag.*, *vol.* 7, *tab.* 247. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 665.

Hab. Hanc speciem propè Tagananam in Teneriffà sylvam versùs invenit cl. de Buch. (Vid. *Phys. Beschr.*, pag. 174.)

Distrib. geogr. Planta est regionis maris Mediterranei magis occidentalis à Græcià in Lusitaniam, Gallià exclusà, protensa.

Sectio II. *PSEUDO-SCORDIUM.*

Inflorescentia sparsa axillaris. Calyces tubulosi, basi gibbi, fauce post anthesin pilis clausâ, 2-labiati dente intermedio labii superioris dilatato, vel 1-labiati dentibus subæqualibus. Corollæ resupinatæ. — Herbæ annuæ.

2. TEUCRIUM SPINOSUM. Linn.

T. molliter villosum, caule erecto rigido, ramis tenuibus, patulis, ramulis spinescentibus; foliis lanceolato-oblongis, basi angustatis, petiolatis, inciso-crenatis vel laciniatis, utrinque viridibus, summis minimis; cymis 1-2-floris; calycis labii superioris dente intermedio rotundato acuto, lateralibus dentibusque labii inferioris lineari-subulatis, demùm subspinescentibus; corollà extùs hirtà; hemimericarpiis ovato-globosulis, puncticulatis, nigris.

Chamædrys spinosa. *J. Bauh.*, *Prodr.*, *pag.* 117. — *Moris.*, *Hist.*, *vol.* 3, *pag.* 423, *sect.* 11, *tab.* 22, *fig.* 17.

Scordium spinosum odoratum. *Corn.*, *Can.*, *pag.* 192, *fig.* 124.

Teucrium spinosum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 793. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 539. — *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 678.

Scordium spinosum. *Cav.*, *Ic.*, *vol.* 1, *pag.* 19. *tab.* 31.

Scorodonia spinosa. *Link*, *Handb.*, *pag.* 458.

Hab. Legimus hanc herbam in arvis circà Sanctam Crucem Teneriffæ et ad viam quæ ad oppidum Lagunam conducit, necnon in Canarià in vervactis siccissimis inter urbem Palmarum et oppidum *Teror*.

Distrib. geogr. Occurrit hæc planta in argillosis siccioribus à Syrià per plagas calidiores mari Mediterraneo adjacentibus usquè in insulas Fortunatas.

AJUGA. Linn.

Calyx ovato- vel globoso-campanulatus, 5-dentatus, dentibus subæqualibus. Corolla 2-labiata, tubo incluso vel exserto, recto vel spiraliter torto, intùs sæpissimè pilis annulato, labio superiore brevi 2-fido, vel brevissimo emarginato aut 2-dentato, inferiore elongato, 3-lobo, lobis lateralibus oblongis intermedio majore 2-fido vel emarginato. Stamina 4, tubi corollini dorso propè faucem affixa, sæpissimè exserta, inferioribus longioribus. Antheræ apici filamenti obliquè affixæ, loculis confluentibus 1-loculares. Stylus apice 2-fidus, lobis subæqualibus, apice stigmatosis, stigmatibus minutis. Hemimericarpia reticulato-rugosa, calva.

Sectio I. *CHAMÆPITYS.*

Inflorescentia axillaris, cymulis 1-2-floris, corollæ labio superiore truncato, brevissimo. Herbæ palæogææ, basi sæpè suffrutescentes, procumbentes vel ascendentes, piloso-lanatæ. Folia integra, crenata vel dentata, breviter petiolata vel sessilia. Flores rosei vel flavi.

1. AJUGA IVA. Schreb. Var. PSEUDO-IVA. Benth.

A. caule decumbente, basi lignescente, ramis ascendentibus, densè piloso-lanatis, griseis; foliis densis, oblongis, irregulariter et grossè dentatis, apice sæpè latioribus 3-dentatis; cymulis sessilibus, sub-2-floris; corollà calycem duplò excedente; hemimericarpiis semicylindraceis, circà cicatriculum elongatam meniscatis, stramineis, scrobiculatis.

Χαμαιπίτυς τρίτη. *Diosc.*, *lib.* 3, *cap.* 176.

Ajuga Pseudo-Iva. *DC.*, *Fl. fr. suppl.*, *pag.* 395.

Ajuga Iva. *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 525.

Ajuga Iva β floribus luteis. *Benth.*, *Lab.*, *pag.* 699.

Yerva Clin Canariensium.

Hab. Occurrit hæc varietas in locis siccis aridis insularum omnium Canariensium. Planta Canariensis semper molestè moschata menses trahere et prægnantibus abortum inferre dicitur.

Distrib. geogr. Legitur hæc forma cum varietate typicà à Græcià usquè in insulam Portum Sanctum (ubi sola quoque invenitur)! atque indè in insulas Fortunatas procurrit.

Quæ sequuntur, cùm de Salviis agebatur, omissa, hìc ad calcem ordinis inserimus.

Obs. Diversa connectivorum facies, sed hoc pro certo observavi nunquàm ex toto deficere locula, connectivum autem locula semper quanquàm inæqualia, et minutè pollinifera, gerere. Quod nondùm adhùc ritè cognitum. Sæpè connectivorum apices dividuntur et lobi diversè per dorsum antheræ majoris decurrunt; undè origo dentium quæ aliquando videntur ad partem connectivi qui sese latè dilatatam ostendit ubi et loculorum abortientium reliquiæ polliniferæ supersunt. Hi casus omnes in tabulà sequente videndi.

EXPLICATIO TAB. 167.

A. *Salvia ægyptiaca*. Linn. 1. Flos vicies auctus. 2. Calyx labio inferiore secto patefactus. 3. Stamina. 4. Stylus æqualiter bilobatus. 5. Stylus lobo antico vel labii superioris truncato vel brevissimo.

B. *Salvia clandestina*. Linn. 1. Flos quinquiès auctus. 2. Calyx apertus marginibus labii superioris induplicatis. 3. Stamina, *a* connectivi pars dentata latèque dilatata. *b* antheræ imperfectæ minutissimè polliniferæ. 4. Anthera perfecta, à dorso visa ut appareat connectivum apice dentatum.

C. *Salvia canariensis*. Linn. 1. Flos ter auctus. 2. Calyx cum stylo et mericarpiis. 3. Corolla aperta cum staminibus. 4. Styli lobi.

Vicecomes De NOÉ.

VERBENACEÆ. Juss.

VERBENA. Linn.

Calyx tubulosus vel ovato-tubulosus, 5-dentatus, persistens. Corolla infundibuliformis, sub-2-labiata, 5-fida. Stamina 4, didynama, tubo corollæ sub fauce inserta, inclusa, 2 superioribus interdùm abortivis. Ovarium 4-loculare. Stigmata 2, capitata, inæqualia. Drupa exsucca, utricularis, tenuissima, 4-locularis, mox 4-partibilis.

Herbæ perennes per orbis terræ regiones temperatas sparsæ, erectæ vel procumbentes. Folia integra, incisa, vel pinnatipartita. Inflorescentia spicata, spicis paniculatis, vel ad apices ramorum simplicibus.

1. VERBENA OFFICINALIS. Linn.

V. caule basi subsimplici vel ramoso, ramis 4-gonis, glabriusculis; foliis lanceolatis, sub-3-fidis laciniatis crenatis incisisve, adpressè pilosulis, in petiolum latum subamplexicaulem attenuatis; spicis filiformibus, paniculatis; calycibus tubulosis, appressè pilosis, dentibus brevissimis, apice subulatis; stigmate spathulato; seminibus 3-angulari-oblongis, argutè rugoso-reticulatis.

Ἱερὰ βοτάνη. *Diosc.*, *lib.* 4, *cap.* 59.

Verbenaca. *Plin.*, *lib.* 25, *cap.* 59. — *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1570), *pag.* 667.

Verbena officinalis. *Linn.*, *vol.* 1, *pag.* 29. — *Fl. dan.*, *tab.* 628. — *Engl. bot.*, *tab.* 767.

Hab. Vulgaris est hæc species in ruderatis insularum omnium Canariensium.

Distrib. geogr. Herba est orbis antiqui temperati à 57 in Caledoniâ gradu (*Watson*) usquè in Americam et terras australes prolata.

2. VERBENA SUPINA. Linn.

V. caule prostrato vel ascendente, à basi pluriès ramoso, ramis crebris, 2-3-tomis, sub-

cylindraceis, strigoso-pubescentibus vel glabrescentibus; foliis pinnatifidis, laciniis linearibus lanceolatisque, adpressè strigoso-hirsutissimis, longiusculè petiolatis; calycibus ovatis, pilis patulis strigosis, dentibus lanceolatis acutis; stigmate rotundato; seminibus 3-angulari-ovatis, scrobiculato-rugosis, glanduloso-puncticulatis.

β major, ascendens, subglabrescens.

Verbenaca supina. *Clus.*, *Hisp.*, *pag.* 372.

Verbena supina. *Ejusd.*, *Hist.*, *vol.* 2, *pag.* 46. — *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 29. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 534. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 17. — *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, *vol.* 2, *pag.* 145.

Hab. Legimus hanc plantam propè Arecifam in insulâ Lancerottâ, eandem legit Preauxius in arenis propè *Maspalomas* insulæ Canariæ et varietatem β propè oppidum *Galdar.*

Obs. Idem b. Despréaux (qui nuperrimè peragratâ Cubâ in urbe Mexico è vitâ excessit) in schedis annotavit varietatem α Augusto, β Januario mense florere.

Distrib. geogr. Occurrit hæc species ab orbis antiqui regionibus extremis occidentalibus (Ins. Fortunatis) orientalibusque (*Mossul Kotschy! Chartum* ad Nili cœrulei albique confluentem *Kotschy!*) per Ægyptum inferiorem (*Delile!*) atque ambas maris Interni oras, usquè in Lusitaniam et Mauritaniam Tingitanam (*Tetuan!*).

ZAPPANIA. Juss.

Calyx compressus, 5-dentatus, 2-lobus, demùm 2-valvis, persistens. Corolla 2-labiata, fauce ampliatâ, labio superiore 2-lobo, inferiore 3-lobo. Stamina 4 tubo corollæ sub fauce inserta, didynama, fertilia. Ovarium 2-loculare. Stylus brevis. Stigma capitatum, obliquum. Drupa utricularis, exsucca, tenuis, 2-locularis, demùm 2-partibilis.

Herbæ lignescentes, repentes per orbem undique sparsæ. Folia opposita, crenata. Flores in capitula axillaria, pedunculata densè glomerati.

1. ZAPPANIA NODIFLORA. Juss.

Z. caule glabro, repente radicante; foliis spathulato-cuneiformibus, supernè argutè denticulato-crenatis; capitulis rotundatis vel ovato-cylindraceis; calycis 2-lobi lobis rhomboideo-ovatis; corollâ persistente; seminibus ovatis, lævibus, ventre planis.

Verbena nodiflora. *C. Bauh.*, *Prodr.*, *pag.* 125. — *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 28. — *Burm.*, *Fl. ind.* *tab.* 6. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 15.

Blairia nodiflora. *Gærtn.*, *vol.* 1, *pag.* 266, *tab.* 56.

Lippia nodiflora. *Rich. in Mich., Fl. bor. Am., vol. 2, pag.* 15.

Zapania (Zappania) nodiflora. *Juss., Ann. sc. nat., vol.* 7, *pag.* 72.

Verbena repens. *Bert., Rar. Ital. pl., dec.* 2, *pag.* 27.

Zapania repens. *Ejusd., Amœn. it., pag.* 73. — *Guss., Flor. sic. Prodr., vol.* 2, *pag.* 146.

Hab. Hanc plantam ex insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Oritur hæc stirps in inundatis et fossis circà tropicum utrumque undè in regiones australes magis temperatas in Australiam scilicet (*Rob. Brown*) in ditionem Chilensem (*Cuming!*) ad ripas fluminis Platæ (*Isabelle*) et alibi procurrit; in hemisphærio verò boreali 40 ferè gradum in Hispaniâ (ad lacum Albuferam dictum propè Valentiam!), 44 in Italiâ propè Pisas! necnon in Americâ 40 gradum (in Pensylvaniæ comitatu Cestriâ occidentali *Darlington*), attingit. Specimina habuimus à Platæ ripis (*Isabelle!*), Chili (*Cuming!*), Peruviâ (*Pavon!*), Portu Natalensi (*Krauss!*) à basi montis Emodi (*Wallich!*) ab insulâ Mauritii (*Commerson!*), Sancti Thomæ (*Ledru!*), Puerto Rico (*Wydler!*), Senegambiâ (*Heudelot!*), Tampico de Tamaulipas (*Berlandier!*), Cubâ (*La Sagra!*), Texas (*Drummond!*), ad Novam Aureliam (*Drummond!*), à Missouri fluvio (*Riehl!*), Abyssiniâ (*Schimper!*), Mascate (*Aucher!*), Ægypto (*Delile!*), Arabiâ (*Schimper!*), Italiâ! Hispaniâ! Græciâ! In Asiâ ab Indiâ Lenkoranum (*Hohenaker!*) et 38 latitudinis borealis gradum prætergreditur.

Obs. Epitheton *nodiflorum* plantæ nostræ restituimus, huic enim vetus Bauhini et botanicorum antiquorum nomen nec aliæ dandum, si quidem alia, uti doctis Italis placuerit, Linnæi stirps. Divus enim Linnæus Bauhini plantam nec aliam describere voluit. Si alteram, quod dubitamus, sub oculis habebat speciem alteri huic speciei novum dandum fuerit nomen. Plantam autem nostram, quæ, si quæ alia, multivaga et πολυμορφότατη, Linnæanam esse et Burmannianam fuisse putamus.

GLOBULARIEÆ. DC.

GLOBULARIA. Linn.

Calyx 5-fidus, laciniis æqualibus vel 2-labiatus, post anthesin 4-gonus, fauce pilis clausâ vel nudâ. Corolla tubulosa, 2-labiata, labio superiore breviore integro vel 2-fido, vel brevissimo aut subnullo, inferiore longiore 3-fido. Stamina 4, exserta, superiora breviora. Antheræ depressè reniformes, 1-loculares. Ovarium 1-loculare, ovulo unico ex apice loculi pendulo. Stylus filiformis, terminalis. Stigma 1, capitatum simplex vel emarginatum, aut 2 ad apicem styli cylindracea. Achænium 1-spermum.

Sectio I. *ALYPUM.*

Calyx tubulosus laciniis subæqualibus. Corollæ labium superius abortivum subnullum. Stigmata 2 apicularia cylindracea. — Suffrutex regionis maris Mediterranei vel frutex Macaronesia, foliis perennantibus, capitulis terminalibus vel axillaribus, globuloso-complanatis, involucris imbricatis, serico-pilosis.

GLOBULARIA SALICINA. Lamck.

G. caule fruticoso, 6-12-pedali, ramosissimo, ramis virgatis; foliis lineari-lanceolatis, breviter petiolatis glabris, integerrimis, capitulis ad apicem ramorum axillaribus.

Alypum sive herba terribilis procerior, cortice cinereo scabro, folio acuminato longiore. *Sloane*, *Jam.*, *tab.* 5, *fig.* 3.

Globularia salicina. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 732.—*Camb.*, *Ann. sc. nat.*, *vol.* 9 (1826), *pag.* 29.

Globularia longifolia. *Hort. Kew.*, *vol.* 1, *pag.* 130.— *Ker.*, *Bot. reg.*, *tab.* 685.

Lentisco Nivariensium ex Brouss. in herb. Desf.! — *Mosquera* Palmensium.

Hab. Non infrequens est hic frutex ad convallium rupes in regione sylvosâ Teneriffæ et Palmæ. Flores pallidè azurei, suaveolentes.

Distrib. geogr. Planta est Canariensis et Maderensis.

SOLANACEÆ. Juss.

TRIB. I. HYOSCYAMEÆ.

HYOSCYAMUS. Linn.

Calyx urceolatus, 5-dentatus, persistens, capsulam includens. Corolla infundibuliformis, limbo plicato irregulariter obtuse 5-lobo. Stamina 5, corollæ tubo inserta, inclusa seu exserta, inclinata. Filamenta subæqualia, basi pilosa. Antheræ elongatæ, basi affixæ, longitudinaliter dehiscentes. Ovarium superum, biloculare, placentis dorso dissepimenti affixis, multiovulatis. Stylus simplex, staminibus longior. Stigma capitulatum. Fructus: Capsula calyce inclusa, oblonga, basi ventricosa, bilocularis, apice circumscissa, operculo 1-2-loculari. Semina subreniformia, scrobiculata. Embryo inter albumen subperiphericum, arcuatum. Radicula teres, vaga. Cotyledones semicylindricæ.

Herbæ annuæ, s. biennes s. perennes, palæogææ, in Europâ, Asiâ et Africâ boreali indigenæ, sæpè viscosæ, urinam felinam redolentes. Folia alterna, oblonga, floralia plerumque gemina. Flores axillares, solitari.

1. HYOSCYAMUS ALBUS. Linn.

H. annuus s. biennis, caule suberecto, villoso, foliis omnibus petiolatis, ovatis aut cordatis, acutis, grossè dentatis, dentibus subacutis, ciliatis, villosis, supremis sæpè ovato lanceolatis, integris s. integerrimis, floribus subsessilibus s. pedunculatis, calyce campanulato, decemstriato, hirsuto.

(1) Solanaceas Canarienses pertractavit et nobiscum benignè communicavit cl. ac doctus H. G. Reichenbach Jun.

Hyoscyamo bianco. *Matth.*, *ed. Valgr.*, *vol.* 2, *pag.* 1120.

Hyoscyami alterum genus in maritimis. *Cæsalp.*, *De plant.*, *lib.* 8, *cap.* 45, *pag.* 345.

Hyoscyamus albus. *Lob.*, *Ic.*, *pag.* 269. — *J. Bauh.*, *Hist. pl.*, *vol.* 3, *lib.* 34, *pag.* 627. — *Clus.*, *Hist. pl.*, *lib.* 5, *pag.* 82.

Hyoscyamus albus major. *Hort. Rom.*, 1, *t.* 91.

Hyoscyamus albus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 257. — *Codex*, 14,251. — *Sibth. et Sm.*, *Fl. græc.*, *vol.* 3, *pag.* 24, *tab.* 236. — *Bull. herb. de la France*, *tab.* 99. — *Spr.*, *Syst. veg.*, *vol.* 1, *pag.* 615. — *Lam. et DC.*, *Fl. fr.*, *ed.* 3, *vol.* 3, *pag.* 607. — *Rchb.*, *Fl. germ. exc.*, *pag.* 388, *n.* 2631. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 2, *pag.* 613. — *Koch*, *Synopsis Fl. germ.*, *pag.* 509. — *Walpers*, *Rep. b.*, *pag.* 120, *n.* 3, 4.

Hyoscyamus aureus. *All.*, *Fl. ped.*, *pag.* 101.

Hab. In vineis, ruderatis et rupestribus insularum Canariensium vulgaris.

Distrib. geogr. Species est ferè totiùs Europæ meridionalis necnon Africæ borealis.

Obs. Planta viscidè villosa, corolla straminea, fauce violaceâ s. viridi Canariensibus *Veleño* dicitur. — Monente cl. Webb, qui Hyoscyamum canariensem et album non satis distinctos esse intellexit, omni curâ studui, ut utramque speciem discernerem, sed mihi neque contigit. Comparavi specimina Maderensia (ad vias versùs *Martinho* lecta à cl. Holl.), Canariensa (Buch! Webb et Berthelot!), Gallica, Veneta, (de Welden!), Dalmatica (de Welden!). Neque quidquam discriminis video inter flores « subsessiles » et « subpedunculatos », nec in variâ foliorum formâ, nec in vario faucis colore. Fruticosum verò Hyoscyamum canariensem, tantùm calami lapsu dixit cl. Walpers. — Ceterùm cl. Ker. Hyoscyamum album non cognovisse videtur. Is enim l. c. novum H. suum à reliquis speciebus distantem ad H. pusillum L. accedere dicit.

Hyoscyamus canariensis. *Ker.*, *Bot. reg.*, *pag.* 180. — *Spr.*, *Syst. veg.*, *vol.* 1, *pag.* 616, *n.* 10. — *Rchb.*, *Fl. germ. exc.*, *pag.* 388, *n.* 2632. — *Walpers*, *Rep. bot. syst.*, *vol.* 3, *pag.* 20, *n.* 10.

Hyoscyamus varians. *Vis.*, *Bot.*, *Zeitg.*, 1829. — *Fl. dalmat.*, 1, *tab.* 24.

TRIB. II. DATUREÆ.

DATURA. Linn.

Calyx tubulosus, prismatico-angulatus s. subteres, quinquefidus seu longitudinaliter fissus, de basi circumscissè deciduus. Corolla hypogyna, infundibuliformis, limbo patulo, plicato, quinque-decemdentato. Stamina 5, corollæ tubo inserta, inclusa s. subexserta s. exserta. Filamenta è basi latiore attenuata, subæqualia. Antheræ elongatæ, introrsæ, basi affixæ. Ovarium superum, incomplete quadriloculare, dissepimento altero placentifero, apice deliquescente, placentis multiovulatis. Stylus simplex, staminibus paulò longior. Stigma bilamellatum. Fructus: Capsula ovata s. subglobosa, muricata s. lævis, semi-

quadrilocularis, septis incompletè quadrivalvis. SEMINA numerosa, reniformia, scrobiculata. EMBRYO subperiphericus involvens. RADICULA teres. COTYLEDONES subreniformes.

HERBÆ annuæ s. perennes, virosæ, in Asiâ tropicâ et Americâ spontaneæ. Species quædam nunc per orbis regiones temperatas proveniunt efferatæ. FOLIA alterna, oblonga s. ovata, integra s. sinuoso-dentata. FLORES solitarii, speciosi, candidi, purpurei, rubri, violacei.

1. DATURA STRAMONIUM. LINN.

D. annua, glabra, caule erecto, ramis assurgentibus, foliis ovatis, irregulariter sinuoso-dentatis, calyce prismatico angulato, capsulâ erectâ ovatâ echinatâ.

Solanum fœtidum spinosum. *C. Bauh. in Matth.*, *ed. an.* 1764, *pag.* 228.

Solanum fœtid. pomo spinoso oblongo, flore albo. *Cap.*, *Hort. cath.*, *pag.* 206.

Stramonium fructu spinoso oblongo, flore albo. *Tournef.*, *Inst.*, *pag.* 119.—*Zannich.*, *Ist. delle piante*, *n.* 254, *tab.* 84.

Solanum maniacum *Dioscoridis.*, *Columm. Phyt.*, *ed. neap.*, *pag.* 46.

Stramonium fœtidum. *All.*, *Fl. ped.*, *vol.* 1, *pag.* 103. — *Scop.*, *Fl. Carniol.*, *vol.* 11, *pag.* 252.

Datura Stramonium. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 225. — *Codex*, 1418. — *Spr.*, *Syst. veg.*, *pag.* 627. — *Lam. et Decandolle*, *Fl. fr.*, *ed.* 3, *vol.* 3, *pag.* 609. — *Rchb.*, *Fl. germ. ex.*, 389, 2637. — *Gaud.*, *F. helv.*, *vol.* 2, *pag.* 11. — *Bertol. Fl. ital.*, *vol.* 2, *pag.* 607. — *Koch*, *Synopsis*, *pag.* 510.

Stramonium foliis angulatis, fructu erecto muricato. *Hall. Fl. helv.*, *pag.* 586.

Datura Turcarum. *Bessl.*, *Hort. eyst. ant.*, 111, 2, *fol.* 12.

HAB. Stirps in Canariis efferata. Canariensibus *Buenas Noches*.

DISTRIB. GEOGR. Herba Indiæ orientalis et Americæ septentrionalis cives per totam ferè Europam, Asiam, Africam exsiliit.

2. DATURA METEL. LINN.

D. annua, caule erecto pubescente, foliis ovatis acutis integerrimis s. sinuosè dentatis, puberulis, plerisque inæqualibus, calyce tereti, corollæ limbo decemdentato, capsulâ ovatâ inermi s. remotè echinatâ.

Stramonia. *Fuchs*, *Hist. pl.*, *pag.* 690.

Malum spinosum. *Cæsalp.*, *De pl.*, *lib.* 5, *cap.* 17, *pag.* 212.

Noce Metelle. *Matth.*, *ed. Valgr.*, *vol.* 1, *pag.* 301.

Datura Metel. *Linn.*, *Sp. plant.*, *pag.* 256. — *Codex*, 1424. — *Spr.*, *Syst. veg.*, *vol.* 1, *pag.* 627, *n.* 9. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 2, *pag.* 609.

Datura fruticosa. *Hornem., Hort. hafn., pag.* 212.

Datura Guayaquilensis. *H. B. Kunth, Nov. gen. et Sp. pl.*, 3, 8. — *Spr., Syst. veg., vol.* 1, *pag.* 627, *n.* 12.

Hab. In Canariis efferata provenit. Nomen habet *Santas* vel *Buenas Noches*.

Distrib. geogr. Hab. in Indiâ orientali et Americâ meridionali.

TRIB. III. SOLANEÆ.

PHYSALIS. Linn.

Calyx 5-fidus, demùm increscens. Corolla hypogyna, infundibulari-rotata, plicata, limbo 5-sinuato. Stamina 5, corollæ tubo inserta, inclusa. Antheræ conniventes, basi affixæ, longitudinaliter dehiscentes. Ovarium superum oblongatum, basi incrassatum, biloculare, placentis dorso dissepimenti insertis multiovulatis. Stylus simplex, stigma capitato-transversum. Fructus: Bacca bilocularis, calyce inflato inclusa. Semina subreniformia, compressa, punctulata. Embryo inter albumen carnosum subperiphericus. Radicula centripeta. Cotyledones semiteretes.

Herbæ annuæ s. perennes, seu suffrutices orbis utriusque præsertìm plagarum tropicarum. Folia alterna s. geminata, integra seu lobata. Flores solitarii s. aggregati. Corollæ albæ s. flavæ.

1. PHYSALIS SOMNIFERA. Lamck.

P. frutex caule tereti, ramis rectis, foliis oblongis, obtusis s. acutis, floribus axillaribus, fasciculatis, pedunculatis, cernuis, corollâ extùs subtomentosâ, quinquefidâ, baccâ globosâ.

Solanum majus, vesicarium corolloides. *Barrel., Ic.*, 149.

Solanum somniferum verticillatum. *C. Bauh., Pin., pag.* 166. — *Cup., Hort. cath., pag.* 208. — *Castell., Hort. Mess., pag.* 22. — *Moris. Oxon. Hist. pl., vol.* 3, *pag.* 526.

Solanum somniferum. *Cæsalp., De plant., lib.* 5, *cap.* 21, *pag.* 214. — *Clus., Hist. pl., lib.* 5, *pag.* 85.

Solatro somnifero. *Matth., ed. Valgr., vol.* 2, *pag.* 1127.

Alkekengi fructu parvo verticillato. *Tournef., Instit. rei. herb., pag.* 156.

Physalis somnifera. *Linn., Sp. pl., pag.* 264. — *Codex*, 1444. — *Sibth., Smith, Fl. græca, vol.* 3, *pag.* 27, *tab.* 233. — *Cavan., Ic. et Desc., vol.* 2, *pag.* 2, *n.* 117, *tab.* 103. — *Nees ab Esenbeck, Linnææ vol.* 6, *pagg.* 431-483.

Physalis scariosa. *L., Sp., vol.* 1, *pag.* 261. — *Cod.*, 1445.

Hypnoticum somniferum. *Prodr. fide Boissier.*

Hab. In rupibus aridissimis necnon in ruderatis propè oppidum Sanctam Crucem ins. Palmæ et circà urbem Palmarum insulæ Canariæ principem, Buch!, Webb et Berthelot!, Despréaux.

Distrib. geogr. Crescit in Indià orientali, in Arabià, in Græcià, in Sicilià, Sardinià, Andalusià, Canariis, Mauritio, Promontorio B. Sp. — Examinavi specimina lecta ad montem Sinaï, Lind. in herb. berol. reg.!, in insulâ Cretâ Sieber!, propè Panormum Gussone!, in Sardinià Thomas!, propè Malagam et Marbellam Boissier!, locis suprà dictis Canariensibus; in insulâ Mauritio Sieber!, ad promontorium Bonæ Spei Lichtenstein!, Ecklon!, Drège!, Mundt. et Maire!.

Descr. Frutex pedalis-bipedalis, caule pubescente tomentoso. Folia breviter petiolata, interdùm gemina, corolla flavescens, bacca matura coccinea inclusa in calyce inflato.

Obs. Varietates : communis N. ab E. et tomentosa Thunb. minimè sunt stabiles, occurrunt quidem specimina characteristica (solo tomento diversa), plurima tamen specimina inter utramque varietatem sunt media, ità ut nescias, cui adscribas. — Animo gratissimo profiteor, cl. Dr. Klotzch, præfectum herbarii regii berolinensis mihi usum Solanacearum in Canariis à cl. Buch lectarum aliamque specierum criticarum liberalitate suà et benevolentià concessisse eique maximas ago gratias.

SOLANUM. Linn.

Calyx 5-10-fidus. Corolla hypogyna, rotata, rariùs campanulata, tubo brevissimo, cymo plicato, 5-s. 10-fido (interdùm 4-6-fido). Stamina 5 (raro 4-6), corollæ tubo inserta. Filamenta antheras æquantia. Antheræ conniventes, apice poris geminis dehiscentes. Ovarium superum, bi-tri-quadriloculare, placentis dissepimentis adnatis multiovulatis. Stylus simplex. Stigma obtusum. Bacca bi- rariùs tri-quadrilocularis succulenta. Semina ovato-reniformia, compressa. Embryo spiralis, filiformis. Radicula centripeta. Cotyledones semiteretes.

Herbæ annuæ s. perennes, suffrutices, frutices, arbores orbis utriusque præsertìm regionum tropicarum et calidarum cives. Inermes, aculeatæ, spinosæ, glabræ, s. pilosæ s. pube stellatâ tomentosæ. Folia alterna, solitaria s. gemina, integra s. variè partita. Flores extrà-axil-

lares, alares v. laterales, rarò terminales, solitarii, gemini, fasciculati, umbellati, racemosi, corymbosi. COROLLÆ albæ, violaceæ, luteæ.

1. SOLANUM NIGRUM. LINN.

S. annuum, s. bienne, pubescens, caule infernè teretiusculo, supernè angulato, ramis angulatis, foliis ovatis subdeltoideis sinuato-dentatis angulatisve, corymbis extrà foliaceis, floribus cernuis, baccis globosis nigris.

Solanum minus fructu nigro. *Cæsalp., De plant., lib.* 5, *cap.* 19, *pag.* 213.

Solatro hortolano. *Matth., ed. Valgris, vol.* 2, *pag.* 1125.

Solanum minus officinarum. *Zannich., Ist. dell. piante, pag.* 248, *tab.* 267.

Solanum officinarum acinis nigricantibus. *Tournef., Inst. rei herb., pag.* 188.

Solanum nigrum. *L., Sp. pl., pag.* 226. — *Codex*, 1473. — *Bull., Herb. de la France, tab.* 26. — *Lam. et Decandolle, Fl. française, ed.* 3, *vol.* 3, *pag.* 613. — *Dun., Hist. des Solanum, pag.* 152; *Synopsis, pag.* 12. — *Rchb., Fl. germ. exc., pag.* 390, *n.* 2685. — *Pl. critic., tab.* 953. — *Gaud., Fl. helv., vol.* 2, *pag.* 130. — *Bertol., Fl. ital., vol.* 2, *pag.* 633 sq. — *Koch, Synopsis, pag.* 508.

Moralillo de Santa-Maria Lancerottensium cl. Webb.

HAB. Ad vias, in arvis insulæ Lancerottæ circà oppidum *Arrecife* et in rupibus elatis montis *Chache*, Webb et Berthelot!, propè *Funchal*, Buch!.

DISTRIB. GEOGR. Per totam Europam, Asiam, Africam, Americam obvia. Exotica specimina examinavi lecta in India orientali Wight!, in Canariis l. c., in America boreali com. Hooker!, in insulâ *Saint-Thomas* Ehrenberg jun.!, in Mexico Berlandier!, Hartweg!, Schielle!, propè *Concon* Pœpp., *Coll. pl. Chil., vol.* 1, *pag.* 71.

2. SOLANUM MINIATUM. BERNH.

S. annuum, caule herbaceo, diffuso, ramis dentato angulatis strigoso-subpubescentibus, foliis ovatis repandis grabriusculis; corymbis extrà-foliaceis, cernuis, corollis calyce duplò longioribus, baccis globosis luteo-miniatis, demùm miniatis.

Solanum minus fructu flavo. *Cæsalp., De pl., lib.* 5, *cap.* 19, *pag.* 213.

Solanum offic. acinis punicantibus. *Cup., Hort. cath., pag.* 202.

Solanum hortense rubrum. *Castell., Hort. Mess., pag.* 45.

Solanum officinale acinis purpureis. *Zannich., Ist. dell. piante, pag.* 248.

Solanum miniatum. *Bernh., in En., vol.* 1, *pag.* 236. — *Dunal., Hist. des Solanum, pag.* 156. — *Lam. et DC., Fl. fr., ed.* 3, *vol.* 5, *pag.* 417, *n.* 2693, *a.* — *Rchb., Fl. germ. exc., pag.* 391, *n.* 2634. — *Pl. crit., tab.* 996. — *Bertol., Fl. ital., vol.* 2, *pag.* 635. — *Koch, Synopsis, pag.* 507. — *Bernhardi über den Begriff der Pflanzenart und seine Anwendung, pag.* 55.

Solanum villosum. *Nocca. et Balb., Fl. fr., pag.* 109.

HAB. Ad vias, in ruderatis Teneriffæ Webb et Berthelot!, varietatem habitu gracili floribusque minoribus insignem in insulâ Canariâ legit Despréaux!

DISTRIB. GEOGR. Stirps Europæa et boreali-Africana et in Asiâ (*Kurdistan* Brand!) occurrit.

3. SOLANUM HUMILE. BERNH.

S. annuum, caule herbaceo, ramoso, ramis angulatis, angulis ramorum subtuberculatis, foliis rhombeo-ovatis sinuato-repandis acutis s. integris, corymbis nutantibus, baccis globosis luteo-viridibus, demùm luteis.

Solanum humile. *Bernh. ap. Willd., Enum. pl. Hort. Berol., vol.* 1, *pag.* 236. — *Rchb., Fl. excurs., pag.* 391, *n.* 2653. — *Plant. crit.*, 10, 194. — *Bernhardi, über d. Begriff der Pflanzenart und seine Anwendung, pag.* 55.

Solanum luteo-virescens. *Gmel., Fl. bad., vol.* 4, *pag.* 177.

HAB. In insulæ Teneriffæ et Canariæ ruderatis.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ mediâ et australi necnon in Canariis. — Monente cl. Despréaux incolæ Canariæ baccas hujus Solani Yerba Santa Maria dicti comedunt.

4. SOLANUM VILLOSUM. LAMCK.

S. annuum, caule herbaceo, ramis teretibus hirtis, foliis ovatis angulato dentatis pubescentibus corymbis nutantibus, baccis globosis luteo-aurantiis, demùm brunneo-aurantiis.

Solanum villosum. *Lam., Dict., vol.* 4, *pag.* 289! — *Illustr. gen., n.* 2338. — *Dunal., Hist. des Solan., pag.* 157. — *Lam. et DC., Fl. fr., ed.* 3, *vol.* 3, *pag.* 413, *n.* 2694. — *Rchb., Fl. exc.*, 3, *gen.* 2652. — *Koch, Synopsis, pag.* 507.

Solanum luteum. *Gmel., Fl. bad., vol.* 1, *pag.* 521.

Solanum nigrum γ villosum. *L., Spec. pl., pag.* 266. — *Cod.*, 738.

Solanum Ægyptiacum. *Forsk., Descr. pl. æg., pag.* 46.

HAB. In Canariis leg. de Buch! loco in schedâ herbarii regii berolinensis non addito.

DISTRIB. GEOGR. Crescit in Europa media et meridionali, in Ægypto et Canariis nec non in *Chili* australi Pœpping!

5. SOLANUM PSEUDO-CAPSICUM. LINN.

S. arbuscula glaberrima, caule erecto, supernè ramoso, foliis oblongo-lanceolatis angustis, acutis integris, pedunculis solitariis s. paucis unifloris, extràfoliaceis.

Solanum fruticosum bacciferum. *Tournef., Instit. rei. herb., pag.* 149.

Solanum arborescens. *Cæsalp., pag.* 215.

Amomum Plinii. *Lob., Ic., pag.* 265.

S. strychnodendron. *C. Bauh., Pin., pag.* 614.

Solanum americanum. *Dalech., Lugd., pag.* 599, *c. ic.*

Solanum pseudo-capsicum. *Dodon., Pempt. stirp., pag.* 718, *c. ic.*

Solanum pseudo-capsicum. *Linn., Sp. pl., pag.* 263. — *Codex, n.* 1457. — *Dunal, Hist. des Solan., pag.* 150; *Synopsis,* 11. — *Lam. et DC., Fl. franç., vol.* 5, *n.* 2692. — *Spr., Syst. veg. tab.* 1, *pag.* 684, *n.* 101.

Hab. Circà culta et in sepibus in valle Orotavensi Teneriffæ propè *la Vega* Canariæ et alibi legerunt cl. Webb et Berthelot!.

Distrib. geogr. In insulâ Madeirâ et in Canariis, nunc etiam in *Béarn* propè Arette ad muros in ipso pago quasi spontanea Decandolle l. c.

Descr. Arbuscula pedalis, bipedalis et ultrà, glaberrima. Rami virides. Folia subundulata. Flores exigui, calyx 5-fidus, corolla 5-fida, alba. Bacca globosa, cerasiformis, rubra, interdùm lutea.

Obs. Ob baccas parvis Lycopersici baccis (Tomate) similes habitari Canariensibus Tomatillo dicitur. Contra exanthemata in usu esse Canariensibus cl. Webb comperit.

6. SOLANUM NAVA. Webb et Berth.

S. perenne, inermе, totum viscoso-pubescens, ramis sarmentosis angulatis, foliis simplicibus, inferioribus sæpè ternato-pinnatis, foliis foliolisve cordatis vel oblongis acutis subintegris obsoletè repando-dentatis; racemis subcorymbosis sparsis, pedicellis erectè patentibus, corollis quinqueangulatis; baccis calyce aucto subinclusis globosis.

Solanum Nava. *Webb et Berthelot, Hist. nat. des îles Canaries, Géogr. bot.*, 1835.

Hab. In insulâ Teneriffâ (in sylva *Agua Garcia* leg. Webb et Berthelot!, in vallis Taorocnsis convalle *de Higa* cl. Berthelot!) et in Canariâ (ad scaturiginem *Caidero de Coruña* dictam in convalle elatâ sub jugo montium *Saucillo* insulæ Canariæ suprà vicum Tenteniguadam Webb et Berthelot!, in sylvâ *Doramas* cl. Despréaux!). Propè *Esperanza* de Buch!, ante anthesin, undè factum, ut non sit determinatum à cl. Link.

Distrib. geogr. Decus insularum Fortunatarum neque alibi observatum.

Obs. Flores ferè Solani tuberosi L. — Antheræ 2-3 longè productæ, cornutæ. Bacca cerasi magnitudine, aurantiaca. Webb. — Nycterium genere à Solana nullo pacto separari licet, nam character antherarum inæqualium valdè varians invitâ naturâ petitus est in plantis, quæ ceterùm planè congruunt cùm Solanis. — Restat ut de plantâ maderensi dicam. Specimen Lemannianum *Nycterii triphylli* Lowe differt foliis rigidioribus, dentatis s. integris, duplò minoribus. Prætereà pl. Canariensis ramos longè sarmentosos inter arbusta ducit. Cl. Webb utramque plantam diversæ esse speciei judicavit neque possumus non assentiri viro clarissimo, ubi recordamur, plantas Canarienses in sylvis, Lemannianas secùs vias esse lectas.

EXPLICATIO TAB. 174.

1. Ramus plantæ floridus cum baccis immaturis. 2. Flos extrorsùm visus mag. nat. 3. Flos explanatus mag. auctus. 4. Corolla discissa cum staminibus inæqualibus. 5. Bacca calyce subinclusa. 6. Calyx explanatus. 7. Semen. 8. Idem magnitudine auctum. 9. Semen longitudine dissectum ut embryo spiralis conspiciatur in albumine.

7. SOLANUM VESPERTILIO. Ait. Hort. Kew.

S. caule fruticoso, aculeato, foliis cordatis plurimis inæqualibus, acuminatis integris, discoloribus suprà piloso-scabriusculis, infrà tomentosis, racemis subcorymbosis tomentosis extrà axillaribus multifloris, sparsis, calyce 4-5-fido, corollà 4-5-angulà.

Solanum tomentosum Canariense spinosum, fructu cerasorum forma et magnitudine. *Pluk.*, *Pyt.* *tab.* 316, *fig.* 3.

Solanum Vespertilio. *Ait.*, *Hort. Kew.*, *vol.* 1, *pag.* 252. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 1045. — *Dunal*, *Hist.*, *pag.* 202; *Synopsis*, *pag.* 35. — *Spr.*, *Systema veget.*, *vol.* 1, *pag.* 696, *n.* 273.

Hab. Inter scopulos in imà convalle Draconum arborum sive *el Dragonal* ins. Canariæ, in convalle magnà insulæ Canariæ inter oppidula *Teror* et *Moya*, ubi olim Mariæ Virginis prodigio inventa icon, undè nomen *Barranco de la Virgen*. Inter clivos maritimos vallis *Batàn* Teneriffæ boreali-orientalis introitum speluncæ de Pope dumis spissis et proceris obstruit.

Distrib. geogr. Mera stirps Canariensis.

Obs. Arbustum 6-7 pedale. Corolla cœrulea, extùs tomentosa. Bacca cerasiformis miniata, unde nomen *Realgarero* Canariensium. Nomen *Permenton* quod affert Plukenet non audivit cl. Webb.

SCROFULARINEÆ. Juss.

TRIB. I. SALPIGLOSSIDEÆ. Benth.

Subtrib. I. *CAMPYLANTHEÆ.* Nob.

Calyx 5-partitus. Corolla tubulosa tubo sursùm recurvo, limbo plano subæquali. Stamina 2, antica, declinata, brevissima, inclusa. Capsula lateraliter compressa, septicidè et septifragè 2-partibilis, valvis 2-partitis, columnâ placentiferâ demùm liberâ. Semina plana, alata campylotropa. Embryo periphericus (1).

CAMPYLANTHUS. Roth.

Calyx 5-partitus, laciniis linearibus, herbaceis æqualibus. Corolla tubulosa, subinfundibuliformis, tubo cylindraceo sub medio sursùm recurvo, limbo 5-partito, plano, subæquali, laciniis in præfloratione imbricatis, 2 sc. lateralibus anticæ et 2 posticis inter se supernè imbricatis, utriusquè margine anteriore ab anticâ tecto, superpositis. Stamina 2, tubo corollæ propè basin inserta, lobo corollæ inferiore alternantia, filamentis brevissimis declinato-horizontalibus, antheris oblongis, loculis divaricatis, apice connatis, confluentibus, verticalibus inter se per valvas connatis, demùm liberis. Ovarium lateraliter compressum, disco crasso impositum, 2-loculare, placentis valvarum marginibus introflexis adnatis, multiovulatis, ovulis ovatis incurvis, mox

(1) *Campylanthi*, generis ambigui, affinitates aliò (in *Ann. sc. nat.*, 3e sér., vol. 3, pag. 33), et rationes quibus adducti eum inter *Salpiglossideas* Benth. enumeravimus, fusiùs exponuntur. Hic breviter memorandum à reliquis Scrofularineis, quibus fructu convenit, semine campylotropo atque embryone, non arcuato tantùm ut in plurimis, sed peripherico vel hippocrepidoideo, differe. Prætereà à *Veronicearum* tribu, ubi eum propè *Wulfeniam* ill. R. Brownium secuti collocaverunt celeb. Endlicher et Meisner, staminibus brevissimis inclusis decliuatis *anticis* differt; nec inter *Gratioleas* cum *Anticharite* Endlich. et *Achetaria* Cham., staminibus anticis præditis, ob plures causas deponi licet. Restant *Solanaceæ* quibus embryo jure periphericus, sed ob capsulam et ob corollæ æstivationem ad *Salpiglossideas* revertit, quæ profectò *Solaneceis* à quibusdam annumerantur.

campylotropis planis alatis. Stylus brevissimus, columnaris, apice claviformis deflexus. Stigma crassum capitatum. Capsula ovata, dissepimento contrariè compressa, apice obtusa leviter emarginata, septicidè et septifragè dehiscens (1), valvis 2-partitis columnâ placentiferâ demùm liberâ, breviter stipitatâ, dimidium capsulæ excedente, polyspermâ. Semina plana, orbicularia, campylotropa, hilo et chalazâ ad marginis medium approximatis, testâ asperâ cum tegmine et perispermo carnoso coalitâ, in alam hyalinam expansâ. Embryo cylindraceus, axilis, periphericus vel hippocrepidoideus.

Frutices lignosi, Africani, insularum scilicet Fortunatarum Gorgadumque sive Viridensium accolæ, ramis duriusculis virgatis foliorum cicatricibus nodulosis. Folia crebra, sparsa, lineari-subulata vel oblonga, crassa, glaberrima vel tomentosa, sessilia. Flores ad apicem ramulorum in spicas laxiusculas secundas 2-3-tomas digesti, nutantes, pedicellis filiformibus bractearum foliacearum axillis prodeuntibus, basi bracteolis 2 oppositis stipatis.

1. CAMPYLANTHUS SALSOLOIDES. Roth.

C. foliis teretibus, carnosis, glabris; calycis laciniis angustis pilosis.

Eranthemum salsoloides. *Linn. fil.*, *Suppl.*, *pag.* 82. — *Vahl.*, *Enum.*, *vol.* 1, *pag.* 304. — *Brouss.*, *Elench. hort. Monsp.*, 1805, *pag.* 23. — *R. Brown*, *Prodr. Fl. Nov. Holl.*, *pag.* 34, *in Obs.*

Campylanthus salsoloides. *Roth*, *Nov. sp.*, *pag.* 4.

Teucrium filiforme. *Poir.!*, *Encycl. suppl.*, *vol.* 2, *pag.* 769, ex epigraphe propriâ spec. herb. Desfont.!

Romero marino selvaje Canariensium.

Hab. Non infrequens est hæc species in fissuris rupium convallium calidarum oræ maritimæ magis meridionalis insularum Teneriffæ et Canariæ. Legimus florentem in convalle Averni Teneriffæ mense Januario, in convalle *Xerque* sive *Jerque* propè *Arico* mense Novembre et in convallibus circà Sanctam Crucem etiam per æstatem floridam.

Distrib. geogr. Species est Macaronesiaca quæ littoris rupes adustos et convalles cali-

(1) Dehiscentia hæc, inter Scrofularineas haud rara itâ fit; solvuntur dissepimenti lamellæ, supersunt autem margines fracti qui medio relicti columnam placentiferam liberam efficiunt. Hæc est, ni fallimur, plurimorum dehiscentia septifraga columnaris.

dus vix deserit. In Gorgadibus autem altera extat species Viridensis ex speciminibus in insulâ Sancti Nicolai à cl. Forbes die 30 Martii 1822 lectis et in herbario Societatis Londinensis ad hortorum culturam promovendam institutæ asservatis quæ per totum montem *Gurdo* ad altitudines omnes, cum varietate floribus albis insigni, *Odontospermi sericei* C. H. Schultz Bip. socius occurrit. Varietatem quoque uti suspicamur aliam (itâ enim variare credibile), foliis oblongis complanatis valdè tomentosis fructu non diverso ab eodem Forbesio missam vidimus. Ambas quoque nuperrimè inter copiosam messem cl. Hookeri fil. qui orbem hyperantarcticum scrutaturus Gorgades sive promonterii viridis insulas fortuitò lustravit, conspeximus, aliamque quam moriturus legit b. Vogel.

Descr. Frutex 3-6-pedalis, robustus, ligno compacto, lutescente, medullâ amplâ nigrâ durâ percurso, cortice cinereo tenui. Rami albidi tenues, fragiles, intricati, foliorum basibus adnatis seu pulvinulis crebrò nodulosi, juniores virgati, sæpè recurvi pubescentes. Folia sparsa, conferta, sæpè subfasciculata, sessilia, lineari-filiformia, acutiuscula, majora linearia suprà planiuscula, nervo medio impressa, margine revoluta, lætè virentia, crassa, glabra vel basi aut juniora minutè cinereo-puberula. Spicæ ad apicem ramorum breves, tenues, laxæ, eleganter recurvæ, secundæ simplices vel binæ tres quatuor dichotomè superpositæ, pilis simplicibus rectis glandulosis piloso-pubescentes. Flores pedicellati, pedicellis filiformibus, pilosis, nutantibus, fructiferis erectis, folio filiformi bracteatis et 2 bracteolis minoribus oppositis versùs basin stipatis. Calyx junior sub-2-labiatus, laciniis 3 superioribus brevioribus, 2 inferioribus longioribus, adultus subæqualis, foliosus, crassiusculus, glanduloso-pilosus, persistens, profundè 5-partitus, laciniis linearibus vel demùm lineari-lanceolatis, acutis, pilosis, corollæ tubo subtriplò brevioribus. Corolla lætè carnea, subinfundibuliformis, tubo cylindraceo ad apicem dilatato, in alabastro supernè gibbo, leviter incurvo, mox sub medio suprà antheras sursùm recurvo, intrà extràque præsertim versùs apicem pubescente, limbo planiusculo, subæquali, 5-fido, laciniis lanceolatis, acutis, intùs glabris, extùs puberulis, venosis, tubo 2-plò 3-plòve brevioribus, 2 axilibus paullò minoribus, extimâ lateralibus aliquantulùm majore. In præflorescentiâ autem limbus sub-2-labiatus atque itâ laciniæ superimpositæ ut laterales binæ infimam et superiores duas, inter se imbricatas, leviter deflexas, atque infimâ veluti carinâ amplexas, obtegant. Stamina 2, propè tubi corollini basim inserta cum laciniâ anticâ alternantia, deflexa, filamentis brevissimis curvatis, antheris oblongis, obtusis, glanduloso-pubescentibus, per filamentorum flexionem verticaliter suspensis, loculis apice connatis, divaricatis, confluentibus. Ovarium disco crasso cupulæformi impositum, ovatum, obtusum, 2-loculare, ad dissepimentum lateraliter compressum, placentis ad loculorum margines involutos insertis, multiovulatis, ovulis elongato-ovatis incurvis pendulis apteris, mox complanatis, dorsi et extremitatum incremento rotundato-recurvis, campylotropis, membranâ hyalinâ (testâ in alam expansâ) cinctis. Stylus brevissimus, columnaris, glaber, apice incrassatus in alabastro rectus mox supernè inflexus. Stigma capitatum, orbiculari-complanatum, cum stylo deflexum. Capsula ovata, obtusa, vix subcrenata, lateraliter compressa, nitida, 2-locularis, septicidè et septifragè 2-partibilis dissepimenti marginibus cum placentis adhærentibus, valvis parallelis profundè 2-partitis, columnâ placentiferâ liberâ, breviter stipitatâ, dimidium valvarum excedente, ab apice ultrà medium seminiferâ, septorum lami-

nis nudis sub medio instructâ. Semina complanata, campylotropa, orbicularia vel compressione angulata, alâ membranaceâ albâ cincta, pendula, integumento unico cum perispermo crasso coalito. Embryo exilis, cylindraceus, periphericus vel ferri equini modo revolutus.

EXPLICATIO TAB. 176.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali; figuræ omnes quæ sequuntur magnitudine auctæ sunt. 2. Alabastrum ante anthesin antrorsùm visum duobus corollæ segmentis *a a* in præflorescentiâ inferius sive carinale *b* tegentibus. 3. Idem retrorsùm visum, *a a* segmentorum lateralium ablatorum cicatrices, *b* segmentum inferius duo superiora *c* invicem involuta fovens. 4. Idem antrorsùm visum segmentis duobus lateralibus *a a* et inferiore sive carinali *b* arte detractis ut conspiciantur segmenta duo superiora *c d* invicem, alterum alteri, imposita. 5. Flos cum bracteâ et bracteolis. 6. Corolla dorso inter segmenta duo postica secta et complanata staminibus arte divaricatis ut appareat nervorum corollæ directio. 7. Corollæ tubus medio transversè et dorso longitrorsùm sectus ut staminum juniorum et pistilli positura pateat. 8. Stamen antrorsùm visum. 9. Idem visum à tergo. 10. Pistillum innuptum. 11. Idem transversè sectum. 12. Columna placentifera ovulis virgineis gravida ab ovario innupto excerpta. 13. Ejusdem ovulum seorsùm visum. 14. Ovarium jam fecundum stylo recurvo coronatum longitrorsùm sectum. 15. Ovulum fecundum 16. Columna placentifera cum ovulis provectioribus. 17. Ejusdem ovulum seorsùm visum. 18. Capsula à latere visa calyce secto. 19. Idem calyce cinctum dehiscens, valvulis 2-partitis et columnâ placentiferâ medio relictâ. 20. Columna placentifera à latere visa. 21. Semen. 22. Embryo. 23. Inflorescentiæ diagramma.

TRIB. II. VERBASCEÆ. Benth.

VERBASCUM. Linn.

Calyx 5-partitus, subregularis, persistens. Corolla rotata, explanata, tubo brevissimo, limbo 5 partito, laciniis latis, subæqualibus vel infimo majore, mox caduca. Stamina 5, corollæ tubo inserta, declinata, inæqualia, 2 inferiora longiora, filamentis omnibus vel 3 superioribus barbatis. Antheræ reniformes medio affixæ vel filamento adnatæ, 1-loculares loculis confluentibus. Ovarium 2 loculare. Stylus 1. Stigma terminale simplex vel carò 2-lamellatum. Capsula subglobosa, polysperma, septicidè dehiscens, 2-valvis, valvis semi-2-fidis. Semina par-

vula, oblonga, costato-scrobiculata. Perispermum carnosum. Embryo rectus axilis.

Herbæ tomentosæ vel lanâ floccosâ detersili vestitæ, rarò glabrescentes, per orbem antiquum temperatum sparsæ. Folia rhizocephali rosulata integra, margine sæpè dentata vel sinuata, rarò subpinnatifida, caulina alterna sessilia vel decurrentia. Caulis annuus, rectus, in paniculam dilatatus. Flores per paniculæ ramos fasciculati, rarò in bractearum axillis solitarii, flavi aut phœnicei.

1. VERBASCUM SINUATUM. Linn.

V. sordidè tomentosum, foliis radicalibus lanceolatis, obtusis, margine sinuato-lobatis et undulatis, lobis irregulariter crenatis, suprà subvirentibus, caulinis breviter decurrentibus; racemo paniculato; fasciculis 3-6-floris, pedicellis calycis longitudine vel brevioribus; calycis laciniis lanceolatis, acutissimis; corollâ luteâ rariùs albâ; filamentis omnibus violaceo-barbatis; capsula calycis longitudine, ovato-rotundatâ, tomento caduco conspersâ.

Φλόμος μέλαινα. *Diosc.*, *lib.* 4, *cap.* 104.

Verbascum aliud. *Matth.* (*Valgris*, 1570), *pag.* 717. — *Camer.*, *Epit.*, *pag.* 882.

Verbascum sextum. *Cæsalp.*, *De plant.*, *pag.* 347.

Verbascum nigrum folio papaveris corniculati. *Zannich.*, *Ist. delle piant.*, *pag.* 272, *tab.* 205.

Verbascum sinuatum. *Linn.*, *vol.* 1, *pag.* 254. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 227.

Hab. Legimus hanc plantam in monte Lentiscali Canariæ et circà craterem Bandamæ.

Distrib. geogr. Species est regionum omnium mari Mediterraneo conterminorum.

CELSIA. Linn.

Calyx profundè 5-partitus, subregularis, persistens. Corolla subrotata, explanata, tubo brevissimo, limbo 5-partito, laciniis subæqualibus vel infimo majore, decidua. Stamina 4, corollæ tubo inserta, 2 inferiora longiora, superiora breviora vel abortienti-difformia. Filamenta longiora glabra antheris adnatis, breviora barbata antheris medio affixis, vel omnia barbata aut longiora glabra antheris omnibus medio affixis. Ovarium 2-loculare, placentis ad marginem dissepimenti cujusque 2-laminati (valvarum intromissarum marginum),

usquè ad medium protracti ibique soluti ac revoluti, adnatis. OVULA plurima. STYLUS simplex, incurvus. CAPSULA subglobosa, polysperma, septicidè dehiscens, 2-valvis, valvulis sæpè apice 2-fidis. SEMINA plurima, scrobiculata.

HERBÆ perennes caulibus annuis vel suffrutices intricati per Asiam temperatam ab Indiæ montibus ad oram utramque maris Interni protensi. FOLIA rhizocephali specierum herbacearum sæpè lyrata vel pinnatifida, caulina alterna. RACEMI simplices vel subpaniculati. FLORES gemini vel solitarii, rarò fasciculati, pedunculis sæpè longiusculis, lutei, aurantiaci, rubri vel phœnicei.

1. CELSIA CRETICA. LINN.

C. foliis radicalibus basi laciniatis, caulinis oblongo-lanceolatis, sessilibus, semiamplexicaulibus, inciso-dentatis, lobis serratis, crassis, subtùs præcipuè appressè pubescentibus; racemo subsimplici, bracteis ovatis vel lanceolatis, dentatis, acutis, floribus solitariis vel binis, breviter pedicellatis; calycis laciniis rhomboideo-lanceolatis, argutè dentatis, subtùs tomentosis; staminibus longioribus glabris, antheris adnatis, brevioribus abortientibus, pilosissimis; stylo apice incrassato, stigmate capitato.

Celsia cretica. *Linn., Suppl., pag.* 281. — *Desf., Fl. atl., vol.* 2, *pag.* 57. — *Sims., Bot. mag., tab.* 964. — *Reichb., Fl. exot., tab.* 206. — *Jacq., Hort. Schœnbr., vol.* 4, *tab.* 476. — *Guss., Fl. sic. Prodr., vol.* 2, *pag.* 176. — *Ejusd., Plant. rar., pag.* 254.

HAB. Hanc plantam ad montem crateriformem Bandamam et propè oppidum *Telde* invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species est Africana quæ à Candido promontorio (*Herb. Labill.!*) per arva totius Numidiæ porrigitur (Desfontaines); sed limites ejus ad orientem uti ad occasum prorsùs ignoti. Boream versùs Siciliam (*Gussone*, *Parlatore!*) et Sardiniam (Moris!) percurrit atque Italiam ipsam in Calabriâ attingit.

SCROFULARIA. LINN.

CALYX 5-fidus vel 5-partitus, subregularis. COROLLA disco hypogyno inserta, irregularis, tubo ventricoso, limbo curto, 2-labiato, labio superiore majore, erecto, 2-fido, inferiore breviore, 3-lobo, lobis lateralibus rectis vel apice recurvis, intermedio deflexo. STAMINA 4, didy-

nama, tubo corollino inserta, inclusa vel exserta, filamentis glandulosis vel glabris. ANTHERÆ reniformes, adnatæ, quintâ sterili difformi, inter lacinias labii superioris subsessili, filamento tubo adnato. OVARIUM disco cupuliformi insidens, 2-loculare, placentis 2 ad apicem dissepimentorum affixis. OVULA plurima. STYLUS terminalis, stigmate capitato, simplici emarginato vel 2-fido. CAPSULA suborbicularis vel ovata apice attenuata, apiculata, 2-valvis, septicidè dehiscens, placentis demùm liberis, axilibus, polyspermis. SEMINA minima ovato- vel oblongo-depressa, scrobiculata, integumento unico tenui. EMBRYO rectus, axilis, perispermo carnoso inclusus, radiculâ hilum spectante.

HERBÆ annuæ vel perennes aut suffrutices hemisphærii borealis temperati, crateris præcipuè maris Mediterranei atque Asiæ extrà tropicum cives, caulibus simplicibus vel ramosis, 4-angularibus, basi quandoque multiangulatis. FOLIA opposita, petiolata, integra lyrata vel pinnatisecta. CYMÆ ad apicem ramorum axillares vel in spicam aphyllam congestæ. FLORES fusco-rubri, purpurei, virescentes vel flavi.

1. SCROFULARIA ARGUTA. HORT. KEW.

S. annua, caule simplici vel parcè ramoso, ramis strictis, glanduloso-pilosis glutinosis vel glabrescentibus, sæpè purpureis; foliis latè ovatis subcordatis vel cuneatis, tenuibus, subpubescentibus, margine argutè duplicato-crenatis; spicis foliosis, floribus minutis; calyce glanduloso; staminibus exsertis, antherâ sterili magnâ, obcordatâ vel rotundatâ; capsulâ basi rotundatâ, supernè longè attenuatâ, apice acutâ mucronatâ; seminibus ovato-obpyriformibus, scrobiculatis.

Scrofularia arguta. *Hort. Kew.*, *vol.* 2, *pag.* 302.

Scrofularia peregrina var.? *Wydl.*, *Scrof.*, *pag.* 28. — *Walp.*, *Repert.*, *vol.* 3, *pag.* 106.

HAB. Occurrit hæc species hùc illùc inter spiraculorum scoriam et in siccis apricis regionis maritimæ insularum plurimarum Archipelagi ut dicunt Canariensis: in Lanceroltâ sc. propè oppidum Arecifam, in Canariâ ad Isletam promontorium, in torrente petroso oppidi *Garachico*, in ipsis Portûs Orotavensis viis et alibi in Teneriffâ, necnon inter pumices et tophum spiraculorum propè fontem Calidum in insulâ Palmâ. Hanc plantam nuspiàm legerunt cll. viri Chr. Smith et Leopoldus de Buch

Distrib. geogr. Planta est Canariensis quæ in orbe iterùm orientali sub eodem ferè latitudinis borealis gradu occurrit, seu de novo nascatur sive omnis Libyæ deserta percurrat; eam enim nuperrimè ad Arabiæ littora sub ipso Cancri tropico secùs torrentes propè Moscham portum invenit indefessus Aucher-Eloy (*Herb. or.*, sub num. 5057).

Descr. Annua, 1-2-2-pedalis, radice fibrosâ, caule medullâ farcto, striato, 4-angulo, angulis acutiusculis, vel ramoso multiangulato, ramis erectis strictis, pilis crispis glanduloso-pubescente, sæpè viscoso, demùm glabrescente, purpurascente vel in umbrosis virescente. Folia rotundato-ovata vel rhomboideo-lanceolata, utrinque subpubescentia, reticulato-venosa, impunctata, tenuia, margine argutè duplicatim crenato-dentata, crenis glanduloso-apiculatis, basi subcordata vel cuneata, petiolata, petiolo angusto, glanduloso-piloso, folio subduplò breviore. Cymæ per totum caulem ex axillis foliorum prodeuntes, folio subduplò breviores, pedunculis pedicellisque filiformibus, densè glandulosis, 3-5-floræ rariùs 7-floræ. Flores parvi, intensè rubri. Calyx glandulosus, foliolis oblongis, margine vix scariosis, ovatis. Corolla calycem parùm excedente, urceolata, marcescenti-subpersistens, labii superioris laciniis oblongo-rotundatis, labii inferioris lateralibus rotundatis, margine incurvis, intermedio ovato. Stamina exserta, filamentis glabris, antheris reniformibus, sterili maximâ, obcordatâ vel longè protrusâ. Stylus glaber, stigmate capitato, simplici, papillato.

Obs. Affinis est hæc species *S. peregrinæ* Linn., sed capsulæ formâ summoperè differt.

EXPLICATIO TAB. 177.

1. Planta integra florida. 2. Ramuli segmentum cum fructûs cymulâ folio suffultâ, ambo magnitudine naturali. 3. Corolla lateraliter secta et arte explicata, prout figuræ reliquæ auctæ. 4. Styli pars superior cum stigmate. 5. Fructus stylo coronatus. 6. Idem longitrorsùm sectus. 7. Idem transversè sectus. 8. Semen.

2. SCROFULARIA SMITHII. Wydl.

S. perennis, sulfrutescens, ramis elongatis; foliis lanceolato-ovatis, basi cordatis, margine duplicato-crenatis, flaccidis, subtùs pubescentibus; thyrso aphyllo, bracteis pedunculis subduplò longioribus, cymis laxis; calyce subglabro corollâ 3-plò breviore; corollâ cylindraceo-urceolatâ; lobis superioribus oblongis; antherâ sterili claviformi vel angustè obcordiformi.

Scrofularia Smithii. *Hornem. hort. hafn. suppl.*, *pag.* 68? — *Link*, *Enum. hort. berol.*, *vol.* 2, *pag.* 139? — *Wydler!*, *Scrof.*, *pag.* 32.

Hab. Non infrequens est hæc species ad margines sylvarum et in dumetis udis insulæ Teneriffæ.

Distrib. geogr. Plantam esse ex toto Canariensem credibile est.

Descr. Suffrutescens, 1-3-pedalis, ramis lentis, infernè sæpè purpurascentibus, obtusè 4-gonis,

supernè pubescentibus. FOLIA lanceolato-ovata vel ovata, basi profundè cordata lobis rotundatis, margine crenata vel duplicato-crenata, pellucidè subpunctata, mollia, flaccida, viridia, subtùs pallidiora, magis minùsve pilis crispis articulatis pubescentia, venis primariis expansis picta, petiolis pubescentibus, vix dilatatis, folio sub-3-plò brevioribus. THYRSUS aphyllus, elongatus, bracteis linearibus, integerrimis vel denticulatis, pedunculo dimidio brevioribus. CYMÆ laxæ, remotæ, ad apicem pedunculi longiusculi 3-tomæ, pedicellis flore 2-plò 3-plò longioribus, gracilibus, piloso-glandulosis, bracteolis filiformibus integerrimis. CALYX glabrescens flore sub-3-plò brevioribus, laciniis ovato-lanceolatis, marginibus angustè luteo-scariosis. COROLLA tota lætè rufescens, cylindracea, labii superioris laciniis rotundato-oblongis, lateralibus latis, truncatis, intermedio lingulato. STAMINA inclusa, filamentis pubescentibus, antheris magnis reniformibus, sterili subfoliaceâ, clavatâ, apice acutâ vel angustè obcordiformi, rarò 2-fidâ. STYLUS subglaber, stigmate rotundo, capitato. CAPSULA ovata vel ovato-rotundata, glabra, apice attenuata, vel vix producta, apiculata.

EXPLICATIO TAB. 178.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Caulis portiuncula cum cymulâ fructiferâ magnitudine naturali, ceteræ hujus tabulæ figuræ magnitudine auctæ sunt. 3. Flos. 4. Corolla nondùm ex toto expansa secta et arte aperta, labii inferioris laciniâ intermediâ divisâ. 5. Pistillum cum calyce. 6. Stigma multotiès auctum.

OBS. Speciem nostram dubitabundi ad *S. Smithii* Hornem. retulimus, quia plantam suam parcus verborum phrasi macrâ nimis atque ancipite descripsit. Linkius quoque luteam corollam dixit. Plantam autem nostram Wydlerianæ consimilem esse certos nos fecit schedula manu propriâ in herb. Fontanesiano inscripta; nomen ergò servavimus. *S. Smithii* nostra affinis est *S. Scorodoniæ* Linn. à quâ foliorum nunquàm bullatorum formâ et consistentiâ, corollâ elongatâ concolore, labii superioris laciniis oblongis, antherâ sterili claviformi aliisque notis satis superque differt. Nec minùs affinis est *S. alpestri* Gay (*in Sched. plant. astur. Duriæi, sub num.* 262) cujus, ut pateant differentiæ, descriptionem, quam, typis olim impressam sed adhùcdum ineditam, commisit nobis celeberr. atque amicissimus auctor, ex tota perlibenter transcribimus, dolendum enim est cum aliis etiamnùm confundi posse orbam diagnoseos speciem.

« SCROFULARIA ALPESTRIS. GAY.

« S. perennis, pilis non septiferis, ad nodos et in utrâque foliorum paginâ longioribus in superiore plantæ parte » glanduliferis, tota laxè pubescens; caule simplici; foliis cordato-ovatis vel ovato-oblongis, crenatis serratisve, » impunctatis; paniculâ terminali demùm elongatâ, basi foliatâ, cymis 3-10-floris, pedicellis fructiferis elongatis, » teretiusculis, apice glaberrimis; calycis perindè glaberrimi segmentis latâ ovatis, integerrimis, obtusissimis, sordidè albo-marginatis; antherâ sterili transversè oblongâ, retusâ vel subemarginatâ; capsulâ ovatâ, acuminatâ.

« Scrofularia major hirsuta. *Tournef.*, *Inst.*, *pag.* 161.

« Scrofularia Scopolii. *Lois.*, *Not.*, *pag.* 95. — *Lapeyr.*, *Abr.*, *pag.* 356. — *DC.*, *Fl. fr. suppl.*, *pag.* 46. — *Bertol.*, » *Amœn. it.*, *pag.* 382. — *Wydl.*, *Scrof.*, *pag.* 31, partim; (confundit enim veram *S. Scopolii* cum nostrâ, et insuper » varietatem enumerat glabram, quam ego à Moulinsio acceptam pro *S. nodosâ* agnovi). — Non Hopp., Pers., » Koch.

« HAB. In Alpibus Europæ australis occidentalis, inter Liguriam orientalem et Asturiam. In Alpibus Apuanis

« (*Bertol.*). In Cebennarum monte *Aubrac* (*Prost.!*). In toto Pyrenæorum jugo inter 400 et 1000 hexapodas (*nostrâ* « *propriâ experientiâ*). In Asturiæ montibus frequenter, nempè ad amniculum ex lacu montis *Pico de Arvas* in val- » lem *Trecastro* defluentem (*Durieu.!*). — Floret Julio ineunte in Pyrenæis, Junio ineunte in horto Luxemburgo- « Parisino.

« Obs. Veræ S. Scopolii (à Sadlero et Pauero acceptæ) statura dimidio minor, caulis tenuior, folia plùs dimidio « breviora, distinctissimè pellucido-punctata, dentibus breviùs densiùsque ciliolatis, panicula, cymæ pedicelli, fructi- » feri longè breviores, deinceps ad summum usquè glandulosi, calycis segmenta ferrugineo- non albo-tomentosa « aliaque plura diversa, quodque notabile stirps est biennis (*Koch*, *Deutschl.*, *Fl. vol.* 4, *pag.* 407) Europæ orien- « talis cives, nostra perennis Europæ occidentalis accola. » (J. Gay, It. Dur. Plant. descr. ined.)

3. SCROFULARIA SCORODONIA. Linn.

S. perennis, suffrutescens, pilis septiferis pubescens, ramis elongatis; foliis 3-angularibus vel 3-angulari-lanceolatis, basi cordatis, paginâ superiore rugosâ, subbullosâ, inferiore densè pilosâ, margine serratis vel duplicato-serrato-crenatis, sæpè crispato-undulatis; pedicellis densè piloso-glandulosis; corollâ brevi, ovatâ; antherâ sterili orbiculari.

Scrofularia Scordii folio, præstans ad ulcera. *Grisl.*, *Virid. lus.*, *pag.* 75.

Scrofularia Scorodoniæ folio. *Moris.*, *vol.* 1, *pag.* 482, *sect.* 5, *tab.* 35. — *Rai.*, *Syn. pl. brit.*, *pag.* 161. — *Pluk.*, *Alm.*, *pag.* 338; *Phytogr.*, *tab.* 59, *fig.* 5. — *Pet.*, *Herb. brit.*, *tab.* 35, *fig.* 11.

Scrofularia Scorodonia. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 864. — *Lamck.*, *Ill.*, *tab.* 533. — *Huds.*, *Fl. angl.*, *pag.* 275. — *Engl. bot.*, *tab.* 2209. — *Brot.*, *Fl. lus.*, *vol.* 1, *pag.* 201. — *Wydl.*, *Scrof.*, *pag.* 25, excl. syn. plur. — *Bab.*, *Prim. Fl. sarn.*, *pag.* 69. — *Boiss.*, *Voy. Esp.*, *pag.* 445.

Scrofularia betonicæfolia. *Webb*, *It. hisp.*, *pag.* 24, — forma parvifolia, floribus (plantæ etiam cultæ) minoribus virentibus.

Hab. Legimus hanc speciem ad margines sylvarum insulæ Palmæ eamque à Canariâ misit Despréaux. Huic quoque aut *S. Smithii* adsciscenda *S. Scorodonia* quam in altitudinibus Teneriffæ propè Taganànam legit cl. de Buch vel *S. betonicifolia* in sylvâ sub scaturigine *Agua Mansa* dictâ à viro eodem celeb. indicata (*Phys. Beschr. d. Can. Ins.*, pag. 80). Nam *S. Scorodonia* Linn. vera ad hunc usquè diem cum aliis confusa fuit et *S. betonicæfolia* L. ejus verisimiliter varietas.

Distrib. geogr. Stirps est plagarum orbis antiqui occidentalium cives, quæ primùm à Grisleio deinde ab indefesso Morisono notata, ab insulis nostris ad gradum usquè 51 borealem scandit. Occurrit enim in Cornubiâ Britanniæ provinciâ (*Huds.*), in insulâ Cæsareâ (*Sherard*), in proximâ Sarniâ et insulâ minore *Herm* (*Babington*), ad littora Neustriæ (*Gay!*), in Armoraciâ circà Corisopitum (*Bonnemaison, in herb. Gay*), in Asturiâ omni (*Durieu!*), in montibus Arundæ! et alibi in Bæticâ occidentali, per totam Lusitaniam usquè ad Bracaram Augustam! in insulâ Sancti Michaelis (*C. Hochstetter!*), in Maderâ!

Descr. Perennis basi suffrutescens, ramis rectis purpurascentibus, acutè 4-gonis, supernè pubescentibus vel glabris. Folia oblongo-3-angularia, basi profundè cordata vel truncata, margine argutè serrata, vel demùm duplicato-serrato-crenata, sæpè crispata, suprà atroviridia, subbullata, rugoso-duriuscula, subtùs pilis crispis articulatis obsita, venis primariis ascendentibus, petiolis dilatatis folio sub-4-plò brevioribus. Thyrsus aphyllus vel subaphyllus, densus vel parùm elongatus, bracteis lineari-lanceolatis, denticulatis, pedunculi longitudine vel sublongioribus, superioribus brevioribus. Cymæ subapproximatæ, ad apicem pedunculi breviusculi 2-tomæ 5-15-floræ, sæpè secundæ, pedicellis densè glanduloso-hirtis flore duplò longioribus, bracteolis linearibus subintegerrimis. Calyx corollâ 2-plò brevior, puberula vel demùm glabrescens, foliolis oblongis apice rotundatis, margine eroso-scariosis. Corolla brevis, quandoque parvula, ovata, labii superioris laciniis rotundatis intensè purpureis, lateralibus rotundato-emarginatis purpurascentibus basi luteis, intermedio ovato, viridi-lutescente. Stamina inclusa, filamentis valdè glanduloso-hirtis, antheris reniformibus, sterili orbiculari crasso glanduloso. Stylus glaber, stigmate clavulato. Capsula ovata aut globularis, acuta vel acuminata.

4. SCROFULARIA GLABRATA. Hort. Kew.

S. perennis, basi suffrutescens, tota glabra, ramis brevibus, 4-gonis, atropurpureis; foliis ovato-3-angularibus, coriaceis, nitidis, margine regulariter serrato-dentatis; thyrso aphyllo, cymis 3-6-floris, pedicellis glandulosis; floribus parvis pulchrè venulatis; calyce glabrescente, laciniis ovatis, margine luteo-scariosis, staminibus exsertis, antherâ sterili latè obcordatâ basi, cuneatâ capsulâ globosâ vel ovato-globosâ, mucronatâ.

Scrofularia glabrata. *Hort. Kew.*, *vol.* 2, *pag.* 341. — *Jacq.*, *Hort. Schœnbr.*, *vol.* 2, *pag.* 44, *tab.* 209. — *Wydl.*, *Scrof.*, *pag.* 153, excl. var. β. — *Link in Buch Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 143.

Yerva de la Cumbre Nivariensium.

Hab. Nascitur hæc species ad basin Montis Alti Nivariæ (*el Pico de Teyde*) in jugia montium *Filo de las Cañadas* et in ipsis angustiis *las Cañadas* dictis ad altitudinem 8000 ad 9000 pedum super Oceani æquor.

Distrib. geogr. Species est Nivariensis.

EXPLICATIO TAB. 179.

1. Ramus floridus. 2. Rami pars cum cymulâ fructiferâ. 3. Folium inferius cum figuris antecedentibus magnitudine naturali delineatum, reliquæ autem quæ sequuntur magnitudine auctæ sunt. 4. Corolla ad latus dextrum divisum et arte complanatum ut appareant stamina fertilia et quintum sterile corollæ adnatum. 5. Pistillum cum calyce corollâ detractâ. 6. Ovarium disco cinctum direpto calyce. 7. Stigma magnoperè auctum. 8. Capsula. 9. Eadem dimidiata. 10. Eadem transversè secta. 11. Semen.

5. SCROFULARIA CALLIANTHA. Nob.

S. frutescens, ramis elongatis, 4-gonis, parcè pilosis; foliis 3-5-foliatis, foliolis oblongo-lanceolatis, rarò ovatis, basi truncatis vel cordatis, crenatis vel duplicato-crenatis, petiolulatis; thyrsis elongatis, aphyllis, cymulis sub-12-floris, floribus magnis conspicuis; calyce glanduloso, laciniis ovato-oblongis, obtusis, margine breviter et sordidè scariosis; corollâ calyce plùs duplò longiore, totâ rubro coloratâ; antherâ sterili ovatâ; stigmate 2-fido; capsulâ subglobosâ.

Hab. Legimus semel tantùm hanc plantam mense septembre anno 1829 fructiferam in insulâ Canariâ à rupibus pensilem et inter dumos cum *Solano Navâ* Nob. serpentem super vicum *Tenteniguada* ad scaturiginem *Caidero de Coruña* dictam. Flores à stirpe in horto Milfordiensi florente descripsimus et depingi curavimus.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Descr. Frutex caule elongato, ramis longissimis, lentis, acutè 4-gonis, glabrescentibus, atropurpureis. Folia magna 3-5-foliolata, foliolis oblongis basi ovatis, vel oblongo-lanceolatis basi truncatis vel cordatis, pilis articulatis breviter pubescentibus vel glabrescentibus, obscurè pellucido-punctatis vel impunctatis, crenatis vel duplicato-crenato-serratis, lateralibus longiùs petiolulatis petiolulis in plantâ cultâ sæpè auriculatis. Thyrsi ad apicem ramorum producti, aphylli pedales vel semipedales, raró sesquipedales. Cymæ ad apicem pedunculi brevis compactæ, 5-12-floræ, floribus pedicellatis, pedicellis per anthesin nutantibus, flore sublongioribus, densè glanduloso-pubescentibus, bracteolatis, bracteolis linearibus dentatis. Calyx corollâ dimidio brevior, glandulosus, laciniis oblongis obtusiusculis, margine angustè sordido-scariosis laceris. Corolla magna tota rubro-purpurea, puncticulato-glandulosa, tubo brevi subovato, laciniis superioribus maximis, latè depresso-rotundatis, lateralibus rotundatis brevioribus, inferiore brevissimo, oblongo-rotundato. Stamina subexserta, filamentis glabris, antheris reniformibus, sterili ovatâ parvâ, breviter stipitatâ. Stylus glaber, staminibus longior, exsertus. Stigma 2-fidum. Capsula globosa, abruptè mucronata, lævis. Semina parvula, ovata, obtusa, costato-scrobiculata, nigra, testâ tenuiter striatâ.

Obs. Omninò à *S. grandiflorâ* DC. differt planta nostra, flores quoque majores et thyrsis nudis magis conspicui. *S. hispidæ* Desf. valdè affinis est, thyrsus enim fructifer et folia quamvis hirsutiora vix satis diversa, sed flores plantæ Fontanesianæ, qui adhùc in specimine herbarii Atlantici Mus. reg. Par. nostroque herbarii olim sui pauci supersunt, multò minores sunt et anthera sterilis magna orbicularis, nec ovata parva.

EXPLICATIO TAB. 180.

1. Rami floridi pars superior. 2. Folium caulis, ambo magnitudine naturali, figuræ reliquæ præter sequentem magis minùsve auctæ sunt. 3. Cymula fructifera. 4. Calyx apertus ut appareat ovarium stylo coronatum et cupulæ hypogynæ impositum. 5. Corolla

arte aperta, labii inferioris laciniâ intermediâ divisâ, ut conspiciantur laciniarum forma stamina fecunda et stamen abortivum. 6. Staminis junioris pars superior antrorsùm visa. 7. Eadem visa à tergo. 8. Stigma.

TRIB. III. ANTIRRHINEÆ. Chav.

ANTIRRHINUM. Linn.

Calyx 5-partitus, laciniâ summâ longiore, 2 inferioribus brevioribus divaricatis. Corolla personata, tubo compressiusculo, basi subtùs saccata, labio superiore, 2-fido reflexo, inferiore 3-fido deflexo, fauce palato clausâ. Stamina 4, didynama, tubi corollini basi inserta, inclusa, quinto brevi vel abortiente. Antheræ introrsæ, 2-loculares, per paria cohærentes. Ovarium 2-loculare, placentis dissepimento adnatis, multiovulatis. Stylus 1, stigmate capitato, simplici vel subbilobo. Capsula ovata, basi obliqua, 2-locularis, loculo superiore sæpè minore foramine unico apiculari dehiscente, inferiore majore 2-foro, rariùs orbiculari loculo utroque foramine unico dirupto, indurescens, polyspermum. Semina parva, oblonga, scrobiculata, rariùs alâ introrsùm revolutâ marginata.

Herbæ annuæ, vel perennes lignescentes, veteris orbis hospites, plagarum præsertìm mari Interno adjacentium. Folia sparsa, inferiora sæpè opposita. Flores racemosi vel axillares.

1. ANTIRRHINUM ORONTIUM. Linn.

A. glanduloso-pubescens, caule annuo erecto, simplici vel ramoso; foliis lineari-lanceolatis linearibusque, integerrimis, glabrescentibus, sæpè ciliatis, inferioribus oppositis, floralibus elongatis; floribus axillaribus vel emrotè spicatis, breviter pedunculatis; laciniis calycinis linearibus, acutis, superioribus corollam excedentibus, summo longiore; corollâ extùs pilosâ; staminibus glabris; ovario ovato, ovulis complanato-ovatis, fungoso-alatis, ventre convexis lævibus, dorso concavis rugosis; stigmate breviter 2-lobo; capsulâ ovatâ, basi obliquâ, pilosissimâ, apice 3-forâ; seminibus ovato-oblongis, hinc convexis illinc concavis, marginibus in alam revolutam protractis.

Orontium. Le petit Antirrhinum. *Dod.*, *Hist.* (*traduct. de Charles de l'Escluse*), *pag.* 132.

Antirrhinum quartum. *Matth.* (*Valgris*, 1565), *pag.* 1199.

Antirrhinum minimum forsan Archigenis Orontium. *Pena et Lob.*, *Advers.*, *pag.* 175. — *Lob.*, *Hist.*, *pag.* 222.

Antirrhinum sylvestre sive Phyteuma. *Dod.*, *Pempt.*, *pag.* 182.

Antirrhinum arvense. *Moris.*, *Hist.*, *sect.* 5, *tab.* 14, *fig.* 5. — *Riv.*, *Monop. irr.*, *tab.* 83, *fig.* 2.

Antirrhinum Orontium. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 860. — *Curt.*, *Fl. lond.*, *fasc.* 4. — *Gærtn.*, *vol.* 1, *pag.* 249, *tab.* 53. — *Fl. dan.*, *tab.* 941. — *Engl. bot.*, *tab.* 1155. — *Schkuhr*, *Handb.*, *tab.* 173. — *Chav.*, *Antirrh.*, *pag.* 89. — *Kunth*, *Fl. berol.*, *vol.* 2, *pag.* 63.

Hab. Vulgaris est hæc species in cultis insularum omnium Canariensium.

Distrib. geogr. Herba est arvalis quæ per totum orbem veterem temperatum sparsa in Indiam quoque intrà Gangem in Maderam et in insulas Canarienses transit, boream versùs usquè ad Cimbrorum promontorium (*Fl. dan.*), et Scandinaviæ fines (*Linn.*) provehitur; Britanniamque ad gradum usquè 55 (*Watson*) percurrit nec Caledoniam uspiàm attingit. Americæ quoque septentrionalis civis est hospitatus.

LINARIA. Tournef.

Calyx profundè 5-partitus, inæqualis, laciniis 2-inferioribus brevioribus divergentibus. Corolla personata, tubo compressiusculo, basi calcarata, labio superiore 2 fido horizontali vel reflexo erecto, inferiore 3-fido, deflexo, fauce palato clausâ. Stamina 4, didynama, corollæ basi inserta, inclusa, quinto brevi rudimentario. Antheræ introrsæ, loculis apice conjunctis mox confluentibus, alabastro liberæ, demùm per paria cohærentes. Ovarium disco brevi adnato posticè quandoque obsoleto impositum, 2-loculare, loculis sæpè inæqualibus, placentis dissepimento adnatis, multiovulatis. Stylus 1. Stigma apiculare, simplex, emarginatum vel 2-lobum. Capsula ovata vel rotundata, chartacea vel cornea, 2-locularis, loculis supernè tantùm vel ferè ad basin valvulis inæqualibus ruptis, vel operculo regulariter circumscisso dehiscentibus. Semina ovato-oblonga, subreniformia, vel subpyriformia, testâ solubili, levi, longitrorsùm costatâ, rimoso-foveolatâ, vel granulato-tuberculatâ, aut discoidea margine membranaceo-alata. Embryo axilis, rectus vel incurvus, radiculâ hilum spectante.

HERBÆ annuæ, perennes lignescentes, vel suffruticuli, hemisphærii borealis præcipuè temperatioris orbisque veteris incolæ, rariores in Americâ. FOLIA prima opposita dein sparsa, aliquandò verticillata. FLORES racemosi, spicati vel solitarii axillares.

1. LINARIA SPURIA. MILL.

L. annua, pilosa, è basi ramosa, ramis elongatis procumbentibus; foliis ovatis vel rhomboideo-ovatis, acutis, integerrimis, basi subcordatis, breviter petiolatis; floribus axillaribus solitariis, pedicellis filiformibus folio longioribus; laciniis calycinis lanceolato-ovatis, acutis; capsulâ rotundatâ calyce persistente breviore, operculis 2 magnis circùmscissè dehiscente; seminibus oblongo-ovatis, testâ fungosâ reticulato-foveolatâ.

Veronica fœmina. *Fuchs.*, *Hist.*, *pag.* 167. — *Matth.* (*Valgris*, 1565), *pag.* 694. — *Camerar.*, *Epit.*, *pag.* 462.

Elatine Dioscoridis. *Pena et Lob.*, *Stirp. adv.*, *pag.* 197.

Antirrhinum spurium. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 851. — *Engl. bot.*, *tab.* 691. — *Fl. dan.*, *tab.* 913.

Cymbalaria spuria. *Baumg.*, *Stirp. trans.*, *vol.* 2, *pag.* 209.

Linaria spuria. *Mill.*, *Dict.*, *n.* 15.

Linaria lanigera. *Hoffmans. et Link*, *Fl. port.*, *vol.* 1, *pag.* 231, *tab.* 34, non Desf.

HAB. Legimus hanc speciem circà oppidum Orotavense Teneriffæ et in arvis insulæ Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est orbis antiqui temperatioris quæ Germaniam magis australem intrà Albim et in Britanniâ 55 lat. bor. gradum et Caledoniæ fines attingit (*Watson*).

2. LINARIA ELATINE. MILL.

L. annua, pilosa villosissima vel glabrescens, caule à basi ramoso, ramis elongatis prostratis; foliis sparsis, imis oppositis, inferioribus lanceolato-ovatis denticulatis, superioribus ovato-hastatis, apiculatis, breviter petiolatis; floribus parvis, axillaribus, solitariis, longè pedunculatis; calyce hirsuto, laciniis lanceolatis acutis; corollâ calycem vix excedente, calcare angusto, petalis subbreviore, recurvo, apice acutissimo, palato pilis sparsis hirto; staminibus hirsutis, antheris subreniformibus hirsutis; ovario orbiculari puberulo, stylo pubescente; capsulâ depresso-rotundatâ, subchartaceâ, calyce multùm breviore, valvulis 2 magnis orbicularibus dehiscente; seminibus latè ovatis, compressis, fungoso-reticulatis.

Elatine. *Matth.* (*Valgris*, 1565), *pag.* 1012. — *Durant.*, *Herb. nuov.*, *pag.* 166. — *Camerar.*, *Epit.*, *pag.* 754.

Elatine altera. *Tabern.*, *Krauterb.*, *pag.* 413. — *Lob.*, *Ic.*, 470. — *Dod.*, *Pempt.*, *pag.* 42, ic. Lobelii. — *Johns.*, *Ger. herb.*, *pag.* 625, ic. Lobelii.

Elatine folio acuminato. *Park.*, *Theatr.*, *pag.* 553, ic. Camerarii.

Linaria hirsuto folio acuminato in basi auriculato. *Moris.*, *Hist.*, *sect.* 5, *tab.* 14, *fig.* 28.

Antirrhinum Elatine. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 851. — *Fl. dan.*, *tab.* 426. — *Engl. bot.*, *tab.* 692.

Elatine hastata. *Mœnch.*, *Meth.*, *pag.* 524.

Cymbalaria Elatine. *Baumg.*, *Stirp. trans.*, *vol.* 2, *pag.* 208. — *Chav.*, *Antirrh.*, *pag.* 107.

Linaria Elatine. *Mill.*, *Dict.*, *n.* 16.

Linaria Sieberi. *Reichb.*, *Fl. germ. exc.*, *vol.* 2, *pag.* 374, forma villosissima.

Hab. Formam hujus speciei valde villosam semel tantùm legimus in vià inter oppidulum *Guimar* insulæ Teneriffæ et pagum *Arico*.

Distrib. geogr. Planta est orbis antiqui temperati et calidioris ubi sæpè cum sequente confunditur. Sola autem plagas magis boreales et glabrescens occupat. In oriente ultrà sinum Persicum sub ipso tropico ad Moscham portum eam legit cl. *Aucher-Èloy!*, in ditione *Memsach* propè Adoam Abyssiniæ urbem *Schimper!*, ad ripas Tigris fluminis (*Kotschy!*), ad canalem Alexandriæ in Ægypto (*Delile!*), inter Gazam et Hierosolymas (*Bové!*), exindè Asiam percurrit et per Europam australem atque occidentalem ex insulis Canariensibus atque Azoricis (*Watson!*) provecta, Borussorum planitiei (*Kunth*), Pomeraniæ (*Schmidt*), Cimbrici promontorii (*Drejer*), et Britanniarum usquè ad 55 gradum (*Watson*) cives fit indigena.

3. LINARIA GRÆCA. Chav.

L. annua, pilosa vel glabrescens, caule à basi ramoso, ramis elongatis prostratis; foliis inferioribus ovatis versùs basin denticulatis oppositis, superioribus lanceolatis hastatis, vel 3-quetris sagittatis, apiculatis, alternis, petiolis brevissimis filiformibus; floribus axillaribus solitariis, longè pedunculatis; calyce hirsuto, laciniis lineari-lanceolatis apice subulatis, vel linearibus, làtè scariosis; corollà calycem longè excedente, calcare recto petalis longiore, apice subobtuso, palato densè lanato; staminibus hirtis, antheris elliptico-reniformibus pilis albis ciliatis; ovario rotundato-ovato, pubescente, stylo hirto; capsulà rotundatà, corneà, calyce subbreviore, valvulis 2 ovatis dehiscente; seminibus ovato-oblongis, granulato-tuberculatis.

Linaria Elatine. *D'Urv.!*, *Enum. pl. arch.*, *pag.* 74, non Mill. — *Buch*, *Can. Ins.*, *pagg.* 143 *et* 170?

Antirrhinum græcum. *Bory et Chaub.*, *Expéd. de la Mor.*, *Bot.*, *pag.* 799, *tab.* 21. — *Fl. Pelop.*, *pag.* 39, *tab.* 22.

Linaria græca. *Chav.*, *Antirrh.*, *pag.* 108.

Hab. Vidimus hanc speciem hùc illùc in insulâ Teneriffâ legimusque propè portum Orovensem et circà oppidulum *Guimar* necnon in Canariâ propè oppidum *Teror*.

Distrib. geogr. Planta est orarum magni crateris maris Mediterranei calidiorum indigena. Lecta fuit in insulis *Lero* (*d'Urville!*) et Rhenéâ (*Parolini et Webb!*), in Peloponneso (*Bory!*), in Siciliâ propè *Mondello* (*Parlatore!*), in Sardiniâ (*P. Thomas!*), circà Marianum oppidum in Corsicâ (*Pouzolz!, in herb. Gay*), in Stœchadum insulâ *Prote* (*Requien!*), in Mauritaniâ Cæsariensi (*Bové!*) et Tingitanâ circà Salam (*Broussonet!*).

4. LINARIA HETEROPHYLLA. Schousb. (sub Antirrhino).

S. suffruticulus glaber, à basi ramosus, ramis elongatis, tortuosis, decumbentibus; foliis lætè viridibus, imis ovato-lanceolatis, oppositis, cæteris oblongo-sagittatis, superioribus linearibus, canaliculatis, apiculatis, petiolis filiformibus folio subduplò brevioribus; floribus axillaribus solitariis, longè pedunculatis; calycis laciniis lineari-lanceolatis, acutissimis, margine angustè scariosis; corollâ amplâ, pilis retroversis pubescente, calcare petalis subduplò longiore, fauce latâ, palato piloso; antheris oblongo-ovatis, lævibus; ovario elliptico-ovato, subobliquo, pubescente, stylo lævi, stigmate simplici; capsulâ ovato-oblongâ valvis 2 laceris dehiscente; seminibus reniformibus, nigris, tuberculis minimis densè exasperatis. — Corolla citrina, labio superiore luteo, palati plicaturis purpureo-puncticulatis.

Antirrhinum heterophyllum. *Schousb.!, Jaggt. ov. Marok., pag.* 194, *tab.* 3. — *Willd., Sp. pl., vol.* 3, *pag.* 234.

Antirrhinum sagittatum. *Poir!, Encycl. suppl., vol.* 4, *pag.* 20.

Linaria heterophylla. *Spreng., Syst., vol.* 2, *pag.* 970. — *Chav., Antirrh., pag.* 112.

Linaria circinnata. *Sweet, Brit. fl. gard.* (*New. ser.*), *tab.* 235.

Linaria Lancerottæ. *Delile, Sem. hort. Monsp.* (1836), *pag.* 26.

Linaria Webbiana. *Vis., Ort. bot. Pad., pag.* 142.

Hab. Nascitur hæc species in rupium fissuris maritimarum Famaræ insulæ Lancerottæ ubi via præceps ad fontem descendit. Florebat adhùc ad fines mensis sextilis et capsulas pariter maturas gerebat.

Distrib. geogr. Stirps est Mauritanica quam primùm in fruticetis provinciæ Hahæ invenit celeb. ac dùm viveret amicissimus Schousboe.

EXPLICATIO TAB. 181.

1. Planta integra fructifera ex insulâ Lancerottâ. 2. Ramus floridus plantæ è seminibus

nostris in horto Monspeliensi enatæ. Amho magnitudine naturali, figuræ reliquæ magnitudine magis minùsve auctæ sunt. 3. Corolla secta supernè labio superiore infrà calcare terminata, labio superiore concavo stamina 4 (antheris per paria coalitis) tegente. 4. Labium inferius à corollæ parte mediâ resectum. 5. Labium superius sejunctum et artè complanatum ut appareat fissura. 6. Labium inferius resectum et arte complanatum. 7. Stamina et pistillum ex alabastro antè florescentiam sumpta corollæ parte superiore ablatâ. 8. Stamina adulta. 9. Pistillum. 10. Capsula jam dehiscens calyce persistente. 11. Eadem transitrorsùm secta ut conspiciantur loculi inæquales et semina placentis adnata. 12. Semen. 13. Ejusdem sectio transversa.

5. LINARIA SCOPARIA. Brouss.

L. suffruticulus glaberrimus, caule 1-2-pedali, erecto, cinereo, ramoso, ramis elongatis, tenuibus, striatis, strictis, sæpè aphyllis vel apice tantùm foliosis, raro bidentibus præmorso jam à basi ramoso; foliis lineari-spathulatis, petiolatis, acutis vel revolutis filiformibus, sparsis, caducis; floribus axillaribus solitariis, pedunculis longis, filiformibus, albidis, nitidis; calyce glabro, laciniis lineari-lanceolatis vel linearibus, apice subulatis, subcarinatis; corollà magnà extùs glanduloso-pilosà, calcare petalis 2-plò 3-plòve longiore, per anthesim recto, subobtuso, labio superiore oblongo, breviter 2-lobo, inferiore 3-lobo, lobis exterioribus rotundatis, intermedio ovato, palato pilosissimo; staminibus basi pilosis, antheris 3-angulari-sagittatis loculis confluentibus; ovario elliptico-ovato, glabro, stylo pilis crispulis ascendentibus adpressis pubescente, stigmate simplici; capsulà ovatà glabrà valvulis 2 oblongis dehiscente; seminibus oblongis vel subreniformibus, densè tuberculatis.

Linaria scoparia. *Brouss.*, *Spreng. Syst.*, *vol.* 2, *pag.* 789. — *Brouss.*, *MSS. in herb. DC.!*

Linaria spartioides. *Brouss.*, *Buch*, *Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pagg.* 143 *et* 163. — *Chav.*, *Antirrh.*, *pag.* 113. — *Walp.*, *Repert.*, *vol.* 3, *pag.* 196.

Hab. Legimus hanc stirpem in rupibus aridissimis Montis Vulturum sive *de los Guirres* in planitie Guimariensi mare versùs, et in promontorio Acuto sive *del Aguja* dicto insulæ Teneriffæ, eamque in convalle Sancti Andreæ et ad portum Christianorum in eâdem insulâ legerunt cll. de Buch et Chr. Smith. Eandem speciem legimus quoque in Canariæ petrosis apricis circà urbem Palmarum, habuimusque ex eâdem insulâ à cl. Despréaux.

Distrib. geogr. Species est ut videtur ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 182.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali. 2. Alabastrum cum figuris reliquis

usquè ad octavam magnitudine auctum. 3. Flos. 4. Calyx ovarium cingens stylo reciso. 5. Corolla per medium longitrorsùm secta, labio superiore integro explanato ut conspiciatur staminum cohors. 6. Stamen junius alabastro excerptum, antrorsùm visum. 7. Idem visum à tergo. 8. Pistillum basi disco cinctum corollâ ademptâ et calyce resecto. 9. Capsula magnitudine naturali. 10. Eadem aucta. 11. Semen magnitudine naturali. 12. Idem multotiès auctum.

TRIB. IV. DIGITALEÆ. Benth.

CALLIANASSA. Nob.

Calyx 5-phyllus, æqualis, persistens. Corolla ringens, tubo infundibuliformi, brevi, fauce vix ampliatâ, nudâ, conspicuè 2-labiata, labio superiore inferiore longiore, fornicato, apice emarginato; inferiore 3-lobo, laciniâ intermediâ longè porrectâ superiori in præfloratione æquali, rectâ et cum eo valvatâ vel sub labio superiore cochleatim convolutâ, lateralibus rectis demùm breviore. Stamina 4 (quinti rudimento nullo) 2-dynama, corollæ tubo inserta, labii superioris fornice tecta, deflexa, longè exserta. Ovarium 2-loculare, basi disco parvo cinctum, placentis loculorum marginibus introflexis adnatis. Stylus staminibus longior, deflexus. Stigma emarginato-2-lobum. Capsula ovato-pyramidata, acuta, 2-valvis, usquè ad medium septicidè dehiscens, columnâ placentali apice liberâ, polysperma. Semina parva, leviter incurva, fungosa, reticulato-foveolata, hilo intùs ad basin, chalazâ sub apice sitâ, testâ solubili, tegmine cum perispermo carnoso adhærente. Embryo cylindraceus, axilis, incurvus, radiculâ hilum spectante.

Fruticuli ramosi, ramis fuscis, curvato-ascendentibus, foliorum cicatriculis rugosis, regionis Macaronesiæ cives autochthones, unica scilicet Maderensis, binæ Canarienses, foliis integris ovato-lanceolatis, lanceolatis vel lineari-lanceolatis, coriaceis, glabrescentibus, serratis, petiolatis, vel sessilibus basi attenuatis. Flores in spicis densis, bracteatis, basi nudiusculis, ovatis vel cylindraceis conferti.

SECTIO I. *ISOPLEXIS.*

Corollæ labium superius in præfloratione inferiori æquale, alterum alteri accumbens.

1. CALLIANASSA CANARIENSIS. NOB.

C. foliis lanceolatis; corollæ labii inferioris, superiore oblongo supernè ovato acutè 2-lobo brevioris, laciniâ intermediâ lanceolatâ acuminatâ lateralibus duplò longiore; staminibus corollâ brevioribus, subinclusis.

Digitalis acanthoides Canariensis frutescens, flore aureo. *Comm., Hort. Amst., vol.* 2, *pag.* 105, *tab.* 53.

Digitali affinis Canariensis, Solidaginis acutis foliis leviter pilosis, flore aureo cucullato. *Pluk., Alm., pag.* 40; *Phytogr., tab.* 325, *fig.* 2.

Gesneria foliis lanceolatis serratis, pedunculo terminali laxè spicato. *Hort. Cliff., pag.* 318.

Digitalis canariensis. *Linn., Sp. pl., vol.* 2, *pag.* 868. — *Mill., Ic., vol.* 1, *tab.* 120. — *Lamck., Ill., tab.* 525, *fig.* 2. — *Ker., Bot. reg., tab.* 48.

Dedalera, Cresta de Gallo et *Pico de Gallo* Nivariensium.

Ajonjoli Palmensium (non Hispanorum).

HAB. Occurrit hæc species in locis apricis sylvarum Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est omninò Canariensis.

OBS. Hùc quoque revocanda *Callianassa Sceptrum* in insulis nostris nondùm visa. *Callianassa* à *Digitali* floris præfloratione, corollâ distinctè 2-labiatâ, nec campanulatâ, tubo brevi, labio superiore ultrà inferiùs porrecto, staminibus elongatis exsertis abundè differt. Nomen Lindleyanum sectioni primæ tantùm nec speciei novæ conveniens mutandum.

SECTIO II. *CAMPYLOPLEXIS.*

Corollæ labium inferius in præfloratione sub superiore cochleato-revolutum.

Callianassæ, quæ et pulchra regina, nomen generi decoro conveniens elegimus; fuit et nympha Callianassa Nereos filia. Callianassam formosam, florum veluti sceptrum aut virgineum diadema, Hispaniarum Reginæ potentissimæ Isabellæ II oblatam, demissè porrigimus: antè regios pedes à Fortunatis suis novellos projicimus flores artique herbariæ propitiam et Floræ Ibericæ cultoribus dominam fieri matremque benignam votis piis et puro hoc anathemate exposcimus.

2. CALLIANASSA ISABELLIANA. Nob.

C. foliis lineari-lanceolatis; labii inferioris superiore oblongo, breviter 2-lobo, longè brevioris, laciniâ intermediâ lateralibus breviore; staminibus longis, exsertis.

Hab. Lecta fuit nova hæc Digitalea in apricis calidis ubi et Euphorbiæ, maris orarum et vallium solibus ustarum ut plurimùm hospites, crescunt, in valle sc. Tiraxanensi insulæ Canariæ.

Distrib. geogr. Species est ex toto Canariensis.

Descr. Fruticulus pedalis, caule ramoso, ramis ascendenti-divaricatis, fusco-lutescentibus, nitidis foliorum cicatricibus crebris rugosis, junioribus pilis brevibus crispis rugosis. Folia coriacea, lineari-lanceolata, venis ascendentibus venoso-reticulata, juniora hirta, mox suprà glaberrima, virentia, nitida, subtùs pallidiora, pilosiuscula vel glabra, margine dentibus ascendentibus, brevibus, aliquando obsoletis subobtusis, irregulariter serrata, basi attenuata, sessilia. Spicæ ad apicem ramorum densæ, floribus subsessilibus, basi aphyllæ bracteatæ, bracteis lanceolatis integerrimis, glanduloso-pubescentibus, acutissimis vel filiformibus, calyce demùm vix brevioribus. Calyx glanduloso-pubescens, tubo corallino brevior, laciniis lanceolatis, acutis. Corolla purpureo-fulva, extùs glabrescens fauce vix inflatâ, tubo infundibuliformi, recurvo, labio superiore oblongo, fornicato, tubo subduplò longiore, apice truncato, sæpè denticulato vel 2-corni, breviter emarginato, revoluto, inferiore in præfloratione cochleato, demùm recto, 3-fido, laciniâ intermediâ ovatâ acutâ, intùs velutinâ, apice sæpè 2-denticulatâ vel rarò 2-lobâ, lateralibus lanceolatis acutis breviore. Stamina labio corollæ superiore vix breviora vel longiora, exserta, deflexa, filamentis glabris, antheris sagittato-reniformibus, glabris, 2-locularibus, loculis demùm confluentibus. Ovarium ovato-pyramidatum, glabrum. Stylus staminibus longior, deflexus. Stigma emarginatum. Capsula ovato-pyramidata, acuta, glabra, venosa. Semina ovato-rotundata pulchrè foveolato-reticulata.

EXPLICATIO TAB. 183.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, reliquæ figuræ auctæ. 3. Corolla à latere secta et arte aperta. 4. Corollæ junioris præfloratio. 5. Pistillum corollâ detractâ et calycis laciniis præter unum sectis. 6. Capsula arte dimidiata. 7. Capsula transitrorsùm secta. 8. Semen. 9. Idem longitrorsùm sectum ut appareat embryo. — 1 *B*. Ramulus floridus varietatis (an speciei?) alteræ cui labii inferioris lacinia intermedia 2-partita. 2 *B*. Ejusdem flos junior supinus.

TRIB. V. BUCHNEREÆ. Benth.

LYPERIA. Benth.

Calyx 5-partitus, laciniis linearibus, subfoliaceis. Corolla decidua, sæpè viscosa, tubo elongato subtùs sub apice gibbo vel recurvo, limbo patente sub-2-labiato, subinæqualiter 5-fido, laciniis apice emarginatis vel dentatis. Stamina 4, corollæ tubo inserta, didynama, adscendentia, 2 longiora ad apicem tubi subexserta. Ovarium marginibus inflexis 2-loculare. Stylus 1, stigmate simplici. Capsula ovata vel pyramidato-ovata, acuta, septicidè dehiscens, valvis apice 2-fidis, columnâ placentali demùm liberâ, polysperma. Semina plurima, ovata, leviter incurva, scrobiculata, basi hilo apice chalazâ notata. Embryo cylindraceus, homotropus.

Herbæ vel suffruticuli Africæ australis, unica Canariensis. Folia inferiora opposita, superiora alterna, integra, dentata, vel pinnatifida. Flores axillares vel in spicas bracteatas ad apicem ramorum collata. Corollæ rubræ lateritiæ vel albidæ, desiccatione nigricantes.

1. LYPERIA CANARIENSIS. Nob.

L. caule fruticuloso decumbente; foliis orbicularibus vel ovato-rotundatis, grossè dentatis, pannoso-tomentosis; spicis laxis tomentosis.

Hab. Legimus hanc speciem notabilem inter rupes ad orientem profundi atque antiquissimi crateris Bandamæ non longè ab urbe Palmarum in insulâ Canariâ. Nos ipsas rupes ut studio geologico inservirent depingi curavimus (*Atl., series* 1, *tab.* 24, *fig.* 14). Crescebat planta nostra in fissuris ubi saxa pyroxenica *r* torrentis olim liquefacti strata alba trachytica *o* attingunt.

Distrib. geogr. Species est omnimodò Canariensis.

Descr. Fruticulus diffusus, procumbens, pilis glandulosis densis pilosus, ramis robustis, teretibus, breviusculis. Folia inferiora opposita, superiora alterna, orbicularia vel rotundato-ovata, majora 6 lin. diametro metientia, utrinque tomentosa, pannosa, margine grossè et subregulariter crenato-dentata, basi integerrima in petiolum 3-4 lin. longum, crassiusculum attenuata. Paniculæ ad apicem ramorum breves, 3-6-floræ, laxæ, bracteolis filiformibus, floribus longè pedunculatis, pedunculis fili-

formibus, apice incrassatis, assurgentibus, glanduloso-pubescentis. Calyx undiquè piloso-glandulosus, 5-partitus, laciniis lineari-oblongis, crassis, obtusis, foliaceis, tubo corollæ subduplò brevioribus. Corolla subringens, viscoso-tomentosa, tubo cylindraceo, leviter recurvo, limbo 1 lin. longo, lobis obovato-oblongis, lineolato-venosis, apice inciso-emarginatis, dentatis vel obtusis, subplanis, infimo protracto. Stamina 4, recta, didynama, 2 longiora ad faucem corollæ subexserta, quinti rudimento nullo, filamentis glabris, antheris meniscato-reniformibus. Ovarium ellipticum. Stylus glaber, stigmate simplici, subclaviformi. Capsula pyramidato-ovata, apice attenuata, acuta, membranacea, albida, levis, calyce persistente subbrevior, usquè ad basin septicidè et septifragè dehiscens, valvis apice 2-fidis, columnâ placentiferâ demùm liberâ. Semina minutissima, ovato-oblonga, longitrorsùm costata, obsoletè puncticulata. Embryo elongatus, cylindraceus, rectus.

EXPLICATIO TAB. 184.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali. 2. Flos cum figuris reliquis modo eodem auctis. 3. Corolla secta et arte explicata. 4. Pistillum. 5. Capsula dehiscens. 6. Capsulæ sectio transversa. 7. Semen.

TRIB. VI. VERONICEÆ. Benth.

VERONICA. Linn.

Calyx 4-5-fidus vel 2-phyllus foliolis 2-fidis, sæpè compressus. Corolla subrotata, limbo 4- rarò 3- vel 5-partito, laciniis planis. Stamina 2, postica, divergentia, antherarum loculis divaricatis, confluentibus. Ovarium disco impositum, 2-loculare, placentis septo adnatis. Stylus simplex, stigmate capitato, vix incrassato. Capsula obcordata, septo contrariè compressa, rarò ovata acutiuscula, loculicidè dehiscens, septis placentiferis valvis mediis cohærentibus, valvis nunc integris nunc 2-fidis, aut septicidè et septifragè dehiscens valvis 2-fidis columnæ placentiferæ demùm liberæ parallelis. Semina pauca, varia, nunc ovato-lenticularia, plana vel marginibus inflexa, testâ et tegmine tenuissimo induta, nunc cymbiformia vel strongylo-navicularia integumentis primariis dorso diruptis concavitate deformiter glomeratis tegmine solo munita, nunc complanato-orbicularia membranaceo-alata, sed omnibus formis hilum semper et chalaza ventrales, hâc ad apicem vel sub apice, illo ad basin vel suprà basin sito. Embryo

intrà perispermum parcum crassum rectus vel homotropè cum semine leviter incurvatus, cylindraceus, radiculâ hilo proximâ vel ultrà hilum porrectâ.

Herbæ annuæ aut perennes vel suffruticuli hemisphærii utriusque, sed præcipuè borealis temperatioris, hospites vel frutices hypernotii arborescentes. Folia opposita, rarò verticillata, rarissimè sparsa, serrata vel inciso-dentata. Flores spicati spicis axillaribus vel terminalibus vel racemosi, rarò axillares. Corollæ cœruleæ vel albæ.

1. VERONICA ANAGALLIS. Linn.

V. caule erecto vel ascendente, subfistuloso; foliis sessilibus lanceolatis vel lineari-lanceolatis, acutis, argutè serratis, rariùs integerrimis; racemis axillaribus, oppositis, bracteis linearibus pedicello patentissimo subbrevioribus; calyce 4-partito, laciniis lanceolatis; corollà parvulâ calycem vix excedente, stylo elongato, stigmate capitato, sub-2-lobo; capsulâ ovatâ, rotundatâ vel turgidâ, subemarginatâ; seminibus ovatis, antrorsùm planis, basi hilo, sub apice chalazâ notatis.

Anagallis aquatica caule concavo. *Cæsalp., De plant., p.* 336.

Berula major. *Tabernæm., Kræterb., vol.* 2, *p.* 416.

Anagallis aquatica major. *Johns. Ger., Herb., p.* 620, cum ic. Tabernæmontani.

Veronica Anagallis. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *p.* 16. — *Fl. dan., tab.* 903. — *Engl. bot., tab.* 781. — *Hook., Fl. lond., ed.* 2, *vol.* 2, *tab.* — *Poit. et Turp., Fl. par., tab.* 12. — *Hayne, Arzneigew., vol.* 4, *tab.* 1.

Veronica anagalloides. *Guss., Pl. rar., p.* 5, *tab.* 3.

Hab. Non infrequens est hæc planta ad rivulorum et canaliculorum margines insularum omnium Canariensium : in locis siccioribus communior forma Gussoneana.

Distrib. geogr. Crescit hæc planta per totum hemisphærium boreale ab Upsaliâ Suecorum (*Wahlenberg*), usquè ad Fortunatas et à Canadâ (*lady Dalhousie!*), usquè in imperium Mexicanum (*Berlandier!*). Eam quoque in Africâ australi ad rivulos in Zitzikammâ legit cl. Krauss!

2. VERONICA BECCABUNGA. Linn..

V. caule pleno, procumbente, ramis erectis, foliis petiolatis, ovato ellipticis, crassis, crenatis, nitidis; bracteis lineari-lanceolatis pedicellum demùm patentem æquantibus; calyce 4-partito, laciniis ovato-lanceolatis; corollâ parvâ; stylo longiusculo, stigmate capitato;

capsulâ subrotundâ, turgidulâ, subemarginatâ; seminibus ovato-rotundatis, planiusculis, junioribus alâ brevi cinctis.

Sion. *Brunfels.*, *Eic.*, *p.* 169.

Sium. *Fuchs.*, *Hist.*, *p.* 725.

Anagallis aquatica sive Beccabunga Germanorum. *Pena et Lob.*, *Adv.*, *p.* 195. — *Lob.*, *Obs.*, *p.* 248.

Anagallis aquatica. *Dod.*, *Pempt.*, *pag.* 593.

Beccabunga. *Riv.*, *Monop. irr.*, *tab.* 100.

Veronica Beccabunga. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 16. — *Fl. dan.*, *tab.* 511. — *Engl. bot.*, *tab.* 655. — *Hook.*, *Fl. lond.*, *ed.* 2, *ic.* — *Poit. et Turp.*, *Fl. par.*, *tab.* 11.

Hab. Hanc plantam in insulis Canariensibus invenit Riedlé (vid. *Buch*, *Phys. Beschr.*, *pag*....).

Distrib. geogr. Occurrit hæc species in hemisphærio boreali ab Upsaliâ Suecorum (*Wahlenberg*), usquè ad insulas Canarienses et in Æthiopiâ ubi eam in summis Alpibus ad altitudinem 1300-1400 pedum legit cl. Schimper; à Canadâ quoque (*lady Dalhousie!*), in Carolinam protenditur (*Pursh*).

3. VERONICA ARVENSIS. Linn.

V. caule decumbente, ramis assurgentibus; foliis oppositis, ovatis, cordatis, crenato-serratis, inferioribus petiolatis, superioribus, sensim in bracteas lanceolatas, integerrimas, florem æquantes abeuntibus; floribus ad apicem ramorum laxè spicatis, pedicellis calyce in lacinias 4 lineari-lanceolatas inæquales diviso duplò brevioribus; stylo brevissimo, stigmate orbiculari; capsulâ obcordatâ, lobis rotundatis, compressâ; seminibus ovatis, complanatis, rugosulis, hilo ad basin chalazâ medio sitâ, embryone minimo recto.

Alyssum. *Column.*, *Phytob.*, *tab.* 8.

Alsine serrato folio hirsutiori, floribus et loculis cauliculis adhærentibus. *J. Bauh.*, *Hist.*, *vol.* 3, *pag.* 367.

Veronica Arvensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 18. — *Fl. dan.*, *tab.* 515. — *Engl. bot.*, *tab.* 734. — *Hook.*, *Fl. lond.*, *ed.* 2, ic.

Hab. Non infrequens est hæc planta in arvis et ad muros insularum Canariensium.

Distrib. geogr. Cives est Europæa in Americâ metæca.

4. VERONICA DIDYMA. Ten.

V. caule prostrato; foliis ovato-cordatis, superioribus ovatis; floribus axillaribus, pedunculis folium æquantibus vel sublongioribus, fructiferis recurvis; calyce 4-partito, subæquali, laciniis latè ovatis, basi imbricantibus, apice attenuatis, subacutis, conspicuè venosis;

stylo capsulæ lobos excedente, stigmate orbiculari; capsulâ obcordato-2-lobâ, turgidâ, lobis globosis, densè glanduloso-pubescentibus, loculis 8-10-spermis; seminibus strongylo-navicularibus, embryone longiusculo.

Veronica agrestis. *Engl. bot.*, *tab.* 783. — *Fl. dan.*, *tab.* 449. — Non Linn.

Veronica Didyma. *Ten.*, *Prodr. in Fl. neap.*, *vol.* 1, *pag.* 6. — *App.*, 5, *pag.* 3. — *Syll.*, *pag.* 19. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 1, *pag.* 101. — *Godr.*, *Fl. de Lorr.*, *vol.* 2, *pag.* 163.

Veronica polita. *Fries*, *Prim. fl. suec.*, *ed.* 1, *pag.* 63; *ex eodem ed.* 2, *pag.* 1. — *Reichb.*, *Cent.*, *tab.* 246, *figg.* 404 et 405. — *Hook.*, *Brit. fl.*, *ed.* 5, *pag.* 237. — *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 610.

Veronica agrestis β didyma. *Boreau*, *Fl. du centre de la France*, *vol.* 2, *pag.* 367.

Hab. Specimina hujus speciei à Canariâ misit Preauxius et hùc forsan referenda *V. agrestis* Link in *Buch Phys. Beschr.*, *pag.* 142, aut Floræ nostræ quoque consors (quod non insperabile) habenda species sororia.

Distrib. geogr. Occurrit hæc forma per totum orbem veteribus notum à Scandinaviâ meridionali ad Mesopotamiam (Exped. Chesney n. 96!) et insulas Fortunatas.

TRIB. VII. RHINANTHEAE. Benth.

TRIXAGO. Stev.

Calyx tubulosus vel subcampanulatus, 4-fidus vel 4-dentatus, laciniâ quintâ deletâ. Corolla ringens, labio superiore galeato integerrimo, inferiore 3-fido, laciniis planiusculis, subæqualibus. Stamina 4 tubo corollæ inserta, didynama, antheris 2-locularibus, loculis parallelis, basi sagittato-divaricatis mucronatis. Ovarium ad basin glandulâ anticè stipatum, 2-loculare, multiovulatum. Stylus 1, stigmate capitato sub-2-lobo. Capsula cylindraceo-elliptica vel ovata, 2-locularis vel septis inflexis placentiferis elongatis spuriè 4-locularis, apice loculicidè dehiscens vel per totam longitudinem loculicidè 2-valvis, valvis medio septa placentifera gerentibus, polysperma. Semina parva, pendula, subincurva, hilo et chalazâ notata, longitrorsùm striata vel leviuscula, integumento duplici tecta, exteriore tenuissimo hyalino, interiore coriaceo cum perispermo parco coalito. Embryo cylindraceo-claviformis vel ovatus, rectiusculus, axilis.

Herbæ erectæ, strictæ, caulibus simplicibus vel ramosis vasti cra-

teris Mediterranei oras et regiones occidentales temperatiores incolentes. Folia opposita, sessilia, lineari-lanceolata vel oblonga, dentata vel inciso-dentata. Flores oppositi axillares, sessiles sæpè in spicam terminalem digesti.

LASIOPERA.

Capsula ovato-rotundata, per totam longitudinem loculicidè dehiscens valvis medio septa placentifera gerentibus, demùm 2-partitis; seminibus lineato-costulatis.

1. TRIXAGO MAXIMA. Willd. (sub Rhinantho).

T. caule erecto, *pilis rectis patentibus hirsuto;* foliis oblongis, dentatis, *molliter pilosis*, floralibus rhomboideo-ovatis, pilosissimis; spicâ densâ pyramidatâ; calyce campanulato-inflato, dentibus brevibus; *corollâ amplâ, aureâ,* labii inferioris superiore multùm longioris laciniâ intermediâ majore; *antherarum loculis ellipticis*, hirsutis, stylo apice clavato, stigmate sub-2-lobo.

Crista galli spicata, flore luteo magno, Messanensis. *Raj., Hist., pag.* 769.

Pedicularis Cretica maxima amplioribus foliis et floribus. *Tournef., Coroll., pag.* 9.

Rhinanthus maximus. *Willd., Sp. pl., vol.* 3, *pag.* 189, non Lamck. nec Desf. — *Sieb., Exsicc. Cret.! propè Rettimo.*

Bartsia Trixago. *Sibth., Fl. græc., tab.* 585.

Hab. Specimina hujus speciei à Canariâ misit Despréaux.

Distrib. geogr. Occurrit hæc forma ad orientem præcipuè magni crateris Mediterranei.

Obs. Diversam valdè à sequente, folia tactu lenia indicans, scripsit b. Despréaux. A plantâ Creticâ et à speciminibus ab indefesso Gustavo de Monbret propè Catanam in Siciliâ lectis nullo modo differt. Discrimina quæ ex sicco eruere licuerit, litteris cursivis in charactere utroque signavimus.

2. TRIXAGO VERSICOLOR. Lamck. (sub Bartsiâ).

T. caule erecto, *pilis incurvis deflexis appressis hirto*, foliis oblongis vel linearibus, dentatis, *hirtis, scabris*, floralibus ovato-lanceolatis pilosissimis; spicâ densâ; calyce campanulato-inflato, dentibus brevibus; *corollâ mediocri, labii inferioris albescentis superiore purpureo sublongioris* laciniâ intermediâ minore; antherarum loculis ovatis glanduloso-hirsutissimis; stylo apice clavato, stigmate sub-2-lobo.

Trixago apula. *Columm., Ecphr., tab.* 197.

Pedicularis versicolor spicata. *Tournef., Coroll., pag.* 9.

Alectorolophus italica versicolor spicata. *Barrel., tab.* 666.

Rhinanthus versicolor. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 61. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 3, *pag.* 190.

Bartsia versicolor. *DC.*, *Fl. fr. suppl.*, 477.

Bartsia bicolor. *DC.*, *Ic. pl. rar. Gall.*, *tab.* 10.

Lasiopera rhinanthina β bicolor. *Hoffm. et Link*, *Fl. port.*, *tab.* 58, icon. dextera.

Bartsia Trixago b versicolor. *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, *vol.* 2, *pag.* 152.

Hab. Legimus hanc plantam in declivibus herbosis circà *Teghestem* superiorem et alibi in regione sylvarum Teneriffæ eamque à Canarià misit Despréaux.

Distrib. geogr. Species est per totam regionem maris Interni sparsa undè in Lusitaniam et per littora Oceani occidua usquè in Pictonum terras ad Carantoni ostia (Lesson, *Fl. Rochefortine*, *pag.* 377), et in Armoricæ insulam Vindilim (DC., l. c.) protruditur.

PARENTUCELLIA.

Capsula cylindraceo-elliptica, apice tantùm loculicidè dehiscens, seminibus minimis læviusculis. — Hùc spectat Trixago latifolia quæ Parentucellia floribunda Viv.

3. TRIXAGO VISCOSA. Linn. (sub Bartsiâ).

T. caule erecto, infernè subramoso, pilis crispis glanduligeris piloso; foliis oblongolanceolatis, serrato-dentatis, scabris; spicâ elongatâ laxiusculâ viscosâ, bracteis lineari-lanceolatis apice filiformibus; calyce cylindraceo, tubuloso, striato, laciniis linearibus acutis; corollæ sulphureæ labiis subæqualibus; antherarum loculis ellipticis, apice obtusis, basi sagittato-acuminatis, subhirsutis; stylo filiformi, supernè dilatato, stigmate capitato; capsulâ ellipticâ, apice hirsutâ, calycis persistentis tubum vix excedente.

Euphrasia latifolia viscata serrata. *Moris.*, *Hort. r. blaes.*, *pag.* 264.

Euphrasia lutea latifolia palustris. *Ejusd.*, *Hist.*, *pars* 3, *pag.* 432.

Euphrasia lutea palustris. *Pluk.*, *Alm.*, *pag.* 142; *Phytogr.*, *tab.* 27, *fig.* 5.

Alectorolophos italica luteo-alba. *Barrel.*, *Ic.*, 665.

Euphrasia lutea latifolia palustris. *Raj.*, *Cat. pl. Angl.*, *pag.* 102. — *Synops. st. Brit.*, *pag.* 163.

Bartsia viscosa. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 839. — *Lightf.*, *Fl. scot.*, *vol.* 1, *pag.* 321, *tab.* 14. — *Engl. bot.*, *tab.* 1045.

Rhinanthus maxima. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 61. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 2, *pag.* 34. — Non Willd.

Hab. Non infrequens est hæc planta in herbosis sylvaticis propè *Tegueste*, *las Mercedes*, *Agua Mansa* et alibi in Teneriffâ eamque ex insulâ Palmâ mense Julio fructiferam traximus.

Distrib. geogr. Ab oris maris Interni per Oceani occidentalis littora usquè in Britanniam procurrit hæc species.

OROBANCHEÆ. L. C. Rich.

PHELIPÆA. Desf. — C. A. Mey.

Calyx tubulosus, 2-bracteolatus, vel dente axili abortiente 4-dentatus. Corolla ringens, labio superiore emarginato vel 2-fido, inferiore 3-fido, patente, ad faucem sæpè inflato. Stamina 4, didynama, corollæ tubo ad basin vel suprà basin inserta, inclusa. Antheræ 2-loculares loculis parallelis, basi divaricatis, mucronatis, nunc omninò glabris vel ad valvulas pilosis, nunc undique lanatis. Ovarium glandulâ posticâ stipatum, 1-loculare, 2-valve, placentis 4, binis ad margines valvæ utriusquè leviter intròflexos geminatim affixis, parietalibus. Stylus incurvus, subinclusus. Stigma capitato-2-lamellare. Capsula corollâ diù emarcidâ et calyce immutato tectâ, 1-locularis, apice vel ultrà medium vel per totam longitudinem 2-valvis. Semina plurima, minima, globosula, ovata vel pyriformia, fungoso-reticulata, testâ cum perispermo carnoso coalitâ. Embryo ad basin perispermi minimus, globosus vel ovatus, acotyledoneus?

Herbæ aphyllæ, squamigeræ, ad stirpium plurimarum radices per totum orbem veterem temperatiorem parasiticæ. Caules simplices vel rarò ramosi, stricti, basi bulboso-incrassati. Flores ex axillis squamarum bracteiformium prodeuntes, spicati.

Sect. I. *TRIONYCHION*. Wallr.

Calyx 4-5-fidus, laciniis inæqualibus, acutis. Antheræ glabræ vel ad valvas magis minùsve villosæ.

1. PHELIPÆA GRATIOSA. Nob.

P. scapo simplici, semipedali, sicco dilutiùs rufo, furfuraceo-piloso, spicâ laxiusculâ,

bracteis lanceolatis acutis, calycis longitudine, bracteolis lineari-filiformibus; calyce campanulato-urceolato, 4-fido, laciniis basi lanceolato-subovatis, apice acutatis vel subfiliformibus, carinatis; corollâ elongatâ, angustâ, labii inferioris ad faucem convexo-plicati pubescentis laciniis rotundatis, crispis, crenato-denticulatis; filamentis ad basin leviter pubescentibus; capsulâ calyce longiore, ovato-oblongâ, compressâ, acutâ, rufâ, apice pubescente; seminibus globosis, fungosis, albidis.

HAB. Occurrit hæc species in Lancerottâ et in insulâ parvâ arenosâ cui nomen *Graciosa*. Stirpem nutricem cujus parasita non licuit nobis secernere.

DISTRIB. GEOGR. Stirps erit, ut probabile est, Canariensis.

OBS. Herba est satis concinna et læti coloris rufi, cujus specimina, mense augusto flagrante, deflorata corollis jam siccis imperfectisque legimus. Nomen novum plantæ non satis notæ inviti imposuimus, *O. salviæ* C. H. Schultz quodammodò refert aut *O. arenariam* Borckh., quæ ambæ Phelipææ, sed filamenta habet pubescentia seminaque globosa albida nec nigra pyriformia. Ad O. *longifloram* Pers. libenter eam retulissemus, nisi hæc, quam non nisi icone novimus, Caspii maris littorum nostræ arena sitientis Purpurariarum hospes.

2. PHELIPÆA TRICHOCALYX. NOB.

P. scapo ramoso, subpedali, furfuraceo, cœrulescente, squamis lanceolato-linearibus, acutis; spicâ laxâ, bracteis lanceolatis, apice filiformibus, bracteolis angustis vel sæpè 2-lobis, lobis filiformi-elongatis; calyce urceolato, tubo longiusculo, tenui, venoso, 5-fido, laciniis inæqualibus basi lanceolato-linearibus, denticulatis, apice longè filamentosis; corollâ angustâ, leviter incurvâ, plumbeo-cœruleâ; staminibus sub medio corollæ tubo insertis, glabris; antheris ovatis, apice rotundatis, basi sagittatis, nudis, lævibus, albis; stylo glabro, stigmatis lobis rotundatis; capsulâ ovatâ, acutâ, calyce breviore.

HAB. Hanc plantam in Canariâ radicibus *Pteridis Aquilinæ* affixam invenit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis, et forsan Provincialis specimina enim affinia, sed calycis laciniis brevioribus, propè Nicæam olim legimus.

EXPLICATIO TAB. 185.

1. Planta florida magnitudine naturali, cæteræ figuræ auctæ. 2. Calyx bracteâ suâ et bracteolis binis sulfultus, quarum altera quæ conspicua 2-fida. 3. Idem sectus et arte complanatus cum bracteolis, quarum pars inferior per pelluciditatem calycis translucet. 4. Corolla. 5. Corollæ tubus recisus ut appareant stamina. 6. Stylus cum stigmate.

3. PHELIPÆA RAMOSA. C. A. Mey.

P. scapo ramoso, breviusculo, squamis lanceolatis, spicâ tenui, laxâ, bracteolis linearibus, apice subulatis; calyce campanulato, tenui, 4-partito, laciniis lanceolatis, apice subulatis; corollâ incurvâ, sub medio angustatâ, labio inferiore ad faucem planiusculo staminibus tubo corollæ sub medio insertis, filamentis basi pubescentibus, apice glandulosis, antheris glabris; stylo corollâ breviore, glandulosulâ, stigmate capitato.

α *minor*, scapo glabro, calycinis dentibus ovato-lanceolatis, apice subulato-acuminatis, floribus luteis apice cœruleis.

β *major*, scapo molliter pubescente, calycis dentibus lanceolatis, apice subulato-setaceis, corollâ totâ lætè cœrulescente.

γ *alba*, tota alba lacinis calycinis latioribus apice setaceis, corollæ laciniis angustioribus.

Orobanche. *Camer.*, *Epit.*, *pag.* 311.

Orobanche III πολύκλωνος. *Clus.*, *Hist.*, *pars* 1, *pag.* 271.

Orobanche ramosa. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 882. — *Engl. bot.*, *tab.* 184. — *Reichb.*, *Pl. crit.*, *cent.* 7, *tab.* 696, *figg.* 933 *et* 934.

Phelipæa ramosa. *C. A. Mey.*, *Verz. Pfl. Cauc.*, *pag.* 104.

Hab. Non infrequens est hæc planta in insulâ Teneriffâ; varietatem β in Canariâ ad radices *Pisi arvensis* parasitantem invenit Despréaux, eamque *Tropæoli* et *Doronici Tussilaginis* C. H. Schultz radicibus et var. γ *Bistropogoni Smithii* Nob. MSS. adhærentem legit cl. Bourgeau.

Distrib. geogr. Occurrit hæc species per totum orbem veterem à Britanniâ et Sibiriâ ad Ægyptum et insulas Fortunatas.

OROBANCHE. Linn.

Calyx ebracteolatus, 2-phyllus, foliolis liberis vel antrorsùm aut rariùs retrorsùm coalitis, integris vel laciniatis. Capsula 2-valvis, vel valvis basi et apice cohærentibus, incompletè 2-valvis. Cætera ut in Phelipæâ.

1. OROBANCHE BERTHELOTII Nob.

O. glabrescens, scapo pilis raris roridulo, nitido, cœrulescente, squamis lanceolatis, glabrescenti-nitidis, coriaceis, spicâ cylindraceâ, pallidâ, laxiusculâ, bracteis lanceolatis acutis, calycis 2-phylli foliolis lanceolatis, 5-7-nerviis vel lineari-lanceolatis, integris vel 2-fidis,

scariosis, nervosis, glabris, albidis filamentis tubo corollini sub medio affixis, glabris; antheris albis, nudis; stylo glabro, fusco; stigmate 2-lobo; capsulâ fuscâ, elongato-ovatâ. Corollam perfectam non videmus.

Hab. Hanc plantam parasitam in insulâ Teneriffâ sub umbrâ Ericarum latitantem invenit cl. Berthelot. Non malè convenit cum speciminibus Caucasiis *O. arenariæ* M. V. Bieb., sed fortior, nec eam in hanc sodalitatem adducere ausimus.

Distrib. geogr. *O. arenaria* maris Euxini littorum hospes est nostra Canariensis.

2. OROBANCHE PRUINOSA. Lapeyr.

O. scapo 1-3-pedali, fusco-cœrulescente, furfuraceo-pruinoso; spicâ cylindraceâ, amplâ, densiflorâ, squamis linearibus, apice filiformibus, flores æquantibus; calyce 2-phyllo, foliolis angustis, 5-7-nerviis, 2-3-fidis, segmentis filiformibus; corollâ subincurvâ, albo-violaceâ, limbo undulato-repando, margine crispo-denticulato, labio superiore rotundato, vix emarginato, medio plicato, inferiore 3-fido; laciniis rotundatis, mediâ productiore ad faucem utrinque inflatâ; staminibus corollæ tubo suprà basin insertis, basi aurantiaco-subvillosis, apice albis, vix glandulosis; antheris glabris, fusco-carneis; stylo apice glanduloso, stigmate carneo, 2-lobo, lobis rotundatis.

Orobanche pruinosa. *Lapeyr., Fl. pyr. suppl., pag.* 87. — *Reichb., Pl. crit., cent.* 7, *tab.* , *fig.* 911. — *Koch, Syn., ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 613.

Orobanche grandiflora. *Bory et Chaub !, Expéd. de la Mor., Botanique, pag.* 178, *tab.* 22.

Hab. Hanc speciem radicibus falxe minoris hærentem legit Despréaux. Specimina valdè procera misit et iconem ad vivum pictam ex quâ partium colores descriptionis nostræ sumpti.

Distrib. geogr. Species est crateris maris interni hospes ab Ægypto (*Delile, Montbret !*) ad insulas nostras protensa.

ACANTHACEÆ. Juss.

ACANTHUS. Linn.

Calyx 4-partitus, laciniis posticâ 2-fidâ et anticâ longè majoribus. Corolla labio superiore abortiente 1-labiata, tubo brevi, cartilagineo, posticè integerrimo, intùs sub staminibus pilorum annulo, ad latera auriculis tubo calycino affixis, stipato, labio 3-fido. Stamina corollæ basi inserta, geminatìm approximata, subdidynama, filamentis induratis, antheris verticalibus, 1-locularibus, ciliatis. Ovarium 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis superpositis, basi affixis, ascendentibus. Stylus simplex. Stigma 2-lobum. Capsula membranacea, 2-locularis, dissepimento ligneo contrariè compressa, eoque tandem soluto loculicidè 2-valvis, 4-sperma. Semina retinaculis duris obtusis subtensa, complanato-ovata; testâ coriaceâ, tegmine hyalino, hilo laterali. Cotyledones latæ, crassæ, coriaceæ, radiculâ minimâ, rectâ, ad hilum conversâ, cotyledonibus tectâ.

Herbæ perennes vel suffruticuli, craterem vastum maris Interni et Asiam omnem etiam sub tropico incolentes. Folia opposita, inciso-vel sinuato-dentata, dentibus spinosis. Inflorescentia terminalis, spicata; spicâ densâ, bracteatâ, bracteis amplis, spinosis vel ciliatis.

1. ACANTHUS MOLLIS. Linn.

A. herbaceus, rhizocephalo amplo, folioso; foliis latis, oblongis, sinuato-incisis, dentibus muticis vel subspinosis, virentibus, glabris; spicâ elongatâ, bracteis latis, dentato-spinosis, calycis laciniâ superiore subpetaloideo; filamentis glaberrimis, nitidis; stylo glabro; capsulæ valvis lutescentibus.

Acanthus vera. *Fuchs.*, *Hist.*, *pag.* 52. Bona.

Acanthus. *Matth.* (*ed. Valgr.* 1565), *pag.* 673. — *Cam.*, *Epit.*, *p.* 442.

Acanthus mollis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *p.* 891. — *Gærtn.*, *vol.* 1, *p.* 253, *tab.* 54, *fig.* 1. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 610.

HAB. Occurrit Acanthus mollis, si quà olim hospes, nunc verè inquilinus, ad muros et in rupestribus insulæ Teneriffæ. Specimina nostra legimus in cultis propè Sanctam Crucem.

DISTRIB. GEOGR. Sparsa est hæc species per totam regionem mari Interno conterminam.

GENDARUSSA. NEES AB ESENB.

SUBGENUS DIPSAS. NOB.

CALYX 5-partitus, laciniis æqualibus. COROLLA brevis, 2-labiata, tubo lato, brevi, labio superiore fornicato vel rectiusculo, inferiore 3-fido, laciniis subæqualibus, intermediâ basi medio vel ad latera inflatâ. STAMINA 2, tubo corollino inserta, cum plicaturis nervorum piligeris alternantia. ANTHERÆ glabræ connectivo-dilatato, affixæ, subparallelæ vel altera alteri magìs minùsve superposita, inferiore in calcar productà. OVARIUM 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis planis, ascendentibus, trophospermio crasso basi affixis. STYLUS 1. STIGMA capitatum, orbiculare vel ovatum. CAPSULA unguiculata, valvis basi compressis, apice pyramidata, acuta, 2-valvis, 2-sperma, rarò 4-sperma, loculicidè 2-valvis, valvis medio septiferis. SEMINA retinaculis elongatis suffulta, lenticulata vel globoso-compressiuscula, rugosa vel muricato-scabra. EMBRYO curvatus, radiculâ deflexâ hilum spectante, cotyledonibus orbicularibus, reversis, accumbentibus.

FRUTICES Africani, ramis 2-3-tomis, rectis, divergentibus vel flexuosis. FOLIA opposita, coriacea, sæpissimè glabra, sessilia vel breviter petiolata. FLORES in cymas simplices, breves vel raró ramosas, axillares, digesti, rariùs spicati.

OBS. A reliquis *Gendarussæ* Neesii speciebus cohortem valdè concinnam et consentaneam naturæ secernimus. Arbusta sunt Africæ, mediocris staturæ, ramis 2-3-tomis, rectis, divergentibus, quandoque flexuosis, foliis sæpè ovatis lanceolatisve, coriaceis, floribus pallidis in cymulas axillares digestis, bracteis bracteolisque exiguis, sæpè lanceolatis, persistentibus et corollæ tubo brevi insignibus. Regiones solibus assiduis arsas Arabiæ, Abyssiniæ, Fortunatarum littoris, et promontorii Bonæ Spei incolunt, *Rhytiglossis* concivibus longè aspectu propriores quàm Gendarussis Asiaticis et Adhatodis, characteribus quanquàm perpaucis technicis ab his aut ab illis dirimantur. Justicieas enim aut segregare aut conjungere ex æquo difficile est: si pro generis *Gendarussæ* vel *Adhatodæ* sectione

habenda est *Dipsas*, tum alterutrius sectio erit *Rhytiglossa*, si autem in generum serie adnumeranda est *Dipsas*, tum sectio ejus erit *Rhytiglossa*. Nec nomen pro genere usurpandum, nam *Dipsadum* plurium lateraliter, plurium medio plùs minùsve inflata est corollæ faux, nullis autem ut in Rhytiglossis veris tam convexa est et rugosa. Nec aliam vidimus inter eas differentiam. In *Justiciâ Gendarussâ* L. corollæ forma valdè diversa est, tubus clausus, gracilis, faux haud inflata, staminum abortientium vestigia nulla. *Adhatoda* nostris similior, sed facies toto cœlo diversa. Hæc omnia Acanthophilis dijudicanda.

Nomen à Theophrasto mutuatum est (lib. 4, cap. 8), qui ad oras maris Erythræi καύματι perpetuo ustas nullas posse arbores venire, sed ἀκάνθας tantùm nasci sive spinas Dipsades dictas, scribit. Hæc eadem est regio quæ *Justiciam* (Dipsadem) *odoram* Vahl., inter Theophrasti Acanthas ut probabile est, adnumerandam, alit. Non una enim uti philosopho illustri apparuit, sed plura, per hos tractus arbusta sitibunda crescunt; et inter ea pro certo aggreganda est hæc Dipsas nostra, quam pro cohortis antesignano et prototypo habebimus. Commilitones erunt præter Canariensem, in Abyssiniâ *Dipsodes cordata* Hochst. et *dichotoma* ejusd., in Africâ australi *D.D. prunellæfolia* Hornsch., *cuneata* Nees, *capensis* Nees, *oleæfolia* Cham., *orchioides*, aliæque nondùm examinatæ.

1. GENDARUSSA (DIPSAS) HYSSOPIFOLIA. Nob.

G. ramis 2-3-tomis, divaricatis, junioribus 4-gonis, glabris, luteo-albis; foliis ovato- vel lanceolato-oblongis, coriaceis, glaberrimis, integerrimis, sessilibus; floribus axillaribus, solitariis vel in cymulam simplicem 3-floram digestis; bracteolis parvis, lanceolatis acutis, amplexicaulibus; calyce turbinato, laciniis angustis, lanceolatis, ciliatis; corollæ extùs pubescentis fauce latâ, labio superiore rhomboideo-ovato, labii inferioris laciniâ intermediâ latiore, basi lateraliter inflatâ; staminibus longè divaricato-exsertis, antheris subparallelis; seminibus nigris.

Ebolii Indici, s. Adhatodæ cucullatis floribus æmula, Hyssopifolia, Planta ex Insulis Fortunatis. *Pluk.*, *Alm.*, *p.* 132; *Phytogr.*, *tab.* 280, *fig.* 1.

Justicia hyssopifolia. *Linn.*, *Syst. veg.*, *p.* 63. — *Mill.*, *Ic.*, *tab.* 13. — *Vahl.*, *Enum.*, *vol.* 1, *p.* 162.

Mata prieta Canariensium.

Hab. Nascitur hic frutex in rupibus siccis regionis inferioris Teneriffæ, ubi haud infrequens; et morsus caprinos cavens, sæpè inter Euphorbiarum canariensium columellas cum *Periplocâ* aliisque arbustis, ut ramos tutè explicet, aufugium quærit.

Distrib. geogr. Species est propria insularum Fortunatarum.

Descr. Frutex 3-6-pedalis, ramosus, ramis rectis, 2-3-tomis, divaricatis, glabris, subcylindraceis, junioribus 4-gonis, cortice nitido albo, ligno lutescente fibroso. Folia opposita, crebra, sæpè subfasciculata, ovato-oblonga, apice obtusata, mucronulata, margine nervosa, integerrima, nervis in caulem productis, coriacea, crassiuscula, glaberrima, 1-nervia, intensè viridia vel luteo-viridia, sessilia. Flores axillares, solitarii, pedicellati, pedicello 2-bracteolato, vel floribus novellis ex bracteolarum axillis simpliciter, rarò duplicatim, cymosi, et tùm flos intermedius ebracteolatus. Pedicelli folio duplò breviores, angulato-teretiusculi, glabri. Bracteolæ breves, lanceolatæ, carinatæ, acutæ, basi amplexicaules, margine scariosæ, ciliatæ. Calyx turbinatus, usquè ferè ad basin 5-partitus, glaber, laciniis æqualibus,

lanceolatis vel lineari-lanceolatis, acutis, margine scariosis, breviter et spissè ciliatis. Corolla brevis, lata, ringens, pubescens, straminea vel dilutè lutea; tubo dilatato, calycem vix excedente, labio superiore lato, suberecto vel leviter fornicato, emarginato, ovato-subrhomboideo, apice truncato rotundato, inferiore sublongiore, patente, 3-lobo, lobis oblongis, medio latiore, intùs ad faucem utrinque inflato. Stamina 2, corollæ tubo sub fauce inserta, cum fasciculis pilorum (staminum abortientium rudimentis), alternantia, divaricato-exserta, filamentis planis, glabris, antherarum loculis connectivo dilatato sagittato affixis, subparallelis, altero basi in auriculam brevem protracto. Ovarium cupulæ crassæ antrorsùm dentatæ impositum, elongato-ovatum, glabrum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis planiusculis, basi ubi affixa latis, apice attenuatis, erectis. Stylus filiformis, basi glanduloso-pilosus. Stigma simplex, capitatum, rotundato-pyramidatum, papillare. Capsula calyce et bracteolis persistentibus immutatis stipata, claviformis, apice breviter mucronata, 2-locularis, 2-valvis, valvis infernè complanatis et in unguem attenuatis, dorso canaliculatis, loculis ovulorum abortu sæpissime 1-spermis. Semina retinaculis elongatis, sublinearibus, basi latioribus, concavis, apice subulato-2-dentulatis subtensa, globulosa, subcompressa, nigerrima, scabrella.

OLEINEÆ. Hoffm. et Link.

OLEA. Linn.

Calyx cyathiformis, brevis, 4-dentatus, dentibus quandoque obsoletis. Corolla 4-partita, tubo brevi, limbo planiusculo, laciniis in præfloratione valvatis, margine introflexis, stamina arctè includentibus, rarò apetala. Stamina 2, corollæ tubo inserta ejusque laciniis alternantia, lateralia postico et antico deficiente, rariùs 3 postico solo abortivo, in apetalis hypogyna. Ovarium 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis ab apice septi pendulis. Stylus crassus, brevis. Stigma capitatum, compressum, emarginatum vel 2-fidum. Drupa baccata, putamine osseo, abortu sæpissimè 1-locularis, 1-sperma. Semen inversum, testâ tenui cum perispermo carnoso oleifero connatâ, basi verâ hilo, apice chalazâ notatâ, raphes vasculis adhærentibus percursa. Embryo axilis, rectus, cotyledonibus foliaceis, radiculâ hilo conversâ.

Arbores vel frutices crateris Mediterranei, Asiæ et totiùs Africæ cives. Folia opposita, integerrima, sæpissimè sericeo-glaucescentia. Flores racemosi, racemis axillaribus erectis vel pendulis ebracteatis, vel paniculati.

1. OLEA EUROPÆA. Bertol.

α *Oleaster*. Arbor insignis, 40-50-pedalis, surculis rectis folia lanceolata aut alia buxum referentia gerentibus, trunco erecto ramis flexilibus, fructu elliptico.

Κότινος. *Theophr.*, *lib.* 2, *cap.* 3.

Ἀγριελαία, ἣν ἔνιοι κότινον καλοῦσιν. *Diosc.*, *lib.* 1, *cap.* 138.

Olea sylvestris sive Oleaster. *Pena et Lob.*, *Adv.*, *pag.* 422.

Oleaster. *Clus.*, *Hisp.*, *pag.* 48.

Olea oleastriformi folio et fructu. *Bonann.*, *Ic.*, *tab.* 147.

Olea europæa β. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 11.

Olea europæa A sylvestris. *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 10.

Olea europæa, Oleaster. *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, *vol.* 6, *pag.* 6. — *Parlat.*, *Fl. panorm.*, *pag.* 8.

Olea europæa. *Schousb.*, *Jaggt. ofv. Marok.*, *pag.* 15. — *Viv.*, *Fl. lib. Spec.*, *pag.* 1. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 1, *pag.* 45.

Azebuche Canariensium.

β *cerasiformis*. Frutex, ramis debilibus foliis elongato-linearibus, mucronulatis, subtùs subglabris, ferè concoloribus, racemis compositis divaricatis, drupis parvis subrotundis.

Oleæ europææ sp. valdè simile Oleæ glabellæ. *R. Br. Verzeichn. d. auf Mad. wildwachs. Pfl. in Buch, Can.*, *pag.* 192.

Olea europæa var. maderensis. *Lowe, Nov. fl. mad.*, *pag.* 15.

Hab. Occurrit hæc arbor in collibus siccis Teneriffæ Canariæ et Palmæ, in sylvis quoque primævis inter lauros et ardisias crescit et nomine etiam Gætulo *Azebuche* noscitur. Fuit et sylva ingens circà urbem Palmarum oleastris et lentiscis consita cui nomen et nunc *el Lentiscal*. Olea sativa in Fortunatis haud colitur : oleum navibus ex Hispaniâ importatur. Var. β in altis montibus Canariæ invenit Despréaux.

Distrib. geogr. Oleam in oriente sylvestrem esse, aliorum forsan auctoritati fretus, asserit celeb. DC. Regionum autem calidiorum crateris ingentis maris Mediterranei proculdubiò et præcipuè Africanarum civis esse autochthon nec meteeca videtur. Syriæ? Cyrenaïcæ (*Della Cella Viviani Spec.*), Numidiæ (*Desfontaines*), Mauritaniæ Tingitanæ (*Schousbœ*), Maderæ certò! et insularum Fortunatarum!, ubi olim (ut et nunc ex auctoribus citatis in continente Africæ terrâ), sylvas veras efficiebat. Hæc ex rei herbariæ peritorum testimoniis et ex indagationibus nostris eruimus. Mirum quoque non aliter doctum Tavantium (*Trattato sull' olivo Firenze*, 1819, vol. 1, pag. 25), veterum quæ de hâc re documenta sparsa tradiderint scriptis ritè indagatis, Africam quoque præcipuè inter 28 et 33 latitudinis borealis gradum genuinam esse hujus stirpis patriam statuisse; quam verò patriam nos ab eodem gradu 28 ad 37 producimus.

Obs. In foliis var. β *Æcidium* aut ejectatio quædam oritur alba nitens margaritacea. — Hanc in foliis nullius Oleastri Europæi animadvertit doctissimus atque harum expertissimus rerum Montagneus, unde forma forsan nova. Hæc quoque manna forsitan de quâ l. c. apud cl. Loweum agitur.

NOTELÆA. Vent.

Calyx hypocrateromorpha, brevissima, 4-partita. Corolla 2-petala (1), petalis profundè 2-partitis (binis sc. utrinque connatis), in præfloratione simpliciter valvatis antheris brevioribus atque easdem vix foventibus. Stamina 2, ungui petali cujusque duplicati inserta, filamentis crassis brevissimis. Ovarium oblongo-pyriforme, 2-loculare, dissepimento contrariè compressum, loculis 2-ovulatis, ovulis geminis, collateralibus, ab apice septi pendulis. Stylus subnullus. Stigma 2-fidum vel capitatum emarginatum. Drupa baccata, putamine chartaceo, longitrorsùm costato-nervoso, abortu 1-loculari, 1-spermo. Semen inversum, testâ tenui, exaratâ, cum perispermo densè carnoso connatâ, ad raphen, quandoque membranâ arilliformi auctam, sulcatâ. Embryo brevis vel longiuscula, axilis, rectus, radiculâ hilo conversâ, cotyledonibus foliaceis, lanceolatis.

Arbusculæ vel frutices Australianæ vel arbor regionis Macaronesiæ, foliis ovato-lanceolatis, lanceolatis vel lineari-lanceolatis, coriaceis, integerrimis, sæpissimè lucidis vel glabris. Racemi simplices subsuprà-axillares gemmis 1-2 floriferis foliiferæ superpositis, bracteis connatis, persistentibus, bracteolis caducis.

Sectio I. *PICCONIA.* DC.

Petala concava sed demùm subplana. Antheræ apiculatæ. Stigma emarginatum. Raphe in membranam arilliformem expansa. Radicula elongata. — Arbor Macaronesiaca.

1. NOTELÆA EXCELSA. Nob.

N. arbor compacta 20-40-pedalis, ligno albo duro, ramis crebris, ascendentibus, teretibus, junioribus compressis, cortice albo sæpè lenticulato; foliis breviter petiolatis, lanceo-

(1) Summus Brownius (*Prodr.*, p. 523) petala 4 *Notelææ* per paria mediantibus filamentis basi connexa esse asserit, sed in præfloratione antheris tum ferè sessilibus filamentis vix dum emersis jam concreta nasci petala facilè videndum est, ergò pro binis verè gemellis habenda.

latis vel ovato-lanceolatis, acutis, integerrimis, glabris, lucidis, margine revolutis; gemmis axillaribus sæpissimè ternis; racemis simplicibus, ascendentibus, bracteis glabris, vaginantibus, bracteolis furfuraceo-ciliatis; petalis coriaceis incurvis, demum subpatulis; drupis magnis, ellipticis, tenuiter carnosis, putamine subchartaceo.

Laurus Leucodendron canariensis. *Cook, Voy.*

Olea excelsa. *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 1, *pag.* 14. — *Vahl.*, *Symb.*, *vol.* 1, *pag.* 3. — *Enum.*, *vol.* 1, *pag.* 42. — *Rœm. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 1, *pag.* 70, excl. syn. Jacq.

Picconia excelsa. *DC.*, *Prodr.*, *vol.* 8, *pag.* 288. — *Seub.*, *Fl. az.*, *pag.* 35.

Palo blanco Canariensium.

Hab. Non infrequens erat hæc planta in sylvis Teneriffæ et Palmæ et plurimæ adhùc supersunt arbores, sed vehementer deplorandum lignatoribus indiès destrui, nec conseri aut inseri ullas. Lignum enim optimum præbet ac durissimum, ad instrumenta plurima domestica cochlearia scilicet et torcularia conficienda utilissimum.

Distrib. geogr. Occurrit hæc species in Maderâ! et in Asturum insulis (Watson!)

Obs. Differentias technicas vel genericas inter Noteiæas veras nostramque frustrà quæsivimus, si forma quædam propria australibus et quasi gentilitia sit, gentis tamen sororiæ alio sub cœlo palantis faciem, qualem quoque sororum deceat esse, præ se ferunt. Eandem similitudinem *Olea europæa* vera cum Austro-Africanis et Mascarenicis exhibet. Ergò conjunximus: hoc enim cavendum est ne nimium artibus nostris in frusta concidatur naturæ operum contextus. *Picconiam* è genere in sectionem dimitti voluimus, nec viri illustris ex toto abnuimus nomen ea quanquàm omnia quæ summo patefecimus studio discrimina, secundaria sint aut specialia et genus vix, si vera edisserimus, ac ne vix pro partili habendum sit.

EXPLICATIO TAB. 186.

1. Ramus jàm floriturus. 2. Ramus alter fructifer ambo magnitudine naturali, figuræ ceteræ auctæ. 3. Ramuli segmentum cum gemmâ suprà-axillari racemum jàm projecturâ. 4. Racemus junior in præfloratione bracteâ et bracteolis excisis. 5. Racemus vegetior. 6. Vagina bractealis. 7. Bracteolarum jugum inferius. 8. Bracteolæ. 9. Racemus nondùm benè explicatus nàm petala tùm staminibus longiora. 10. Flos junior. 11. Petalorum jugum cum stamine à dorso visum. 12. Idem antrorsum visum. 13. Pistillum calyce suffultum. 14. Fructus sarcocarpio deraso ut appareat putamen. 15. Drupa longitrorsùm secta ut conspiciatur semen rimosum raphe arilliferâ percursum. 16. Ejusdem sectio transversa. 17. Semen è drupâ excerptum ut pateat raphe membranâ aucta. 18. Embryo perispermo conditus. 19. Embryo solutus. 20. Floris diagramma.

JASMINEÆ. R. Br.

JASMINUM. Linn.

Calyx tubulosus, 5-8-fidus, dentibus brevibus vel in lacinias filiformes productis. Corolla hypocrateromorpha, tubo elongato angusto cylindraceo, limbo patente 5-8 partito, laciniis æstivatione subcontortis. Stamina 2, corollæ tubo inserta et laciniis 2 diversis alternantia, inserta, filamentis brevissimis, antheris 2-locularibus, loculis parallelis. Ovarium ovatum obtusum vel apice sub 2-lobum, 2-loculare, loculis 1- vel 2-ovulatis ovulis horizontalibus (1). Stylus 1. Stigma elongatum, 2-lobum vel 2-fidum. Bacca didyma, 2-locularis vel lobi alterius abortu 1-locularis, loculis 1-spermis raró 2-spermis. Semina erecta testá coriaceâ perispermi laminâ sæpè indutâ, radiculâ inferâ, cotyledonibus magnis carnosis.

Frutices erecti, sarmentosi vel volubiles orbis veteris atque australis regionibus præsertìm temperatis extrà intràque tropicum utrumque degentes. Folia opposita, integra ternata quinata vel imparipinnata. Paniculæ terminales. Flores flavi vel albi inodori vel suaveolentes, sæpè caduci.

1. JASMINUM BARRELIERI. Nob.

J. frutex, ramis erectis, ramulis subcylindraceis, tenuibus; foliis coriaceis, glaberrimis, 3-foliatis foliolis ovatis obtusis, vel 5-foliatis, foliolis lanceolatis; calycis dentibus brevibus, subobtusis; baccâ parvâ olivæformi.

---

(1) Ovula in *Jasminis* primò horizontalia sunt septò paulò sub apice affixa, mox gradatim loculorum atque ovulorum sursùm tendentium accretione verè prodigiali obliteratur quasi loculi pars inferior, ex apicibus autem loculorum productis bacca fit biloba parte imâ tantùm 2-locularis septo non accreto divisa (sed in plurimis abortio loculi alteriùs ferè normalis est), et semina erecta evadunt. Locula in specia nostrâ nunc ambo 2-ovulata nunc alterum 1-ovulatum.

Semina elongata hinc compressa, illinc convexa, cotyledones oblongæ basi cordatæ, radiculâ ultrà lobos productâ subtriplò longiores.

Jasminum flavum odoratum. *H. P. olim ex B. Juss. in Barr., Ic., pag.* 123.

Gelsiminum trifolium odoratissimum sempervirens exoticum s. Indicum. *Barr., Ic.*, 62, non Gelsiminum Indicum flavum odoratissimum, Ferrar., *Colt. di fior. (ed. it.)*, *pag.* 393.

Jasminum foliis alternis ternatis obtusis. *Linn., Hort. Cliff., pag.* 5.

Jasminum odoratissimum. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 11, excl. syn. Ferr. — *Hort. Kew., ed.* 1, *pag.* 10. — *Lamck., Encycl., vol.* 3, *pag.* 219, excl. syn. Ferr. — *Curt., Bot. mag., pag.* 285. — *DC., Prodr., vol.* 8, *pag.* 312.

Hab. Occurrit hæc stirps, de die saltem inodora, in rupestribus siccis et in dumetis regionis inferioris insularum Teneriffæ et Palmæ. Sæpè etiam usquè ad regionem sylvosam obrepit vel inter *Euphorbiæ canariensis* ramos veluti post ericium refugium sibi quærit.

Distrib. geogr. Species est Canariensis et Maderensis.

Obs. Maxima orta est confusio et nomen plantæ nostræ ineptissimum datum fuit ex errore Barrelieri et magni Linnæi qui eam cum *Gelsimino Indico flavo odoratissimo* Ferrarii promiscuè descripserunt. Facile autem ex icone Ferrarianâ videndum est plantæ suæ flores multò majores esse aliamque petalorum formam, fructus quoque (et hoc etiam ex icone patet), magnitudine olivæ esse exiguæ dicitur — *della grandezza delle ulive più piccole.* — Nostræ autem hordei granorum geminorum vix majores. Præterea jucundissimum esse florum odorem propriis verbis atque ipsa eorum cadavera pulchra etiam sicca bene olere asserit Ferrarius; — *hanno un odore soavissimo, etiandio i cadaveri loro belli e secchi.* — Hac *Jasmino officinali* L. *J. revoluto* aliisque accidit sed nostro certè nunquam, unde *Jasminum revolutum* Sims. hanc descriptionem referre suspicamur aut aliam quandam Indicam hortis id temporis cultam et mox amissam. Expers ex toto odoris *Jasminum* hoc falsò pro *odoratissimo* habitum et in Maderâ et in Fortunatis invenimus. Debilem in hortis exspirare odorem ab auctoribus obsequenter forsan ob nomen dicitur. Credibile est ergò plantam nostram à Maderâ allatam speciei Indicæ nomen usurpâsse quod *Gelsemino verè odoratissimo* Ferrarii cùm innotuerit restituendum, nostræ novum, quod fecimus, faciundum.

MYRSINEACEÆ. ALPH. DC[1].

PLEIOMERIS. ALPH. DC.

FLORES 5-6-7-meri, sæpiùs hexameri, polygami. CALYX coriaceus, campanulatus; lobis ovatis, obtusis, tubo sublongioribus, longitudinaliter 4-6-nerviis, margine enerviis membranaceo-subciliatis, æstivatione sinistrorsùm subcontortis. COROLLA calyce quadruplò longior, lobis lineari-lanceolatis, basi in tubum subconnatis, apice liberis, vix patentibus, æstivatione ad quincuncialem accedente, lobis nempè 2 exterioribus, 3-4-5-interioribus variè imbricatis, uno interdùm utrinque à vicinis margine tecto. STAMINA corollâ subbreviora. FILAMENTA brevissima, versùs apicem tubi inserta, infrà cum corollâ manifestè coalita. ANTHERÆ filamentis multò longiores, erectæ, lanceolatæ, acutæ, biloculares, loculis rimâ longitudinali dehiscentibus. POLLEN ovoideum? OVARIUM ovoideo-conicum, liberum, striatum, uniloculare. STYLUS cylindraceus, corollâ brevior, apice acutus et frequenter uncinatus. PLACENTA centralis globosa, apiculata, breviter stipitata, ovulis 12-15. DRUPA sphærica, exsucca, stylo truncato terminata. SEMEN maturum ignotum.

ARBUSCULA habitu Lauri, undique glaber. FOLIA alterna, ovali-oblonga, vel oblonga, obtusiuscula, in petiolum brevem attenuata, integra, valdè coriacea, penninervia, nervis nervulisque distinctissimis, areolis intrà nervulos medio 1-2-punctatis, punctis pellucidis. FASCICULI florum axillares, multiflori, basi bracteis ovatis imbricatis tecti, petiolo breviores, floribus sessilibus. — Differt à Myrsine placentâ

(1) Myrsineacearum Canariensium descriptiones iterùm pro opere nostro revisas communicavit clariss. atque amiciss. Alph. DC.

multiovulatâ, flore majore, polline verisimiliter ovoideo, stigmate aucto; ab Heberdeniâ corollâ non rotatâ, ovulis minùs numerosis; ab Ardisiâ æstivatione et inflorescentiâ; ab omnibus, numero partium floris, nec non floribus sessilibus. Æstivatio calycis variabilis videtur.

1. PLEIOMERIS CANARIENSIS. Alph. DC.

Sceroxylon canariense. *Willd. mag. Berl. naturf. freund*, 3, *pág.* 59.

Manglilla Canariensis. *Rœm. et Sch., Syst.*, 4, *pag.* 505.

Myrsine Canariensis. *Spreng., Syst., vol.* 1, *pag.* 663. — *Alph. DC., Trans. linn. Soc., vol.* 1, *pag.* 111.

Pleiomeris Canariensis. *Alph. DC., Ann. sc. nat., sér.* 2, *vol.* 16, *pag.* 87; *Prodr., vol.* 8, *pag.* 105.

Marmolan incolis Canar. et ex Viera, *Cat. ms. Mirmulano* et *Murmuran* (1).

Hab. In convallibus umbrosis secus torrentes Teneriffæ ad sylvam *Agua Garcia*, *las Cuevas negras*, propè *Garachico*, et in insulâ Palmâ (fide incol.), nec non in Canariâ (Despr.).

Distrib. geogr. Planta est omninò Canariensis.

Descr. Folia 4-6 poll. longa, 2-4 poll. lata. Fasciculi florum 3-8-flori. Bracteæ lineam longæ lataeque, nunc subciliatæ. Calyx 1 1/2 lin. longus, lobis interdum ciliolatis. Corolla albida.

EXPLICATIO TAB. 187.

1. Flos auctus. 2. Corolla junior supernè visa, ut conspiciatur æstivatio. 3. Flos apertus. 4. Corolla secta et patefacta. 5. Calyx auctus. 6. Flos numero quaternario. 7. Pistillum. 8. Stamen. 9. Stamen à tergo visum. 10. Sectio longitudinalis ovarii calyce cincti, *a* bractea, *b* calyx, *c* placenta cum ovulis nidulantibus. 11. Ovarium post anthesin longitudinaliter sectum, *a* placenta ovulis tecta.

HEBERDENIA. Alph. DC., ex H. Banks.

Calyx 5-partitus, lobis ovato-acutis, æstivatione sinistrorsùm contortis. Corolla 5-partita, rotata; lobis lanceolatis, æstivatione quincunciali, 2 paulò exterioribus, 3 interioribus inter se subcontortis.

(1) Hùc referendam esse arborem Hierrensem fabulosam suspicatur Viera *Cat. ms.* ad voc. *Marmolan* « Hay fundamenta para opinar, que el admirable arbol distilador de la isla del Hierro era un frondosissimo Marmolan. » Alli llaman á estos arboles *Codernos*. » Webb in litt.

Stamina 5. Filamenta cum basi loborum corollæ connata, ligulata, acuminata. Antheræ 2-loculares lineari-acuminatæ, basi 2-lobæ, versùs medium affixæ, in alabastro erectæ et filamento subbreviores, per anthesin effetæ horizontales demùm contortæ. Loculi nervo longitudinali in locellos subdivisi. Pollen (dùm siccum) ovoideum. Ovarium liberum, subsphæricum. Stylus filiformis, subulatus, longitudine filamentorum. Ovula plurima, in seriebus 4-5 concentricis, alternatìm circà placentam supernè liberam centralem globosam disposita, pleraque in alabastro abortiva. Drupa globosa, 1-sperma.

Arbor 30-40-pedalis. Folia obovata, integra, glabra, cartilaginea, punctata, basi in petiolum brevem angustata, supernè nitida, penninervia, punctis non pellucidis minimis. Racemi laterales, pedunculo abbreviato, pedicellis approximatis rigidis flore longioribus. — Inflorescentia ferè Myrsines, stamina Walleniæ, cætera potiùs generis Ardisiæ.

1. HEBERDENIA EXCELSA. Banks.

Ardisia excelsa. *Ait., H. Kew., vol. 1, pag.* 261. — *Alph. DC., mem., in Trans. linn. Soc., vol.* 17, *pagg.* 126 *et* 128.

Anguillaria Bahamensis. *Gærtn., Fruct., vol.* 1, *pag.* 373, *tab.* 77, *fig.* 1.

Icacorea Bahamensis. *Lam., Ill., tab.* 136, *fig.* 1.

Heberdenia excelsa. *H. Banks. Alph. DC., in Ann. sc. nat., sér.* 2, *vol.* 16, *pag.* 79 *tab.* 8, *lit. D.* (ubi fructus). — *Prodr., vol.* 8, *pag.* 105.

Myrsine Heberdenia. *Rœm. et Sch., Syst., vol.* 4. *pag.* 508.

Condalia coriacea. *Hœll, in Flor.*, 1830, *vol.* 1, *pag.* 369, ex *Low. in Hook., Journ. bot., vol.* 1, *pag.* 39.

Aderno et *Sacatero* incolis Canariensibus.

Hab. In sylvis Teneriffæ et Canariæ vulgaris. Floret februario.

Distrib. geogr. Species est Maderensis ut et Canariensis.

Descr. Folia 2-3 poll. longa (incluso petiolo 3 lin.), 9-16 lin. lata, obtusiuscula. Pedicelli 4-9 ex eodem pedunculo pulverulento-puberuli. Flores 2 lin. longi, valdè odori ex cl. Webb. Alabastra ovoidea, subacuta. Corolla calyce quintuplò longior, purpureo-virescens aut virescens, lobis in æstivatione interioribus vix ab exterioribus tectis. Stamina corollâ subbreviora. Antheræ colore griseo. Drupa 4 lin. lata, purpurascens, parùm succulenta, tamen saccharo condita edulis ex Webb.

EXPLICATIO TAB. 188.

A. 1. Ramus floridus. 2. Ramus baccifer. 3. Alabastrum. 4. Id. supernè visum cum calycis diagrammate. 5. Flos pentamerus. 6. Flos hexamerus. 7. Corolla secta et arte aperta. 8. Stamen antrorsùm visum. 9. Id. à dorso. 10. Sectio ovarii cum calyce. 11. Fructus nondùm maturus longitudinaliter sectus et quinquies auctus, *a* calyx, *b* pericarpium, *c* placenta apice perfossa. 12. Placenta longitudinaliter secta, *a* ovula abortientia, *b* corpuscula resinosa, *c* ovulum fertile. 13. Semen maturum magn. nat., *a* hilus, *b* sulcus radiculæ proximus. 14. Placentæ reliquiæ semine abstracto, magn. nat. 15. Fructus maturus longitudinaliter sectus, *a* mesocarpium, *b* endocarpium, *c* pars inferior placentæ ovulis abortivis perspicuis, *d* pars superior placentæ semen obtegens, *e* semen, *f* embryo. 16. Semen maturum, sectum et bis auctum.

B. 1. Fructus monstrosus, magn. nat. 2. Id. auctus et sectus, ubi semina 2 ad maturitatem perveniunt. 3. Fructus sectus, seminibus demptis, *a* reliquiæ placentares. 4. Semen magnoperè auctum, *a* hilus. 5. Semen transversè sectum. 6. Embryo.

Obs. Figg. 11-15 ad dissert. nostram in *Ann. Sc. nat.*, ser. 2, v. 16, t. 8, f. 2, sumptæ. — Pars tabulæ lit. *B* notata exemplar unicum fructus monstrosi à cl. pictore solo observatum exhibet.

ALPH. DC.

PRIMULACEÆ. Vent.

TRIB. I. ANAGALLIDEÆ. Baudo.

ANAGALLIS. Linn.

Calyx 5-partitus. Corolla rotata, tubo brevissimo, limbo 5-partito. Stamina imo corollæ tubo inserta, filamentis filiformibus, villosis, liberis vel basi conjunctis, antheris, ovatis, muticis, dorso affixis. Ovarium globosum, liberum disco brevi basi cinctum, 1-loculare, multiovulatum, ovulis planiusculis placentæ centrali breviter stipitatæ affixis, ascendentibus. Stylus 1. Stigma capitatum. Capsula globosa, membranacea, circumscissè operculata, polysperma. Semina ovato-angulosa, testâ crustaceâ, tegmine tenuissimo. Embryo cylindraceus in axe perispermi densè carnosi rectus, umbilico parallelus.

Herbæ raro suffruticuli hemisphærii præcipuè borealis temperati incolæ, unde per totum orbem vagatæ sunt. Rami herbacei sæpè 4-goni, foliis oppositis, integerrimis. Pedunculi axillares, 1-flori, ebracteati. Flores rubri, rosei, cœrulei vel albi.

1. ANAGALLIS ARVENSIS. Linn. Baud.

A. caule decumbente, ramis ascendentibus; foliis sessilibus ovatis lanceolatisque; pedunculis folio longioribus, corollæ laciniis sæpissimè denticulatis.

α phœnicea.

Ἀναγαλλὶς, φοινικοῦν ἔχουσα τό ἄνθος, ἄῤῥεν. *Diosc., lib. 2, cap.* 209.

Anagallis mas. *Matth. (ed. Valgris), pag.*

Anagallide maschio. *Dur., Herb. nuov., pag.* 24.

Anagallis arvensis. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 211. — *Fl. dan., tab.* 88. — *Engl. bot., tab.* 529. — *Hayne, Arzneigewachs., vol.* 2, *tab.* 45.

Anagallis arvensis rubra. *Baudo, Ann. des sc. nat.,* 2ᵉ *sér., vol.* 2, *pag.* 345.

β cœrulea.

Ἀναγαλλὶς, κυάνεον ἔχουσα τὸ ἄνθος, θήλεια. *Diosc.*, *lib.* 2, *cap.* 209.

Anagallis fœmina. *Matth.* (*ed. Valgris*, 1565), *pag.* 622.

Anagallide fœmina. *Durant.*, *Herb. nuov.*, *pag.*

Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. *Tournef.*, *Inst.*, *pag.* 142.

Anagallis latifolia. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 211.

Anagallis verticillata. *All.*, *Fl. ped.*, *vol.* 1, *tab.* 85, *fig.* 4.

Anagallis cœrulea. *Smith*, *Engl. bot.*, *tab.* 1823. — *Hayne*, *Arzneigewachs.*, *vol.* 2, *tab.* 46.

Anagallis arvensis β. *Fl. dan.*, *tab.* 1823.

Anagallis indica. *Sweet*, *Brit. fl. gard.*, *tab.* 132.

Anagallis arvensis cœrulea. *Baud.*, *l. c.*

Hab. Hujus stirpis var. α quæ in insulis Canariensibus rara est, non nisi in arvis vallis Taoroensis legimus. Var. β communis est undique in cultis et ruderatis ubi formam sæpissimè ampliatam *latifoliam* induit.

Distrib. geogr. Species est valdè polymorpha quæ totùm terræ orbem pervadit. Var. phœnicea quæ magis borealis Britanniam omnem usquè ad 58 gradum percurrit (*Watson*) et ultrà Chersonesum Cimbricum (*Flora danica*) transmissa, Londinium Gothorum attingit (*Linnæus*).

TRIB. II. ASTROLINEÆ. Baud.

PELLETIERA. A. de Saint-Hil.

Calyx 5-partitus, persistens. Corolla 3-petala, petalis hypogynis, minimis, calycis segmentis 3 anticis alternantibus. Stamina 3, corollâ longiora, petalis opposita, iisque infrà medium inserta, filamentis filiformibus glabris, antheris ovatis, basi dorso affixis, 2-locularibus, loculis utrinque obtusis, basi divergentibus. Ovarium basi disco brevi cinctum, ovatum, 1-loculare, 2-3-ovulatum. Stylus 1, ovario duplò longior, subpersistens. Stigma capitatum. Capsula globosa, 1-locularis, indehiscens, in valvas 3 solubilis. Semina 3 vel abortu 2, placentæ globosæ breviter stipitatæ cavernulis capsulæ valvis oppositis immersa, medio affixa, subcymbiformia, radiatim subrugoso-costata, puncticulata. Embryo in medio perispermi densè carnosi, cylindraceus, leviter incurvus, umbilico parallelus.

HERBA pusilla, glabra, flaccida, annua, aprica, vernalis, Americana. CAULIS erecto-diffusus, ramis divaricatis 4-gono-subalatis. FOLIA opposita ovato-lanceolata, obtusa vel mucronulata, nervis divergentibus nervosa, margine denticulato-ciliata, basi attenuata, sessilia. PEDUNCULI axillares, solitarii, tenues, ascendentes, fructiferi nutantes, folio duplò breviores.

1. PELLETIERA SERPYLLIFOLIA. NOB.

Lysimachia serpyllifolia. *Poir! Suppl. vol.* 3, *pag.* 173.

Pelletiera verna. *A. de Saint-Hil.*, *Mém. Mus.*, *vol.* 9, *pag.* 365. — *Ann. des sc. nat.*, 2ᵉ *sér.*, *vol.* 11, *pag.* 86, *tab.* 4.

Astrolinon trinum. *Baud.*, *Ann. des sc. nat.*, 2ᵉ *sér.*, *vol.* 20, *pag.* 350.

HAB. Plantulam hanc notabilem in lapideo quodam torrente ignigeno, promontorii Isetæ invenit oculatus Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Ab orbe novo deducta est in Fortunatas *Pelletiera* ut à vetere *Asterolinon*.

OBS. Si quis genus *Asterolinon* ità mutaret ut *A.* hoc *serpyllifolium* includeret, id quidem sententiæ nostræ nullo prorsùs modo alienum esset. Descrimen enim omninò technicum, stirpes aliter simillimæ, solvuntur tantùm corollæ laciniæ, petala 2 postica cum eorum staminibus et carpophylla 2 desunt. Nomen autem *serpyllifolium* quià proprium et ut priorum jus sacrum servetur, non mutandum. Est certè immortalis species, nec varietas uti suspicatur cl. Baudò.

ASTEROLINON. HOFFM. ET LINK.

CALYX 5-partitus, persistens. COROLLA calyce brevior hypogyna, rotata, limbo 5-partito, laciniis segmentis calycinis alternantibus. STAMINA 5, corollæ longiora, ejus laciniis opposita et tubi fauce inserta, antheris ovatis, dorso basi affixis, 2-locularibus, loculis utrinque obtusis, basi divergentibus. OVARIUM 1-loculare 3-5-ovulatum. STYLUS 1, ovario sublongior, subpersistens. STIGMA capitatum. CAPSULA globosa, 1-locularis, indehiscens, in valvas 5 solubilis. SEMINA placentæ centralis breviter stipitatæ cavernulis capsulæ valvis oppositis immersa, cymbiformia, angulis acutis, radiatìm rugosa, puncticulata, testâ tenui cum perispermo densè carnoso coalita. EMBRYO in medio perispermi cylindraceus, leviter incurvus, umbilico parallelus.

Herbula annua, minima, aprica, erecta, vernalis, glabra regionum crateri vasto maris mediterranei utrinque adjacentium hospitula. Rami teneri, stricti, 4-gono-subalati. Folia opposita, lineari-lanceolata, acutissima, sub-3-nervia, pellucida, venis ascendentibus venosula, margine erosociliata, sessilia. Pedunculi axillares, solitarii, tenuissimi, folio breviores, floriferi erecti, mox nutantes.

1. ASTEROLINON STELLATUM. Hoffm. et Link.

Linum minimum stellatum. *Magn. Bot. Monsp., pag.* 162.

Lysimachia Linum stellatum. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 211. — *Gærtn., vol.* 1, *tab.* 50. — *Sibth., Fl. græc., tab.* 180. — *Bertol., Fl. it., vol.* 2, *pag.* 417.

Asterolinon stellatum. *Hoffm. et Link, Fl. port., vol.* 1, *pag.* 332. — *Nees jun. Gen. Fl. germ., tab.* 11.

Hab. Hanc speciem legimus in collibus circà Sanctam Crucem insulæ Teneriffæ, eamque à Canarià misit Despréaux.

Distrib. geogr. Herba est regionis maris Interni.

TRIB. III. SAMOLEÆ. Endlich.

SAMOLUS. Linn.

Calyx 5-fidus, tubo cum ovario connato. Corolla subcampanulata, perigyna, limbo 5-partito. Stamina 5 fertilia, corollæ tubi basi inserta ejusque laciniis opposita, 5 sterilibus tubi margini vel paulò sub margine insertis alternantia, antheris 2-locularibus, ovatis, basi affixis. Ovarium seminiferum, 1-loculare, multiovulatum, ovulis placentæ centrali globosæ ventre affixis. Stylus 1, brevis. Stigma capitatum, 2-lobum. Capsula 1-locularis, seminifera, dimidio emerso 5-valvis, polysperma. Semina plurima, placentæ centralis globosæ sessilis foveolis immersa, dorso plana, lateribus et ventre protruso angulatis, hilo ventrali, testâ crustaceâ, reticulatâ, à perispermo solubili. Embryo minimus, ovatus, rectus in axe perispermi carnosi umbilico parallelus.

Herbæ per orbem sparsæ et plures hemisphærii australis. Folia alterna, integra, radicalia sæpè rosulata. Flores corymbosi, albi, pedicellis medio vel basi 1-bracteatis.

Obs. Animadversionem celeb. A. de Saint-Hil. in *Ann. sc. nat.*, 2e *sér.*, *vol.* 2, *pag.* 97, Samoli embryonem ut in Primulaceis archetypis umbilico parallelum esse nec hilo sicut summo R. Brown olim visum est conversum, veram esse ac verissumam et oculis nostris probavimus. In plantâ quoque nostrâ ut in Americanis ab ill. A. de Saint-Hilaire et cl. de Girard *Ann. sc. nat.* l. c. visis, filamenta sterilia margini ipsi tubi corollini inseruntur nec paullò sub margine ut in speciminibus Europæis quæ nuper circà Lutetiam et ad Bononiam Morinorum legimus atque examinavimus. Alia quoque, appendicibus forma, Europæis lata brevis, nostris longior angustior et verè filiformis, sed transitiones videndæ.

1. SAMOLUS VALERANDI. Linn.

S. caule erecto subramoso stricto; foliis ovatis vel spathulatis; pedicellis medio bracteolatis corollâ calyce duplò longiore, laciniis obovato-oblongis; antheris ovato cordatis subapiculatis; capsulæ valvis erectiusculis apice demùm revolutis.

Anagallis aquatica altera. *Lob.*, *Obs.*, *pag.* 249. — *Lugd. Hist.*, *vol.* 1, *pag.* 1090.

Alsine aquatica foliis rotundis Beccabungæ. *Moris.*, *Hist.*, *vol.* 2, *pag.* 323, *sect.* 3, *tab.* 24, *fig.* 28.

Samolus Valerandi. *Hort. rom.*, *vol.* 2, *tab.* 47. — *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 243. — *Gærtn.*, *vol.* 1, *tab.* 30. — *Lamck.*, *Ill.*, *vol.* 2, *tab.* 101. — *Fl. dan.*, *tab.* 198. — *Engl. bot.*, *tab.* 703. — *Schkuhr*, *Handb.*, *tab.* 40.

Hab. Vulgaris est hæc planta in insulis Canariensibus.

Distrib. geogr. Stirps est mundivaga paludum hemisphærii utriusquè cives si qua alia autochthon. Boream versùs in Britanniâ usquè ad 58 gradum scandit (*Watson*), et Scandinaviæ littora attingit (*Linnæus*).

PLUMBAGINEÆ. Juss.

STATICE. Linn.

Calyx infundibuliformis, limbo scarioso, 5-dentato, 5-plicato, persistens. Corolla hypogyna, 5-petala, petalorum limbo expanso, unguibus contorto-plicatis imà basi per filamentorum bases glandulosas connatis, vel syzygopetala 5-loba, cum staminibus et stylis involutivè marcescens. Stamina 5, libera, exserta, petalis opposita eorumque unguibus inserta. Ovarium 1-loculare, 1-ovulatum. Styli 5, exserti, distincti vel basibus incrassatis super ovarii apicem in cupellam 5-gonam connati. Stigmata apicillaria, cylindraceo-claviformia vel capitellata, papillata. Capsula tenuissima, fusiformis, apice styli basibus liberis vel in cupellam solubilem connatis coronata (1). Semen ellipsoideum, inversum, ab apice funiculi è fundo ovarii orti pendulum, integumento unico, raphe percurso, hinc umbilico, illinc chalazâ conspicuis notato, cum perispermo farinaceo sæpè parcissimo connato. Embryo axilis, rectus, cotyledonibus elongatis subfoliaceis, radiculâ brevi hilo conversâ.

Herbæ quandoque suffrutescentes, halophilæ hemisphærii utriusque temperati sed præcipuè borealis cives, radicibus fusiformibus rhizocephalos apice foliorum rosulâ coronatos vel truncos ramosos supernè foliis frondescentes edentibus. Folia crassa, integra, sæpissimè spathulata vel lineari-acicularia, sessilia vel petiolata, simpliciter vel stellato-pubescentia furfuracea vel glabra. Scapi paniculati vel corymbosi, foliosi vel squamigeri, spicis floriferis ut plurimùm secundis,

---

(1) Capsulam demùm à basi multifido-solutam calyptriformem scribit cl. Endlicher, nostrarum autem capsula, stylorum cupellâ demùm solutâ, supernè 5-valvis.

calycis limbo corollam mentiente violaceo vel albo raro luteo; corollâ albâ, roseâ vel violaceâ, caducâ.

1. STATICE PAPILLATA. Nob.

S. caule prostrato, rhizocephalo mox aphyllo, juniore folioso; foliis subrosulatis, ovatis vel lanceolatis, apice rotundatis vel emarginatis, junioribus mucronatis in petiolum brevem attenuatis, tenuibus fugacissimis; scapis aphyllis ramosissimis, intricatissimis, exilibus, decumbentibus, teretibus, papillis margaritaceis vix pilosulis densè vestitis; spicis rotundatis, densifloris; bracteâ exteriore latâ, ovatâ, acutâ, margine scariosâ, interiore magnâ, laxâ, ovatâ, apice acutâ vel subrotundâ, latissimè scariosâ, dorso glabrescente, bracteolis hyalinis elongato-lanceolatis; calyce infundibuliformi, limbo niveo demùm campanulato, segmentis crenulatis, sæpè apice mucronulatis, argutè plicatis; corollâ tenuissimâ cœruleâ, petalorum limbis angustè lanceolatis, unguibus liberis; stylis basi dilatatis, coadunatis; capsulâ 5-costatâ, truncatâ, muticâ.

Statice pruinosa. *Nob. olim in Geogr. bot., vol.* 3, *pagg.* 27 et 28, non Delile.

Hab. Copiosissima est hæc species cum *Chenopodieis* plurimis in arenâ maritimâ Purpurariarum minorum *Graciosa* et *Alegranza*.

Distrib. geogr. Species est penitùs Canariensis.

Obs. Statice pruinosa, cui summoperè affinis nostra, differt scapo rigidiore et minùs ramoso, papillis hirsutissimis nec margaritaceo-glabellis, spicis paucifloris nec floribundis circinnato-revolutis, bracteis exterioribus 2 vel 3 rotundatis, interiore rhomboideo-rotundatâ apice truncatâ angustius scariosâ dorso hirsutâ florem arctè amplexante; floribus minoribus, calycis limbo sordidè albo, pateriformi, subobtusè angulato, regulariter et obtusè plicato; petalorum limbis subovatis, capsulâ apice rotundato-obtusâ. Folia ignota.

EXPLICATIO TAB. 189.

1. Planta junior foliosa magnitudine naturali. 2. Rami segmentum cum spiculis florum auctum. 3. Ejusdem frusta magnoperè aucta ut conspiciantur papillæ. 4. Bractea exterior cum figuris omnibus quæ sequuntur, aucta. 5. Bractea interior. 6. Bracteolæ. 7. Flos junior bracteolâ stipatus. 8. Calyx fructifer. 9. Corolla è calyce erumpens. 10. Eadem è calyce excerpta. 11. Corolla explicata petalis sese invicem imbricantibus. 12. Staminum basibus ampliatis connexorum cohors ab apice capsulæ caducus. 13. Capsula. 14. Semen cum funiculo.

2. STATICE PECTINATA. Hort. Kew.

S. foliis rosulatis, spathulatis in petiolum attenuatis, crassiusculis, glabris, apice acuminatis, rotundatis vel crenatis; scapo decumbente folioso, vel arrecto aphyllo, 4-gono,

minutè albo-papillato, spicis rectis vel leviter recurvis, compressis, pectinatis; bracteis exterioribus ovatis, obtusis, interioribus amplis, elongatis, apice rotundatis, bracteolis angustis; calycis tubo angusto subhirsuto, limbo planiusculo, dentato; petalis apice lanceolatis unguibus liberis; stylis basi vix incrassatis, capsulâ trochuliformi, muticâ.

α *Solandri*, scapis arrectis, foliis spathulatis, spicis rectiusculis, bracteis cinnamomeis, calycis limbo subcarneo.

β *incompta*, scapis decumbentibus, foliosis, foliis latè obovatis, spicis elongatis revolutis, bracteis fuscis, calycis limbo albo.

γ *Corculum*, scapis decumbentibus, foliosis, foliis parvis, omnibus concinnè obcordatis, apiculo inter lobos auctis, petalis apice emarginatis.

Statice pectinata. *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 1, *pag.* 385. — *Hornem.*, *Hort. hafn.*, *Suppl.*, *pag.* 37.

Siempreviva. Canariensium, quod et omnium nomen quasi genericum.

Hab. Satis vulgaris est in orâ maritimâ Teneriffæ var. α ubi in littoribus abruptis occurrit, legimus var. β in orâ maris propè oppidum *Garachico* et alibi, var. γ à Canariâ misit Despréaux.

EXPLICATIO TAB. 190.

1. Planta florida var. α, magnitudine naturali. 2. Spicula florum cum bracteis obvoluta magnitudine prout figuræ reliquæ auctæ. 3. Bractea exterior. 4. Bractea interior. 5. Bracteola. 6. Flos. 7. Calyx. 8. Corolla. 9. Staminis pars superior cum antherâ antrorsùm visâ. 10. Petalum cum stamine. 11. Capsula. 12. Eadem longitrorsùm secta ut appareat semen à filamento pendulum. 13. Embryo.

3. STATICE PUBERULA. Nob.

S. caule brevi ramoso, foliis ad apicem ramorum crassorum aggregatis, ovato- vel spathulato-lanceolatis mucronatis, pilis hyalinis appressis stellatis utrinque puberulâ, margine undulatis, in petiolum brevem basi dilatatum amplexicaulem attenuatis; scapo subtereti breviter paniculato stellatim piloso; bracteis exterioribus brevibus ovatis mucronulatis, pilis simplicibus pubescentibus, interiore duplò longiore apice limbo brevi plicato colorato coronato; calycis limbo subæquali, croso, breviter 5-dentato; petalis apice crenatis, basi per glandulas interstamineas connatis; antheris oblongis, puncticulatis; capsulâ fusiformi, stylorum basibus incrassatis apiculato.

Statice puberula. *Nob. in Lindl. Bot. reg.*, *vol.* 17, *tab.* 1450. — *Hook.*, *Bot. mag.*, *vol.* 12, *tab.* 3701.

Hab. Occurrit hæc species in rupibus abruptis Famaræ insulæ Lancerottæ quæ freto *el Rio* superimpendent et in insulâ parvâ quæ ex adverso est *Graciosa* dictâ.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 191.

1. Planta florida magnitudine naturali. 2. Folium prout figuræ reliquæ, auctum. 3. Pilorum fasciculus radiatus. 5. Florum spicula cum bracteis. 6. Flos. 7-8. Bracteæ exteriores. 9. Bractea interior. 10. Corolla. 11. Eadem secta ut appareant petalorum bases connatæ. 12. Pistillum. 13. Capsula. 14. Semen.

4. STATICE IMBRICATA. Nob.

S. undique pube velutinâ et pilis mollissimis villosa, radice fusiformi rhizocephalo lignescente coronatâ; foliis sæpè pedalibus, oblongo-panduræformibus, lobis distinctis, latè reniformibus, obliquis, invicem imbricatis, obsoletè sinuatis, integerrimis, summo majore rotundato-3-angulari; scapo elongato, supernè paniculato latè sinuato-alato, squamis lanceolatis in apiculum productis; spicis secundis, bracteis exterioribus lanceolatis ovatisque, mucronulatis, interiore truncato apice limbo plicato colorato desinente, bracteolâ angustâ glandulam stipitatam (florem abortivum) axillâ fovente; calycis limbo lato, acutè angulato; petalis apice spathulatis, unguibus per staminum bases glandulosas conjunctis, antheris oblongis, apiculatis; stylorum basibus dilatatis in cupellam campanulatam ad apicem ovarii connatis, capsulâ fusiformi stylorum cupellâ coronata.

Statice imbricata. *Nob. in de Gir. Arm. et Stat., Ann. sc. nat., 3e sér., vol. 1, pag.* 330.

Siempreviva de la mar. Nivariensium.

Hab. Species est pulchra *S. sinuatæ* affinis sed omnibus partibus major elatiorque, quam primam capris tonsam inter villam Comitis Heptapegæi (*Conde de Siete Fuentes*) *Fuente del Cuerro* dictam et maris littora propè oppidulum *Buena Vista* invenimus, deindè tutam vegetamque habuimus ex insulâ illâ scopulosâ cui nomen *el Roque* quæ portui Garachicensi obruto opponitur.

Distrib. geogr. Planta est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 192.

1. Plantæ pars inferior. 2. Paniculæ pars superior, ambæ magnitudine naturali, figuræ reliquæ omnes magnitudine auctæ sunt. 3. Folium junius nondùm explicatum. 4. Spicula florum. 5. Bractea exterior. 6. Altera exterior. 7. Bractea interior. 8. Bracteola cum appendice. 9. Calyx. 10. Corolla calyce tecta. 11. Eadem excerpta. 12. Eadem arte aperta ut appareant ungues filamentis concretis connexi. 13. Ovarium stylis coronatum. 14. Capsula. 15. Styli bases coadunatæ.

5. STATICE MACROPHYLLA. Brouss.

S. caule brevi crasso, suffrutescente, foliis chartaceis ad apicem rhizocephali vel rami incrassati glomeratis, spathulato-oblongis, margine crispato-undulatis, versùs basim attenuatis, sessilibus, basi dilatato-amplexicaulibus membranâ integerrimâ; scapo alato, paniculâ ascendente, corymbosâ, squamis rhomboideo-ovatis, mucronatis; spicis cuneatis, alatis, densifloris, alis apice obtusis; bracteis exterioribus ovatis mucronatis, interioribus truncatis, apice limbatis, coloratis; calycis limbo lato, angulis obtusis, saturatè cœruleo; corollâ albâ, petalis apice spathulatis, unguibus per filamentorum bases glandulosas connatis; ovario tubuloso, stylorum basibus latis in cupellam campanulatam digestis coronato.

Statice macrophylla. *Brouss. ex Spreng.*, *Syst.*, *vol.* 1, *pag.* 959. — *Hook.*, *Bot. mag.*, *tab.* 4125. — *Lindl.*, *Bot. reg.*, 1845, *tab.* 7.

Hab. Legimus hanc plantam in montosis herbidis Teneriffæ ad vallem *de la Goleta* et ad montem *Bajamár*.

Distrib. geogr. Stirps est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 193.

1. Rhizocephali foliosi pars superior. 2. Paniculæ pars superior, ambæ magnitudine naturali, figuræ reliquæ magis minùsve auctæ sunt. 3. Bractea exterior. 4. Altera exterior. 5. Bractea interior. 6. Bracteola. 7. Flos bracteis involutus. 8. Calyx à tergo visus. 9. Corolla calyce induta. 10. Corolla. 11. Petalum cum stamine ungue à tubo staminum basibus agglutinatis confecto abrepto. 12. Staminis antrorsùm visi pars superior. 13. Ovarium cum stylorum agmine concreto.

6. STATICE ARBORESCENS. Brouss.

S. caule frutescente; foliis ad apicem ramorum glomeratis, pergameno-chartaceis, lanceolatis, margine crenato-crispatis, basi attenuatis, petiolatis, petiolis basi ampliatis, amplexicaulibus membranâ integrâ; scapo versùs apicem alato, paniculâ dilatatâ, spicis complanatis alatis, laxifloris, alis apice acutis; bracteis exterioribus ovatis, acutis, interiore oblongâ, acutiusculâ apice subscariosâ; calycis limbo dilutè cœruleo, angulis acutis; corollâ lacteâ, petalis apice lanceolatis, unguibus per filamentorum bases glandulosas connatis; ovario tubuloso, styli basibus incrassatis erectis in cupellam connatis coronato.

Statice arborescens. *Brouss.*, *Elench. hort. Monsp.*, 1805, *pag.* 85. — Nomen sine descr.

Statice arborea. *Willd.*, *Enum. hort. berol.*, 1809, *vol.* 1, *pag.* 337. — *Schult.*, *Syst.*, *vol.* 6, *pag.* 797. — *Lindl.*, *Bot. reg.*, 1839, *tab.* 6. — *Hook.*, *Bot. mag.*, *vol.* 66, *tab.* 3776.

Hab. Hanc plantam in continente Teneriffæ terrâ jam pridem uti creditum fuit extirpatam, quamque in hortis tantùm hospitatam viderunt solertissimi viri Chr. Smith et Leopoldus de Buch, recuperavit cl. Berthelotius, qui eam in scopulis duobus ab omni parte præcisis propè sinum angustum *el Burgado* dictum ad occasum Portûs Orotavensis omnium primus indigenam post Broussonetium legit et nos reperti felicis participes fecit. Hujus loci aspectum tabellâ exprimi statuimus, vid. *Atl. vues phytostatiques, planche* 8, *fig.* 3. Eam nuper in rupibus Teneriffæ oppositis invenit cl. Bourgeau cautibus insidentem loco dicto *La Dehesa de los Frayles*.

Distrib. geogr. Stirps est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 194.

1. Ramus secundarius florifer. 2. Ramus fortior florifer scapo abscisso ambo magnitudine naturali. 3. Spica multiflora ut et figuræ omnes quæ sequuntur magnitudine aucta. 4. Spicula uniflora. 5. Bractea exterior. 6. Bractea interior. 7. Calyx longitrorsùm sectus ut conspiciatur corolla. 8. Corolla secta et explanata ut petalorum ungues filamentis basi glanduligeris connexi appareant. 9. Petalum cum stamine arte avulsum. 10. Ovarium staminum cupellâ coronatum. 11. Ejusdem pars superior longitrorsùm sectum. 12. Staminis pars superior cum antherâ antrorsùm visa. 13. Eadem à tergo visa. 14. Staminis pars superior cum antherâ effetâ.

7. STATICE PREAUXII. Nob.

S. caule frutescente, foliis brevibus latè subrotundatis vel triangularibus, crassis, coriaceis, margine eroso-undulatis, longè petiolatis, petiolo teretiusculo basi dilatato amplexicauli; scapo complanato angulis acutis vix marginato, spiculis planis exalatis, bracteâ interiore apice truncatâ, subscariosâ, exterioribus oblongis acuminatis vix duplò longiore; calycis limbi ampli angulis muticis; petalorum unguibus per filamentorum bases glandulosas connatis; ovario subcylindraceo, apice styli basibus mediocriter dilatatis, erectis, in cupellam apice latiorem connatis coronato.

Hab. Hanc speciem *S. arborescenti* affinem sed ut videtur, ex specimine cui scapus emeritus et quasi enectus, diversam, à Canariâ misit Despréaux.

Distrib. geogr. Planta est Canariensis.

8. STATICE BRASSICÆFOLIA. Nob.

S. radice lignosâ, tortuosa, rhizocephalis 1-3 foliorum cicatricibus proximatis notatis coronatâ; foliis molliter pubescentibus, subcinereis ad venas purpurascentibus, panduri-

formibus, lobo terminali ovato vel ovato-lanceolato, basi subcordato, petiolo pubescente, lobulis parvis lanceolatis sæpè discretis oppositisque adaucto subbreviore, basi amplexicaulibus membranâ margine scariosâ apice utrinque dentatâ; scapo usque ad medium vel paulò ultrà medium alato; bracteâ interiore apice brevissimè limbatâ; calycis cœrulei limbo subobtusè denticulato; petalis junioribus apice latè obcordatis demùm rotundato-ovatis.

Hab. Hanc plantam in Gomerâ insulâ loco dicto *El risco de las Sulas*, *Lugar de Agulo*, die 16 aprilis 1845, florentem necdùm fructiferam legit Cl. Bourgeau.

Distrib. geogr. Stirps est Gomeræo-Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 195.

1. Planta integra magnitudine naturali. 2. Florum spicula, prout figuræ reliquæ, aucta. 3. Bracteæ exteriores. 4. Bractea interior. 5. Pars calycis longitrorsùm secti et arte explicati. 6. Petala duo juniora basi connata cum staminibus. 7 Pistillum.

9. STATICE MACROPTERA. Nob.

S. radice....; foliis amplis pilis brevissimis utrinque molliter velutinis, lobo terminali maximo, ovato-lanceolato vel lanceolato, in lobos latos ovatos sæpissimè alternos per petiolum sinuatim productos, basi....; scapo longissimo (summitas tantùm visa), alis latissimis apice rotundatis aucto; bracteâ exteriore apice limbatâ; calycis intensè cœrulei limbo acutè dentato; petalis junioribus ovatis apice subcordatis, demùm lanceolatis.

Hab. Stirpem hanc spectabilem in rupestribus montis Savinosæ insulæ Hierro floridam legit cl. Bourgeau, die 18 junii 1845.

Distrib. geogr. Species est adhucdùm ex toto Hierrensis.

Obs. Statices has binas (8 scilicet et 9) ab insulis Fortunatis nuperrimè missas iconibus et nominibus propriis illustrare voluimus, at ne post pro varietatibus speciei unicæ habendæ sint videant qui insulas has minores ad solis occasum devexas, auspiciis nostris nunc primùm (1) à Cl. Bourgeæo Allobroge, stirpium coactore indefesso, indegatas, visant.

EXPLICATIO TAB. 196.

1. Scapi floriferi pars superior. 2. Folium ambo magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ. 3. Florum spicula. 4. Bracteæ exteriores. 5. Bractea interior. 6. Calycis segmentum arte explicatum. 7. Petala duo juniora cum staminibus basi connexa. 7. Pistillum.

(1) Plantas quasdam Gomeræas et Hierrenses ex auctoritate Preauxii aliàs citavimus, nunc autem pro certo habemus has nunquam adiisse insulas, illìnc ad eum stirpes allatas fuisse aliquot valde anceps sedenim ex schedis opinabile est.

PLANTAGINEÆ. Juss. [1]

PLANTAGO. Linn.

Flores semper hermaphroditi, bracteati. Calyx 4-partitus persistens. Corolla? tubulosa, ore coarctata 4-fida. Stamina 4 introrsa. Antheræ mucronatæ. Stigma 1 papillosum. Stylus elongatus. Capsula circumscissè dehiscens 2-locularis; semina solitaria vel plurima in quoque loculo. Embryo rectus perispermo mucilaginoso cinctus.

Flores sordidè fulvi, scariosi. Folia linearia, vel ovata, vel lanceolata. Herbæ, vel rarò arbusculæ.

Sectio I. *POLYSPERMÆ.* Barnéoud. (*Monog. Plantag.*, pag. 7.)

Capsularum loculis 2-pluriovulatis, 2-10-spermis. Semina parva, facie umbilicali non excavata. Corollæ, tubus glaber, vel pubescens; laciniæ patulæ vel reflexæ. Foliis latis vel angustis, dentatis.

† *Corollæ tubus glaber, brevis.*

1. PLANTAGO MAJOR. Linn.

P. herba basi patula, 4-18 poll. radices fibrillosæ, perennes; folia rotundato-ovata, obtusissima, utrinquè pubescentia, integra vel aliquandò denticulata, 5-7 nervia, lata, attenuata in petiolum membranaceum, puberulum, basi dilatatum, amplexicaulem, et fulvo tomento vestitum; pili omnes simplices, septati; scapi multi, radicales, simplices, erecti, striati, puberuli, teretes; spicæ longæ, glabræ, multifloræ, apice et ad medium densæ, basi laxiusculæ; flores parvi, sessiles, bracteati; bractea obtusa, dorso carinata calycem subæquans; calycis foliola 4, æqualia, obtusa, in margine albo-membranacea, dorso nigridula glabra;

(1) Plantaginearum ordinem pro Phytographiâ Canariensi elaboravit cl. atque amiciss. monographus F. Marius Barnéoud.

corollæ tubus brevissimus; laciniæ 4 patulæ, æquales, acutæ, fulvæ; stamina 4 ad medium tubi inserta, stylum superantia; antheræ acuminatæ; stigma lineare, papillosum; capsula ad maturitatem rotundo-turgida violacea; semina subangulosa, glabra, numerosissima.

Plantago major. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 163, non Loureiro. — *Willd.*, *Spec.*, *vol.* 1, *pag.* 641. — *Poiret.*, *Enc. méth.*, *vol.* 5, *pag.* 368. — *Lamck. et DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 408.

Plantago major. *Icon.*, *t.* 461, *in florâ danicâ.* — *Tournef.*, *Instit. rei herb.*, *pag.* 126. — *Smith*, *Fl. britann.*, *pag.* 182.

Llanten, Canariensium.

Hab. In arvis humidis frequens Canaria.

† † *Corollæ tubus pubescens, elongatus.*

2. PLANTAGO CORONOPUS. Linn.

P. herba hispida, 3-4-poll., radices annuæ vel biennes; folia rosulato-patula, pinnatifida, hispida, 3-nervia, acuta, valdè polymorpha, in margine plùs minùs incisa, aliquandò simpliciter dentata, et basi tomentosa; scapi teretes, multi, hispidissimi, prostrati vel raró adscendentes; spicæ densissimæ graciles; flores parvi; bracteæ acutæ, dorso et in marginibus ciliatæ, calyci æquales; calycis foliola 4 subæqualia, obtusa, ciliata, in dorso viridia, in margine membranacea; corollæ laciniæ patulæ, acutæ; stamina exserta, stigma equantia, in medio tubi inserta; capsula ovata, parva, sub-4-locularis, 4-sperma seminibus minimis.

Plantago coronopus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 166. — *Fl. suec.*, 126-134.

Plantago coronopifolia. *Linn.*, *Syst. veg.*, 15, *pag.* 162. — *Ræm. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 3, *pag.* 139.

Plantago commutata. *Guss.*, *Prodr. fl. sicil.* — *Link* (*in Linnæa*, *ann.* 1834).

Estrella de mar. Canariensium.

Hab. In ruderatis et ad littora maris insularum Canariensium.

Varietas. — *Minor.* Folia lineari-oblonga integra, vel parcè dentata, erecta, nec prostrata. Scapi erecti, teretes. Radix gracilis.

3. PLANTAGO SERRARIA. Linn.

P. erecta, 5-7 poll. longa; radices biennes; folia lanceolata, plùs minùs lata, serrato-dentata, acuta, 3-nervia, hispida, in petiolum attenuata, et basi rufo tomento vestita, aliquandò sessilia; scapi plures, radicales, erecti, teretes, pilosi; spicæ densæ, graciles, 1-2 poll. longæ, rarissimè basi laxæ; flores minuti; bractea acuta, pilosa, calyce brevior; calycis foliola 4 æqualia, obtusa, ciliata, in margine membranacea; corollæ laciniæ patulæ,

acutissimæ; staminum filamenta medio tubi inserta; capsula parva 2-locul. 2-3-sperma; seminibus minimis, glabris.

Plantago serraria. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 166. — *Willd.*, *Spec.*, *vol.* 1, *pag.* 648. — *Brotero*, *Fl. lusit.*, *vol.* 1, *pag.* 157. — *Barrel.*, *Icon.*, 1, *pag.* 749.

Plantago serraria. *Desf.*, *Atl.*, 1, *pag.* 139.

Hab. In locis arenosis et maritimis Canariæ majoris, et ad *Buena Vista* in Teneriffâ (Webb, cl. Broussonnet).

Sectio II. *DISPERMA*. Barnéoud. (*Monog. plantag.*, pag. 25.)

Car. — Capsularum loculis 2-uniovulatis, monospermis. Semina ovata, lucida, facie umbilicali excavata. Corollæ tubus glaber; laciniæ patulæ, acutæ, ovatæ vel rotundatæ. Folia radicalia vel caulinaria, alterna vel opposita.

† *Foliis alternis. Species herbaceæ.*

4. PLANTAGO LAGOPUS. Linn.

P. erecta, 5-6 poll. longa; radices annuæ, vel biennes; folia lanceolata vel ovata, brevia, denticulata, acuta, utrinquè pilosa, 3-nervia, basi lanata; scapi plures, radicales, striati, pubescentes, aliquandò contorti, erecti; spicæ ovatæ, breves, densissimæ, lanatæ, rufæ; flores pilosi; bractea hyalina longè ciliata, obtusa; calycis foliola 4 æqualia, ciliata, membranacea; corollæ laciniæ acutissimæ, ovatæ, sæpè in dorso ciliolatæ; staminum filamenta medio tubi inserta stigmate breviora; capsula 2-locularis, 2-sperma; semina lucida, oblonga.

Plantago Catanensis. *Rauw.*, *Itin.*, 4, *tab.* 6.

Plantago Lagopus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 165, non Pursh! — *Lamck.*, *Ill.*, 1661. — *DC.*, *Fl. fr.*, 2300. — *Sibth.*, *Græc.*, *tab.* 144! — *Poiret.*, *Enc. méth.*, *vol.* 5, *pag.* 373. — *Desf.*, *Atl.*, *vol.* 1, *pag.* 135.

Ovejera. Canariensium.

Hab. In arvis et secùs vias insularum Canariensium; in arenosis ad montem *Chache* Lancerottæ.

Var. A. — *gracilis*. Annua. Foliis linearibus, integris, glabris vel parcè pubescentibus. Scapi gracillimi, tenues. Spicæ minimæ pilosæ. (In locis humidis ad *la Cumbre*, in Canariâ.)

B. — *lusitanica*. Foliis latis 5-nerviis. Spica elongata. Scapi longi, erecti.

Pl. lusitanica. Linn., *Spec.*, *App.*, 1667. — *Pl. lagopodioides.* Schrank., in Abud.

Münch., IV, pag. 71. — *Pl. lusitanica*. Brotér., *Fl. lusit.*, 1, pag. 156; Desf., *Atl.*, 1, pag. 135.

Hab. In Canariâ majori.

5. PLANTAGO AMPLEXICAULIS. Cavan.

P. erecta, ramosa, foliosa, 5-15 poll. longa; radice perenni; caule striato, pubescenti, fruticuloso, dessiccatione nigrescenti; foliis sparsis, basi amplexicaulibus, lanceolatis, 3-nerviis, integris vel denticulatis, acutis, utrinquè pilosis, siccitate nigricantibus; pilis rufis; pedunculi axillares, plures, longi, striati, parcè pubescentes; spicæ capitatæ, vel ovatæ, turgidæ, densæ; flores magni pilosi; bractea amplissima, obtusissima, glabra, dorso nigridula, in margine hyalina calycem superans; calycis foliola 4 inæqualia; duo anteriora dorso pilosa, et in marginibus lato-membranacea; duo posteriora angustiora, obtusa; corollæ tubus glaber, laciniæ 4 ovatæ, æquales basi concavæ, apice acutæ; stamina ad medium tubi inserta; stigma longum; capsula turgida 2-loc., 2-sperma; seminibus magnis, ovatis.

Plantago amplexicaulis. *Cavan.*, *Ic.*, *pag.* 22, *tab.* 125. — *Willd.*, *Spec.*, 1, *pag.* 650. — *Schousb.*, *Mar.*, *pag.* 50. — *Poiret.*, *Enc. méth.*, *vol.* 5, *pag.* 389.

Plantago lagopoides. *Desf.*, *Atl.*, *vol.* 1, *pag.* 135, *tab.* 39, *fig.* 2 !! — *Poiret.*, *Enc. méth.*, *vol.* 5, *pag.* 373.

Hab. In Canariâ majori.

6. PLANTAGO DECUMBENS. Forsk.

P. lanata, albicans; caule patulo, decumbenti, congesto; radice annuâ; foliis argenteis, prostratis, lanceolatis, integris vel denticulatis, acutis, scapo nunc longioribus, nunc brevioribus; scapi radicales, 1 vel 1 1/2 poll. longi, lanati, teretes, rigidi, suberecti; spicæ ovatæ, densæ, fuscæ, pilosæ; bractea obtusa, in margine membranacea, calyci æqualis, ciliato-villosa; calycis foliola 4 subæqualia, pilosa obtusa; corollæ tubus glaber, laciniæ rotundatæ, subacutæ; capsula 2-loc., 2-sperma; seminibus nitidis, ovatis, subtranslucidis.

Plantago cretica; Linn. var. decumbens. *Barnéoud.*, *Monog. plantag.*, *pag.* 39.

Plantago decumbens. *Forsk.*, *Fl. æg.-arab.*, *pag.* 30.

Var. — *Viridis.* Foliis angustioribus, virescentibus, nec argenteis. Scapi graciliores. Planta tomentosa sed minùs congesta, et prostrata.

Hab. Occurrit hæc species in montibus Lancerottæ *Peñitas de Chache* dictis in Cana-

riâ et in Teneriffæ maritimis, formam viridiorem in mœnibus oppidi Sanctæ Crucis legit cl. Webb et à Canariâ misit Despréaux.

† † *Foliis oppositis linearibus. Species lignosæ, ramosæ.*

7. PLANTAGO PSYLLIUM. Linn.

P. erecta, basi lignosa et ramosa, vel simplex; 7-12 poll. longa, tactu ad apicem viscosa; radice annuâ; foliis linearibus, sparsis, opposito-semiamplexicaulibus, integris, acutis, summis sæpè dentatis, pubescentibus, pedunculo longioribus; pedunculi tenues, axillares, pilosiusculi, in corymbum terminalem dispositi; spica globulosa, compressiuscula, pubescens; bracteæ angustæ, in margine albo-membranaceæ, dorso virides, acutæ, calycem æquantes; calycis foliola 4 subæqualia, ferè obtusa, pubescentia, in margine membranacea; corollæ tubus glaber, elongatus, crispus; laciniæ ovatæ, patulæ, subaristatæ; stamina medio tubi inserta, stigmate longiora; capsula 2-loc., 2-sperma; seminibus nitidissimis.

Plantago Psyllium. *Tourn.*, *Inst. rei herb.*, *pag.* 128. — *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 167, non Bull., nec Thuill., nec alior. — *Schousb.*, *Fl. mar.*, *pag.* 54. — *Desf.*, *Atl.*, *vol.* 1, *pag.* 140. — *Hoffm.*, *Lus.*, *vol.* 1, *pag.* 432.

Plantago Psyllium et pseudo-Psyllium. *Hort. paris.*

Psyllium erectum. *J. Saint-Hilaire*, *expos.* 2, *pag.* 209.

Plantago agrestis. *Salsman*, *ined. in herb. Webb!*

Hab. In arvis et ruderatis insularum Canariensium.

8. PLANTAGO ARBORESCENS. Poir.

P. frutex prostratus, glaber, pedalis; radix crassa, lignosa, perennis; caule substriato, foliorum sterilium basibus cicatrisato, folioso, ramoso; folia angustissima, opposita, subulata, fasciculato-conferta, glabra, basi ciliolata pedunculo longiora; pedunculi axillares, pubescentes, striatuli, semper terminales; spica globosula, glabriuscula, 5-7-flor. bracteis acutis calycem nunc æquantibus nunc superantibus; calycis foliola 4 subæqualia, ciliolata, acuta; corollæ tubus elongatus, crispus; laciniæ angustæ, patulæ, acutissimæ; stamina ad medium tubi inserta; stigmate longo; capsula 2-loc., 2-sperma; seminibus nitidis, intensè rubris.

Plantago arborescens. *Poir.*, *Encycl.*, *vol.* 5, *pag.* 389. — *Pers.*, *Syn.*, *vol.* 1, *pag.* 140. — *Barnéoud*, *Monog. plantag.*, *pag.* 49. — *Rœm. et Sch.*, *Syst.*, *vol.* 3, *pag.* 143.

Pinillo. Nivariensium.

Hab. In rupestribus siccis et maritimis usquè ad sylvarum regionem insularum Canariensium (cl. Webb et Broussonnet).

EXPLICATIO TAB. 195.

1. Planta integra, magnitudine naturali, figuræ omnes reliquæ magis, minùsve auctæ. 2. Flos cum bracteâ segmento ramuli insidens. 3. Corolla arte secta ut appareat staminum insertio. 4. Stamen antrorsùm. 5. Capsula seminibus secta circumscissè dehiscens. 6. Semen. 7. Idem transversè sectum. 8. Embryo.

9. PLANTAGO WEBBII. Barnéoud.

P. frutex formosè ramosus, erectus, rufo-tomentosus, sesquipedalis; radices duræ, lignosæ; foliis subulatis, involutis, confertissimis, opposito-connatis, acutis, ciliatis, canescentibus, pedunculo brevioribus; rami steriles glabri, cicatrisati; pedunculi teretes, villosi, axillares, nec terminales, secùs ramorum ferè totam longitudinem dispositi; spica cylindracea 1 1/2 poll. longa, in verticillos paucifloros partita; flores tomentosi; bracteæ acutæ, basi membranaceo-dilatatæ, florem subæquantes; calycis segmenta obtusa, villosa, in margine membranacea; corollæ tubus elongatus, glaber, crispus; laciniæ patulæ, angustæ, acutissimæ; stamina medio tubi inserta, breviora stigmate longo; capsula ovoidea 2-loc., 2-sperma; calyce subduplò longior; seminibus nigris, nitidis.

Plantago Webbii. *Barn.*, *Monog. plant.*, *pag.* 50.

Hab. In excelsis et apricis rupibus Teneriffæ ad *las Cañadas* (3200 metr.) et in altitudinibus ins. Palmæ (Bourgeau).

Obs. Pedunculi primùm tomentosi, ad maturitatem glabri et spinescentes fiunt. In herb. cl. Webb sub nomine *Pl. prolifera*.

EXPLICATIO TAB. 196.

1. Planta integra, magnitudine naturali, figuræ omnes reliquæ magis minùsve auctæ. 2. Flos cum bracteâ segmento ramuli insidens. 3. Corolla arte secta ut appareat staminum insertio. 4. Stamen antrorsùm. 5. Capsula seminibus fœta circumscissè dehiscens. 6. Semen. 7. Id. transversè sectum. 8. Semen longitrorsùm sectum ut conspiciatur embryo perispermo corneo cinctus.

10. PLANTAGO CYNOPS. Linn.

P. caule lignoso, erecto; foliis angusto-linearibus, oppositis, retrorsùm asperis integris

pedunculi axillares, scabri, corymbosè conniventes; spica ovata, glabra; bracteæ latæ, sæpè foliaceæ; corollæ laciniæ, angustæ, acutæ.

Plantago Cynops. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 167, non Pallas! — *Poiret.*, *Enc. méth.*, *vol.* 5, *pag.* 390.

Plantago suffruticosa. *Lamck.*, *Fl. fr.*, *vol.* 2, *pag.* 313.

Plantago genevensis. *DC.*, *Fl. fr.*

HAB. Ad *Santa Cruz* Teneriffæ (ex Léopold de Buch, in *Beschr.*, *Can. Ins.*, *pag.* 163).

F. MARIUS BARNÉOUD.

AMARANTACEÆ. Juss.

AMARANTUS. Linn.

Flores monœci vel polygamo-monœci. Perigonium 3-5-phyllum. Stamina 3 vel 5, raro 2 vel 4, antheris 2-locularibus. Ovarium 1-loculare, 1-ovulatum. Stylus subnullus, stigmatibus 2-3 filiformibus. Capsula evalvis, 1-sperma, medio circumscissè dehiscens. Semen lenticulare vel subglobosum, testâ crustaceâ, tegmine tenui. Embryo cylindraceus, circà perispermum farinaceum periphericus, radiculâ hilo conversâ, superâ.

Herbæ annuæ, erectæ decumbentes vel prostratæ, glabræ vel glabrescentes, vagabundæ. Flores ad apicem ramorum in glomerulos vel spiculas axillares, aut in spicas terminales aphyllas condensati, bracteati, bracteis persistentibus.

1. AMARANTUS SYLVESTRIS. Desf.

A. caule erectiusculo, ramis decumbentibus, glabris, versùs apicem pubescentibus; foliis ovatis, margine undulatis, subobsoletè denticulatis, apice obtusis vel retusis; glomerulis rotundatis, omnibus axillaribus, floribus 3-andris, perigonii foliolis lanceolatis, capsulâ ovato-ellipticâ subdimidio brevioribus.

Amarantus viridis. *All., Fl. ped., vol. 2, pag.* 218.

Amarantus sylvestris. *Desf., Tabl. de l'école de Bot., ed.* 1 (1804), *pag.* 44, nomen sine descr. — *Reichb., Pl. crit., tab.* 474. — *Koch, Synops., ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 690.

β tenuifolius.

Amarantus tenuifolius. *Willd., Sp. pl., vol.* 4, *pag.* 381.

Amarantus angustifolius. *Roxb.! herb. nostr. ex herb. cl. Lambert.*

Hab. Specimina quæ in herbario nostro Canariensi exstant lecta fuerunt in arvis siccissimis insulæ Lancerottæ.

Distrib. geogr. Sparsa est hæc planta ut videtur (nam sæpè forsan cum sequente confusa latet), in ruderatis orbis totius : occurrit enim in Europâ usquè ad Rhenum (*Koch*), per totam Galliam!, propè Segusium, et alibi in Italiâ septentrionali!, in Siciliâ (*Parlatore!*), in Hispaniâ meridionali!, necnon in Ægypto (*Schimper!*), in Indiâ (*Roxburgh!*), in insulâ Cubâ (*Pavon! in herb. nostro*).

2. AMARANTUS BLITUM. Linn.

A. caule decumbente, glabro; foliis ovatis vel spathulato-ovatis, undulatis, margine obsoletè crenatis, apice acutis, apiculatis vel demùm obtusis retusisque; glomerulis rotundato-ovatis, axillaribus aut in spicam aphyllam productis; floribus 3-andris, perigonii foliolis ovatis aut lanceolato-ovatis, setaceo-acuminatis, capsulâ ovatâ brevioribus.

Amarantus Blitum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 1405. — *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 690.

Amarantus viridis. *Poll.*, *Palat.*, *vol.* 2, *pag.* 607.

Amarantus ascendens. *Lois.*, *Not.*, *pag.* 141. — *Reichb.*, *Pl. crit.*, *tab.* 472, *fig.* 665. — *Th. Nees ab Es.*, *Gen. pl. Germ. Fam. Amarant.*, *tab.* 1.

Hab. Haud infrequens est hæc species secus vias et in ruderatis insularum Canariensium. Specimina quæ descripsimus circà oppidum Sanctam Crucem legimus.

Distrib. geogr. Per totum terræ orbem vagatur : 55 lat. bor. gradum in Britanniâ (*Watson*) et Londinum Gothorum in Scandinaviâ (*Linnæus*) attingit.

3. AMARANTUS GRACILIS. Desf.

A. caule erecto, ramis procumbentibus, glabris, junioribus pilis crispis lanato-pilosis; foliis ovato- vel lanceolato-rhomboideis, obtusis vel emarginatis, mucronulatis, margine undulatis obsoletè crenulatis, junioribus pilosis, mox glabrescentibus, crassis, subtùs nervis albis elevatis reticulatis; floribus parvis in spicam terminalem laxam, aphyllam, caudiformem, longiusculam, ramosam digestis; perigonii foliolis lineari- vel spathulato-lanceolatis, subacutis, capsulâ brevi rotundatâ rugosâ subdimidio brevioribus.

Cararu species Bliti Americani. *Pis.*, *Bras.*, *tab.* 241.

Blitum minus album. *Sloane*, *Jamaic.*, *tab.* 92, *fig.* 1.

Amarantus viridis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 1405, pro parte quoad syn. Pisonis et Sloanei.

Chenopodium caudatum. *Jacq.*, *Collect.*, *vol.* 2, *pag.* 325. — *Pl. rar.*, *vol.* 2, *tab.* 344.

Amarantus oleracerus. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 1, *pag.* 116, « certò ex herb. » — *Desf.*, *in schedis herb. sui.*

Amarantus gracilis. *Desf.*, *Tableau de l'école Bot.*, *ed.* 1 (1804), *pag.* 43, nomen adjecto syn. Chenopodio gracili. — *Poir.*, *Encycl. suppl.*, *vol.* 1, *pag.* 312.

Amarantus Cararu. *Hort. reg. par.*, 1835.

HAB. Occurrit hæc planta ex America forsan advecta ad vias murosque in ruderibus et in hortulorum semitis Canariæ Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Circà tropicum utrumque erratica est hæc species : ex. gr. in Jamaicâ (*Sloane. Murray in Herb. Mercier!*), in insulâ *Puerto Rico*, ubi folia sub nomine *Calalu* comeduntur (*Wydler Exsicc., n.* 320!), in Hispaniolâ (*Jacquemont in Herb. Gay!*), in Guianâ Britannicâ (*Schomburgk!*) et Gallicâ (*Poiteau in Herb. Gay!*), in Brasiliâ (*Piso. Herb. Delessert!*), in Indiâ ad *Tranquebar* (*Herb. Delessert, ex Herb. Lambert!*), in Chinâ (*Gaudichaud Exsicc., n.* 71!), in Novâ Hollandiâ (*Caley in Herb. Delessert!*), in Novâ Caledoniâ (*Labillardière!*).

4. AMARANTUS RETROFLEXIS. LINN.

A. caule erecto, supernè pilosulo; foliis ovatis vel ovato-rhomboideis, apice obtusis retusisque cum mucronulo, subtùs nervosis, margine undulatis; spiculis axillaribus supernè in spicam aphyllam caudatam protractis; floribus 5-andris, bracteis calyce duplò longioribus, basi ovatis, longè mucronatis, subspinosis, calycis foliolis oblongis lanceolatisque mucronulatis.

Amarantus retroflexus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 1407. — *Willd.*, *Amarant.*, *tab.* 11; *fig.* 21. — *Reichb.*, *Pl. crit.*, *tab.* 475.

HAB. Hanc speciem à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Errabunda est hæc planta per totum orbem temperatum, Gallias ultrà Lutetiam percurrit sed fretum Britannicum nondùm superavit.

ALTERNANTHERA. FORSK.

FLORES hermaphroditi, 1-bracteati, 2-bracteolati. PERIGONIUM 5-phyllum, foliolis 3 majoribus prout bracteæ bracteolæque mollibus scariosis. STAMINA 10, quorum 5 fertilia, totidem alterna anananthera, vel 6-7 quorum 2-3 quandoque 4 fertilia, reliquis anantheris latioribus, filamentis basi in cupellam hypogynam connatis, antheris 1-locularibus. OVARIUM 1-loculare, 1-ovulatum. STYLUS 1, brevissimus vel subnullus, stigmate capitato. CAPSULA utricularis evalvis, 1-sperma. SEMEN lenticulare vel subreniforme. EMBRYO periphericus, radiculâ hilo proximâ, cotyledonibus incumbentibus.

HERBÆ prostratæ vel decumbentes in regionibus calidis intrà extràque tropicum utrumque vitam degentes, unica multivaga Europam attinxit. RAMI cylindracei, ad genicula radicantes. FOLIA opposita breviter petiolata. FLORES in glomulos axillares digesti.

1. ALTERNANTHERA ACHYRANTHA. R. BR.

A. caule prostrato, ramis longissimis, filiformibus, repentibus, ad folia nodoso-geniculatis, radicatis, pilis cinereis, articulato-annulatis, uncinatis, hirsutis; foliis ovatis, mucronulatis, margine undulatis, virentibus, sparsè pilosis, brevissimè pedunculatis; florum glomulis ovatis, creberrimis; perigonii foliolis 3 majoribus ovato-lanceolatis, acutis, 3-nerviis, dorso pilosis, margine hyalinis, 2 interioribus lineari-lanceolatis, 1-nerviis, dorso carinatis, pilosis.

Achyrantha repens foliis Bliti pallidi. *Dill., Hort. eltham., vol.* 1, *tab.* 7.

Achyranthes repens. *Linn., Sp. pl., ed.* 1, *vol.* 1, *pag.* 205.

Illecebrum Achyrantha. *Linn., Sp. pl., ed.* 2, *vol.* 1, *pag.* 299.

Achyranthes mucronata. *Lamck., Encycl., vol.* 1, *pag.* 547.

Achyranthes radicans. *Cavan., Anal. de cienc. nat., vol.* 3, *pag.* 27.

Alternanthera achyrantha. *R. Br., Prodr., pag.* 417. — *Webb, It., Hisp., pag.* 17.

Achyranthes nivea. *Link, in Buch Phys. Beschr. Can. Ins., pag.* 141, non Hort. Kew. (1).

Sangradera Nivariensium. *Bretana* Palmensium.

HAB. Copiosa est hæc herba, et molesta inter pavimenta vicorum et angiportuum et in propatulis ædium oppidorum Canariæ Palmæ et Nivariæ ubi in urbe Lagunâ usque ad altitudinem 1600 ped. super Oceani æquor adreptavit.

DISTRIB. GEOGR. Species est hæc quoque errabunda circà tropicos ambos peregrinans, quæ cum lanæ gossypinæ et sacchari sarcinis advecta insulas nostras atque ipsa Gadium trivia occupavit.

---

(1) Valdè affines sunt Polycarpieis et Caryophylleis seminis fabricâ, vegetandi (vid. Doell, *Rhein. Fl., pag.* 286) ratione et partium situ Amarantaceæ, atque inter eas habitu ipso Polycarpieis in primis Alternantheræ, unde olim sæpè confusæ erant. Inter Amarantaceas ergò *Achyranthem* suam *niveam* in Hort. Kew. collocavit doctus Solander « flos » quanquàm « corollatus » et hinc pro *Altheranntherà Achyranthâ* à celeb. Linkio ea habita est stirps, quâcum inter Amarantaceas Canarienses omnes solâ conveniret descriptio Solandriana. Ex autopsiâ autem speciminis archetypi herb. Banksiani ad *Polycarpiam candidam* Nob., *Phytogr. Can., sect.* 1, *p.* 458, *t.* 22, eam deferendam esse novimus. Ergò *Polycarpia nivea* deinceps nuncupanda est *P.* nostra olim *candida* atque etiam *P. gnaphalodes* Schousb. si eadem ac nostra (quod adhùc sub judice) planta Schousboeana.

EXPLICATIO TAB. 197.

1. Ramus floridus mag. nat. figuræ cæteræ omnes auctæ. 2. Florum glomulus. 3. Rachidis floriferæ segmentum ut conspiciatur bracteæ et bracteolarum insertio. 4. Flos rachidi insidens cum bracteâ et bracteolis. 5. Flos antrorsùm visus. 6. Idem retrorsùm visus. 7. Idem perigonii foliolo adempto ut appareant foliola 2 interiora. 8-8. Perigonii foliola seorsùm depicta. 9. Pistillum cupellâ staminiferâ cinctum. 10. Capsula longitrorsùm secta. 11. Semen longitrorsùm sectum. 12. Ejusdem sectio transversa. 13-13. Perigonii pili multotiès aucti.

ACHYRANTHES. Linn.

Flores hermaphroditi, 1-bracteati, 2-bracteolati, bracteolis apice sæpè spinescentibus. Perigonium 5- rarò 4-phyllum foliolis subæqualibus. Stamina 5, rariùs 4, perigonii foliolis opposita, basi in cupellam hypogynam cum lobulis 5 fimbriatis (staminibus abortivis) alternantibus connata, filamentis filiformibus, antheris 2-locularibus. Ovarium 1-loculare, 1-ovulatum. Stylus 1, filiformis, stigmate capitato. Capsula tenuissima evalvis, indehiscens, 1-sperma. Semen reniforme vel oblongo reniforme, testâ crustaceâ. Embryo hippocrepidoideo-periphericus, radiculâ hilo conversâ, cotyledonibus incumbentibus.

Herbæ, vel suffrutices, regionum temperatarum atque æquinoctialium hemisphærii utriusque hospites, erectæ vel decumbentes, ramis rectis nudiusculis. Folia opposita, integra. Flores in spicas terminales, elongatas, simplices subcompositasque digesti, post anthesin patentes vel deflexi.

1. ACHYRANTHES ARGENTEA. Willd.

A. perennis, caule erecto, basi lignoso, ramis 4-gonis, villosulis; foliis ovatis, acuminatis, subtùs vel utrinque sericeo-argenteis; bracteolis basi lanceolatis, aristâ spinescente perigonio florido longiore, fructifero vix breviore; perigonii foliolis lineari-lanceolatis acuminatis.

Amarantus siculus spicatus, radice annuâ. *Bocc.*, *Pl. rar.*, *pag.* 16, *tab.* 9. — *Bonanni tab.* 59. — *Pluk.*, *Alm.*, *pag.* 26; *Phytogr.*, *tab.* 260, *fig.* 2.

Achyranthes aspera α sicula. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 295.

Achyranthes argentea. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pars* 2, *pag.* 1191. — *Lamck.*, *Ill.*, *tab.* 168, *fig.* 1. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 244. — *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, *vol.* 1, *pag.* 278. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 2, *pag.* 725.

Achyranthes virgata. *Desf.!*

Hab. Communis est hæc species in ruderatis et petrosis insularum Canariensium.

Distrib. geogr. Stirps est regionum calidiorum orbis veteribus noti ab Abyssiniâ (*Schimper!*), Nubiâ (*Kotschy!*), Gorgadibus (*Hooker fil.!*) et insulis Fortunatis in Græciam et Italiam protensa.

Obs. A nostrâ nullo modo differt *A. virgata* Desf. cui in herbario inscripta est schedula *Riedlé*, *Porto-Rico*, sed forsan per errorem et specimen reverà Nivariense nam et in Nivariâ mox novo orbe periturus spicilegia primûm inchoavit sedulus herbarius Riedleus et post ejus mortem confusio quædam inter collectiones ejus orta est. Huc quoque forsan referenda *Achyranthes aspera* Link. in Buch. *Beschr. Can. Ins.* in Teneriffâ reperta quam nunquam vidimus. Verùm autem in Fortunatis deesse *A. asperam* vix pro certo asserendum est ambæ enim species in Gorgadibus pariter et in Abyssiniâ occurrunt. Diversa est *A. aspera* caule elatiore, foliorum formâ, bracteolis basi ovato-lanceolatis atque aristis spinescentibus perigonii fructiferi duas tertias tantùm partes æquantibus. Ab eâ vix specificè diversa *A. crispa* Desf.! in herb. suo asservata, nec alia videtur *A. obtusifolia* Lamck. Tres ergò species adulterinas à naturæ catalogo amovendas esse satis apparet.

CHENOPODEÆ. R. Brown, Moq.[1]

ATRIPLICEARUM. GEN. Juss. — CHENOPODEARUM. GEN. DC.

SUBORD. I. CYCLOLOBEÆ. C. A. Mey.

TRIB. I. ANSERINEÆ. Moq.

Chenopodieæ. C. A. Mey.

BETA. Tournef.

Flores hermaphroditi, ebracteati. Calyx urceolatus, 5-fidus, basi ovario semiadhærens; laciniis ovato-oblongis, obtusis, demùm subcostatis, nunquàm appendiculatis. Stamina 5, subperigyna; filamentis lineari-subulatis calycem subæquantibus, antheris subrotundis. Discus annularis, depressus, carnosus. Ovarium semiinferum vel intrà substantiam carnosam disci immersum. Stigmata 2, 3 (rarissimè 4 aut 5), patula. Fructus depressus, ossiculum lignosum efformans, calyce involutum; pericarpio indurato, infernè calyci adhærente. Semen horizontale, globoso-reniforme, rostellatum; integumento exteriore subcoriaceo, tenui. Albumen copiosum, farinaceum candidum. Embryo annularis, albus.

Herbæ. Caulis sulcatus. Folia alterna, petiolata, subhastato-rhomboidea, integerrima. Flores parvuli, herbacei, axillares et terminales, sessiles, solitarii vel glomerulati, per anthesim arctè coaliti, spicatim paniculati.

1. BETA VULGARIS. Moq.

B. caule herbaceo erecto aut decumbente, angulato, ramoso; foliis deltoideis aut ovato-oblongis, acutis aut subobtusis, tenuibus; floribus solitariis aut 2-3-glomerulatis; spicis longiusculis, erectiusculis; calycibus demùm valdè carinato-costatis, infernè coalitis.

(1) Hunc ordinem pro opere nostro elaboravit ipse celeb. atque amiciss. monographus Alfredus Moquin-Tandon.

β *maritima*. Planta gracilis, glabra; floribus binis aut solitariis.

Beta maritima. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 322.

Beta vulgaris β maritima. *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 14, *n.* 4.

Hab. In orâ maritimâ insularum Canariensium frequens.

Distrib. geogr. Planta littorea. Occurrit in sabulosis secùs Oceanum et mare Mediterraneum.

2. BETA PROCUMBENS. Chr. Smith.

B. caule herbaceo procumbente, subangulato, ramoso; foliis sagittato-cordatis, acutis, tenuibus; floribus breviter pedicellatis, solitariis aut 2-3-glomerulatis; calycibus demùm suprà carinatis, haud coalitis.

Beta procumbens. *Chr. Sm. in Hornem.*, *Hort. Hafn.*, *Suppl.*, *pag.* 31. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 15, *n.* 6.

Beta hastata. *Link*, *in Buch. Beschreib.*, *pag.* 141. — *Desf.*, *Cat. hort. Paris*, 1829, *pag.* 383.

Beta sylvestris *in hort. Panorm.!*

Marmoxaïa Canariensium.

Hab. In orâ maritimâ insularum Canariensium; frequens et frondosissima sæpè peritasmatis modo ex cl. Webb scopulos occultat. Soli animalium Cameli appetunt.

Distrib. geogr. Planta est Canariensis.

Obs. Secundùm Hornemann semina anno 1815 horto Hafniensi missa fuerant « ab infausto Smidtio (1) qui hanc speciem ab omnibus hujus generis formâ fructûs diversam detexit. *B. maritimæ* valde affinis, ad quam retuli florentem. » Hornem. l. c.

Descr. Herbacea, procumbens, glabra. Radix tenuis, dura, parcè fibrosa. Caulis decumbens, pedalis bipedalis et altior, subangulatus, striatus, basi præsertim ramosus; rami alterni, patuli aut ascendentes. Folia petiolata, patula; petiolus 12-15 lin. longus, tenuis depressus. Limbus pollicaris, interdùm bipollicaris, sagittato-cordatus, subangustus, acutus, obsoletè sinuato-dentatus, tenuis, membranaceus, lætè viridis? angulis inferioribus obtusis, interdùm versùs petiolum subincurvis. Folia superiora multò minora, subtriangularia, angustiora et acutiora, breviter petiolata; summa deltoidea, integerrima, subsessilia. Flores minuti, solitarii, rarò 2-3-glomerulati, axillares, brevissimè pedicellati, pallidè virides. Calyx urceolatus, depressus, profundè 5-fidus, persistens; laciniæ patulæ, oblongæ, obtusiusculæ, apice incurvæ, dorso longitrorsùm carinatæ, subconcavæ, post florescentiam approximatæ, exsuccæ et suprà valdè carinatæ. Stamina 5, calyce subbreviora, patula; filamenta lineari-subulata, albida; antheræ ovato-oblongæ, flavescentes. Discus annularis, subpentagonus depressus. Pistillum staminibus longitudine subæquale. Ovarium basi intrà substantiam disci immersum, undè seminiferum, orbiculare, depressum, glabrum; stylus brevissimus, crassiusculus. Stig-

(1) Nomen suum norvegicè *Smidtium*, anglicè *Smithium* scribere solebat.

mata 2, obtusiuscula, compressa, divaricata, recurva. Fructus globosus, calyce clauso, nucamentaceo et suprà costato involutus; pericarpium tenuissimum, membranaceum. Semen horizontale, lenticulare, vix rostellatum, minutissimè puncticulato-rugosum. Integumentum duplex, exterius subcrustaceum tenue. Albumen copiosum, farinosum, candidum. Embryo periphericus, perfecte annularis, albus radicula externè haud prominulâ.

EXPLICATIO TAB. 201.

1. Folium ex parte caulis inferiore. 2. Alabastrum. 3. Flos magnoperè auctus, supernè visus. 4. Flos magnoperè auctus, a latere visus. 5. Stamen antrorsùm visum. 6. Stylus cum stigmatibus. 7. Fructus calyce imperfecto clauso et apicem versùs carinato involutus. 8. Semen. 9. Semen à margine visum. 10. Albumen et Embryo.

3. BETA WEBBIANA. Moq.

B. caule infernè suffruticoso procumbente, subangulato, ramosissimo; foliis sagittato-linearibus, acutis, crassiusculis; floribus sessilibus, solitariis aut 2-3-glomerulatis; calycibus demùm suprà carinatis, haud coalitis.

Beta pumila. *Link, in Buch. Beschreib. Can., pag.* 141.

Beta Webbiana. *Moq.!, Monogr., pag.* 16, *n.* 7.

Hab. Ad Isletam Canariæ promontorium et in Fuerteventurâ et Lancerottâ.

Distrib. geogr. Planta est Canariensis.

Descr. Herbacea, infernè suffruticosa, procumbens, glabra. Radix gracilis, longa, dura, fibrosa. Caules decumbentes aut ascendentes, 3-6 pedales et longiores graciles, subangulati, costulati aut striati, ramosissimi; rami alterni, ascendentes aut patuli, sæpiùs diffusi, flexuosi. Folia petiolata patula aut deflexa. Petiolus 5-10 lin. longus, gracilis, in plantâ siccâ ferè filiformis, depressiusculus, interdùm apicem versùs gradatim dilatatus. Limbus 7-10 lin. longus, sagittato-linearis, angustissimus, acutus, integerrimus, crassiusculus, carnosus, pallidè viridis?; lobis inferioribus oblongis, acutiusculis, subrecurvis, interdùm bifidis; folia inferiora interdùm oblonga aut oblongo-spathulata et profundè 4-7-laciniata, laciniis angulatis, acutis, alternis vel oppositis; folia superiora lineari-deltoidea, summa linearia. Flores minuti, solitarii, rarò 2-3-glomerulati, axillares, sessiles, viridescentes. Calyx subcampanulatus, depressus, profundè 5-fidus, persistens; laciniæ patulæ, obovato-oblongæ, obtusissimæ, dorso longitrorsùm carinatæ, concavæ, post florescentiam approximatæ exsuccæ, et apicem versùs valdè carinatæ. Stamina 5, calyce vix longiora, subpatula; filamenta lineari-subulata, albida; antheræ ovatæ, flavescentes. Discus annularis, subpentagonus, depressus. Pistillum staminibus vix brevius. Ovarium basi intrà substantiam disci immersum, orbiculare, depressum, glabrum; stylus brevissimus, crassiusculus; stigmata 2, acutiuscula, compressiuscula, subdivaricata. Fructus subglobosus calyce clauso nucamentaceo et suprà 3-costato involutus; pericarpium tenuissimum, membranaceum. Semen horizontale, lenticulare, vix rostellatum, minutissimè punctulato-rugosum; integumentum

duplex, exterius subcrustaceum, tenue. ALBUMEN copiosum, farinosum, candidum. EMBRYO periphericus, perfectè annularis, crassiusculus, albus; radiculâ externè haud prominulâ.

EXPLICATIO TAB. 202.

1, 2. Folia ex parte caulis inferiore. 3. Alabastrum. 4. Flos magnoperè auctus, supernè visus. 5. Flos magnoperè auctus à latere visus. 6. Stamen antrorsùm visum. 7. Stylus cum stigmatibus. 8. Fructus calyce apicem versùs carinato imperfectè involutus. 9. Semen. 10. Semen à margine visum. 11. Albumen et Embryo.

CHENOPODIUM. Moq.

Chenopodii spec. TOURNEF. — Chenopodium. *Sect.* 1. C. A. MEY.

FLORES hermaphroditi, ebracteati. CALYX 5-fidus vel 5-partitus, sæpiùs longitrorsùm carinatus, nunquam appendiculatus. STAMINA 5, rarissimè pauciora, imo calyce inserta; filamentis lineari-subulatis calyce vix longioribus, antheris ovato-rotundis. OVARIUM superum. STYLI 2, raró 3, infernè coaliti, interdùm liberi. FRUCTUS (utriculus) depressus, calyce clauso subgloboso aut subpentagono involutus; pericarpio membranaceo, tenuissimo, semini haud adhærente. SEMEN horizontale, lenticulare; integumento exteriore crustaceo, fragili. ALBUMEN copiosum, farinaceum, candidum. EMBRYO perfectè annularis (totum albumen includens) albus, radiculâ subcentrifugâ.

HERBÆ, rarissimè suffrutices, sæpiùs pulvere farinoso conspersæ, (nec pubescentes, nec glandulosæ). FOLIA alterna, petiolata, subtriangulari-rhomboidea, rariùs ovata, rarissimè hastata, integerrima, dentata aut sinuata. FLORES minutissimi, herbacei, glomerulati, spicatim paniculati. ODOR subfetidus aut fetidus.

1. CHENOPODIUM ALBUM. LINN.

C. caule herbaceo erecto, subramoso; foliis alternis, petiolatis, subrhombeo ovatis, basi cuneatis et integris, obtusis aut acutis, sinuato-dentatis, farinosis, pallidè viridibus,

superioribus oblongis aut lanceolato-linearibus integerrimis; racemis paniculatis, subspicatis, subsimplicibus, subnudis; calyce fructifero dorso carinato; semine lævi, nitido, margine acuto.

Chenopodium album. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 319. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 29, *n.* 24.

Atriplex alba. *Crantz*, *Inst.*, 1, *pag.* 206.

Chenopodium leiospermum. *DC.*, *Flor. franç.*, 3, *pag.* 390.

Chenopodium glomerulosum? *Reich.*, *Flor. germ.*, *pag.* 579.

Cenizo Canariensium.

Hab. In ruderatis insularum Canariensium. — V. S. in herb. Brousson.

Distrib. geogr. Frequens in agris et incultis Europæ, Africæ et Asiæ.

2. CHENOPODIUM GLAUCUM. Linn.

C. caule herbaceo prostrato aut ascendente, ramoso vel ramosissimo; foliis alternis, petiolatis, ovato-oblongis, obtusis, sinuatis aut remotè dentatis, repandis, subtùs incano-glaucis; racemis spicatis, simplicibus, subdensifloris, ascendentibus, aphyllis; calyce fructifero, non carinato; semine lævigato, nitido, margine acuto.

Chenopodium glaucum. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 320. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 30, *n.* 27.

Atriplex glauca. *Crantz*, *Inst.*, 1, *pag.* 207.

Blitum glaucum. *Koch*, *Synops.*, *pag.* 608.

Hab.

Distrib. geogr. Ad Europæ fimeta, in fossis passim et glareosis. Occurrit etiam in Indiâ orientali.

Obs. Semina hujus speciei quandoque verticalia sunt plura autem horizontalia esse quàm verticalia optimè observavit oculatus Kochius. Plantam ex insulis Canariensibus allatam non licuit nobis describere, specimina tantùm Canariensia in herbario Broussonetiano asservata vidimus.

3. CHENOPODIUM URBICUM. Linn.

C. caule herbaceo, erecto, ramoso; foliis alternis, petiolatis, triangularibus, acutis, sinuato-dentatis utrinquè viridibus, summis lanceolato-linearibus, subintegris; racemis longis, spicato-paniculatis, subdensifloris, strictissimis, suberectis, subaphyllis; calyce fructifero non carinato; semine obsoletè punctulato-rugoso, nitido, margine acuto.

Chenopodium urbicum. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 318. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 31, *n.* 29.

Atriplex urbica. *Crantz*, *Inst.*, 1, *pag.* 206.

Chenopodium deltoideum. *Lam.*, *Flor. franç.*, 3, *pag.* 249.

Chenopodium chrysomelanospermum. *Zucc.*, *cent.* 1, *n.* 53.

Chenopodium melanospermum. *Wallr.*, *Sched. crit.*, 1, *pag.* 112.

Hab. In insulis Canariensibus (Link).

Distrib. geogr. Hab. in ruderatis Europæ borealis, Persiæ.

4. CHENOPODIUM MURALE. Linn.

C. caule herbaceo, ascendente, ramoso; foliis alternis, petiolatis, ovato-rhombeis, acutis, inæqualiter dentatis, nitidis, lætè viridibus; racemis subcorymbosis, sublaxis, subnudis; calyce fructifero subcarinato; semine punctato-rugoso, haud nitido, margine acuto.

Chenopodium murale. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 318. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 32, *n.* 30.

Atriplex muralis. *Crantz*, *Inst.*, 1, *pag.* 206.

Chenopodium flavum. *Forsk.*, *Flor. ægypt.-arab.*, *Suppl.*, *pag.* 205.

β *rubellum*. Planta rubescens.

γ *minus*. Planta viridescens, nana.

Hab. In arvis et ruderatis insulæ Canariæ. Var. β in saxosis vulcanicis. Var. γ ad oram maritimam.

Distrib. geogr. Occurrit hæc species ferè in omnibus regionibus, præsertim in oleraceis et ad muros. — V. S. in herb. Brousson.

Obs. Ex Sprengelio et Aitono occurrit quoque in insulis Canariensibus *Chenopodium* quoddam *laterale* (Hort. Kew., *ed.* 1, *pag.* 313). Speciem hanc nobis prorsùs incognitam ità ab auctore descriptam invenimus. *C. caule herbaceo; foliis caulinis oblongo-lanceolatis, obtusis, ramorum oblongis; pedunculis solitariis, unifloris.* Notandum Chenopodium nullum floribus pedunculatis solitariisque præditum unquam nobis conspicere licuisse.

AMBRINA. Spach.

Chenopodii spec. Linn.

Flores hermaphroditi, ebracteati. Calyx 5-fidus vel 5-phyllus, interdum 3-4-fidus, sæpiùs longitrorsùm subcarinatus, nunquàm appendiculatus. Stamina 5, rarissimè pauciora, imo calyce inserta, filamentis linearibus, calyce sublongioribus; antheris subrotundis. Ovarium superum. Styli 2, infernè coaliti. Fructus (utriculus) depressus aut compressus, calyce clauso subgloboso aut subpentagono involutus, interdùm suprà nudus foliolis imperfectè clausis; pericarpio membranaceo, tenui, semini haud adhærente. Semen horizontale aut verticale, lenticulare; integumento exteriore crustaceo. Albumen copiosum, farinaceum, candidum. Embryo 2/3 aut 3/4 annularis.

HERBÆ, pubescentes aut subpubescentes, glandulosæ et graveolentes (haud farinosæ). FOLIA alterna, petiolata, dentata, sinuata aut pinnatifida. FLORES minutissimi, herbacei, glomerulati, spicatim paniculati. ODOR aromaticus.

1. AMBRINA AMBROSIOIDES. SPACH.

A. caule herbaceo; erecto, ramoso; foliis alternis, subpetiolatis, oblongis, in petiolum decurrentibus, acutiusculis, remotè sinuato-dentatis aut subintegris; superioribus oblongo-linearibus, integerrimis; racemis subspicatis, compositis densifloris axillaribus terminalibusque, ascendentibus, foliosis; calyce fructifero subcarinato; semine verticali, lævi, nitido, margine obtuso.

Chenopodium ambrosioides. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 320.

Atriplex ambrosioides. *Crantz*, *Inst.*, 1, *pag.* 207.

Chenopodium suffruticosum? *Willd.*, *Enum. berol.*, *pag.* 1, *pag.* 290.

Ambrina ambrosioides. *Spach!*, *Végét. phan.*, 5, *pag.* 297. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 39, *n.* 8.

Pasote, Canariensium. Gallorum, *Thé du Mexique*, *Ambroisie*.

HAB. In ruderatis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Planta Europæ, Americæ et Indiæ orientalis.

OBS. Odor aromaticus, ad cuminum accedens. Flores 5-andri.

TRIB. II. SPINACIEÆ. MOQ.

ATRIPLEX. TOURNEF.

FLORES mono-dioici, rarissimè hermaphroditi. *Masc.* ebracteati. CALYX 3-5-phyllus, inappendiculatis. STAMINA 3, 5, imo calyce inserta filamentis lineari-subulatis calyce vix longioribus; antheris subovatis. *Fem.* bibracteati; bracteis demùm dilatatis, erectis, adpressis, nunc distinctis, nunc infernè coalitis. CALYX nullus. STYLI 2, infernè coaliti. FRUCTUS compressus, bracteis ovatis, rhombeis vel hastatis inclusus; pericarpio membranaceo, tenuissimo, friabili. SEMEN verticale, sublenticulare; integumento duplici, exteriore coriaceo vel subcrustaceo. ALBUMEN copiosum, farinaceum, album. EMBRYO annularis; radiculâ inferâ, interdùm subascendente.

HERBÆ, interdùm suffrutices, sæpissimè squamulis membranaceis lepidotæ aut farinâ copiosâ conspersæ. FOLIA alterna, rarò subopposita, petiolata, sæpiùs hastata aut triangularia, angulata, sinuato-dentata aut integerrima. FLORES minutissimi, herbacei, glomeratìm spicati.

1. ATRIPLEX LACINIATA. LINN.

A caule herbaceo, patulo, ramoso; foliis alternis (infimis oppositis), petiolatis, deltoideis, acutis vel obtusiusculis, dentato-sinuatis, suprà lætè viridibus, subtùs argenteo-pulverulentis; bracteis demùm rhombeis, acutis (angulis prominulis, lateralibus demùm bidentatis), disco inappendiculatis aut subdenticulatis, nervosis.

Atriplex laciniata. *Linn.*, *Spec. plant.*, 2, *pag.* 1494. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 56, *n.* 13.

Chenopodium laciniatum. *Thunb.*, *Prodr.*, *pag.* 48, *non Roxb.*

Chenopodium sinuatum. *Thunb.*, *Flor. cap.*, *ed.Sch.*, *pag.* 245.

Atriplex Thunbergianum. *Ræm. et Sch.*, *Syst.*, *pag.* 281.

HAB.

DISTRIB. GEOGR. Ad littora maritima Europæ et Americæ septentrionalis.

OBS. Hæc species in herbario nobis commisso deest. Anne ritè Canariensis? Pro Canariensi in herbario Broussonetiano nullâ adjectâ intrà insulas statione latitantem vidimus.

2. ATRIPLEX GLAUCA. LINN.

A. caule suffruticoso, procumbente, ramoso; foliis alternis, sessilibus, brevibus, ovatis, subrotundis, obtusissimis, integerrimis, crassiusculis, subcoriaceis, crispis, pulverulentis, argenteo-glaucescentibus, inferioribus subdentatis; bracteis demùm rhombeo-deltoideis, acutiusculis, margine basim versùs dentatis, disco dentato-appendiculatis.

Atriplex glauca. *Linn.*, *Spec. plant.*, 2, *pag.* 1493. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 61, *n.* 23.

Chenopodium vestitum. *Thunb.*, *Prodr.*, 1, *pag.* 48.

HAB. In orâ maritimâ Teneriffæ, Canariæ, Lancerottæ et Fuerteventuræ.

DISTRIB. GEOGR. Hab. in Galliâ australi, Hispaniâ, Barbariâ.

3. ATRIPLEX HALIMUS. LINN.

A. caule fruticoso, ascendente, ramosissimo; foliis alternis, subpetiolatis, ovatis, subdeltoideis, in petiolum decurrentibus, obtusis, mucronulatis, integerrimis, interdùm basi obsoletè subdentatis, subcoriaceis, incano-cinereis; summis lanceolatis; bracteis demùm subrhombeis, obtusissimis, integerrimis, disco inappendiculatis.

Atriplex Halimus. *Linn., Spec. plant.*, 2, n. 1492. — *Moq.!, Monogr.*, pag. 63, n. 31.

Chenopodium Halimus. *Thunb., Prodr.*, pag. 48.

HAB. In insulâ Graciosâ.

DISTRIB. GEOGR. In arenosis maritimis Europæ, Barbariæ et Americæ borealis.

4. ATRIPLEX PARVIFOLIA. Low.

A. caule fruticoso, prostrato, ramosissimo; foliis alternis, subpetiolatis, confertis oblongis, ovatis vel obovatis integerrimis vel obsoletè sinuatis, obtusis; bracteis demùm subrhombeis, integerrimis, disco muriculato-tuberculatis.

Atriplex parvifolia. *Low., Prim. fl. mad.*, pag. 16. — *Moq.!, Monogr.*, pag. 64, n. 32.

Atriplex portulacoides (angustifolia) *in Herb. Bank.* (*ex Lowe*). — *Ibid., Sol. mss.* (*Lowe*).

HAB. In Canariis.

DISTRIB. GEOGR. In littoribus maritimis insulæ Portûs-Sancti et in Canariis.

TRIB. III. *CAMPHOROSMEÆ*. MOQ.

CHENOLEA. THUNB.

(Char. reform.)

FLORES hermaphroditi, interdùm abortu polygami. CALYX 5-fidus; laciniis subcarinatis, tomentosis, demùm exsuccis, nunquàm induratis nec appendiculatis. STAMINA 5, imo calyce inserta; filamentis linearibus, calyce sublongioribus; antheris oblongis. STYLI 2, filiformes, infernè coaliti, persistentes. FRUCTUS (utriculus) depressus, calyce clauso et immutato tectus; pericarpio membranaceo. SEMEN horizontale, ovatum; integumento simplici, membranaceo. ALBUMEN nullum. EMBRYO curvatus, crassus, viridis; radiculâ externè prominulâ.

SUFFRUTEX, decumbens incano-lanatus. FOLIA alterna, sessilia, semiteretia. FLORES minutissimi, viridescentes, 2-3-glomerulati, axillares, interdùm feminei inter hermaphroditos mixti, iisdem conformes, sed staminibus destituti et pistillo elongato valdè exserto instructi.

OBS. Chenolea à *Kochiâ* Roth, et *Echinopsilo* Nob. foliolis calycinis huic in appendices membranaceas (alas) illi in processus subulatos (spinulas) productis, post fecundationem immutatis differt. Species unica quæ genus Thunbergianum constituebat ob laciniarum calycinarum dorsum callis spiniformibus obsitum generi *Echinopsilo* addenda (*Echinopsilon sericeum* Moq.).

1. CHENOLEA CANARIENSIS. Moq.

C. suffruticosa, lanuginosa ; foliis carnosis, tomentosis ; inferioribus elongatis, semiteretibus ; superioribus abbreviatis, globulosis, imbricatis.

Salsola lanata? *Mass., in Buch. Beschreib. Can., pag.* 141, — non Vahl., nec Pall.

Chenolea Canariensis. *Moq.!, Monogr., pag.* 96, *n.* 1.

Hab. Ad littora Lancerottæ et in promontorio Teneriffæ, *Punta del Aguja.*

Distrib. geogr. Planta littorea Canariensis; an etiam Africana?

Descr. Radix crassa, tortuosa, dura, fusco-nigrescens. Caulis fruticosus, fissus, rugosus, fusco-cinereus. Rami numerosi, graciles, elongati, ascendentes, striati, lanuginosi. Folia 3-4 lin. longa, 1/4 lin. lata, carnosa, semiteretia, obtusiuscula, lanata, patula, ascendentia; superiora abbreviata, subglobosa, imbricata. Flores minutissimi, sessiles, in axillis foliorum reconditi, lanuginosi. Calyx urceolatus, oblongus, 5-fidus, persistens, post anthesim inappendiculatus; laciniæ ovatæ, acutæ, subconcavæ, erectæ. Stamina 5, calyce vix longiora; filamenta filiformia, compressa, albida; antheræ oblongæ, flavescentes. Pistillum staminibus longitudine subæquale. Ovarium orbiculare, depressum. Stylus filiformis, elongatus, bifidus, divisuris capillaribus, papillosis, divaricatis. Fructus globoso-depressus calyce sicco immutato tectus. Pericarpium tenuissimum, membranaceum. Semen unicum, horizontale, ovato-orbiculatum, depressum, subumbilicatum. Integumentum simplex, subchartaceum. Albumen nullum. Embryo periphericus, equinus, crassiusculus, lætè viridis.

EXPLICATIO TAB. 200.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, cæteræ figuræ præter sextam auctæ. 2. Ramuli segmentum cum flore bracteis cuncto. 3. Flos. 4. Calyx sectus et arte explicatus. 5. Stamina pistillum foventia. 6. Pistillum fructiferum magnitudine naturali. 7. Idem auctum. 8. Fructus calyce clauso arctè involutus. 9. Semen à margine visum. 10. Idem horizontaliter sectum ut appareat embryo cum albumine. 11. Embryo.

TRIB. IV. *SALICORNIEÆ.* C. A. Mey.

ARTHROCNEMUM. Moq.

Salicorniæ spec. Linn.

Flores hermaphroditi, ebracteati aut esquamati, in articulis ramorum reconditi. Calyx ventricosus, subtrigonus vel subtetragonus, apice truncatus aut 3-4-5-denticulatus, demùm fungosus, nunquàm

appendiculatus. STAMINA 1, 2, imo calyce inserta, filamentis crassiusculis, brevissimis; antheris subovatis. STYLI 2, infernè connati. FRUCTUS (utriculus) compressus, calyce inflato involutus; pericarpio membranaceo, distincto. SEMEN verticale, lenticulare, subrostellatum, nitidum; integumento duplici, exteriore crustaceo. ALBUMEN centrale et laterale, copiosum, farinaceum, candidum. EMBRYO semiannularis (subvirescens); radiculâ descendente.

SUFFRUTICES aut herbæ, articulati, aphylli, glabri. FLORES minutissimi, pallidè viridescentes, sæpiùs ternati, in ramulis spiciformibus digesti.

OBS. Semen cochleatum *Salicorniis* per errorem tribuit Dubyus (*Bot. gall.*, 1, pag. 395). *Arthrocnemum* à *Salicornia* differt floribus nunquàm rachidis cavis immersis, calyce non appendiculato, integumento seminis duplico atque embryone hemicyclico. In *Salicornia* embryo albumen totum cingit annulum efficiens integrum, in *Halocnemo* partem tantùm superiorem ambit, in Arthrocnemo lateri applicatus.

1. ARTHROCNEMUM FRUTICOSUM. MOQ.

S. caule suffruticoso erecto, ramosissimo; ramis oppositis vel alternis, ascendentibus, rigidiusculis; articulis teretibus, apice compressis et emarginatis; floralibus spiciformibus, pedunculatis aut subsessilibus cylindricis aut subclavato-cylindricis, obtusis.

Salicornia fruticosa. *Linn.*, *Sp. plant.*, 1, *pag.* 5.

Salicornia sempervirens. *Sauv.*, *Meth. fol.*, *pag.* 7.

Salicornia Europæa β perennis. *Gouan.*, *Hort. Monsp.*, *pag.* 2.

Arthrocnemum fruticosum. *Moq.*, *Chenop. Monogr.*, *pag.* 111.

HAB. Ad littora Graciosæ.

DISTRIB. GEOGR. Planta littorea; occurrit in arenosis maritimis Europæ et Africæ septentrionalis.

SUBORD. II. SPIROLOBEÆ. C. A. Mey.

TRIB. I. *SUÆDINEÆ.* Moq.

Salsolearum gen. C. A. Mey.

SUÆDA. Forsk.

Salsolæ et Chenopodii spec. Linn. — Lerchia Haller. — Cochliospermum Lag. — Chenopodii sect. II, et Salsolæ sect. II (præter Sodam) Schrad. — Schoberiæ spec. C. A. Mey.

Flores hermaphroditi, rarissimè abortu polygami aut monoici, bracteolati. Calyx urceolatus, 5-partitus; foliolis crassiusculis, carnosis, demùm inflatis et baccam mentientibus, interdùm exsuccis et subcarinatis, nunquàm appendiculatis. Stamina 5, imo calyce inserta aut versùs basim calycis filamentis filiformibus calyce sublongioribus; antheris ovatis. Discus interdùm parvulus, annularis. Ovarium superum. Styli coaliti. Stigmata distincta, 2, 3, raro 4 aut 5, divaricata, papillosa. Fructus (utriculus) depressus aut globosus, calyce clauso involutus; pericarpio, pelliculâ tenuissimâ, haud adhærente. Semen horizontale vel verticale, lenticulare; integumento duplici, exteriore crustaceo. Albumen nullum vel parcum (in massulas 2, divisum, utrinquè ad embryonis centrum dispositas). Embryo plano-spiralis, teres, albidus; radiculâ externâ.

Herbæ vel suffrutices, glabri. Folia alterna, sessilia, subteretia, carnosa. Flores minuti, carnosiusculi, virides, sæpiùs glomerulati, sessiles aut brevissimè pedicellati, axillares, interdùm basi foliorum adnati. Bracteolæ, squamulæ minutissimæ, albidæ, subhyalinæ.

1. SUÆDA VERMICULATA. Forsk.

S. caule fruticoso, ramosissimo, diffuso; ramis divaricatissimis; foliis ovatis obtusis, mollissimis succulentis; inferioribus oblongo-ovatis, superioribus subglobosis; floribus sessilibus solitariis axillaribus; calyce fructifero exsiccato, haud inflato; semine verticali haud rostellato, lævi, nitido.

Suæda vermiculata. *Forsk.*, *Flor. Ægypt.-Arab.*, *pag.* 70, *n.* 18. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 121, — *non Del.*

Salsola mollis. *Desf.*, *Flor. Atl.*, 1, *pag.* 218.

Suæda mollis. *Del.!*, *Flor. Ægypt.*, *Ill.*, *pag.* 9.

Salsola globulifolia. *Poir.!*, *Dict.*, 7, *pag.* 298.

Salsola divaricata. *Mass.*, *in Link*, *Beschreib. Can.*

β *minor*. Staturâ minore; foliis subimbrcatiis.

Hab. Ad littora Lancerottæ. Occurrit var β in maritimis Canariæ.

Distrib. geogr. Hab. in sabulosis maritimis Africæ septentrionalis; etiam in Indiâ orientali.

Obs. Benè observavit Linkius plantam hanc *S. fruticosam* Forsk. omnimodò referre, sed rami magis horizontales, folia latiora, crassiora, breviora. Summa ferè globulosa sedi esse cujusdam diceres. Speciminibus à Fontanesio in Mauritaniâ et à Poiretio in Numidiâ lectis nostra omninò consentanea.

2. SUÆDA FRUTICOSA. Forsk.

S. caule fruticoso, erecto, ramosissimo; ramis erecto-patulis; foliis breviusculis, teretibus, utrinque convexis, obtusiusculis, laxè imbricatis; floribus sessilibus, solitariis (lateralibus abortivis), rarò ternatis, axillaribus; calyce fructifero exsiccato subinflato; semine verticali, subrostellato, brevi, nitidissimo.

Salsola fruticosa. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 324.

Suæda fruticosa. *Forsk.*, *Flor. Ægypt.-Arab.*, *pag.* 70, *n.* .... — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 122, *n.* 5.

Chenopodium fruticosum. *Mænch.*, *Meth. suppl.*, *pag.* 115.

Salsola annularis. *Poir.!*, *Dict.*, 7, *pag.* 298.

Hab. Ad littora maritima Lancerottæ. — V. S. in herb. Brousson.

Distrib. geogr. Planta haud rara in maritimis Galliæ, Hispaniæ, Italiæ, Græciæ et Persiæ.

3. SUÆDA MARITIMA. Moq.

S. caule herbaceo, ramosissimo, diffuso; ramis erectis vel prostratis; foliis longis suprà planis, subtùs convexiusculis, acutiusculis aut obtusiusculis, carnosis, succulentis, submol-

libus; superioribus brevioribus; floribus sessilibus, densè 2-3-glomerulatis, axillaribus; calyce fructifero inflato subcarinato; semine horizontali, vix rostellato, tenuissimè punctulato-rugoso, nitido.

Chenopodium maritimum. *Linn., Spec. plant.*, 1, *pag.* 321.

Atriplex maritima. *Crantz, Inst.*, 1, *pag.* 208.

Suæda chenopodioides. *Pall., Ill. pl. imp. cogn., pag.* 56.

Salsola maritima. *Poir.!, Dict.*, 7, *pag.* 290.

Schoberia maritima. *C. A. Mey.!, in Ledeb. Flor. Alt.*, 1, *pag.* 400.

Suæda maritima. *Moq.!, Monogr., pag.* 128, *n.* 18.

Salsola strobilifera, chenopodiana, vermiculata, salsa, *in Hortis.*

HAB. Ad littora Teneriffæ et Lancerottæ.

DISTRIB. GEOGR. Copiosa in paludosis et sabulosis maritimis Oceani et m. Mediterranei.

TRIB. II. *SALSOLEÆ.* MOQ.

Anabaseæ et Salsolearum gen. C. A. MEY.

SALSOLA. C. A. MEY.

Kali spec. TOURNEF. — Salsolæ spec. LINN. — Salsola, sect. I. SCHRAD. — Salsola et Caroxylon. THUNB.

FLORES hermaphroditi, bibracteati. CALYX 5-phyllus; foliolis dorso demùm transversìm alatis. STAMINA 5, rariùs 3, annulo depresso vel cyathulo hypogyno inserta; filamentis longè subulatis, apice tenuibus; calyce longioribus antheris oblongo-linearibus, acutiusculis. SQUAMULÆ hypogynæ nullæ. STYLI 2, basi plerumque connati (rarissimè stigma subcapitatum et subsessile). FRUCTUS (utriculus) depressus, calyce capsulari et stellatìm 5-alato vestitus; pericarpio exsucco, submembranaceo, interdùm suprà subchartaceo vel carnosiusculo, raró subbaccato. SEMEN horizontale, subglobosum; integumento simplici, membranaceo. ALBUMEN nullum. EMBRYO conico-spiralis aut cochleatus, lætè viridis; radiculâ spiræ gyrum absolvente.

HERBÆ vel suffrutices, glabri vel pubescentes, rarissimè aphylli. FOLIA alterna vel opposita, sessilia, subcylindrica, carnosa. FLORES

parvuli, solitarii vel 2-3-glomerulati, sæpiùs reconditi, pallidè viridescentes, sessiles axillares, subreconditi. Alæ maximæ aut parvulæ, patentes, sæpiùs subæquales, striatæ, scariosæ, interdùm coloratæ, raró crassiusculæ et unguiformes.

1. SALSOLA KALI. Ten.

S. caule herbaceo, aspero aut glabro, prostrato vel suberecto; ramis alternis, subulato-triquetris, spinosis, carnosis; bracteis longiusculis folio florali brevioribus; calyce fructifero sublongioribus; floribus subsolitariis; alis amplis, suborbicularibus, subinæqualibus, patulis, subroseis.

β *Tragus* (Moq.). Suberecta, glabra, viridescens.

Salsola Tragus. *Linn.*, *Spec.*, *plant.*, 1, *pag.* 322.

Kali Tragus. *Scop.*, *Carn.*, 1, *pag.* 175.

Salsola spinosa. *Lam.*, *Flor. franç.*, 3, *pag.* 241.

Salsola Kali β glabra. *Ten.*, *Syll. Flor. Nap.*, *pag.* 124.

Hab. In arenâ maritimâ propè urbem Palmarum, in Canariâ. — V. S. quoque in herb. Brousson.

Distrib. geogr. Ad littora maris in Europâ, Asiâ, Americâ et Africâ boreali.

2. SALSOLA LONGIFOLIA. Forsk.

S. caule fruticoso, glabro, erecto; ramis oppositis, albescentibus; foliis oppositis elongatis, semiteretibus, mucronulatis; bracteis folio florali et calyce fructifero brevioribus; floribus 2-3 glomerulatis; alis maximis, inæqualibus, explanatis, subroseis aut decoloribus.

Salsola longifolia. *Forsk.*, *Flor. Ægypt.-Arab.*, *pag.* 55, — *non Lam.*

Salsola fruticosa. *Cav.*, *Icon.*, 3, *pl.* 285, — *non Linn.*

Salsola oppositifolia. *Desfont.!*, *Flor. Atl.*, 1, *pag.* 219. — *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 138, *n.* 7.

Salsola divaricata. *Mass.!*, *in Buch*, *Can*, *pag.* 141.

Hab. Ad littora insularum Canariensium.

Distrib. geogr. Planta littoralis, haud rara in Africâ boreali et Siciliâ.

Obs. Copiosa est in insulis Canariensibus hæc species. Specimina plura nostris ex toto similia jam olim attulit Broussonetius. Alia nullo modo diversa in herbario Fontanesiano extant inter quæ unicum Canariense. Nomen specificum Forskålianum anteferendum.

3. SALSOLA VERMICULATA. Linn.

S. caule fruticoso, pubescente aut villoso ramosissimo; ramis alternis, diffusis; foliis alternis aut fasciculatis, semiteretibus vel filiformibus, obtusiusculis, carnosis, floralibus minoribus, subovatis squamæformibus; bracteis foliam florale subæquantibus calyce fructifero brevioribus; floribus solitariis, densè spicatis; alis magnis, subæqualibus, patulis.

α pubescens. Pubescens; foliis breviusculis.

Salsola vermiculata. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 323.

Salsola flavescens. *Cav.!*, *Icon.*, 3, *pag.* 45, *pl.* 288.

Chenopodium flavescens. *Rœm. et Sch.*, *Syst.*, 6, *pag.* 269.

Salsola Ennæa. *Jan.!*, *Cat.*, *pag.* 232.

Salsola ericifolia? *Mass.*, *in Link. Beschreib.*

Salsola vermiculata α pubescens. *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 140, *n.* 13.

β villosa. Villosa; foliis longiusculis.

Salsola villosa. *Del.!*, *Flor. Ægypt. Ill.*, *pag.* 9.

Salsola vermiculata β villosa. *Moq.!*, *Monogr.*, *pag.* 141, *n.* 13.

Hab. Ad littora Laucerottensia. Var. β frequens in promontorio Teneriffæ, *Punta de Teno.*

Distrib. geogr. Planta Barbariæ, Caucasi, Sibiriæ. Haud rara in Lusitaniâ et Hispaniâ; occurrit etiam in Pyrenæis orientalibus.

Obs. Species hæc sine flore et fructu *Kochiam prostratam* Schrad. (*Salsolam prostratam* L.) quodammodò refert. Speciminibus à Delileo et à Siebero ex Ægypto allatis nostra omninò similia. Animadvertendum tamen Canariensibus pilas albidas esse nec rufulas et hoc forsan quia recentiora. Varietas nostra villosa eadem est ac *Salsola villosa* Delile.

Occurrit hæc planta in herbario Broussonetiano in Africâ circà oppidum *Mogador* ut verisimile est lecta.

Herbarium meum specimina plurima offert quibus constat pubescentiam *Salsolæ vermiculatæ* L. in villositatem *Salsolæ villosæ* Delile sensim abire et pro formis ejusdem speciei vix ac ne vix diversis habendas esse persuasum habeo.

TRAGANUM. Del.

Flores hermaphroditi, bibracteati. Calyx 5-phyllus; foliolis infernè coalitis, demùm incrassatis et nucamentaceis, non alatis. Stamina 5, imo calyce inserta; filamentis suprà dilatatis, apice truncatis calyce longioribus; antheris sagittatis, acutis. Squamulæ hypogynæ nullæ. Styli 2, filiformes, infernè coaliti. Fructus (utriculus) subdepressus, calyce sublignoso et nuciformi reconditus; pericarpio

membranaceo. Semen horizontale, orbiculare; integumento simplici, membranaceo. Albumen nullum. Embryo depresso-cochleatus; radiculâ externâ.

Frutex, ramosissimus. Folia parva, alterna, sessilia, subamplexicaulia, subtriquetra, carnosa. Flores parvuli, sessiles, 2, 3, glomerulati, villis involuti.

Obs. Genus habitu, fructu pilis cincto, calyce non alato mox nuciformi et fructum cingente, filamentis dilatatis et quasi tæniatis apice truncatis antherisque sagittatis satis superque diversum.

1. TRAGANUM NUDATUM. Del.

T. caule fruticoso, glabro; ramis confertis, diffusis; foliis brevibus, numerosis, confertis, subtriquetris, breviter mucronato-acutis.

Traganum nudatum, *Del.*, *Flor. Ægypt. Ill.*, *pag.* 9, *n.* 312, *et pag.* 60, *pl.* 22, *fig.* 1.

Hab. In insulâ Graciosâ.

Distrib. geogr. Hab. in Arabiâ et Ægypto.

Obs. Flores foliis breviores sunt, fructusque calycis basi incrassatâ atque induratâ cinctus ossiculum fit monospermum. Specimina nostra nullo modo diversa sunt ab iis à Delileo et Siebero ex Ægypto allatis. Mirum est speciem Ægyptiaco-Arabicam et Canariensem toto decsse littore Mauritanico.

A. MOQUIN-TANDON.

PHYTOLACCEÆ. R. Brown.

ATRIPLICEARUM GEN. Juss. — CHENOPODEARUM GEN. DC.

PHYTOLACCA. Linn.

Flores hermaphroditi (interdùm dioici). Calyx corollinus, coloratus, 5-partitus, persistens; foliis subrotundis, concavis, patentibus, apice inflexis. Stamina 8-20, longitudine calycis; filamentis subulatis; antheris subrotundis. Ovarium striatum. Fructus (bacca) 10-locularis, globoso-depressus, sulcis 10 longitudinalibus exarato, calyce explanato infernè suffultus. Semina solitaria, lenticulari-reniformia, glabra, integumento exteriore crustaceo. Albumen copiosum, farinaceum, candidum. Embryo annularis, albidus.

Herbacea aut frutescens. Folia ampla, alterna, lanceolata, ovata aut elliptica, apice rostellatìm acuminata, integerrima. Flores colorati, laxè spicati; spicis sæpiùs oppositifoliis, raró axillaribus.

1. PHYTOLACCA DECANDRA. Linn.

P. caule herbaceo; foliis ovato-lanceolatis, patulis; floribus decandris, decagynis, fructibus suprà umbilicatis et 10-denticulatis.

Phytolacca decandra. *Linn.*, *Spec. plant.*, 1, *pag.* 631.

Yerva Carmin Nivariensium. *Carminero* Palmensium.

Hab. In ruderatis insularum Canariensium frequens. — V. S. quoque in herb. Broussonetii.

Distrib. geogr. Planta virginica, primùm in hortis olitoriis Europæ introducta, nunc ubique familiaris.

A. MOQUIN-TANDON.

POLYGONEÆ. Juss. (1)

RUMEX. Linn.

Flores hermaphroditi interdùm monœci, diœci polygamive. Perigonium 4-6 fidum, calyculatum, laciniis 3 interioribus ovatis, erectis, fructu demùm auctis mutatâ formâ et directione. Stamina 6 (raro 4, 9 vel 12). Styli 2-3, longi, reflexi. Caryopsis ovata, 2-3-gona, sepalis interioribus obtecta; integumento purpurascente albicante vel nonnihil lutescente. Embryo unilateralis inversus radiculâ brevi ultrà perispermum farinaceum porrectâ.

Herbæ, vel suffrutices per orbem totum sparsæ. Caules erecti vel ascendentes nodosi, nodis vaginâ membranaceâ cinctis. Folia petiolata sæpiùs simplicia, penni- aut palminervia. Flores verticillati, pedicellati, pedicellis sæpiùs articulatis.

Sectio I. *ACETOSA*. Tournef.

1. RUMEX BUCEPHALOPHORUS. Linn.

R. caulibus herbaceis; foliis longè petiolatis, lanceolato-rhombeis, integerrimis in petiolum decurrentibus, crassiusculis punctulatis; floribus hermaphroditis; foliolis internis demùm ovato-deltoideis acutiusculis, 3-4-spinulosis, exteriore sæpè granuligero.

Acetosa Ocimi folio Neapolitana βουκεφαλόφορα. *Column. Ecphr.*, *p.* 150, icon.

Rumex bucephalophorus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *p.* 479. — *Gærtn.*, *vol.* 2, *tab.* 119. — *Cav.*, *Ic.*, *tab.* 41, *f.* 1. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 345. — *Campd.*, *Monog.*, *p.* 140, *tab.* 3, *f.* 1. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 4, *p.* 244. — *Steinh.*, *Ann. des sc. nat.*, 2e *sér.*, *vol.* 9, *p.* 199 (2).

Vinagrerita Canariensium.

---

(1) Polygonearum ordinem olim anno 1834 Monspelii cum celeb. amico Alfredo Moquin-Tandon elaboratum hic paucis mutatis adjectisque publici juris facimus.

(2) Dolet nobis quod ingeniosissimas b. Steinheilii hujus speciei divisiones, partium summoperè variabilium

Hab. Frequens est hæc species in arvis locisque siccis insularum Canariensium. — Folia suaviter subacida, pedunculi incurvati, apice incrassati; fol. calyc. interna fructifera 1 1/2 lin. longa.

Distrib. geogr. Occurrit in regionibus omnibus quæ mare Internum obvallant, unde per Mauritaniam in Fortunatas protenditur (1).

2. RUMEX LUNARIA. Linn.

R. caule fruticoso; foliis petiolatis, cordato-orbicularibus, integerrimis, floribus polygamis, foliolis internis demùm cordato-orbicularibus, integris reticulatis, ad basim granulo notatis pedicellis, filiformibus.

Rumex lunaria. *Linn.*, *Sp. plant.*, *vol.* 1, *p.* 479. — *Campd.*, *Monog.*, *p.* 136, *tab.* 2, *f.* 5.

Acetosa arborescens subrotundo folio. *Pluk.*, *Phyt.*, *tab.* 252, *f.* 3.

Rumex polygamus. *Cav.*, *Icon.*, *vol.* 1, *tab.* 22.

Vinagrera Canariensium.

Hab. In rupibus insularum Canariensium frutex, sarmentosus, 10-12-pedalis. — Fol. calyc. interna fructifera 2 1/2-3 lineas longa.

Distrib. geogr. Species est propria insularum Fortunatarum.

---

mutationibus nimis levibus pendentes, recipere nequeamus. Hæ enim ferè semper explicatione plantæ majore minoreve nituntur, quæ quidem ipsa soli aeris climatis indole aliisque circumstantiis provenit. Dentes perigonii fructiferi semper ni fallimur tantillulùm uncinati unde sectiones etiam primariæ peccant; perigonii foliolorum forma, dentium numerus, facies, proceritas inconstans, pedunculi nunc sine normâ certâ elongati nunc tenues vel incrassati. Inter plurima quæ à Fortunatis traximus specimina, formæ plurimæ Steinheilianæ deprehendendæ, communior, quæ undique communis, Gallica. — W.

(1) An unica fuerit aut multiplex specierum quibus pollet terrarum orbis, creatio prisca, adhùc dubium est. Ergò vix pro certo cùm cll. Buchio et Steinheilio dicendum est hominum comitem cum vite aut frumento R. bucephalophorum aliamve insulis nostris appulisse speciem, tùm enim quantæ et quales à littoribus maris Interni non advectæ species! Aut advectas forsan tantummodò annuas putabant, sed verè et apud nos indigenas ejusdem regionis proles arboreas, oleam quæ certò indigena, Lentiscum, Smilacem, Daphnem Gnidium, Ericam arboream, Cistum monspeliensem, et tot herbas alias perennes et rhozocephalophoras. Diversis legibus regi plantarum annuarum aut perennium migrationem vix credendum, et verè advectitiæ rarò per montes et valles longè latèque sparguntur, sive annuæ sint sive perennes, si fortuito aut homine juvante perveniant. Extant exceptiones sed paucæ quanquàm notabiles, ut in planitie Pampanâ Cynara. Quâ autem lege hæ migrationes regantur incertum. Vix diversum enim ab iis Asiæ occidentalis crederes vel Africæ borealis Monspelii aut cœlum aut solum, sed plantæ Juvenales lanis contortæ nec permanent nec sparguntur. Nec abest nobis ex ratiocinatione certitudo quædam, quanvis ab omni ævo exterorum congressus et commercium spreverit oderitque Autolotum effera gens quæ Mauritaniam ex adverso Fortunatarum incolit, quin et eædem illic quæ in Fortunatis reperiantur Græciæ atque Hispaniæ herbæ, non hominum culturæ comites sed fato quodam aut divino si mavis instinctu ad limites regionis propulsæ (præter ruderales aliquas verè advectitias aut agrarias atque Americanas nonnullas) crescant ferè omnes et luxurient. Quàm paucæ imò quàm paucissimæ sint stirpes hominum consociæ quæ Europææ in Americam aut Americanæ in Europam devectæ extrà urbium pomœria atque olusculorum cultum in tractus terrarum longinquos abierint! Hæc fusiùs postmodùm tractanda. Jam tabulas phytostaticas à cl. J. J. Williams sedibus ipsis sub auspiciis nostris depictas et plantarum insularum quarundam catalogos partiales dedimus (*Géogr. bot.*, *vol.* 3, 1re *partie* passim, et *Atl.*, 2e *série*). Mox Fortunatarum stirpes cum aliarum regionum vegetabilibus comparationem et parallelismum in postscriptis instituere in animo est. — W.

3. RUMEX VESICARIUS. Linn.

R. caulibus herbaceis, striatis; foliis deltoideis, acutis, integerrimis, superioribus oblongo-linearibus; floribus hermaphroditis, geminatis, foliolis internis demùm ovato-orbicularibus, utrinque emarginatis, eleganter reticulatim cruentato-nervosis.

Acetosa americana, etc. *Moris.*, *Hist.*, *vol.* 2, *p.* 583, *sect.* 5, *tab.* 28, *fig.* 7.

Oxalis seu acetosa americana, etc. *Barrel.*, *Icon.*, 12.

Rumex vesicarius. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *p.* 479. — *Del.*, *Fl. æg. Ill.*, *p.* 12. — *Mirbel*, *Ann. Mus.*, *vol.* 13, *tab.* 4, *fig.* 45. — *Campd.*, *Monog.*, *p.* 129, *tab.* 3, *figg.* 1-8. — *Schenk*, *Pl. Æg. Arab. Syr.*, *p.* 12.

Hab. In arenosis et saxosis maritimis insularum Canariensium. — Perigonii fol. interna fructifera 5-6 lineas longa.

Distrib. geogr. Planta est ægyptiaco-arabica per gradus latitudinis terrestris 5o in insulas Fortunatas prolata.

4. RUMEX ACETOSELLA. Linn.

R. caulibus herbaceis, diffusis; foliis petiolatis infimis hastato-lanceolatis, cæteris subovatis; floribus diœcis, foliolis internis ovatis, integris.

Rumex Acetosella. *Linn.*, *Spec. pl.*, *vol.* 1, *p.* 481. — *Engl.*, *bot.*, *tab.* 1674. — *Campd.*, *Monog.*, *p.* 120, *tab.* 2, *fig.* 4.

Lapathum pratense. *Lam.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 8.

Vinagrerita Canariensia.

Hab. In pinetis insularum Canariensium.

Distrib. geogr. Species est orbis totius veteribus noti quæ regiones hyperboreas (Laponiam *Linn.*) attingit.

5. RUMEX TINGITANUS. Linn.

R. caule suffruticoso, striato; foliis lanceolato-cordatis, subhastatis, acutis, erosis; floribus hermaphroditis; foliolis internis demùm cordato-orbicularibus, obtusissimis, cruentato-venosis.

Lapathum maritimum fœtidum. *C. Bauh.*, *Prodr.*, *pag.* 56, ic.

Lapathum maritimum sinuatum. *Chabr.*, *Sciagr.*, 310, ic.

Acetosa vesicaria tingitana perennis repens foliis longis sinuatis. *Moris.*, *Hist.*, *vol.* 2, *pag.* 583, *sect.* 5, *tab.* 28, *fig.* 8.

Rumex tingitanus. *Linn.*, *Sp. pl.*, 1, *pag.* 479. — *Campd.*, *Monog.*, *pag.* 126.

Hab. In convallibus umbrosis Teneriffæ, Canariæ et Palmæ. — Perigonii fol. interna fructifera 2 1/2 lin. longa.

Distrib. geogr. Species est austro-occidentalis quæ à Fortunatis hinc per Maderam! Lusitaniam borealem ultrà portum *Calen* (*Pezo da Regoa, Brotero*) illinc per Mauritaniam Tingitanam! et Hispaniam! Numidiæ fines (*Desfontaines!*) et Galliam Narbonensem appetit.

Sectio II. *LAPATHUM*. Tournef.

6. RUMEX CONGLOMERATUS. Murr.

R. caule herbaceo; foliis infimis cordato-lanceolatis, superioribus lanceolato-oblongis, acutis; verticillis mediis atque inferioribus foliosis, perigonii foliis interioribus oblongis, obtusiusculis, integris, omnibus granulatis, granulis demùm sæpè conspicuis fulvis.

Rumex acutus. *Smith*, *Fl. brit.*, *vol.* 1, *pag.* 391. — *Engl. bot.*, *tab.* 721. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 375.

Rumex conglomeratus. *Murr.*, *Prodr. fl. Gœtt.*, *pag.* 52 — ex — *Koch*, *Synops.*, *ed.* 2, *vol.* 1, *pag.* 704. — *Reichb.*, *Pl. crit.*, *tab.* 368, *fig.* 552.

Rumex Nemolapathum. *Ehrh.*, *Beitr.*, *vol.* 1, *pag.* 181. — *Guss.!*, *Fl. sic.*, *Prodr.*, *vol.* 1, *pag.* 441.

Hab. Occurrit hæc planta in humidiusculis Canariæ Teneriffæ et Palmæ. Specimina Canariensia et Nivariensia formam siculam granulis fulvis decoram, Palmensia iconem Reichenbachianam omninò referunt.

Distrib. geogr. Species est orbis veteris quæ Britanniam totam (*Watson*) percurrit et Scandinaviam forsan (*Fries*) attingit.

7. RUMEX OBTUSIFOLIUS. Linn.

R. caule herbaceo; foliis margine crispis, inferioribus cordato-ovatis, superioribus lanceolatis; verticillis superioribus aphyllis perigonii foliolis internis lanceolato-3-angularibus, demùm versùs basin dentatis, apice mucronulatis, mox obtusis, omnibus granulatis.

Rumex obtusifolius. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 478. — *Reichb.*, *Pl. crit.*, *tab.* 366, *fig.* 550.

Rumex obtusifolius β agrestis. *Fries*, *Nov.*, *pag.* 99, — unde ex eodem est Rumex acutus. *Linn.*, *It. scand.*, *pag.* 395, et *Fl. suec.*

Rumex obtusifolius α et β. *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pagg.* 705 *et* 706.

Alavaza Canariensium.

Hab. Crescit hæc species in humidiusculis Teneriffæ.

Distrib. geogr. Stirps est per orbem antiquum divulgata quæ in Britanniâ 59 gradum attingit (*Watson*) et usquè in Scandinaviam mediam (*Fries*) protruditur.

8. RUMEX PULCHER. Linn.

R. caule herbaceo; foliis cordato-panduriformibus, obtusis, superioribus lanceolatis, margine denticulatis, acutis; verticillis remotis; perigonii foliolis internis, oblongo-3-angularibus, subobtusis, valdè reticulato-nervosis, ultrà medium concinnè ciliato-dentatis, unico ut plurimùm conspicuè granulato.

Lapathum pulchrum Bononiense sinuatum. *J. Bauh., Hist., vol. 2, pag.* 988.

Rumex pulcher. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 477. — *Reichb., Pl. crit., tab.* 486, *fig.* 679.

Hab. Occurrit in Teneriffà (*ex Chamiss. in Schult. Syst.*) et in Canariâ ex Despréaux in litteris. Descriptio ex specimine Siculo cl. Parlatore.

Distrib. geogr. Planta est Europæa satis communis sed prioribus magis australis.

EMEX. Neck. Campd.

Flores polygami. Calyx 6-partitus, calyculatus, foliolis 3 interioribus lanceolatis vel ovatis, erectis, fructu demùm auctis, eàdem formâ et directione. Stamina 6. Styli 3 erecti. Caryopsis ovata, obsoletè trigona apice subacuminata in imo perigonio locata et ab ipso arctè adpressa, integumento lutescente. Embryo circà perispermum farinaceum periphericus, cotyledonibus longissimis.

Herbæ orbis antiqui regionum temperatarum et Africæ australis cives. Caulis ascendens simplex vel dichotomus, nodosus. Folia petiolata alterna integra, penninervia. Flores verticillati, pedicellati, pedicellis inarticulatis.

1. EMEX SPINOSA. Campd.

E. caule decumbente, subdichotomo; foliis deltoideo-ovatis; floribus glomeratim verticillatis, perigonii foliolis internis demùm crassis, lanceolatis, medio carinatim tumefactis, apice acutis.

Beta cretica semine spinoso. *J. Bauh., Hist., vol.* 2, *pag.* 963, ic. — *Chabr., Sciagr., pag.* 310, ic.

Rumex spinosus. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 481. — *Gærtn., vol.* 2, *tab.* 119. — *Mirb., Ann. du Mus., vol.* 13, *tab.* 4, *fig.* 44. — *Sibth., Fl. græc., tab.* 347.

Vibo spinosa. *Mænch., Meth., pag.* 318.

Rumex glaber. *Forsk.*, *Fl. ægypt.-arab.*, *pag.* 75.

Emex spinosa. *Campd.*, *Monog.*, *pag.* 58.

HAB. In ruderatis insularum Canariensium frequens est hæc planta. — Fol. cal. interna, fructifera 2 l. 1/2 longa.

PERSICARIA. TOURNEF.

PERIGONIUM 3-5-fidum. STAMINA 4-8. STYLI 2 aut 3. ACHENIUM compressum vel triquetrum, obtusangulum calyce obtectum. PERISPERMUM carneum. EMBRYO lateralis, cotyledonibus accumbentibus.

HERBÆ per orbem terrarum sparsæ. FOLIA alterna, lineari-lanceolata penninervia. BRACTEÆ ochreæformes, cylindricæ, truncatæ. FLORES spicati vel capitati.

1. PERSICARIA VULGARIS. W. et MOQ.

P. caule erecto, foliis petiolatis ovato-lanceolatis, sæpiùs maculatis ochreis truncatis; spicis ovato-oblongis, terminalibus et axillaribus; floribus 6-8-andris digynis; achænio lenticulari aut triquetro, faciebus lævibus.

Polygonum Persicaria. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 308.

HAB. In insulis Canariensibus (*Link in Buch. Beschreib. Can. Ins.*, *pag.* 141, ad vallem *Igueste* insulæ Teneriffæ *Buch. Ibid.*, *pag.* 170).

DESCR. FOLIA iis *Salicis viminalis* similia. OCHREÆ longè costatæ, costis pilosæ, longè rigidèque ciliatæ. PEDUNCULI longi, graciles. BRACTEÆ elongato-turbinatæ, conicæ, subciliatæ, 3-4-floræ. FLORES 6-8-andri, semitrigyni. CALYX quinque-partitus. ACHÆNIUM triquetrum faciebus ovato-ellipticis, lævibus, nitidis.

2. PERSICARIA SERRULATA. W. et MOQ.

P. caule ascendente, foliis subpetiolatis oblongo-linearibus angustis, acuminatis subrevolutis, margine tenuiter seriatim ciliatis; ochreis longè ciliatis; spicis gracillimis, terminalibus et axillaribus, floribus 6-8-andris, semitryginis; achænio triquetro, faciebus nitidis.

Polygonum serrulatum. *La Gasca*, *Nov. Gen. et Sp.*, *pag.* 14, non Spreng.

Polygonum salicifolium. *Brousson. in herb!*, non Del. — *Link in Buch Beschreib. d. Can. Ins.*, *pag.* 141.

Polygonum tenellum. *Roxb.*, *Hort. Beng.*, *pag.* 29.

Polygonum glabrum. *Id.*

Hab. In locis udis insularum Canariensium. — Affinis *Polygono hydropiperi.*

Distrib. geogr. Herba est regionis maris Interni quæ in Fortunatas et in Indiam protenditur, sed cujus expansio geographica nondùm satis explorata.

Descr. Caulis ascendens, geniculatus angulatus. Folia 3 1/2 poll. longa, 4-5 lin. lata, subsessilia elongata, linearia, angusta, acuminata, margine subrevoluta, et ciliis rigidiusculis antrorsùm regulariter adpressis instructa, glabra, subcinereo-glauca, nervo medio interdùm subtùs minutè ciliato.

POLYGONUM. Linn.

Calyx 3-5-fidus. Stamina sæpiùs 8. Stylus subnullus, stigmatibus 3 sessilibus, capitatis. Achenium 3-quetrum, parvum, calyce involutum aut calyce longius. Embryo lateralis, cotyledonibus incumbentibus.

Herbæ per orbem terræ sparsæ, prostratæ. Folia alterna, ovata penninervia. Ochreæ tenues, bipartitæ, bilobæ, sæpiùs scariosæ. Flores axillares.

1. POLYGONUM AVICULARE. Linn.

P. caule herbaceo, procumbente, geniculato, striato, foliis elliptico-lanceolatis, acutiusculis, minutis, crispato-undulatis, ochreis brevibus, scariosis; floribus subsolitariis axillaribus, breviter pedicellatis, achænii faciebus ovato-triangularibus, granulato-striatis.

Polygonum aviculare. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 519.

Hab. In ruderatis et in arvis insularum Canariensium vulgare.

Distrib. geogr. Herba est multivaga per totum terrarum orbem sparsa.

2. POLYGONUM MARITIMUM. Linn.

P. caule suffrutescente, prostrato, sulcato, internodiis brevibus; foliis lanceolatis, obtusiusculis, venosis, carnosiusculis, sempervirentibus, ochreis ovato-ellipticis, magnis, scariosis; floribus subsolitariis, sessilibus, axillaribus, achænii faciebus ovato-ellipticis, lævibus.

Polygonum maritimum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pag.* 519.

Hab. In arenâ maritimâ propè urbem Palmarum in Canariâ et alibi in insulis Canariensibus.

Distrib. geogr. Herba est littorum maris Mediterranei quæ Galliæ occidentalis oras ad Oceanum occupavit et in Americæ borealis calidiora (Carolinam sub nom. *P. glauci Elliot!*) ad promontorium australe Africæ (*Thunberg*), atque in regnum Chilense (Valdivia et *Osorno* Brydges! *Valparaiso* Gaudichaud!) migravit. In Indiâ quoque et alibi forsan sub aliis nominibus latet.

TINIARIA. W. et Moq. (1).

Calyx 5-partitus, foliolis 3 exterioribus concavis, duobus interioribus planis, demùm coalitis et achenium arctè induentibus. Stamina 8. Stylus trifidus, aut subnullus, stigmatibus capitatus. Achenium triquetrum, obtusangulum, calyce omninò absconditum. Perispermum corneum. Embryo unilateralis, cotyledonibus accumbentibus.

Herbæ, volubiles. Folia alterna cordato-sagittata, subpenninervia. Ochreæ semicylindricæ. Flores racemosi vel capitati.

1. TINIARIA CONVOLVULUS. W. et Moq.

P. caule herbaceo, volubili, angulato, foliis cordato-sagittatis, acutis, subintegerrimis, substellato-pubescentibus; ochreis nudis, floribus 3-4 axillaribus vel terminalibus; achænii faciebus ovato-triangularibus, granulato-striatis.

Polygonum convolvulus. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 522.

Hab. In Teneriffâ, in sæpibus et arvis circà Orotavam. — Calyces fructiferi obtusè carinati.

Distrib. geogr. Herba est agraria per totum hemisphærium boreale protensa.

---

(1) Nomen sectionis in Meisner *Polyg. monograph.*, sumptum à Marcello burdigalens., Theodosii Imp. archiatri. (Spreng., *Hist. rei herb.*, 1, p. 213.)

LAURINEÆ. Juss.

TRIB. I. *PHOEBEÆ.* N. AB. Es.

PHŒBE. Nob.

Apollonias et Phœbe. Nees ab Es.

Flores hermaphroditi. Perigonium 6-partitum, laciniis 3 exterioribus interioribus alternantibus, demùm in cupulam induratum, persistens. Stamina 12, 4-seriata, ordinum 2 exteriorum filamentis nudis, tertii dorso basique lateraliter staminodiis binis stipitatis suffultis (staminodiorum sc. ordine reverà tertio forsan 6-mero, ordinis proximi filamentorum basibus connato) quarti staminibus imperfectis, filamentis sc. capitulo cordato-coronatis. Antheræ 2- vel 4-loculares, staminum tertii ordinis extrorsæ, reliquæ introrsæ, valvulis sursùm revolutis dehiscentes. Ovarium 1-loculare, 1-ovulatum. Stigma capitatum. Bacca 1-sperma, cupulâ brevi è perigonii laciniis conniventibus induratis confectâ suffulta.

Arbores intrà extràque tropicum in Indiâ et Americâ degentes, unica Canariensis. Rami graciles, fusci. Folia coriacea, glaberrima, sæpè nitida. Flores paniculati vel corymbosi.

Obs. Genera *Apolloniadem* et *Phœbem* conjunximus. Si genera enim bina et nomina diversa arboribus tam similibus admittenda tùm geographiæ botanicæ et formarum distributionis priscæ evanescet filum Ariadneum. Facies iis simillima, inflorescentia, perigonii forma, substantia, color, induresccntia eadem, staminum iidem ordines nec inter eas ulla interesset differentia nisi his antheræ 2-loculares, Apolloniadi 2-loculares, quod subgeneris vix descrimen. Adde *Apolloniadem Arnottii* N. ab E. (quæ patriâ et notis omnibus *Phœbe*) vix à vicinâ *P. attenuatâ* nisi antheris 2-locularibus differre. Subgenus nobis erit primùm *Apollonias*, alterum *Latois* quæ *Phœbes* veras antheris 2-locellatis includet. Species autem nostra *Apollonias* erit *Barbusana* Cavan. (sub Lauro) iis quibus genus debilissimum placeat, nec *canariensis*, Willdenowii enim præcursor erat Cavanillesius qui *Barbujana* pro *Barbusana* ob schedæ Broussonetianæ literas modo ancipite adumbratas per errorem scripsit.

SUBGENUS I. APOLLONIAS.

Antheræ 2-loculares.

1. PHŒBE BARBUSANA. Nob.

P. foliis lanceolatis, acutis, nitidissimis, margine undulato-sinuatis, subtùs subobsoletè nervosis, densè reticulato-venosis; paniculis ad apicem ramorum foliosorum axillaribus, folio brevioribus vel supremis folium excedentibus; perigonii laciniis lanceolatis, glabris, intùs hirsutis, margine subciliatis; filamentis hirsutis, antheris lanceolatis; baccâ ovatâ, crassâ, utrinque obtusâ, atropurpureâ.

Laurus Barbujana (per errorem pro Barbusanâ). *Cavan., Anal. de cienc. nat.* (1801), *vol.* 3, *pag.* 52.

Laurus canariensis. *Willd., Enum., vol.* 1, *pag.* 434.

Laurus reticulata. *Poir., Encycl. suppl., vol.* 3, *p.* 312.

Laurus Teneriffæ *ejusdem?*

Laurus Barbusano. *Link in Buch Beschr. Can. Ins., pag.* 140.

Laurus Barbusana. *Lowe!, Prim. mad., pag.* 16.

Persea canariensis. *Spreng., Syst., vol.* 2, *pag.* 268.

Apollonias canariensis. *Nees ab Esenb., Laur., pag.* 96.

Barbusano Canariensium ut et Lusitanorum Maderensium.

Hab. Communis est hæc arbor in sylvis priscis insularum Fortunatarum.

Distrib. geogr. Occurrit pariter in insulâ Macerâ.

Descr. Arbor 60-pedalis, cortice demùm rimosâ, ligno durissimo sed facilè fissili, *mahogoni* veteri fusciore. Rami creberrimi, divergentes, comâ compactâ, foliosissimâ, sæpè rotundatâ, ramulis crebris gracilibus, fusco-purpureis, glaberrimis. Folia nunc alterna, nunc approximata opposita, 2-5-pollicaria, lanceolata, acuta, margine undulata, sæpè subrevoluta, penninervia, nervis ut plurimùm subevanidis, utrinque minutissimè reticulata, suprà nitida, subtùs vix pallidiora non raró irregulariter bullata bullis *Erineo sepulto* Kunz. vestitis, breviter petiolata, petiolo canaliculato, gracili, glabro. Paniculæ ad apicem ramorum axillares vel subterminales, folio breviores vel folia quandoque excedentes, è cymulis pluribus gracilibus sub-3-floris, longiusculis, ascendentibus compositæ. Flores pallidè flavescentes, subodori, perigonii laciniis lanceolatis, acutis, venosis, extùs glabris, intùs pubescentibus, demùm in cupulam baccæ appressam, brevem, nitidam, 6-fidam stramineam induratis, basibus in pedicellum decurrentibus. Stamina perigonio subbreviora, filamentis hirsutis, antheris ovato-lanceolatis, lanceolatisque subacutis, à basi usquè sub apicem dehiscentibus, staminodiis filamentis subbrevioribus, 3-angularibus. — Staminodia quarti ordinis nunquàm perfecta uti celeb. Neesio visa observavimus. Ovarium ovatum, glandulosum. Stylus staminum longitudine, stigmate discoideo.

EXPLICATIO TAB. 201.

(*Apollonias Barbusana.* Nob.)

1. Ramus floridus cum figurâ nonâ mag. nat., ceteræ auctæ. 2. Alabastrum. 3. Flos apertus. 4. Idem dimidiatus et arte patefactus. 5. Stamen ordinis exterioris lateraliter visum. 6. Stamen ordinis alterius à dorso visum. 7. Stamen tertii ordinis cum staminodiis retrorsùm visum. 8. Staminodium quarti ordinis stamini ordinis primi antepositum. 9. Fructus. 10. Perigonium induratum persistens à baccâ avulsum.

TRIB. II. *PERSEÆ.* N. ab Es.

PERSEA. Gaertn.

Flores hermaphroditi, raro dioeci. Perigonium profundè 6-partitum, sùbæquale vel inæquale, persistens nec induratum, demùm ad basin usquè caducum. Stamina 12, 4-seriata, ordinum 2 exteriorum filamentis nudis, tertii suprà basin glandulis (staminodiis) binis sessilibus vel breviter stipitatis retrorsùm accretis, quarti staminibus imperfectis (staminodiis) glandulâ 3-angulari coronatis. Antheræ introrsæ, oblongæ, 4-locellatæ, locellis inæqualibus. Stigma discoideum. Bacca carnosa, basi perigonio immutato laxo cincta, demùm nuda, pedicello incrassato insidens.

Arbores excelsæ, orbis novi intrà extràque utrumque tropicum decus. Folia alterna ampla, penninervia, sæpè pallescentia. Flores cum pedicellis pubescentes vel sericei, in spicas axillares cymosas ad apicem ramorum aggregatas vel in paniculas aut thyrsos terminales digesti.

1. PERSEA INDICA. Spreng.

P. foliis elongato-lanceolatis, utrinque minutè reticulatis, pallidis, junioribus pubescentibus; spicis farinoso-albidis; perigonii laciniis subæqualibus, extùs sericeo-tomentosis, crassis; filamentis hirsutis; baccâ elliptico-ovatâ, carnosâ, purpureâ.

Laurus indica. *Ald., Hort. Farn., pagg.* 60 *et* 61. — *Park., Theatr., pag.* 1488, cum icone Aldinianâ. — *Pluk., Alm., pag.* 210; *Phytogr., tab.* 304, *fig.* 1. — *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 529. — *Wendl., Bot. Brobacht., pag.* 21, *tab.* 3, *fig.* 22. — *Brot., Fl. lus., vol.* 2, *pag.* 50.

Laurus latifolia indica. *Barrel.*, *Ic.*, *tab.* 877.

Persea indica. *Spreng.*, *Syst.*, *vol.* 2, *pag.* 268. — *Nees ab Es.*, *Laur.*, *pag.* 135.

Viñatico Canariensium ut et *Vinhatico* Lusitanorum Maderensium.

Hab. Sylvarum omnium Canariensium ut et Maderæ cives proletaria est hæc arbos, occurrit quoque in insulis Azoricis. Ambulacrorum Olisiponensium summum est ornamentum sed exoticum.

Descr. Arbor 60-pedalis, trunco procero, ramis latè projectis, ascendentibusque, ligno duro, rufo Mahogoni æmulo atque olim in Britanniam sub nomine Mahagoni Maderensis allato. Ramuli crassiusculi, striati, tuberculati, ligno fibroso rubescente medullâ amplâ albidâ percursâ, juniores pallidi sericeo-pubescentes. Folia alterna vel approximata subopposita, magna, chartaceo-coriacea, oblongo-lanceolata, penninervia, reticulata, pallidè virentia, subtùs ad venas et reticulationes pubescentia, margine revoluta, juniora apiculata, petiolata, petiolo folio 6-plò breviora, angustè canaliculato, pallidè rubescente, pubescente. Flores spicato-cymosi pedicellis ad apicem pedunculorum ex axillis foliorum superiorum prodeuntibus, elongatis, farinosis, folio subduplò brevioribus rariùs folium æquantibus, insertis. Bracteæ filiformes, albidæ, caducæ. Perigonium sordidè albidum, profundè 6-fidum, tubo brevissimo, laciniis ovato-lanceolatis, subacutis, interioribus sublongioribus, extùs densè tomentosis, intùs pubescentibus. Stamina laciniis perigonii breviora, hirsutissima, filamentis ordinum 2 exteriorum eglandulosis basi cum laciniis perigonii adhærentibus, tertii ordinis extrorsi filamentis paulò suprà basin ad latera retrorsùm glandulâ globosulâ sessili utrinque stipatis, quarti ordinis staminodiorum filamentis brevibus, antherâ abortivâ cordatâ dorso et apice hirtulâ coronatis. Ovarium glabrum. Bacca ovato-elliptica, intensè purpurea, demùm basi nuda, pedicello crassiusculo, modicè carnoso imposita.

Obs. Bacca carnosa sed non nisi *Columbâ laurivorâ* Nob. appetita. Facies hujus speciei, foliorum forma et color *P. gratissimam* omninò referunt cujus arboris in insulis Canariensibus cultæ fructus, aeris et soli siccitate imminuti mox ovati ex pyriformibus et parciùs carnosi evadunt ut Viniaticorum (*Persearum indicarum*) appropinquatione perversas Avocates (*P. gratissimae*) in Fortunatis Viniaticos fieri non dubitant dicere insulani.

EXPLICATIO TAB. 202.

1. Ramus floridus et fructifer, baccis nondùm ex toto maturis perigonio adhùc stipatis, mag. nat. 2. Flos cum figuris reliquis auctus. 3. Idem fissus atque arte explicatus ut appareant staminum ordines. 4. Idem in præfloratione ordinibus 2 exterioribus resectis ut appareat ordo tertiùs glandulis stipantibus et antheris extrorsis notabilis. 5. Stamen ordinis secundi antrorsùm visum. 6. Idem à dorso visum. 7. Staminodium quarti ordinis antrorsùm visum. 8. Idem visum à tergo. 9. Ovarium fecundum cum stylo et stigmate. 10. Embryo cotyledone alterâ avulsâ ut appareant radicula et plumula. 11. Floris diagra n.m

TRIB. III. *OREODAPHNEÆ.* N. AB Es.

OREODAPHNE. Nees ab Esenb.

Flores hermaphroditi, diœci vel polygami. Perigonium 6-fidum, laciniis subæqualibus caducis. Stamina 12, 4-seriata, aut ordine (staminodiorum) quarto deficiente 9, 3-seriata. ordinibus 2 exterioribus introrsìs filamentis liberis, tertio extrorso filamentis basi retrorsùm glandulis 2 liberis vel in annulum connexis stipatis, ordine quarto (staminodiorum) imperfecto filiformi vel antheris abortivis capitellato. Antheræ oblongæ, 4-locellatæ. Bacca ovata vel ovato-oblonga perigonii tubo persistente, post laciniarum lapsum accreto, cyathiformi vel explanato immersa.

Arbores excelsæ, Americæ præcipuè æquinoctialis cives verè autochthones; binæ tantùm Mascarenicæ, unica Canariensis.

SUBGENUS I. CERAMOPHORA. N. ab Es.

Flores diœci vel polygami, perigonio florum femineorum infundibuliformi, tubo accrescente ovarium mox tegente, masculorum subrotato. Stamina 12, 4-seriata, glandulis filamentorum tertii ordinis liberis vel connatis, staminodiis quarti ordinis filiformibus acutis, vel rariùs antherà abortivà cordiformi coronatis. Bacca cupulà cyathiformi immersa. — Folia penninervia, ad venarum axillas sæpè porosa vel bullata bullis intùs hirsutis. Paniculæ axillares vel ad apicem ramulorum foliosorum prodeuntes.

§ 1. Ceramophoræ veræ polygamæ.

† Foliis subtùs porosis vel bullatis.

1. OREODAPHNE FETENS. Nees ab Esenb.

O. foliis lanceolatis, acuminatis, basi attenuatis, glabris, reticulatis, ad axillas venarum subtùs bullatis, bullis intùs barbatis, breviter petiolatis; floribus masculis rotatis tubo brevi intùs hirto, femineis infundibuliformibus, tubo intùs glabro; staminodiis quarti ordinis filiformibus, hirtis, apice glandulosis, acutis; baccà magnà, glanduliformi, cupulà profundà rugosà immersà.

Laurus fetens. *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 2, *pag.* 39. — *Willd.*, *Enum. h. berol.*, *vol.* 1, *pag.* 434. — *Link*, *Enum. h. ejusd.*, *vol.* 1, *pag.* 489. — *Buch*, *Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 149, cum ic. flores femineos et fructum juniorem exhibente.

Laurus maderiensis. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 3, *pag.* 449.

Laurus Till. *Poir.*, *Suppl.*, *vol.* 3, *pag.* 324.

Persea fetens. *Spreng.*, *Syst.*, *vol.* 2, *pag.* 268.

Oreodaphne (Ceramophora) fetens. *N. ab Es.*, *Laurin.*, *pag.* 449.

Hab. Maxima est arbor sylvarum Canariensium, extant adhùc in Palmâ truncis plures ingentes ad vallem *de los Sauces* et circà fontes Canariæ *las Madres de Moya*. Est quoque Maderensis.

Descr. Arbor procera, 70-100-pedalis, trunco cylindraceo, elato, scabro, ramis latè in aera provectis quibus *Columbas laurivoras* Nob. considentes venator plumbeo ignarii imbre frustrà attingere quærit. Lignum durissimum, fibrosum, fusco-viride demùm nigrum arboris vivæ sub lignatorum bipenni tam fetidum ut non uno eodemque die iisdem hominibus sed sæpè iterandu cædendum, trunci mortui et jam sicci inodorum. Ramuli graciles, angulati, demùm striati, glabri, fusci, foliati. Folia alterna, approximata, suboblongo-lanceolata, acuminata, in petiolum basi abruptè attenuata, membranacea, nervosa, nervo medio gracili, secundariis penninerviis, curvato-ascendentibus, irregulariter reticulata, juniora pilis sericeis fuscis appressis pubescentia, mox glaberrima, suprà nitidula, intensiùs viridia, subtùs pallidiora, margine subrevoluta, undulata, subtùs ad nervorum axillas inferiores vel etiam superiores bullatas bullis intùs lanâ fusco-albescente vestitis, petiolis canaliculatis subtùs carinatis. Paniculæ elongatæ, racemosæ, axillares vel ad apicem ramorum breviorum enatæ, foliosæ vel nudæ, pedunculis striatis, ancipitibus, folia excedentibus, squamis bractealibus ovatis acuminatis, hirsutis, mox caducis. Flores viridi-lutescentes, suaveolentes, *Tiliam europæam* quodammodò referentes undè nomen endemicum et hic et in Maderâ *Til*. Perigonium *floris masculi* in alabastro globosi profundè 6-fidum, tubo brevi intùs hirsuto, in pedicellum decurrente, laciniis patentibus, ovato-oblongis, obtusis, intùs hirsutis, extùs glabris; stamina perigonii laciniis aliquantò breviora, filamentis crassis, hirsutis, antheris primi et secundi ordinis ovatis, apice rotundatis, tertii ordinis subquadrato-oblongis extrorsis, glandulis basalibus oblongis, angulosis, canaliculatis, sessilibus, staminodiis quarti ordinis lineari-lanceolatis, glandulosis, acutis; ovarium rotundatum, ovulo rotundo abortiente munitum, stylo brevi crasso, stigmate discoideo, hinc fisso. Perigonium *floris feminei* in alabastro ovati infundibuliforme, tubo turbinato, intùs glabro, laciniis ovatis, acutiusculis, conniventibus, extùs glabris, intùs subhirsutis; stamina perigonii laciniis sat breviora, ferè ut in flore masculo sed minora atque hirsutiora et staminodia quarti ordinis angustiora; ovarium elliptico-ovatum, ovulo ovato, albo, fecundo, — mox accrescit tubus atque apice constrictus ovarium, thecæ modo laciniis adhùc persistentibus jam jamque casuris et stylo exserto includit. Bacca perigonii tubo cum pedicello valdè accreto, laciniis delapsis, sicco, rugoso, crasso, indurato, cupulari, apice eroso ad medium usquè induta, ovata, utrinque obtusa, glandiformis, apice styli basi mucronulata, basi insertionis cicatrice notata, vix carnosa, levis, epicarpio chartaceo fusco-virescente.

EXPLICATIO TAB. 203.

1. Ramus floribus masculis et fructibus oneratus. 2. Paniculæ femineæ pars. 3. Ejusdem ramusculus ovaria jam fecundata tubo perigonii accreto inclusa exhibens, mag. nat., figuræ cæteræ omnes præter quartamdecimam auctæ. 4. Cymula florum juniorum squamis bracteiformibus stipata. 5. Flos masculus sectus et arte explanatus ovario adempto ut appareant staminum ordines. 6. Stamen ordinis exterioris. 7. Stamen ordinis alterius. 8. Stamen ordinis tertii. 9. Staminodium quarti ordinis. 10. Pistillum floris masculi. 11. Flos femineus explicatus laciniis 2 tubi, parte et pistillo ablatis. 12. Pistillum floris feminei ovario longitrorsùm secto ut conspiciatur ovulum. 13. Tubus perigonii jam accretus medio longitrorsùm sectus ut appareat pistillum fecundatum. 14. Bacca aliquantulùm sublevata ut insertionis cicatrix se ostendat.

TRIB. IV. *TETRANTHEREÆ*. N. AB Es.

LAURUS. Linn. N. ab Es.

Flores diœci, involucrati. Perigonium 4-partitum, foliolis subæqualibus, deciduis. Stamina *floris masculi* 12-20 (rarò 8) in series quaternarias disposita, omnia fertilia introrsa, filamentis ordinum 2 exteriorum nudis interiorum medio glandulis 2 stipitatis auctis, vel omnium glanduligeris. Antheræ oblongæ vel oblongo-lanceolatæ, 2-locellatæ, valvis oblongis sursùm revolutis dehiscentes. Pistillum nullum. Stamina *floris feminei* 4 difformia, perigonii foliolis alternantia, vel rarò 6, quorum duo ordinis alterius perigonii foliolis opposita. Ovarium 1-loculare, 1-ovulatum, ovulo ferè ex apice loculi pendulo. Stylus brevis, stigmate capitato. Bacca basi nuda, pedicello aliquantulùm aucto insidens.

Arbores regionis maris Mediterranei et Macaronesiacæ cives (1).

---

(1) Adnotavit summus Neesius (*Laurin.*, p. 451), in insulis Fortunatis tres Laurinarum formas è diversis orbis regionibus concurrere, Perseas sc. in Asiâ rarissimas ex Americâ intrà extràque tropicos, Oreodaphnen ex Americæ æquinoctialis continente terrâ insulisque, Phœben denique Indiæ hospitem nullo autem modo ab Americâ extorrem, tertia enim generis pars Americana. Ergo formarum potiùs Americanarum quam ex diversis orbis partibus concursum, cum vegetatione Indicâ cognatione per Phœbem conjunctum, diceremus. Nos quartum adducimus elementum genuinam sc. Lauri formam.

FOLIA perennia, coriacea, penninervia, aromatica. PANICULÆ cymoso-umbellatæ, pedunculo communi brevissimo, cum pedunculis partialibus longioribus squamis braltealibus caducissimis stipatæ. FLORES in summitate pedunculi cujusque partialis apice incrassati atque annulo squamarum bractealium involucrantium flores juniores includentium, demùm caducarum, coronati, umbellulati, breviter pedicellati, pedicellis nudis.

1. LAURUS CANARIENSIS. NOB.

L. diœca, caule arboreo; foliis rotundato-ovatis lanceolatisque, pallidis suprà lucidis, reticulato-venosis, junioribus ramulisque densissimè ferrugineo-hirsutis; floribus 16-20-andris; antheris lanceolatis, subacutis, glandulosis, florum femineorum staminodiis 4-6 lanceolatis, planis; baccâ magnâ, ellipticâ.

Laurus nobilis. *Cavan.*, *Anal. de cienc. nat.* (1801), *vol.* 3, *pag.* 155, non Linn.

Laurus canariensis. *Nob.*, *Atl.*, 2ᵉ *sér.*, *pl.* 5 *et pl.* 4, arbor sc. quæ ad sinistram tabulæ posita est post cl. Berthelotii effigiem; nec non *Géogr. bot.*, passim.

Laurus Barbusano. *C. Hochst.*, *Exsicc. azor.*, *n.* 33 *et n.* 34! — *Guthnich*, *Exsicc. azor.!*, non Cavan.

Persea (Eriodaphne) azorica. *Seub.*, *Fl. azor.*, *pag.* 29, *tab.* 6. — *Watson*, *Exsicc. azor.*, *n.* 226!, et *Hook.*, *Lond. Journ. of bot.*, *vol.* 3, *pag.* 605.

Lauro vel *Laurel* Canariensium.

HAB. Communis est hæc arbor in sylvis ins. Canariensium et Maderensium unde in Azoricas pervagata est.

DESCR. ARBOR 60-pedalis, ramis ascendentibus mox divergentibus, ramulis robustis hirtis, cortice nigrescente, ligno luteo-albescente, duro, fibroso. FOLIA ovata vel lanceolata, acuta, rarò rotundato-ovata obtusa, juniora tenuia cum ramulis novellis utrinque densissimè ferrugineo-hirtis, adultis coriaceis, glaberrimis, pallentibus, ascendenti-venosis, utrinquè spissè et rugosulè reticulato-venosis, margine subsinuato-crispatis, petiolatis, petiolo demùm glabro, ferrugineo-rubente, folio quinquiès vel sexiès breviore, suprà canaliculato. PANICULÆ robustæ, hirsutæ, foliis 3-plò vel 4-plò breviores, quandoque in sylvis opacis in corymbum monstrosum floribundum excretæ, floribus abortivis organis ad foliola alterum alteri imbricata reductis. PERIGONIUM 4-phyllum foliolis latis ovatis coriaceis, glabrescentibus, caducis. STAMINA 16-20 (rarissimè 8-12) omnia glanduligera, vel ordinum 2 exteriorum eglandulosa, glandulis ad medium filamenti, oblongis acutiusculis vel obtusis, basi latioribus cordato-lobatis, lobis ultrà stipitem brevem productis: filamenta filiformia glaberrima vel imâ basi hirsutiuscula: ovarii vestigium nullum. ANTHERÆ oblongo-lanceolatæ subacutæ glandulosæ, à basi ferè ad apicem valvis revolutis dehiscentes. STAMINA *floris feminei* difformia, ovarium cingentia, lanceolata, obtusa, peta-

loidea, nunc 4 perigonii foliolis alternantia, nunc 6, quorum 4 perigonii foliolis alternant 2 foliolis 2 opposita. Stylus brevissimus, crassus. Stigma capitato-discoideum, fissum. Bacca elliptica, 6 lin. longa, 3 lin. lata, pedicello nudo apice incrassato imposita.

Obs. Mirum est Laurum hanc rarissimam, *L. nobili* quàm simillimam, inter *Perseas* sub *Eriodaphne* à Seubertio in consilium adhibitum, ob specimina manca, posuisse magnum daphnologum. A *L. nobili* proceritate, foliorum juniorum formâ et lanugine densissimâ, staminum numero, antheris longioribus atque acutioribus, staminodiis floris feminei petaloideis et fructu majore distinguitur. Icon Seubertiana formam extremam ovalifoliam foliis junioribus onustam nostra extremam lanceolatam offert, sunt et intermediæ innumeræ et in insulis nostris et in Maderensibus ut in ipsis Azoricis ex speciminibus Guthnickii! Hochstetteri! et Watsoni!

EXPLICATIO TAB. 204.

1. Ramus floribus masculis adhùc involucratis onustus. 2. Rami pars cum fructu juniore ambæ hæ figuræ mag. nat. cæteræ præter undecimam auctæ. 3. Florum umbella junior ab involucri squamis prorumpentium. 4. Involucri squamæ. 5. Flos masculus arte apertus perigonii foliolis 3 et staminibus 11 succisis. 6. Stamen ordinum 2 exteriorum antrorsùm visum. 7. Idem visum à tergo. 8. Stamen ordinum interiorum antrorsùm visum. 9. Idem visum à dorso. 10. Flos femineus andrœcio 4-mero. 11. Bacca matura pedicello modicè incrassato nudo insidens mag. nat.

THYMELÆÆ. Juss.

DAPHNE. Linn.

Endlich., *Gen. plant.*, pag. 330, n. 2092.

1. DAPHNE GNIDIUM. Linn.

D. caule erecto, ramoso, ramis teretibus, virgatis, glabris, junioribus puberulis, mox defluente pube rufis; foliis sparsis lineari-lanceolatis, acuminatis, acumine mucronulato, integerrimis, glabris, intensè viridibus, subtùs pallidioribus, sessilibus, caducis; paniculâ brevi, terminali, pilis brevibus ascendenti-appressis, farinoso-albidâ; perigonii parvi albidi laciniis ovatis, obtusiusculis; drupâ parvâ, ovatâ, glabrâ, coccineâ.

Thymelæa. *Clus., Pl. hisp., pag.* 172. — *Hist., pars* 1, *pag.* 87.

Daphne Gnidium. *Linn., Sp. pl., vol.* 1, *pag.* 511. — *Sibth., Fl. græca, tab.* 356. — *Savi, Mat. med. tosc., tab.* 52.

Trobisco Canariensium.

Hab. Vulgaris est hæc planta in rupibus apricis et in collibus argillaceis regionis Ericarum et Cistorum insularum Canariæ Teneriffæ et Palmæ. Baccis hyeme vescuntur coturnices quarùm illic pars per totum annum degit, pars migrat.

Distrib. geogr. Species est regionis totius maris Interni accola unde ad Oceani littora occidentalia usquè in Armoricam prorepit. (*Vid. Guettard, Obs., vol.* 2, *pag.* 427.)

SANTALACEÆ. R. Br.

THESIUM. Linn.

Endlich., *Gen. plant.*, pag. 325, n. 2072.

SECT. I. EUROPÆA.

Limbo infundibuliformi vel hypocrateriformi.

1. THESIUM HUMILE. Vahl.

T. radice annuâ, simplici, caule à basi ramosissimo, ramis angulato-striatis, glabris vel apice scabrellis; foliis linearibus, 1-nerviis, glabris, obsoletè scabris, superioribus denticulatis; bracteâ lineari fructum longè excedente cum bracteolis lineari-lanceolatis fructu subdimidio brevioribus dentato-scabrâ; floribus subsessilibus; drupellâ ovato-suborbiculari, nervosâ, transversè reticulatâ, perigonio brevi rectiusculo apice demùm incurvulo coronatâ. — Flores albidi.

Thesium alpinum. *Desf.!, Fl. atl.*, *vol.* , *pag.* , non Linn.

Thesium humile. *Vahl.*, *Symb.*, *pars* 3, *pag.* 43. — *Guss.*, *Pl. rar.*, *pag.* 98, *tab.* 20, *fig.* 2. — *Reichb.*, *Pl. crit.*, *cent.* 8, *tab.* 705. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 2, *pag.* 744. — *Boiss.*, *Voy. bot. Esp.*, *pag.* 559. — *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 717.

Romerillo Canariensium ex Despréaux.

Hab. Occurrit hæc planta in arvis insularum Canariensium. Specimina nostra legimus propè oppidum Sanctam Crucem Teneriffæ, alia à Canariâ misit Despréaux ubi ad vaccas pedicosas emundandas usui est.

Distrib. geogr. Species est arvicola regionum calidiorum mari Mediterraneo confinium ab Ægypto (*Herb. DC. ex Boissier l. c.*) per Græciæ insulas (*D'Urville!*) et Peloponnesum (*Bory!*) Calabriam et Siciliam (*Guss.*) Sardiniam (*Phil. Thomas!*) Mauritaniam Cæsariensem (*Desfontaines!*) Tingitanam (*Schousboe!*) Hispaniam! (*Boissier*) ad insulas Fortunatas. Boream versùs Vindobonam attingit (*Welwitsch ex Koch l. c.*).

ARISTOLOCHIEÆ. Juss.

ARISTOLOCHIA. Linn.

Endlich., *Gen. plant.*, pag. 345, n. 2162.

1. ARISTOLOCHIA LONGA. Linn.

A. radice longâ, fusiformi; caulibus simplicibus ramosisque, erectiusculis, versùs apicem puberulis; foliis ovatis, basi cordatis, apice acutis vel subemarginatis, margine erosis, glabris, junioribus tantùm subtùs pubescentibus, distinctè petiolatis, petiolis subpubescentibus, pedunculo florifero brevioribus vel subbrevioribus; labio perigonii lanceolato, acuto, apiculato, tubo subduplò breviore.

Aristolochia longa II. *Clus.*, *Pl. hisp.*, *pag.* 320. — *Hist.*, *pars* 2, *pag.* 70.

Aristolochia longa. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 1364. — *Boiss.*, *Voy. bot. Esp.*, *pag.* 561. — *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 720, *in annot.*, non *Desf.*, *Fl. atl.!*

Hab. Specimina nostra hujus speciei legimus in rupestribus herbosis propè oppidum Lagunense.

Distrib. geogr. Occurrit hæc species in regionibus mari Mediterraneo jam ad occasum vergenti conterminis ab Italiæ insulis et continente per Hispaniam ! et Mauritaniam Tingitanam ! in insulas Fortunatas.

EUPHORBIACEÆ. Juss.

TRIB. I. *CROTONEÆ* Blum.

RICINUS. Linn.

Monæcus. Calyx 3-5-partitus, præfloratione valvatus. *Fl. masc.* Stamina ad apicem filamentorum communium multipliciter et penicillatìm ramosa, antheris apici filamentorum partialium basi affixis, loculis discretis, globosis. *Fl. fem.* Ovarium 3-loculatum, loculis 1-ovulatis. Stylus brevis. Stigmata 3, elongata, plumosa, profundè 2-partita. Capsula echinata, 3-cocca, coccis 1-spermis. Semen epistomio munitum, testâ crustaceâ, tegmine tenui. Embryo intrà perispermum copiosum oleosum leviter incurvus, radiculâ fusiformi, cotyledonibus foliaceis, venosis, oblongo-lanceolatis, basi cordatis.

Arbores vel frutices aut herbæ frutescentes, regionum æquinoctialium, unica (genuina) sub nominibus diversis per totum orbem temperatum atque intrà extràque tropicos sparsa. Folia palmata (vel lanceolata integrifolia) alterna, penninervia, stipulata, petiolata, petiolo ad apicem glanduloso. Flores spicato-paniculati, bracteati, inferiores masculi, superiores feminei.

1. RICINUS COMMUNIS. Linn.

R. arbor vel frutex, foliis peltatis, subpalmatis, serratis, ramis rore glauco conspersis.

Ὁ καλούμενος κρότων. *Theophr.*, *lib.* 1, *cap.* 16.

Κίκι ἢ κρότων. *Diosc.*, *lib.* 4, *cap.* 164.

Ricinus. *Plin.*, *Hist. nat.*, *lib.* 15, *cap.* 7. — *Fuchs.*, *Hist.*, *pag.* 340. — *Matth.* (*Valgr.*, 1565), *pag.* 1249.

Ricinus communis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 1430. — *Gærtn.*, *vol.* 2, *tab.* 107. — *Lamck.*, *Ill.*, *tab.* 72, figg. præter *b. c. d. e.* à Gærtn. mutuatis. — *Turp.*, *Fl. méd.*, *vol.* 6, *tab.* 298. — *Th. Nees ab Es. Gen. germ.*, *Fam. Euph.*, *tab.* 3.

Tartago et *Higuera infernal* Canariensium.

Hab. Satis communis est hæc planta in orâ maritimâ ins. Can. ubi arbor fit mediocris.

Distrib. geogr. Civis est zonarum temperatarum atque æquinoctialium hemisphærii utriusque.

Obs. Cl. atque oculato Harvey Ricinos forsan omnes palmatifolios communis esse typi formas valdè assentimur. (Vid. *Harv.*, *Gen. s. Afr. plants*, pag. 305.)

TRIB. II. *ACALYPHEÆ*. Bartl.

MERCURIALIS. Linn.

Monœcus vel diœcus. Perigonium 3-4-partitum. *Floris masculi:* Stamina 8-12, filamentis liberis, antheris ad apicem filamentorum basi fixis, 2-locularibus, loculis globosis. *Floris feminei:* Stamina 2-3, imperfecta. Ovarium didymum, 2-loculare, rarò 3-lobum 3-loculare, loculis 1-ovulatis. Stylus basi columnaris, suprà 2-partitus stigmatibus ad latus internum laciniarum papillatis. Capsula, è coccis 2 vel 3 coalitis, 2-3-locularis, loculis 1-spermis. Semen testâ crustaceâ, tegmine tenui, epistomio subobsoleto. Embryo intrà perispermum copiosum rectiusculus, radiculâ cotyledonibus rotundatis subbreviore.

Herbæ annuæ vel perennes, rarò suffrutescentes, orbis, veteris noti cives. Folia integra, dentata, stipulata, opposita rariùs alterna. Flores masculi spicati, glomerati, feminei solitarii vel breviter spicati.

1. MERCURIALIS ANNUA. Linn.

M. caule herbaceo, erecto, ramoso; foliis ovato-lanceolatis lanceolatisque, sæpè amplissimis; floribus femineis sessilibus vel subsessilibus.

Λινόζωστις. *Diosc.*, *cap.* 191.

Mercurialis mas. et fem. *Fuchs.*, *Hist.*, *pagg.* 475-76. — *Dodoens*, *Hist. des plantes*, *pag.* 59, figg. à Fuchs. mutuatæ. — *Matth.* (*Valgris*, 1565), *pag.* 1297. — *Cam.*, *Epit.*, *pag.* 996-97.

Mercurialis annua. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1465. — *Curt.*, *Fl. lond.* — *Engl. bot.*, *tab.* 559. — *Turp.*,

Fl. méd., vol. 5, *tab.* 235. — *Th. Nees ab Es. Gen. pl. germ. Euphorb., tab.* 5. — *Reichb., Ic. Fl. germ., tab.* 151, *f.* 4801.

HAB. Vulgaris est hæc species in arvis et ruderatis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Planta est ex toto palæogæa quæ ab Ægypto (*Delile*), in Britanniam ad 74 usquè gradum (*Watson*) et in Sueciam meridionalem (*Linnæus*) pervecta, ab orbe Americano exsul hominis comes Africam australiorem attigit (*Harvey l. c.*).

TRIB. III. *EUPHORBIEÆ*. BARTL.

EUPHORBIA. LINN.

ENDLICH., *Gen. plant.*, pag. 1108, n. 5766.

SECTIO I. *ANISOPHYLLUM*. HAW. (1).

1. EUPHORBIA PEPLIS. LINN.

E. annua, procumbens, pluriès dichotoma, glaberrima, foliis (omnibus dichotomialibus) oblongis, obtusis, 3-4-nerviis, margine subintegerrimis, basi valdè obliquis, indèque semisagittato-lunatis, stipulis liberis; floribus dichotomialibus, solitariis plùs vel minùs remotis, involucellis polyandris, glandulis æqualibus, appendice petaloideâ brevissimâ; capsulâ (globoso-crassè ovoideâ, longè stipitatâ, extrà involucellum pendulâ), longiusculè calyculatâ!! glaberrimâ; seminibus crassè ovoideis (minimè angulatis), lævissimis! griseis, carunculâ nullâ.

Peplis. *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1562), *pag.* 1260, *ic.* — *Camer., Epit.* (1586), *pag.* 970, *ic.* — *Lob., Ic.*, (1591), *pag.* 361, *ic.* — *Clus., Hist.*, (1601), *pag.* 187, *ic.* (*ead. quæ Lobel.*).

Tithymalus sive Peplis maritima folio obtuso. *Moris., Hist., vol.* 3 (1699), *pag.* 340, *sect.* 10, *tab.* 2, *fig.* 18.

Tithymalus maritimus, folio obtuso, aurito, rubro perindè ac caule. *Tourn.!, Inst.* (1700), *pag.* 87. — *Zannich., Hist. pl. venet.* (1735), *pag.* 260, *tab.* 68.

Euphorbia Peplis. *Linn. in Amœn. acad., vol.* 3 (1752), *pag.* 115. — *Ejusd., Spec., ed.* 1 (1753), *pag.* 455; *ed.* 2 (1762), *pag.* 652. — *Smith, Engl. Bot., vol.* 28 (1809), *tab.* 2002 (*ubi calyculus sub cap-*

(1) Euphorbiarum Canariensium ἀνισοφύλλων gregem, paucis chloridi nostræ alienis adjectis, opusculi majoris ex integro posthac, quod sperandum, edendi frustulum, elaboravit ac nobiscum benignè communicavit insignis atque oculatissimus amicus J. Gay.

sulâ distinctissimus, in descriptione adnexâ quamvis prætermissus). — *Adr. Juss., Consid. fam. Euphorb.* (1823), *pag.* 37, *lin.* 21 (*ubi calyculum sub flore fœmin. adesse distinctum auctor adnotavit primus*). — *Ræp. Enum. Euphorb. germ.* (1824), *pag.* 59, *tab.* 3, *figg.* 32 (*Glandula involucellorum, minùs accuratè*) *et* 65 (*embryo, benè*). — *Reichenb.!, Fl. germ. exsicc., n.* 1780 (*ann.* 1840). — *Ejusd., Ic. Fl. germ.*, 5 (1841), *pag.* 2, *tab.* 131, *fig.* 4753 (*ubi calyculus omissus*).

Hab. Ad littora cùm maris Mediterranei totiùs! et Nigri! arenosa salsa, tùm Oceani Atlantici, ab insulis Canariensibus! indè, per Maderam Lusitaniamque! et Neustriam! usquè ad Angliam austrialiorem (*Raj.*, *Smith*, etc.), etiam in insulis Azoricis *Pico* et *Fayal* (*Guthnick!*, *C. Hochstetter!*).

Descr. Radix annua. Caules ex unâ radice 3-5, procumbentes, teretes, dichotomè à basi indè ramosi, cum ramis foliisque ipsisque pedicellis glaberrimi, digitales, palmares, vel spithamæi, dichotomiis omnibus floriferis, glandulâ dichotomiarum nullâ distinctâ. Folia distichè opposita, singulas dichotomias fulcrantia (rariùs unum alterumve par inter dichotomias superiores), petiolulata, carnosa, opaca, immaculata, facie viridia, dorso pallidiora vel glauca, apice retusa, nervo dorsali medio valdè exstante, duo primordialia (cum cotyledonibus) æquilatera, elliptico-obovata, cætera oblonga valdeque inæqualia, latere scilicet basilari altero retracta, altero longiùs in auriculam producta simulque suprà projecturam depressa, formâ generali quasi lunato-semisagittata, auriculâ obtusâ 2-3-nerviâ repando-denticulatâ, margine toto quanto reliquo integerrimo, caulina internodiis plùs minùsve remotis breviora, 4-7 lin. longa, 1 1/2-3 lin. lata (inter contribules ampla), superiora et ramea minora magisque approximata. Stipulæ utrinque geminæ, liberæ, glaberrimæ, 2-3-fidæ vel 2-3-partitæ, laciniis subulatis. Flores in dichotomiis solitarii, longiusculè pedicellati, plùs vel minùs remoti, nunquam glomerulati neque spicati, inferiores masculi, erecti, reliqui hermaphroditi, cum pedicello demùm reflexi. Involucella campanulata, 2 3 lin. longa, viridi-quinquecostata, foris simulque intùs glaberrima, fauce solâ barbatâ, ore alternatim 5-dentato et 4-glanduloso; dentes membranacei, integerrimi subulati vel 2-3-cuspidati, pilis longiusculis rigidulis latere interiore hispidi, margine non aut vix ciliati; glandulæ parvæ, transversè oblongæ, in sulcum longiorem quasi excavatæ, cereo-luteæ vel dilutiùs vinosæ, appendice petaloideâ brevi (diametrum glandulæ ad summum longâ) luteolâ vel sæpiùs albidâ, integerrimâ vel 2-3-crenatâ, stipite glandulæ lamellato, lineari, brevissimo, dentibus viciniis plùs dimidio breviore, flores masculi intrà involucellum singulum 9, 15, 20, 22, glaberrimi, squamis longitudine tubi quam plurimis, capillaribus, apice barbellatis, cincti simulque intermixti. Ovarium masculorum abortivum, breviter stipitatum, hermaphroditorum perfectum, stylis 3 patentissimis, luteolis, ultrà medium bifidis, ramorum apicibus obtusis, coronatum. Calyculus sub ovario tripartitus, elongatus, unam ovarii partem tertiam longus!, lobis herbaceis, subulatis, coccorum dorso adpressis, integerrimis, bidentatis, bifidis vel ferè bipartitis. Capsula longè stipitata, extrà involucellum pendula, ovoideo-crassè globosa, obtusè trigona, 1 1/2 lin. longa, totidem ferè lata, tota cum stipite glaberrima. Semina angulis prorsus exæquatis! crassè obovoidea, 1 1/4 lin. longa, plùs 3/4 lin. lata, lævissima! grisea, valdè mucilaginosa, fine hilari acutiusculo, chalazari rotundato-truncato; testa fragilis; nucleus intrà testam liber, teretiusculus, apice truncatus; embryo perispermo crassiusculo car-

noso undiquè inclusus, radiculâ elongatâ, tereti-compressiusculâ, cotyledonibus ovato-oblongis, radiculâ ferè triplò brevioribus, basi non aut vix cordatis.

Obs. Notis sequentibus planta inter contribules insignis existimanda, foliorum formâ atque amplitudine, caulibus inter dichotomias aphyllis (dichotomiis solis foliatis), flore fœmineo longiusculè calyculato (apud congeneres plerasque qui nudus occurrit, vel obscuriùs calyculatus), seminibus lævissimis non sulcatis neque fossulatis, tereti-obovatis non pyramidato-angulatis, etc.

2. EUPHORBIA TENELLA. Kunth.

E. annua, gracilis, procumbens, caulibus hinc puberulis illinc glabris, foliis obliquè ellipticis obovatisve, 3-4-nerviis, utroque margine suprà medium vel apice solùm denticulatis, dorso villosulis vel utrinque glabris, stipulis liberis vel plùs minùs connatis, floribus axillaribus, solitariis, ramulorum abbreviatione passim glomeratis vel in spicas foliatas digestis, glandulis involucellorum æqualibus minutissimis, capsulis (ovoideis, longè stipitatis extrà involucellum pendulis), majore ex parte glabris, carinis coccorum solis pube rigidulâ rectâ patente non moniliformi hispidis, seminibus (mediocribus) obpyramidato-acutiusculè 4-gonis, candidis, transversim rugosis, carunculâ nullâ.

Tithymalus americanus dulcis. *Vaill. herb.!*

Euphorbia callitrichoides. *Kunth! in H. B. Nov. gen. et sp.*, *vol.* 2 (1817), *pag.* 52. — *Spreng.*, *Syst. veg.*, *vol.* 3 (1826), *pag.* 793, *n.* 101. — *Cham. et Schlechtend.*, *Pl. mexic. in Linnæa*, *vol.* 5 (1830), *pag.* 82.

E. tenella. *Kunth! l. c. pag.* 53 (ex ejus herb.). — *Spreng. l. c. n.* 102.

E. trichogona. *Bertol.*, *Misc. bot.*, 3 (1844), *pag.* 20, *tab.* 6, *fig.* 4.

Hab. Ad littora sinûs Mexicani *Texana* circà *San Felipe de Austin*, lat. 29-30 (Drumm.! inter pl. ann. 1835 miss. sub n° 228, qui verò numerus in collect. Webb. ad plantam aliam nempè ad *E. radicantem* Moric. spectat) (1), et propriè Mexicana, cùm circà Xalapam et in Tierra fria (Schiede et Deppe, ex Schlechtend: *E. callitrichoides*); in Antillis, Cubâ scil. insulâ (La Sagra! in herb. Webb) atque Hispaniolâ (Poit.! in herb. Deless., Jacquemont! in herb. Hennec.); in Guyanâ Batavâ ad flum. *Surinam* (Weigelt! in herb. Webb: *E. prostrata*) et in ditione Columbiæ ad ripas Orinoci, circà *Maypures* et *Carichana*, regione ferventissimâ (H. B.! *E. tenella*); etiam in orbe veteri, sed loco hucusquè unico, in Teneriffâ insulâ (herb. Mus. Par.!) scilicet, lat. 29, nominatim ad portum *Orotava* (Webb). — Floret Februario circà Veram Crucem (H. B.), Martio

(1) In Americâ quoque fœderatâ occurrit ad Aureliam Novam (Frank! essicc. in herb. Mus. Paris., promiscuè cum *E. depressa* Torr., sub nom. *Euphorbiæ Chamæsyces*), et circà *Saint-Louis* (T. Drumm.! ann. 1833, anonyma et sine numero). — J. Gay.

in Hispaniolâ (Jacquem.), Majo ad Orinocum (H. B.), Augusto circà Xalapam (Schied. et Depp.), Septembri in Tierra fria (iid.), Decembri in Tenerifiâ, et igitur per ann. ferè totum.

OBS. Euphorbiæ Burmannianæ valdè affinis planta, sed notis nonnullis facilibus procul dubio distinctissima. Folia elliptica vel obovata, vix unquàm oblonga. Involucella longiùs pedicellata, magis campanulata, glaberrima non adpressè villosa. Capsulæ longiùs stipitatæ (et igitur non declinatæ solùm, sed extrà involucellum pendulæ) ovoideæ non conicæ, ad angulos solùm pilis sparsis rectà patentibus teretiusculis hispidæ non verò pube moniliformi adpressâ undique villosæ. Semina dimidio ferè crassiora manifestè multi-rugosa non obscurè sulcato-costata.

DESCR. RADIX sine dubio annua. CAULES ex unâ radica plurimi, in orbem procumbentes, tenues, indè à basi ramosissimi, hinc glabri, illinc pube crispâ brevissimâ vestiti, nodis imis colloque rariùs (apud specimen unicum Havanense) radicantibus, palmares, vel ad summum spithamæi. GLANDULA dichotomiarum brevissima truncata. FOLIA petiolulata, herbacea, semiopaca, elliptica vel obovata, obtusa non retusa, 1 1/2-3 lin. longa, 1-2 lin. lata, passim omnia minima, 3-4-nervia, facie viridia, dorso pallidiora, vel utrinque planè glauca (apud specimina imprimis Jacquem. ex Hispaniolâ), dorso villosula vel utrinque ferè glabra, apice solùm vel margine utroque usquè ad medium remotè denticulata, infrà medium integerrima. STIPULÆ utrinque 2, trifidæ vel pectinato-ciliatæ, nunc glandulâ intercedente dichotomiali remotiusculæ, nunc eâdem deficiente approximatæ, tumque basi vel usquè ad medium sæpè, vel passim usquè ad apicem ultimum, connatæ. FLORES axillares, solitarii, remotiusculi vel in ramulis glomerati aut laxè spicati, laxiorum pedicello petiolum duplum longo. INVOLUCELLA parva, obconico-campanulata, foris glabra ut quoque intùs, ore alternatim 4-dentato et 4-glanduloso; dentes breves, inflexi, acutiusculè ovati omnes, margine per lentem pectinato-ciliati; glandulæ dentibus vix longiores, exiguæ, è viridi flavæ, subrotundæ, integerrimæ, margine petaloideo nullo vel angustissimo concolore. Flores masculi intrà involucellum singulum 3, squamulis paucissimis glaberrimis setaceis cincti. OVARIUM trigynum, stylis brevibus, patentissimis, bifidis, luteolis, ramis ipsis divergentibus. CALYCULUS sub ovario nullus. CAPSULA longè stipitata, extrà involucellum pendula, ovoideo-trigona, glabra, angulis solis pilosis, pilis sparsis, rectà patentibus, teretibus non moniliformibus. SEMINA parva, obpyramidato-tetragona, candidissima, mucilaginosa, angulis acutis, lateribus transversim rugoso-costatis (non propriè sulcatis), rugis 4-6, parallelis et continuis vel plùs minùs interruptis.

3. EUPHORBIA BURMANNIANA. GAY.

E. annua, procumbens, gracilis, caulibus hinc puberulis illinc glabris, foliis oblongis, obtusis, 3-4-nerviis, obliquè basi subcordatis, facie glabris, dorso villosulis, apice denticulatis vel altero margine continuè serrulatis, stipulis hinc liberis illinc connatis; floribus axillaribus, solitariis, nodorum approximatione glomeratis vel laxè spicatis, glandulis involucellorum æqualibus, exiguis, capsulis (breviter stipitatis! erectiusculis! conicis) pube moniliformi adpressâ canescentibus, seminibus (minutissimis) obpyramidato-acutiusculè tetragonis, roseis, transversim sulcato-costulatis, carunculâ nullâ.

Tithymalus humilis, ramosissimus, hirsutus, foliis Thymi serratis. *J. Burm.!, Thes. Zeyl.* (1737), *pag.* 225, *tab.* 105, *fig.* 3 (*ex ipsius auct. herb. in mus. Lessert.*).

Euphorbia thymifolia β. *Linn. Amœn. acad., vol.* 3 (1752), *pag.* 115. — *Ejusd., Spec., ed.* 1 (1753), *pag.* 454; *ed.* 2 (1762), *pag.* 651.

E. thymifolia. *N. L. Burm.!, Fl. Ind.* (1768), *pag.* 112 (*ex ips. auct. herb. in mus. Lessert.*). — *Lam., Dict., vol.* 2 (1786), *pag.* 423 (*ex loc. nat. herbarioq. Mus. Par.*). — *Pers., Synops., vol.* 2 (1807), *pag.* 13, *n.* 68. — *G. F. W. Mey. Essequeb.* (1818), *pag.* 187. — *Blum.!, Bijd. vol.* 12 (1825), *pag.* 656. — *Decaisne!, Herb. Tim.* (1835), *pag.* 161 (*ex herb. Mus. Par.*), — *non* thymifolia α *Linn. Amœn., et spec., quæ « glabra » est, secundùm adnotat. auct. in Amœn. l. c., et « Chamæsyces omninò facie » dùm nostra villosa habituq. à Chamæsyce valdè diversa.*

E. maculata. *Aubl., Guyan.* (1775), *vol.* 1, *pag.* 479 (*excl. syn. Pluk.*).

Pœppig exsicc. n. 3099! anonyma in herb. Deless. (*planta Amer. austr., loco nullo specialiore adnotato*).

Hab. In insulis Antillanis Martinicâ (Sieb.! exsicc. n° 131) et S. Vincentii (Caley! in herb. Deless.), in Americâ australi circà *Surinam* (Weigelt! in herb. Deless. et Webb: *E. thymifolia*) et Fernambuco (Gardn.! exsicc. n° 1128, in herb. Deless. et Webb); in Africâ occidentali ad flum. *Senegal* circà *Dagana* (Leprieur! in herb. Deless., promiscuè cum *E. Forskalii.*); in Madagascariæ orâ orientali circà *Amanivoules*, Febr. florens (Goudot! in herb. Deless.); in Mascarenis insulis Borboniâ et Mauritio (Commers.! in herb. Mus. Par., Labill.! in herb. Webb); in Zeylonâ (Burm.! et Morriot! in herb. Deless.); in Indiæ penins. occid., orâ Malabaricâ circà *Bombay* (Roux! in herb. Deless.) et Coromandelianâ circà *Pondichery* (Perrott.! in herb. Deless.); in Bengaliæ tractu orientali *Silhet* (Wall.! n° 7710, F. in herb. mus. Par.); in *Pegu* circà portum *Rangoun* (Reynaud in h. Mus. Par.); in Chinâ (Staunt.! in herb. Webb); in *Java* insulâ (Burm. herb.!, Leschenault! in herb. Mus. Par., Labill.! in herb. Webb., Zollinger, exsicc. n° 755!, in herb. Webb., Blume!) et in insulâ *Timor* (herb. Mus. Par.!). — Floret per totum annum, in insulâ saltèm Javâ, teste Blumeo.

4. EUPHORBIA FORSKÅLII. Gay.

E. annua, procumbens, caulibus circumcircà villosis (fragilibus); foliis oblongo-ellipticis, obtusis, 3-4-nerviis, obliquè basi subcordatis, dorso villosulis, altero margine obscurè remotèque serrulatis, stipulis liberis; floribus axillaribus, solitariis, nodorum approximatione glomerulatis vel laxè spicatis, glandulis involucellorum æqualibus minutissimis, capsulis (latè ovoideis, longè stipitatis, extrà involucellum pendulis), pube moniliformi adpressâ raràque vel densâ vestitis; seminibus obpyramidato-acutiusculè 4-gonis, transversim irregulariter rugosis vel lacunosis, carunculâ nullâ.

Euphorbia thymifolia. *Forsk.*, *Fl. æg.-arab.* (1775), *pagg.* cxii *et* 94, *n.* 93. — *Del.!*, *Fl. æg. Ill.* (1812), *pag.* 63, *n.* 469 (*in herb. Desf.*), non alior.

Hab. In Arabiâ felici, regione montium mediâ circâ *Ghomfude* (Forsk.); in Ægypto cùm inferiore circâ Damiatam (Delil.!), Alexandriamque (G. à Montbret! in herb. Webb.) tùm superiore (Delil., Auch. exsicc. n° 2033! anonyma in h. Deless.), circâ Syenem Sieb.!: *E. thymifolia*); in Nubiâ australiore Cordofanâ ad montem *Arachqoul* (Kotschy!) exsicc. n° 155: *E. granulata*); in Abyssiniâ ad oras flum. *Tacaze* glareosas siccas infrà *Dscheladscheranne* (Schimp.! exsicc.: *E. granulata*), undè stirps usquè ad ipsa Nili ostia mareque Mediterraneum descendit; in Senegambiâ circâ *Dagana* et *Podhor* (Leprieur! in h. Deless.) adque vicum *Kan* in peninsulâ Capitis viridis (Perrott.! ibid.) necnon in ins. ipsis Gorgoneis sive Prom. Virid. (Webb! Spic. Gorgon.) — In Senegambiâ floret à Septembri in Aprilem.

E. depressæ americanæ simillima, sed foliis semper immaculatis dorsoque sæpissimè glaucis non utrinquè viridibus, et involucellis latere interiore glaberrimis non pilosis, atque calyculo floris fœminei magis distincto et profundè trilobo quamvis parvulo, imprimis verò seminibus duplò longioribus latioribusque, nunquàm parallelè sulcato-costulatis, sed irregulariter rugosis aut variè quasi fossulatis distincta, quamobrem in speciem propriam accipi posse videtur, præsertim cùm notulis enumeratis patria accedat diversissima.

Descr. Radix annua, filum emporeticum sæpè crassa. Caules ex unâ radice plurimi, humifusi, palmares, spithamæi vel pedales, fragiles (imprimis ubi magis elongati) à basi ramosi, cum ramis albidi vel purpurascentes et pube moniliformi hinc densiore illinc rariore simulque crispulâ vel rectâ patente vestiti, vel utrinquè glabriusculi, ne imâ quidem parte unquàm radicantes. Glandula dichotomiarum brevissima, truncata. Folia petiolulata, herbacea, 3-4-nervia, semi-opaca; facie glabriuscula et lætè viridia planèque immaculata, dorso villosula et pallidiora sæpiùsque omninò glauca, passim purpureo-marginata, petiolo hinc glabro illinc piloso, caulina (speciminum saltem longiorum et mediæ magnitudinis) oblongo-elliptica, obtusa, 4-5 1/2 lin. longa, 2-3 lin. lata, basi obliquè subcordata, margine altero remotè obscurèque vixque à basi serrulata, serraturis apiculatis quamvis obsoletis, superiora rameaque dimidio angustiora et breviora, oblongo-obovata, apice obtusa (cum vel sine mucronulo) ibique solùm denticulata, basi in cuneum inæqualem desinentia. Stipulæ utrinquè 2, remotiusculæ, villosulæ, subulatæ, integerrimæ vel trifidæ, passim bipartitæ. Flores axillares, solitarii, brevissimè pedicellati, contractione ramulorum semper glomerulati, 2-4 ve simul, glomerulis in spicas laxè foliatas sæpè approximatis. Involucella parva (1/2 lin. longa), campanulata, viridi-quasi 5 costata, foris patulè villosa (etiam earum plantarum quarum herba glabrescit), intùs striata glaberrimaque, ore alternatim 5-dentato et 4-glanduloso; dentes membranacei, erecti, indivisi, ex latâ basi subulati, pilis longiusculis septulatis, pectinato-ciliati, acumine solo nudo; glandulæ exiguæ, transversè ellipticæ, secundùm longitudinem sulcatæ, cereo-luteolæ vel purpurascentes, margine petaloideo nullo vel brevissimo, passim tamen diametrum glandulæ excedente tùmque integerrimo albo, cinctæ, stipite glandulam gerente dentibus vicinis ferè dimidio breviore, lineari, pilis paucis pectinato-ciliato; flores mas-

culi intrà involucellum singulum nunc quasi definitè 4, nunc (apud specimina alia cæterùm similia) 5-6-7 glaberrimi, squamis pluribus membranaceis cincti. Styli brevissimi, erecto-patentes, ferè bipartiti, cereo-lutei vel purpurei. Calyculus sub ovario brevis (longior quàm proximè affinium, ubi vix distinctus) trilobus, lobis ovatis, obtusis. Capsula longè stipitata, extrà involucellum pendula (stipite glabro vel supernè barbulato vel etiam toto villosissimo), ovoideo-trigona, pilis moniliformibus adpressis plùs vel minùs raris densisve vestita, passim cana omninò. Semina 2/3 lin. longa (inter proximè affines ampla), obpyramidato-tetragona, grisea, valdè mucilaginosa, angulis acutiusculis, lateribus transversim et irregulariter rugosis aut variè lacunosis, nunc ferè costatis nunc potiùs tuberculatis vel inordinatè insculptis.

β *granulata*, foliis dimidio minoribus, omnibus integerrimis, rameis utrinquè cano-villosissimis (*nondùm ditionis Floræ Canariensis*).

Euphorbia granulata. *Forsk., Fl. ægypt.-arab.* (1775), *pagg.* cxii *et* 94, *n°* 95. — *Vahl., Symb.*, 2 (1791), *pag.* 54 (*à quo inter alia docemur folia plantæ integerrima esse simulque dimidio minora quàm E. chamæsyces*). — *Willd., Spec.*, *vol.* 2 (1799), *pag.* 899. — *Pers., Synops.*, 2 (1807), *pag.* 14, *n°* 72. — *Spreng., Syst. veg.*, *vol.* 3 (1826), *pag.* 792, *n°* 96. — *Diagnosi Vahlianæ qui nihil omninò addiderunt.*)

E. fragilis. *Decaisne!*, *Florul. sin.*, *n°* 79, *in Ann. sc. nat.*, 2*e série, Bot.*, *vol.* 2 (1834), *pag.* 241 (*descript. emendatâ, quâ suffruticulosa planta perperàm lævissimaque semina dicuntur.*

Hab. In Arabiâ petræâ circà *el Tor* (Bovè exsicc.!); in Arabiæ prov. *Hedjas* (Schimp. exsicc. n° 912, anonyma, ubi patria perperàm dicitur Arabia felix, quam Schimperus eo tempore ne quidem attigit); in Arabiâ felici litturali circà Lohajam, solo argilloso cùm sicco tùm humido (Forsk.); in Nubiæ Berberinæ desertis (Kotschy exsicc. n° 364! *E. chamæsyce*). — Aprile florentem in Nubiâ legit Kotschy, florendi tempus qui solus adnotavit.

Caules à basi ramosi vel ramosissimi, poly-simulque microphylli, cum ramis albidi valdèque fragiles, oculo nudo quasi glabri, per lentem verò pube rectâ patente raràque circumcircà villosuli, plerumquè tenues vel filum emporeticum crassi, vel etiam usquè ad 2 lin. et ultrà basi incrassati, tùmque duriores, quæ res auctoribus nonnullis fucum ità fecit, absente procul dubio radice, ut caules alius lignosos, plantam autem alius suffruticosam describeret, cùm reverà annua sit, quod præsentia plura docent specimina perfecta. Folia omnia integerrima!, margine senescentium quasi calloso-incrassato, caulina remotiuscula, caducissima, obliquè elliptica, 2-3 lin. longa, 1 1/2 lin. lata, utrinquè villosula vel facie glabra, dorso glaucescentia, apice retusa, basi non aut vix cordata, ramea multò minora minùsque caduca, distichè approximata, obovata, 1 1/2 lin. ad summum longa, 1 lin. vix lata, pilis adpressis utrinquè cano-villosissima, apice rotundata. Flores in axillis solitarii aut vix glomerulati. Cætera omnia, etiam semina, planè eadem quæ *E. Forskalii* genuinæ. — Involucellorum glandulæ luteæ vel sanguineæ, margine petaloideo brevi, niveo, integerrimo vel 2-3-crenato cinctæ. Flores masculi tres tantùm visi, nunquàm plures. Ovarii stipes villosissimus. Styli luteoli vel purpurei.

γ. *hirtula* (*quæ sola Canariensis*), foliis omnibus integerrimis, utrinquè villosulis, capsulis pube rarâ rectâque patente hirtulis.

Hab. In Persiæ desertis (Auch.! exsicc. in herb. mus. Par. anonyma); in Syriâ australi circà Gazam (Bovè! exsicc. n. 496, in herb. Deless. anonyma, in herb. mus. Par. sub nom. *E. fragilis*); in Nubiâ australiore Cordofanâ circà *Ain Gerod* (Kotschy! exsicc. n. 69 in herb. nostro: *E. granulata*); etiam in insulæ Canariæ magnæ, totâ quantâ Africâ transversâ remotæ, arenosis maritimis loco dicto *Maspalomas* (Despréaux! in herb. Deless. et Webb.) et in insulis Prom. virid. (Webb! Spic. Gorgoneum).

DESCR. CAULES, præcedentis varietatis, albidi, plùs vel minùs tenues, laxissimè villosuli, palmares circiter, vix unquàm spithamæi, valdè fragiles. FOLIA plùs vel minùs laxa, glaucescentia, utrinquè pilis sparsis patulis non adpressis villosula, margine integerrima et plerumquè calloso distinctè incrassata, caulina decidua, elliptica, 1-3 1/2 lin. longa, 1/2-2 lin. lata (minima vel mediocria), basi valdè inæqualia atque obliquè subcordata, ramea minora magisque obovata. FLORES axillares, solitarii, distinctè pedicellati, in spicas foliatas nunquàm congesti, pedicellis tuboque involucellorum villosis. INVOLUCELLORUM glandulæ luteæ, margine petaloideo brevi (diametrum glandulæ duplùm vix æquante) alba, integerrimo vel 2-3-crenato, cinctæ. Flores masculi 3 plerumquè, semel visi 6, squamis iisdem quibus forma ª cincti. OVARII stipes sparsè pilosulus vel ferè glaber. STYLI luteoli. CAPSULA eâdem quæ præcedentis crassitie et formâ, sed pilis raris non densis, ad angulum rectum patentibus non adpressis, conspersa, ideòque viridis hirtulaque (undè nomen) non verò cano-villosissima. SEMINA eadem prorsùs quæ formarum duarum præcedentium.

Euphorbiæ Chamæsyces varietati *canescenti* proxima planta differt caulibus fragilibus, foliis calloso-marginatis, integerrimis non denticulatis, et seminum magis acutangulorum cælaturâ crassiore, irregulariter sulcato-costatâ non verò tenuiter reticulatâ. Nostræ quoque affinis *E. tenella* dignoscitur caulibus non fragilibus, pube caulis et ramorum unilaterali simulque crispâ, foliis nunquàm calloso-marginatis, apice saltem denticulatis, basi non aut vix obliquis, neque subcordatis, stipulis in unam sæpè connatis, glandulis involucellorum margine nullo petaloideo cinctis, cælaturâ seminum magis regulari, etc.

δ *glabrata*, foliis omnibus integerrimis, facie glaberrimis, dorso caulibusque sparsè pilosulis, capsulis pube rarâ rectàque patente hirtulis (*nondùm ditionis Floræ Canariensis*).

HAB. In Arabiæ orientalis ditione Mascatensi (Auch.! exsicc. nº 5304, in herb. mus. Paris. anonyma); in Arabiâ occidentali felici maximè australi et pedemontanâ circâ *Hais*, Octob. 1836 (Botta! in herb. mus. Paris. anonyma); in Arabiâ occidentali mediâ et litterali circâ Djeddam, 30 Decembr. 1836 (Schimp.! exsicc. nº 751, sub nom. *E. granulatæ*, Botta! in herb. mus. Par. anonyma: specimina utriusque perpusilla ab unc. 1/2 ad 2 unc. longa), ubi quoque β occurrit; in Nubiâ australiore Cordofanâ circâ *Abu Gerad*, 25 sept. 1839 (Kotschy! exsicc. nº 09, in herb. mus. Par., sub nom. *E. granulatæ*) promiscuè cum γ quam ego ab no. It. ex loco eodem accepi sub eodem numero et nomine.

CAULES vagè pilosuli, tenues, albidi vel purpurascentes, non aut vix fragiles, perpusilli, unciam vix unam longi, vel palmares, rariùs dodrantales tùmque lin. un. plenam infernè crassi. FOLIA, magnitudine et formâ præcedentis, dorso villosula, facie glaberrima, saltem sicca reticulata-rugulosa, apice rotundata vel retusa vel etiam quasi emarginata, margine passim purpurascente vix autem unquàm calloso-distinctè incrassato; stipulæ liberæ, plerumquè glaberrimæ. FLORES præcedentis, sed involucellis pedicellisque glaberrimis glabratisve non villosis. GLANDULÆ involucellorum luteæ vel sanguineæ, margine petaloideo albo vel carneo aut roseo, integerrimo vel crenulato, cinctæ. Flores masculi 4 visi, semel et bis, squamulis intermixti 5-7 setaceis indivisis? STIPES capsulæ glaberrimus, coccis excussis demùm valdè elongatus (multò magis quàm formarum trium præcedentium), plùs vel minùs coloratus. STYLI purpurascentes. CAPSULA et semina præcedentis. PLANTÆ Djeddanæ humilioris (quam fructiferam Botta legit) semina dimidio ferè minora video quàm speciminum reliquorum omnium præsentium.

Ab *E. tenellâ* et *E. chamæsyce canescente* notis iisdem differt quibus proxima γ.

Sectio II. *TITHYMALUS*. Tournef.

† Helioscopiæ.

* Capsulis levibus, seminibus scrobiculatis.

1. EUPHORBIA HELIOSCOPIA. Linn.

E. annua, caule erecto, piloso, cavo; foliis ovatis obovatisque, basi cuneatis, sessilibus, præcipuè versùs apicem argutè serrato-crenatis, subglabris; umbellâ 3-5-fidâ, involucri glandulis integris; capsulâ levi, seminibus rotundis, scrobiculato-reticulatis, fuliginosis.

Tithymalus helioscopia. *Fuchs.*, *Hist.*, *p.* 811. — *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1565), *p.* 1253.

Euphorbia helioscopia. *Linn.*, *Sp. plant.*, *p.* 658 — *Engl. bot.*, *tab.* 883. — *Fl. dan.*, *tab.* 725. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, *tab.* 132, *f.* 4754.

Euphorbia cuneifolia. *Guss.*, *Pl. rar.*, *p.* 190, *tab.* 38.

Hab. Crescit in arvis ins. Canariensium.

Distrib. geogr. Species est palæogæa quæ ab ins. Fortunatis Africam Asiamque borealem atque Europam omnem ad plagas usquè hyperboreas (Linnæus *Fl. lapp.*) percurrit.

2. EUPHORBIA PTEROCOCCA. Brot.

E. annua, caule erecto, simpliciusculo, glabro, cavo; foliis ovato-lanceolatis vel subspathulatis, basi attenuatis, sessilibus, irregulariter, præcipuè versùs apicem, acutè dentatis; verticillis sub-5-fidis, involucri glandulis latè rotundatis, brevibus, integerrimis; coccis levibus, dorso utrinquè 2-alatis, seminibus ovatis, nigro-violaceis, reticulationibus albis, scrobiculatis, epistomio destitutis (1).

Euphorbia pterococca (sphalmate scripta ptericocca). *Brot.*, *Fl. lus.*, *vol.* 2, *p.* 312. — *Phytogr. lus.*, *vol.* 1, *p.* 18, *tab.* 76. — *Reichb.*, *Pl. crit.*, *tab.* 464. — *Duby et Roep.*, *Bot. gall.*, *p.* 413. — *Bory et Chaub.*, *Fl. du Pelop.*, *p.* 31, *n.* 761.

Euphorbia stellulata. *Salzm.!*, *exsicc. Cors.*

Hab. Ex ins. Teneriffâ hujusce plantæ specimen in herb. Fontanes. asservatum misit Riedleus.

Distrib. geogr. Occurrit in regionibus calidioribus mari Mediterraneo circumvicinis. In Peloponneso (*Bory*); in Siciliâ propè Panormum (*Parlatore*); in Mauritaniâ Cæsariensi (*Roussel*); in Corsicâ (*Salzmann*); in Lusitaniâ (*Brotero*).

---

(1) *Epistomium* diximus quod *cicatriculam stomatis* Bischoff, quodque *arillodium*, vocabulis græco latinoque compositum, vocavit cl. Planchon.

** Capsulis verrucosis (rarò levibus), seminibus levibus (rarò scabriusculis).

3. EUPHORBIA PLATYPHYLLA var. PUBESCENS. Rœp.

E. ramis elongatis, diffusis, pilosis; foliis oblongo-lanceolatis, acutis, subsessilibus, pilosissimis; umbellâ sub-5-fidâ, involucri glandulis integris denticulato-crenulatis; coccis sub verrucosis pilosisque, seminibus puncticulato- vel subobsoletè scabris, fuscis, epistomio sphærico.

Euphorbia pubescens. *Vahl*, *Symb.*, 2, *p.* 55. — *DC.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 344. — *Duby*, *Bot. gall.*, 1, *p.* 413.

Euphorbia platyphylla γ. *Rœp.*, *Euphorb. Germ. et Pann.*, *p.* 60. — *Bory et Chaub.*, *Fl. du Pelop.*, *p.* 31.

Hab. Legimus hanc plantam in locis hyeme inundatis circà oppidum Lagunense ins. Teneriffæ.

Distrib. geogr. Forma est meridionalis *E. platyphyllæ*, cujus extensio et migrationes nondùm ritè notæ.

† † Esula Haw.

* Herbaceæ.

4. EUPHORBIA PARALIAS. Linn.

E. caule à basi ramoso, lignescente, striato, glabro; foliis crebris, crassis, coriaceis, lanceolato-oblongis, acutis, sessilibus, glabris, floralibus latè reniformibus, apiculatis; umbellis 3-5-fidis, involucri glandulis lunatis; coccis dorso reticulato-rugulosis, glabris, seminibus ovato-orbicularibus, levibus, cinereis, epistomio destitutis.

Τιθύμαλος παράλιος. *Diosc.*, *lib.* 4, *cap.* 165.

Tithymalus Paralius. *Matth.* (*Valgr.*, 1565), *p.* 1252. — *Pena et Lob.*, *Adv.*, *p.* 150. — *Lob.*, *Obs.*, *p.* 191, planta culta. — *Dod.*, *Hist. des pl.*, *p.* 241; *Pempt.*, *p.* 370 (fig. dextra ex ejusd. Hist. excerpt., fig. sinistra, planta culta, ex Lob. mutuata).

Euphorbia Paralias. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 657. — *Jacq.*, *Hort. vind.*, *tab.* 195.

Euphorbia paralia. *Smith*, *Engl. bot.*, *tab.* 195.

Hab. Ad littora arenosa ins. Canariensium.

Distrib. geogr. Planta est maritima quæ mare omne Mediterraneum circumit et Oceani occidentalis oras usquè in Britanniam et 55 gradum ornat.

5. EUPHORBIA SERRATA. Linn.

E. caule perenni, diffuso, striato, glabro; foliis oblongo-linearibus vel oblongo-lanceolatis, apice subtruncatis, lacerato-dentatis vel serratis, glabris, intensè virentibus, floralibus laté cordatis, acutis, sinuato-dentato-serratis; involucri glandulis latis, breviter 2-cornutis et inter cornua obtusa rotundatis; capsulâ ovatâ, glabrâ, levi, seminibus oblongo-ovatis, levibus, cinereis, epistomio conico margine lacero pileolatis.

Tithymalus Myrtites Valentinus. *Clus.*, *Hist.*, 2, *p.* 189.

Tithymalus Characias V. *Dod.*, *Pempt.*, *p.* 369, cum ic. Clusii. — *Moris*, *Hist.*, *sect.* 10, *tab.* 1, *f.* 3, à Clusio mutuata.

Euphorbia serrata. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 658. — *Jacq.*, *Ic. rar.*, *vol.* 3, *tab.* 484. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, *tab.* 142, *f.* 4784.

Hab. Legimus hanc plantam in saxetis torrentium propè Portum Orotavensem ins. Teneriffæ.

Distrib. geogr. Planta est regionis maris Mediterranei.

6. EUPHORBIA SEGETALIS. Linn.

E. caule annuo, erectiusculo, levi, glabro; foliis linearibus, acutis, integerrimis, glabris, floralibus reniformibus, apiculatis vel rariùs lineari-lanceolatis, acutis; verticillo 5-fido; involucri glandulis lunulatis, cornubus lineari-subulatis; coccis dorso puncticulato-scabris, seminibus fuscis, reticulatis, reticulationibus glaucescentibus, epistomio conico munitis.

Tithymalus leptiphyllos. *Matth.* (*Valgris*, 1565), *p.* 1256.

Euphorbia segetalis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 657. — *Jacq.*, *Fl. austr.*, *tab.* 450. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 467. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, *tab.* 142, *f.* 4780.

Hab. Occurrit hæc planta in cultis ins. Teneriffæ.

Distrib. geogr. Per oras omnes crateris vasti maris Interni spargitur.

7. EUPHORBIA OBLIQUATA. Forsk.

E. caule annuo, erectiusculo, glabrescente, foliis lanceolatis, lineari-lanceolatis linearibusque, acutis vel retusis, margine minutè denticulato-serratis, basi cuneatis, sessilibus vel brevissimè stipitatis, glabris, floralibus 3-angulari-reniformibus vel 3-angulari-lanceolatis, acutis; verticillis 3-5-fidis; involucri glandulis lunatis, cornubus elongatis, filiformibus; capsulis subrotundis, levibus, glabris, cinereo-albescentibus, epistomio magno, conico-complanato, obliquo, margine integerrimo, instructis.

Euphorbia obliquata. *Forsk.*, *Fl. æg.-arab.*, *p.* 93.

Euphorbia seticornis. *Poir.*, *Voy.* (1789), *p.* 173. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 385. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 5, *p.* 359.

Euphorbia heterophylla. *Desf.!*, *l. c.*, *tab.* 385.

Euphorbia provincialis. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *p.* 914. — *Dub.*, *Bot. gall.*, *vol.* 1, *p.* 416. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, *tab.* 146, *f.* 4790.

Euphorbia terracina. *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *p.* 333. — *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, *vol.* 1, *p.* 544.

Euphorbia affinis. *DC.*, *l. c.*, *p.* 363.

Euphorbia Valentina. *Orteg. Dec.* 10, *p.* 127.

Euphorbia Alexandrina. *Delile!*, *Fl. d'Eg. planches*, *p.* 90, *tab.* 30, *f.* 2.

Euphorbia linaria. *Link!* in *Buch Phys. Beschr.*, *p.* 158.

Hab. Non infrequens est hæc planta in ruderatis et cultis Canariæ et Teneriffæ.

Distrib. geogr. Stirps est errabunda quæ ab Ægypto et insulis Fortunatis per totam peripheriam maris Mediterranei peregrinatur.

Obs. Planta nostra quæ certò *E. seticornis* Poir. et ex omnium consensu *E. provincialis* Willd. eadem quoque est, ex ipsâ speciminis Delileani herb. Desfont. autopsiâ, ac *E. alexandrina* Del. quæ deinceps cum *E. obliquatâ* Forsk. et statione Alexandriâ et descriptione Forskalianâ omninò convenit. Quibus autem scrupulus de plantâ Forskalli etiam minimus restet accipiendum est nomen Poiretianum prout antiquius. Speciei typus est *E. seticornis* nec varietas uti quibusdam placuit, ex eodem enim loco et in eodem ferè caule folia nunc cuneata apice retusa, nunc lanceolata, nunc linearia extant: eodem variant modo floralia et sæpè obliqua evadunt; naturæ hi sunt lepores. Semina in eodem specimine fusca, marmorata aut cinerea observavimus, characterem immutabilem sola, si semper immutabilia, glandularum cornua setacea offerunt. Valdè enim affinis et vix distinguenda *E. dracunculoides* Lamck., sed cornua glandularum breviora et latiora, semina obsoletè reticulata. Quæ Linnæi *E. terracina* vix noscenda, cùm binas amplexa sit stirpes, Barrelierianam ex figurâ incomptâ prorsùs inintelligibilem, aliamque nondùm notam Hispanicam, quæ, si innotuerit, Barrelierianam quoque fuisse Anxuramque, quod ferè impossibile, iterùm demonstrandum, nam si non Anxura vix tùm *terracina* vocanda esset. Nostra ex celeb. Bertolonio apud Anxures vulgaris, atque ità corâm botanicos agitur adhùc lis.

8. EUPHORBIA PANACEA. Nob.

E. glaucescens, caule annuo, diffuso, decumbente; foliis infimis obcordato-cuneatis, intermediis oblongis, retusis, mucronulatis, superioribus linearibus, acutis, supernè angustissimè denticulatis, basi attenuatis, sessilibus, floralibus rhomboideo-lanceolatis, acutissimis, subobliquis; involucri squamis quadratis, setis ad angulos longis auctis, capsulâ levi, seminibus ovatis, levibus cinereis vel dilutè fuscis, epistomio destitutis.

Sana-lo-todo Lancerottensium.

Hab. Legimus hanc plantam in ins. Lancerottâ, ubi satis vulgaris est, in arenâ et fissuris rupium ignivomorum propè oppidum *Arrecife*, sole Augusti mensis flagrante coctam sed floriferam fructiferamque.

Distrib. geogr. Planta est Lancerottana.

Obs. Differt à cognatis *E. obliquatâ* Forsk. et *E. exiguâ* Linn. epistomii præsertim defectu.

9. EUPHORBIA EXIGUA. Linn.

E. caule annuo, jam à basi ramoso, ramis erectiusculis vel decumbentibus, glabris; foliis lineari- vel oblongo-cuneatis, apice sæpissimè retusis, apiculatis, margine minutissimè serrulatis, floralibus oblongis, obliquis, acutis, verticillo 3-5-fido; involucelli glandulis setaceo-2-cornutis, ovariis dorso subscabris, stylis brevissimis, capsulis rotundatis, levibus, seminibus subtetragono-oblongis, tuberculato-rugosis, cinereo-fuscis, epistomio plano rotundato coronatis.

Esula exigua. *Trag.*, *p.* 296.

Tithymalus angustifolius saxatilis. *Magn. Bot. Monsp.*, *p.* 258.

Euphorbia exigua. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 654. — *Curt.*, *Fl. lond.*, *ic.* — *Fl. dan.*, *tab.* 592. — *Engl. bot.*, *tab.* 1336. — *Rœp.*, *Euphorb.*, *p.* 67. — *Rœp. et Duby*, *Bot. gall.*, *p.* 416. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, *tab.* 141, *f.* 4777. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 5, *p.* 54.

Euphorbia retusa. *Cav.*, *Ic.*, *tab.* 34, *f.* 3. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, *tab.* 141, *f.* 4478.

Euphorbia diffusa. *Jacq.*, *Ic.*, *vol.* 1, *tab.* 88.

Euphorbia rubra. *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 5, *p.* 359, non Cav. quæ E. falcata Linn.

Hab. Vulgaris est hæc planta in cultis et in locis aridis ins. Canariensium.

Distrib. geogr. Species est palæogæa satis divulgata quæ à littoribus maris Mediterranei Galliam, Britanniam Germaniamque omnem usquè ad Hafniam (*Drejer Fl. exc. hafn.*) percurrit.

10. EUPHORBIA PEPLUS. Linn.

E. caule annuo, ramoso, erectiusculo, foliis orbiculari-ovatis, obtusis, integerrimis, glabris, basi attenuatis, cuneatis, petiolatis, floralibus subrhomboideis, obtusiusculis cum acumine, verticillis sub-3-fidis; involucri glandulis lunatis, longè filiformi 2-cornutis, coccis dorso 2-carinatis vel sub-2-alatis, leviusculis, glabris, seminibus subpyriformibus, prismatico-6-gonis, lateribus 2 interioribus fossis longitudinalibus sulcatis, 4 exterioribus punctorum serie incisâ excavatis et minutissimè puncticulatis, cinereis, epistomio brevi, subconico.

Peplus. *Cam.*, *Epit*, *p.* 969.

Esula folio rotundo. *Riv.*, *Tetrapet. irr.*, *tab.* 118

Euphorbia Peplus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 653. — *Engl. bot.*, *tab.* 959. — *Fl. dan.*, *tab.* 1100. — *Rœp.*, *Euphorb.*, *p.* 67. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, *tab.* 140, *f.* 4773; et Euphorbia peploides, *f.* 4774. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 5, *p.* 42.

Euphorbia rotundifolia. *Lois.*, *Not.*, *tab.* 5, *f.* 1.

Hab. Legimus hanc plantam in ruderatis ins. Teneriffæ, florentemque inter scorias propè *Xinamar* Canariæ Januario 1839 legit Despréaux.

Distrib. geogr. A regionibus temperatis maris Mediterranei per totam Europam in terras boreales usquè ad Upsaliam Succiorum (*Wahlenberg*) pervehitur.

10. EUPHORBIA LAGASCÆ. Spreng.

E. annua, glabra, caule erecto, foliis lanceolato-oblongis, obtusis, sæpè cum apiculo, obsoletè sinuatis, superioribus eroso-dentatis, floralibus 3-angulari-oblongis vel rhomboideis, acutis; verticillo sub-3-fido, ramis robustis sæpè dichotomis; involucri squamis rotundatis, integerrimis; capsulâ oblongo-ovatâ glabrâ, nervosulâ; seminibus magnis, ovatis, utrinquè obtusis, glabris, è cinereo nigris, epistomio lato plano petasatis.

Euphorbia Lagascæ. *Spreng., Syst., vol.* 3, *p.* 796. — *Boiss., Voy. bot., vol.* 2, *p.* 567. — *Desf.!, Cat. hort. r. Par., ed.* 3, *p.* 337.

Euphorbia terracina. *La Gasc., El. hort. matr.* — *Reichb., Ic. Fl. germ., tab.* 141, *f.* 4775.

Hab. Hanc stirpem circà oppidum *Telde* ins. Canariæ legit Despréaux.

Distrib. geogr. Planta est orarum calidiorum maris Interni. In Hispaniâ (*La Gasca ex Sprengel*); in Siciliâ propè Messanam (*Coquebert de Montbret!*).

11. EUPHORBIA LATHYRIS. Linn.

E. caule bienni, robusto, erecto, foliis glaucescentibus, oblongo-lanceolatis, subsessilibus, coriaceis, glabris, floralibus ovato-rhombeis, acutis, amplis; verticillo multifido, 2-tomo; involucri squamis lunatis, cornibus latis obtusis; coccis levibus glabris; seminibus rugoso-scabris, epistomio parvo conico coronatis.

Lathyris. *Matth.* (*Valgr.*, 1565), *p.* 1259.

Cataputia. *Cæsalp., De pl., p.* 377.

Euphorbia Lathyris. *Linn., Sp. pl., p.* 655. — *Hill, Sex. syst., class.* 11, *ord.* 3, *ic.* — *Plenck, Pl. med., tab.* 266. — *Engl. bot., tab.* 2255. — *Turp., Fl. med., tab.* 159. — *Reichb., Cent. pl. germ., tab.* 143, *f.* 4783.

Hab. In ruderatis ins. Canariensium.

Distrib. geogr. Civis est orarum maris Mediterranei, quæ hospes et metœca in Britanniam usquè ad 56 gradum (*Watson*) et in Germaniam (*Rœper*) migravit.

** Frutescentes.

12. EUPHORBIA PISCATORIA. Hort. Kew.

E. caule frutescente, ramis apice foliosis; foliis lineari-lanceolatis oblongisve, acutis,

sessilibus, glabris, floralibus ovato-rotundatis, apiculatis, caducissimis; involucri brevis subcyathiformis squamis quadratis, brevissimè et obtusè cornutis, inter cornua latè et obtusè dentatis, basi latis rotundatis; floris masculi bracteis latis planis ferè ad basin laceris; coccis magnis, levibus; seminibus ovatis, fuscis, luteo-scrobiculatis, epistomio minimo.

Euphorbia piscatoria. *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 2, *p.* 137.

Figueiro do Inferno Maderensium.

Hab. Hanc plantam in ins. Canariensibus nuspiam legimus, quarum tamen civem esse probabile est, nisi in Hort. Kew. celebr. Solander speciem proximam pro eâdem habuerit. Descriptio nostra sumpta est è speciminibus à nobis anno 1828 in Maderâ lectis.

13. EUPHORBIA REGIS JUBÆ. Nob.

E. caule frutescente, ramis sæpè robustis foliosis, foliis elongatis, lineari-oblongis, sæpè amplis, oblongo-ovatis, obtusis vel subapiculatis, caducis; involucri longiusculi tubulosi squamis quadratis lunatis, cornubus longiusculis subfiliformibus obtusis; floris masculi bracteis filiformibus, apice penicillatim laceris; coccis levibus; seminibus ovatis, nigris, albo-marmoratis, levibus, epistomio parvo coronatis.

Tithymalus dendroides Linariæ foliis ex insulâ Canarinâ. *Pluk.*, *Alm.*, *p.* 369; *Phyt.*, *tab.* 319, *f.* 5, pessima.

Euphorbia piscatoria. *Link in Buch Can.*, *p.* 158, *et Buch*, *p.* 168. — *Nob. in Geogr. bot. passim.* — *Hort. Kew. pro parte?*

Euphorbia mauritanica. *Nob.*, *Florul. Lancerottæ Geogr. bot.*, *pagg.* 31, 32 *et* 33, var. est foliis floralibus valdè dilatatis.

Tabayba selvaje Nivariensium. — *Tabayba mora* Canariensium. — *Higuerilla* Palmensium ex Buch.

Hab. Hujus stirpis specimina à Teneriffâ, Canariâ, Lancerottâ et Palmâ traximus nec dubitamus quin et in reliquis vigeat insulis. In Palmâ hanc plantam ad altitudinem 1200 ped. super Oceanum loco *la Lavanda* dicto scandentem vidit de Buch, sed planta est ut plurimùm maritima.

Distrib. geogr. Stirps est ex toto Canariensis.

Obs. Hæc species à præcedente quâcum confusa fuit plurimis notis sed præcipuè glandulis longè 2-cornibus et seminibus differt. Nomen in honorem principis egregii fecimus. Euphorbia enim ab Euphorbo dicta archiatro regis Jubæ qui Romæ in domo Cæsorum Julii atque Octavii eductus Mauritaniam citeriorem seu Tingitanam ab Augusto pro regno avito acceperat: post mortem inter deos indigetes à Mauris relatus fuit. Plura græcè scripsit. Exploratores in insulas Fortunatas poetarum tùm temporis figmentis et fabulositate obvolutas misit. Numerum, nomina, situs patefecit. Inter alia ibi visa arbores fuisse ferulæ similes ex quibus aqua exprimatur, ex nigris, amara, ex candidis potui jucunda ut à C. Plinio docemur (*lib.* 1. *cap.* 37) referebant. Has ferulas Euphorbias potiùs, nostram ni-

gram amaram ; potui jucundam, quæ et nunc Mauro vocabulo *Tabayba dulce* appellatur. *Euphorbiam* fuisse *balsamiferam*, vix dubitandum. Nostra regi cujus innotuerint auspiciis insulæ nostræ et Euphorbi patrono jure dicanda.

14. EUPHORBIA OBTUSIFOLIA. Poir.

E. caule frutescente, ramis apice foliosis, foliis lanceolatis oblongisve acutis vel obtusis, basi latis sessilibus, junioribus subamplexicaulibus, floralibus lanceolatis, acutis; involucri cyathiformis squamis rotundatis ecornibus apice integerrimis vel obsoletè crenulatis, basi angustis; floris masculi bracteis filiformibus, ferè ad medium laceris; coccis præsertim junioribus granulatis; seminibus rotundato-ovatis, nigris, albo variatis, levibus, epistomio pileatis.

Euphorbia mauritanica. *Lamck., Encycl., vol.* 2, *p.* 418, non Linn. — *Link in Buch Can., p.* 158, *et Buch, ibid., pag.* 168.

Euphorbia virgata. *Desf.!, Cat. Hort. Par. — Pers., Syn., vol.* 2, *pag.* 11, non Waldst et Kit.

Euphorbia obtusifolia. *Poir., Suppl., vol.* 2, *pag.* 609.

Euphorbia piscatoria. *Nob.!, in Atl. Vues phyt.*, 3ᵉ *sér., pl.* 2.

Hab. Hanc plantam in arenâ maritimâ ins. Teneriffæ legimus, loco ipso non notato : ad portum forsan Orotavensem ubi eam legit cl. Buchius, undè ad oppidum ejusdem nominis et super *Chiñama* usquè ad altitudinem 3900 scandentem vidit, legit quoque super *Guimar* in convalle *Barranco Hondo* et circà Candelariam in Teneriffâ, in Canariâ circà *Galdar Telde* et ad alt. 3800 ped. in valle *Sequillo*. Fatendum nobis in insulis degentibus hanc et præcedentem confusas fuisse species. Euphorbias frutescentes quas pro præcedente habuimus, quas autem nunc pro *E. obtusifoliâ* habemus, in valle S. Jacobi Teneriffæ vidimus et in Canariæ cratere primævo Tiraxanæ vidit cl. Berthelot.

Distrib. geogr. Species est omninò Canariensis.

15. EUPHORBIA ATROPURPUREA. Brouss.

E. caule frutescente, crasso, glabro, lucido, fuscescente, foliorum cicatricibus crebris notato, foliis ad apicem ramorum plurimis latè lanceolatis, basi attenuatis, sessilibus, glabris, floralibus dichotomiarum primordialium lineari-lanceolatis vel ovatis, summis rhomboideis, latissimis, apice truncatis vel rotundatis, basi sessilibus, vel connatis; verticillis sessilibus, purpureis vel luteis; involucri cyathiformis squamis ecornibus, apice rotundatis; capsulâ amplâ, ovato-oblongâ, levi, glabrâ, purpurascente vel cinnamomeâ; seminibus elongato-ovatis, rugulosis, fuscis, epistomio conico galericulatis.

Euphorbia atropurpurea. *Brouss., Elench. hort. Monsp.*, 1805, *pag.* 24, nomen. — *Willd., Enum.*,

vol. 1, *pag.* 501. — *Link in Buch Can.*, *pag.* 158, *et Buch, ibid.*, *pag.* 178. — *Nob.*, *Atl.*, 3ᵉ *sér.*, *pl.* 2.

Tabayba majorera Nivariensium (1).

Hab. Ins. Teneriffæ ad meridiem conversæ decus : occurrit primùm in montium jugo *la Ladera de Guimar* dicto, in valle S. Jacobi, ab *Arguaio* usquè ad vallem *Masca* dictam ad alt. 2800 ped. (Buch l. c.), propè oppidulum *Buena Vista* et in promontorio *Punta de Teno* ubi variat foliis floralibus luteo-viridibus nec atropurpureis.

Distrib. geogr. Planta est Nivariensis.

EXPLICATIO TAB. 207.

1. Ramus fructifer. 2. Rami floridi apex, ambo magn. nat., figg. reliquæ auctæ. 3. Rami floridi dichasia superior. 4. Involucrum dimidiatum cum floribus masculis et flore femineo. 5. Involucrum arte explicatum. 6. Flos masculus major. 7. Idem seriei minoris. 8. Bractea floris masculi. 9. Fructûs junioris apex. 10. Fructus maturus medio transitrorsùm sectus. 11. Coccum seorsùm pictum. 12. Semen cum epistomio.

* * * Arborescentes.

16. EUPHORBIA MELLIFERA. Hort. Kew.

E. caule arboreo (6-12-pedali), ramis foliosis, purpurascentibus, foliorum cicatricibus notatis, foliis ad apicem ramorum elongato-lanceolatis, acutis, nervo medio lato, secundariis angulo recto divaricatis, subtùs glaucis vel pallidis, junioribus hirtis, mox glabris, floralibus oblongis, concavis, longè ciliatis, basi amplexicaulibus, caducissimis; involucri subinfundibuliformis hirsuti glandulis latis apice orbicularibus; florum masculorum bracteis basi nudis, apice flabellatis, densè pilosis; ovariis tuberculatis; capsulis magnis, pomiformibus, obsoletè granulatis; seminibus ovatis, è cinereo fuscis, levibus, epistomio petasiformi marginibus antrorsùm sublevatis lunatis.

Euphorbia mellifera. *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 3, *pag.* 493. — *Vent.*, *Jard. Malm.*, *tab.* 30. — *Sims.*, *Bot. mag.*, *tab.* 1305. — *Seub.*, *Fl. azor.*, *pag.* 27.

Euphorbia longifolia. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 417.

Euphorbia stygiana. *Wats. in Hook. Lond. Journ. of Bot.*, *vol.* 3, *pag.* 605.

Adelfa Palmensium.

Hab. Hanc stirpem vivam è montibus Teneriffæ olim in hortum botanicum ill. *marchionis de Nava*, qui nunc regius, ut fama est, attulerunt pastores ad hoc à cl. conditore emissi. Eamque nuper arboream, 30-pedalem anno 1845 die 7 Augusti fructiferam, coccis

(1) Canarienses *Majoreros* Fuertaventuræ incolas, à sandaliis Hispanicè *majos*, quibus utuntur, vocant. Planta autem Teneriffæ propria est, nec in Fuertaventurâ occurrit.

jam excussis, in sylvâ *Monte Grande* propè *Barlovento* ins. Palmæ detexit cl. Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Planta est regionis Macaronesiæ, quæ Maderæ montes lauriferos! et ins. Azoricas attingit (*Watson!*).

OBS. Varietas azorica certè notabilis, sed differentias verè specificas non nobis elicere licuit.

SECTIO III. *APHYLLIS*. NOB.

Involucra ad apicem ramorum nudorum solitaria vel fasciculata, squamis subtensa, omnia hermaphrodita, flore femineo nutante.

17. EUPHORBIA APHYLLA. BROUSS.

E. caule frutescente, erecto, crasso, ad basin ramorum squamigero, aphyllo, ramis aggregatis, subumbellatis, strictis, pinguibus, viridibus, obtusis, glabris; capitulis ad apicem ramulorum fasciculatis, squamis parvis rhomboïdeis vel ovatis, scariosis, ciliatis, bracteatis; involucri scyphoidei squamis margine rotundatis, obsoletè crenatis, florum masculorum bracteis multifidis hispidissimis; capsulis ovato-3-angularibus, depressis, transversè sinuato-lineatis, glabris; seminibus ovatis, rugosis, cinereis, epistomio conico sulcato pileolatis.

Euphorbia aphylla. *Brouss. in Willd., Enum., vol. 1, pag. 501.*

Tabayba selvaje Canariensium, *Tolda* Nivariensium.

HAB. Occurrit hæc species in rupibus maritimis Teneriffæ propè oppidulum *Buena Vista*, et in regione maritimâ Canariæ ubi copiosa circà ipsam Palmarum urbem.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 208.

1. Ramus floridus magn. nat., figg. cæt. auctæ. 2. Rami apex cum squamis floralibus et florum plurimorum fasciculo. 3. Rami apex cum florum dichasiâ. 4. Capitulum junius cum squamis binis oppositis. 5. Idem provectius involucro secto, ut appareant flores. 6. Involucrum sectum et arte explicatum. 7. Coccum seorsùm depictum. 8. Semen.

SECTIO IV. *BALSAMIS*. NOB.

Involucrum ad apicem ramorum solitarium, breviter stipitatum, foliis immutatis rosulatis subtensum, nunc abortu floris feminei sterile, nunc hermaphroditum; flore femineo subsessili, erecto.

18. EUPHORBIA BALSAMIFERA. HORT. KEW.

E. caule lignoso, robusto, ramosissimo, ramis brevibus, lignosis, crassis; foliis ad api-

cem ramorum rosulatis, lineari-lanceolatis, brevibus, acutis, subcoriaceis, glaberrimis, pallidis; involucri scyphoidei squamis latis, brevibus, apice rotundatis, margine revolutis, sterilis latioris polyanthi flore femineo subclaviformi abortivo, majoribus, involucri hermaphroditi oliganthi flore femineo brevissimè stipitato, stipite sulcato apice subsquamato; capsulis orbiculari-depressis, erectis, pilosis; seminibus suborbicularibus, levibus, cinereis, vel fuscis, epistomio destitutis.

Euphorbia balsamifera. *Hort. Kew.*, *ed.* 1, *vol.* 2, *pag.* 137. — *Nob.*, *Atlas*, 3ᵉ *sér.*, *tab.* 6. — *DC. in Buch*, *Can.*, 157, et *Buch*, *Ibid.*, *pag.* 168.

Tabayba dulce Canariensium.

Hab. Arbuscula est dumosa, nuda, 4-5-pedalis, in insulæ Teneriffæ orâ maritimâ præsertim meridionali, et orientali circà oppidulum *Buena Vista* satis communis, in Canariâ quoque meridionali vulgaris, e. g. circà pagum S. Nicolai, in Fuertaventurâ et Lancerottâ, ubi eam propè portum Bethencourtianum Rubiconis legit celeb. Buchius. Vix unquàm à mari 1000 passus secedit, est enim « eine der waermsten Pflanzen der Inseln » uti l. c. dixit cl. auctor qui eam usquè ad alt. 360 ped. circà S. Crucem Teneriffæ, ad alt. 500 ped. in Canariâ et 400 ped. in Palmâ propè *Tazacorte* scandere, sylvamque arborum 20-pedalium efficere circà *Tazarte* et *Mogan* in Canariâ observavit. Quod quidem nos nunquàm vidimus.

Distrib. geogr. Planta est summoperè Canariensis.

Obs. Hujus plantæ succo, qui mitis et jucundus, fasciolas madidas caprarum papillis, ut obturentur, ne lacteum hædi in montibus sugant, more Gætulorum aboriginum, inducunt, quod pastores Nivarienses linguâ vernaculâ *empegar* dicunt. Remediis quoque quibusdam popularibus inservit.

EXPLICATIO TAB. 209.

1. Ramus floridus cum flore masculo. 2. Rami apex cum flore femineo, ovario jam maturescente, ambo magn. nat., figg. cætt. auct. 3. Capitulum fertile longitrorsùm sectum et arte apertum, *a* flos femineus stipitatus, *b* perigonii rudimentum, *c* flores masculi pauci et breviores quàm in capitulo sterili. 4. Capitulum sterile cum floribus masculis plurimis et femineo abortivo. 5. Idem per medium longitrorsùm sectum. 6. Involucrum longitrorsùm sectum et arte explicatum. 7. Capsula cocco altero amoto. 8. Coccum seorsùm visum. 9. Semen.

SECTIO V. *CEREIS*. NOB.

Involucra ex angulis rami polygoni aphylli prodeuntia, squamis subtensa, ternata, intermedium in 2-tomiâ sessile, masculum, lateralia stipitatia hermaphrodita, flore femineo erecto.

19. EUPHORBIA CANARIENSIS. LINN.

E. caule 4-6- angulo, glaberrimo, virescente, angulis callorum nigrorum spinas 1-2 breves pungentes gerentium serie vallatis, capitulis sub callos protrusis, breviter et crassè stipitatis, rarò solitariis, ternatis, intermedio sterili, majore, squamis binis coriaceis, ovatis, sessilibus suffultis, breviter scyphoideis, laciniis internis latis, elongatis, exsertis, squamis latissimis, brevissimis, margine rotundatis, obsoletè crenatis; florum masculorum bracteis latis flabellatis laceris; flore femineo squamulis 3 crassis calyculato; coccis 3-cornibus, cornubus falcatis glaberrimis, porphyrino-cinnamomeis; seminibus ovato-orbicularibus, marmoratis, papillulosis, epistomio destitutis.

Tithymalus aizoides lactifluus s. Euphorbia Canariensis, quadrilatera et quinquelatera, cerei effigie, ad angulos per crebra intervalla spinis rectis atronitentibus, Gazellæ cornua referentibus, armata. *Pluk.*, *Alm.*, *pag.* 370; *Phyt.*, *tab.* 320, *fig.* 2.

Tithymalus aizoides fruticosus Canariensis aphyllus quadrangularis et quinquangularis, spinis geminis aduncis atrovirentibus armatus. *Comm. Hort. amst.*, *vol.* 2, *pag.* 207, *tab.* 104. — *Blackw.*, *tab.* 340.

Euphorbia canariensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 646. — *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 414. — *DC.*, *Pl. grass.*, *tab.* . — *De Buch*, *Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 157. — *Nob.*, *Atl.*, 3ᵉ *sér.*, *tabb.* 1 *et* 2.

Cardon Canariensium.

HAB. Occurrit hæc species 12- atque etiam 20-pedalis ad rupes aridas et in petrosis maritimis insularum Fortunatarum omnium ubi regionis inferioris indolem Libycam exhibet. Ipsa morsu caprino aculeis et lacte viroso tuta inter brachia longè latèque fusa stirpes debiliores hospitio excipit fovetque. Rarò à mari longiùs abit. Usquè ad altitudinem 1700 ped. in Teneriffâ et in valle *de Masca* ad alt. 2800 evectam vidit celebr. de Buch. Caurum fugere et septentrionem putat, undè non nisi in *Tazacorte* et propè *Argual* insulæ Palmæ nec circà oppidum, et in Lancerottâ meridionali tantùm atque occidentali latiùs disseminetur. Hæc, cùm planta nimiùm vulgata, pro certo non probavimus.

DISTRIB. GEOGR. Species est unicè Canariensis.

OBS. Succus proprius lacteus à cortice læso exsiliens acre est et velox hominibus venenum, sed è medullâ amplâ,

cortice et tubo ligneo detersis, jucundus scatit atque innocuus humor qui pastoribus quàm maximè sitibundis prodest : sic voluit natura et, Libyæ eremis remedia malis vicina obtulit.

INQUIRENDÆ.

Euphorbia rubescens. *Link. in Buch Can., pag.* 158. — *Buch. ibid., pag.* 168. — E. (polygonifolia) dichotoma, foliis rhombeis basi elongatis, æquilatis, obtusis, subcuspidatis, petalis rotundatis, capsulis lævibus, glabris, medio carinatis. — Folia longiora quàm in *E. Pepli*, 5 lin. longa, 2 lin. lata. Link. — In littore Stæ Crucis ins. Palmæ.

Euphorbia Broussonetii. *Willd. Herb., Link. in Buch Can., pag.* 158. — Euphorbia inermis fruticosa foliis linearibus, utrinquè acutis, umbellâ 5-florâ, sessili, terminali. W

Euphorbia rhombea. *Willd. Herb, Link in Buch l. c.* — E. umbellâ 4-fidâ, bisbifida, involucellis subrotundo-rhombeis acuminatis, foliis linearibus, W. — Inter segetes Teneriffæ.

DORSTENIEÆ. Nob.

Ficeæ et Dorstenieæ Gaudich.

FICUS. Tournef.

Endlich., *Gen.* pag. 278.

FICUS CARICA. Linn.

α. *sylvestris,* frutex, ramis tortuosis, foliis 3-lobis, receptaculis (amphanthiis Link) androgynis, floribus inferioribus femineis, superioribus masculis.

Chamæficus. *Lob.*, *Obs.*, *pag.* 612. — *Ic.*, *vol.* 2, *pag.* 198, eadem icon. — *Johnst.*, *De arb.*, *tab.* 24, cum ic. à Lobelio mutuatâ.

Caprificus. *Ponted. Anthol.*, *pag.* 228, *et* Erinosyce, *Ejusd.*, *Ibid.*, *pag.* 230, *tab.* 11, *pars* 2, *figg.* 1, 8 *et* 10.

Ficus Carica β Caprificus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1513.

Ficus Carica sylvestris. *Th. Nees ab Esenb. Gen. germ. Artocarp. ic. figg. omnes*, *præter* 2 *et* 3.

Caprificus. *Gasp.*, *Ricerch.*, *pag.* 79, *tabb.* 1 *et* 2.

β. *vera,* arbos, foliis 5-lobis, receptaculis (amphanthiis Link) floribus nonnisi femineis, vel paucissimis in ore masculis, farctis.

Ficus sativa. *Ponted.*, *Anthol.*, *pag.* 227, *tab.* 11, *pars* 2, *figg.* 9 *et* 11.

Ficus Carica. *Linn. l. c. Hill.*, *Ill. sex. syst.*, *class.* 23, *ord.* 3, *ic.* — *Duham.*, *Arbr.*, *tab.* 99. — *Th. Nees ab Es. Gen. germ. Artocarp. ic.*, *figg.* 2 *et* 3.

Ficus. *Gasp.*, *Ricerch.*, *pag.* 76, *tabb.* 5 *et* 6.

Hab. In rupibus apricis ins. Canariensium satis frequens est *Ficus Carica* et jam ante Gallorum Hispanorumque adventum Gætulis Canariensibus (1) cognita erat. Nunc quo-

(1) Quibusdam haud notum esse videtur quarè in hoc opere Fortunatarum priscos habitatores Gætulos appellavimus. Paucis ergò dicendum. C. Sallustius auctor certissimus de Africâ antiquâ optimè disseruit; eam initio habuere Gætuli qui nunc Berberi veri sive Tuerecci et Lybies qui nunc forsan Scelocchi. È connubiis Gætulorum cum cæteris nati Numidæ qui nunc Arabes vel Beduini dicti. Mauri qui urbes et nunc tenent ab exteris et Libybus orti. Gætuli Africam omnem sub sole haud procul ab ardoribus usquè ad Æthiopas Perosos tenuere. Iidem et nunc Berberi usquè ad Senegalis ripam dextram et Nigritas porriguntur. Fortunatarum autem incolas à proximâ Africâ et ex eorum linguæ fragmentis et ex nominibus gentilitiis transvectos satis patet. Palmenses veteres *Beni Hoon-*

que, uti olim, cum farinâ hordei tosti (*Gofio*) comeduntur fructus, nec deliciosiores terræ orbis habet.

Distrib. geogr. Stirps est regionis maris Mediterranei antiquitùs nota, ejusque littora vix sponte deserit, culta autem Britanniæ fines attingit.

Obs. Ambæ hujus arboris formæ summates, Caprificus sc. et Ficus verus, quos pro generibus habet scrutator nuperus acerrimus Gasparrinius, in insulis Fortunatis spontaneæ occurrunt. Caprificus ab incolis *higuera salvaje* vulgari linguâ vocatur. Caprificatio ignota, nec si amphanthiis internascatur Psenes compertum. Ficus spontaneus terris pinguioribus provenit, inter cautes Caprificus. Fici tres seculares in desertissimo cratere *la Caldera* insulæ Palmæ adhùc aluntur, quorum uniuscujusque rami ex cl. Bourgeau orbe 300 metra gallica colligunt, fructus suavissimus turbinato-elongatus, magnitudine ovi, iisque quos Canarienses *brievas* vocant simillimus, cute saturatè violaceâ. Hos Ficos nunquàm examinavimus, sed Fici alii Canarienses sylvestres formæ ejusdem in convalle *del Agua* propè oppidulum *Guimar* Teneriffæ à Bourgeæo lecti cavum totum amphanthii floribus femineis farctum, canalem autem qui corticem crassum usquè ad cavum ab ore percurrit masculis repletum habent.

---

ran ex inclytâ gente quæ nomen suum oppido *Haoran* (*Europæis Oran*) imposuit, olim dicti, Africæ quoque populi Canarii Canariam, Gomeri Gomeram obtinuere, hi ergò procul dubio pro Gætulis habendi et ex linguæ analogiâ reliqui. Quoad Canarios cf. quæ de canibus scripsimus in præmissis ad Zoologiam hujus operis pag. 7.

URTICEÆ. DC.

URTICA. Tournef.

Endl., *Gen.*, pag. 283.

1. URTICA URENS. Linn.

U. caule herbaceo annuo, foliis oppositis 5-nerviis, argutè serrato-dentatis, lætè viridibus, plùs minùs aculeato-pilosis, basi 2-stipulatis; spicis geminatis petiolio brevioribus, rachide filiformi undiquè florigerâ; perigonii laciniis binis majoribus, alterâ aculeatâ.

Urtica minor acrior. *Lob.*, *Obs.*, *pag.* 282.

Urtica urens. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1396. — *Fl. dan.*, *tab.* 739.

Ortiga Canariensium.

Hab. Vulgaris est hæc species in ruderatis ins. Canariensium.

Distrib. geogr. Planta est palæogæa quæ nunc per orbem terræ sparsa est.

2. URTICA MEMBRANACEA. Poir.

U. caule herbaceo, annuo, foliis oppositis, ovatis, 3-5-nerviis, grossè serrato-dentatis, longè petiolatis, plus minùs aculeato-pilosis, intensiùs virentibus, petiolis stipulâ unicâ magnâ utrinquè stipatis; spicis geminatis, femineis ad basin ramorum brevibus, masculis superioribus petiolum longè excedentibus, rachide dilatatâ, basi nudâ, suprà medium paginâ superiore floriferâ; perigonii floris masculi foliolis ovatis æqualibus, feminei exterioribus oblongis, angustis, interioribus rotundato-ovatis.

Urtica annua longiùs caudata vulgatissima Lusit. et Africana, nondùm descripta. *Grisl.*, *Virid. lusit.* (*ed. Veronæ*), *pag.* 84.

Urtica caudata. *Vahl.*, *Symb.*, 2, *pag.* 96. — *Brot.*, *Phytogr. lus.*, *pag.* 163, *tab.* 151. — *Buch.*, *Can.*, *pag.* 168, non Burm.

Urtica membranacea. *Poir.*, *Voy. en Barb.* — *Ejusd. in Lam. Encycl.*, *vol.* 4, *pag.* 638.

3. URTICA STACHYOIDES. Nob.

U. caule erecto, ramis decumbentibus, ramulis gracilibus valdè aculeatis et pilis brevibus hirtis; foliis oppositis, ellipticis, superioribus angustioribus, concinnè serrato-crenatis,

basi subcuneatis vel rotundatis, aculeatis, suprà opacis vel sole purpurascentibus, longè petiolatis, petiolo utroque basi stipulis binis minimis stipato; spicis geminatis, polygamis, inferioribus petiolo brevioribus, superioribus elongatis, folium excedentibus, filiformi-subdilatatis, planis, per totam longitudinem floriferis, floribus secundis; masculi perigonii foliolis ovato-lanceolatis, feminei exterioribus brevibus lanceolatis, interioribus ovato-rotundatis; achæniis ellipticis, puncticulatis, leviter pubescentibus.

β *teucriifolia* foliis minimis, glomerulis florum femineorum (quos unicos vidimus), petiolo brevioribus, perigonii foliolis nunc subæqualibus nunc exterioribus angustioribus, subbrevioribus aut ferè dimidio brevioribus, ovario elliptico : an species diversa?

Hab. In rupestribus ad muros et sepes Teneriffæ meridionalis, et in viâ inter Sanctam Crucem atque oppidum Orotavam. Eamdem in Canariæ summo monte speculatorio *la Atalaya* legit Despréaux valdèque urere scripsit.

Distrib. geogr. Species est, ut videtur, omninò Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 210.

1. Ramus floridus magn. nat., figg. reliquæ mag. auctæ. 2. Spica florum hermaphrodita. 3. Flos masculus nondùm apertus supernè visus. 4. Idem junior apertus. 5. Flos femineus. 6. Idem folio perigonii anteriore deflexo ut appareat fructus. 7. Achænium.

4. URTICA MORIFOLIA. Poir.

U. caule fruticoso, cortice cinereo, ramis laxis, foliosis, aculeatis, foliis cordato-ovatis, apice subcaudatis, grossè crenato-dentatis, longè petiolatis, petiolorum jugo utrinquè stipulâ elongatâ, latâ, 2-nervi, subtùs aculeis deflexis suffultâ, deciduâ, stipato; spicis geminatis, inferioribus flores femineos gerentibus brevibus, petiolo duplò triplòve brevioribus, rachi filiformi, basi nudâ, post medium florigerâ, florum masculorum basi nudis, subdilatatis, petiolo longioribus; perigonii floris masculi laciniis latè ovatis, hirtis, cupulâ ovarii abortivi conspicuâ, floris feminei exterioribus ovatis, hirtis, interioribus rotundato-ovatis atque orbicularibus, 1-2-aculeatis, velutino-glabrescentibus, margine et ad nervum hirtulis; achænio latè ovato, bullato-tuberculato.

Urtica morifolia. *Poir.*, *Suppl.*, *vol.* 4, *pag.* 222.

Ortigon Canariensium.

Hab. In regione sylvosâ Teneriffæ et Canariæ ad torrentium margines, in convallium rupibus, necnon in apricis et ad sepes satis vulgaris.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 211.

1. Ramus florum femineorum spicis onustus magn. nat., figuræ reliquæ quæ sequuntur magis minùsve auctæ. 2. Spica florum femineorum. 3. Alabastrum floris masculi supernè visum. 4. Flos masculus apertus cum bracteâ. 5. Staminum cohors cum pistilli rudimento è flore masculo excerpta. 6. Flos femineus junior. 7. Idem provectior fructum maturum operiens. 8. Achænium longitrorsùm sectum ut appareat semen pedicellatum, *a* pericarpium, *b* ovulum, *c* chalaza, *d* pedicellus. 9. Idem cum semine sectum, *a* pericarpium, *b* ovulum, *c* perispermum, *d* embryo. 10. Achænium extùs tuberculosum, sed malè depictum. 11. Achænium maturum longitrorsùm sectum, *a* integumentum exterius, *b* testa, *c* perispermum, *d* embryo.

PARIETARIA. Linn.

Flores monœci, sæpissimè terni vel pluriès terni, dichotomiali majore, femineo vel hermaphrodito, lateralibus minoribus masculis, involucro communi digitatìm partito vel regulariter 6-7-laciniato, nunc plano, nunc in tubum florem dichotomialem cingentem conflexo, impositi. Perigonium 4- vel rariùs 5-phyllum, floris tubum magis minùsve concretum. Stamina 4-5 perigonii foliolis opposita, filamentis florum masculorum ante anthesin sub apice reflexis et cum antheris pronis in perigonii foliolorum cucullis nidulantibus, transversìm rugatis et sub anthesin elasticè prosilientibus. Ovarium erectum, sessile vel stipitatum, florum masculorum magis minùsve imperfectum. Ovulum erectum. Stylus brevis vel brevissimus. Stigma capitatum aspergilliforme, vel elongatum ad latus alterum villosum. Achænium perigonio persistente cinctum. Semen erectum, testâ tenuissimâ, tegmine perispermophoro. Embryo antitropus.

Herbæ annuæ teneræ, aut perennes lignescentes vel frutices, orbis terrarum totius accolæ. Folia alterna vel opposita, glabrescentia, pellucida, puncticulata, vel hirsuta. Flores in glomerulos axillares vel in spicas interruptas paniculam terminalem efficientes conglobati.

§ 1. *PARIETARIA.* Gaud.

Flores in axillis foliorum glomerati. Involucrum planum, irregulare, 4-5-phyllum, digitatum, 3-florum, femineo intermedio masculis 2 stipato, vel pluriès partitum, floribus pluribus femineis masculisque onustum. Perigonium floris feminei tubulosum, 4-dentatum, sæpè intùs lanatum et post anthesin accretum, semen longè excedens. Stigma capitatum, aspergilliforme. Herbæ annuæ vel perennes, basi lignescentes.

1. PARIETARIA JUDAICA. Linn.

P. caule perenni basi lignescente, foliis lanceolatis aut ovato-lanceolatis, utrinquè attenuatis, 3-nerviis, scabris, punctatis; florum glomerulis in axillis foliorum sessilibus, semel 2-chotomis; involucris pilosiusculis, laciniis ovatis vel oblongo-ovatis, 3-5-floris; floris feminei intermedii perigonio apice breviter denticulato, post anthesin elongato, tubuloso, scarioso, rubello, intùs piloso; stylo brevi, stigmate capitato, aspergilliformi; achænio nigro, nitido.

Parietaria ocymifolia. *Bocc.*, *Pl. sic.*, *tab.* 24, *fig.* a, forma junior tenera, sed certè eadem ex Guss. undè et *P. judaica* Linn. Mant. hùc referenda.

Parietaria judaica. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1492. — *Mant.*, 2, *pag.* 501. — *Lamck.*, *Ill.*, *tab.* 853, *fig.* 2. — *Schkuhr*, *Handb.*, *tab.* 346.

Parietaria officinalis. *Curt.*, *Fl. lond.*, *tab.* . — *Smith*, *Engl. bot.*, *tab.* 879, et *Engl. Flor.*, *vol.* 2, *pag.* 222, pro parte ex descriptione.

Parietaria diffusa. *Mert. et Koch*, *Deutshl. Fl.*, *vol.* 1, *pag.* 827. — *Bor.*, *Fl. du centre de la France*, *vol.* 2, *pag.* 410. — *Delast.*, *Fl. du dép. de la Vienne*, *pag.* 382. — *Dœll*, *Rheinisch. Flor.*, *pag.* 256. — *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 733. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 3, *pag.* 640.

Parietaria officinalis β diffusa. *Bab.*, *Prim. flor. sarn.*, *pag.* 89, et *Man. of Brit. bot.*, *pag.* 267.

Yerva ratonera Nivariensium.

Hab. Legimus hanc plantam in ins. Tenerifâ, circà oppidum Sanctam Crucem et in muris Lagunæ.

Distrib. geogr. Species est orbis antiqui temperati cujus limites boreales nondùm ritè noti, frigoris autem multò magis quàm affinis *P. erecta* impatiens, quæ Cimbrorum promontorium (Rugen) et Sueciam (Fries) attingit.

Obs. Treviranо asserenti (*Flora od. Bot. Zeitung*, 1853, *vol.* 2, *pag.* 482) nihil dubitationis haberi posse quin *P. judaica* Linn., *Sp. pl.*, eadem sit ac *P. diffusa* Mert. et Koch, ut et ex ipsissimis magni magistri verbis, paucis quidem sed satis multa complexis, pateat, valdè assentimur. Comperto autem ex Gussone l. c. non aliam esse *P. ocymifoliam* Bocc. à Linnæo in Mant. 2 laudatam, eamdem quoque esse *P. judaicam* et Mantissæ luce clarius patet, undè superyacaneum nomen auctorum Germanorum.

§ 2. *GESNOUINIA.* Gaud.

Flores in axillis foliorum glomerati vel paniculati. Involucrum medio in tubum florem femineum cingentem concretum, laciniis irregularibus, lateralibus digitatis, vel 6-7 æqualibus, 3-florum, flore femineo intermedio, masculis binis, marginibus tubi inter lacinias 2 laterales insidentibus, stipato. Perigonium floris feminei tubulosum 4-dentatum. Stigma elongatum, ad latus alterum plumosum. Fruticuli vel frutices.

2. PARIETARIA FILAMENTOSA. Nob.

P. caule frutescente, lignoso, diffuso, tortuoso, rufescente, ramis tenuibus pilis patulis cinereis hispidis, foliis ovato-lanceolatis, obsoletè rhomboideis, utrinquè attenuatis, pilosis; florum glomerulis subsessilibus; involucris regulariter 3-floris, tubum brevem basin floris feminei sterilibus utrinquè stipati amplectentem efficientibus, laciniis elongatis, filiformibus, pilosissimis, erectis et flori femineo, masculis excussis, cum tubo appressis; florum masculorum perigonio campanulato, 4-fido, laciniis lineari-lanceolatis, apice filamentosis, mox scarioso, albo, feminei elliptico, tubuloso, 4-dentato, dentibus brevibus filamentosis, fructifero vix mutato, rufulo; stigmate elongato, subclaviformi; achæniis lucidis fuscis.

Hab. Species est Teneriffæ præsertim meridionalis quæ à fissuris rupium calidiorum prorumpit. Specimina legimus ad fauces convallis Tamadayæ, aliaque à convalle *de Chicayca* propè *Guimar* misit cl. Bourgeau.

Distrib. geogr. Stirps est Macaronesiaca.

Obs. Hæc species involucro irregulari, sed jam basi tubuloso, et stigmate elongato ad latus alterum piloso, sed floribus glomerulatis prædita, hinc *Parietariæ* illinc *Gesnouiniæ* accedens, genera sejungere haud sinit.

EXPLICATIO TAB. 212.

1. Ramus floridus. 2. Flos femineus involucri tubo basi inclusus, masculis 2 stipatus. 3. Involucrum floribus avulsis. 4. Alabastrum masculum jam floriturum arte apertum. 5. Flos femineus. 6. Perigonium floris feminei longitrorsùm sectum et arte apertum. 7. Flos femineus, achænio gravidus, involucri laciniis appressis cinctus, lateralibus paullulùm amotis ut florum masculorum post anthesin delabentium appareant cicatrices. 8. Achænium ovulo immaturo fœtum medio longitrorsùm sectum. 9. Idem maturum cum semine eodem modo sectum ut conspiciatur embryo perispermo indutus.

3. PARIETARIA ARBOREA. L'Hérit.

P. caule 20-pedali, ramis rubescentibus, cano-pilosis, foliis alternis, lanceolatis, basi rotundatis vel subcordatis, acutis vel subcaudatis, margine integerrimis, undulatis, triplinerviis, suprà scabris, subtùs pilis appressis pilosis; paniculis terminalibus, spiciformibus, sanguineis; involucro regulari, campanulato, pubescente, tubo angusto florem femineum juniorem totum fovente, laciniis linearibus, 4 anterioribus et posterioribus æquilatis, 2 lateralibus angustioribus; perigonio florum masculorum 4-partito, rudimento sæpè astylo, floris feminei tubuloso 4-dentato; achæniis pellucidis, involucri tubo coriaceo inclusis.

α. caule arboreo, ramis junioribus pilis adpressis canis, foliis amplis triplinerviis basi subattenuatis, paniculâ erectâ foliosâ, spicis elongatis laxis, involucri laciniis linearibus tubo longioribus, floribus masculis magnis campanulato-trochiformibus, apice ciliato-pubescentibus, rubellis.

β. *rubescens*; caule frutescente, ramis glabrescentibus apice pilosis, pilis patulis, foliis ad apicem ramorum triplinerviis, basi plicato-subcordatis, paniculâ nutante, spiculis multifloris, involucri laciniis oblongo-linearibus tubi longitudine, vel subbrevioribus, floribus masculis campanulatis, apice lanatis, lutescentibus.

Urtica arborea. *Linn., Suppl., pag.* 417. — *L'Herit., Stirp. nov., pag.* 39, *tab.* 20.

Parietaria arborea. *L'Herit. in Journ. de Roz., vol.* 33, *pag.* 55. — *Hort. Kew., ed.* 1, *vol.* 3, *pag.* 429. — *Poir., Encycl., vol.* 5, *pag.* 16.

Boehmeria rubescens. *Jacq., Fragm., pag.* 8, *tab.* 5, *fig.* 1. — *Hort. Kew., ed.* 2, *vol.* 5, *pag.* 261.

Gesnouinia arborea. *Gaud., Voy. de Freyc. Bot., pag.* 502.

Ortigon de los Montes Nivariensium, et *Estralladera* Palmensium.

Hab. Occurrit in sylvis opacis Canariæ ad scaturigenes *las Madres de Moya*, Teneriffæ ad sylvas *de las Mercedes* et *Agua Garcia*, et Palmæ circà *los Sauces*. Var. β lecta fuit in sylvâ *Agua Garcia*.

Distrib. geogr. Arbuscula est verè Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 213.

1. Ramus magn. nat., figg. cæteræ auctæ. 2. Florum glomerulus. 3. Involucrum cum floribus masculis et femineo intermedio tubo immerso. 4. Idem floribus masculis decussis, post anthesin clausum. 5. Flos masculus nondùm apertus. 6. Idem cum ovario sterili et antheris medio transversè scissum. 7. Flos masculus stigmatiferus. 8. Idem cum ovario sterili. 9. Floris hermaphroditi andræcium cum pistillo sterili è perigonio sublatum. 10. Flos femineus. 11. Flos femineus formæ alterius. 12. Achænium junius cum stigmate.

13. Idem medio longitrorsùm sectum. 14. Ovarium achænio ablatum *a* ovarium, *b* chalaza, *c* corpus diaphanum inter ovulum et parietem situm.

§ 3. *FREIREA.* Gaud.

Flores in axillis foliorum glomerati. Involucrum irregulare, 6-multilaciniatum, planum, digitatum, 3-florum, femineo intermedio masculis 2 stipato, vel multiflorum. Perigonium floris feminei 4-partitum, achænio post anthesin vix longius vel subbrevius. Stigma capitatum aspergilliforme. Herbæ annuæ.

4. PARIETARIA APPENDICULATA. Nob.

P. caule annuo, erecto, rariùs diffuso, spissè et molliter piloso, pubescente vel glabro, sæpè purpureo-rubescente; foliis rhomboideo-orbicularibus vel ovatis, apice attenuatis, basi cordatis vel rotundatis, obtusis, molliter pilosis vel scabris, purpureo-nigrescentibus vel lætè viridibus, papyraceis, glabris, puncticulatis; florum glomerulis rotundatis, sessilibus, pilis albidis obsitis vel pubescentibus; involucro polyphyllo plano, laciniis lineari-spathulatis vel linearibus, obtusiusculis, piloso-ciliatis, 3-8-floris; floribus sessilibus, centrali majore hermaphrodito, post anthesin vix mutato, femineis rudimentariis masculisque utrinque stipato; floris feminei majoris perigonio tubuloso basi rufo scabrido, ferè ad basin quadrifido, laciniis lanceolatis conspicuè 3-nerviis, apice appendiculo linguiformi virescente hirto auctis, minorum inappendiculatis, ovario breviter stipitato, stylo brevi, stigmate capitato, aspergilliformi; masculis campanulatis, usquè ad basin 4-fidis, mox scariosis, albidis, caducis; achænio ovato nitidissimo fusco vel stramineo.

α *lanuginosa,* tota pilosissima, involucri albido-pilosi laciniis linearibus.

β. *nympharum,* gracilis, glabra, foliis latis papyraceis.

γ *Vulcani*, caule pubescente, foliis ovato-rhomboideis, scabris, purpureo-nigrescentibus, involucri laciniis spathulatis hirtis, perigonii appendiculis latis glabrescentibus.

Hab. Var. α in muris oppidi Orotavæ et in valle *del Bufadero* d. 6 Febr. 1845 legit cl. Bourgeau : var. β primùm ad fontes *Madres de Moya* dictos, oreodaphnonis opacæ sub umbrâ latentes, deteximus eamque nuper in umbrosis convallis de *Badajos* legit Bourgeæus. var. γ legimus sæpissimè in basalte duro insulæ Teneriffæ et à petris sole tostis circà navium purgatorium specimina misit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Obs. Varietates α et β facie diversæ, reapsè eædem, var. γ sola indole, pilorum qualitate, involucris latioribus, glabrescentibus et colore saturato, differre videtur, nullos autem ex sicco characteres specificos scalpello effodere licuit.

EXPLICATIO TAB. 214.

A. Planta integra var. α florida. 1. Involucrum florum cicatricibus notatum omnibus præter 2 ordinis secundarii avulsis. 2. Flos masculus nondùm apertus ovario rudimentario medio emergente. 3. Idem arte apertus. 4. Perigonium floris feminei. 5. Flos fomineus ordinis secundarii, staminum rudimentis orbi, cum ovario jam fecundo. 6. Ovarium junius stylo et stigmate coronatum.

B. Planta integra var. γ. 1. Involucrum explicatum floribus omnibus ademptis. 2. Perigonium floris feminei.

FORSKÅHLIA. Linn.

Endl., *Gen.* pag. 283.

1. FORSKAHLEA ANGUSTIFOLIA. Retz.

F. caule basi lignoso, pilis ascendentibus strigoso, foliis oblongis vel lanceolatis, utrinque attenuatis, subtùs cinereo-tomentosis, subtriplinerviis, margine revolutis, sinuato-dentatis, dentibus suprà marginem spinosis, involucris angusté turbinatis, pilis validis albis vel rufis hirsutissimis, laciniis lineari-lanceolatis.

Forskåhlea angustifolia. *Retz, Obs., fasc.* 3, *pag.* 31. — *Murr., Comm., Gœtt.*, 1784, *pag.* 24, *tab.* 2. — *Lamck., Encycl., vol.* 2, *pag.* 522.

Forskåhlea fruticosa. *Willd., Enum. hort. ber., vol.* 2, *pag.* 950.

Ratonera Canariensium.

Hab. Occurrit hæc planta in rupestribus siccis et in ruderatis regionis inferioris inss. omnium Canariensium, undique copiosissima.

Distr. geogr. Species est Canariensis.

Obs. Variat caule nunc nano nunc ramis elongatis magis minusve strigosis foliisque majoribus vel minoribus. Inter pilas proboscides insinuant muscæ nec extrudere potentes capti moriuntur. Pro Parietariâ à pharmacopolis usurpatur unde nomen vulgare.

THELYGONUM. Linn.

Endl., *Gen.* pag. 285.

THELYGONUM CYNOCRAMBE. Linn.

Alsines facie planta nova. *Col., Phyt., tab.* 36.

Cynocrambe Dioscoridis. *C. Bauh., Prodr., pag.* 59.

Cynocrambe Alsines foliis. *Barr., Ic., pag.* 335.

Thelygonum Cynocrambe. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1411. — *Lamck.*, *ill.*, *tab.* 177. — *Delil. in ann.*, *sc. nat.*, *vol.* 19, *pag.* 370, *tab.* 13. — *Th. Nees, ab Es.*, *Gen. germ. Cynocr.*

HAB. In humidis convallium Teneriffæ circà Guimar et alibi, in Canarià ad fontes Madres de Moya necnon ad speluncas *las Cuevas de los Frayles* (Bourgeau) et in insulâ Palmâ in convalle de los Sauces (Bourgeau).

DISTRIB. GEOGR. Planta est regionis maris Interni.

BOSEINEÆ (CHENOPODEARUM SUBTRIBUS).

Flores diœci. Stamina 5, calycis laciniis opposita, disco annulari dentium glandulosorum ordine interiore stipato inserta. Embryonis annularis perispermum farinaceum album cingentis cotyledones planæ, exteriore majore interiorem minorem fovente, radiculâ descendente.

OBS. *Boseam* istic inter Celtideas et post Urticeas, repugnante autem naturâ nuptiisque illicitis copulatam, cum cel. Endlichero relegare in animo erat. Ritè autem perspectâ aliter statuimus. *Phytolaccearum* certè pro subordine habenda esset et ad eas admovenda nisi stamina calycinis laciniis opposita, ergò inter *Chenopodieas Phytolacceis* finitimas propè *Betam*, cui embryo annularis, stamina disco inserta, locanda. Dentes disci qui staminum aciem interiorem seu staminodiorum prodere videntur, quæ res in hoc ordine valde abnormis, hanc approximationem soli vetant, sed ni fallimur in *Betâ maritimâ* intrà stamina crassificatio quædam disci, nostræ plantæ disci denticulis non omninò dissimilis quamvis multotiès tenuior, occurrit, sed hujus ex vivo certiores nos facere non licuit. Idem quoque incrementum in *Betâ Webbianâ* Moq. et in *Teloxy aristatâ* ejusdem apparet. Si tamen neque *Chenopodieis* neque *Phytolacceis* ob hanc staminodiorum turmam addicenda, ordinem tum certè multò nimis macrum sed ordinem proprium vix aliis ullis affiniorem efficiet.

BOSEA. LINN.

CALYX 5-partitus, laciniis ovatis membranaceis. COROLLA nulla. STAMINA in floribus masculis 5, calycis laciniis opposita, disci crassi subhypogyni intra stamina dentati margini inserta, filamentis basi dilatatis apice subulatis, margine levibus, calycem excedentibus, antheris bilocularibus longitrorsùm dehiscentibus, versatilibus, in præfloratione extrorsis, in floribus femineis 3 vel 5 rudimentaria. Ovarium floris masculi pyramidato-ovatum, feminei ovatum, 1-loculare, 1-ovulatum, ovulo campylotropo basifixo. STYLI 3, recurvi, intùs stigmatosi. BACCA globosa, demùm exsucca, calyce persistente subtensa. SEMEN globosum, erectum, testâ crustaceâ, levi, nitidâ. EMBRYO annularis perispermum

farinaceum copiosum cingens. RADICULA infera. COTYLEDONES planæ, incumbentes, exteriore majore interiorem minorem fovente.

FRUTEX canariensis robustus, 6-pedalis, erectus, odore nauseoso præditus, ramis virgatis, cortice levi viridi-nigrescente. STIPULÆ nullæ. FOLIA alterna, petiolata, ovato-lanceolata, acuta, margine undulata, integerrima, levia, subcoriacea, persistentia, intensè viridia, exsiccatione nigrescentia. FLORES in axillis foliorum spicati, spicis erectis, folio brevioribus, vel in ramulis lateralibus, foliorum superiorum defectu, in racemum apice aphyllum et demùm subincurvum digestis, pedicellis bracteatis.

BOSEA YERVAMORA. LINN.

Arbuscula baccifera Canariensis, syringæ cœruleæ foliis. *Pluk. Alm., pag.* 42.

Frutex peregrinus horto bosiano yerva mora (1) dictus. *Walth., Hort., pag.* 24, *tab.* 10.

Bosea. *Linn., Hort. Cliff., pag.* 84.

Bosea yervamora. *Linn., Sp. pl., pag.* 326 excl. syn. Sloanei. — *Lamck., Encycl., vol.* 1, *pag.* 439. — *Gaertn., vol.* 1, *pag.* 376, *tab.* 77. — *Jacq. fil., Eclog., tab.* 25.

Hediondo Canariensium.

HAB. Occurrit hæc planta in rupestribus necnon in sepibus Teneriffæ et Canariæ ubi ad septentrionem et Etesios vergunt. Specimina legimus in convalle de Almeida Teneriffæ ubi uberrima, ab eodem quoque loco eam traxit Bourgeæus, crescit etiam circà templum Sanctæ Mariæ de Gracia (Bourgeæus) circà oppida Orotavam et Guimar in convalle, necnon ad pagum Sancti Joannis de la Rambla. His stationibus addit Buchius promontorium del Hidalgo et vallem Palmar. In Canarià in valle Sanctæ Brigidæ eam vidit cl. Buchius et à Monte Doramas ubi aquæ lapsus Los Caideros dictus floribus masculis aprile 1846 decoram recollegit cl. Bourgeæus. Ex cl. de Buch non ultrà altitudinem 1400 pedum super oceanum scandit.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est unicè Canariensis.

OBS. Boseam Phytolacceis, jam viam acumine noto prætentans, sed non sine dubio, addixit magnus Jussiæus. Nuper incliti Germani Meisnerus et Endlicherus, genus uti incertum, errorem quasi præsentiscentes, ad Celtidea-

---

(1) De hoc nomine in MSS de quibus jam diximus ità ritè loquitur doctus Canarius Viera. « Este apellido Castellano de *Yerba mora* provendria sin duda del equivocado nombre con que la oyò lamar el que primero la reconociò en el pais; pues la *Yerba mora* es el *Solanum nigrum* planta muy diferente del Hediondo. »

rum calcem eam amandaverunt. Celtideis habitu toto, ovulis basifixis et radiculà inferiore differt. Habitu autem et characteribus omnibus technicis (illustri Endlichero, cum vastum atque utilissimum sibi sumpsit opus, aut non perfectè notis aut prorsùs incognitis), uno excepto aeque permagno, staminum scilicet quoad perigonii lacinias situ, cum Phytolacceis ad amussim convenit. Hoc ipso charactere Chenopodieis quarum stamina normaliter perigonii laciniis opposita, accedit. Itaque Phytolaccea est signo chenopodiearum technico prædita, addito staminodiorum ordine tertio, si disci dentes pro staminodiis habendi, uti suprà dictum est.

SALICINEÆ. L. C. Rich.

SALIX. Linn.

Endl., *Gen.* pag. 291. — Th. Nees, *ab Es. Gen. germ.*

SALIX CANARIENSIS. Chr. Sm.

S. monadelpha, ramis purpurascentibus, junioribus hirtis; foliis elongato-lanceolatis, acuminatis, margine obsoletè dentatis, subtùs glaucis nervis pubescentibus, stipulis deciduis; amentis elongatis, cylindraceis, hirsutissimis, breviter stipitatis, bracteis ovato-oblongis, hirtis, glandulâ tori brevi, filamentis infernè pilosis; ovario longè stipitato, stylo brevi, stigmatibus crassis, capsulis urceolatis glabris.

Salix canariensis. *Chr. Smith ex Link in Buch Beschr. Can. Ins., pag.* 159, *et Buch, ibid., pag.* 178. — *Lowe, Prim. Flor. et Faun. Mad., pag.* 14.

Sauce Canariensium.

Hab. Non infrequens est species hæc amœna in aquosis et ad convallium rivulos Teneriffæ Canariæ et Palmæ. Hinc salicti locis plurimis nomen et familiæ amplissimæ cognomen nobile *Sauzal*.

Distr. geogr. Species est unica ac propria regionis Macaronesiacæ quæ Maderam pariter et Fortunatas incolit nec in Asturum insulas aut Gorgonum provehitur.

Descr. Arbuscula 20-pedalis, ramis virgatis robustis, cortice purpurascente pube albidâ irrorato, junioribus densè hirtis. Gemmæ magnæ ovatæ, perulâ acutâ, hirsutâ, fusco-rufâ. Folia elongato-lanceolata, acuminata, juniora utrinque molliter puberula, majora 5-pollicaria 6 lin. lata irregulariter et obsoletè dentato-crenata, basi attenuata vel subrotundata, suprà viridia, subtùs glauca, persistentia, nervis venisque prominulis luteis pubescentibus, petiolata, petiolo 3-4 lin. longo, pubescente, luteolo, basi dilatato, stipulis foliaceis, ovato-lanceolatis, 2 lin. longis integerrimis, suprà viridibus subtùs hirtis sessilibus, caducissimis. Amenta pedunculata, pedunculo 2-3-lin. longo, gracili, hirsutissimo, mascula 2-3 poll. longa 2-3 lin. lata, arcuata, squamis oblongis acutis extùs hirtis pedunculi longitudine caducis subtensa, squamis bractealibus oblongo-ovatis lanceolatisque, obtusis, pilosis, apice discoloribus: feminea masculis breviora, squamis bractealibus oblongis, ovarii stipitis longitudine, persistentibus. Stamina 2, basi conjugata, glandulâ tori oblongo-rotundatâ, filamentis elongatis, basi hirsutis, carneis, antheris ovatis utrinque rotundatis. Ovarium pyramidato-ellipticum subpubescens, mox leve,

fuscum, apice attenuatum, basi stipitatum, stipite ovario paullùm breviore, stylo brevi, stigmatibus crassis, rotundatis, papillosis. SEMEN cylindraceum, subtùs subventricosum, glabrum, diaphanum. EMBRYO minimus ovatus, radiculâ crassâ acutâ, cotyledonibus lineari-lanceolatis.

OBS. Salicinea altera, ab Hispanis illata, *Populus* sc. *alba* L. nunc ferè spontanea evasit, quamquàm nuspiàm in Teneriffâ obvia sit, in valle autem *Vega de San Mateo* Canariæ sponte nascitur et in convallibus Sancti Sebastiani et Chipudensi Gomeræ ex cl. Bourgeau vulgaris. Arbores cupuliferæ omnes à colonis advectæ et sativæ, indigenæ in totâ regione Macaronesiacâ nullæ. *Quercus Canariensis* Willd. Enum. pag. 975. *Q. Turneri* ex ipso auctore affinis est ambæque *Q. lusitanicæ* Lamck formæ nec ullibi spontaneæ, conf. Webb It. Hisp. pag. 12. Suberem sylvas in Teneriffâ efformantem notavit Bourgeaeus sed certè ut in Maderâ, ubi *Q. mitis* Banks (cfr. Lowe Prim. Flor. et Faun. Mad. p. 15 et Nov. Flor. Mad. p. 10) intrusa. *Castanea vesca* utilissima arbos daphnoœas Canarienses undequaque occupavit, nullatenùs tamen spontanea, nec nucibus sparsis sponte repullulat.

EXPLICATIO. TAB. 215.

1. Ramus amenta mascula ferens. 2. Ramus cum amentis femineis. 3. Bractea cum staminibus à dorso visa. 4. Eadem antrorsùm visa cum glandulâ. 5. Eadem à latere visa. 6. Bractea amenti feminei cum ovario et glandulâ. 7. Capsula jam dehiscens. 8. Gemma.

MYRICEÆ. L. C. Rich.

FAYA. Nob.

Flores dioeci, *masc.* in amentis brevibus thyrsoideis glomerati in axillâ bracteæ lanceolatæ solitarii. Stamina 3-5, quinto minore, filamentis post medium conjugatis, antheris orbiculatis, 2 locularibus, loculis longitrorsùm dehiscentibus, patulis. Pollen luteum, ovato-angulatum, humectatum rotundato 3-gonum, papillas emittens diaphanas. Flores *fem.* in axillis bractearum concavarum per amentum longum sparsarum, glomerulis bracteolatis circà axim brevissimam congesti, squamulis hypogynis inter se agglutinatis confluentibus inclusi atque arctè adnati. Stylus brevissimus, immersus. Stigmata ad medium immersa, supernè intùs papillata, exserta, clavulata, acuta. Fructus syncarpium è drupis plurimis fertilibus vel abortivis circà receptaculi obsoleti vestigia, squamarum concretarum carnescentium ope in baccæ speciem, earundem papillis accretis succosis muricatam, conflatum. Drupæ osseæ. Semen erectum, basi latâ fixum. apice acutum, testâ tenui, tegmine hyalino. Perispermum nullum.

Arbor 20-25-pedalis regionis Macaronesiæ totius cives. Rami striati, nodosi, cortice fusco, junioribus lutescentibus, appressè pilosulis, punctulatis. Folia alterna, lanceolata, coriacea, persistentia, dentata vel subintegerrima, suprà nitida, subtùs nervoso-reticulata, minutè puncticulata, margine revoluta, basi attenuata, breviter petiolata, juniora squamato-pubescentia, inodora.

1. FAYA FRAGIFERA. Nob.

Myrica Faya *Hort. kew. vol., pag.* 397. — *Duham. Arbr., ed.* 2, *vol.* 2, *tab.* 56. — *Brot., Flor. lus.*,

vol. 1, *pag.* 211. — *Poir.*, *suppl.*, *vol.* 2, *pag.* 696. — *Link in Buch. Beschr.*, *Can. Ins.*, *pag.* 159, *et Buch.*, *ibid.*, *pag.* 183.

Faya Canariensium et syncarpia *Creces.*

Faya insulanorum Maderæ Lusitanorum.

HAB. Nemorum Canariensium propria cives *Faya*, ante sylvas dumeta quoque colit et si illæ incuriâ hominum et pecorum morsu vastatæ reluctatur ultima atque obstat, cum noviter consitæ sororibus anteit et terras prima vestit. Fructus *Creces* dicti edules et non insuaves.

DISTR. GEOGR. Crescit hæc arbos in insulâ Maderâ et in Asturum archipelago, ubi nomen dedit insulæ Fayal. *Faya* et *Haya* Lusitanis et Hispanis quæ Latinis *Fagus*, ob similitudinem arboris nostræ cum *Fago sylvestri*, quæ vix mihi vera videtur. Colitur in Lusitaniæ lucis et ambulacris! ubi ex Brotero l. c. *Samoco* dicitur et *Faya das Ilhas*. In pineto regio propè oppidum Leiria et in Cynthiæ montosis, ubi semper nobis consita visa est, ex eodem quasi spontanea facta est. In Algarbiâ indigenam vidisse nobis affirmavit celeb. atque amicissimus chiliarchus Bory de Sancto Vincent. Nec mirum, nam in pulcherrimâ Monachorum sylvâ Busacensi inter arbores verè indigenas proceritate præstat *Juniperus glauca* Lamck, uberrima enim Lusitania, ibi favoniis ardores leniti et frigus, atque omni idoneum et cœlum et terra.

EXPLICATIO TAB. 216.

1. Ramulus floribus masculis onustus. 2. Ramulus fructifer. 3. Flos masculus 3-staminifer, cum bracteâ, retrorsùm visa. 4. Flos masculus, antrorsùm visus, 5-stamineus, stamine quinto minore. 5. Florum femineorum glomerulus depressus è squamæ axillâ prodiens. 6. Stylus cum ovario. 7. Syncarpium 4-drupaceum longitrorsùm sectum. 8. Syncarpium 3-carpum longitrorsùm sectum. 9. Semen junius tegmine hyalino indutum (casu disrupto) embryonem exhibens. 10. Semen maturum.

CALLITRICHINEÆ. Leveillé.

(In Ann. Soc. Linn. Par., 1824, Pag. 229.)

CALLITRICHE. Linn.

Endlich., *Gen.* pag. 268.

1. CALLITRICHE STAGNALIS. SCOP.

C. foliis omnibus obovatis, 5-7-nerviis, bracteis æqualibus oblongo-lanceolatis, acutis vel demùm obtusis, falcatis; staminibus longissimis; capsulà alatâ.

Callitriche stagnalis *Scop. Flor. carn.*, *vol.* 2, *pag.* 251. — *Kuts in Reich, Plant. crit. cent.* 9, *pag.* 36, *tab.* 932, *fig.* 1184-6. — *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 1, *pag.* 271.

Hab. Legimus hanc plantam in stagnis planitiei Lagunensis Teneriffæ; cl. Bourgeæus eandem ex aquilegiis cœnobii Sancti Dionysii del Monte et è scaturiginibus convallis Sanctissimæ Virginis insulæ Canariæ mandavit.

Distr. geogr. Species est cujus expansio per terræ orbem nondùm nota.

GNETACEÆ. Blume.

EPHEDRA. Linn.

Endlich., *Gen. pag.* 263. — Th. Nees, ab Es. *Gen. germ.*

1. EPHEDRA EQUISETIFORMIS. Nob.

E. frutex decumbens, ramis crassis nodosis, ramulis plurimis, gracilibus, confertissimis, brevibus, tenacibus, obsoletè striatis, levibus, acutis; foliis in vaginam longam, cylindraceam, utrinque coloratam, persistentem, 2-dentatam, dentibus acutis vel obtusis, connatis; floribus masc... fem. oppositis, pedunculatis, erectis, bracteis ovatis, acutis, subscariosis, albidis, fructu (immaturo) ovato-elliptico.

Hab. Frutex est rupestris regionis Alpinæ seu Teydensis. Specimina nostra legimus ad fontem rosæ Armidæ, alia ad pylas excelsas *la Degollada del Cedro* dictas in rupibus montis *la Fortaleza,* florida legit cl. Bourgeæus d. 19 maii 1846.

Distr. geogr. Species est Canariensis.

Obs. Differt ab *E. distachyâ* ramulis gracilibus vix striatis, confertis, foliorum vaginis elongatis diù persistentibus, bracteis coriaceis albidis subscariosis, fructu elliptico nec ovato, ab *E.* denique *majore* Host., cui rami confertiores, vaginis omninò diversis.

2. EPHEDRA DISSOLUTA. Nob.

E. frutex ramosus, ramulis plurimis ex eodem nodo prodeuntibus, robustis, fragilibus, ad articulos secedentibus; foliorum vaginis brevissimis, curtis, sub-2-dentatis; floribus masculis..., fem. ad articulos fasciculatis, longè pedunculatis, pedunculis bracteolarum vaginis crebris brevibus circumscissis sese mutuò recipientibus, stipatis; fructu (immaturo) angusto, cylindraceo.

Hab. In fissuris rupium jugi montium *la Risbala* dicti quod vallem Orotavensem ad occidentem claudit propè pagum *Tigayga.*

Distr. geogr. Stirps esse Canariensis videtur.

Obs. Differt ab *E. fragili* Desf, cui nimium forsan affinis floribus femineis longè pedunculatis et foliorum vaginis curtissimis.

3. EPHEDRA ALTISSIMA. Desf.

E. caule elato, sarmentoso, scandente, ramulis flexilibus, elongatis, tenacibus, striatis; foliorum vaginis brevissimis, acutè 2-denticulatis; floribus fem. binis vel pluribus fasciculatis, pedunculatis, pedunculo sæpissimè deflexo, bractearum vaginâ cupulæformi, margine subintegro.

Ephedra altissima. *Desf.* ! *Fl. atl.*, *vol.* 2, *pag.* 371, *tab.* 253. — *Boiss.* ! *Voy. esp.*, *vol.* 2, *pag.* 581.

Hab. Hanc plantam in rupestribus vallis Ximenez ins. Teneriffæ propè aquarium die 10 maii 1846 floribus fem. onustam collegit cl. Bourgeau.

Distr. geogr. Species est Mauritanica (Desfontaines) quæ Hispaniam meridionalem attingit (Boissier).

CUPRESSINEÆ. Rich.

JUNIPERUS. Linn.

Endlich., *Gen.* pag. 258.

Subgenus I *Juniperus*. Folia ternatim verticillata. Amenta feminea 6-squamata, squamis 2-seriatis, ternatim verticillatis, serie imâ 3-ovulatâ.

Obs. Juniperus et Sabina duo forsan genera constituunt. Conf. quæ de Pachylepide optimè disseruit cl. Ad. Brongniart, Ann. sci. nat., vol. 30, pag. 188, ubi, in Cupressineis, foliorum atque inflorescentiæ squamarum positionis, analogiam monstravit.

1. JUNIPERUS CEDRUS. Nob.

J. trunco arboreo, ramis pendulis, ramulis cæsiis, foliis ascendentibus; fructu globoso, immaturo cœruleo, mox aurantiaco, carnoso, abortu 1-spermo, seminibus cerasiformibus, compressis, margine acutis, subalatis.

Juniperus Oxycedrus subspec. grandifolia. *Link in Buch. Beschr., Can. Ins., pag.* 159, *ex parte excl. plantâ Lusitanicâ. Buch, ibid., pag.* 185.

Juniperus Cedrus. *Nob. in Geogr. bot. et atl., tab.* 8, *fig.* 1.

Juniperus pendula. *Loud. Abridg., pag.* 108, cum icone.

Cedro Canariensium.

Hab. Arbor est insignis quæ regionem Alpinam seu Teydensem cum Nivariæ appulerunt Hispani, longè latèque ornabat; fuit ingens truncus qui nomen pylis *la Degollada del Cedro* dedit : nunc paucæ supersunt : quædam scilicet in jugo cyclico, aliæ ad fontem *Traste de Doña Beatriz* super Chasnam, aliæ in altioribus convallis *del Agua* propè Guimar secundùm cl. Bourgeau. Occurrit quoque in Palmâ, ubi notissimus mons *el Pico del Cedro* arbore grandævâ coronatus quam delineavit cl. Berthelotius, extant et in cratere vasto *la Caldera* aliæ paucæ, juniores vix ullas vidimus cùm semine sparso ob pecora regerminare nequit. A Canariâ quoque nondùm omninò exul, eam enim in cratere suo primævo cui nomen *la Caldera de Tiraxana* vidit Bourgeæus.

Distr. geogr. Species est regionis Macaronesiacæ.

Obs. Arbor longæva decem lustra sub dio in horto Kewensi hospitata, ex seminibus proculdubiò à Massonio allatis, permansit, nuper mutatâ boreali symmetriâ è statione sæculari erepta occubuit. Eandem esse plantam nostram ac

Kewensem certos nos fecit cl. Rauch, qui eam pro opere Loudoniano delineavit, sed nomen nostrum antecessionis jure admittendum.

Descr. Arbor excelsa, ramis arcuatis, pendulis, ramulis lentis flexilibus fuscis, junioribus 3-gonis rore glauco sæpe conspersis. Folia terna, 3 1/2-4 lin. longa, 1/4 lin. lata, conferta vel subdistantia, glaucescentia vel pallidè viridia, ascendentia vel explicata, subtùs convexa carinata, suprà canaliculata, nervo medio prominulo lineis 2 glaucis stipato, sessilia, basi subdilatata, apice obtusiuscula vel acuta, vix pungentia. Amenta mascula axillaria ovata, obtusa, squamis ternatim verticillatis, rhomboideo-rotundatis luteis superioribus purpurascentibus stamina basi 2 vel 3 foventibus. Amenta feminea 3-ovulata, ovulis elongatis, apicibus cornutis exsertis. Fructus orbicularis, junior cœrulescens, ovulorum apicibus exsertis 3-cornis, maturus baccatus orbicularis aurantiacus, 1-spermus. Semina subtriquetra vel compresso-orbicularia, margine acuto sæpe membranâ deciduâ tecto, testâ osseâ, tegmine (sacco embryoneo) tenuissimo, cylindraceo, perispermum crassum obvolvente. Embryo in axi perispermi elongatus, spathulatus, cotyledonibus elongato-ovatis planis crassiusculis, radiculâ cylindraceâ, funiculo seu resticulâ suspensoriâ terminatâ.

EXPLICATIO TAB. 217.

1. Ramus cum fructu maturo ex specimine in jugis montium cyclicis *el Filo de las Cañadas* lecto. 2. Ramus cum fructibus minoribus (amentis superioribus immaturis imo maturo) et foliis distantibus ex monte *Pico de los Muchachos* insulæ Palmæ. 3. Ramus cum foliis confertis et fructu majore nondùm perfectè maturo, è cratere vastissimo insulæ Palmæ *la Caldera* dicto. 4. Folium, prout figuræ omnes sequentes magnitudine auctum, à paginâ superiore visum. 5. Amentum masculum nondùm explicatum. 6. Squamarum inferiorum sterilium verticillus 3-phyllus ex amento excerptus. 7. Squama inferior antheris stipata à dorso visa. 8. Eadem à facie visa. 9. Amentum femineum jam fecundatum ovulorum apicibus inter squamas 3 superiores exsertis. 10. Idem ex alto visum. 11. Idem longitrorsùm sectum ovulo anteriore direpto. *a*, apex verticilli squamarum inferiorum ; *b*, verticilli squamarum interiorum apex ; *c c*, ovula jam gravida. 12. Semen integrum alâ *a* apice velatum. 13. Idem longitrorsùm sectum ; *a*, testa ossea ; *b*, tegmen ; *c*, perispermum ; *d*, embryo, resticulæ suspensoriæ tæniâ tortâ ad e coronatus.

Subgenus II. — *SABINA*.

Folia spiraliter sparsa, demùm approximatione 2-3-et 4-terna. Amenta feminea multisquamata, squamis ovula pluriseriala stipantibus.

2. JUNIPERUS PHŒNICEA. Linn.

J. arbor excelsa vel frutex ramis fuscis, foliis ramulorum nascentium ovatis, acutis,

distantibus, spiraliter sparsis, oppositis vel 4-ternis, vegetiorum confertis, invicem arctè imbricatis, ternatis, ovulatis, obtusiusculis; fructu juniore cœrulescente squamarum apicibus crebris notato, maturo orbiculari, lævi, rufo vel nigrescente.

Cedrus major. *Clus.*, *Hisp.*, *pag.* 100. — Cedrus major Dioscoridis *ejusd. Hist.*, *vol.* 1, *pag.* 38.

Juniperus phœnicea. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1471. — *Duham. Arbr.*, *ed.* 2, *vol.* 6, *tab.* 17.

Juniperus thurifera. *Link in Buch. Besch.*, *Can. Ins.*, *pag.* 159, et *Buch*, *ibid.*, *pag.* 168.

Sabina Canariensium.

Hab. Paucæ hujus speciei arbusculæ extant circà Guimar et Arico Teneriffæ pagos, camque in convalle de Jerque et inter Guia et Adexe invenit cl. de Buch. Cratere prisco *de la Caldera* ins. Palmæ supersunt adhuc quædam magnitudinis ingentis arbores quæ Cedros Libani montis proceras adæquant. Occurrit quoque in ins. Gomerâ ubi in valle Hermiguæ vulgaris ex Bourgeæo. In ins. Hierro ex eodem saltum efficit circà pagum cui nomen exinde *Sabinosa*, duas quoque arbores in Canariâ vidit ad Tenteniguadam cl. Bourgeæus et specimina ex eàdem insulâ misit Preauxius.

Distr. geogr. Arbor est regionis maris Mediterranei.

ABIETINEÆ. Rich.

PINUS. Linn.

Endlich., *Gen.* pag. 260.

1. PINUS CANARIENSIS. DC.

P. trunco procero, squamis foliaceis oblongo-linearibus, acutis, albo ciliatis, revolutis; foliis (spuriis) trinis gracilibus, acutis, margine et nervo medio serrato-scabrellis, longissimis, laxis, viridibus; amentis femineis et strobilis junioribus erectis, adultis elongato-ovatis, rectis, obtusis, breviter pedunculatis, squamis rhomboideis, convexis, medio in umbonem obtusum protractis; semine alis subduplò breviore.

Pinus canariensis. *Chr. Smith. in Buch. Beschr., Can. Ins., pag.* 159. *Buch, ibid., pag.* 184. — *DC., pl. rar. du jard. de Gen., pag.* 1, *tab.* 1 *et* 2.

Hab. De pinetis Nivariensibus et pinorum regione alt. 4000 fere ad 6000 ped. conf. priorem hujusce voluminis partem (Géogr. Bot.) deest hæc arbos in Purpurariis quæ nunc Lancerotta et Fortis Fortunæ insula. In Gomerâ truncus unicus cacumen rupis Agando rusticorum securibus tutus coronat, et in Hierro pinetum ex cl. Bourgeau (*el Pinar*) arboribus densum extat. In Palmâ et Canariâ pineta plurima, sed omnia nunc ut in Nivariâ arboribus effetis sparsis rarisque habitata, quas circum juniores vix ullæ aut paucissimæ repullulant; (tanta colonorum incuria!) sylvas juniores binas in Teneriffâ alteram inter convallem *Barranco Hondo* et Yguesten alteram super oppidum Icod, unicam in Palmâ in viâ quæ ad pagum Fuencaliente conducit, vidimus.

Distrib. geogr. Arbor est Fortunatarum propria.

Descr. Arbor excelsa, ramis latè patentibus apice frondosissimis, squamarum foliacearum cicatricibus rhomboideo-ovatis tessellatis, alburno lutescente e fibris laxioribus circulis annotinis intervallis latiusculis dispositis, ligno vero ponderosissimo resinâ copiosâ scatente et inde *tea*, quæ tæda, dicto, sub dio per secula durabili, vetustiore vix ac ne vix aquæ innatante. Folia terna, perennantia, saturatè viridia, 8-10- pollicaria, subtùs rotundata, suprà canaliculata, nervo medio prominente scabrello, acuta, margine argutè denticulata, vaginâ 6 lin. longâ scariosâ lacerâ pilosâ, è squamis plurimis apicibus liberis confectâ. Squamæ (folia vera) ramorum nascentium oblongo-lineares, acutæ margine fimbriis albi-

dis ciliatæ, revolutæ, fulvæ. AMENTA mascula ad apicem ramulorum in spicam cylindricam 4 pollices longam spiraliter verticillatam digesta, singula ex axillâ squamæ foliaceæ prodeuntia, ovata, basi attenuata, fulva, connectivis squamulæformibus apice latis, rotundatis, margine scarioso-erosis, antherarum loculis oblongis, apice latioribus, polline ovato-rotundato : feminea solitaria, erecta, stipite squamatâ 5 lin. longâ crassâ stipata, 5 lin. longa, 3 lin. lata, ovata, obtusa, purpurea, rore glauco conspersa, squamis basi bracteolâ oblongo-rotundatâ adnatâ stipatis, apice rhomboideo-dilatatis, lineâ medianâ lateribus alatâ percursis, suprà ad marginem intùs reversam dentatis. STROBILI juniores erectiusculi, adulti horizontales vel subdeflexi, 9 pollices longi, 3 pollices lati vel rariùs in arboribus inter cautes aridas enatis 2-1|2 pollices longa, 1 poll. lata, ovato-oblonga, obtusa, squamis in spiras 9-11 dispositis, spiris è squamis 7-9 confectis, apice rhombeis, carinâ acutâ transversâ percursis, medio in umbonem obtusam magis vel minus porrectum exstantibus. SEMINA elongato-ovata compressa, fusca, alâ fulvâ semine subduplò longiore.

ADDENDA ET CORRIGENDA AD FINEM DICOTYLEDONEARUM.

Sect. 2, pag. 11 et pag. 158.

Mors Tinguarri.—Cujusdam historiæ Canariensis uti credidimus periti verbis fisi, Tinguarrum heroem Nivariensem, cui genus plantarum nobis suadentibus à cl. Parlatore dicatum, navi cum fratre Bencomo impositum mortem sibi per inediam conscivisse, falsò diximus. Mortuus est per inediam alius reguli comes. Tinguarrum anno superiore 1496 post prælium Lagunense, ubi incredibili audaciâ pugnaverat, fugientem miles insecutus vulneravit et nequicquam linguâ suâ *chucar guayoc archimencey Reste Benchom* i. e. parce proceri regis Bencomi fratri, ejulantis, pectus hastâ transfodit. Corpori cruento et vix agnoscibili illudunt Hispani pedibusque ferientes, « hic est dux ille formidabilis, hic damni nostri et cladis Acentejensis machinator, » clamitabant. Caput abscissum Alonzus ante castra tolli jussus, templum juxtà, quod nunc manet, lætissimus, divæ gratiæ datrici cum multis precibus, præsulibus comitantibus vovit. (Vid. Viera Noticias, vol. 2, pag. 222.)

Sect. 2, pag. 161.—FERULA? TORTUOSA Nob. est Cachrys tortuosa Nob. in Bourg. plant. can. sched.

Sect. 3, pag. 66. — BYSTROPOGON PUNCTATUS L'Herit. — Meliora hujusce plantæ specimina ex eodem loco traxit cl. Bourgeæus. Est *B. Smithii* Nob. in Bourg. plant. can. sched.

Sect. 2, pag. 124. Ad calcem Solanacearum quas elaboravit cl. H. G. Reichenbach jun. addendæ species sequentes typographi sphalmate oblitæ.

SOLANACEÆ OMISSÆ.

LYCOPERSICUM. Tournef.

Calyx rotatus, 5-8-partitus. Corolla hypogyna, rotata, tubo brevissimo, limbo plicato, 5-6-fido. Stamina 5-6, fauci corollæ inserta, exserta. Filamenta crassa, brevissima. Antheræ elongatæ, apice in membranam productæ, connatæ, intùs longitudinaliter dehiscentes. Ovarium bi-triloculare; placentis dissepimentis affixis, multiovulatis. Stylus simplex. Stigma inæqualiter bilobum. Semina reniformia, villosa, numerosa. Embryo inter albumen subperiphericus, arcuatus. Radicula teres, centripeta. Cotyledones oblongæ. — Americæ tropicæ cives ob fructus succosos esculentos in plurimis regionibus calidis coluntur, unde hinc inde quasi sponte proveniunt. — Folia alterna, impari-pinnata, decomposita. Pedunculi extra axillares, multiflori, pedicelli articulati, fructiferi reflexi. Flores in plantis cultis plerique monstrosi, heptandri-decandri floribus coalitis, baccas produnt multiloculares maximas.

1. LYCOPERSICUM HUMBOLDTII. Dun.

L. caule herbaceo piloso, foliis interruptè pinnatis bipinnativisve pilosis, foliolis incisis, subtus glaucescentibus, pedunculis pedicellisque ebracteatis, laciniis calycinis corollâ duplo brevioribus, baccis globosis.

Solanum Humboldtii. *W. Hort. Ber.* 1, *p.* 27, *t.* 27. *En. ht. Ber.*, *p.* 235.

Lycopersicum Humboldtii. *Dunal hist.*, *t.* 12. *Synopsis* 4. *H. B. Knth.*, *Nov. gen. et sp. pl.* 111, 18. — *Knth.*, *synops.*, *plant. æquin. II.* 157. *Nees ab Es. Trans. of the Lenn. soc. vol.* 17, *pag.* 62. —

Solanum foliolosum. *Lk. Buch.*, *Beschr. d. Can. Inseln.*, 144.

Hab. In rupibus Gomeræ quasi spontaneum Despréaux. Funchal. Buch!

Distrib. geogr. Indigena in provinciâ Caracasanâ prope Nueva Valencia, Victoria et in insulâ Curâ lacus Tacariguensis. In Canariis efferata.

NICANDRA. Std.

Calyx quinquepartitus, pentagonus, vesicarius, segmentis sagittatis, acuminatis, conniventibus. Corolla hypogyna, campanulata, limbo plicato, quinquedentato. Stamina 5, corollæ tubo brevissimè inserta. Filamenta basi dilatata, conniventia; antheræ longitudinaliter dehiscentes. Ovarium superum, 3-4-loculare. Stylus simplex; stigma capitulatum. Capsula calyce connivente abscondita, 3-4-5-locularis, evalvis, epicarpio recedente dissepimenta placentifera nudante. Semina reniformia, compressiuscula, punctis conspersa. Rad. centripeta. Embryo subperiphericus. Cotyldones oblongæ. Herba Peruana, nunc temporis per regiones temperatas orbis diffusa. Folia alterna, superiora gemina, sinuato angulata. Pedunculi extra axillares solitarii, uniflora. Corolla lilacina.

1. NICANDRA PHYSALOIDES. Gaertn.

Atropa physaloides. *L. sp. pl.* 1, 260. *Codex* 1440. *Icq. obs. IV*, *t.* 98.

Calydermos erosus. *Rz. et Pavon. fl. Peruv. II*, 44.

Physalis peruviana. *Mill. Dict. n.* 16.

Physalis daturæfolia. *Lam. Dict. II*, 102, *n.* 15.

Alkekengi amplo flore violaceo. *Feuill. Peruv.* 724, *t.* 16.

Atropa daturæfolia *Thore. Ch. Land.* 74.

Nicandra physaloides. *Gærtn. de fr. et sem. II.* 237, *t.* 131. — *Spr. syst. veg.* 1699. *Bot. Mag.* 2458. — *Rchb. fl. exc.* 390, *n.* 2642. *Koch syn.*

Hab. In fimetis et ad vias totius Teneriffæ et Canariæ Webb!

Distrib. geogr. Herba peruana, per orbem diffusa.

WITHANIA. Pauquy.

Calyx campanulatus, filiformis, 5-dentatus. Corolla hypogyna, infundibuliformis, limbo 4-6fido. Stamina 4-6, corollæ tubo inserta, inclusa. Antheræ longitudinaliter dehiscentes. Ovarium biloculare, placentis dissepimento adnatis, multiovulatis. Stylus simplex. Stigma

subcapitatum. BACCA calyce inflato cincta, dissepimento evanescente unilocularis. SEMINA numerosa, reniformia, scrobiculata. EMBRYO inter albumen subperiphericus. Cotyledones semicylindricæ. Suffrutices hispanici et canarienses. Folia alterna s. geminata, ablonga acuta s. ovata obtusa. Pedunculi extraaxillares, solitarii s. aggregati. Corollæ flavescentes.

1. WITHANIA ARISTATA. PAUQUY.

W. caule fruticoso, ramis teretibus compresso-subangulatis glabris s. flavido-tomentosis, foliis oblongis acuminatis glabris, ramis petiolisque glabris s. tomentosis, floribus solitariis s. fasciculatis, pedunculis filiformibus, denticulis calycinis aristatis, corollâ campanulatâ berula limbo 4-5 fido, laciniis lanceolatis, arctis, reflexis, bacca globosa.

Physalis aristata. *Ait. Hort. Kew.* 1. 224. — *W. spec. pl. I.* 1020.

Atropa aristata. *Poir. Encycl. méth. Suppl. I.* 609. *Spr. syst. veg. I.* 698. *G. Don General system. of gard. and bot. IV.* 456. *W.* 456, *n.* 8.

Withania aristata. *Pauquy Dissert. de la Belladonna, Paris* 1824 *ex Ferussac Bullet. des sciences naturelles. V.* 254.

Orobal Canariensium. Webb!

HAB. In rupestribus maritimis Teneriffæ magis borealis circa Orotavam, Sarachico et loca contermina. Broussonet! Buch! Webb et Berthelot! In insula Canaria Despréaux!

DISTRIB. GEOGR. Planta nullibi nisi in Canariis obvia. Corolla flava. Bacca nigra.

EXPLICATIO TAB. 175.

1. Ramus floridus. 2. Folium. 3. Alabastrum. 4. Id. auctum. 5. Flos corollâ 4-fidâ. 6. Id. corollâ quinquefidâ calycis dentibus brevioribus. 7. Corolla explanata. 8. Ovarium cum stylo et stigmate. 9. Bacca in calyce inclusa. 10. Bacca libera. 11. Seminum acervulus. 12. Semen magn. auct. 13. Semen divisum : conspicitur embryo in albumine arcuatus. 14. Embryo : cotyledones semicylindricæ et radicula.

2. WITHANIA FRUTESCENS. PAUQUY.

W. caule fruticoso, ramis teretibus, foliis ovato-cordatis subobtusis puberulis; floribus subsolitariis pedunculatis axillaribus, corollâ puberulâ, limbo 4-5-fido, laciniis lanceolatis subobtusis reflexis.

Atropa frutescens. *L. Sp. plant.* 260. *Codex* 1444. *Lam. Illustr. gen. t.* 114, *f.* 2-*G. Don General system of gard. and bot. IV.* 456, *n.* 7.

Physalis frutescens. *Lam. et DC. fl. Fr.* 111 *p.* 611 *adn. ad gen. Atropa.*

Hypnoticum frutescens. *Rodr. m. ss.*

Hab. Prope urbem de las Palmas Canariæ rarissima. Despréaux!

Distrib. geogr. Stirps hactenùs tantùm in Hispaniâ lecta nunc pro Florâ Canariensi vindicatur. Corolla flavescens.

LYCIUM. Linn.

Calyx campanulatus 2-5-fidus seu quinquedentatus. Corolla hypogyna hyprocrateriformis s. tubulosa, limbo plicato 5-10-fido. Stamina corollæ fauci inserta, inclusa s. exserta, conniventia. Antheræ ovatæ, dorso affixæ, longitudinaliter dehiscentes. Ovarium biloculare, placentis dorso dissepimenti affixis, multiovulatis. Stylus simplex. Stigma incrassatum, bilobum. Bacca carnosa, ovata, bilocularis, dissepimento subcarnoso. Semina subrotunda, compressa, punctulata. Embryo curvatus intrà albumen carnosum. Cotyledones oblongæ. Frutices regiones mediterraneas, Chinam, Americam meridionalem transandinam incolentes, in terris temperatis hinc inde quasi sponte obviæ. Rami plurimorum apice spinescentes. Folia integerrima, alterna, gemina s. fasciculata, pedunculi extra axillares s. terminales solitarii gemini, umbellati. Corollæ albidæ, roseæ, purpureæ, flavidæ.

1. LYCIUM AFRUM L.

L. fruticosum, ramis ramulisque strictis apice spinescentibus; foliis linearibus obtusis, integerrimis, fasciculatis; floribus pendulis, pedunculis calycem subæquantibus s. calyce longioribus, corollâ infundibuliformi tubulosâ calyce quadruplo-quintuplo longiore, staminibus inclusis, baccâ globosâ.

Rheum palæstinum spinis longissimis et acutissimis, flore violaceo. *Til. Hort. Maur. p.* 151.

Jasminoides aculeatum, humile, Halimi minoris folio. *Mich. Nov. pl. gen. p.* 224, *n.* 2, *tab.* 105.

Jasminoides Africanum, jasmini aculeati foliis et facie. *Nissol. in Acad. des sciences, an.* 1711, *p.* 318, *tab.* 12.

Lycium afrum. *L., Sp. pl.* 277. *Codex* 1506. *Mill. Ic., t. VII Sweet. Brit. fl. gard. New. Series. IV.* 324. — *Bot. Reg.* 354. *Ten. Fl. Nap.* 3, *p.* 229. *Sprngl. Syst.* 1, 900. *Bertol. Fl. ital.* 2, 638.

Hab. In rupibus aridis regionis maritimæ insularum Canariensium.

Distrib. geogr. Stirps in Italiâ meridionali, Hispaniâ, Palæstinâ, Africâ boreali s. australi (cap. B. Sp. Lichtenstein! Ecklon!) obvia.

Descr. Frutex ramis rigidis, teretibus, cinereis, 4-5-pedalis. Folia nascuntur ex tuberculis gemmaceis. Corolla lucidè purpureo-violacea, limbo-viridi, laciniis ovatis recurvatis. Filamenta albo-barbata. Bacca cerasum æquans, quinque sulcis notata, lutea.

Obs. Planta nostra excellit foliis minimis vix 4''' longis et mirè variat longitudine pedunculorum, nempe alii calycem æquant, alii calyce breviores, alii longiores.

2. LYCIUM EUROPÆUM. Linn.

L. ramulis spinescentibus, foliis lineari-lanceolatis obovatisque basi attenuatis, suboppositis vel fasciculatis; floribus erectis, corollâ campanulato-tubulosâ, calyce quadruplò longiore.

Jasminoides aculeatum, salicis folio, flore parvo, ex albo cœrulescente. *Mich. Nov. gen. pag.* 224, *tab.* 105, *fig.* 1.

Lycium europæum. *Linn., Sp. pl., ed.* 1, *pag.* 192. — *Mant.* 1, *pag.* 47. — *Sibth. Fl. Græc., tab.* 236. — *DC. Fl. fr., vol.* 3, *pag.* 616, excl. var. β. *Buch., Beschr. Can. Ins., pag.* 175.

Hab. Hanc speciem in convalle Bco de las Nieves Teneriffæ invenit cl. de Buch et in convalle Bco Santo cl. Bourgeau, ambique eam in Palmâ legerunt ubi ex cl. Bourgeau satis vulgaris.

Distrib. geogr. Planta est communis oræ præsertim maritimæ magni crateris maris Mediterranei.

H. G. REICHENBACH, jun.

Pag. 190. — Generi Amaranto « capsulâ medio circumscissè dehiscente » à nobismetipsis exposito species binas capsulâ indehiscente præditas (generi ergò Albersiæ Kunth addicendas) per imprudentiam applicavimus. Amarantus ità corrigendus, addenda Albersia, descriptionibus et synonymiâ asservatis.

Rejiciendus autem *A. petroflexus* Linn., aliorum enim errores infaustè secuti *A. patulum* Bert. per incuriam pro hâc specie admisimus.

AMARANTUS. Linn.

1. Amarantus sylvestris. Desf.

2. Amarantus patulus Bert.

A. caule erecto, ramis patentibus, inferioribus declinatis; foliis nervosis, sordidè viren-

tibus; racemis racemulisque compositis; perigonii laciniis subscariosis, apice setulosis, nervo medio viridi, capsulâ ovatâ brevioribus.

Amarantus patulus *Bertol., comm. de itinere Neap., pag.* 19. — *Guss. Fl.* sic. *syn. vol.* 3, *pag.* 385.

Amarantus retroflexus *plurium Auct. et Nob. olim l. c.* non Linn.

ALBERSIA. Kunth.

1. Albersia Blitum. Kunth.

2. Albersia gracilis Nob.

Sect. 2, p. 216, loco *Rumicis tingitanæ* Linn. inserendus.

5. RUMEX MADERENSIS. Lowe.

R. caule suffruticoso, ramis rectis striatis; foliis lanceolato-ovatis, acutis, hastatis; paniculâ amplâ, floribus hermaphroditis, foliolis internis demùm orbicularibus reticulatim cruentato-nervosis.

Rumex maderensis. *Lowe, Nov. Fl. mad., pag.* 12.

Rumex tingitanus. *Nob. olim, Bourg.* exsicc. n. 89 non Linnæi.

Hab. Satis vulgaris est hæc species in convallibus Teneriffæ Canariæ Gomeræ Hierro et Palmæ. — Perigonii foliola interna fructifera 1 3/4 lin. longa, 1 1/2 lin. lata.

MONOCOTYLEDONES.

PALMÆ. Juss.

PHOENIX. Linn.

Endlich., *Gen.* pag. 253. — Kunth. Enum. vol. 3, pag. 254.

1. PHŒNIX DACTYLIFERA. Linn.

Palma Elate. *Matth.* (*Valgr.* 1565), *pag.* 218 *et* 221. *Diosc. lib.* 1, *cap.* 159.

Palma Dachel. *Alp. de pl. æg.*, *pag.* 14.

Palma hortensis mas. *Kæmpf.*, *Amœn.*, *pag.* 688, *tab.* 1 *et* 2, et Palma hortensis femina, *ejusd. Ex ot. pag.* 668, *tab.* 1 *et* 2, *fig.* 2, 16, 11.

Dactylis Palma *Blackw. Herb.*, *tab.* 202.

Phœnix dactylifera, *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1658. — *Duham*, *arbr. fruit.*, *vol.* 4, *pag.* 1, *tab.* 1–3. — *Gærtn.*, *vol.* 1, *pag.* 23, *tab.* 9. — *Lamck*, *Encycl.*, *vol.* 2, *pag.* 261. *Ill. tab.* 893, *fig.* *a*, *b*, *cc. et à Gærtn. sumpt.*, *figg. e*, *f*, *g*. — *Desf. Fl. Atl.*, *vol.* 3, *pag.* 438. — *Del. Ill. Fl. d'Eg.*, *pag.* 29 *et Fl. d'Eg.*, *pag.* 169, *tab.* 62. — *Turp. Dict. des sc. nat. Planches*, *vol.* 3, *tab.* 15 — *et ejusd. Flore méd. vol.*. 3, *pag.* 151, *tabb.* 148 *et* 148 *bis.* — *Mart. Palm. pag.* 257, *tab.* 120. — *Kunth*, *Enum.* 3, *pag.* 255. — *Schnitzl. Ic. fam. nat.*, *tab.* 377 *b*, *fig.* 38-42.

Phœnix excelsior. *Cav. Ic.*, *vol.* 2, *pag.* 13.

β Jubæ — pinnis viridioribus, spadice virescente, laxo, floribus distantibus, calyce profundo vix dentato, striato vix rugoso, corollæ foliolis latioribus, fructu ovato vel orbiculari.

Palmeta caryotas ferentia. *Jub. in Plin.*, *Hist. nat.*, *lib.* 6, *cap.* 37.

Hab. Phœnices ins. Fortunatarum ante Gætulorum adventum αὐτόχθονας, cum vacuæ adhuc atque incultæ, nos docet l. c. Plinius. Etiam nunc in Gomeræ rupestribus ex cl. Bourgeau usque ad summa montium cacumina, quæ altitudinem sylvarum et pinetorum attingunt, undique sponte repullulant; in Palmæ desertissimo cratere extant plures et in promontorii Handiæ (ins. Fortis Fortunæ sive Fuerteventuræ) solitudinibus vastis, binas vidit Bourgeæus. In reliquis insulis lætissimè cultæ, in Teneriffâ scilicet præcipuè circà villam

Comitis de Septem Fontibus propè oppidulum *Buena vista*, in Canariâ circà urbem Palmarum, unde nomen, et in Lancerottâ in valle fertili Hariæ. Caudices varietatis nostræ altissimi, fructus autem semper minores quàm quos mittit terra Africæ continens sed sapidi. In Gomerâ sæpe totos edules, seminis testâ abortu nullâ aut in pulpam conversâ, audivimus. Palmosa quoque Libya Fortunatis contermina ut ex piscatoribus Canariensibus accepimus, neque, cùm hæc arboris vera ac nativa statio, in insulas irrepsisse nostras easque ab omni ævo historico ornavisse mirum est.

Distr. geogr. Arbor est Africæ borealis subtropicæ, ex antiquissimis temporibus nota, quæ in Asiam temperatam et ferè in Europam splendidissimi ordinis æquinoctialis πρόδρομος, promissa est, cujus vera tamen regio ab ipso, ut probabile est, tropico æstivo usque ad gradum 33 extenditur. Culta usque in Galliam Italiam atque Hispaniam pervenit, atque ibi in palmetis Valentinis ex Cavanilles è seminibus sponte procreatur. Ultrà 40 gradum fructus, ut in Fortunatis Cocos, vix maturescit, trunci quanquàm elati et frondes, ob quas præsertim in Liguriâ colitur, proceræ. In Americam atque Indiam devecta est. Alia quoque de geographicâ ejus expansione forsan dicenda sed Meyeri opus à Kunthio citatum non licuit nobis tractare.

TYPHINEÆ. Juss.

TYPHA. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 241. — Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 88. — Schnitzl., *die Typhac.*

1. TYPHA MACRANTHELIA. Nob.

T. foliis angustis (1 1/2-2 lin. latis) spicâ longioribus, acutis, suprà vaginas intùs purpureo-guttatas canaliculatis, supernè planis; inflorescentiâ remotâ, antheris oblongis, filamentis brevissimis pilis et ovariis abortivis (?) lanceolatis stipatis; spicâ femineâ cylindraceâ elongatâ (7-8 poll. longâ, 2-3 lin. latâ), luteo-fulvâ, pistillis creberrimis, stigmatibus lineari-lanceolatis, acutis, rufulis, ultrà pilos gracillimos apice vix incrassatos niveos longè exsertis; pistillis abortivis basi filiformibus apice stigmatibus, veris conformibus atque eâdem ferè longitudine, linearibus vel lineari-lanceolatis, coronatis, aliisque ad apicem mamillarum floriferarum brevioribus lanceolatis planis, claviformibus nullis.

Typha angustifolia. *Link in Buch*, *Beschr.*, *Can. Ins.*, *pag.* 138; *Buch, ibid.*, *pag.* 161. — *Kunth. Enum.*, *vol.* 3, *pag.* 91, quoad plantam Canariensem, non Linn.

Hab. Hanc plantam in aquosis convallis Teneriffæ *Goronje* dictæ prope Tacorontem legimus, prope Iguestem Buchius, eamdem à Canariâ misit Despreaux, nuperque ad rivulum Sancti Johannis *de la Rambla* Teneriffæ nondum florentem vidit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Obs. Stirps nostra à *Typhis* omnibus differt partium floralium gracilitate et quasi macilentiâ, à *T.* angustifolia cujus speciem præ se fert ultra partium gracilitatem, pistillidiorum formâ atque extensione ità sub lente diversa est ut fragmenta etiam commixta extricabilia, et per eosdem characteres longè magis à *T. æquali* Schnizl. abscedit cui pistilla et pistillidia claviformia pilos vix excedunt. Organa quæ in tabulâ nostrâ sub figuris 6, 8, 9, delineata sunt pro pistillis abortivis habita vix diversa esse videntur ab organis *Typhæ angustifoliæ* de quibus loquitur Cl. Dupont (Ann. des sc. nat., 2e sér., vol. 1, pag. 59) quæ pro bracteis habet quemque secutus est oculatus Schnitzlein. Nos potius et hæc organa formâ varia omnia pro pistillis diversimodè abortientibus habemus. Pistilla imperfecta claviformia quæ in *T. angustifolia* musci cujusdam urnam simulant in plantâ nostrâ desunt et ob hanc præcipice causam et ob pistillidiorum formam et longitudinem speciem propriam diximus. Tabulæ nostræ pistillidiorum formæ majores (fig. 6 et 8) sæpè juxta pistilla vera inseruntur et tunc bracteas referunt sæpe solæ geminæ aut plures

(fig. 7) Latiores (fig. 12) semper in summitate mamillarum pistilligerarum positas vidimus ubi nulla pistilla vera attingant et quoad inflorescentiam sæpe plura coalita (fig. 9). Ordo adhuc obscurus atque iterùm etiam post C. L. Richard et Cl. Schnitzleinii elucubrationes, retractandus. Litem ex sicco et ex specie unicâ haud licitum est solvere.

EXPLICATIO TAB. 218.

1. Caulis floridi pars inferior spicæ parte superiore abscissâ 2. Spica speciminis minoris integra, organis masculis ferè omnibus pilisque stipantibus jam deciduis, ambæ magnitudine naturali. Figuræ reliquæ magnitudine auctæ. 3. Stamen spicæ fragmento pilis instructo impositum. 4. Spicæ femineæ segmentum cujus mamillis pistilla fertilia atque abortiva (bracteæ Schnitzl?) inserta. 5. Pistillum fecundum abortivis et pilis cinctum. 6. Pistilli fecundi et pistillidiorum duorum (bractearum?) syntagma summâ curâ excerptum. 7. Pistillidiorum sterilium cohors excerpta. 8. Pistillidiorum cohors. 9. Pistillidiorum ad apicem mamillarum prodeuntium synthema. 10. Pistillum multoties auctum. 11. Pistillidium valde auctum. 12. Pistillidium ex apice mamillæ valdè auctum.

AROIDEÆ. Juss.

ARISARUM. Tournef.

Kunth, *Gen.*, pag. 234.

1. ARISARUM SUBEXERTUM. Nob.

A. scapo foliis 3-angularibus vel rotundato-3-angularibus hastatis longiore, spathâ lageniformi spadicem crassiusculam, apice clavato-rotundatam, subinclusam vel paullulùm exsertam, tertiam partem excedente, supernè scabrellâ, limbo mucronulato.

Arisarum vulgare. *Link in Buch, Beschr. Can. Ins., pag.* 138. *Buch, ibid., pag.* 169. — *Kunth. Enum., pag.* 15, quoad plantam Canariensem.

Candil Nivariensium et ex Buch *Zumillo.*

Hab. In herbosis regionis sylvosæ et in convallibus Teneriffæ præcepuè in declivibus circà oppidum Lagunam.

Distrib. geogr. Species est Canariensis quæ forsan in Mauritaniâ occidentali et in Lusitaniâ, ex specimine Welwitschiano, occurrit.

Obs. Differt ab *A. vulgari* Targ.-Tozz. scapo foliis breviore, spathâ brevi, latâ, lageniformi, purpurascente, limbo atropurpureo, spadice crassâ, spathâ tertiam partem breviore, apice dilatatâ vix exsertâ, ovariis et stylo brevi purpurascentibus, stigmate capitato vix peltato. Quamvis non summi tales momenti sint differentiæ, valent tamen ob constantiam. Intermedia videtur planta nostra inter *A. simorrhinum* Durieu, Fl. d'Alg. ined., et *A. vulgare*, Kunth.

ARUM. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 235. — Kunth, *Enum.*, vol. 3, pag. 24.

ARUM CANARIENSE. Nob.

A. foliis divaricatim hastato-sagittatis; spadice recto spathæ dimidium excedente.

Hab. Hanc plantam in ins. Palmâ spontaneam legimus loco proprio, schedâ amissâ, ignoto, eamque ut videtur in cavædio scholarum academiæ Lagunensis crescentem vidit Cl. Bourgeau aut *A. italicum* Mill. uti ipse credidit, an advectum aut sponte enatum incertum.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Descr. Tuber ... Folia 3-angulari-sagittata, 10 poll. longa, 5 poll. lata, auriculis 5 poll. longis, valdè divaricatis, acutis, saturatè viridia, immaculata, circa nervum medium et auricularum nervos medios rubore pallido suffusa, immaculata, margine concoloria. Spatha 8 poll. longa, vix 2 poll. lata, apiculato-acuminata, viridis, intùs circà basim subecolorata, tenuis. Spadix 4 1|2 poll. longus clavâ cylindraceâ, 1 1|2-2 lin. latâ acutiusculâ, stipite suo longiore. Antherarum pileolus ab ovariis intervallo lin. 1 ferè nudo vel cirrhis paucissimis elongatis assurgentibus sparsim vistito disjunctus, suprà cirrhis plurimis elongatis deflexis spadici appressis, ultrà antheras protractis, quasi comâ cristatus. Ovaria plurima in cylindrum brevissimè stipitatum pollicarem digesta. Fructus...

Obs. Distinguitur hæc species spadice spathæ dimidium excedente, ovariorum cylindro elongato, cirrhis (antheris deformatis) elongatis comosis, his notis et spathâ angustâ acutissimâ foliisque non maculatis latè sagittato-hastatis rubroque coloratis ab *A. italico* Mill differt; foliis ab *A. maculato* L. ab *A. picto* Linn., atque *A. orientali* Bieb. (ex specimine Besseriano) aliisque notis, recedit. Ab *A. cylindraceo* Gasp. auriculis valdè divaricatis diversa est, cæterùm, sed plantam non vidimus, affinis. Ab *A. syriaco* Blum? toto cœlo diversa. Has nobis præstitit differentias specimen nostrum unicum perfectum (altero exeso); cum aliis confundi noluimus, nomen ergò novum condidimus pro varietate, si reverà speciei cujusdam cognitæ varietas, servandum.

DRACUNCULUS. Tournef., Schott.

Spatha basi convoluta limbo angusto, vel lato, internè colorato vel viridi. Spadix infernè continuò androgynus, genitalibus rudimentariis infrà et suprà stamina vel nullis, appendice claviformi vel elongato acuto. Antheræ liberæ, distinctæ filamento brevi, loculis 2 oppositis apice rimis 2 ovatis sublateralibus dehiscentes. Ovaria plurima, libera 1-locularia glutine crassâ farcta vel vacua, placentis 2 crassis affixa, sessilia, 1-2 basilaria erecta, 2-3 ab apice loculi pendula, orthotropa. Stylus nullus. Stigma orbiculare indivisum. Bacca carnosa, 1-3-sperma. Semina angulosa, perispermo farinoso farcta. Embryo axilis, radiculâ seminis apicem spectante.

Herbæ regionis maris Mediterranei et Canarienses, tubere rotundo, foliorum basibus persistentibus squamoso, scapo radicali, elongato, foliis annotinis pedato-2-pinnatifidis, petiolatis, petiolo basi in vaginam scapi basim involventem dilatato. Spatha fetens vel inodora.

Sectio I. *CHOEROPHALLUS.*

Spatha angusta, viridis, inodora. Spadix continuò androgyna, genitalibus rudimentariis nullis, appendice longissimâ gracili acutâ. Ovaria mucilagine nullâ farcta.

16. DRACUNCULUS CANARIENSIS. Kunth.

D. foliis pedatis segmentis lateralibus lineari-lanceolatis; spathâ foliis longiore, gracili, intùs lævigatâ spadicis appendice lævi, lacunosâ, spathâ vix breviore.

Arum Dracunculus. *Link in Buch, Beschr. Can. Ins., pag.* 138 et *Buch, ibid., pag.* 169. — *Kunth. Enum., vol.* 3, *pag.* 30, quoad plantam Canariensem.

Dracunculus canariensis *Kunth., ibid.*

Tacarontilla et *Taragontia* Canariensium.

Descr. Tuber crassum, rotundum foliorum annotinorum basibus squamosum radiculis apice comatum. Folia 1-vel sesquipedalia erectiuscula, spathâ breviora, glabra, pallidè viridia, pedata, segmento intermedio lanceolato, lateralibus 3-5-partitis, lobis oblongis vel oblongo-lanceolatis, acuminatis, petiolo stristo, glabro, viridi ad medium vel ultrà medium in vaginam subscariosam viridi-purpureo-maculatam apice rotundatam liberam dilatata. Scapus pedalis vel 2-pedalis, viridis. Spatha semipedalis vel pedalis, angusta, cylindracea, lævis, apice sensim in acumen attenuata usque ad basin fissa, tubo nullo, glabra pallidè virens. Spadix libera, spathâ brevior, gracilis, basi pistilligera, nullo inter pistilla superiora et staminum cylindrum brevem suprà nudum intervallo, teres, mox in appendicem elongatam myosuroideam, flavidam, levem, lacunulosam, spongiosam, acutam protractus.

Obs. Cùm primò manum huic operi admovimus, vir acerrimi ingenii Endlicherus mirabili solertià elaboratos generum nondum divulgaverat characteres. Non omnia quod summi momenti organa tunc cognita atque ipsis tironibus aperta. Viriliter igitur, ne proposito deforemus, quæ ditionis nostræ illicò recudimus. Nunc autem ea tantùm, quæ aut nova aut parùm nota aut specie admissâ novâ, varianda, retractamus. Quamobrem *Dracunculum* adimus. *Dracunculus* Tournefortii à Schottio instauratus celebri Kunthio nimis debilis visus est et ab *Aro* vix divellendus, quia ab ipso et à clariss. Endlicher non secùs ac si ovula ei parietalia essent ut in *Aro*, descriptus, reverà autem superiora ex angulo ovarii sub ipso stigmate pendula, inferiora ab axi erecta. Bene observavit doctus Blumeus (Rumphia. pag. 117 et 124) hanc differentiam adjectâ foliorum figurâ diversissimâ genera partilia (sed enim vix forsàn) reddit. Corroboratur speciei nostræ characteribus genus cui neque suprà neque infra stamina organa rudimentaria ulla et inde forsan ad *Pythonieas* adscribenda et novi generis pro typo habenda. Alia quoque stirps hujusce contubernalis ordinis *Colocasia nymphæifolia* Kunth ad aquarum rivulos et canales atque etiam ad rupes scaturientes ferè spontanea evasit sed invectitia et ob tubera esculenta culta quæ *ñames* vocantur. Post longam cocturam comeduntur sed viscosa sunt et parùm sapida alvumque cohibent.

EXPLICATIO TAB. 219.

1. Planta integra florida staturæ mediocris, magnitudine aliquantum imminutâ, spathæ, quæ folia excedit, parte intermediâ ablatâ; figuræ reliquæ auctæ. 2. Spadix à spathâ excerpta appendicis parte superiore obscissâ. 3. Stamen à tergo visum. 4. Idem à latere visum. 5. Ovarium. 6. Idem longitrorsùm sectum ut conspiciantur ovula. 7. Ovulum placentæ glutinosæ frustillo adhærens. 8. Idem longitrorsùm sectum ut appareat embryo.

LEMNEÆ. L. C. Rich.

LEMNA. Linn.

A. Rich., *Arch. bot.* 1, pag. 211. — Endlich., *Gen.*, pag. 232.

1. LEMNA MINOR. Linn.

L. frondibus parvis, ovato-lenticularibus, subplanis, 1-rhizis, utriculo 1-loculari, 1-spermo.

Lemna minor, *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1376. — *P. de Beauv.*, *Mém. sur les Lemn.*, *Extr. du Journ. de phys.* 1816, *pag.* 13, *fig.* 21. — *Hook*, *Fl. scot.*, *pag.* 10, *et Fl. lond.*, *ed.* 2 *ic.* — *Mert. et Koch*, *Deutschl. Fl.*, *vol.* 1, *pag.* 295.—*Ad Brongn. in Guillem.*, *Arch. de Bot.*, *vol.* 2, *pag.* 98, *tab.* 12, *fig.* 1.—*Schleid. in Linnæd*, *vol.* 13, *pag.* 390. — *Th. Nees ab Es. Gen. germ. Lemn.*, *tab. fig.* 1-12. — *Reichb.*, *Ic. bot.*, *cent.* 17, *tab.* 14, *fig.* 15.

Hab. Hanc plantam in piscinâ oppidi Orotavensis legit Cl. Bourgeaud. 15 februarii 1845.

Distrib. geogr. Species est latè per orbem sparsa quæ in Scandinaviam ad gradum lat. bor. 60 scandit (Wahlenberg).

TELMATOPHACE. Schleid.

Schleid *in Linnæâ*, vol. 13, pag. 291. — Kunth, *Enum.*, vol. 3, pag. 6.

1. TELMATOPHACE GIBBA. Schleid.

T. frondibus obovato-rotundatis subtùs spongioso-inflatis.

Lemna gibba. *Sp. pl.*, *pag.* 1377. — *Fl. dan.*, *tab.* 1588. — *Engl. bot.*, *tab.* 1233. — *P. de Beauv.*, *Mém. sur les Lemn.*, *Extr. du Journal de phys.*, 1816, *pag.* 13, *figg.* 11-20. — *Schkuhr*, *Handb.*, *tab.* 281. — *Rich. in Guillem.*, *Arch. de Bot.*, *vol.* 1, *pag.* 200, *tab.* 6. — *A. Brongn.*, *ibid.*, *vol.* 2, *pag.* 99, *tab.* 12, *fig.* 2. — *Mert. et Koch.*, *Deutschl. Fl.*, *vol.* 1, *pag.* 295.—*Th. Nees ab Es. Gen. germ. Lemn. ic.*, *figg* 13-21. — *Schnitzl.*, *Iconog. fam.*, *tab.* 72, *I.*, *figg.* 1-17. — *Reichb. Icon. bot. cent.* 17, *tab.* 14, *fig.* 16.

Telmatophace gibba. *Schleid. l. c. Kunth.*

Hab. Hæc species vulgaris est in aquosis regionis sylvosæ, nempe propè oppidum Lagunam Teneriffæ ad pagum *Tegueste* in convalle *del Bufadero* et alibi; in aliis insulis visam prætervimus.

Distrib. geogr. Vulgaris est hæc planta in aquosis totius orbis antiqui. Ab Ægypto ad Upsaliam Sueciæ (*Wahlenberg*) pererrat et in Americà occurrit.

NAIADEÆ. Juss.

POTAMOGETON. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 2. — Kunth, *Enum.*, pag. 127.

1. POTAMOGETON FLUITANS. Roth. (var. canariensis.)

P. foliis longè petiolatis, demersis oblongo-lanceolatis pellucidis, natantibus subcoriaceis, lanceolatis vel ovato-lanceolatis, basi et apice angustatis, stipulis lanceolatis, apice aristatis; spicis crassiusculis, folio brevioribus; fructibus ex sicco ovatis rotundatisque apiculo recto vel incurvo lateribus rugosis, margine acuto, antrorsùm erosulo

Potamogeton fluitans. *Roth.*, *tent. Fl. germ.*, *vol.* 1, *pag.* 72, 2, 202.

Potamogeton nodosus. *Poir.*, *suppl.*, *vol.* 4, *pag.* 535. — *Cham. in Linnæa*, *vol.* 2, *pag.* 222, *tab.* 6, *fig.* 22.

Potamogeton canariensis. *Link in Buch*, *Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 138, *Buch*, *ibid.*, *pag.* 161.

Potamogeton Leschenaultii. *Cham. l. c.*, *pag.* 223, *tab.* 6, *fig.* 23.

Potamogeton natans, γ angustatus *c.* canariensis et *d.* Leschenaultii *Kunth. l. c.*, *pag.* 128.

Hab. Legimus hanc plantam in aquosis circà oppidum Lagunam, eandem in rivulis vallium Sancti Andreæ et *del Bufadero* legit Bourgeaus, in rivulo Igueste celeb. de Buch.

Distrib. geogr. Planta nostra haud reverà iconibus *P. fluitantis* in Reichb. Ic. Fl. germ. tab. 48 et 49 differre videtur et tum per totam ferè terræ habitabilis orbem obvia.

2. POTAMOGETON PUSILLUS. Linn.

P. caule ramosissimo compressiusculo; foliis linearibus 3-5-nerviis; pedunculis spicâ pusillâ duplo triplove longioribus; ovariis 4, stigmatibus capitatis, ovato-angulatis, fructu ovato (in plantâ Europæâ) antrorsùm recto, dorso levi.

Potamogeton pusillus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 184. — *Cham in Linn.* 1827, *vol.* 2, *pag.* 170, *tab.* 4, *fig.* 5.

Potamogeton pusillus β vulgaris. *Koch*, *Syn.*, *pag.* 780. — *Reichb.*, *Ic. bot. cent.* 17, *tab.* 22, *fig.* 38.

Potamogeton denticulatus. *Link in Buch*, *Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 138. — *Buch*, *ibid.*, *pag.* 173.

Hab. Hanc plantam in aquario *la Mareta* dicto propè Lagunam Junio florentem legit

Bourgeæus. Circà Lagunam quoque suam legit Buchius, et ex Chamisso l. c. pag. 173 in aquæductu Adexensi Smithius.

Distrib. geogr. *P. pusillus* formis diversis indutus per totam terram obvius.

3. POTAMOGETON MONOGYNUS. Gay.

P. Caule ramosissimo, tereti, viridissimo, foliis linearibus, 1-nerviis, nervulis nullis vel 2 lateralibus evanidis stipato, acutis, omnibus submersis; pedunculis spicâ pusillâ fructiferâ interruptâ triplò longioribus; ovario 1, stigmate capitato discoideo, fructu supra basin antrorsùm dente aucto, dorso tuberculato.

Potamogeton monogynus. *Gay! ined.* anno 1832 et *in Guep. Suppl. à la Flore de Maine-et-Loire, p.* 2, ubi nomen pro synonymo habitum. — *Coss.* et *Germ. Suppl. au Cat. rais., p.* 89. — *Eorund. Fl. de Par., p.* 572.

Potamogeton tuberculatus. *Guép. l. c.* nomine mutato.

Potamogeton trichoides. *Cham. in Linnæâ* 1827, *vol.* 1, *p.* 174? — *Reichb. Ic. bot. cent.* 17, *tab.* 21? sed tum maximi momenti character μονογυναικισμὸς prætervisus.

Hab. Legimus hanc plantam in Teneriffâ sine flore et fructu, eamdemque floridam fructiferamque in ejusdem insulæ valle *del Bufadero* et foliis latioribus sub-3-nerviis in convalle *Barranco Santo* legit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Hanc plantam primus omnium in Neustriâ legit distinxitque celeb. Gayus. Extensio vera geographica nondum nota. Eam anno 1828 à convalle *Ribeiro de Fayal* ad mare P. pusillum? inscriptam nobiscum Madeiræ commorantibus communicavit cl. Lowe.

ZANNICHELLIA. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 231. — Kunth, *Enum.*, vol. 3, p. 123.

1. ZANNICHELLIA PALUSTRIS. Linn. (var. digyna).

Z. caule elongato intricatissimo; antheris 4-rarò 2-3-locularibus; fructibus 1 vel 2, longè vel breviter stipitatis, dorso denticulatis muricatisque.

Zanichellia digyna. *Gay! in Breb. Fl. norm., pag.*

Zanichellia palustris. *Willd. β. Steinh. in Ann. des Sc. nat.* 2ᵉ *sér., vol.* 9, *pag.* 95.

Hab. In aquosis Canariæ hanc plantam invenit Preauxius eamque in ejusdem insulæ ri-

vulo vallis de Tenoya floribus masculis et femineis onustam et in aquilegio propè templum Sancti Josephi propè urbem Palmarum legit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Planta hæc polymorpha aquigena hemisphæriam borealem veterem à gradu 28 ad regiones hyperboreas Laponiæ (Linnæus) percurrit et in Americâ federatâ obvia (Pursh).

Obs. Non major fides antherarum loculis quàm carpidiorum formæ in hoc genere habenda. Antheras plantæ suæ ità describit oculatissimus Gayus « anthera biformis! nunc simplex ovoideo-oblonga nunc (ex duabus connatis una) prismatico-tetragona. » (Gay Mss. 1832). Nos et 2-3-et 4-loculares in plantâ Canariensi vidimus. Hinc *Z. dentata* et *Z. palustris* Willd. et Steinh. haud distinguendæ. Planta nostra Gayanæ omninò similis fructus habet paullulùm majores et semper aut solitarios aut geminos sed species Linnæana vix sententiâ nostrâ scindenda.

CYMODOCEA. Koem.

Endlich., *Gen.*, pag. 230. — Kunth., *Enum.*, vol. 3, pag. 118.

1. CYMODOCEA WEBBIANA. A. de Juss.

C. caulibus striato-sulcatis, radicibus tomentosis; foliis tenuibus, vaginis striatis, apice 2-dentatis, dentibus crassis subobtusis, basibus cupelliformibus, sterilibus nudis; fructu puncticulato lateribus et dorso sparsim ruguloso.

Cymodocea Webbiana. *A. de Juss. Ann. des sc. nat.*, 2e *sér.*, *vol.* 2, *pag.* 355, *tab.* 17, *fig.* 16.

Hab. Legimus hanc plantam ab oceano rejectam propè Arrecifam Lancerottæ.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Descr. Caules sarmentosi, crassitie straminis triticei, striato-sulcati, ad internodia radicantes, radicibus tomentosis. Folia 2 raró 3, pedalia, a basi usque ad 1/4 vaginantia, vaginâ 1/2 vel 3/4 lin. latâ, striatâ, tenui, planâ, basi vaginis foliorum deciduorum persistentibus inter se obvolutis apice bidentatis dentibus brevibus latis subobtusis, obtecta, vaginarum tandem deciduarum basibus cupelliformibus, margine lineâ rectâ nec spirali ramum cingentem, intervallo conspicuè sulcato-striato. Fructus (in speciminibus nostris 2 fertilibus) solitarius è folii axillâ prodiens, vaginæ persistentis basi bracteatus, omninò sessilis, complanatus, dorso rotundato-ovatus, rugoso-tuberculatus, apice styli basi rostellatus, antrorsùm rectus, suprà medium dente obtuso instructus, lateribus planis, verruculis præsertim propè marginem et puncticulis elevatis longitrorsùm notatus.

2. CYMODOCEA? PREAUXIANA. Nob.

C. caulibus sarmentosis, subenerviis, ad internodia radicantibus, radiculis glabris; foliis elongatis angustis (1¼ lin. latis), crassis, subcartilagineis, tenuissimè multistriulatis, vaginis longis substriatis, apice angustè at acutè 2-dentatis, basibus cupelliformibus, superioribus lacero-fimbriatis; floribus ... fructu...

Hab. Hanc plantam littore Canariensi ejectam legit Preauxius.

Distrib. geogr. Nondum nota.

ORCHIDEÆ. Juss.[1]

ORCHIS. Linn.

Perigonium galeatum seu semigaleatum, sepalis seu omnibus conniventibus, seu lateralibus externis reflexis. Labellum anticum, calcaratum, integrum s. trilobum, s. trifidum, cum basi gynostemii connatum. Gynostemium semiteres, apiculatum, breve, ascendens. *Anthera* erecta, annata, bilocularis, loculis parallelis, longitudinaliter dehiscentibus, basi in plicam rostelli bursiformem medio apiculatam excedens. Pollinia bina, caudiculata, caudiculæ basi glanduligeræ, glandulæ in plicâ rostelli (bursiculâ). Staminodia minima. Stigma in facie columnæ excavatum. Ovarium contortum.

Herbæ utriusque orbis regionum frigidarum calidarumque incolæ cistropicæ. Radices bituberatæ, folia succulenta in vaginas caulinas bracteasque decrescentia. Inflorescentia spicata.

1. ORCHIS CANARIENSIS. Lindl.

O. spicâ densiusculâ, bracteis membranaceis cuspidatis ovariis subbrevioribus, sepalis lanceolatis acutiusculis, externis majoribus, labello oblongo trilobo, lobo medio producto truncato crenulato, medio pubescente, lobis lateralibus obtusis abbreviatis integerrimis s. crenulatis, interdum cum lobo medio omnino confluentibus, calcare conico ovario plus duplo breviore.

Orchis canariensis. *Lindl. Gen. et Sp., Orchid. Part.* 4, *pag.* 263 et sq. 1835.

Hab. Ad scopulos *los Organos* supra vallem Orotavæ detexere Webb et Berthelot! Barranco de Añavigo in rupibus humidis, secus præcipitia Arafo Teneriffæ Martio Bourgeau!

---

(1) Orchidearum Canariensium gregem ordinavit descripsitque clariss. patris clarus filius H. G. Reichenbach.

Distrib. geogr. Nonnisi in ins. Canariensibus obvia.

Descr. Planta spithamæa-pedalis, robusta. Tubera rotunda s. oblonga, integerrima. Folia 4–5 lanceolata acutiuscula, vaginantia, supremis brevibus. Spica densiuscula, 10–18 flora. Labellum sepalis externis sublongius, valde teuerum. Gynostemium Orchidis masculæ, processu rostellari brevi. Semina numerosissima, testâ urceolari, embryone sphærico, tota 0,25''' longa, 0,131''' late.

EXPLICATIO TAB. 220.

1. Planta florida. 2. Flos magnitudine auctus a fronte visus. 3. Idem, a latere visus, et quidem sepalis lateralibus externis inflexis, ut calcar conspiciatur. 4. Gynostemium a latere visum. 5. Gynostemium a fronte visum. 6. Pollinarium cum glandulâ caudiculam circumvolvente. 7. Capsula matura. 8. Semen auctum 170 diam.

2. ORCHIS LONGIBRACTEATA. Biv.

O. spicâ cylindraceâ, longâ, confertâ, multiflorâ, bracteis lanceolatis acuminatis ovariis longioribus, inferioribus flores longè excedentibus, sepalis oblongis obtusis, internis brevioribus et angustioribus, labello oblongo trilobo, maximo, labis lateralibus lanceolatis, obtusis, margine externo crenulatis, lobo a medio producto bilobulato, lobulis lanceolatis, truncatulis, abbreviatis, divergentibus, dente interdum interjecto, calcare saccato, ovario triplo breviore.

Orchis longèbracteata. *Biv. Bern. Cent. Sicil., pag.* 57, *tab.* 4. — *Bot. Reg., tab.* 357. — *Reichb. Fl. Exc., pag.* 125, *n.* 852.

Orchis Robertiana. *Lois. Fl. Gall., vol.* 2, *pag.* 266.

Orchis fragrans. *Ten. Fl. Neap. prodr., pag.* 53.

Hab. Barranco del Agua Teneriffæ. *Bourgeau.*

Distrib. geogr. In campis herbosis (Parlatore!), arenosisve collium (Schimper!) regionum Mediterranearum. In Atticâ v. Spruner! Perivogliæ Sieber! Panormi, Trapani Siciliæ. Parlatore! In Sardinia Moris! Ph. Thomas! Müller! Niceæ Barla! Circa Telonem Fauché! Roffavier! Prope Algeriam Schimper! In Teneriffâ l. d.!

Descr. Planta spithamæa-bipedalis, pulcherrima. Tubera oblonga, integerrima. Folia ovata, s. oblonga acuta, in bracteas decrescentia, magna, nitentia. Perigonii sepala externa viridia maculis sanguineis adspersa, interna viridia, labellum candidum (saltem in sp. Canar.; in aliis purpureum. Planta igitur labelli colore pariter variat atque orchis fusco Icq.)

Obs. Varietatem Siculam s. Gallicam cl. Lindleji nec labelli laciniis, nec florum magnitudine distinguere possum speciminum copiâ assiduè examinatâ.

OPHRYS. L. Siv.

Perigonium patens. Sepala externa subæqualia, interna minora, erecta, sæpe velutina. *Labellum* anticum, pendulum, integrum s. trilobum, sæpe apice appendiculatum basi læve s. bicallosum s. bicornutum, ecalcaratum. Gynostemium liberum, brevissimum, adscendens, apice sæpe mucronulatum. *Anthera* bilocularis, erecta, adnata, loculis parallelis. Glandulæ segregatæ in plicis rostelli (bursiculis) diversis, processu rostelli interjecto nullo. Staminodia obliterata. Stigma in facie gynostemii maculam glutinosam sistens.

Herbæ palæogææ, potissimùm in collibus herbidis regionum calidarum provenientes inprimis mediterraneæ, paucæ vel in Britanniâ, Sueciâ, Rossiâ septentrionali obviæ. Halitus Orchidis, spica tamen rara, flores speciosi.

OPHRYS TABANIFERA. W.

O. sepalis externis ovatis obtusis æqualibus, lateralibus divaricatis, internis lanceolatis margine revolutis, gynostemium breve æquantibus, velutinis, labello trilobo, lobo medio ovato obtuso margine reflexo basin versùs bigibboso, velutino, lobis lateralibus lanceolatis, acutiusculis, puberulis, abbreviatis, deflexis.

Ophrys tabanifera. *W. Sp. Pl., vol.* 4, *pag.* 68. — *Reichb. Pl. crit. IX*, 1169, 1170. — *Endl. gen. sp., p.* 875. — *Vis. fl. Dalm., p.* 178.

Ophrys insectifera. β. biflora. *Desf. Atl., vol.* 2, *p.* 320.

Ophrys umbilicata. *Desf. in An. Mus. Choix de plantes du Corollaire des Instit. de Tournef., tab.* 5.

Ophrys pulla. *Cyr. Ten. Fl. Neap., vol.* 2, *p.* 311, *tab.* 97.

Ophrys hiulca. *Seb. Maur. Rom. Pl. Cent.* 13, *p.* 43, *tab.* 2, *fig.* 2.

Ophrys distboma. *Biv. Bern. sic. pl. Cent.* 1, *p.* 59.

Ophrys bombyliflora. *Mutel in Ann. sc. nat. III.* 1835, *p.* 243, *tab.* 8, B., *fig.* 4.

Hab. In Canariæ convalle S. S. Virginis leg. cl. Webb. In eædem insulæ convalle imâ de Alonzo dicto Despréaux in Teneriffæ sylvâ convallis Barranco del Agua Guimar die 7 Martii 1845 Bourgeau.

Distrib. geogr. Crescit in collibus herbidis, imo in arenosis (Spruner!) regionis Mediterraneæ, inter omnes species regiones æquinoctiales proxime appetens uti monet cl.

Webb. — Athenis s. in Æginâ v. Spruner! prope Modon. Despréaux! in Lucaniæ montibus. Tenore! Gebhard! in insulâ Caprearum ad Tiberii ædes Sieber! in Sardiniâ propè Cagliari. Moris! Ph. Thomas! Müller! In Siciliâ. Parlatore! Decker! Romæ, de Rayneval! Orbitelli Etruriæ. Parlatore! Gadibus. Fauché! Prope Algesiram Andalusiæ. Willkomm! Olysip. Horn et Otter fil. — Prope Algeriam. Schimper! Roussel! Bonæ. Steinheil! Prope Mostaganem. Delastre! in Canariis l. d.! — Præthereà in Dalmatiâ ab Alschingero lecta dicitur.

Descr. Planta 3-pollicaris-spithamæa. Folia oblonga, obtusa, 5-7, caulina ovato-lanceolata acuta, spathaceo-vaginantia. Bracteæ ovatæ acutæ, cucullatæ, ovario breviores. Flores 2-5; diam. long. 6'''. Perigonii sepala flavo-viridia, labellum fuscum, violaceo pictum, lobi laterales ex sicco videntur pulchrè lilacino-violacei.

HABENARIA. W.

Perigonium subgaleatum. Sepala externa subæqualia, supremum galeatum; lateralia majora, reflexa; interna integerrima aut basi auriculata, aut 2-3-loba, aut 2-3-fida, erecta, cum supremo fornicata. Labellum anticum, integrum, s. trilobum, s. trifidum; calcar filiforme. Gynostemium semiteres, subapiculatum, liberum, erectum. Anthera erecta, semiadnata, loculi soluti, basi divergentes, liberi, in cornuum speciem producta. Pollinia incurva, retinacula gracilia, longa, glandulæ exsertæ. Staminodia glandulosa, lateribus gynostemii insidentia. Stigmata: supremum subobsoletum (maculam glutinosam sub apice rostelli semiliberi, subcucullati sistens ut videtur ex nonnullis speciminibus siccis), lateralia in processubus carnosis stigmaticis, ex lateribus internis rostelli ad latera faucis calcaris prosilientibus, nunc elongatis, nunc valde abbreviatis. Ovarium contortum.

Herbæ utriusque orbis regiones calidas tropicasque incolentes, cives Chinæ, Japoniæ, Indiæ orientalis, insularum Canariensium, Azorarum, Sierræ Leone, Abyssiniæ, capitis Horn, Madagascariæ, Mauritii, Carolinæ, Mexici, Antillarum, Brasiliæ, Peruviæ, Novæ-Hollandiæ tropicæ.

Radix bituberata. Habitus gracilis Orchidis Platantheræ, pleræque densè foliosæ, proceræ. Flores spicati, herbacei.

1. HABENARIA TRIDACTYLITES. Lindl.

H. spicâ laxiusculâ, bracteis ovario brevioribus acuminatis, sepalis externis subæqualibus, supremorum sepalis internis rectis galeato, lateralibus externis deflexis, *labello* tripartito, pendulo, laciniis filiformibus, mediâ subbreviore, calcare filiformi ovario sublongiore.

Orchis tridactylites. *Webb. in litt. ad Lindl.*

Habenaria tridactylites. *Lindl. Gen. 3 Sp. Orch.* 1835, *p.* 318. (A. Erostres, § 2. *Hemidia*).

Hab. In rupestribus graminosis Teneriffæ et Canariæ non infrequentem primi legerunt cl. Webb et Berthelot!

Distrib. geogr. Planta insulis Canariensibus propria.

Descr. Planta spithamæa, gracilis. Folia duo ovato-acutiuscula, primùm pollicaria, per anthesin multùm aucta. Spica 6-9 flora, flores erecti, vix magnitudine florum platantheræ bifoliæ; ex sicco videntur albidi, sepalis internis margine externo et labello viridibus. Pollinaria parva, caudiculæ recurvæ, glandulæ solito majores.

EXPLICATIO TAB. 221.

1. Planta florida. 2. Flos auctus. 3. Alabastrum altero sepalo externo laterali internoque reflexo, ut labellum et gynostemium appareant. 4. Gynostemium à facie visum. 5. Idem supernè visum. 6. Pollinarium. 7. Pollinarium auctum 10 diam. 8. Capsula. 9. Semen auctum 170 diam!

PERISTYLUS. Bl.

Perigonium campanulatum, sepala omnia subæqualia, labellum integrum s. trilobum, calcar brevissimum. Gynostemium rectum, brevissimum. Antheræ loculi basi disjuncti, processu rostellari interjecto nullo. Glandulæ nudæ. Staminodia elongata. Stigma transversum. Ovarium tortum.

Herbæ per omnes zonas cistropicas dissitæ. Tota inflorescentia spicata, habitus Orchidis. Totum genus ulterius explorandum, certè variorum generum cives continens.

1. PERISTYLUS CORDATUS. Lindl.

P. caule diphyllo, foliis cordatis ovatis acutis amplexicaulibus, spicâ densiflorâ subsecundâ, sepalis lanceolatis brevibus æqualibus campanulatis, labello ovario dimidio breviore, trilobo, lobo medio recurvo, calcare scrotiformi, staminodiis clavatis.

Satyrium diphyllum. *Lk. in Schrad. Distr.* 1799, *n.* 23.

Orchis cordata. *W. Sp. pl.*, *vol.* 4, *p.* 28.

Habenaria cordata. *R. Br. Prodr.*, *p.* 312. —*Spreng. syst.*, *vol.* 3, *p.* 691. —*Hook. Bot. Misc.*, *vol.* 1, *p.* 270, *tab.* 55. — *Hook. Bot. Mag.* 1832, *tab.* 164.

Herminium cordatum. *Lindl. Bot. Reg.* 1832, *tab.* 1499.

Peristylus cordatus. *Lndl. Gen. et Sp. Orch.* 1835. *p.* 298.

Hab. Ad truncos putrescentes laurorum in sylvâ las Mercedes Teneriffæ, cl. Webb et Berthelot.

Distrib. geogr. Crescit in Europâ australi occidentali et in Africâ boreali, in herbidis insularum Corsicam inter et Sardiniam Moris! in Hispaniâ (vidi in herb. Boiss. Pavon!) in Lusitaniâ. Link. in insulâ Maderâ. Lowe! (vidi in herb. De Candolle!) in Canariis l. d.! Prope Tanger Salzmann.

Descr. Planta spithamæa-pedalis (4 specimina à cl. Webb largiter sunt pedalia). Radix unituberifera. Caulis erectus. Folia bina, patentia, 5-nervia, subcarnosa, in sicco tenuissimè membranacea. Intermedium inter folia folio inferiore tertiâ parte brevius. Spica densissima, floribus subsecundis. Bracteæ lanceolatæ, acutæ, membranaceæ, ovariis breviores. Flores exigui patentes, viriduli, vix majores floribus *Herminii Monorchidis*. Gynostemium minimum, cucullatum, loculis antheræ divergentibus, stigmate minimo. Ovarium cylindricum, incurvum ex ratione floris magnum. —Flores sub vesperum odorem gratissimum spirant teste cl. Hooker.

Obs. Cl. Hooker in Bot. Mag. 3164, sepala externa basi connata depinxit; atqui in quinque speciminibus herbarii mei sepala externa libera reperi. — Tamen hæc est varietas admodum levis. Ita in Orchideis, quæ sepala externa lateralia connata habent, varietates occurrunt sepalis bilobis, bifidis, bipartitis, imo liberis.

H. G. REICHENBACH.

AMARYLLIDEÆ. R. Br.

PANCRATIUM. Linn.

Endl., *Gen.* pag. 179.

1. PANCRATIUM CANARIENSE. Ker.

P. foliis latis (ultrà poll.) linearibus, elongatis, glaucescentibus; scapo laterali, compresso, foliis subbreviore, spathâ 2-valvi, valvis lanceolatis apice attenuatis, acutis, pedunculorum longitudine, bracteolis inter pedunculos iisque brevioribus, linearibus, paleaceis, umbellâ sub-20-florâ; perigonii laciniis æqualibus, coronâ 12-dentatâ duplò majoribus, apice mucronulatis intùsque puberulis; staminibus brevibus inter dentes coronæ perigonio duplo brevioris insertis, dentibus parùm longioribus; capsulâ glabrâ fusco-lutescente.

Capsula poll. circiter 1 longa, subtriquetra membranacea, glabrescens vel subscabra, ferè ad basin loculicidè dehiscens. 3-valvis, valvis 3 lin. latis, obovato-oblongis, acutiusculis, ad nervum medium nervis 2 lateralibus stipatum, canaliculatis. Semina lin. 1 1/2 longa, lin. 1 lata, obovato-3-quetra, rugosa, aterrima, funiculis carnosis claviformibus appensa.

Pancratium canariense. *Ker. Bot. mag.*, *tab.* 174. — *Link in Buch. Beschr.*, *Ins. Can.*, *pag.* 140.

Hab. Hanc speciem, quæ regionis sylvosæ rupestria aprica amat, in campo elato *el Llano de Trebejo* mense decembre fructiferam legimus, florentem in rupestribus humidis convallis *del Agua* propè pagum *Los Silos* die 4 octobris 1845 invenit Bourgeæus. A Canariâ specimina misit Nivariensibus minora Despréaux statione non notatâ. Bulbos quoque ex eâdem insulâ (Ker. in Bot. Reg.) traxit Chr. Smith, sed locum proprium cl. Buchius in opere eximio non indicavit eamque per errorem forsan in regione priore sive Africanâ collocavit.

Distrib. geogr. Species est reverà Canariensis.

Obs. Specimina Canariensia Preauxii omnibus partibus minora, folia breviora et vix 4 lin. lata, umbellæ 6-9-floræ, capsulæ ovatæ, semipollicares. Descriptio nostra à speciminibus Nivariensibus icone Kerianâ omninò congruentibus sumpta est.

AMARYLLIS. Linn.

Endlich., *Gen.* pag. 176.

1. AMARYLLIS BELLADONNA. Linn.

A. Multiflora, perigonio infundibuliformi, tubo brevissimo, costato, laciniis undulatis, 3 anterioribus minoribus, stigmate 3-fido, seminibus globosis.

Amaryllis Belladonna. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 421.

Amaryllis Belladonna et autumnalis. *Dryand. in Bot. mag.*, *tab.* 733, — *Lowe, Obs. in Hook Journ. of Bot.*, *vol.* 1, *pag.* 29.

Belladonna purpurascens. *Sweet.*, *Hort. Brit.*, *pag.* 506.

Hab. Ad muros vinearum insulæ Teneriffæ vulgatissima.

Distrib. geogr. Planta est, ut videtur, ab origine austro-africana in Maderâ et in insulis Canariensibus nunc civis metœca.

AGAVEÆ. Endlich.

AGAVE. Linn.

Endlich., *Gen.* pag. 181.

1. AGAVE AMERICANA. Linn.

A perigonio infundibuliformi, limbi laciniis erectis.

Aloe Americana. florida. *Ald. Hort. rom.*, *pag.* 94.

Aloe America. *Clus. Hisp.*, *pag.* 443. Fol. sine flor. — *Durant. Herb. nuov.*, *pag.* 18.

Aloe folio mucronato. *Lob. Hist.*, *pag.* 202, cum ic. Clus.

Aloe Americana. *Cam. epit.*, *pag.* 451, cum ic. Clus.

Aloës de l'Amérique. *Pom.*, *Hist. des drogues*, *pag.* 297, *fig. dext.*

Agave americana. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 461. — *Lamck. ill. tab.* 235, *fig.* 1-*DC. Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 235. — *Kunth. syn. pl. æq.*, *vol.* 1, *pag.* 300. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 4, *pag.* 154. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 2, *p.* 415. *Th.* — *Nees ab Es. Gen. Agave figg.* 1-7. — *Vis. Fl. dalm.*, *vol.* 1, *p.* 124. — *Schnizl. Ic. fam. nat.*, *tab.* 64.

Hab. Planta hæc utilis per omnes insulas Canarienses olim invecta nunc veré spontanea est. In Teneriffâ usque ad montem *Mesa de Mota* et in Canariâ in valle *La Vega de San Mateo* ad alt. 400 circiter hexapodun pervenit.

Distrib. geogr. Stirps est indigena Americæ totius inter tropica protensæ ubi a mari ex celeb. Humboldt usque ad alt. 1600 hexap. evehitur. Ab Hispanis in orbem veterem illata oras maritimas regionis maris Mediterranei cum Opuntiâ occupavit, colles et montes tantum demissiores scandit in Siciliâ! in Africâ! et in Hispaniâ! ubi ex cl. Boissier ad alt. 250 hexap. pervenit.

IRIDEÆ. Juss.

TRICHONEMA. Ker.

Endlich., *Gen. pag.* 169. — Th. Nees, ab Es. *Irid.*

1. TRICHONEMA GRANDISCAPUM. Nob.

T. foliis elongatis linearibus scapum longè exsertum excedentibus; floribus 1-3, folii summi vaginâ involucratis, spathis angustis lanceolatis, antheris filamento longioribus stylo brevioribus; seminibus globosis, levibus.

Trichonema Bulbocodium. *Nob. in Bourg. exsicc. N.* 28, non Ker.

Hab. Vulgaris est hæc planta in insulæ Teneriffæ graminosis elatioribus circà oppidum Lagunense. In sylvulà S. Dionysii specimina procera legit Bourgeau, proceriora à Riedleo lecta vidi in herbario Fontanesiano.

Distrib. geogr. Species est Canariensis *T. Bulbocodio* regionis maris Mediterranei aff. sed scapo elongato notabilis et ab omnibus seminibus exactè globosis levibusque diversa.

Descr. Bulbus ovi merulæ aut turdi magnitudine, levi, castaneâ. Folia pedalia, vel 2-pedalia, basi in vaginas scapum amplectentes dilatata, suprà angusta linearia, plana, subcoriacea, 1-nervia, glaberrima, apice acutiuscula. Scapus semper exsertus nunc sexpollicaris, nunc pedalis, imo quandoque in umbrosis sesquipedalis, supernè nudus subtetraquater, apice folio summo (vel foliis 2 superioribus), basi in vaginam lanceolato-ovatam flores 1-3 foventem expanso, laminâ pedunculos longè excedente involucratus. Spathæ oppositæ, alterà alteram involvente ovariumque amplectente, lanceolato-acuminatæ: exterior 9 lin. longa, 1 1/2 lin. lata viridis striata, interior paullulùm brevior latiorque hyalina rubro-punctulata. Perigonium infundibuliforme, 10 lin. longum, fundo croceo, medio cœruleo, à medio ad apicem lacteo, vel toto lacteo, laciniis 3 exterioribus subcoloratis; laciniæ 7 lin. longæ lanceolatæ sub-3-nerviæ vel sub-5-nerviæ, venis à nervo medio ascendentibus et à latere exteriore nervorum lateralium marginem petentibus, tubus 3 lin. longus angustissimè infundibuliformis. Stamina laciniis perigonii exterioribus opposita, 3 1/2 lin. longa, tubo ad altitudinem lin. 1 inserta, filamenta 1 1/2 lin. longa, basi levissimè puberula, antheræ lineares apice obtusæ vel leviter emarginatæ, 2 lin. longæ. Stylus filiformis, 7 lin. longus. Stigma 3-partitum, laciniis 2-partitis. Ovarium obovato-oblongum, subtrigonum, 3-loculare, ovulis plurimis loculorum angulo centrali affixis, superioribus ascendentibus, inferioribus pendulis. Capsula tenuis hyalino-membranacea, 3-valvis, sæpe colorata, ad semina toru-

losa, ultrà medium loculicidè dehiscens, tubo ad basin indehiscente. Semina plurima, globosa, levia, castanea vel subfusca. Pendula vel horizontalia, raphe tenui solubili ab hilo ad chalazam magnam rotundam protensâ. Embryo cylindraceus, perispermo corneo subdimidio brevior, radiculâ ad hilum sitâ cotyledone quoad chalazam obliquè conversâ.

EXPLICATIO TAB. 185.

1. Scapi floridi 3-flori pars superior. 2. Planta integra scapo 2-floro. 3. Planta scapo 1-floro. 4. Perigonium apertum ut appareant staminum insertio et tubi longitudo estimetur. 5. Stamen prout figuræ reliquæ quæ sequuntur auctum. Stylus cum stigmatibus polline globoso conspersis. 7. Ovarium longitrorsum sectùm ut appareant ovula nunc horizontalia nunc pendula. 8. Ovarium ætate provectius transversim sectum ut appareant ovula jam fecunda, altero ad dexterum latus abortiente. 9. Ovulum, *a* hilum, *b* raphe, *c* chalaza. 10. Capsula dehiscens spathâ arte amotâ. 11. Idem valvâ abscissâ ut appareant semina matura atque abortiva pendula. 12. Semen, *a* hilum, *b* raphe, *c* chalaza. 13. Idem medio sectum, *a* hilum, *b* embryo, *c* chalaza, *d* perispermum.

GLADIOLUS. Linn.

Endl., *Gen.* pag. 168. — Th. Nees, *ab Es. Gen. germ. Irid.*

1. GLADIOLUS SEGETUM. Gawl.

G. bulbi tunicæ nervis validis supernè reticulatis; foliorum nervis plurimis prominentibus; perigonii laciniâ supremâ lanceolatâ à lateralibus oblongo-lanceolatis amotâ, subascendente; capsulâ ovato-rotundatâ seminibus globoso-pyriformibus.

Gladiolus segetum *Gawl. (posteà Ker.), Bot. mag.*, *tab.* 719. — *Reichb. Ic.*, *tab.* 600. — *Parl.*, *Flor. pan.*, *vol.* 1, *p.* 42. — *Bor.*, *Fl. du centre de la France*, *vol.* 2, *p.* 462. — *Hohenack.*, *Enum. pl. prov. Tal.*, *p.* 22. — *Vis.*, *Fl. Dalm.*, *vol.* 1, *p.* 122, excl. syn. Sibth et Smith. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 36. — *Koch*, *Syn.*, *vol.* 2, *p.* 807. — *Boiss.*, *Voy. bot. d'Esp.*, *vol.* 2, *p.* 601, excl. syn. Sibth. — *Griseb. spic. fl. rum.*, *vol.* 2, *p.* 371.

Gladiolus communis. *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 35, ex seminis descriptione.

Gladiolus caucasicus. *Herbert! in Bot. Reg. misc.*, 1842, *p.* 65, *n.* 82, ex speciminibus authenticis hort. Luxemb. reverendissimo decano Mancuniensi sub nomine *G. segetum* à celeb. Gayo missis.

Ajillo Canariensium.

Hab. Valdè vulgaris est hæc species in ins. Can. nec aliam vidimus.

Distrib. geogr. Perfertur hæc species ex ins. Can. per Madeiram in Hispaniam (*Bois-*

sier) et per Galliam meridionalem usque in Delphinatum (*Bourgeau !*). In Galliâ occidentali usque ad grad. bor. 46 (*Boreau*) procurrit. A Mauritaniâ (*Desf.*, *Boissier*) et Siciliâ (*Parlatore*), Thraciâ (*Grisebach*) Iberiam et 42 lat. bor. gradum attingit (*Hohenacker !* sine fructu, et *Gay !* qui rhizomata hujus speciei bulbis *Croci Adami* commixta à Cyri ripis accepit non longè à Zalizzâ lecta ubi nunc urbs recentior Tephlis).

IRIS. Linn.

Endlich., *Gen.* pag. 166.

* Perigonii laciniis exterioribus barbatis.

1. IRIS FLORENTINA. Linn.

I. caule foliis longiore, sub-2-floro, floris tubo spatham apice scariosam haud excedente, perigonii laciniis interioribus ovatis, oblongo-lanceolatis, erectis, undulato-crenulatis.

Iris alba Florentina. *C. Bauh. Theatr.*, *p.* 577.

Iris florentina. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 55. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 39. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 36. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 5, *p.* 328. — *Bot. mag.*, *tab.* 671. — *Redout. Liliac.*, *tab.* 23. — *Turp.*, *Fl. méd.*, *tab.* 204. — *Parl.*, *Fl. Pan.*, *vol.* 1, *p.* 46. — *Bert.*, *Fl. it.*, *vol* 1, *p.* 231. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *p.* 37. — *Griseb.*, *Spic. Fl. rum.*, *vol.* 2, *p.* 370.

Ἴρεος ἄσπρος. *Pieri della Corcirese Flor.*, *p.* 8.

Hab. In insulâ Canariâ hanc plantam legit Preauxius et in eadem insulæ convalle S. S. Virginis (exsicc., n. 1000) et copiosam in valle *la Vega de San. Matheo* aprile floridam Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species est regionis maris Mediterranei cujus limites haud prætergreditur. In Africâ (*Desfontaines*), in Græciâ (*Sibthorp*, *Bory*), in Corcyrâ (*Pieri*), in Siciliâ (*Gussone*, *Parlatore*), in Italiâ usque in Liguriam (*Bertoloni*). In Galliâ circâ Telonem et circâ Grassam (*D. C.*).

2. IRIS GERMANICA. Linn.

I. caule foliis longiore, submultifloro, floris tubo spatham ultrà medium scariosam vix excedente; perigonii laciniis interioribus erectis, rotundatis; seminibus angulatis, testâ chartaceâ, rugosâ.

Ἶρις ἀρίστη ἡ ἐν Ἰλλυριοῖς *Theophr.*, *lib.* 9, *cap.* 7, *ad calcem.*

Ἶρις βελτίων ἡ Ἰλλυρικὴ καὶ Μακεδονικὴ *Diosc.*, *lib.* 1, *cap.* 1.

Iris germanica. *Fuchs., Hist., p.* 317.

Iris domestica. *Matth. (ed.* Valgr., 1565), *p.* 16.

Iris germanica. *Linn., Sp. pl., p.* 55. — *Blackw., Herb., tab.* 69. — *Desf., Fl. atl., p.* 36. — *Sibth., Fl. græc., tab.* 40. — *Bull., Herb., tab.* 141. — *Redout., Liliac., tab.* 309. — *DC., Fl. fr., vol.* 3, *p.* 236. — *Gawl. (posteà Ker.) in Bot. mag., tab.* 670. — *Turp., Fl. méd., tab.* 203. — *Bertol., Fl. it., vol.* 1, *pag.* 232. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *pag.* 37. — *Vis., Fl. dalm., vol.* 1, *p.* 116. — *Griseb., Spic. Fl. Rum., vol.* 2, *p.* 369.

Iris florentina. *Sav. mat. med. tosc., p.* 40, *tab.* 45, non Linn.

Ἴρεος γαλάζιος *Pieri della Coreir. Flor., p.* 9.

3. IRIS PALLIDA. Lamck.

I. caule foliis dimidio longiore, multifloro; floris tubo spatham latè ovatam totam scariosam excedente, perigonii laciniis interioribus erectis, obovato-rotundatis.

Iris pallida. *Lamck., Encycl., vol.* 3, *p.* 294. — *Gawl. (posteà Ker.) in Bot. mag., tab.* 685. — *Redout., Liliac., tab.* 366. — *Bertol., Fl. it., vol.* 1, *p.* 234. — *Koch, Syn., ed.* 2, *p.* 807.

Iris odoratissima. *Jacq., Hort. Schænbr., vol.* 1, *tab.* 9.

Hab. Non infrequens est hæc species in rupestribus siccis insulæ Palmæ ubi civis esse indigena videtur. Specimina legimus ad Montem *Buena Vista* et in loco alio non notato. Alia inter saxa arentia torrentis lapidei ignigenæ vallis Sancti Jacobi ins. Teneriffæ certe sylvestria jam defflorata sed per spathas latissimas membranaceas cognoscibiliacarpsimus.

Distrib. geogr. Planta est cujus expansio geographica nondum ritè innotuit. In Istriâ (*Koch.*). In collibus Pisanis (Savi secundùm Bertoloni).

Perigonii laciniis exterioribus imberbibus.

4. IRIS FŒTIDISSIMA. Linn.

I. foliis ensiformibus, planis fœtidis caule multifloro sublongioribus; spathâ margine scariosâ, floris tubo brevissimo, perigonii laciniis interioribus oblongo-lanceolatis longè unguiculatis unguiculo canaliculato; seminibus globosis, testâ carnosâ.

Ξύρις. *Diosc., lib.* 4, *cap.* 21.

Spathula fœtida. *Fuchs, Hist., p.* 794. — *Dod., Hist. des plant., trad. par Ch. de l'Escluse, p.* 145. — *Lob., Hist., p.* 37... *Matth. (ed.* Valgr., 1565), *p.* 991. — *Cam., Epit., p.* 733.

Spathula fœtida. *Tabern, Kræuterb., vol.* 2; *p.* 362. — *Dod. Pempt., p.* 247, *figg. Lobelii.*

Iris fœtidissima. *Linn., Sp. pl., p.* 57. — *Engl. bot., tab.* 596. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 38. — *Redout., Liliac., tab.* 351. — *DC., Fl. fr., vol.* 3, *p.* 238. — *Turp., Fl. méd., tab.* 205. — *Bertol., Fl. it., vol.* 1, *p.* 238. — *Parl., Fl. panorm., vol.* 1, *p.* 49. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 38.

Hab. Legimus hanc plantam in rupestribus vallis Tagananæ eodem loco quo eam legit

cl. Buchius. In ins. Palmæ convalle de *Buena Vista* angusto fructiferam legit Bourgeæus (exsicc. n. 1008) taque in convalle *de los Sauces* copiosam sub Oreodaphne crescentem.

Distrib. geogr. Species est maris Mediterranei oræ utriusque quæ in Europâ occidentali ad Lutetiam pervenit (*Cosson et Germain*) et in Britanniâ ad gradum usque 55 long. bor. scandit (*Watson*). Omni Germaniâ exulat, circâ Byzantium in oriente ex Sibthorpio et in Iberiâ et Tauride ex Marschall de Bieberstein occurrit.

DIOSCORIDEÆ. R. Br.

TAMUS. Linn.

Endl., *Gen.* pag. 158. — Th. Nees, *ab Es. Gen. germ. Fam. sarmentaceæ Trib. Taminæ.*

1. TAMUS EDULIS. Lowe.

T. rhizomate amplo, foliis ovato-cordatis et sagittato-cordatis, apice attenuatis; floribus masculis racemoso-axillaribus vel paniculatis, staminibus perigonio 3-plò brevioribus, femineis spicatis axillaribus; baccâ cartilagineo-carnosâ, obsoletè 3-quetrâ, ovato-mammiformi, inflorescentiæ persistentis cicatrice umbilicatâ.

Tamus communis. *Link. in Buch., Beschr. Can. Ins., p.* 140, non Linn.

Tamus edulis. *Lowe, Prim. Fl. mad., p.* 12.

Dioscorea canariensis. *Nob. in Bourgeau exsicc., n.* 1016.

Norsa Canariensium et *Salsaparilla sin espinas.*

Hab. Non infrequens est hæc planta in rupestribus convallium infrà regionem sylvarum in Canariâ Teneriffâ et Palmâ. Specimina nostra legimus in convalle speluncarum nigrarum ins. Teneriffæ prope pagum *Los Silos* et in Palmæ convallibus circà urbem. Propè Sanctam Crucem Teneriffæ eam legit Riedlé et ibidem in convalle sanctâ cl. Car. Lemann, in monte Ladera de Guimar et in convallibus proximis Bourgeau : specimina quoque à Canariâ misit Despréaux.

Distrib. geogr. Hanc plantam ex indiciis à villicis cl. atque amicissimo Loweo datis Junio 1828 circà oppidulum et portum Muniz ins. Maderæ quæritantibus inter dumeta ad agrorum margines germinantem monstrârunt, nondum enim effloruerat, posteà florentem habuimus, et fructus ex eâdem statione maturos a cl. Car. Lemann accepimus.

Descr. Rhizoma amplum, tuberosum, informe, post lentam coctionem edule, sed egenis tantùm in usu. Rami annotini, debiles, graciles, valdè volubiles, glabri, dilutè virentes. Folia alterna vel superiora opposita, tenuia, lætè viridia, glaberrima, sub-9-nervia ovato-vel rotundato-cordata, lobis oblon-

gis, rotundatis, apice attenuatis, apiculatis, margine undulato-crenulatis, petiolis nervosis. Supernè canaliculatis. Flores *masculi* ex axillis foliorum racemosi, racemis simplicibus vel compositis, vel (foliis in bracteas ad apicem ramorum abeuntibus) latè racemoso-paniculati, rachi sub-4-angulo, ad angulos sæpe scabrello, viridi. Pedicelli filiformes, flore multo longiores, solitarii dichotomi vel racemulosi, breviter utrinque alati, subscabrelli, colorati, bracteolà parva lineari-lanceolatà vel lineari apice lanceolatà scariosà subtensi. Perigonium rotatum, corollinum, atropurpureum, tubo longitudinis totius tertiam ferè partem æquans, laciniis lanceolatis, acutis 1-nerviis. Stamina 6, perigonii tubi medio inserta, tubi longitudine. Antheræ præfloratione introrsæ, demùm horizontales vel subreversæ, ad latera longitrorsùm dehiscentes, lamellam emarginatam brevissimam (stylum abortivum) cingentia. Pollen elongato-ovatùm utrinque obtusum, humectatum globoso-ovatum. Flores *feminei* in racemos simplices axillares folio breviores, digesti, rachi ancipiti subalatà, sulcatà, medio bracteæ lanceolato-subulatæ (pedicello cum bracteà connato), sessiles, solitarii sub ovario bracteolati, vel rariùs bini flore altero è bracteolæ axi prodeunte. Ovarium cum perigonii tubo oblongo sub-3-quetro 6-sulcato laciniis 6 liberis ovato-lanceolatis 1-nerviis basi intus papillis 6 (staminum rudimentis) stipatis coronato connatum, 3-loculare (rarò 4-loculare) loculis 2-ovulatis. Ovula superposita angulo loculi interiori affixa, pendula, subsessilia, raphe latà carnosà, diaphanà ab hilo ad chalazam deorsùm spectantem procurrente. Stylus brevis crassus. Stigmata 3, ovato-oblonga, medio sulcata, apice obtusa, demùm emarginata. Bacca subtriquetro-ovata, glaberrima, ochraceo-rubricata, carnoso-cartilaginea, dissepimentis medio solutis semi-1-locularis, demùm sicca, cartilaginea, indehiscens. Semina in quoque loculo 1-2 ad dissepimentorum angulos solutos pendula, globosa, suprà hilum depressa, minutissimè puncticulato-reticulata, fusca, raphe tenuissimà ab hilo ad chalazam inconspicuam percursa, testà tenui cum perispermo cartilagineo carnoso sordidè albo à medio radiante connatà. Embryo clavato-pyriformis, ferè axillaris, extremitate radiculari hilum attingens.

EXPLICATIO TAB. 223.

1. Ramus floribus masculis instructus mag. nat. cæteræ figuræ auctæ. 2. Flos masculus. 3. Florum femineorum racemus. 4. Flos femineus seorsùm depictus bracteà et bracteolà suffultus, perigonii laciniis anterioribus detractis ut appareant stamina abortiva et stigmata. 5. Ovarium transitrorsùm sectum. 6. Stigmata juniora ex alabastro excerpta. 7. Ovulum innuptum placentæ fragmento adhærens. 8. Baccarum racemus. 9. Bacca non ex toto matura. 10. Bacca longitrorsùm secta jam diù fecunda ovulis in semina ferè conversis. 11. Bacca matura transitrorsum secta. 12. Semen sursùm visum, *a* chalaza, *b* raphe. 13. Semen infrà visum, *a* hilum, *b* raphe. 14. Idem medio sectum *a* testa, *b* perispermum, *c* chalaza, *d* hilum, *e* embryo. 15. Embryo excerptus, multotiès auctus.

SMILACEÆ. R. Br.

DANAE. Med.

Bot. Beobacht., 1782, pag 186. — *Philosoph. Bot.*, vol. 2, pag. 36.

Flores diœci vel hermaphroditi. Perigonium 6-partitum, laciniis basi vel usque ad medium coalitis, 3 exterioribus majoribus in præfloratione imbricatis interiores minores tegentibus. Stamina 6, in cylindrum apici tubi perigonii insertum supernè constrictum atque ovarium, in floribus sterilibus effetum inclusum, in fertilibus stigmata exserta torquis modo fimbriati circum volventem. Antheræ sessiles elongato-ovatæ vel ovatæ, florum femineorum sæpe steriles, liberæ, longitrorsùm dehiscentes. Ovarium 3-loculare, loculis 2-ovulatis. Ovula collateralia, loculi angulo interno medio affixa, raphe crassâ ad chalazam superiorem procurrente, exostomio basali. Stylus columellaris. Stigmata 3, crassiuscula, revoluta, plumosa. Bacca carnosa, globosa, abortu sæpe 1-sperma. Semen globoso-angulatum, albidum, apice chalazâ magnâ, coloratâ, hilo confusâ, propè basin micropyle mamillari notatum, testâ tenui cum perispermo coalitâ. Embryo clavato-fusiformis, hilo remotus, antitropus, extremitate radiculari micropyle proximâ.

Fruticuli sempervirentes, sarmentosi, scandentes regionis præcipuè Macaronesiacæ cives, foliis squamæformibus, ramulis foliaceis. Flores in marginibus, vel utrinque ad latera ramulorum foliiformium

glomerati vel ad apicem ramorum in paniculos breves extrà-axillares ramulis foliiformibus sterilibus oppositos digesti.

Subgenus I. *SALMACIS* (1).

Flores margine vel medio ramuli foliiformis prodeuntes, diœci, masculi ovario effeto feminei staminibus effetis vel parcè polliniferis præditi. Perigonii laciniæ basi tantùm coalitæ.

Obs. Genus Danae anno 1782 à novatore ingenioso F.-C. Medico præeunte Dioscoride, cui nomen est alterum Lauri suæ alexandrinæ, ante Danaam aut Danæam Danae Italo celebri dicatam et ante Danaidiam comm. conditùm fuit et divulgatum, nec ergò Danaidæ Danai scilicit filiæ cum celeb. Linkio (*Handb. vol.* 1, *pag.* 274) transferenda est corona botanica. Admissâ *Danae* pro specie archetypâ subgenus alterum ditioni nostræ alienam cudendum.

ACRISIA.

Flores paniculati, hermaphroditi. Perigonii laciniæ ultrà medium coalitæ. — Species unica Ruscus racemosus Linn. Danae Laurus Med. (Monadelph. pag. 72-Danae racemosa Mœnch, meth. pag. 170).

Alterum quoque à *Rusco* excerpendum genus *Ruscus* olim *reticulatus* Thunb. Fruticulus est androgynus vel diœcus, non illætum belluis durum tamen pastum in Africæ Australis saltibus præbens, cui nomen imposuimus Hylonomes nymphæ :

. . . . . . quâ nulla nitentior inter
Semiferos altis habitavit femina sylvis : (Ov. *Met.*, 12, 405.)

quæque mortuo Cyllaro marito Centaurorum pulcherrimo superstes vivere noluit.

HYLONOME. Nob.

Flores diœci. Perigonium *floris masculi* 10-partitum tubo intùs glanduloso, laciniis 5 exterioribus majoribus, sessilibus, glandulis 3 stipitatis versùs basin auctis, 5 interioribus minoribus, stipitatis, eglandulosis. Stamina 5, distincta, filamentis apice liberis, mox in cylindrum gracilem cum ovarii effeti stipite tenui arctè coalitum, antheris ovatis, dorso affixis. Stylus tenuis, longitudine staminum. Stigma capitatum, discoideo-3-quetrum. Perigonium *floris feminei* masculo simile, tubo latiore eglanduloso, laciniis majoribus 2-glandulosis. Ovarium ... Capsula stipitis gracilis apici impositam, chartacea, 3-locularis, loculis ante maturitatem dorso deperiente dehiscentibus. Semen in quoque loculo 1, immaturum nudum, subdiù maturatum. — Sp. unica, *H. reticulata*.

1. DANAE ANDROGYNA. Nob.

D. caule scandente, ramis teretiusculis squamis lanceolatis acutis, ramulis foliaceis lanceolatis vel ovato-lanceolatis, basi attenuatis vel subcordatis; floribus fasciculatis, fasciculis in crenulis brevibus ad margines ramulorum dispositis, pedunculis gracilibus brevibus.

---

(1) Salmaci nymphæ dicatum cui, si poetis credendum :

« . . . . forma duplex nec femina dici.
Nec puer ut possit. » (Ov., *Met.*, 1, 373.)

ut nympha itá quoque frutex noster androgynus :

« Concretus sexu sed non perfectus eodem. » (Auson.)

Laurus alexandrina *Palmensis* baccis è crenis foliorum prodeuntibus. *Pet. mus.*, *cent.* 2 *et* 3, *p.* 26, *n.* 558.

Laurotaxa epiphyllocarpos, crenatis foliis, maxima, è singulis foliorum crenis baccifera. *Ex. Insulâ Palmâ;* nuper allata est. *Pluk. Mant.*, *p.* 114.

Ruscus androgynus à foliorum crenis florifer et baccifer. *Dill. Hort. Elth.*, *tab.* 250.

Ruscus foliis margine floriferis. *Hermophroditus*, *Linn.*, *Hort. clif.*, *p.* 466, *fig.* 322.

Ruscus androgynus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1474. — *Hort. Kew.*, *vol.* 3, *p.* 419. — *Lamk. Encycl.*, *vol.* 2, *p.* 527. — *Link. in Buch.*, *Phys. Beschr.*, *p.* 140, *Buch.*, *ibid.*, *p.* 179. — *Hook.*, *Bot. mag.*, *tab.* 3029.

Ruscus androgynus α foliis subcordato-acuminatis floribus subsessilibus in capitulum multiflorum congestis. *Sims.*, *Bot. mag.*, *fol.* 1898.

Gilberbera et *Gibalbera* Nivariensum necnon *Alicacan* Palmensium.

Hab. Non infrequens est hæc planta in sylvis altioribus et in convallibus dumosis insularum Teneriffæ et Palmæ, ubi eam propè *La Galga* legimus. Specimina florifera in convalle speluncarum nigrarum Teneriffæ in regione ipsâ Cistorum die 27 aprilis 1845 legit cl. Bourgeaus (exsicc. n° 74). Propè Tagananam usque in loca excelsiora evectam vidit cl. de Buch. Planta est imprimis coronaria.

Distrib. geogr. Accola quoque est ins. Maderæ ex catalogo cl. Buch à celeb. R. Brownio suppeditato Phys. Beschr., pag. 191, et Lowe in Hook. Bot. mag. l. c.

Obs. Huc iconem Simsianam c. l. referre noluimus cum crenas in nostrâ nunquam unifloras vidimus.

EXPLICATIO TAB. A 224.

1. Danaes androgynæ ramulus foliaceus flores masculos gerens. 2. Ramulus flores femineos, et 3 ramulus magis cordatus alabastra feminea gerens, omnes magnitudine naturale, reliquæ figuræ auctæ. 4. Squama stipalacea quæ ramulos foliaceos suffulcit. 5. Pedunculi pars inferior cum squamis bractealibus. 6. Flos masculus. 7. Idem dimidiatus ut appareat pistillum abortivum. 8. Flos femineus supernè visus. 9. Semen, *a* chalaza, *b* micropyle. 10. Idem longitrorsùm sectum *a* testa, *b* perispermum, *c* chalaza, *d* micropyle, *e* embryo. 11. Chalaza magis aucta ex alto visa. 12. Embryo.

1. DANAE GAYAE. Nob. (1).

D. caule scandente, ramis tetragonis, squamis ovatis obtusiusculis, ramulis foliaceis lan-

(1) Speciem formosam nomine nuncupatam ac gratæ memoriæ consecratam voluimus Rosaliæ Gayæ optimæ et cultissimæ feminæ, Gayi botanici illustris conjugis, operi nostro lepidas quæ depinxit tabellas. Amicæ dilectæ ante diem abreptæ extremam hanc tumulo recenti meritamque imponimus coronam.

ceolatis, basi attenuatis; floribus conspicuis fasciculatis, fasciculis in medio ramulorum aut in crenulis vel divisuris ad margines dispositis, pedunculis crassiusculis elongatis.

HAB. Hanc speciem ex insulâ Canariâ primus misit Preauxius ibidemque iterùm à cl. Bourgeæo in ipso oreodaphnone sylvæ olim ingentis Doramæ Martio florida lecta fuit.

DISTR. GEOGR. Species est verissimè Canariensis.

OBS. Plantam nostram in hortis Europæ olim cultam certum est, specimen enim hortense in herbario Lessertiano extare adverti, valde autem dubitabile est, in Teneriffâ provenire. Nicolaus enim villicus Guimariensis herbarum gnarus, quem sibi in floralis belli adjutorium adjunxit et in Canariam secum transvexit Bourgeæus, cùm in eam primus incidit « Eja ! » inquit « *gibalberam* habemus cui medio etiam folio innascuntur flores ! » Genus agnovit, commovit speciei diversitas.

EXPLICATIO TAB. 224 B.

1. Danaes Gayae ramus ramulos foliaceos gerens floribus masculis instructos. 2. Ramus cui ramuli foliacei juniores floribus femineis onerati, ambo mag. nat., figuræ reliquæ auctæ. 3. Squama stipulacea. 4. Flos masculus. 5. Staminum coronula excerpta, medio fissa et arte explanata. 6. Anthera è phalange cum filamentorum coadunatorum cupellæ laminâ excisâ. 7. Eadem introrsùm visa laminâ allevatâ ut conspiciatur insertio dorsalis. 8. Flos femineus. 9. Pistillum. 10. Ovarium transitrorsùm sectum ut appareant ovula juxtim posita. 11. Idem longitrorsùm sectum. 12. Ovulum, *a* funiculus, *b* chalaza, *c* exostomium.

SMILAX. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 155. — TH. NEES, ab ES. *Gen. germ. Fam. sarmentaceæ Trib. Smilacinæ.*

1. SMILAX MAURITANICA. POIR.

S. caulibus altè scandentibus, sparsim aculeatis vel inermibus; foliis latè ovatis, basi subcordatis vel truncatis, 5-10-nerviis margine inermibus vel breviter aculeatis, concoloribus; ovario sæpè sub-4-loculari loculo quarto vacuo, stylis subnullis, stigmatibus elongatis apice vix latioribus; baccis magnis rubris 1-3-spermis; seminibus ovato-orbicularibus, latere compressis, luteo-badiis, tenuissimè rugosis, hilo magno.

Smilax aspera seu spinosa latifolia, retusa folia periperia Leni cup. hort. cath., p. 202.

Smilax aspera seu spinosa, latifolia subrotunda *Bonanni, Ic., tab.* 61, ramus fructifer.

Smilax mauritanica. *Poir., Voy., vol.* 2, *p.* 263. — *Desf., Fl. atl., vol.* 2, *p.* 367. — *Guss, Fl. sic. syn., vol.* 2, *p.* 629. — *Boiss. Voy. bot. d'Esp., vol.* 2, *p.* 609. — *Kelaart, Flor. calp., p.* 161.

Smilax pendulina. *Lowe! Prim. Flor. mad., p.* 12.

Salsaparilla Nivariensium, *cerrajuda* Palmensum.

Hab. Communis est hæc species in sylvis et dumetis ins. Canariensium.

Distrib. geogr. Stirps est regionum calidiorum mari Mediterraneo conterminarum. In Hispaniâ et Lusitaniâ circà Gades! in ruderibus Italiæ! in Cynthiæ monte! (*Cintra*) ad Malacam (*Boissier*), ad Calpen montem (*Kelaart*). In Siciliâ (*Gussone*), in Syriâ propè Tripolim (*Labillardière*), in monte Libano (*Bové*) observata.

Obs. Nulla *S. asperæ* Linn. veræ specimina in ins. Canariensibus legimus quâcum forsan planta nostra non confundenda est.

2. SMILAX CANARIENSIS. Willd.

S. ramis præter inferiores inermibus glabris; foliis latis ovatis 3-5-nerviis, petiolis canaliculatis; floribus umbellatis, fructu nigro.

Smilax Canariensis. *Willd., Sp. pl., vol.* 4, *p.* 784. — *Poir., Suppl., vol.* 5, *p.* 26.

Smilax rubra. *Link in Buch. Beschr. Can. Ins., p.* 140 et *Buch ibid. p.* 179?

Salsaparilla Canariensium.

Hab. Legimus hanc plantam non longè ab oppido Orotavensi in viâ quæ conducit ad scopulos *los Organos* dictos eodem forsan loco quo eam vidit celeb. Buchius. A valle Tagananæ et à convalle *Barranco del Agua* propè *Los Silos* specimina misit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Descr. Frutex sarmentosus arbores altè latèque scandens. Rami graciles, inferioribus quandoque spinosis, reliquis inermibus, teretibus striatis, pallidè virentibus, levissimis vel obsoletè scabrellis. Folia latè ovata vel lanceolato-ovata glaberrima coriacea, pallentia, 3-5-nervia, basi rotundata, apice attenuata, mucronata, 3-5 poll. longa, 1-3 poll. lata, petiolis 5-9 lin. longis, latis, ad medium membranâ auctis, profundè canaliculatis, semiamplexicaulibus, extùs sulcato-striatis, supernè canaliculatis, medio cirrhiferis cirrhis suprà basin articulatis, teretibus, levissimis vel subscabrellis. Flores umbellati umbellis pedicellatis, pedunculo communi petiolo duplò longioribus subtetragono striato gracili, apice globoso-incrassato. Bracteæ latè ovatæ, apice attenuatæ acutæ. Pedicelli subæquilongi acutè 4-goni glaberrimi, basi orbiculatè incrassati. Perigonium floris feminei luteo-virens, laciniis basi lanceolato-ovatis supernè oblongis, apice incrassato-obtusis, 1-nerviis, exterioribus latioribus imbricatis interiora in præfloratione foventibus, apice connatis. Stamina sterilia ovario breviora, filiformia, apice subulata. Ovarium ovatum sessile, 3-costatum, obtusum, purpurascens, 3-loculare, loculis 1-ovulatis. Ovula ab apice loculi pendula. Styli subnulli. Stigmata 3 filiformia, ovario subduplò breviora, in præfloratione erecta, marginibus interioribus inter se cohærentia, intùs canaliculata papillifera, apice obtusa subincrassata. Fructus globosus niger, ex specimine herb. Broussonetiani.

EXPLICATIO. TAB. 225.

1. Ramus junior à basi fruticis, spinosus. 2. Ramus cum floribus femineis. 3. Folium vegetum dimidiatum, omnia mag. nat., sequentia aucta. 4. Umbella cum flore femineo

cæteris decerptis. 5. Alabastrum. 6. Idem arte apertum ut stamina obortiva et stylorum præfloratio conspiciatur. 7. Ovarium fetum stylorum cicatricibus coronatum. 8. Idem transitrorsùm sectum. 9. Idem totà longitudine apertum ut appareat ovulum jam fecundum angulo interno loculi sub apice insertum. 10. Ovulum gravidum à ventre visum. 11. Umbella fructifera ex herbario Broussonetiano auspice b. Bouché-Doumeng delineata. 12. Bacca.

LILIACEÆ. Lindl.

TRIB. I. *ASPARAGEÆ*. Lindl.

ASPARAGUS. Linn.

Sectio I. *MYACANTHA*. Nob.

Fasciculi axillares 2-3-flori. Flores campanulato-conniventes. Ovarium 3-loculare loculis 3-ovulatis.

1. ASPARAGUS STIPULARIS. Forsk.

A. caule fruticoso diffuso, ramis glabris; foliis solitariis, sparsis, validis, rigidissimis, patentibus rarò ternis; stipulis membranaceis, deciduis; pedunculis brevibus medio articulatis, baccis cæruleo-nigris.

Asparagus sylvestris præcrasso ac rigido folio acuto nigro, *Cup.*, *Hort. cath.*, *pag.* 24 et ex Guss., *Panph.*, *vol.* 2, *tab.* 160.

Asparagus stipularis. *Forsk.*, *Fl. æg.-arab.*, *pag.* 72.

Asparagus horridus. *Linn. fil.*, *Suppl.*, *pag.* 203. — *Cav. Icon.*, *vol.* 2, *tab.* 436. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 311. — *Red.*, *Lil.*, *tab.* 288. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 339. — *Bresl.*, *Aspar.*, *n.* 18, *tab.* 239. — *Bertol.*, *Fl. it.*, *vol.* 4, *pag.* 153. — *Guss.*, *Fl. sic.*, *syn.*, *vol.* 1, *pag.* 418. — *Boiss.*, *Voy. esp.*, *vol.* 2, *pag.* 620.

Hab. Propria est hæc species ins. Lancerottæ. Specimina nostra fructifera et ramos novellos conjunctim emittentia legimus non longè à pago Hariâ mense Augusto; ad rupes propè fontem *el Chafariz* dictum, alia sine flore et fructu in valle Guatisa et in ipsis oppidi Teguise, insulæ capitis, mœnibus Januario legit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species est regionum maris Mediterranei calidiorum cives quæ à Purpurariis in Ægyptum protenditur. In peninsulâ Hispanicâ (*Brotero*, *Boissier*)! In Mauritaniâ (*Desfontaines*, *Bové*). In Siciliâ (*Gussone*). In Cypro (*Labillardière!*) In Ægypto propè Alexandriam (*Forskåhl*, *Delile! Montbret!*).

Descr. Fruticulus intricatus. Rami striati, subteretes, glabri, juniores tetragoni. Stipulæ latæ ovato-

lanceolatæ, apice filiformes, scariosæ, tenuissimæ, deciduæ, imâ basi persistentes et demùm deorsùm in spinam brevem validam protractæ. Folia sparsa, opposita, vel rarò subfasciculata, sæpe 15 lin. longa, mox in spinas validas 4-gonas, lateribus planis 3 inferioribus striatis, conversa. Flores in axillis bini vel terni, parvuli, inconspicui, virides, nutantes, in alabastro obovati, pedicellis brevibus medio articulatis perigonii laciniis latè ovatis. Stamina perigonio breviora, filamentis latis, antheris ovatis. Baccæ perigonii laciniis persistentibus suffultæ, cæruleo-nigrescentes.

Obs. Nomen inventoris priscum Linnæano anterius certè accipiendum ne confusio oriatur, et nomen forsan Lamarckianum *stipulaceum* speciei Africæ australis mutandum.

Ultrà hanc speciem cl. Linkius affinem *A. aphyllum* Linn., quem cum nostro plures confuderant auctores, in promontorio Isletâ Canariæ à Buchio repertum et cum eâ sequentes enumerat.

Species hujus sectionis inquirendæ.

Asparagus acutifolius *Linn., Link. in Buch Phys. Beschr., pag.* 140.

In convallibus circà portum Orotavensem. *Buch, ibid., pag.* 162.

Asparagus verticillaris. *Link., ibid.*

Vegetus et copiosus in convalle portûs Orotavensis et in montibus Iguestensibus. *Buch, ibid*

Sectio II. *CORRUDA*. Nob.

Fasciculi axillares multiflori, rariùs pauciflori. Flores (an omnium?) stellatim patuli. Ovarium 3-loculare loculis multiovulatis.

2. ASPARAGUS SCOPARIUS. Lowe.

A. caule frutescente, erecto, ramis patentibus, horizontalibus; foliis fasciculatis, setaceis, glabris; floribus densissimè fasciculatis, inconspicuis, erectis, folio brevioribus, pedunculis paullò suprà basim articulatis; baccâ parvâ, rubrâ.

Asparagus scoparius. *Lowe! Prim. Fl. mad., pag.* 11. — *Nob., Spic. gorg. ined.*

Asparagus plocamoides. *Nob. olim in Steud. nomencl., ed.* 2, *pag.* 150.

Asparagus exaltatus. *Chr. Smith, mss. in herb. Candoll.*

Hab. Ad muros agrorum et in convallium rupibus siccissimis regionis inferioris totius Teneriffæ. Specimina legimus in convalle Sanctâ et in convalle Averni.

Distrib. geogr. Species est Canariensis et Maderensis.

Descr. Caulis erectus lignosus 6-12-pedalis, cinereo-albidus, nitidus, ad ramos spinâ stipulaceâ descendente basi latâ ovatâ, apice inflexâ munitus. Rami spiraliter patuli concinni ut in *A. officinali* L., teretes, striati vel obsoletè angulati, glabri, pallidè virides, ramulis sparsis patulis, stipulis brevibus lineari-oblongis acuminatis scariosis fulvis dorso basi spinâ futurâ gibbis suffultis. Folia fasciculata, gracilia, sub-4-gona,

acuta, 8-10 lin. longa, superiora filiformia. Flores ad apicem præcipuè ramulorum densissimè fasciculati, fasciculis sæpè 30-40-floris basi bracteis ovatis scariosis acutis fulvulis nodosis suffultis, pedicellis filiformibus, patentibus, glabris, parùm suprà basim articulatis, folio dimidio circiter brevioribus. Perigonium viridi-lutescens pedunculo 2-plò vel 3-plò brevius, laciniis oblongo-ovatis. Stamina ferè ad basin laciniarum inserta, laciniis subbreviora, antheris ovatis. Pistillum staminum longitudine, in floribus abortivis ellipticum angulatum, in fertilibus ovatum 3-loculare, loculis multiovulatis, ovulis ad loculi angulum inferiorem affixis, subhorizontalibus. Bacca parva, globosa, rubra, abortu sub-1-sperma. Semen orbiculare, nigerrimum, nitidum, subreticulatum, ad hilum rugulosum. Embryo perispermo corneo durissimo immersus, gracilis.

EXPLICATIO TAB. 226.

1. Ramus floridus. 2. Ramus fructifer ambo mag. nat. figuræ reliquæ auctæ. 3. Rami axilla cum pedicellis fasciculatis et fructu. 4. Flos cum ovario gravido et stylo tum exserto. 5. Stamen antrorsùm visum. 6. Idem à latere visum. 7. Pistillum. 8. Idem, ovario longitrorsùm secto. 9. Ovula 4 placentæ fragmento inserta. 10. Semen *a* umbilicus. 11. Idem medio sectum *a* umbilicus, *b* testa, *c* perispermum, *d* embryo.

3. ASPARAGUS UMBELLATUS. Link.

A. caule frutescente, elongato, sarmentoso, ad angulos scabro, stipulis latis acutis, demum dorso basi in spinam brevem crassam acutam productis, foliis fasciculatis 4-gonis angulis scabrellis; floribus conspicuis, densè umbellatim fasciculatis; baccis amplis viridiluteis, demùm nigris.

Asparagus umbellatus. *Link in Buch. Beschr.*, *pag.* 140. *Buch*, *ibid.*, *pag.* 162. — *Schult.*, *Syst.*, *vol.* 7: *pars* 1, *pag.* 324.

Asparagus grandiflorus. *Willd.*, *Herb.* — *Bresl.*, *Aspar.*, *n.* 23.

Asparagus dichotomus. *Brouss.! Mss. in herb. suo.*

Asparagus scaber. *Lowe! Prim.*, *Fl. mad.*, *pag.* 11.

Hab. Species est volubilis inter dumeta scandens. Specimina legimus circà Bujame propè Buena Vista et circà oppidum Orotavense, circà Guimar specimina septembre fructifera in convalle Victoriæ, novembre florida et densifolia ferèque glabra in sylvà Tagananæ legit Bourgeæus, ad rupes castelli *Paso Alto* et in convalle Averni de Buch. Specimen à Canarià misit Preauxius.

Distr. geogr. Species est Macaronesiaca quam in Maderæ parœcià Sanctæ Annæ fructiferam et parcè floridam Maio mense in rupestribus maritimis legimus.

Descr. Caulis elongatus, flexuosus, sarmentosus, subteres, spinà latà brevi ad ramos auctus, ramis

4-gonis, striatis angulis, scabris, lætè viridibus, demùm stipulis ad ramulos subcylindraceis reticulatis suffultis. FOLIA fasciculata, fasciculis remotis vel confertis, 3-7-lin. longa, acicularia pungentia, 4-gona, angulis scabris vel levigatis. FLORES magni ad apicem ramulorum vel in axillis foliorum plurimi, 3-lin. longi, fasciculati, luteoli, erecti, odoratissimi, pedicellis elongatis, gracilibus paullulùm sub medio articulatis, æqualibus et indè umbellam simulantibus. PERIGONIUM amplum, laciniis exterioribus oblongis, interioribus lanceolatis, margine hyalinis. STAMINA laciniis subæqualia, suprà earum basin inserta, exteriorum minora filamentis angustioribus sensim versùs basin dilatatis, antheris oblongo-ovatis, sub medio insertis, loculis sub insertione liberis. OVARIUM ovatum in floribus sterilibus ellipticum, obsoletè 3-quetrum, glabrum, 3-loculare, loculis multiovulatis. OVULA ad angulum internum affixa, horizontalia vel pendula. STYLUS ovario subbrevior, trifidus. STIGMATA 3, ad apicem styli ramorum capitata, globulosa, papillata. BACCA magna, lutea, styli basi apiculata, 1-3-sperma. SEMINA nigra, rugulosa, chalazâ magnâ, perispermo corneo nigrescente. EMBRYO per medium perispermi cornei protensus, gracilis ad extremitatem radicularem incrassatus, ad cotyledonem recurvus.

EXPLICATIO TAB. 227.

1. Ramus floridus. 2. Ramus fructifer. 3. Rami nodus cum pedicellorum fasciculo ut figuræ reliquæ omnes præter 9 mag. auctus. 4. Flos sterilis. 5. Perigonium abscissum et arte apertum. 6. Anthera à fronte visa. 7. Flos fertilis arte apertus, pistillo longitrorsùm secto ut appareant ovula. 8. Pistillum. 9. Fructus junior. 10. Idem medio transitrorsùm sectus et magnoperè auctus. 11. Semen junius. 12. Semen maturum umbilico supernè viso.

4. ASPARAGUS ARBORESCENS. WILLD.

A. caule fruticoso, valido, glabro; stipulis basi inermibus tumidis, foliis longissimis, rigidis, alternis, rarò fasciculatis; floribus binis ternis vel fasciculatis, inconspicuis; baccis parvis aurantiaceis.

Asparagus arborescens. *Willd. herb. Brest.*, *Brouss. herb.*

Asparagus equisetifolius. *Ledru, Mss. in herb. Candolleano.* — *Nob. in Sched. exsicc. Bourg.*, *n.* 212.

Asparagus retrofractus var. *Chr. Smith! in herb. Candolleano.*

HAB. Occurrit hæc species in rupestribus aridis ins. Teneriffæ ubi eam in valle Igueste primus legit Broussonetius et posteà Drusus. Specimina florifera et fructifera die 26 Septembris in convalle oppiduli Buena Vista legit Bourgeæus, specimina sua in Canariâ legit Chr. Smith.

DISTR. GEOGR. Species est Nivariensis.

DESCR. Caulis erectus, robustus, cinereus, inermis. RAMI breves patentes sparsi, demùm caulium vetustiorum capris forsan tonsorum fasciculati, teretes, striati, obsoletè pubescentes, pallidè viriduli.

ramulis duriusculis, sub-4-gonis, scabrellis. STIPULÆ ovatæ acutæ, membranaceo-scariosæ, demùm rotundatæ, dorso basi tumidi sed nunquam in spinam producti. FOLIA patentia alterna bina vel fasciculata, rigida, 2- etiam 3-pollicaria acuta, ancipitia, glabrescentia pallida juniora sub-4-gona, scabrella. FLORES mediocres in axillis ramorum juniorum bini terni vel quaterni, in ramis vetustis fasciculati, bracteis minimis membranaceis stipati, pedicellis gracilibus, subcylindraceis, 3 lin. longis, glabris, nutantibus, propè basin articulatis. PERIGONIUM pedicello 2-plò brevior, virens, laciniis ovatis, obtusis. STAMINA suprà basin laciniarium inserta, laciniis subbreviora, antheris oblongis luteis. PISTILLUM staminum longitudine, ovario ovato 3-loculari, loculis 6-9-ovulatis. STYLUS brevis. STIGMATA 3, cylindraceo-ovata, acuta, reversa, intùs papillata. BACCA parva, aurantiaca, styli basi apiculata. EMBRYO apice leviter recurvus.

EXPLICATIO TAB. 228.

1. Ramus floridus. 2. Ramus fructifer ambo mag. nat. figuræ reliquæ auctæ. 3. Flos sterilis. 4. Flos fertilis. 5. Flos fertilis arte explanatus. 6. Pistillum longitrorsùm sectum ut appareant ovula. 7. Fructus. 8. Semen. 9. Embryo.

5. ASPARAGUS PASTORIANUS. NOB.

A. caule fruticoso, ramis patentoribus, recurvatis, junioribus epidermide furfuraceâ niveâ demùm detersâ tectis, vegetioribus fusco-cinereis, spinis brevibus, validis, subincurvis; foliis fasciculatis, glabris, pallidè virentibus, apice clavatis, recurvis internodio longioribus; floribus fasciculatis, fasciculis sessilibus vel medio ramosis, pedunculis infrà medium articulatis, perigonii laciniis latè ovatis, lacteis, stamina longè excedentibus, antheris purpureis; ovario ovato, angulato, 3-loculari, loculis multiovulatis, stylo brevissimo, stigmatibus recurvis; baccâ luteo-rubrâ.

Asparagus albus. *Link in Buch Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 139, *Buch*, *ibid.*, *pag.* 152. — *Nob. in exsicc. Bourg. n.* 210, *non Linn.*

Espina blanca Nivariensium.

HAB. Legimus hanc plantam in regione inferiore Teneriffæ inter pagum *El Palmar* et oppidum *Garachico* atque ad muros et inter euphorbiarum dumos circà oppidulum *Buena Vista*, ubi fruticulos lætè floridos ad rupes montis Bajamar invenit Bourgeæus et in declivibus vallis *Igueste* ejusdem insulæ de Buch in Canariâ quoque inter dumeta circà urbem Palmarum, in rupestribus convallis *Barranco seco* necnon ad oppidum *Teror* eam notavit celeb. de Buch et ex eâdem insulâ specimina misit Despréaux.

DISTR. GEOGR. Planta est Canariensis.

OBS. Speciem novam patriæ felicis incolam dicavimus amico Lagunensi Laurentio Pastori pictori peritissimo

reique herbariæ non ignaro Broussonetii olim junioribus annis comiti et discipulo, cui plantarum ultrà 300 ex vivo effigies in herbario suo, quod posteà Bouchesnum, Monspelii asservatas, et nobis quasdam vafrè delineavit.

Differt ab *A. albo* Linn. cui proxima et quocum confusa olim caule elatiore, ramis longioribus pulchrè arcuatis, junioribus furfure brevi spisso pubescentibus, foliis apice clavatis internodio multò longioribus, floribus in fasciculos nunc sessiles, nunc è fasciculi quasi proliferi medio fasciculo altero prodeunte, laciniis perigonii latis ovatis nec obovato-oblongis, staminibus laciniâ tertiam ferè partem brevioribus nec subæqualibus, ovario ovato nec elliptico, baccâ maturâ luteo-rubrâ nec nigrâ. — Embryo ad radiculam clavatus, medio rectus, ad extremitatem cotyledoneam arcuatus pediformis.

EXPLICATIO TAB. 229.

1. Ramus cum floribus fertilibus. 2. Rami apex cum floribus abortivis. 3. Ramus fructifer. 4. Axilla rami cum pedicellorum fasciculo. 5. Flos masculus abortivus. 6. Floris feminei perigonii lacinia interior cum stamine avulsa. 7. Stamen à dorso visum perigonii laciniâ usque ad insertionem sectâ. 8. Pistillum. 9. Idem longitrorsùm sectum ut ovulorum series conspiciatur. 10. Ovulum. 11. Rami fructiferi segmentum cum fasciculis sessilibus pedicellatisque et fructu. 12. Semen ad latus umbilicale visum. 13. Idem medio sectum *a* testa, *b* umbilicus, *c* perispermum, *d* embryo.

TRIB. II. *DRACÆNEÆ*. Gaud.

DRACÆNA. Vandell.

Endlich., *Gen.*, pag. 151.

1. DRACÆNA, Draco. Linn.

Dragonnier et Sang-de-Dragon. *Bont. et Le Verrier, Descouv. et conquest. des Can.*, in Canariâ, *pag.* 73, in Palmâ, *pag.* 123, in Gomerâ, *pag.* 125, in Teneriffâ, *pag.* 126.

Sanguis Draconis. *Cadamost. navig.*, *cap.* 4, trad. lat.

Draco arbor. *Clus. hisp.*, *pag.* 11. — *Gerard, Herb.* (*Lond.* 1597), *pag.* 1339, fig. sinistra excl. fructu. — *Park.*, *Theat.*, *pag.* 1531, cum descr. propriâ ambo autem ic. Clusii mutuati sunt. *Johnst. de arb.*, *pag.* 79, *tab.* 81, *fig.* 3, cum ic. Clus. — *Gleditsch, vermischt. Bemerk.*, *vol.* 1, *pag.* 133. — *Berens, Diss. bot.*, 1770.

Dracone arbore. *Dur.*, *Herb. nouv.* (*Romæ*, 1585), *pag.* 161, cum ic. Clus.

Arbor Draconis. *Læfl.*, *It. hisp.*, *pagg.* 15, 23, 25, 87, *et* 97.

Yucca Draconis, *Linn.*, *Sp. pl.*, *ed.* 1, *pag.* 319.

Asparagus? Draco. *Linn.*, *Sp. pl.*, *ed.* 2, *pag.* 451.

Dracæna. *Vandell.*, *Diss. de arb. Drac.*

Stoerkia Draco. *Crantz, de duab. Drac. arb.*, *pag.* 25, *tab. unic.*, *fig.* 1, 2, *et num.* 1-8.

Oldera dragonalis, *ejusd. ibid.*, *pag.* 30, *tab. unic.*, *fig.* 3, *num.* 1-3.

Dracæna Draco. *Linn.*, *Mant.* 2, *pag.* 366. — *Syst.*, *ed. Murr.*, *pag.* 275. — *Medik. Theod.*, *Sp.*,

pag. 81. — *Berens, Diss., l. c., pag.* 34. — *Humb., Ansicht der Nat., pag.* 286, *ex cl. pat. Ind.* — *Mert., N. A. Ac. Cæs. Leop.* — *Car., Nat. Cur., vol.* 13, *pars* 2, *pag.* 775, *ex cl. patr. Ind.* — *Berth., ibid., pag.* 777, *tab.* 35-9. — *Buch, Beschr., Can. Ins., pag.* 162. — *Nob., Atlas, ser.* 2, *tab.* 8, *fig.* 2 *et* 4, *ser.* 3, *tab.* 8. — *Gaud., Voy. de la Bon., tab.* 1.

Hab. Stirps hæc notabilis communis erat olim in Canariâ, Teneriffâ, Gomerâ et Palmâ; superest notissima arbos Orotavensis jam sæc. XV procera et in terrarum partitione pro metâ et termino habita. In Palmæ declivibus *Las Breñas* dictis et ad radices montis Sumacal communis, sed juniores raræ, nascentem et juniorem in Teneriffâ tantùm vidimus ubi nec homines perveniunt nec pecora, in magnâ sc. convalle Averni (*del Infierno*) et in rupibus geminis (*los dos Riscos*) convallis Tagananæ (*vid. Atl., ser.* 2, *tab.* 8, *fig.* 2 et 4). Occurrit a regione maritimâ usque ad zonam sylvarum. Propè Iguestem altitudinem 1500 ped. attingit ex cl. de Buch l. c.

Distr. geogr. Decus est hæc arbor atque ornamentum regionis nostræ Macaronesiacæ ut Libyæ sub cancro Baobab atque Indiæ gloria ingentes fici. Stationis hujusce suæ propriæ verissuma est, si qua alia, cives atque αὐτόχθων, nec ab Asiâ ut quibusdam placuit evecta. Vulgaris erat in insulis Maderâ et Portu Sancto vacuis ex omni ævo et desertis cùm ad eas primùm appulerunt Lusitani (1). Nunc autem in Maderâ paucæ extant et in Portu Sancto anno 1828 unicam superstitem vidimus. Sunt et arbustis fata, ne pereant qui possint caveant.

Obs. Sextili mense floridam Dracænam propè Olisiponem vidit Vandellius (Diss., pag. 2), ad fines ejusdem mensis cl. Berthelotius (l. c., pag. 778) mirum ergò specimina florida et fructu juniore prædita mense Januario, tardè forsan prodeuntia ob altitudinem propè Sancti Dionysii cœnobium legisse Bourgeæum.

Sub æstivo calore exsudat resina quæ auctoribus recentibus Draconis fuit sanguis quæque nota erat Gætulis Canariensibus. Jam enim Bethencourtii æva cum hamis et scrutis vim ejus ingentem, quæ denarios 200 duplices valebat, commutârunt (Bont. et Le Verr., l. c., pag. 73). Huic resinæ noviter in Europam allatæ nomen vetus Draconis sanguinis, qui cinnabaris Dioscoridis, ab Indiâ, ut probabile est, missi et ab ipso quo nunc *Pterococco* educti (conf. Plin., lib. 33, cap. 38) pharmacopolæ indiderunt. Hinc stirpi Canariensi cognomen inventum *Draco arbor* magnaque orta et in nostra usque tempora prorogata allucinatio Indiam patriam fuisse hujus arboris primigeniam novercalem Macaronesiam, unde errantes de origine et consuetudinibus gentis Canariensis enatæ opiniones. Resina ipsa nunc exoleta nec in Europam exportata, nec pretium in Fortunatis habet, ubi ad lupata tantùm tingenda inservit. Ad vitra coloranda tempore suo in usu fuisse scripsit Parkinsonius.

---

(1) Vid. les *Navigations* de messer Alonys de Cademoste, gentilhomme vénitien, — de l'Afrique, etc., trad. de Jean Temporal (Paris, réimprimé août, 1830).

« Lequel (l'infant) donna commission à ces deux-ci d'aborder ses galères avec aucunes montres de sucre de l'île de
« Madère, de Sang-de-Dragon et autres choses tirées des lieux et îles qui étaient sous la puissance de ce seigneur. Ce
« qui fut exposé à la vue de plusieurs personnes en ma présence.

« On y trouve (à Porto Santo) du sang de dragon qui provient d'aucuns arbres, c'est à savoir une gomme qu'ils
« jettent en certains temps de l'an, laquelle on reçoit en cette manière : on donne quelques coups de hache ou de
« cognée au pied de l'arbre, par où, au bout de quelque temps de l'année, cette gomme distille, puis on la vient à
« purger, en quoi faisant elle devient du sang. Ce même arbre produit un certain fruit qui vient en maturité au mois
« de mars ; il est de couleur jaune et très-bon à manger, retenant le goût de cerise. » (Ibid., p. 341.)

Baccæ quæ dulciculæ pueris comeduntur avibusque, in primis Merulis, appetitæ. Flores mane occlusæ ad solis occasum aperiuntur et suavem per noctem odorem, observante Berthelotio, exspirant, tum quoque perigonii foliola non hiantia tantùm sed dorso sublato pedunculum attingunt, atque ità donec diluculet remanent, tum clausi rursùs atque inodori (Berth., l. c.). Vandellius quoque florum apertorum lacinias revolutas dixit (Vandell., diss., pag. 5).

De radicibus aeriis, de arboribus novellis ipsâ arbore enatis, de vitâ et vitalitate suâ, de morbis atque excrescentiis cf. Berthel., l. c.

Celeberrimus Gaudichaud inter alte organogenesis studia stirpem hanc notabilem amore præcipuo observavit. Doctas quæ sequuntur annotationes et descriptionem ineditam pulcherrimæ iconis (Voy. de la Bonite, Bot., tab. 1) nobiscum summâ benevolentiâ communicavit. His quicquid adhuc de Dracænæ arboris fabricâ notum sibi, quicquid posthàc noscendum atque inquirendum, tam clarè explicata sunt ut alias nostras observationes addere superfluum esset cum jam suprà synonymiam, historiamque suam à primis scientiæ incunabilis, stationesque atque expansionem geographicam exposuerimus, eas ergò verbum pro verbo reddentes latinitate donavimus.

« Multa de Dracænâ Dracone et præsertim de magnâ arbore Orotavensi Teneriffæ à plurimis scripta sunt, nautæque illustres naturæ prodigiorum studiosi truncum vastum ingentem tot sæculorum miraculum stupuerunt. Sed tanti licet tamque periti viri de altitudine, de diametro, deque incremento suo tot facta coacerverint, superesse incerti aliquid fatendum de ætate suâ, de phænomenis mirabilibus trunci ramorum ramulorumque bifurcatorum et quasi articulatorum evolutionis et præcipuè de radicum enormium accretione ad instar dicotylarum perpetuâ.

Draconem adhuc juniorem Gadibus Europæ nostræ orâ ipsâ occiduâ visam, ubi et ætatem noscere proculdubio facile erit, ubi partes suas quotannis metiri et crescendi rationem notare licebit (1), in phytologiæ commodum qualem eam eo tempore vidi talem depingi curavi : sciagraphiam nostram botanographi complebunt futuri.

Extat hæc arbos in horto scholarum publico ubi accuratè custoditur diuque custodituram haud dubitandum.

Notum nobis et tempus quo Dracæna floribus induta et quo fructum reddit, sed quanta de florum ovulorum fructûsque organogenesi, quanta fecundationis arcana, quanta seminum, perispermi, atque embryonis formationis phænomena exquisita ignota !

Semina matura quæ sub ipso arboris trunco legi, in navi speculatoriâ *la Bonite* seminata germinationes suppeditarunt quarum effigies exactas dedi. Plures orbem terræ nobiscum ambierunt et ad Lutetiam vivæ pervectæ sunt. Aliam horto botanico cujus curator celeb. Wallich Calcuttæ commisi, ubi *Dracæna Draco* prorsùs incognita erat.

Cùm autem variis tempestatum actæ fuerint et cœli permutationibus multaque in longo trajectu perpessæ sint, non omnes mihi characteres ad perfectam organographiam me judice imprimis necessarios, præbuerunt. Non possum itaque non iterùm iterumque botanicis commendare quibus seminum recentium copia fuerit, ut germinationes rursùs diligentiùsque quàm mihi fas erat, observarent. Vegetandi phases persequantur, foliorum ordinum distributionem et symmetriam notabilem inspiciant, quarum leges in hoc genere non nisi ex germinibus sanis robustisque ritè nosci posse certum est; ex solis enim phyllotaxiæ principiis compositio organica atque anatomica truncorum Draconis eruenda.

Cùm hujus speciei flores tantùm siccatos herbarii Webbiani examinare potui observationes meas specierum proximarum viventium cognitione firmare volui, quarum plures uti *Dracæna reflexa* in Caldariis nostris laetè florescunt.

Omnes characteres omninò eosdem præbuerunt et fidem certam mihi fecerunt Dracænas veras à *Cordyline Charlwoodii* aliisque generibus quibus diù confusæ clarè planèque differre : distinguuntur fructûs et seminis fabricâ, ovulorum numero et dispositione, et stigmatum maximè formâ quâ solâ satis superque diversæ.

Explicatio inedita tab. 1. (Dracænæ Draconis) operis cui titulus *Voyage de la Bonite*, additis observationibus de organis floralibus hujus stirpis.

---

(1) Quod exsequi nequivi cum horis non amplius binis in illâ urbe moratus sim.

1. Arbor 10-vel 12-pedalis mense Januario anni 1836 in horto Academico Gaditano observata ubi *Draco* dicitur. Fructus tum maturos gerebat.

2. Rami floridi ex herbario Webbiano. Flores sæpissimè in fasciculos basi bracteatos conferti.

3. Flos auctus. Perigonium è foliolis 6 constat, quorum 3 interiora, omnia inter se propè basin connata in pedicellum cum pedunculo simplici articulatum confluunt. Pedunculus squamis 3 inæqualibus basi fulcitur, quarum exterior elongata, apice capillaris, 2 laterales multò breviores, omnes magis minusve decurrentes.

Perigonii lobi singuli basi imâ stamen excipiunt. Stamina ergò 6, lobis opposita. Filamenta ampla medio dilatata, margine scariosa; antheræ oblongæ utrinque, præcipuè basi emarginatæ.

Ovarium ovato-oblongum, 3-loculare loculis 1-ovulatis supernè in stylum attenuatum. Stigma capitatum, 3-lobum, lobis emundatis sulco lineari à medio ferè ad apicem excavatis.

Fructus baccatus luteo-aurantiacus, ad loculos 3-sulcatus 3-et abortu 2-vel sæpe 1-spermus. Semina pisi magnitudine, rufa, testâ membranaceâ, coriaceâ, crassâ, perispermo arctè adnatâ. Perispermum corneum, durissimum. Embryo cylindraceo-conicus.

4. Perigonii lacinia à basi suâ avulsa basi imâ staminigera.

5. Stamen à perigonio avulsum à dorso visum.

6. Idem à facie visum.

7. Anthera à facie visa.

8. Pollen ovale, hinc vacuum pellucidum illinc fetum flavescens.

9. Pistillum longitrorsùm sectum, duo stigmatis lobi, et loculi duo secti, quibus apparent ovula.

10. Styli apex magnoperè auctus stigma conspicitur 3-lobum, lobis brevibus, carnosis, globulosis. Hi characteres in Dracænis veris constantes.

11. Styli pars longitrorsùm sectum ut appareat loculus cum ovulo, in quo punctilla duo videntur quorum majus forsan chalazam cellulariam internam altera ut verisimile est cellulam embryoneam denotat.

12. Ovarium alterum longitrorsùm sectum et multotiès auctum; loculi pars axi vasculari pistilli connexum cum ovulo suo conspicitur. Intrà ovulum punctum obscurum à vacuo quodam factum apparet, et super punctum corpusculum cernitur ovatum leviter opacum aeris globulo incluso simile quod qualiscumque sit ovuli interioris capacitas aut amplitudo eandem semper servat dimensionem. Difficile est corpusculum hocce quod in plurimis monocotyllaivis quarum ovula perlucidula, observavi, ex aeris globulo communi constare, diametrum enim loculi licet comparatè magnum sit, facile situm acu coactum mutatur, molem tamen semper eandem et formam sæpè consimilem servat. An non pro aeris potius peculiaris globulo pelliculâ quâdam viscosâ fugaci cincto, habendum? Hujus rei ex toto haud certior factus sum. Adverti autem acûs apiculo versùs micropylen admotum sub aeris bullarum formâ sensim exire et evanescere. Sub hoc corpusculo corpusculum tertium quoque pusillum atque obscurum sæpissimè occurrit.

13. Ovulum ætate provectius, intra quod, cum diaphanum, versùs micropylem corpusculum globulosum opacum discernitur.

14. Ovulum minùs forsan evolutum cujus quoque centro ex pellucidate pars opaca corpusculi figuræ 12 haud absimile, et punctillum propè micropylem vel medio potius tertiæ partis, superioris ovuli apparet.

15. Fructus maturus 1-spermus pericarpio carnoso desiccato indutus.

16. Fructus maturus 1-spermus magnitudine naturali vini spiritu repostus cujus pericarpium carnosum colorem suum luteo-aurantiacum servaverat.

17. Idem ex alto visus ut loculi duo abortivi conspiciantur.

18. Idem pericarpii carnosi dimidio ablato ut loculus fertilis cum semine situ suo proprio posito et loculus alter sterilis cum ovulo suo macilento appareant.

19. Semen auctum positione suâ naturali visum hilo manifesto et chalazâ superiore.

20. Semen auctum longitrorsùm sectum ut cernantur integumenta, chalaza, perispermum, embryo.

21. Embryo auctus à latere interiore visus.

22. Idem à latere exteriore visus.

23. Germinatio semine adhuc instructa, magnitudine naturali.

24. Eadem medio longitrorsùm secta ut appareant chalaza, perispermum, et cotyledonis tumefactæ vascula

25. Ovarium et ovula sua tria transitrorsùm secta. Dracænæ omnes characteres omninò eosdem præbent. »

TRIB. III. *ASPHODELEÆ.*

ASPHODELUS. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 147. — Kunth. *Enum.*, vol. 4, pag. 554.

1. ASPHODELUS RAMOSUS. Linn.

A. radice tuberosâ, foliis latè linearibus, planis acutè carinatis, scapo ramoso; filamentis abruptè in basin rotundato-dilatatam margine ciliatam transeunte; capsulis ovato-globosis, glaberrimis, seminibus cinereo-nigris, puncticulatis.

Ἀσφόδελος. *Theophr., lib.* 7, *cap.* . — *Dioscor., lib.* 2, *cap.* 199.

Asphodelus primus. *Clus, Rar., stirp. hisp., pag.* 196.

Asphodelus ramosus. *Linn., Sp. pl., pag.* 444. — *Palau, Pract. de bot., vol.* 3, *pag.* 127. — *Ass., Syn. stirp. ar., pag.* 43. — *Curt., Bot. mag., tab.* 799. — *Sibth., Fl. græc., tab.* 334. — *Bertol., Fl. ital., vol.* 4. *pag.* 120. — *Vis., Fl. Dalm., vol.* 1, *pag.* 153. — *Kunth., Enum., vol.* 4, *pag.* 555. — *Guss., Syn., vol.* 1, *pag.* 413. — *Koch., Syn., ed.* 2. *vol.* 2, *pag.* 818.

Ἀσφόδελος σπορζάκιον, *Pier., della Corcir., flor., pag.* 45, *n.* 110.

Asphodelus microcarpus. *Viv., Fl. cors. spec. nov. diagn., pag.* 5. — *Boiss., Voy. bot., vol.* 2, *pag.* 618.

Hab. Non infrequens est hæc species in montosis apricis regionis maritimæ zonæ superioris insularum Canariensium ut ad montem *Pino de oro* propè S. Crucem et alibi; in Lancerotta circà sacellum SS. Virginis *de las Nieves* ad altitudinem 1,700 pedum attingit.

Distrib. geogr. Hæc planta antiquitùs nota ipsoque Homero laudata copiosa est per oras omnes maris Mediterranei atque Hispaniæ interiora apud Matritum atque Aram Jovis attingit. (*Palau.*)

2. ASPHODELUS FISTULOSUS. Linn.

A. radice fibrosâ, foliis semiteretibus, fistulosis, tenuibus, ad nervos sæpè scabrellis, basi in laminam hyalinam dilatatis; scapo ramoso vel simplice, floribus solitariis, remotis; filamentis ad basim dilatato-ovatis, fimbriatis; stigmate 3-lobo; capsulâ globulosâ, trans-

versè costulatâ, glabrâ, seminibus cinereo-nigris puncticulatis, dorso costatis, lateribus scrobiculatis.

Asphodelus minor III. *Clus.*, *Pl. Hisp.*, *pag.* 296. — *Hist.*, *vol.* 1, *pag.* 197.

Phalangium foliis fistulosis ut Cepæ. *Cæsalp. de plant.*, *pag.* 416.

Asphodelus angustifolius floribus ex albo dilutè rubentibus. *Sabb.*, *Hort. rom.*, *vol.* 6, *tab.* 43.

Asphodelus fistulosus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 444.—*Ass.*, *st. ar.*, *pag.* 43.—*Palau*, *Pract. de Bot.*, *vol.* 3, *Grac.*, *pag.* 128.—*Jacq.*, *Hort. Vind.*, *vol.* 1, *tab.* 335.—*Lamck.*, *Ill.*, *pag.* 444, *tab.* 241, *fig.* 2.—*Sibth. Fl. tab.* 335. — *Cav.*, *Ic.*, *vol.* 3, *tab.* 202. — *Gawl.* (*posteà Ker.*), *Bot. Mag.*, *tab.* 984. — *Red.*, *Lil.*, *vol.* 3, *tab.* 178. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 204. — *Lodd.*, *Bot. cab.*, *tab.* 1124. — *Herb. de l'Am.*, *tab.* 494. — *Vis.*, *Fl. dalm.*, *vol.* 1, *pag.* 154. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 4, *pag.* 119. — *Guss.*, *Syn. fl. sic.*, *vol.* 1, *pag.* 414. — *Kunth.*, *Syn.*, *vol.* 4, *pag.* 557. — *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 819.

Asphodelus tenuifolius. *Cav.*, *An. de cienc. nat.*, *vol.* 3, *p.* 46, *tab.* 27, *fig.* 2.— *Kunth*, *l. c.*, *pag.* 558.

Asphodelus canariensis. *Buch.*, *Abhandl. ac. Berl.*, 1816-17, *pag.* 362 *et* 368.

Asphodelus intermedius. *Hornem.*, *Cat. h. Hafn. suppl.*, *pag.* 131.

Asphodelus æstivus. *Reichb.*, *Pl. crit.*, *tab.* 451, *non Brot.*

Hab. In regione maritimâ insularum Canariensum vulgaris est hæc species.

Distrib. geogr. Planta est maris Interni littorum propria præcipuè ubi calidiora, deserta quoque Africæ usque in Nubiam (*Brocchi in herb. Parolini*) atque in Abyssiniam (*Schimper*) percurrit; in Hispaniæ Tarraconensis loca etiam mediterranea (*Asso*) et ad Aram Jovis et Matritum (*Palau*) perfertur.

ORNITHOGALUM. Linn.

Endlich *Gen.*, pag. 146.

1. ORNITHOGALUM ARABICUM. Linn.

O. foliis latis linearibus scapo corymboso subdimidio brevioribus, glabris, bracteis latis acutis scariosis; perigonio amplo, laciniis ovatis, staminibus omnibus æqualibus duplò triplove longiore; ovario obconico, nigro.

Ornithogalum arabicum. *Clus.*, *Stirp. pann.*, *pag.* 187. — *Besl.*, *Eyst. vern.*, *sect.* 5, *tab.* 12, *fig.* 1. — *Park.*, *Par.*, *pag.* 134, *tab. ad pag.* 137, *fig.* 1.

Ornithogalum arabicum multiflorum album umbilico interiore nigro. *Swert.*, *Flor.*, *tab.* 57, *fig.* 1.

Μελανοκεφαλή. *Renealm.*, *Spec.*, *pag.* 89, *tab. ad pag.* 90.

Ornithogalum arabicum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 441. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 269. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 3, *pag.* 217 *et vol.* 5, *pag.* 315.—*Gawl.* (*posteà Ker.*), *in Bot. mag.*, *tab.* 728.—*Viv.*, *Fl. cors. Sp. nov.*, *diagn.*, *pag.* 5. — *Brot.*, *Phyt. lus.*, *pag.* 105, *tab.* 45. — *Moris*, *Stirp. sard.*, *elench.* 1, *pag.* 46. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 4, *pag.* 93. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *pag.* 404. — *Kunth.*, *Enum.*, *vol.* 4, *pag.* 353.

Hab. Hanc speciem circà vicum *la Esperanza* legit. Cl. Berthelot.

Distrib. geogr. Occurrit hæc planta in rupestribus in arvis et in muris ad littora calidiora maris Mediterranei in Ægypto (*ex Linnæo*) in ins. Rhodo (*Aucher!*), in muris antiquis ins. Zacynthi! in Dalmatiâ (*Viviani*), in Siciliâ! (*Gussone, Parlatore*), in Sardiniâ (*Moris!*), in Hispaniâ (*Boel ex Parkinson*), in Lusitaniâ (*Brotero*), in Maderâ (*Ker.*).

2. ORNITHOGALUM NARBONENSE. Linn.

O. foliis linearibus, scapo thyrsoideo, brevioribus, persistentibus, glabris, bracteis filiformibus, alabastro longioribus; pedunculis floriferis patulis, fructiferis adpressis; perigonii laciniis lanceolatis, lacteis, medio viridibus; staminibus perigonio dimidio brevioribus, filamentis dilatatis; ovario ovato, flavido.

Ornithogalum narbonense. *Dod.*, *Pempt.*, *pag.* 222.

Ornithogalum spicatum Monspeliensium flore lacteo. *Lob.*, *Ic.*, *pag.* 94, cum ic. Dod..

Ornithogalum narbonense. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 440. — *Camb.*, *Enum. pl. Bal.*, *pag.* 145. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 4, *pag.* 102. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *pag.* 404. — *Boiss.*, *Voy. esp.*, *vol.* 2, *pag.* 612.

Ornithogalum pyrenaicum. *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 295. — *Viv. Spec.*, *Fl. lib.*, *pag.* 20, *non Linn.*

Hab. Legimus hanc plantam in arvis inter Sanctam Crucem et Lagunam, in Canariâ eam legit Despreaux et in cultis *de la Regoya* ejusdem insulæ Bourgeau.

Distrib. geogr. Planta est vulgaris totius regionis quæ mare Internum cingit sed cùm quoad nomen confusa cum *O. pyrenaico* auctores et loca propria parcè citanda.

SCILLA. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 146. — Kunth, *Enum.*, vol. 4. pag. 314.

Sectio I. *AUTONOE.*

Flos cum pedicelli apice articulatus, pedicello infrà inarticulato ovarii loculi 2-ovulati ovulis ad basin dissepimenti affixis juxtà positis. — Hùc plures spectant regionis maris Interni species.

1. SCILLA HÆMORRHOIDALIS. Nob.

S. cormo oblongo, bulbo elliptico-ovato purpurascente coronato; foliis 2, oblongo-linearibus, glaberrimis, imà tantùm basi vaginantibus; scapo tereti glabro, robusto, supernè

purpurascente brevioribus, spicâ laxiusculâ pedicellis erectis, remotis, bracteis subulatis duplò triplòve longioribus; perigonii laciniis ovatis obtusis staminibus duplò longioribus.

Scilla hyacinthoides. *Desfont. Herb. in sched. spec. Broussonet.* — *Link. in Buch. Beschr. Can. ins., pag.* 140, *et Buch, ibid., pag.* 162. — *Nob. in exsicc. Bourg., n.* 30, non Linn.

Cebolla almorana Nivariensium.

Hab. Vulgaris est hæc planta in rupestribus herbosis maritimis ins. Teneriffæ; specimina nostra legimus prope oppidum Sanctam Crucem, ibi quoque sua ad castellum *de Paso alto* in convalle *de Igueste* et in insulâ Lancerottâ, inter oppidulum *Teguize* et sacellum Divæ Mariæ *de las Nieves*, Buchius.

Distrib. geogr. Species est omninò Macaronesiaca.

EXPLICATIO TAB. 230.

1. Planta integra cormo et bulbo longitrorsùm sectis, mag. nat., figuræ reliquæ magnitudine auctæ. 2. Pedunculus cum bracteis 2, et flore ad articulationem soluto. 3. Perigonium apertum et arte complanatum. 4. Pistillum. 5. Ovarium longitrorsùm sectum. 6. Ovulum. 7. Semen longitrorsùm sectum *a* integumentum, *b* hilum, *c* raphe, *d* chalaza, *e* perispermum, *f* embryo. 8. Embryo alter è perispermo excerptus.

2. SCILLA DASYANTHA. Nob.

S. cormo ovato, bulbo oblongo fusco coronato; foliis 2, latis, loriformibus, apiculatis, basi angustatis, solutis, glaberrimis, scapo tereti subduplo longioribus; spicâ brevi, densâ, bracteolis linearibus acutis alterâ pedicello florifero sublongiore; perigonii laciniis lanceolatis staminibus subduplò longioribus.

Hab. Legimus hanc speciem in magnâ convalle Tamadayæ prope pagum Arico in Teneriffâ et in Fuerteventurâ propè templum Divæ Mariæ *de la Peña*.

Distrib. geogr. Planta est propriè Macaronesiaca.

EXPLICATIO TAB. 231.

1. Planta integra mag. nat. cormo et bulbo longitrorsùm sectis, figuræ reliquæ auctæ. 2. Flos bracteis stipatus. 3. Perigonium arte apertum pistillo sublato. 4. Pistillum. 5. Dissepimentum medio sectum loculis 2 abreptis ut appareant ovula placentæ basali affixa.

3. SCILLA BERTHELOTII.

S. bulbo oblongo, fusco; foliis 2-3, linearibus, acuminatis, glabris, caulem ad tertiam

partem vaginantibus, scapo brevioribus, spicâ gracili, pedicellis inferioribus remotiusculis bracteis setaceis sublongioribus; perigonii exigui laciniis lineari-lanceolatis apice incrassato-glandulosis stamina excedentibus.

HAB. Hanc speciem in rupestribus maritimis humidiusculis Teneriffæ invenit cl. Berthelot.

DISTRIB. GEOGR. Planta est ex toto Canariensis.

OBS. A *S. hæmorrhoidali* plurimis notis diversa est hæc planta et primâ specie dignoscitur spicâ gracili, floribus duplò minoribus foliisque angustis quæ, sæpe tria, scapum non tantùm ad basin sed ferè ad dimidium usque vaginant.

EXPLICATIO TAB. 232.

1. Planta integra mag. nat. figuræ reliquæ auctæ. 2. Flos junior bracteis stipatus. 3. Perigonium arte apertum et complanatum. 4. Pistillum perigonio avulso. 5. Ovarium transitrorsùm sectum. 6. Idem longitrorsùm sectum ut appareant ovula basi dissepimenti affixa. 7. Ovulum multotiès auctum.

SECTIO II. *ICARUS.*

Flos cum pedicelli apice articulatus, pedicello infrà rursùs articulato. Ovarii loculi 2-ovulati, ovulis dissepimento affixis altero alteri superposito. Species Canariensis quam fructu ignoto è Scillis excerpere nolumus.

4. SCILLA IRIDIFOLIA. NOB.

S. bulbo.....; foliis subsenis, oblongo-lanceolatis, ascendenti-recurvis, acutis, basi scapum duplò longiorem vaginantibus et quasi involucrantibus; bracteis geminis, setaceis, brevissimis, pedicello flore quadruplò longiore, nunc sub apice, nunc medio vel propè basin articulato, dilatato, tæniiformi, flaccido; perigonii laciniis oblongis, apice glanduloso-obtusis; staminibus inclusis perigonii laciniis ad basin imam insertis, filamentis dilatatis, glabris, antheris oblongis; ovario ovato-3-gono, stylo brevi, stigmate integro.

HAB. Hujus plantæ specimen unicum ex ins. Canariensibus à Broussonetio allatum in herb. Fontanesiano reperimus.

DISTR. GEOGR. Species est Macaronesiaca.

EXPLICATIO TAB. 233.

1. Planta mag. nat. reliquæ figuræ auctæ. 2. Flos arte apertus. 3. Perigonii lacinia cum stamine deflexo ut appareat insertio. 4. Stamen abreptum retrorsùm sectum ut appareant ovula dissepimento affixa. 6. Ovulum multoties auctum. 7. Pollen humectatum.

URGINEA. Steinh.

Steinh., *Ann. Sc. nat.*, 2ᵉ sér., vol. 1, pag. 322. — Endlich., *Gen.*, pag. 146. — Th. Nees ab Es. *Gen. germ.*

URGINEA SCILLA. Steinh.

U. foliis serotinis planis; scapo elato, purpurascente, thyrsoideo; floribus inferioribus pedunculo brevioribus, bracteis dorso versùs basim gibbis; capsulà perigonio persistente parùm longiore, seminibus planiusculis, alatis.

Σκιλλα. *Diosc.*, *lib.* 2, *cap.* 202.

Squilla major. *Brunf.*, *Herb. viv. eic. pag.*, 192.

Scilla. *Matth.* (*Valgris*, 1565), *pag.* 604.

Scilla maritima. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 442. — *Blackw.*, *Herb.*, *tab.* 591. — *Red.*, *Lil.*, *vol.* 2, *tab.* 116. — *Hayne*, *Arzneig.*, *vol.* 11, *tab.* 21. — *Turp.*, *F. méd.*, *tab.* 318.

Ornithogalum Squilla α. *Gawl.* (*posteà Ker.*), *Bot. mag.*, *tab.* 918.

Urginea Scilla. *Steinh. in Ann. des sc. nat.*, 2ᵉ *sér.*, *vol.* 1, *pag.* 330, *tab.* 14, *fig.* 2. — *Th. Nees*, *Gen. germ.* — *Parl.*, *Fl. Pal.*, *Giorn. bot.*, *vol.* 2, *pag.* 118.

Hab. Vulgaris est hæc species in maritimis torridis ins. Canariensium.

Distrib. geogr. Planta est littorum præcipuè calidiorum maris totius Mediterranei

2. URGINEA HESPERIA. Nob.

U. foliis....., serotinis; scapo 2-3-pedali, fusco, nitido, pennà olorinâ infernè duplò crassiore, parcè glanduligero, pedunculis filiformibus, omnibus ascendentibus; perigonio magno semipollicari post inflorescentiam clauso acuto longioribus, et bracteas oblongas angustas apice setaceas subtriplò excedentibus, perigonii laciniis oblongo-lanceolatis, rufis, dorso fuscis, ferè ad basin usque partitis, margine pallidis, vix scariosis; staminibus perigonii longitudine, filamentis basi dilatatis apice, perigonii laciniis suprà basim, insertis, antheris oblongis basi sagittatis obtusis, virentibus, ovario ovato-oblongo, demum elongato, ovulis ascendentibus, stylo staminibus parùm longiore, stigmate capitato obsoletè 3-fido.

Hab. In Teneriffæ littore adusto hanc plantam cum *U. Scillâ* confusam legimus.

Distr. geogr. Species est Canariensis et forsan Mauritanica.

Obs. Affinis est U. nostra *U. anthericoidi* quam in Numidiâ lectam herb. Fontanesianum servat : differt scapi proceritate, florum post anthesin clausorum strictorumque amplitudine, perigonii coloris intensioris laciniis vix margine scariosis aliisque notis. A descriptione *Scillæ serotinæ* Schousb (Jagtt. over Vextr. i. Marr., pag. 165) in Mauritaniâ extremâ Purpurariis finitimâ propè Saphiam oppidum inventæ non multùm abhorret, sed si eadem et tum quoque servandum nomen nostrum. Urgineæ enim ferè omnes si non omnes serotinæ, et cum *Scillâ serotinâ* Ker. ne oriatur confusio cavendum.

DIPCADI. Med.

Com. ac. Theod. Palat., vol. 6, pag. 431. — *Philosophisch. Bot.*, fasc. 2, pag. 51 et in *Ust. ann. der Bot.*, pag. 13, vol. 1, fasc. 2. — Moench., *Meth.*, pag. 633, et *Suppl.*, pag. 267. — *Zuccagnia Thunb. Nov. plant. gen. in Roem. arch. fuer d. Bot.*, vol. 2, *pag.* 2. — *Uropetalum Burch. cum Gawler (posteà Ker.) in Bot. reg.*, tab. 156. — Endlich., *Gen.*, pag. 144. — Th. Nees ab Es. *Gen. germ. Lil. Trib. Hyacinth.*

Obs. Dipcadi suum cui species geminas Europæam et austro-Africanam adscripsit nondum forsan nato Gawlero (qui posteà mutato agnomine Bellendenus Ker.) characteribus certis innixum ab *Hyacintho* et *Lachenalià* separavit zelotes botanicus F. C. Medicus, confirmârunt Mœnchius et sub *Zuccagnià* (sed jam cuså *Zuccagnià* Cavan.) Thunbergius. Nec dissonum magis *Dipcadi* quàm *Muscari*. Turcica ambo jam à Lobelio pro varietatibus *Hyacinthi racemosi* L., recepta, amboque scientiæ ab origine barbarâ post secula ferè tria quasi usucapione parta nec ulla insita verbo immanitas obstat quin priorum serventur jura et pro *Uropetalo* recentiore vetus ponatur *Dipcadi*.

1. DIPCADI FULVUM. Nob.

D. bracteis basi latis semiamplexicaulibus, apice filiformibus pedunculo subduplò longioribus; floribus secundis, nutantibus, defloratis erectis, perigonio campanulato, laciniis latè scariosis interioribus oblongis, exterioribus sublongioribus angustioribus apice cucullato-callosis; antheris basi longè sagittatis, acutis; ovario elliptico, stigmatibus ovato-lanceolatis, acutis, integris; capsulâ membranaceâ, glabrâ, transversim lineatâ, apice dehiscente; seminibus ovato-rotundatis, plano-convexis, ad marginem densè puncticulatis, medio rugosis, aterrimis.

Hyacinthus fulvus. *Cav.*, *Anal. de cienc. nat.*, *vol.* 3, *pag.* 47.

Hab. In Teneriffà forsan (ex *Brouss.*). In Canarià Despreaux. In Lancerottà ubi satis frequens ex cl. Bourgeæo qui specimina à montibus ubi sacellum SS. Virginis *de las Nieves* et à locis aridis propè Guatisam januario 1846 florida atque alia fructifera misit.

Distr. geogr. Species est Mauritanica quæ occurrit in collibus circà Oran (*Bové!*) juxtà oppidum Mogador (*Broussonet*).

Obs. Nostra species subsolana, aliam nec minus notabilem regiones quæ ortum spectant parent.

DIPCADI ERYTHRÆUM. Nob.

D. bulbo albo, bracteis basi latis, subcordatis, acutis, petioli longitudine; floribus cerneis, subsecundis, nutantibus, defloratis erectis, perigonio pedunculato, campanulato, laciniis margine vix scariosis, interioribus oblongis, exterioribus angustis, apice cucullatis, cucullo in appendicem linearem producto; antheris basi sagittatis, obtusiusculis; ovario lato oblongo, stigmatibus ovatis, apice 2-fidis; capsulâ latè 3-quetrâ, membranaceâ, nitidâ, crebrò transversè lineatâ, subcoloratâ, suturis incrassatis; seminibus ovatis plano-convexis, medio subrugosis, ad marginem vix puncticulatis, aterrimis.

Hyacinthus serotinus? *Forsk., Fl. æg.-arab., suppl., pag.* 200.

Hyacinthus serotinus. *Del., Fl. æg. ill., pag.* 11, non Linn.

Uropetalum serotinum. *Wiest. in Schol. Assoc. itin. Essling., n.* 659. — *Schimp., ibid., n.* 405, non Ker.

Habitat in Ægypto et Arabiâ in desertis Kahiræ (*Forskåhl, Delile*) ad pyramides Gyzenses (*Wiest*) in herb. Gay inter oppida *Suez* et el. *Tor* (*Schimper*). Capsulam et semina ex speciminibus Wiestii et Schimperii in herb. Gayano asservatis Martio mense, lectis flores ex specimine nostro Schimperiano eodem tempore lecto descripsimus. Bulbus ex Forskåhlio edulis. Huc Iconem *Scillæ serotinæ* β. Bot. mag., tab. 1185 referre dubitamus quanquàm simillima, sed cuculli appendix laciniarum perigonii externarum in nostrâ conspicuus vix huic ac ne vix ullus. Quarta quoque orbis antiqui species affinis tertiæ extat sed diversa *Dipcadi minimum* (Uropetalum minimum Steudel in Schimp. exsicc. Abyss., n. 1168).

LEOPOLDIA. Parl.

Giorn. *bot.*, vol. 2, pag. 157.

1. LEOPOLDIA. COMOSA. Parl.

B. bulbo ovato, intùs rubente; foliis linearibus, scapi longitudine, racemoso conico, mox laxo floribus inferioribus urceolatis angulatis horizontalibus, lividis, superioribus cum pedicello cœrulescens imperfectis erectis comam efficientibus pedunculis perigonio tubuloso pluries longioribus, laciniis perigonii brevibus ovatis; ovario oblongo, stylo crasso, stigmate integro; capsulâ depresso-3-gonâ; seminibus subrotundis.

Βολβὸς ἐδώδιμος. *Diosc., lib.* 2, *cap.* 200.

Hyacinthus cœrulescens maximus. *Fuschs., Hist., pag.* 335.

Hyacinthus. *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1565), *pag.* 1051. — *Cam., Epit., pag.* 798.

Hyacinthus major. *Lob., Hist., pag.* 55.

Hyacinthus Dioscoridis comosus major. *Lob., Ic., pag.* 106.

Hyacinthus comosus major purpureus. *Park., Parad., pag.* 117, *fig.* 3.

Hyacinthus comosus. *Linn., Sp. pl., pag.* 455. — *Jacq., Austr., tab.* 126. — *Curt., Bot. mag., tab.* 133.

Muscari comosum. *Willd., Enum. hort. Berol., vol.* 1, *pag.* 373. — *Red., Lil., tab.* 231.

Bellevalia comosa. *Kunth., Enum., vol.* 4, *pag.* 306.

Leopoldia comosa. *Parl., Fl. pal., Giorn. bot., vol.* 2, *pag.* 160.

Cebolleta et *Vara de Tesé* Palmensium.

Hab. Vulgaris est hæc planta in arvis ins. Canariensium.

Distrib. geogr. Species est littorum maris Interni multivaga quæ per medios Galliæ tractus (*Boreau*) Lutetiam! pervenit. Britanniis exul in Germaniâ usque ad Quintilinoburgum (*Koch*) ultrà 51 lat. bor. gradum protenditur, gradusque ab Ægypto (*Delile*) ad Albim 20 et ultrà percurrit.

ALLIUM. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 146. — Kunth, *Enum.*, vol. 4, pag. 379.

Sectio I. *CROMMYUM.* — Ovarium 3-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis ad basin dissepimenti affixis, collateralibus, erectis.

1. *PORRUM.* Pedicelli erecti. Perigonium campanulato-connivens. Stamina basi in tubulum perigonio adnatum connexa 3 interiora latiora, 3-fida, laciniis lateralibus longissimis intermediâ breviore antheriferâ.

† Umbella bulbifera.

* Folia plana.

1. ALLIUM HALLERI. Bab.

A. bulbo... caule ante anthesin erecto, 4-pedali, apice subscabro; scapo ad quartam partem folioso, foliis planis, linearibus, poll. 1 latis, margine denticulato-ciliatis, per anthesin persistentibus, spathâ..... caducâ; umbellâ bulbiferâ, bulbillis ovatis, turbinatis pedicellatisque, nitidis, læte castaneis; floribus longè pedunculatis, plurimis pedunculo communi elongato aggregatis; perigonii purpurei laciniis exterioribus oblongis, acutis, dorso et margine papillosis, basi incrassatogibbis, interioribus obtusis; staminibus exsertis filamentis simplicibus, basi valdè dilatatis, sensim versùs apicem subulatis, alternis 3-fidis, laciniâ intermediâ antheriferâ lateralibus 5-plo breviore filamenti communis latè ovati partis liberæ longitudine, ovario difformi, stylo exserto.

Allium Halleri. *Bab., Man. of Brit. Bot., pag.* 306.

Hab. Hanc plantam à Canariâ misit Despréaux.

Distrib. geogr. Species esse videtur Europæ temperatæ.

Obs. Planta nostra ab *A. scorodoprasso* Parisiensi (*A. vineali* Thuill. in herb. Gay!) scapo basi tantùm foliato, perigonii laciniarum undique papillatarum basi gibbâ et formâ, staminum exsertorum appendicibus longissimis, cuspide antheriferâ filamenti communis longitudine bulbillisque amplis pallidè castaneis differt. Eadem esse videtur ac

Allium quiddam Britannicum de quo oculatissimus Borrer in Hooker Brit. Flor. ed. 5, pag. 318 disseruit, quod tardiùs A. Halleri l. c. nuncupavit cl. Babington, species autem valdè dubia.

2. ALLIUM VINEALE. Linn.

A. bulbo mediocri, extùs fusco, striato, scapo ad medium foliato; foliis angustè teretibus, suprà canaliculatis; umbellâ globosâ densè bulbiferâ, bulbis ovato-cuneatis, ovato-rotundatis ovatisque, acutis vel in caudam protractis. — Flores malè asservatos non licuit examinare.

Allium vineale. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 428. — *Flor. dan.*, *tab.* 1870. — *Engl. bot.*, *tab.* 1974. — *Bert.*, *Flor. it.*, *vol.* 4, *pag.* 33. — *Vis.*, *Fl. dalm.*, *vol.* 1, *pag.* 142. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *pag.* 393. — *Kunth.*, *Enum.*, *vol.* 4, *pag.* 382. — *Babingt.*, *Man.*, *pag.* 306. — *Koch.*, *Syn.*, *vol.* 2, *pag.* 831.

Allium arenarium. *Linn.*, *Fl. suec.*, *Svensk Bot.*, *tab.* 691. — *Fries*, *Nov. Fl. suec.*, *pag.* 84.

Hab. Legimus hanc plantam in arvis Lancerottæ, Canariæ, Palmæ et Teneriffæ ubi vulgaris.

Distrib. geogr. Orbem veterem totum percurrit hæc species à Gothorum regionibus ad insulas Fortunatas et in borealem Americam hominum comes immigravit (Pursh).

3. ALLIUM SPHÆROCEPHALUM. Linn.

A. caule ad medium foliato, foliis linearibus, carinatis, canaliculatis, spathâ ovatâ, umbellâ globosâ; perigonii ovati foliolis carinatis, carina leviusculâ; filamentis alternis 3-fidis, laciniâ intermediâ filamento communi angusto subciliato (à perigonio ablato) dimidio breviore; stylo longè exserto.

Allium sphærocephalum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 426, excl. syn. Hall. et Bauh. ex Kunth. — *Red.*, *Lil. tab.* 391. — *Bot. mag.*, *tab.* 1764.

Hab. Specimen unicum floridum die 5 julii 1845 in planitie elatâ Lagunæ oppidi lectum misit cl. Bourgeau.

Distrib. geogr. Species est regionis maris Mediterranei et Europæ totius temperatioris.

†† Umbella capsulifera.

* Folia plana.

4. ALLIUM PORRUM. Linn.

A. bulbo crasso, tunicâ interiore albâ, tenuissimè puncticulato-striatâ, bulbis paucis oblongis demùm farcto; scapo crasso, striato, ad medium foliato, foliis planis latè linearibus, margine denticulatis, spathâ deciduâ; umbellâ densè globosâ, bracteis minimis

linearibus stipatâ, pedunculis demùm undique protensis, subæqualibus, per totam longitudinem subulatis; perigonio ovato-oblongo, laciniis oblongo-lanceolatis, apice inflexis, acutis, exterioribus dorso acutè carinatis, carinâ sub apice ferè ad basin usque papillatâ; staminibus longiùs exsertis, simplici apice subulato basi dilatato, 3-cuspidati cuspide intermediâ latâ acutâ filamento communi oblongo lateribus leviter incurvis quartam partem vel dimidium breviore; ovario ovato, medio rugis 3 transversis albis notato; capsulâ ovatâ perigonium excedente.

Πράσον. *Diosc., lib.* 2, *cap.* 178.

Allium Porrum. *Linn. Sp. pl., pag.* 423. — *Plenk., Ic., tab.* 253. — *Monnard. in Gaud., Fl. helv., vol.* 2, *pag.* 482, *tab.* 11, *fig.* 5. — *Kunth., Enum., vol.* 4, *pag.* 384.

Hab. Specimina hujus specici die 2 Julii florida capsulis nullis maturis in campis cœnobii Sancti Dionysii *del Monte* legit Bourgeæus, exsicc. n. 999.

Distrib. geogr. Planta est hortensis quæ in regionibus temperatis spontanea evadit.

Obs. Nil Alliis tot auctoribus negligenter apparatis molestius, nec alibi enodator species tam contumaces inveniet. Quanquàm inter diagnosim *Porri* nostram et Kochianam levis exstet discrepantia eadem esse vix dubitandum, nam, sive character cuspidis antheriferæ longitudine deductus non plenè et planè fidelis sit, sive oculatus scrutator stamine à laciniâ suâ detracto mensuram filamenti communis nec partis suæ liberæ sumpserit, certum est mensuram nostram cum Kunthianâ, et cum specimine quod ex horto reg. Paris. examinavimus aliisque ad amussim convenire. Huc quoque *Ampeloprasum* Britannorum referri posse credimus. Linnæum enim qui plantam à Raio in Synopsi descriptam cum *Ampelopraso* suo conjunxerat secuti sunt recentiores et omnes pro plantâ Holmensi, in herbariis paucis obviâ, verum evidenter (præter Babingtonium) descripserunt *Ampeloprasum*, cui bulbus bulbillis fartus arvorum meridionalium pestis, summo Raio suo prætervisso qui Allii Holmensis radicem simplicem esse et tunicatum duntaxat cepæ in modum scribit. Notandum prætereà sanissimi judicii botanicum Borrerum, qui loca natalia viderat, à cultorum reliquiis proventum existimâsse. Babingtonius huic plantæ cuspidem antheriferam filamenti communis lati lateribus rectis longitudine, bulbum bulbillos paucos magnos efformantem ascribit. Descriptioni nostræ specimen Porri horti regii Parisiensis anni 1837 ad amussim convenit. Species has controversas (Porrum sc. et Ampeloprasum) non malè depictas distinctasque icon Monnardiana à cl. Gaudino data monstrat.

5. ALLIUM AMPELOPRASUM. Linn.

A. bulbo crasso, tunicâ exteriore fuscâ, grossè reticulatâ, interiore albâ, tenuissimè puncticulato-striatâ, bulbis plurimis minoribus ovatis farcto: scapo supernè scabro ad medium foliato, foliis planis linearibus margine subdenticulatis, persistentibus, spathâ lanceolato-ovatâ deciduâ; umbellâ laxè globosâ, pedunculis inæqualibus, ferè omnibus ascendentibus elongatis, (pollicaribus vel sesquipollicaribus) basi dilatatis, subulatis, bracteis ovatis acutis suffultis; perigonii laciniis lanceolatis, exterioribus acutis, dorso margine et carinâ papillosis, basi subgibbis; staminibus exsertis, exteriorum filamento acuto sensim latiore, interiorum laciniâ intermediâ antheriferâ filamenti communis dodrantem æquante;

capsulâ globoso-3-quetrâ angulis acutis, valvis ovato-rotundatis, perigonii laciniis interioribus brevioribus.

Ἀμπελόπρασον. *Diosc.*, *lib.* 2, *cap.* 179.

Scorodoprasum latifolium, spontaneum italicum, floribus dilutè purpureis odoratis. *Mich.*, *Nov. gen.*, *pag.* 25. *tab.* 24, *fig.* 5.

Allium Ampeloprasum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 423 excl. patriâ Britanniâ. — *Monn.*, *in Gaud.*, *Fl. helv.*, *vol.* 2, *pag.* 483, *tab.* 11, *fig.* 6. — *Bertol.*, *Fl. ital. vol.* 4, *pag.* 28 excl. syn. plurimis. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *pag.* 391. — *Boiss.*, *Voy. Esp.*, *vol.* 2, *pag.* 615 excl. syn. Desf.

Hab. Legimus hanc plantam in vineis Teneriffæ et Canariæ ubi copiosa.

Distrib. geogr. Vulgaris est hæc species per totam regionem maris Mediterranei et in Galliâ occidentali propè Burdigalam, (Des Moulins in herb. Gay!).

Obs. *A multiflorum* Desf. hùc à cl. Boiss. accersitum, alia est ac diversa species. Differt foliis angustioribus margine vix denticulatis, umbellâ laxiore, pedunculis gracillimis et longioribus bracteis angustioribus stipatis, perigonio cylindraceo-campanulato suprà capsulam duplò ferè breviorem demùm constricto, laciniis lineari-lanceolatis, dorso leviter et marginibus papillosis, staminibus longè exsertis, interiorum laciniâ intermediâ antheriferâ filamento communi oblongo elongato duplò breviore. Ut optimè monet Fontanesius *A. sphærocephalum* facie refert.

2. *CODONOPRASUM.* — Pedicelli inæquales, floriferi penduli. Perigonium campanulato-connivens. Stamina omnia simplicia, basi in tubum perigonio adnatum connexa, margine tubi inter stamina dentato vel edentulo.

6. ALLIUM DENTIFERUM. Nob.

A. scapo striato ad medium folioso, foliis crassis, angustè linearibus; spathâ basi ovatâ vel lanceolatâ, extùs 3-7-costatâ, abruptè in appendicem linearem flores excedentem productâ; umbellâ laxiusculâ, capsuliferâ (rarò bulbiferâ); perigonii laciniis exterioribus concavo-carinatis, latè ovatis apice muticis vel cum mucronulo truncato-rotundatis, interioribus latioribus; filamentis sensim acuminatis, tubo perigonio connato insertis, tubi sinubus inter filamenta dente acuto simplici vel bidenticulato instructis, antheris 3 exsertis, 3 inclusis; ovario juniore prismatico-hexagono, in collum 3-dentatum apice coarctato; stylo brevi, demùm exserto, stigmate ovato, capitato.

Allium monspessulanum. *Willd.*, *Enum. hort. ber. suppl.*, *pag.* 16 non Gouan. — *Kunth*, *Enum.*, *vol.* 4, *pag.* 404.

Allium intermedium. *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 6, *pag.* 318 ex parte.

Codonoprasum pallens. *Reichb.*, *Fl. germ. exsicc.*, *num.* 1217!

Allium oleraceum. *Des Moul.! Cat. Dord.*, *pag.* 142 ex parte.

Hab. Specimina hujus plantæ ex arvis ins. Canariæ attulimus, alia ex eàdem insulâ misit

Despréaux aliaque propè pagum *Los Sauces* ins. Palmæ et in campis oppidi Lagunensis legit Bourgeau; exsicc. n. 1000 et 1003.

Distrib. geogr. Legimus hanc plantam in ins. Maderà, est autem Siciliæ (*Jan.!*), Galliæ meridionalis! Corsicæ (*Serafino!*) et maris Interni regionis forsan totius cives larvata adhuc et sub aliis nominibus recepta, unde ad Bergeracum (Des Moulins!), Burdigalam (Laterrade!) et in Galliæ centrum (Boreau!) perventa est.

EXPLICATIO TAB. 234.

1. Planta integra bulbifera. 2. Spatha junior florida nondum bulbifera à Bourgeæo lecta, ambæ mag. naturali, figuræ quæ sequuntur auctæ. 3. Flos apertus. 4. Flos post fecundationem. 5. Perigonium cum andrœcio ante fecundationem apertum atque arte explanatum. 6. Perigonii maturi laciniæ a nervo medio excrescente mucronatæ ex specimine Monspeliaco herbarii Gayani. 7. Stamen antrorsùm visum. 8. Idem à tergo visum. 9. Tubus cui filamenta inseruntur à perigonii basi arte abrasus. 10. Ovarium cum stylo. 11. Idem apertum valvulà tertià ablatà ut appareant ovula. 12. Idem transitrorsùm sectum. 13. Ovulum multoties auctum. 14. Capsulæ nondùm ritè maturæ valvula. 15. Semen. 16. Embryo.

3. *MOLY*. Perigonium stellato-patens. Filamenta simplicia inter se basi libera vel imâ basi connata.

7. ALLIUM ROSEUM. Linn.

A. bulbo ovato, bulbillis reticulato-rugosis farcto; scapo tereti, basi foliato, foliis linearibus, planis, junioribus ciliatis, spathæ foliis basi in tubum umbellam multifloram capsuliferam involucrantem connatis, laciniis rotundato-ovatis, acuminatis; perigonii laciniis oblongo-lanceolatis, apice rotundatis, crenatis, subacuminatis, stamina basi laciniarum adnata dilatata inter se libera longè excedentibus; capsulâ rotundatâ perigonio subtriplò breviore.

Allium sylvestre seu Moly minus roseo amplo flore. *Magn. bot. monsp., pag.* 10.

Moly minus angusto folio flore lætè purpureo majore Cupani. *Bonann., Ic., tab.* 32.

Allium roseum. *Linn., Spec. pl., ed.* 1, *pag.* 296. — *Sibth., Fl. græc., tab.* 314. — *Bertol., Fl. ital., vol.* 4, *pag.* 53. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *pag.* 388. — *Koch., Syn., ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 827.

Allium illyricum. *Jacq., Ic. rar., tab.* 365.

Allium majale. *Ten., Fl. nap., tab.* 29.

Hab. Hanc plantam à Canarià misit Despréaux et in ejusdem insulæ campis Tafiræ jam ineunte Martio florituram legit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Cives est totius regionis maris Mediterranei unde et Burdigalam attingit (*Herb. Mercier!*).

8. ALLIUM TRIFOLIATUM. Cyr.

A. bulbo ovato, tunicâ crustaceâ, subfuscâ, reticulato-favulosâ; scapo basi folioso, foliis trinis, planis, linearibus, margine ciliatis, spathæ foliis basi in tubum umbellam pauci vel multifloram patulam capsuliferam involucrantibus, laciniis lanceolatis in acumen productis; perigonii laciniis lanceolatis, acutis, stamina basi dilatata inter se connata excedentibus, capsulis perigonio duplò brevioribus, rotundatis apice complanato-depressis, valvis latè obcordatis.

Flores albi rubore quodam levi ex sicco suffusi.

Allium trifoliatum. *Cyr. pl. rar. Neap. fasc.*, 2, *tab.* 3. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *pag.* 390. — *Link. in Linnæd*, *vol.* 9, *pag.* 139.

Tarabaste et *Gamonilla* Nivariensium.

Hab. Non infrequens est hæc species in rupestribus herbidis insularum Canariæ et Teneriffæ à regione sylvarum usque ad littora maris : specimina nostra legimus circà oppidulum *Buena Vista*, alia in Canariâ legit Despréaux, aliaque in sylvulâ cœnobii Sancti Dionysii ad montem, Januario florentia, misit Bourgeæus (exsicc. n. 31 sub A. subhirsuto L.).

Distrib. geogr. Planta est regionis maris Mediterranei in insulis Siciliâ, Capreis et in Græciâ reperta sed per totam regionem ut verisimile est sparsa.

Obs. Cùm planta nostra cum icone Cyrillianâ et speciminibus archetypis a clariss. viris Gussoneo et Parlatoreo acceptis ad amussim conveniat nomen accepimus, seu posteà cùm cl. Bertolonio *A. subhirsuti* L. varietas habenda sit seu potiùs monentibus clariss. Gussoneo et Linkio vera sit ac propria species.

Sectio II. *MELANOCROMMYUM*. — Ovarium 3-loculare, loculis 3-10 ovulatis; ovulis placentæ centrali affixis, horizontalibus vel assurgentibus.

9. ALLIUM NIGRUM. Linn.

A. bulbo ovato, tunicis coriaceis; foliis radicalibus oblongis, planis, crassis acutis, scapo revoluto aphyllo multo longioribus, spathæ foliis in tubum persistentem connatis; umbellâ

capsuliferà, convexà, pedunculis erectis; perigonio stellato, laciniis lanceolatis acutiusculis; staminibus perigonio subdimidio brevioribus, imà basi dilatatis, cum laciniis et inter se coalitis, edentulis; ovario globoso, loculis 8-10-ovulatis, stylo brevi, stigmate capitato; capsulà globoso-3-quetrà, 3-loculari; loculis abortu 1-2-spermis, seminibus ovato-oblongis lateraliter propè basin affixis; embryone ad dorsum perispermi curvato, extremitate radiculari ad hilum conversà.

Flores in plantà nostrà albi.

Moly Theophasti. *Clus.*, *Hist.*, *vol.* 1, *pag.* 191.

Allium nigrum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 136. — *Red.*, *Lil.*, *tab.* 102.

Allium monspessulanum. *Goun. Ill.*, *pag.* 24, *tab.* 16. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 286.

Allium magicum. *Ker.*, *Bot. mag.*, *tab.* 1148.

Hab. Hanc plantam in arvis Canariæ invenit Despréaux.

Distrib. geogr. Hospes est regionis totius maris Mediterranei.

EXPLICATIO TAB. 234 B.

1. Allii nigri Linn. ovarium jam fecundatum valvulà abscissà ut appareant ovula aggregata placentæ imposita.

TRIB. IV. *ALOINEÆ*. Endl.

ALOE. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 143. — Kunth. *Enum.*, vol. 4, pag. 492.

1. ALOE VERA. Linn.

A. caule fruticoso brevi foliis concavis recurvis, sinuato-spinosis; scapo thyrsiformi, bracteis ovato-lanceolatis, apiculatis, 5-nerviis, pedunculo nutante duplo longioribus, demum reflexis; staminibus perigonium excedentibus.

Ἀλόη. *Diosc.*, *lib.* 3, *cap.* 25.

Aloe. *Fuchs*, *Hist.*, *pag.* 138.

Aloe cum floribus. *Matth.* (*Valgr.*, 1565), *pag.* 684.

Aloe vera. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 459, in annotatione.

Aloe perfoliata α vera. *Linn.*, *ibid. pag.* 458.

Aloe barbadensis. *Mill.*, *Dict.*, *ed.* 8, *n.* 2. — *Kunth.*, *Enum.*, *vol.* 4, *pag.* 521.

Aloe perfoliata γ barbadensis. *Hort. Kew.*, *vol.* 1, *pag.* 466.

Aloe vulgaris. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 1, *pag.* 86. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *pag.* 310. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *tab.* 341. — *Hort. Kew.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 292.

Hab. Stirps est regionis maritimæ ins. Canariensium non infrequens.

Distrib. geogr. Planta est littorum maris Mediterranei præcipuè Syriacorum, Africanorum, Siculorum atque Hispanicorum ubi calidiora: ex Americâ ut quibusdam visum est oriunda sed potiùs reverà harum regionum cives αὐτόχθων.

Obs. Aloem fuisse Dioscoridis hanc plantam pro parte saltem quanquàm flores habere albos scribat, vix dubitandum nec in Americâ sponte provenire ulla extant documenta certa, in Guyanâ autem coli tantùm, ut forsan et in Barbatorum insulis, ex Aubretio (Pl. Guyan. vol. 1, pag. 304) certum: ergò cautè cum Millero *barbadensis* dicenda sed melius cum Linnæo *vera* aut cum Lamarckio *vulgaris* vocanda.

TRIB. V. *TULIPEÆ*. Endl.

LILIUM. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 141. — Kunth., *Enum.*, vol. 4, pag. 256.

1. LILIUM CANDIDUM. Linn.

L. bulbo squamato, albo; caule elato, multifloro, sensim extenuato; foliis lineari-lanceolatis, sparsis; perigonii campanulati laciniis intùs glabris.

Κρίνον βασιλικὸν, καλοῦμενον ὑπ' ἐνίων λείριον. *Diosc.*, *lib.* 3, *cap.* 116.

Lilium. *Cuba. Hort. San.*, *cap.* 255. — *Fuchs.*, *Hist.*, *pag.* 364. — *Matth.*, (*ed. Valgr.* 1565,) *pag.* 822.

Lilium candidum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 433. — *Lamck*, *Ill.*, *tab.* 246, *fig.* 1. — *Red.*, *Lil.*, *tab.* 199. — *Curt.*, *Bot. mag.*, *tab.* 278. — *Turp. Fl. méd.*, *vol.* 4, *tab.* 221.

Hab. Hanc stirpem coronariam inter plantas Canarienses enumerare oportet sive invecta sit sive indigena, in vallibus enim propè Tacorontem in sylvulâ Sancti Dionysii et alibi in insulâ Teneriffâ spontanea occurrit.

Distr. geogr. Per totam regionem maris Mediterranei inventa est hæc planta quæ cùm apprimè στεφανωματικὴ sit secundùm Dioscoridem et ab omni ævo in paradisis et juxtà deorum templa castimoniæ quasi signum, culta fuerit, quæ sedes ejus prisca aut quæ vera patria adhuc forsan ignotum.

JUNCEÆ. Juss.

LUZULA. DC.

Kunth, *Enum.*, vol. 3, pag. 296. — Endlich., *Gen.*, pag. 130.

1. LUZULA DECOLOR. Nob.

L. annua, cæspitosa, foliis linearibus margine molliter albo-pilosis; floribus cymoso-corymbosis; pedicellis 1-floris, solitariis, fructiferis erectis, bracteis ovatis, obtusis vel subaristatis; perigonii laciniis lanceolatis capsulâ maturâ rotundato-ovatâ brevioribus; seminis appendiculâ mediocri.

Luzula Forsteri. *Buch in Abhandl. der Berlin. Acad.* 1816-17, *pag.* 362, non Desv.

Luzula pilosa. *Link in Buch. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 140, non Willd.

Hab. Legimus hanc plantam in saxosis circà Portum Orotavensem. Specimen in locis umbrosis ad scaturigines convallis *Barranco del Agua* propè Guimar die 6 Martii cl. Bourgeæus, sua in vallis Orotavensis sylvâ *Agua Mansa* et in rupestribus umbrosis suprà *Realejo de arriba* legit cel. de Buch.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Descr.. Radix fibrosissima, annua (ex Bourgeau). Caules cæspitosi, densi. Folia linearia, plana, acuta, subtùs nervosa, viridia, margine pilis elongatis, mollissimis, niveis et ad vaginas pilosa. Flores, ad apicem culmi pedalis, cymoso-corymbosi, pedunculis ramosis, pedicellis 1-floris, glabris, fructiferis erectis. Bracteæ rotundato-ovatæ ovatæque, glabræ, scariosæ, sæpissimè obtusæ vel apice rotundatæ, denticulatæ, aut subaristatæ. Perigonium pallidè subfuscum, glabrum, nitidum, laciniis subæqualibus, lanceolatis, apice acutatis, mucronulatis, exterioribus subnavicularibus, dorso obsoletè 3-nerviis. Stamina perigonio subduplò breviora, ejus laciniis opposita, receptaculo ovarium cingente perigonii basi connato inserta : filamentis glabris, basi dilatatis, antheris linearibus obtusis basi subcordatis longioribus. Ovarium breviter pedicellatum, ovato-sub-3-quetrum 1-loculare valvis brevissimè introflexis, 1-ovulatum. Ovula basi affixa, arrecta, elongato-ovata, apice et ad latus internum membranâ pellucidâ aucta. Stylus brevis, stigmatibus longissimis, intùs papilligeris. Capsula orbiculari-ovata, glaberrima, matura perigonio longior, valvis latè ovatis, apice vix attenuatis, obtusis, styli basi abruptè

apiculatis. SEMINA oblongo-ovata, appendiculâ apicuari mediocri. EMBRYO hilo proximus, rotundato-ovatus, minimus.

OBS. Species hæc primo aspectu à *L. Forsteri* Desv. haud diversa videtur nec mirum eas confudisse cll. v. v. Buchium et Linkium, notis tamen plurimis quas in diagnosim congessimus, differt, semper quoque pallidior et perigonia oculo etiam nudo breviora et rotundiora.

EXPLICATIO TAB. 235.

1. Planta integra. 2. Perigonium cum andrœcio, arte explicatum. 3. Andrœcium arte à perigonio abrasum staminibus 4 abscissis. 4. Stamen antrorsùm visum. 5. Pistillum. 6. Ovarium transitrorsùm sectum. 7. Ovula ovarii valvis abreptis. 8. Capsula bracteis et perigonii foliolis aucta. 9. Capsula, valvulâ abreptâ, ut appareat semen basi fixum. 10. Semen junius. 11. Semen longitrorsùm sectum basi perispermi foveolo propè hilum situm. 12. Ovulum.

2. LUZULA PURPUREA. LINK.

L. annua, caule erecto, foliis linearibus, margine et ad vaginas pilosis; floribus divaricato-paniculatis, pedicellis filiformibus, bracteis oblongis, acutis, navicularibus; perigonio læté castaneo purpureoque, foliolis oblongis, apiculatis, stamina dimidio excedentibus; stylo staminibus breviore; capsulâ ovato-rotundatâ, acutâ, perigonio breviore; seminibus ovato-orbicularibus, inappendiculatis.

Juncus purpureus. *Buch, Abhandl. der Acad. der Wissenschaft. in Berlin*, 1816-17, *pag.* 36.

Luzula purpurea. *Link in Buch. Phys. Beschr. d. Can. Ins.*, *pag.* 140.

Luzula Berthelotii. *Nees ab Es. in litt. ad. cl. Berthelot! — Kunth, Enum.*, *vol.* 3, *pag.* 298.

HAB. Vulgaris est hæc planta ad margines sylvarum et inter herbas vernales insularum Teneriffæ et Palmæ eamque ad Montem *Agando* ins. Gomeræ legit cl. Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. Radix annua, fibrosissima. CAULIS erectus, foliosus, 6-10-pollicaris, gracilis, elegans. FOLIA linearia, plana, acuta, sub-6-nervia margine pilosa, ad vaginas pilis longis albis pilosissima. FLORES corymboso-paniculati, pedunculis filiformibus, decompositè ramosis, erectis vel retrofracto-divaricatis, pedicellis 1-floris vel 2-3-floris, fructiferis erectis vel patentibus. BRACTEÆ lanceolato-oblongæ, acuminatæ, margine scariosæ, integerrimæ. PERIGONIUM glabrum, læté castaneum vel purpureum, foliolis æquilongis, mucronatis, exterioribus oblongis navicularibus, interioribus lanceolato-oblongis. STAMINA perigonio dimidio breviora. PISTILLUM staminibus subbrevior, ovario stipitato, elliptico 3-quetro, stylo staminibus breviore, laciniis stigmatosis linearibus parte indivisâ longioribus. OVULA 3, ovarii fundo ad dissepimentorum 3 incompletorum basin affixa. CAPSULA perigonii foliolis interioribus, ablatâ eorum cuspide, subbrevior, 3-quetra, ovato-orbicularis, styli basi apiculata, valvis rotundatis, 3-sperma, vel abortu 1-2-sperma. SEMINA ovata utrinque obtusula, testâ scariosâ, albidâ, laxâ, sub aquâ inspissatâ et

tegmen nitidum badium concinnè striulatum hilo basali velo hyalino pellucido undique tegente, mamillari et plexu apicali nigro notatum. Embryo trochiformis extremitate radiculari obtusâ, perispermo crasso subfarinaceo vix 3-plò brevior.

EXPLICATIO TAB. 236.

1. Planta integra mag. nat. 2. Flos bracteis stipatus, magnitudine ut reliquæ figuræ omnes, auctus. 3. Flos bracteis ademptis. 4. Idem perigonio medio secto. 5. Flos expansus. 6. Perigonii foliolum exterius cum stamine. 7. Perigonii foliolum interius cum stamine. 8. Androecium à perigonii tubo arte derasum ut stamina basi inter se cupellam perigonio adnatam efformantia appareant. 9. Stylus cum stigmatibus. 10. Ovarium arte apertum ut ovula septorum introflexorum basi insidentia conspiciantur. 11. Capsula. 12. Semen testâ sub aquâ incrassatâ hyalinâ *a* tectum, *b* chalaza. 13. Idem testâ ablatâ *a* hilum. 14. Idem medio sectum *a* tegmen, *b* perispermum, *c* hilum, *d* embryonis cavum, *e* chalaza. 15. Embryo. 16. Floris diagramma.

3. LUZULA CANARIENSIS. Poir.

L. stolonifera, foliis elongato-lanceolatis appendiculato-acuminatis, planis striatis, margine parcè pilosis, bracteis fimbriatis; floribus cymosis, pedunculis 2-4-floris, pedicellis brevissimis; perigonio elongato, lacteo, foliolis oblongis acutis, muticis, stamina subduplò excedentibus; capsulâ brevi, orbiculari-3-quetro, apice attenuato, acuminato; seminibus vix appendiculatis.

Luzula canariensis. *Poir.! Encycl. suppl., vol. 3, pag. 532. — Buch in Abhandl. d. Ac. d. Wiss. Berl.*, 1816-17. *pag.* 362. — *Link in Buch Beschr. d. Can. Ins., pag.* 140. — *Buch, ibid., pag.* 179.

Hab. Legimus hanc plantam in locis argillosis suprà sylvam de las Mercedes in viâ quæ ad Tagananam conducit quo et olim Buchius; eodem ferè loco ad viam *la Degollada del Bufadero* dictam specimina sua die 13 Junii florentia legit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species est Nivariensis.

Descr. Radix fibrosa. Caulis sesquipedalis vel bipedalis, basi stolonifer. Folia 6-10 poll. longa, 6-8 lin. lata, elongato-lanceolata, apice sensim acuta atque appendiculato-filiformia, basi attenuata, revoluta, purpurascentia, coriacea, nitida, lineolato-nervosa, margine undulata obsoletè pilosa, caulinia brevia sublinearia ad vaginas subpilosa. Scapus valde striatus, glaber. Flores cymoso-paniculati, lactei, demùm sordiduli, nitentes, paniculâ folio summo involucratâ. Bracteæ lanceolatæ, acutæ, scariosæ, margine fimbriatæ. Pedunculi filiformes, cymosi, apice, 2-4-flori. Pedicelli breves. Perigonium elongatum angustum, foliolis oblongis, navicularibus, sensim acutatis, muticis, omnibus scariosis, exterioribus brevioribus. Stamina perigonio subdimidio breviora, basi in cupellam perigonii basi

adnatam cohærentia, antheris ovato-oblongis. OVARIUM ovato-globulosum, obtusè 3-quetrum, subsessile, glabrum. STYLUS subexsertus, stigmatibus linearibus coloratis longior. OVULA ovata ut in antecedentibus inserta. CAPSULA orbiculari-3-quetra, mucronata, perigonii tertiam partem adæquans. SEMINA oblonga, fusca, testâ vix ac ne vix sub aquâ inspissato-hyalin, vix appendiculata, dorso incurva, ventre 3-costata.

EXPLICATIO TAB. 237.

1. Planta integra mag. nat. 2. Florum aggregatio, ut reliquæ figuræ mag. aucta. 3. Flos bracteis stipatus. 4. Bracteæ seorsùm visæ. 5. Bractearum positionis diagramma. 6. Bractea interior. 7. Flos bracteis abreptis. 8. Idem medio horizontaliter scissus. 9. Flos arte apertus. 10. Andrœcium basi à perigonii basi abrasum. 11. Pistillum andrœcio cinctum. 12. Ovarium transitrorsùm sectum ut appareant ovula ad septorum marginem internum affixa. 13. Ovulorum positura idealis. 14. Ovula basifixa ovario abscisso. 15. Capsula. 16. Capsulæ valvula cum semine. 17. Capsula cum 3 perigonii persistentis laciniis. 18. Semen, *a* hilum. 19. Floris diagramma.

JUNCUS. LINN.

KUNTH, *Enum.*, vol. 3, pag. 315. — ENDLICH., *Gen.* pag. 130.

1. JUNCUS EFFUSUS. LINN.

J. culmo nudo, striato, medullâ continuatâ farcto, vaginis radicalibus nudis; floribus in paniculam cymosam diffusam decompositamque digestis, 3-andris, perigonii laciniis angustè lanceolatis, acutissimis; stylo subnullo; capsulâ obovatâ perigonio persistente subbreviore.

Juncus effusus. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 464. — *Flor. dan.*, *tab.* 1066. — *Svensk*, *Bot.*, *tab.* 879, *fig.* 1.

Juncus canariensis. *Poir. in herb. Desf.!*

HAB. Satis vulgaris est hæc species in humidis Teneriffæ et Canariæ.

DISTR. GEOGR. Planta est quæ terrarum orbem totum incolit.

2. JUNCUS ACUTUS. LAMCK.

J. culmo nudo, foliis radicalibus teretibus, apice acutis, pungentibus; floribus in paniculam cymosam confertam vel subdiffusam congestis; perigonii capsulâ ovatâ apiculatâ duplo brevioris laciniis margine scariosis, interioribus obtusissimis, laceratis.

Juncus acutus α. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 463.

Juncus acutus. *Lamc.*, *Encycl.*, *vol.* 3, *pag.* 266. — *Engl. bot.*, *tab.* 1614. — *Koch*, *Syn.*, *ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 838. — *Kunth*, *Enum.*, *vol.* 3, *pag.* 323.

Hab. Legimus hanc speciem in insulâ Lancerottâ eamque à Gomerâ, 25 Junii 1845 fructiferam, misit Bourgeæus, specimina alia in Canariâ Despréaux et in valle Sancti Andreæ Teneriffæ sua legit Buchius.

Distrib. geogr. Species est regionis maris Mediterranei, quæ per maris littora evecta Britanniam attingit.

3. JUNCUS MARITIMUS. Lamck.

Juncus maritimus. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 3. *pag.* 264. — *Engl. bot.*, *tab.* 1725.

Hab. Hanc speciem ex ins. Canariensibus vidit celeb. Kunth, *Enum.*, *vol.* 3, *pag.* 322.

Distrib. geogr. Planta est multivaga per totum terræ orbem sparsa.

4. JUNCUS CAPITATUS. Weig.

J. pusillus culmis erectis, gracilibus, basi foliatis, foliis tenuissimis ad medium usque canaliculatis; floribus in capitulum 4-10-florum terminalem congestis, bracteis longè acuminatis; perigonii laciniis exterioribus elongato-lanceolatis, in acumen productis, interioribus hyalinis acutis toto acumine longioribus; staminibus 3 laciniis externis oppositis, interioribus duplo longioribus. Ovario 3-quetro-elliptico, stylo brevi, stigmatibus filiformibus, elongatis; capsulâ ovatâ, utrinque obtusâ, laciniis perigonii exterioribus subduplo longioribus.

Juncus capitatus. *Weig.*, *Obs.*, *pag.* 28. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 2, *pag.* 209. — *Fl. dan.*, *tab.* 1690. — *Hook. in Engl. bot. suppl.*, *tab.* 2644. — *Parl.*, *Fl. pal. in Giorn. bot. it.*, *vol.* 1, *pag.* 347.

Juncus ericetorum. *Poll.*, *Pal.*, *vol.* 1, *pag.* 351.

Hab. Legimus hanc plantam in humidis Teneriffæ, eamque ad Fontem Sanctam insulæ Gomeræ die 15 Aprilis 1845 florentem legit Bourgeæus.

Distr. geogr. Species est regionis maris Mediterranei et Europæ temperatioris quæ in insulas Cæsaream et Sarmiam (*Babington*) et per Rheni fluminis ripas in Batavorum terras provecta est (*Koch*). Britannias non attingit.

5. JUNCUS BUFONIUS. Linn.

J. culmis diffusis vel erectiusculis, foliosis, foliis linearibus, ultrà medium canaliculatis; floribus spicatis, remotis, vel fasciculatis, perigonii foliolis lanceolatis, acutissimis, interioribus brevioribus capsulam obovato-3-quetram vix excedentibus.

Juncus bufonius. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 466. — *Engl. bot.*, *tab.* 802. — *Fl. dan.*, *tab.* 1098. — *Boissieu*, *Fl. de l'Europ.*, *vol.* 3, *tab.* 262, *fig.* 2. — *Th. Nees ab Esenb. Junceæ*, *tab.*, *fig.* 2.

β. Fasciculatus.

Juncus hybridus. *Brot.*, *Fl. lus.*, *vol.* 1, *pag.* 513. — *Guss.! Syn.*, *fl. sic.*, *vol.* 1, *pag.* 424. — *Parl.*, *Fl. pal. in Giorn. bot. it.*, *vol.* 1, *pag.* 350.

Juncus insulanus. *Viv.*, *Fl. cors. spec.*, *pag.* 5.

Juncus bufonius γ fasciculiflorus. *Boiss.*, *Voy. Esp. vol.* 2, *pag.* 124.

Hab. Vulgaris est hæc planta in humidis insularum omnium Canariensium; specimina etiam in Pinorum regione propè fontem *Traste de doña Beatriz* legit Bourgeæus.

Distr. geogr. Species est quæ totius terræ orbis regiones incolit.

Var. β magis meridionalis.

COMMELYNEÆ. R. Br.

COMMELYNA. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 125. — Kunth., *Enum.*, vol. 4, pag. 34.

* *Spatha complicata.*

1. COMMELYNA AGRARIA. Kunth.

C. caule decumbente, radicante, ramis ascendentibus; foliis glabris, ovatis lanceolatisque, acuminatis, subtùs puncticulatis, vaginis glabris, antrorsùm et margine pilis albis ciliatis; spathis solitariis, oppositifoliis, ovato-cordatis, acuminatis, margine ciliatis; pedunculis pubescentibus, floribus parvis, polygamis, cæruleis, perigonii foliolis lateralibus, interioribus longè unguiculatis, impari subsessili rotundato; filamentis cæruleis, antheris flavis.

Commelyna agraria. *Kunth, Enum., vol. 4, pag.* 38. — *Sieb., Herb., Martin, num.* 257 !

Hab. Legimus hanc speciem in fossis propè Portum Orotavensem et in insulâ Canariâ; ex eâdem quoque insulâ specimina misit Despréaux, eamdem in convalle *de la Angostura* die 19 Martii 1846 inter donaces florentem foliis lanceolatis et spathis elongatis insignem legit Bourgeau quam priùs die 25 Junii 1845 floridam in convalle *Barranco de la Laja* ins. Gomeræ invenit.

Distrib. geogr. Planta est Americana in Archipelago Antillano ut videtur vulgaris et cum *C. communi* alibi proculdubiò confusa est. Extat quoque in Maderâ! ubi eam primus legit cl. Loweus et specimen mihi Maderæ commoranti sub nomine *C. communis* largivit.

Descr. Caulis elongatus, gracilis, basi decumbens, radicans, radicibus lanato-radiculatis, ramis ascendentibus, glabris. Folia ovato-acuminata vel lanceolata, glabra, virentia, utrinque præsertim subtùs puncticulata, vaginis glabris, marginibus antrorsùm longiùs pilis albis hyalinis, geniculatis ciliatis. Spathæ oppositifoliæ, sparsæ, solitariæ, pedunculis pubescentibus, foliolo cordato-ovato in

acumen producto acuto glabro puncticulato 10-nervio margine ciliato subduplò vel quartâ parte brevioribus. Flores parvi, polygami, lætè cœlestes, pedunculis in spathâ geminis, masculis longè exsertis, pedicello suprà medium geniculato, ad geniculum 1-vel 2-floro, pedunculis femineis inclusis, 3-floris. Perigonium 6-phyllum, foliolis exterioribus ovato-lanceolatis, obtusiusculis, virescenti-hyalinis, glabris, obsoletè venoso-striatis punctatisque, lateralibus latioribus, tertio impari plicato, cymbiformi, acuto, ovarium in floribus femineis excipiente, interioribus venosis, glabris, lateralibus longè unguiculatis limbo flabellato, impari sessili rotundato-truncato subcucullato. Stamina 6, perigonii foliolis opposita, basi in tubum cum perigonio connatum conflata, longè exserta, 3 superiorum fertilium intermedium majus, foliolo inferiori impari, 2 lateralia normalia foliolis 2 exterioribus lateralibus, 2 imperfecta lateralia foliolis 2 interioribus lateralibus opposita, sextum imperfectum liberum sub ovario insertum foliolo exteriori impari oppositum et in eo inclusum. Ovarium sessile, ovato-ellipticum, compressum, suprà canaliculatum subtùs acutum, glabrum, 3-loculare, loculis 2 lateralibus parallelis 2-ovulatis, tertio perigonii exterioris foliolo impari naviculari oppositum, 1-ovulatum, ovulis ellipticis, complanatis, loculorum lateralium superpositis, per ventrem totum placentæ nerviformi centrali affixis, sessilibus, papillâ laterali notatis. Stylus elongatus, recurvus, glaber. Stigma rotundato-capitellatum. Capsula membranacea, glabra, striata, 3-locularis, loculis dehiscentiâ spuriè loculicidâ dehiscentibus, lateralibus 2-spermis, dissepimento valvæ medio relicto, seminibus minoribus, truncatis, exteriore 1-spermo, indehiscente, valvis placentâ nerviformi hilo seminis insertâ connexis. Semina ovata testâ reticulato-rugosâ, ventre hilo lineari et fossulâ transversâ inter embryostegam lateralem et hili marginem notato. Embryo fusiformis, utrinque planiusculus, ad extremitatem radicularem centrifugam latior, in latibulo testâ introflexâ confecto cum perispermo corneo-farinaceo per foramen communicante, apice papillâ embryostegâ obturato, receptus.

Obs. Planta nostra eadem est ex toto ac Martinicensis Sieberiana herb. Mercier sub. n. 257 data. Stamina in hoc genere omnia libera dixit celeb. Kunth, sed in hac specie quinque basi dilatata sunt et in tubum cum perigonii basi connatum coalita, sexta foliolo exteriore impari opposita sola libera hypogyna, in specie sequente (*C. canescente* Vahl), omnia in tubum regularem perigonii basi connatum ut in alliis plurimis coalita.

EXPLICATIO TAB. 238.

1. Ramus floridus et fructifer, mag. nat. figuræ reliquæ auctæ. 2. Spatha arte aperta ut appareant flores nondùm apertæ. 3. Flos masculus. 4. Andrœcium cum tori segmento ut appareant stamina. 5. Interiora inter se basi connata et extimum *a* solitarium. 5. Stamen perfectum. 6. Stamen intermedium majus. 7. Flos femineus perigonii laciniis interioribus atque andrœcio abreptis ut appareat ovarium foliolo impari involutum. 8. Ovarium fere maturum axi contrariè sectum ut loculus 1-ovulatus et loculorum 2-ovulatorum alter appareat, 9. Ovulum loculi 1-ovulati ferè maturum ad hilum visum. 10. Ovulum loculi 2-ovulati fere maturum ad hilum visum. 11. Spatha fructifera arte aperta, *a* florum femineorum superiorum pedunculi cicatrix, *b* floris masculi pedicelli pars. 12. Capsula

dehiscens. 13. Semen maturum. 14. Semen longitrorsùm sectum ut conspiciatur embryo foveolo perispermi abditum. 15. Embryo.

** Spatha cucullata turbinata.

2. COMMELYNA CANESCENS. Vahl.

C. radice fibrosâ, ramis inferioribus descendentibus hypogæis flores larvatos gerentibus comatâ, ramis aeriis ascendentibus, pilosis; foliis ovatis, subtùs pilosis, vaginis pilosis, margine albo-ciliatis; spathis è quâque vaginâ solitariis geminis vel ternis, truncatis, acutatis, undique pubescentibus, ciliatis, floribus polygamis, masculis breviter exsertis; foliolis perigonii interioribus lateralibus flabellatis, longè pedunculatis, impari angustâ, sessili.

Commelyna canescens. *Vahl, Enum.! vol.* 2, *pag.* 173. — *Kunth, Enum., vol.* 4, *pag.* 50. — *Webb, Spic. gorg. ined.*

Commelyna canariensis. *Chr. Sm. in Buch. Besch. Can. Ins., pag.* 140.

Oreja de Gato Canariensium.

Hab. Species hæc propria esse videtur insulæ Canariæ ubi eam in inundatis et fossis regionis præcipuè maritimæ legimus: specimina procera è paludibus propè *Mas Palomas* misit Despréaux.

Distrib. geogr. Planta est Arabica quæ Libyæ deserta transcurrit vel quæ sub eâdem latitudine littora sua occidentalia quoque inhabitat.

Descr. Radix fibrosa, caule erecto è basi ramoso, ramis crassiusculis diffusis, apice floriferis, inferioribus deflexis hypogæis, radiciformibus, spathas difformes et flores inclusos fertiles gerentibus, radices veras quasi comâ tegentibus. Vaginæ elongato-cylindraceæ, scariosæ, pilosæ, ad marginem superiorem longè ciliatæ, ciliis geniculatis albis. Folia brevissimè petiolata, petiolo piloso, latè ovata vel ovato-lanceolata, obtusiuscula, subtùs molliter piloso-pubescentia, suprà pilosula vel glabrescentia, puncticulata, pallide virentia. Spathæ *aeriæ* solitariæ, ad apicem ramorum binæ oppositæ aut ternæ pluresve ex eâdem vaginâ, paniculâ abbreviatâ digestæ, pedicellatæ, pedicellis bracteis scariosis stipatis, cucullatæ, turbinatæ, apice truncatæ vel leviter rotundatæ, acutatæ vel obtusiusculæ, pilosæ, ciliolatæ vel obsoletè ciliatæ; *hypogææ* pronæ in terram conversæ, sacciformes, ovatæ, scariosæ, pilosæ, apice tantùm pertusæ, flores perfectos minores incolores et capsulas demùm fetas aeriis similes et semina fertilia ferentes. Pedunculi masculi parùm vel longiùs exserti, 1-flori, pubescentes, sub geniculo 2-bracteolato dilatati; feminei glabri 2-flori. Perigonium 6-phyllum, foliolis 3 exterioribus hyalinis, 2 lateralibus ovato-oblongis obtusis, impari naviculari acuto, interioribus pallidè cæruleis, 2 lateralibus ovato-rotundatis margine undulatis longè unguiculatis unguiculâ lineari planâ laminam ipsam excedente, impari sessili angusto oblingo. Stamina 6, perigonii foliolis opposita, omnia basi in tubum regularem perigonio connatum coalita, 3 fertilia foliolis 2 externis lateralibus intermedio impari agminis interioris opposita, 3 incompleta foliolo impari exteriore et lateralibus interioribus opposita. Ovarium obovatum,

complanatum, basi profundè canaliculatum. Stylus elongatus, glaber. Ovula ut in antecedente. Stigma ovato-capitellatum. Capsula chartacea, striata, glaberrima, margaritacea, 3-locularis, loculis ut in antecedente. Semina reticulato-scrobiculata, fusco-cinerea, puncticulis elevatis candidis notata, fossulâ transversâ interembryonis foveolam et hilum percursa. Embryo trochiformis, ad radiculam incrassatus, extremitate cotyledoneâ rotundatâ medio apiculatâ, cætera ut in specie antecedente.

Obs. Hæc species notabilis est ob ramos inferiores deflexos floresque hypogæos quos in nullâ aliâ vidimus. In hâc plantâ fossula quæ hilum cum foveolâ embryonis conjungit valde conspicua.

EXPLICATIO TAB. 239.

1. Planta integra mag. nat. figuræ reliquæ omnes mag. auctæ sunt. 2. Spatha cum floris masculi jam deflorati pedicello exserto, femineis per membranam translucidam visis. 3. Spatha dissecta et arte aperta. 4. Flos. 5. Idem ovario exsecto ut appareant stamina perigonii laciniis opposita atque omnia toro hypogyno inserta. 6. Pistillum innuptum.— 7. Pistillum maturum. 8. Ramus hypogæus cum floribus subterraneis, *a* bractea, *b* flos spathâ obvolutus, *c* flos junior bracteâ tectus. 9. Flos junior cui bractea ex parte abscissa. 10. Spatha subterranea secta et arte aperta ut appareat ovarium fecundatum flore marcido basi cinctum. 11. Capsula matura dehiscens. 12. Capsula aperta ut conspiciatur valva exterior cum dissepimento medio relicto et valvulæ 2 exteriores quæ loculum dorsalem indehiscentem efficiunt, semine per dissepimenta pellucida viso. 13. Semen nondum ex toto maturum è loculo dorsali abreptum, dissepimenti lacerati nervis hilo adhuc adhærentibus. 14. Loculi anterioris semen maturum. 15. Semen maturum. 16. Semen longitrorsùm sectum ut appareat embryonis latibulum rimulâ percursum. 17. Idem latibulo per medium secto ut appareat embryo. 18. Embryo.

CYPERACEÆ. Juss.

CYPERUS. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 119. — Kunth., *Enum.*, vol. 2, pag. 2.

Sectio I. *PYCREUS*. *Pal. de Beauv.* Stylus 2-fidus. Achenium compressum.

1. CYPERUS MUCRONATUS. Rottb.

C. radice repente, culmo gracili, 1-phyllo, folio plano acuto duplo longiore; involucro 2-phyllo, altero brevi lanceolato acuto, altero culmo continuo elongato, spicis solitariis vel plurimis, brevibus, ovatis, acutiusculis, squamis laté ovatis acutis glabris dorso nervosulis, albidis; staminibus 3; stylo 2-fido; acheniis squamæ parallelé compressis, ovato-ellipticis, mucronulatis, viridi-fuscentibus.

Cyperus mucronatus. *Rottb., Descr. et ic., pag.* 19, *tab.* 8, *fig.* 4. — *Retz, Obs. fasc.*, 5, *pag.* 10. — *Roxb., Fl. ind., vol.* 1, *pag.* 190. — *Guss., Syn., vol.* 1, *pag.* 43. — *Kunth, Enum., vol.* 2, *pag.* 17.

Cyperus lateralis. *Forsk., Fl. æg.-arab., pag.* 13. — *Webb, Spic. gorg. ined.*

Cyperus mucronatus β albidus. *Vahl, Enum. vol.* 2, *pag.* 306.

Cyperus monostachyus. *Link! in Buch. Phys. Beschr. d. Can. Ins., pag.* 138, ex autopsiâ speciminis herb. DC.

Pycreus lateralis. *Nees ab Es. in Linned, vol.* 9, *pag.* 283.

Cyperus cossyrensis. *Tin. in Guss., Syn. fl. sic. add. et corrig., pag.* 779. — *Parlat., Fl. pal. in Giorn. bot. it., vol.* 1, *pag.* 123.

Hab. Forma hæc nostra leucostachys quæ *C mucronatus* archetypus Rottb. *C. lateralis* Forsk. *C. mucronatus* β Vahl nec *C. distachyos* All. qui *C. junciformis* Cav. non infrequens est in ins. Canariensibus aliamque non vidimus. Specimina nostra legimus ad fontem *Tajo* propè pagum *Arico* ins. Tenerifiæ et ad fontem *el Chafaris* propè Hariam in ins. Lancerottâ, alia à Canariâ misit Despréaux suaque in valle *del Bufadero* Teneriffæ et ad fontes crateris magni Palmensis *la Caldera* legit Bourgeau.

Distr. geogr. Planta hæc per temperata totius ferè terræ habitabilis obvia est; var. autem nostra albida in calidioribus orbis plagis tantùm occurrit: in Indiâ sc.; in ins. Gorgoneis sive Prom. Viridis (Vogel), in Ægypto, in Siciliâ, in Hispaniâ! (Boissier), etiam in Mexico (Hartweg exsicc., n. 240!).

2. CYPERUS ALOPECUROIDES. Rottb.

C. caule elato, obtusè 3-quetro, glabro; foliis basi carinatis, supernè planiusculis; involucro sub 5-phyllo, longissimo; umbellâ decompositâ, radiis inæqualibus elongatis, intermediis sessilibus; spicis ovatis, demùm oblongis, obtusiusculis, densis, cylindraceis, mox subcomplanatis; spiculis lanceolatis, compressiusculis, acutis, sæpe 28-floris; squamis ovato-oblongis, concavo-carinatis, dorso fuscis, lateribus flavidis, mucronatis, raró imbricatis; stylo 2-fido, rariùs 3-fido; ovario sub-3-angulari; achænio squamæ parallelè compresso, lenticulari, dorso convexo, sæpe subangulato.

Cyperus alopecuroides. *Rottb., Descr. et ic., pag.* 38, *tab.* 8, *fig.* 2. — *Delil.! Fl. æg. ill., pag.* 2. — *Kunth, Enum., vol.* 2, *pag.* 19. — *Webb, Spic. Gorgon. ined.*

Hab. Occurrit hæc planta in uliginosis insularum Teneriffæ et Palmæ: specimina legimus in paludibus propè Lagunam, sua à valle *del Bufadero* non longè ab altitudinibus *la Cumbre* misit Bourgeæus aliaque à Canariâ Despréaux.

Distrib. geogr. Species est Africana quæ Ægyptum, Fortunatas Gorgoneasque insulas pro certo et forsan Indiam (*Roxburgh*, Fl. ind., 1, p. 211) et terram australem (*R. Brown*, Prodr., p. 217) incolit.

Obs. *C. alopecuroidi* tam valdè similis est *C. dives* Del., ut vix nisi stylo 3-fido achænio exinde 3-quetro squamisque arctiùs imbricatis distinguendus. Ipse auctor ambos Fontanesio ex locis Ægypti diversis sub nomine *divitis* misit. Quærendum forsan adhuc an lusus stylorum abortus, variant enim nec semper conformes. Plantæ abyssinicæ Schimperi sub hoc nomine ab Associatione itinerariâ Esslingensi datæ ad *C. inundatum* Roxb. potiùs accedunt.

Sect. II. *ETYMOCYPERUS*. Stylus 3-fidus. Achænium 3-angulare.

3. CYPERUS RUBICUNDUS. Vahl.

C. cæspitosus, annuus, pusillus; radicibus junioribus pubescenti-scabris; caule erecto, basi folioso; foliis flaccidis, filiformibus: junioribus carinatis, mox planiusculis, pallidè virescentibus, subscabrellis, marginibus versùs apicem denticulatis, acutissimis, erectis, strictis, culmo sublongioribus, basi in vaginas ovato-oblongas scariosas albidas lineis verticalibus sæpè anastomosantibus percursas tenuissimas ampliatis; culmo tenui, 3-quetro, mox planiusculo; involucro 3-phyllo, foliis conformi, foliolis capitulum excedentibus, acutis; spicis circiter 10, lanceolatis, planissimis; squamis 20-40, ovato-lanceolatis, saturatè rubris,

margine haud scariosis, pellucidè 8-10-nerviis, apice carinatis, cuspidatis: carinâ dorso scabriusculâ, cuspide apice sensim recurvâ; rachillâ alâ crassâ limbatâ; antheris lanceolatis, acutis; ovario elliptico, 3-angulari; stylo et stigmatibus elongatis, longè exsertis; achænio elliptico, acutè 3-quetro, cinereo-subfusco, puncticulato.

Cyperus rubicundus. *Vahl, Enum.*, *vol.* 2, *pag.* 308, *excl. patrid.* — *Kunth, Enum.*, *vol.* 2, *pag.* 49, excl. syn. Nees ab Es.

Cyperus Teneriffæ. *Poir.*, *Encycl.*, *vol.* 7, *pag.* 245.

Cyperus glomeratus. *Chr. Sm.*, *in Buch*, *Phys. Beschr. Can. Ins.*, *pag.* 138 et *pag.* 161?

Hab. Occurrit hæc species hùc illùc in rupestribus siccissimis insularum Teneriffæ et Canariæ. Specimina nostra legimus in collibus circà oppidum Sanctam Crucem ubi copiosissima, alia in rupestribus maritimis vallis Sancti Andreæ die 29 novembris 1846 legit Bourgeæus, sua propè Tejinam Buchius, eamque florentem mense Januario ab altitudinibus (*la Cumbre*) Canariæ misit Preauxius.

Distrib. geogr. Species est Canariensis.

Descr. Planta pusilla, elegans, annua, ad plurimum 6-pollicaris, sæpissimè trientalis, cæspitosa. Radices filiformes, in radiculas capillaceas villosulas abeuntes. Caulis basi foliosus et foliorum vaginis persistentibus involutus incrassatusque. Folia scapo breviora vel quandoque aliquantulùm longiora, linearia, carinata, apice filiformia, flaccida, margine denticulata, ad tertiam partem in vaginam strictam scariosam margine hyalinam tenuem glabram laxè amplexicaulem dilatata. Scapus tenuis, 3-angularis, angulis scabriusculis, inter angulos striatus. Involucrum 2-3-phyllum, foliolis linearibus, basi subdilatatis, margine et carinâ scabriusculis, inæqualibus, longiore capitulum duplo excedente. Spicæ 4-10, in capitulum sessile stellato-rotundatum aggregatæ, hordeiformes, subobtusæ, concinnæ, sanguineo-rubicundæ, margine albidæ, valdè complanatæ, 4-9 lin. longæ, 1-2 1/2 lin. latæ, 12-32-floræ, densè imbricatæ. Squamæ densè imbricatæ, late ovatæ, sursùm attenuatæ, tenues, basi et margine angustè hyalinæ, pulchrè reticulatæ, carinatæ, apice emarginatæ, nervi medii utrinque nervis 5 hyalinis stipati dorso apice incrassato in mucronem inter sinus producto. Rachilla ad flores membranâ crassâ ad angulos aucta. Stamina 3, hypogyna, angulis 3 ovarii opposita, toro carnosulo imposita, ovario breviora, antheris cum filamentis continuis, demùm productis, tæniatis, ovarium longè excedentibus. Ovarium ovatum, acutè 3-quetrum. Ovulum oblongo-ovatum, erectum, basi valdè attenuato-acutum. Stigmata exserta, filiformia, stylo 2-plo 3-plove breviora, filiformia. Achænium crustaceum, pyriforme, acutè 3-quetrum, cinereum, puncticulatum, epidermide abrasâ vel humectatum castaneum, apice obtusè apiculatum, basi substipitatum. Semen ab achænio solubile eique conforme, basi acutissimum, testâ tenuissimâ. Perispermium carnoso-farinosum. Embryo ovatus, ipso seminis apiculo basali in foveolâ perispermii laminâ tenui cinctâ situs.

EXPLICATIO TAB. 240.

1. Plantarum agglomeratarum cæspes. 2. Folium ablatum. Ambo magn. nat.; figuræ re-

liquæ auctæ. 3. Spica. 4. Eadem squamis ad latus dextrum ablatis ut appareat rachilla florifera. 5. Squama. 6. Rachillæ segmentum peractâ fecundatione ovario ablato ut appareant filamenta elongata persistentia. 7. Stamina hypogyna toro ad ovarii angulos insidentia. 8. Inflorescentiæ diagramma. 9. Pistillum. 10. Stigma abscissum multoties auctum. 11. Ovarium valvulis 2 posterioribus ablatis ut appareat ovulum. 12. Achænium. 13. Idem transitrorsùm sectum. 14. Semen. 15. Semen longitrorsùm sectum ut conspiciatur embryo ad hilum intrà perispermium situm.

Obs. Clarissimus Nees hùc Cyperum Austro-Africanum à cl. Dregeo lectum affert. Hanc plantulam quam post obitum beati B. Delessert primam ex amplissimâ phytothecâ suâ beneficio cl. Francisci Delessert examinare nobis licuit, diversam à *C. rubicundo* Vahl, quamvis valde affinem, nomine botanicis quot sumus omnibus carissimi condecorare voluimus.

CYPERUS DELESSERIANUS. Nob.

C. cæspitosus, pusillus; radicibus junioribus villosis; caule erecto, basi folioso; foliis *duriusculis, linearibus*, acutè carinatis, canaliculatis, viridibus, *puncticulis rufis* scabris, margine scariosis denticulatis, *apice obtusiusculis*, recurvis, culmo sublongioribus, basi in *vaginas latas ovatas* scariosas rubescentes *costulatas rufo puncticulatas* ampliatis; culmo *acutè 3-quetro*, *apice subulato*, inter angulos striato, scabriusculo; involucro 3-phyllo foliis conformi, *foliolis* capitulum excedentibus *obtusis*; capitulo globoso-stellato; *spicis* suboctonis, ovatis, *planiusculis*; squamis 14-24, latè ovatis, pallidè rubris puncticulatisque, margine latè scariosis, 8-10-*costato-nervosis*, apice carinatis, acuminatis, carinâ dorso punctato-scabrâ, *acumine abruptè recurvo; rachillâ exalatâ*; antheris *oblongis*, subacutis; ovario ovato-3-angulari; *stylo cum stigmatibus squamarum longitudine*; achænio ovato-3-quetro, cinereo-subcastaneo, puncticulato.

Cyperus Teneriffæ. *Nees ab Es. in Linnæa, vol. 10, pag. 131, et in Drege exsicc., n. 17, non Poir.*

Cyperus rubicundus. *Kunth, l. c.*, pro parte.

Habitat hæc species in Africâ australi ad Montem *Bothasberg* et ad flumen *Groot Fish-rivier*.

4. CYPERUS ROTUNDUS. Linn.

C. radice fibrosâ, parcè tuberiferâ; rhizocephalo incrassato, bulbiformi; foliis planis, margine scabris, culmo 3-quetro sæpissimè brevioribus vel æqualibus; involucro 2-3-phyllo, umbellam supra-decompositam excedente; spicis elongato-lanceolatis, acutis, compressiusculis; squamis ovatis, navicularibus, obtusiusculis vel emarginatis cum acumine, dorso viridibus, 5-7-nerviis.

Cyperus rotundus vulgaris. *Moris., Hist., vol. 2, sect. 9, tab. 11, fig. 1.*

Cyperus rotundus et Cyperus floridus. *Rumph., Amb., vol. 6, pag. 4, tab. 1, fig. 1 et 2.*

Cyperus rotundus. *Linn., Fl. zeyl., pag. 36. — Kunth, Enum., vol. 2, pag. 58.*

Cyperus tetrastachyos. *Desf. ! Fl. atl., vol. 1, pag. 44, tab. 8. — Parlat., Fl. palerm. in Giorn. bot. it., vol. 1, pag. 130.*

Cyperus olivaris. *Targ. Tozz., litt. al P. Pozzetti sopra una spec. distinta di Cip., pag. 6.*

Cyperus radicosus. *Sibth., Fl. græc., tab. 45.*

Hab. Vulgaris est hæc species atque arvorum et vinearum in insulis Canariensibus pestis.

Distrib. geogr. Planta hæc per orbis terræ regiones omnes temperatas calidasque sub Cancro et Capricornu sparsa, facta est reverà cosmopolites.

5. CYPERUS TENUIFLORUS. Rottb.

C. radice repente, tortuosâ; rhizocephalo è stolonibus lignosis horizontalibus squamosis prodeunte; foliis cartilagineis, angustis, carinatis, carinâ et marginibus denticulatis, culmo 3-quetro brevioribus; involucro sub-4-phyllo, umbellam parum dilatatam decompositam longè excedente; spicis lanceolatis, acutis, subcompressis, sæpè recurvis; squamis latè ovatis, apice rotundatis, obtusis vel emarginatis, muticis, sub-5-nerviis; antheris oblongis, luteis, purpureo-pictis; ovario ovato-3-quetro; stylo stigmatum longitudine; achænio obovato-3-quetro, puncticulato, juniore albo, maturo badio.

Cyperus tenuiflorus. *Rottb., Descr. et Ic., pag.* 30, *tab.* 14, *fig.* 1. — *Jacq., Coll., vol.* 3, *pag.* 190; *Ic. rar., vol.* 2, *tab.* 206. — *Kunth, Enum., vol.* 1, *pag.* 57. — *Guss., Syn. fl. sic., vol.* 1, *pag.* 46. — *Parl., Fl. palerm. in Giorn. bot. it., vol.* 1, *pag.* 132.

Cyperus badius. *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *pag.* 45, *tab.* 7, *fig.* 2. — *Guss., Syn. Fl. sic., vol.* 1, *pag.* 46. — *Koch, Syn., ed.* 2, *vol.* 2, *pag.* 849.

Cyperus longus β badius. *Camb., Enum. pl. Bal., pag.* 150. — *Bertol., Fl. ital., vol.* 1, *pag.* 271. — *Vis., Fl. dalm., vol.* 1, *pag.* 106.

Cyperus thermalis. *Dumort., Florul. belg., pag.* 145. — *Th. Nees ab Es., Gen. germ., trib. Cyp., tab. fig.* 1-12.

Cyperus rhenanus. *Schrad.* — *Reichb., Fl. germ. exsicc., n.* 509!

Hab. Hanc plantam in insulâ Canariâ legit Preauxius.

Distrib. geogr. Forma esse videtur meridionalis seu regionum mare Internum cingentium, cum *C. longo* L. non temerè conjungenda, quæ per flumen Rhenum Belgas et fontes Tungrorum attigit.

GALILEA. Parl.

Flor. Palerm. in Giorn. bot. it., vol. 1, *pag.* 135, *et in Duchart., Rev. bot.*, 1847, *pag.* 499.

1. GALILEA MUCRONATA. Parl.

G. radicibus repentibus fuscis, junioribus villosissimis; rhizocephalis stolones longos foliatos emittentibus; foliis rigidis, canaliculatis, recurvis, glabris, margine versùs basim

denticulis ascendentibus serrato-dentatis, pallidè virentibus; culmo apice 3-gono vel obsoletè 3-gono nunc longioribus nunc brevioribus; involucro sub-3-phyllo vel adjectis interioribus 5-6-phyllo, exterioribus capitulum globosum longè excedentibus; spicis plurimis, ovatis, acutis, compressis; squamis ovatis, navicularibus, acuminatis, dorso coloratis, 12-nerviis; staminibus rubris, longè exsertis; achænio elongato, subovato-3-quetro, nitido, basi albescente, apice fusculo.

Juncus maritimus. *Pen. et Lob., Adv., pag.* 44.

Gramen cyperoides maritimum. *C. Bauh., Theatr., pag.* 91.

Gramen marinum cyperoides. *J. Bauh., Hist., vol.* 2, *pag.* 498.

Melanoschœnus maritimus humilis Cyperi effigie. *Michel., Nov. gen., tab.* 31.

Cyperus radice longâ odorâ angustifolius, in umbellâ 3-folius. *Bonanni, Ic., tab.* 12.

Scirpus maritimus capite glomerato. *Scheuchz., Agrost., tab.* 8, *fig.* 1.

Schœnus mucronatus. *Linn., Sp. pl., pag.* 63. — *Sibth., Fl. græc., tab.* 43. — *Host, Gram. Austr. vol.* 4, *tab.* 70. — *Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol.* 1, *pag.* 450.

Scirpus Kalli. *Forsk., Fl. æg.-ar., pag.* 15.

Cyperus ægyptiacus. *Glox., Obs., pag.* 20, *tab.* 3. — *Kunth, Enum., vol.* 2, *pag.* 48.

Galilea mucronata. *Parl., Fl. palerm., l. c., pag.* 137.

Junco Lancerottensium.

Hab. Legimus hanc plantam copiosè in arenâ maritimâ totius Lancerottæ eamque à Canariâ misit Despréaux.

Distrib. geogr. Species est communis oræ omnis maritimæ maris Mediterranei.

HELEOCHARIS. R. Br.

Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 139.

1. HELEOCHARIS PALUSTRIS. R. Br.

H. radice repente; culmis tereti-compressis, basi vaginatis, vaginis culmum amplectentibus, truncatis; spicâ terminali, oblongo-ovata, acutâ; squamis 2 inferioribus (vaginulis) ovatis, obtusis, sterilibus, superioribus lanceolatis, acutis; carinâ albidâ, lateribus ferrugineis nigrisque, margine scariosis; achænio rotundato, ventre planiusculo, basi styli crassâ rugosâ conico-3-quetrâ apiculato, obsoletè puncticulato, lutescente, setis hypogynis rufulis retrorsùm scabrellis breviore.

Juncus Equiseti capitulis. *C. Bauh., Theatr., pag.* 186. — Major et capitulis longioribus. *Moris. Hist., sect.* 8, *tab.* 10, *fig.* 32 *et* 33.

Scirpus palustris. *Linn., Sp. pl., pag.* 70. — *Fl. dan., tab.* 273. — *Engl. bot., tab.* 131. — *Poit. et Turp., Fl. paris., tab.* 59. — *Svensk Bot., tab.* 257.

Heleocharis palustris. *R. Br., Prodr. fl. N. Holl. in obs. ad pag.* 244. — *Bertol., Fl. it., vol.* 1, *pag.* 305. — *Th. Nees ab Es. Gen. germ. Scirpineæ, tab. fig.* 1-16. — *Kunth, Enum., vol.* 2, *pag,* 147. — *Leight., Flor. of Shropsh., pag.* 33, *tab.* 2, *fig.* 10. — *Parl., Fl. palerm. in Giorn. bot. it., vol.* 1, *pag.* 141.

Hab. Occurrit hæc planta in paludosis propè oppidum Lagunam, ubi eam anno 1830 primi legimus et deindè die 24 Februarii 1845 florentem Bourgeæus.

Distr. geogr. Species hæc per totum terrarum orbem sparsa regiones hyperboreas antarcticasque attingit.

SCIRPUS. Linn. — R. Br.
Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 157.

1. SCIRPUS MARITIMUS. Linn.

S. radice repente; foliis planis, striatis, margine scabrellis, culmum 3-quetrum superantibus; involucro sub-3-phyllo; spicis congestis, subcylindraceis; squamis glabris, apice erosis, emarginato-2-lobis, inter lobos aristatis.

Scirpus maritimus. *Linn., Fl. suec., pag.* 39. — *Fl. dan., tab.* 937. — *Engl. bot., tab.* 542.

Hab. Unicum hujus speciei specimen è valle *Igueste* in herbario Berthelotiano exstabat.

Distr. geogr. Per totum terrarum orbem sparsa est hæc planta.

ISOLEPIS. R. Br.
Endlich., *Gen.*, pag. 118. — Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 187.

1. ISOLEPIS NUMIDIANA. Rœm. et Schult.

I. culmis cæspitosis, setaceis, striatis, 1-phyllis; folio plano, lineari; involucro 1-phyllo, basi lato, apice mucronato, spicis solitariis geminisve sublongiore; squamis latè ovatis, carinatis, mucronulatis, dorso striatis, albidis vel subcoloratis, carinâ virescente; achænio subrotundato-3-quetro, argutè puncticulato-scabrello.

Scirpus numidianus. *Vahl, Enum., vol.* 2, *pag.* 254, et herb. ex Kunth, l. citand.

Scirpus filiformis. *Savi, Fl. pis., vol.* 1, *pag.* 46.

Scirpus setaceus. *Biv., Cent.,* 1, *pag.* 72.

Scirpus Savii. *Seb. et Maur., Fl. rom. prodr., p. 32. — Bert., Fl. it., vol. 1, pag. 288. — Hook., Brit. Fl., ed. 5, pag. 415. — Bab., Man. of Bot., pag. 332. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, pag. 49.*

Isolepis numidiana. *Rœm. et Sch., Syst., vol. 2, pag. 110.*

Isolepis Saviana. *Schult., Mant., 2, pag. 63. — Kunth, Enum., vol. 2, pag. 193. — Th. Nees ab Es., Scirpinæ, tab. 3, fig. 14-15. — Parl., Fl. palerm. in Giorn. bot. it., vol. 1, pag. 144.*

Isolepis sicula. *Presl, Cyp. et Gram. sic., pag. 13.*

Isolepis tenuis. *Ejusd. Del. prag., pag. 145.*

Isolepis chætodes. *Link, in Buch, Beschr. der Can. Ins., pag. 138.*

Hab. Hanc plantam propè *Los Sauces* ins. Palmæ legit Bourgeau.

Distr. geogr. Species est regionis maris Mediterranei et littorum Oceani occidentalis unde et in Britanniam provecta.

Obs. *Isolepis chlorostachya, Nees, in Linnæâ, vol. 10, pag. 149,* huic maximè speciei affinis est; distinguitur culmis tenuioribus, vaginæ foliolo apice setaceo nec mucronato, squamis latioribus acutiusculis nec mucronulatis, achænio obovato-3-gono nec rotundato, fere obsoletè nec distinctè puncticulato-scabro. Species est Austro-Africana quæ non benè forsan cum aliis à celeb. Kunthio juncta est.

2. ISOLEPIS HOLOSCHŒNUS. Rœm. et Schult.

I. radice repente; culmis teretiusculis, basi foliatis; foliis rigidis, semiteretibus, apice mucronatis; involucro diphyllo, foliolis brevibus acutis vel altero (culmo protracto) longiore; capitulorum densè globosorum umbellâ sæpè compositâ; squamis obovatis, carinatis, obtusis vel breviter mucronatis, dorso utrinque hispidulis, demum ferrugineis, carinâ viridi, margine fimbriato-ciliatis; achænio elongato-ovato, 3-quetro, obtusè mucronato, minutissimè puncticulato, atro-virescente.

Ὀλόσχοινος. *Dioscor., lib. 4, cap. 52?*

Juncus acutus maritimus capitulis rotundis. *C. Bauh., Theatr., pag. 174. — Moris., Hist., vol. 2, sect. 8, tab. 10, fig. 17.*

Holoschœnus. *Dalech., Hist., vol. 1, pag. 987.*

Scirpoides maritimum capitulis sparsis glomeratis. *Scheuchz., Agrost., tab. 8, fig. 2-5.*

Scirpus Holoschœnus. *Linn., Sp. pl., pag. 72. — Engl. bot., tab. 1612.*

Isolepis Holoschœnus. *Rœm. et Schult., Syst., vol. 2, pag. 115. — Kunth, Enum., vol. 2, pag. 200. — Parl., Fl. palerm. in Giorn. bot. it., vol. 1, pag. 148.*

Scirpus globiferus. *Salzm. exsicc. Ting.! — Link, in Buch, Beschr. Can. ins., pag. 138. — Buch, ibid., pag. 161.*

Scirpus longibracteatus. *Salzm. exsicc. Ting.!*

Holoschœnus vulgaris. *Link, Hort. bot. Ber., vol. 1, pag. 293. — Th. Nees ab Es., Scirp., tab. 4.*

Hab. Vulgaris est hæc species in locis humidis insularum omnium Canariensium.

Distr. Geogr. Planta est orbis veteris temperati quæ in regione totâ maris Mediterranei

copiosissima, Albim et Viadrum in Germaniâ (*Koch*) et in Britanniâ 52 lat. bor. gradum attingit (*Watson*).

FIMBRISTYLIS. Vahl.

Endlich., *Gen.*, pag. 117. — Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 220.

1. FIMBRISTYLIS DICHOTOMA. Vahl.

F. cæspitosa; culmis 3-angularibus, basi foliatis; foliis linearibus, apice subsetaceis, culmo longioribus brevioribusque, planis, nervosis, margine subscabris, villosulis vel glabellis; umbellâ suprâdecompositâ; spicis ovatis, acutis, compressiusculis; squamis ovato-lanceolatis lanceolatisque, acutè carinatis, carinâ juniore farinato-puberulâ, in apiculum productâ; stamine 1, antherâ lanceolatâ, luteâ; achænio obovato-rotundato, flavidè margaritaceo, longitrorsum costato, transversè scrobiculato, basi concolore.

Gramen maderaspatanum Juncelli Gesneri capitulis sparsis. *Pluk., Alm., pag.* 179. — *Phyt., tab.* 119, *fig.* 3, hic ad squamas apiculatas recensendum.

Scirpus dichotomus. *Linn., Sp. pl., pag.* 74. — *Rottb., Descr. et Ic., pag.* 58, *tab.* 13, *fig.* 1.

Scirpus bis-umbellatus. *Forsk., Fl. æg.-arab., pag.* 15.

Isolepis puberula. *Schrad., Hort. gott.*, ex specimine horti Gottingensis in herb. Desf. !

Scirpus brevifolius. *Roxb., Fl. ind., vol.* 1, et *Wall., ibid. in notulâ, pag.* 230 ex specimine Wallichii Nepalano sine numero à cl. Rudge nobisrum olim communicato.

Scirpus pallescens. *Roxb., l. c., pag.* 233.

Isolepis dichotoma var. villosa. *Vahl, Enum., vol.* 2, *pag.* 287.

Hab. Vulgaris est hæc planta in torrentium glareâ et in locis inundatis Teneriffæ et Canariæ ubi ex Despréaux à littore maris summos montes scandit.

Distrib. geogr. Species est orbis antiqui quæ maris Mediterranei littora ab Indiâ adivit

Obs. Specimina indica ægyptiaca et Mascaronesiaca quot inspeximus omnia monandra. *Scirpus annuus* All., ab ipso auctore et à cl. Balbisio cum Fontanesio communicatus, diandrus; diandra quoque species cognata *Fimbristylis laxa* Vahl, orbis novi hospes, quæ cum casu monandra à nostrâ facilè non umbellâ tantùm laxiore sed squamis quoque longè latioribus vix carinatis acutis et vix apiculatis distinguitur

CLADIUM. P. Browne.

Endlich., *Gen.*, pag. 115. — Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 303. — Th. Nees ab Es., *Gen. germ.*, *Trib. Cladinæ.*

1. CLADIUM MARISCUS. R. Br., β effusum.

C. caule altissimo; foliis linearibus, rigidis, margine et carinâ spinuloso-serratis; corymbis supràdecompositis, diffusis; spiculis junioribus gracilibus, acutis : fructiferis ovatis, saturatè castaneis; squamis ovato-lanceolatis, acutiusculis, inferioribus vacuis, 2 superioribus floriferis, flore inferiore abortivo, superiore fructifero; drupâ (immaturâ) rotundato-ovatâ, apice acutâ.

Cladium. *P. Browne, Jam.*, *pag.* 114.

Schœnus Cladium. *Swartz, Prodr.*, *pag.* 19. — *Vahl, Symb.*, *vol.* 2, *pag.* 221.

Schœnus effusus. *Ejusd.*, *ibid.*

Schœnus Mariscus è Puertorico, *Vahl*, *l. c.*

Cladium occidentale. *Rœm. et Schult.*, *Syst.*, *vol.* 1, *pag.* 284, *non Schrad.*

Schœnus altissimus. *Salzm. exsicc. Bahiensia,* undè forsan et Cladium bahiense. *Nees ab Es.*, *in Linnæâ*, *vol.* 9, *pag.* 301, nomen sine descr.

Cladium Mariscus β floribundum. *Kunth*, *Enum.*, *vol.* 2, *pag.* 303.

Cladium Mariscus. *Webb*, *Spic. gorg.*

Hab. Ex insulâ Canariâ hanc plantam misit Despréaux, ubi ex schedâ suâ 5 ped. altitudinem attingit.

Distrib. geogr. Occurrit hæc forma in Americâ atque Africâ intra extraque tropicum utrumque. In Madagascariâ propè Tananariven paniculam habere sesquipedalem et bipedalem in herb. Delessert notavit Goudot, maxima quoque propè Portum Natalem (*Drège*).

Obs. Pro specie forsan habebitur cum benè nota erit hæc forma, sed drupâ maturâ nullibi visâ; quod tutissimum, celeb. R. Brownium secuti, speciem integram intactamque reliquimus.

CAREX. Linn.

Endlich., *Gen.*, pag. 110. — Kunth, *Enum.*, vol. 2. pag. 368.

Sect. I. *VIGNEA.* Stylus bifidus.

1. CAREX DIVISA. Huds.

C. radice repente; spicà androgynà, compositâ; spiculis ovatis, supernè masculis, subconfertis; utriculis ovatis, rostro 2-dentato.

Carex divisa. *Huds.*, *Fl. angl.*, *pag.* 405. — *Good. in Linn. trans.*, *vol.* 2, *pag.* 157, *tab.* 19, *fig.* 2. — *Schkuhr*, *Riedgræs.*, *tab. R*, *num.* 61, *et tab. Vv.* — *Engl. bot.*, *tab.* 1096. — *Kunth*, *Enum.*, *vol.* 2, *pag.* 372. — *Leight*, *Shropsh. Fl. ic.*, *pag.* 452.

Hab. Hanc speciem à Canariâ misit Despréaux.

Distrib. geogr. Species est Europæ temperatæ quæ sub aliis nominibus Africam attingit.

2. CAREX VULPINA. Linn.

C. radice fibrosâ cæspitosâ; culmi angulis acutissimis; spicâ androgynâ, compositâ, bracteis setaceis; spiculis inferioribus remotiusculis, superioribus confertis, supernè masculis; fructibus ovato-complanatis, 2-dentatis, patentibus.

Carex vulpina. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1382. — *Fl. dan.*, *tab.* 308. — *Schkuhr*, *Riedgræs.*, *tab. C*, *num.* 10. — *Engl. Bot.*, *tab.* 307. — *Kunth*, *Enum.*, *vol.* 2, *pag.* 383. — *Leight*, *Shropsh. Flor.*, *pag.* 454 *et ic.*

Hab. Hæc species vulgaris est in aquosis insularum Canariæ (Despréaux), Teneriffæ ad sylvam *Las Mercedes* et alibi, et Gomeræ ad convallem *del Agua* Sancti Sebastiani (Bourgeau).

Distrib. geogr. Species est orbis veteris temperati.

3. CAREX MURICATA. Linn.

C. radice cæspitosâ, fibrosâ; spicâ androgynâ, compositâ; spiculis remotis confertisque; bracteis basi latis, apice setaceis; squamis 1-nerviis, hyalinis; fructibus ovatis, submucronatis, 2-dentatis, inferioribus horizontalibus.

Carex muricata. *Linn.*, *Sp. pl.*, *pag.* 1382. — *Schkuhr*, *Riedgr.*, *tab. E*, *num.* 22. — *Engl. bot. tab.* 1096. — *Kunth*, *Enum.*, *vol.* 2, *pag.* 384. — *Leight*, *Shropsh. Fl.*, *pag.* 453, *et tab. ad pag.* 452.

Vignea muricata. *Th. Nees ab Es.*, *Gen. germ.*, *trib. Caricineæ*, *fig.* 1-10.

HAB. Communis est hæc planta in herbosis sylvaticis Teneriffæ ad sylvam *Las Mercedes* et in inundatis propè Lagunam. Ad convallia *Baranquillas de Valle hermoso* insulæ Gomeræ eamdem legit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species est hemisphærii borealis temperati.

4. CAREX DIVULSA. Good.

C. radice fibrosâ, cæspitosâ; spicâ cum vaginâ compositâ, elongatâ, laxâ, interruptâ, basi quandoque ramulosâ; spiculis ovatis, supernè masculis; fructibus ovatis, 2-dentatis, glabris, rostro subscabro, erectis.

Carex divulsa. *Good., in Linn. Trans., vol.* 2, *pag.* 160, *num.* 14.— *Schkuhr, Riedgr., tab. Dd, num.* 89, *et tab. Ww.* — *Kunth, Enum., vol.* 2, *pag.* 385. — *Leight, Shropsh. Fl., pag.* 454 *et ic.*

HAB. Hanc plantam in Canariâ legit Despréaux et in herbosis propè urbem Lagunam Teneriffæ Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Species est hemisphærii borealis temperati.

5. CAREX PANICULATA. Linn.

C. radice crassâ, fibrosâ, densè cæspitosâ; foliis latis, margine et carinâ scabris; culmo acutè 3-quetro, angulis scaberrimis; spicis alternis, paniculatis, demùm subracemosis; squamis ovatis, albido-membranaceis, dorso ferrugineis, acutis, fructum subæquantibus; fructibus substipitatis, latè ovatis, dorso basi obsoletè striatis, in rostrum 2-dentatum subalatum ciliato-serratum attenuatis.

Carex paniculata. *Linn., Sp. pl., pag.* 1383. — *Good., in Linn. Trans., vol.* 2, *pag.* 164. — *Schkuhr, Riedgras., pars.* 1, *pag.* 33, *tab. D, fig.* 20. — *Leight, Shropsh. Fl., pag.* 455, *ic. ad pag.* 454.

Serrillo Nivariensium.

HAB. Hanc speciem defloratam post pagum Chasnam, ad fontem *Traste de Doña Beatriz* sub monte *Sombrevillo*, in regione Teydensi Teneriffæ, extrà circum montium Cyclicorum, legimus mense Decembre anno 1829; eamdem intrà circum ipsum lætè florentem, sub pylis Guaxaræ, ad fontem Montis punicei *El Monton de Trigo* dicti, die 20 Maii 1846 legit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Planta est paludicola hemisphærii borealis regionum frigidiorum.

OBS. Forma canariensis robusta. In tabulâ Schkuhrianâ benè depicta est, sed spica in plantâ nostrâ densior et squamæ insigniter scariosæ.

6. CAREX TERETIUSCULA. Good.

C. radice cæspitosâ; foliis angustis, margine et carinâ scabris; culmo acutè 3-quetro,

inter angulos scabros convexiusculo; spicis alternis compositis; squamis ovato-lanceolatis, acutissimis, ferrugineis, margine subscariosis, fructum subæquantibus; fructibus ovatis, dorso substriatis, in rostrum 2-dentatum subalatum serratum attenuatis.

Carex teretiuscula. *Good.*, *in Linn. Trans.*, *vol.* 2, *pag.* 163. — *Schkuhr*, *Riedgras.*, *pars* 1, *pag.* 30, *tab. D*, *fig.* 19, *et pars* 2, *pag.* 11, *tab. T*, *fig.* 69.

HAB. Hanc ad fontem *de Savinosa* insulæ *Hierro* die 18 Junii florentem legit Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Species est hemisphærii borealis, quæ plurimis botanicis pro varietate speciei præcedentis habetur.

GRAMINEÆ. Juss. [1]

TRIB. I. *PHALARIDEÆ*.

Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 18. — Parl.. *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 6.

PHALARIS. Linn.

Spiculæ 1-3-floræ, flore vel floribus duobus inferioribus neutris, squamæformibus, flore superiore hermaphrodito fertili. Valvæ calycinæ 2, membranaceæ, æquales, compressæ, carinatæ, carinâ plerumque alatâ, muticæ, florem æquantes. Floris *hermaphroditi valvæ corollinæ* 2, longitudine subæquales, inferior paulo major, alteram involvens, naviculares, muticæ, demum cartilagineæ, caryopsidi arctè adhærentes et cum eâ deciduæ. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli duo, longissimi; stigmata plumosa. Caryopsis glabra, oblonga, lenticulari-compressa.

Herbæ foliis planis; paniculis spiciformibus, contractis, raro diffusis ut in *Phalaride arundinaceâ*, quæ floræ canariensi haud pertinet.

* Radice fibrosâ.

1. PHALARIS CANARIENSIS. Linn.

P. paniculâ spiciformi, ovatâ; valvis calycinis supernè latè alatis, alâ integrâ; floribus neutris duobus villosis, floris hermaphroditi valvis villosis duplo majoribus.

Phalaris canariensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 79. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *vol.* 1, *p.* 40, *tab.* 55. — *Schreb.*, *Gram.*, *vol.* 1, *tab.* 10, *f.* 2. — *Engl. bot.*, *vol.* 1, *p.* 74. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 28, *tab.* 38. — *Link*, *in Linnæâ*, *vol.* 1, *p.* 96. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 31. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 119.

---

(1) Gramina Canariensia elaboravit spectatissimus amicus celeb. professor florentinus Philippus Parlatore.
P.-B. W.

Hab. In cultis insulæ Teneriffæ, ubi rarissima cl. Webb pauca hujus speciei exemplaria, cum *Ph. brachystachi* confusa, ex insulis Canariensibus traxit. Notandum est quoque cl. Despréaux, qui illic per totum septennium commoravit, hanc speciem nunquam observasse.

Distrib. geogr. Colitur in totâ Europâ ad aves nutriendas. Tantum in insulibus Canariensibus spontanea, ubi nunquam culta, cujus semina ex Hispaniâ avicularum cibo traduntur et nomine *alpiote* noscuntur.

EXPLICATIO TAB. 241, A (1).

1. Spicula. 2. Flos fertilis abortivis stipatus. 3. Floris fertilis paleæ apex. 4. Anthera transitrorsum secta. 5. Flos caryopside gravidus longitrorsùm sectus. 6. Caryopsis magn. nat. 7. Eadem aucta pericarpio ademto. 8. Corculum (blastum Rich.), cotyledone (hypoblasto, Rich.) receptum. 9. Idem longitrorsùm sectum : *a* paleæ, *b* pericarpium, *c* perispermum, *d* cotyledon, *e* coleoptilon.

2. PHALARIS BRACHYSTACHYS. Link.

P. paniculâ spiciformi, brevi, ovatâ; valvis calycinis acutis, supernè alatis, alâ integrâ; floribus neutris duobus, minimis, ovatis, glabris; floris hermaphroditi valvis villosis.

Phalaris brachystachys. *Link, in Schrad. Journ., vol. 1, st. 3, p. 134, 1806, et in Linnæi, vol. 1, p. 96. — Parl., Flor. palerm., vol. 1, p. 12*

Phalaris canariensis. *Brot., Fl. lusit., vol. 1, p. 9.*

Phalaris quadrivalvis. *Lagasc., Nov. gen. et spec., p. 3, n. 25, 1816. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 118.*

Phalaris nitida. *Presl, Cyp. et gram. sic., p. 26. — Guss., Fl. sic. prodr., 1, p. 70. — Bert., Fl. ital., vol. 1, pag. 338. — Parl., Fl. panorm., vol. 1, pag. 90.*

— β paniculâ oblongo-cylindraceâ.

Hab. In arvis et in cultis insularum Canariensium ubi vulgatissima.

Distrib. geogr. In arvis ambitus maris Mediterranei regionis meridionalis. In Lusitaniâ (Brot.), in Hispaniâ (La Gasc.), in Sardiniâ (Moris.), in Siciliâ (Guss. et Parl.)

Obs. Species *Ph. canariensi* affinis et nisi florum neutrorum inspectione difficillime cognoscenda. Specimina canariensia cum siculis ex axe quadrant, ideoque a cl. Link, in Enum. plant. Hort. Berol., vol. 1, pag. 60, et sub ejus teste a cl. Kunth, Enum. plant., vol. 1, p. 32, *Phalaris nitida* Presl, cum *cærulescente* Desf., immerito associatur. *Phalaris quadrivalvis* La Gascæ ad *brachystachyam* omnino referenda, ut ipse cl. auctor jam admonebat cl. Webb.

Varietas β tantum paniculâ cylindraceâ a specie differt.

---

(1) Tabulæ 241, 242, 243 et 247 jam a pluribus annis sub inspectione cl. Spach confectæ fuerunt, reliquæ curâ cl. Parlatore depictæ. P. B. W.

EXPLICATIO TAB. 241, B.

1. Planta integra. 2. Spicula, cum figuris reliquis præter octavam aucta. 3. Flos floribus abortivis stipatus. 4. Squamula. 5. Flos paleis ademptis. 6. Pistillum. 7. Stigmatis segmentum auctum. 8. Caryopsis magn. nat. 9. Eadem aucta. 10. Eædem sectio longitudinalis axilis.

3. PHALARIS PARADOXA. Linn.

P. paniculâ spiciformi, cylindraceâ; ramorum inferiorum flosculo intermedio hermaphrodito, reliquis imperfectis præmorsis; valvis calycinis acuminato-aristatis, alâ basi subnullâ, apice eroso-dentatâ; floribus neutris duobus vix conspicuis, glabriusculis, ovatis, inæqualibus; floris hermaphroditi valvis glabris.

Phalaris paradoxa. *Linn.! Sp. plant.*, *pag.* 1665 ex ejus herbario.—*Smith*, *Fl. græc.*, *vol.* 1, *tab.* 58.—*Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 56. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 10. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, *vol.* 1, *pag.* 71, *et Syn. fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 119. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 343. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, *vol.* 1, *p.* 32, *et Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 15.

Phalaris præmorsa. *Lamk.*, *Dict. encycl.*, *vol.* 1, *p.* 93.

Hab. In cultis Teneriffæ prope oppidum Sanctam Crucem et in Canariâ.

Distrib. geogr. In Galliâ meridionali (Dec., Lamk.), in Italiâ, in Barbariâ (Desf.).

4. PHALARIS MINOR. Retz.

P. paniculâ spiciformi, oblongo-cylindraceâ; valvis calycinis acutis, supernè angustè alatis, alâ sublacerâ; flore neutro solitario, lineari, minimo; floris hermaphroditi valvis villosis.

Phalaris minor. *Retz.*, *Obs.*, *vol.* 3, *p.* 8. — *Willd.*, *Enum. H. Berol.*, *vol.* 1, *p.* 83. — *Kunth*, *Enum. plant.*, *vol.* 1, *p.* 32. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 70, *et Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 119. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 342. —*Parl.*, *Fl. panorm.*, *vol.* 1, *p.* 91, *et Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 13.

Phalaris aquatica. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *p.* 236.—*Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 179, ex eorum descriptionibus. — *Host! Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 29 ex ejus specimine in Herb. Dec.

Phalaris bulbosa. *Desf.! Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 35, *et Emend. alt.*, *p.* 1 ex ejus herbario.

Hab. In campis insulæ Canariæ prope *Relde* (Despréaux).

Distr. geogr. In Europâ mediâ et mediterraneâ, in Barbariâ.

** Radice tuberosâ.

5. PHALARIS NODOSA. Linn.

P. paniculâ spiciformi, oblongo-lanceolatâ; valvis calycinis lanceolatis, acutis, angustis-

simè alatis, alâ integrâ; flore neutro solitario, minimo, angustè lineari, florisque hermaphroditi valvis villosis.

Phalaris nodosa. *Linn.! Mant.*, *pag.* 557 ex ejus herbario. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, *vol.* 1, *p.* 41. — *Kunth*, *Enum. plant.*, *vol.* 1, *p.* 52. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 69, *et Syn. fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 117. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, *vol.* 1, *p.* 38, *et Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 18. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 339.

Phalaris aquatica. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 97 ex ejus herbario.

Phalaris tuberosa. *Linn.*, *Mant.*, *p.* 557.

Hab. In arvis et ad agrorum margines insulæ Canariæ.

Distrib. geogr. In Europâ australi, in Oriente.

Obs. Confer observationes nostras in *Plantæ novæ*, *pag.* 33, et *Flora palerm.*, *vol.* 1, *pag.* 18, sub *Phalaride cœrulescente et minori*.

6. PHALARIS CŒRULESCENS. Desf.

P. paniculâ spiciformi, elongatâ; valvis calycinis (coloratis) mucronatis, supernè alatis; alâ eroso-denticulatâ; floribus neutris nullis; floris hermaphroditi valvis subglabris.

Phalaris cœrulescens. *Desf.! Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 56 ex ejus herbario. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 68, *et Syn. fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 117. — *Ten. Syll.*, *p.* 35. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, *vol.* 1, *p.* 93, *et Plantæ novæ*, *p.* 33, *et Flora palerm.*, *vol.* 1, *p.* 16.

Phalaris aquatica. *Seb. et Maur.*, *Fl. rom. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 31. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 341

Phalaris bulbosa. *Presl*, *Cyp. et gram. sic.*, *et Fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 26, non Linn

Hab. In campis humidis insularum Teneriffæ, Canariæ et Lancerottæ.

Distrib. geogr. In Italiâ meridionali, in Siciliâ, Sardiniâ et Corsicâ, necnon in Africâ boreali.

HOLCUS. Linn.

Spiculæ biflorae, flore inferiore hermaphrodito, superiore masculo, utroque inter se et à valvis calycinis distante. Valvæ calycinæ subæquales, naviculari-carinatæ, flosculos includentes. Valvæ corollinæ subæquales, membranaceæ, superior bicarinata, inferior tantùm in flore masculo aristata, aristâ brevi, demùm inflexâ. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2. brevissimi. Stigmata plumosa. Caryopsis glabra, libera.

Herbæ foliis planis, villosis; paniculis ramosis; spiculis pedicellatis, demùm dealbatis.

1. HOLCUS LANATUS. Linn.

H. paniculâ compositâ, æquali, demùm contractâ; valvis calycinis pubescentibus; aristâ valvæ corollinæ inferioris flosculi masculi brevi, arefactione hamatâ; vaginis foliorum molliter pubescentium tumidis; radice fibrosâ.

Holcus lanatus. *Linn., Sp. pl., p.* 1845. — *Host, Gram. austr., vol.* 1, *p.* 2, *tab.* 2. — *Desf., Fl. atl., vol.* 2, *p.* 381. — *Kunth, Enum. plant., vol.* 1, *p.* 34. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 477. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 10. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 158.

Avena lanata. *Dec., Fl. franç., vol.* 3, *p.* 41.

Hab. Species vulgaris.

Distr. geogr. Planta in universâ Europâ vulgatissima, etiam in Americâ boreali.

ANTHOXANTHUM. Linn.

Spiculæ 3-floræ, floribus duobus inferioribus neutris, flore superiore hermaphrŏdito. Valvæ calycinæ compresso-carinatæ, inæquales, inferior minor, uninervis, superior trinervis et flosculis longior. Florum neutrorum valva unica apice emarginata, externè hirsuta, nunc sub medio, nunc basin versùs aristata, aristâ valvæ superioris articulatâ. Floris hermaphroditi valvæ 2, membranaceæ. Stamina 2. Ovarium glabrum. Styli 2. Stigmata filiformia, longissima, plumosa. Caryopsis glabra, libera.

Herbæ foliis planis; paniculis spiciformibus, simplicibus; spiculis subulatis; culmis cæspitosis.

1. ANTHOXANTHUM ODORATUM. Linn.

A. paniculâ spiciformi, ovatâ vel oblongo-cylindraceâ, densiusculâ; valvâ calycinâ superiore aristam floris neutri majorem æquante.

Anthoxanthum odoratum. *Linn., Sp. pl., p.* 40. — *Host, Gram. austr., vol.* 1, *p.* 5, *tab.* 5. — *Guss., Fl. sic. prodr., vol.* 1, *p.* 5, *et Syn. fl. sic., vol.* 1, *p.* 157. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 25. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 324. — *Parl, Fl. panorm., vol.* 1, *p.* 27, *et Fl. palerm., vol.* 1, *p.* 7.

Gramen pomorum et meliloti redolens. *Bocc., mus., p.* 67, *tab.* 57.

Gramen alopecurum, spica glumosa lutea, villis crispis. *Barr., Icon., tab.* 124, *fig.* 1.

Hab. In arvis frequens.

Distr. geogr. In collibus et arvis totius Europæ mediæ ac meridionalis communis.

COIX. Linn.

Inflorescentia spicata. Spiculæ tres inferiores, media fœminea, et duæ laterales abortivæ neutræ, involucro concavo, ovato-globoso, coriaceo, nitido, tantùm apice pro emissione rachidis et stigmatum perforato cinctæ. Spiculæ fœmineæ valvæ calycinæ 2, concavæ, muticæ, altera carinata, biflor æ. Flos alter univalvis neuter, alter fœmineus bivalvis, valvis inæqualibus. Stigmata longissima, plumosa, exserta. Spiculæ superiores subpaniculatæ, numerosæ, ab involucro distantes, masculæ. Valvæ calycinæ 2, subæquales, inferior planiuscula, margine utrinque carinato-alata, superior subbrevior, trigono-concava, biflor æ. Flores masculi sessiles. Valvæ calycinæ 2, membranaceæ, muticæ, superior bicarinata. Antheræ tres, lineares.

Herba culmo farcto, ramoso; foliis latè linearibus; spicis in apice ramorum, inferioribus involucratis.

1. COIX LACRYMA. Linn.

Coix Lacryma. *Linn., Sp. pl., p.* 1378. — *Lamck., Ill., tab.* 750. — *Kunth, Enum., vol.* 1, *p.* 20. — *Parl., Fl. palerm., vol.* 1, *p.* 30.

Hab. In humentibus et ad fossarum margines insularum Canariæ et Lancerottæ.

Distr. geogr. In Indiâ (teste Nees). In Siciliâ propè Panormum, ubi olim certè culta nunc sponte vegetat et propagatur (Parl.).

EXPLICATIO TAB. 242.

1. Culmi pars superior magnitudine naturali. 2. Ejusdem sectio transversa, ut appareat structura interna. 3. Spicula mascula sub anthesi. 4. Valva calycina exterior flosculi masculi facie interna visa. 5. Eadem dorso visa. 6. Sectio transversa ejusdem valvæ. 7. Valva calycina interior flosculi masculi facie interna visa. 8. Eadem dorso visa. 9. Sectio transversa ejusdem valvæ.

EXPLICATIO TAB. 243.

A : Flosculi masculi.

1. Spiculæ flos superior, valvis arte apertis ut appareant squamulæ et filamenta situ

naturali : *a* valva interior, *b* exterior, *c* squamulæ, *d* filamenta. 2. Spiculæ flos superior valvis apice integris. 3. Valva corollina interior arte explanata, binervis, nervo medio destituta. 4. Eadem uno latere uninervis, altero binervis, nervo medio obliterato, apice tricrenulata. 5. Eadem trinervis, nervo medio expresso, apice bifida. 6. Valva corollina exterior arte explanata, apice bidentata. 7. Eadem apice integra. 8. Antheræ cum squamulis ante anthesin facie visa, ut appareant filamenta biseriata. 9. Figura eadem dorso visa. 10. Flosculi inferioris valva corollina exterior facie visa, apice subintegro. 11. Eadem apice bifida. 12. Eadem binervis apice retusa. 13. Ejusdem sectio transversalis. 14. Flosculi inferioris valva corollina interior. 15. Ejusdem sectio transversa. 16. Antheræ virgineæ sectio transversa. 17. Squamulæ sub anthesi facie visæ. 18. Eædem dorso visæ. 19. Eædem paulo ante anthesin dorso visæ. 20. Squamularum una eodem stato facie visa. 21. Eadem dorso visa.

B : Analysis floris fœminei et fructûs.

1. Pistillum cum staminibus rudimentariis. 2. Ejusdem pars inferior latere altero visa. 3. Stigmatis pars superior magis aucta. 4. Sectio transversa floris fœminei versùs medium, ut appareant : *a* involucrum, *b* rachis paniculæ masculæ, *c* flosculi abortivi, *d* flosculi neutri, *e f* flosculi fœminei valvulæ calycinæ, *g h* ejusdem valvulæ corollinæ, *i* ovarium. 5 Flosculus neuter dorso visus. 6. Valva calycina exterior flosculi fœminei. 7. Valva calycina interior dorso visa. 8. Valva corollina exterior dorso visa. 9. Valva corollina interior dorso visa. 10. Flosculorum abortivum alter. 11. Involucri pars superior, ut appareat perforatio apicis. 12. Caryopsis dorso visa. 13. Eadem facie visa. 14. Caryopsidis basis subtus visa, ut appareat hilum carpicum semicirculare : *a*. 15. Embryo sexiès circiter auctus latere visus. 16. Idem dorso visus. 17. Idem fere facie visus. 18. Caryopsis transitrorsum per dimidium gemmulæ secta : *a* perispermum, *b* cotyledon, *c* gemmula. 19. Embryonis sectio transversa per mediam gemmulam : *a* cotyledon, *b* coleoptilon, *c* folium exterius, *d* folium interius, *e* cauliculus. 20. Caryopsidis sectio transversa per radiculam : *a* cotyledon, *b* coleorhiza. 21. Caryopsidis sectio verticalis embryonem per axim dividens : *a* perispermum, *b* cotyledon, *c* coleoptilon, *d* cauliculus, *e* coleorhiza, *f f f* radiculæ.

TRIB. II. *PANICEAE.*

KUNTH, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 40. — PARL., *Fl. pal.*, 1, p. 32.

* Spicis involucratis. *Parl.*, *l. c.*

PENNISETUM. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ 2-floræ, flore superiore hermaphrodito, inferiore neutro vel masculo, geminæ vel plures, undique involucratæ: involucro duplici, unà cum spiculâ deciduo, setis exterioribus aristæformibus, interioribus basi plumosis. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranaceæ. muticæ. VALVÆ COROLLINÆ subæquales, subcartilagineæ, inferior superiorem amplectens. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales, distincti vel infernè non raro connati. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ foliis planis; spicis involucratis, confertis, cylindraceis; rachide valde flexuosâ.

1. PENNISETUM CENCHROIDES. RICH.

P. paniculâ spiciformi, cylindraceâ, obtusâ; spiculis subgeminis; involucri setis exterioribus inæqualibus, interiorum alterâ spiculas duplo superante; flosculis hermaphroditis digynis; culmis basi ramosis; foliis vaginisque pilosis.

Pennisetum cenchroides. *Rich.*, *in Pers.*, *Syn.*, 1, *p.* 72. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 162. — *Parl.*, *Pl. nov.*, *p.* 42, *et Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 33.

Pennisetum distylum. *Guss.*, *Index semin. H. R. Bocc.*, *anno* 1826, *p.* 8, *et Fl. sic. prodr. suppl.*, 1, *p.* 12, *et Syn. fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 115. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 593. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, *vol.* 1, *p.* 71.

Cenchrus ciliaris. *Linn.! Mant.*, *p.* 320. — *Desf.! Fl. atl.*, *vol.* 2, *p.* 387 ex eorum herbariis.

HAB. Ad margines agrorum locisque apricis regionis inferioris insularum Canariensium.

DISTR. GEOGR. In Siciliâ, in Africâ boreali, in Capite Bonæ Spei, necnon in Arabiâ.

OBS. Confer observationes nostras *Plant. nov.*, p. 42, et in *Flor. pal.*, vol. 1, p. 34.

EXPLICATIO TAB. 244.

1. Planta integra florida magnitudine naturali; figuræ omnes, quæ sequuntur, magnitudine vero auctæ. 2. Involucrum cum duplici setarum ordine externè visum et arte expansum ut melius setarum differentia appareat. 3. Seta una ex interioribus, reliquis

longior. 4. Seta exterior. 5. Spicula integra arte aperta. 6. Valva corollina exterior flosculi hermaphroditi. 7. Valva corollina interior flosculi ejusdem. 8. Valva corollina exterior flosculi masculi. 9. Valva corollina interior flosculi ejusdem. 10. Antheræ, ovarium cum stylis duobus et stigmatibus. 11. Squamulæ.

SETARIA. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ bifloræ, flore superiore hermaphrodito, inferiore neutro vel masculo, involucratæ: involucro simplici unilaterali, e setis duabus vel pluribus scabridis haud plumosis constante. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranaceæ, concavæ, muticæ. VALVÆ COROLLINÆ floris masculi vel neutri membranaceæ; floris hermaphroditi cartilagineæ, concavæ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales, elongati. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ foliis planis; paniculis spicæformibus, confertis; spiculis involucratis; rachide inarticulatâ.

1. SETARIA VERTICILLATA. PALIS. DE BEAUV.

S. paniculâ spiciformi, subverticillatâ; involucris unifloris, bisetis, aculeato-scaberrimis, aculeis retrorsùm versis; valvâ corollinâ inferiore flosculi hermaphroditi externè minutè punctatâ.

Setaria verticillata. *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 51. — *Ten.*, *Syll.*, *p.* 40. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, *vol.* 1, *p.* 113, *et Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 36. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 114.

Panicum verticillatum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 82. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 57. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 418. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 79.

HAB. In arvis et in cultis insulæ Canariæ passim occurrit.

DISTR. GEOGR. Planta fere totius orbis.

OBS. In speciminibus canariensibus setarum aculeos semper retrorsùm versos observavi, nunquam sursùm versos ut quandoque vidi in speciminibus siculis et in neapolitanis. His in speciminibus nisi aculeis sursùm versis nullum alium characterem vidi qui a setariâ verticillatâ faciat differe. Rectè quidem cl. Gussonius ut varietatem hujus speciei olim putabat, at serius in suâ synopsi pro specie distinctâ immerito habuit.

2. SETARIA GLAUCA. PALIS. DE BEAUV.

S. paniculâ spiciformi, elongatâ; involucris unifloris, multisetis, fasciculatis, denticu-

latis, denticulis sursùm versis; valvâ corollinâ externâ flosculi hermaphroditi transversè undulato-rugosâ.

Setaria glauca. *Palis. de Beauv., Agrost.*, p. 51. — *Kunth, Enum., pl.* 1, p. 149. — *Presl, Fl. sic.*, p. 19. — *Parl., Fl. pal.*, vol. 1, p. 38. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 115.

Panicum glaucum. *Linn.! Sp. pl.*, p. 83. — *Desf.! Fl. atl.*, vol. 1, p. 57 ex eorum herbariis. — *Host, Gram. austr.*, vol. 2, p. 16. — *Biv., Cent.*, 1, p. 63. — *Guss., Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 31. — *Bert., Fl. ital.*, vol. 1, p. 421.

Hab. In arvis insulæ Canariæ.

Distrib. geogr. Ut in specie præcedente.

PANICUM. Parl.

Panici species. *Linn., Gen.*, p. 23. — *Juss., Gen.*, p. 29. — *Palis. de Beauv., Agrost.*, p. 45. — *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 75. — *Endl., Gen. pl.*, p. 83.

Oplismeni species. *Kunth, Enum. pl.*, 1, p. 138. — *Endl., Gen. pl.*, p. 83.

Echinochloæ species. *Palis. de Beauv., Agrost.*, p. 33.

Spiculæ biflorae, flore inferiore masculo vel neutro, superiore hermaphrodito. Valvæ calycinæ 2, membranaceæ, concavæ, muticæ, inferior minima. Flosculi inferioris valvæ corollinæ 2, membranaceæ, inferior mutica vel aristata. Flosculi hermaphroditi valvæ corollinæ subæquales, concavæ, cartilagineæ. Stamina 3, in flosculo neutro abortiva. Ovarium glabrum. Styli 2, terminales, elongati. Stigmata penicillata vel plumosa. Caryopsis glabra, libera, valvis corollinis inclusa.

* Panicula ex spicis unilateralibus alternis formata. *ECHINOCHLOA. Palis. de Beauv.*

1. PANICUM CRUS GALLI. Linn.

P. spicis alternis conjugatisque, subcompositis; flosculi neutri valvâ corollinâ inferiore longè aristatâ; rachide sub-5-angulatâ, ad pedicellorum insertionem barbatâ.

Panicum Crus Galli. *Linn.! Sp. pl.*, p. 83 ex ejus herbario. — *Host, Gram. austr.*, vol. 2, tab. 19. — *Guss., Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 81, et *Syn. fl. sic.*, vol. 1, p. 111. — *Desf., Fl. atl.*, vol. 1, p. 58. — *Parl., Fl. pal.*, vol. 1, pag. 40. — *Bert., Fl. ital.*, vol. 1, p. 423.

Echinochloa Crus Galli. *Palis., Agrost.*, p. 52. — *Parl., Fl. panorm.*, vol. 1, p. 117.

Oplismenus Crus Galli. *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 118.

— β *muticum*. Flosculi neutri valvâ corollinâ exteriore acuminato-aristatâ.

Hab. In insulæ Canariæ cultis et subhumidis. Var. *a* minus frequens.

2. PANICUM COLONUM. Linn.

P. spicis alternis conjugatisque, simplicibus; spiculis muticis; rachide trigonâ, ad pedicellorum præsertim inferiorum insertionem pilis paucis instructâ vel nudâ.

Panicum colonum. *Linn.! Sp. pl.*, *p.* 84 ex ejus herbario. — *Moretti, Dec.*, 2, *p.* 7. — *Parl., Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 42.

Echinochloa colona. *Parl.*, *Pl. nov.*, *p.* 40.

Hab. In humentibus insulæ Canariæ.

Distrib. geogr. In Europâ meridionali, in Ægypto, in Arabiâ, in Indiâ Orientali, in Brasiliâ, in Mexico, etc.

Obs. Confer nostras observationes in *Flor. pal.*, *vol.* 1, *p.* 43.

3. PANICUM PASPALOIDES. Pers.

P. spicis linearibus, alternis, simplicibus, subimbricatis; spiculis muticis; valvâ calycinâ minimâ truncatâ, alterâ rotundatâ, flosculis subbreviore; flosculi masculi valvâ corollinâ inferiore 5-nervi, internâ acutâ.

Panicum paspaloides. *Pers.*, *Syn.*, *vol.* 1, *p.* 81. — *Raddi*, *Agrost. brasil.*, *p.* 45. — *Kunth*, *Enum. plant.*, *vol.* 1, *p.* 77.

Panicum beckmanniæforme, *Mikan*, *in Spreng.*, *Syst. veg.*, *vol.* 1, *p.* 309.

Digitaria affinis. *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, *vol.* 2, *p.* 470.

Hab. Ad fossarum ripas et in humentibus insulæ Canariæ legit Despréaux.

Distrib. geogr. In Americâ meridionali.

Radix subrepens. Culmi ascendentes vel decumbentes, compressi, glabri, striati, a semipede ad pedem longi, supernè brevi tractu nudi. Folia latè linearia, 2 1/2-3 lineas lata, acuminata, supernè striata. Vaginæ laxæ, compressæ, striatæ, glabræ. Ligulæ loco villorum series. Panicula terminalis, simplex, erecta, striata, 4-6 pollices longa, gracilis. Rachis trigona, striata, glabra. Spicæ simplices, lineares, lineam vel sesquilineam latæ, pollicem fere longæ, ascendendo breviores, erectæ, rachidi appressiusculæ, alternæ, superiores inter sese approximatæ et subimbricatæ. Paniculæ rami flexuosi, striati, margine ciliati. Spiculæ parvæ, pallidæ, unilaterales, imbricatæ. Valvæ calycinæ valdè inæquales, altera minor ovato-subrotunda, glabra, submembranacea, truncata et ferè emarginata, altera major ovata, concava, apice obtusissima vel truncata, valvæ corollinæ inferiori flosculi hermaphroditi respondens, eaque longitudine brevior, exquisitè septemnervis, nervis viridibus, sub apice evanescentibus. Flosculi hermaphroditi valvæ cartilagineæ, inferior convexa, acuta, obsoletè trinervis, sub lente minutissimè striata, marginibus submembranaceis, inflexis, valvam superiorem amplectens. Valva corollina superior (ejusdem floris hermaphroditi) sub lente transversè striata,

margine crassiusculo. Antheræ purpureæ. Flosculi masculi valva corollina inferior ovata, acuta, glabra, trinervis, nervis duobus exterioribus supernè evanescentibus, superior oblonga, acuta, apice subbidentata, membranacea, utrinque ad margines inflexos nervo viridi instructa. Antheræ tres, purpureæ.

EXPLICATIO TAB. 245.

1. Pars inferior culmi cum radice. 2. Ejusdem pars superior cum paniculâ: ambo magnitudine naturali, sequentes magnitudine auctæ. 3. Spicula arte aperta calycem et flosculos referens sine genitalibus. 4. Valva calycina minor et corollina inferior flosculi masculi, dorso visæ. 5. Valva calycina minor. 6. Valva calycina major. 7. Valva corollina inferior flosculi masculi. 8. Valva corollina superior ejusdem flosculi. 9. Valva corollina inferior flosculi hermaphroditi. 10. Valva corollina superior flosculi ejusdem. 11. Flosculus masculus cum antheris. 12. Flosculus hermaphroditus cum genitalibus.

DIGITARIA. Scop.

Panici spec. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 32. — *Kunth*, *Enum. pl.*, 1, *p.* 80. — *Endl.*, *Gen.*, *p.* 83.

Syntherisma, *Schr.*, *Fl. germ.*, 1, *p.* 160.

Paspali species. *Dec.*, *Fl. franç.*, 3, *p.* 15.

Spiculæ biflorae, flore inferiore neutro, superiore hermaphrodito. Valvæ calycinæ 2, muticæ, membranaceæ, inæquales, inferior minima, subinconspicua, superior flosculis dimidio brevior, lanceolato-acuta. Flosculi inferioris valva corollina unica, superiore abortiente, membranacea. Reliqua ut in Panico.

Herbæ radicibus fibrosis; foliis planis; culmis erectiusculis; spicis subdigitatis vel approximato-digitatis, linearibus; spiculis plerumque geminis: alterâ sessili, alterâ pedicellatâ.

1. DIGITARIA NODOSA. Parl.

D. culmo basi nodoso, nodo tomentoso-lanato; spicis 4-6, alternis, subterminalibus; spiculis plerumque geminis: alterâ subsessili, alterâ pedicellatâ; valvâ corollinâ flosculi inferioris subnullâ; valvâ calycinâ superiore breviore villosâ, inferiore majore margine tantùm tomentoso-lanato; foliis angustè linearibus, subtùs villosis.

Digitaria nodosa. *Parl.*, *Pl. nov.*, *p.* 39.

HAB. In arvis insulæ Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. Species canariensis.

DESCR. RADIX fibrosa, fibris nigrescentibus, glabris. CULMUS ascendens, subpedalis, teres, glaber, striatus, superne longo tractu nudus, basi nodosus, nodo pilis densis lanato. FOLIA linearia, 2 lineas fere lata, acuminata, striata, glabra, canaliculata, in paginâ inferiore subvillosa. Vaginæ latiusculæ, striatæ, villosæ, villis brevibus horizontalibus. Ligula 1/2 lin. longa, truncata, lacera, in vaginæ margines decurrens. SPICÆ 4-6, subterminales, alternæ, graciles, erectæ, 2-3 pollices fere longæ. Spiculæ subgeminæ, alterâ subsessili, alterâ pedicellatâ, pedicellis lineam fere longis, arcuatis, ovoideæ, purpurascentes. VALVÆ CALYCINÆ valde inæquales, superior oblonga, obtusa, villosa, trinervis, nervis purpurascentibus, superne evanescentibus, inferior præcedente major, oblonga, acutiuscula, exquisite sub-5-nervis, nervis viridibus, usque ad apicem protractis, utrinque ad marginem tomentoso-lanata. VALVA COROLLINA flosculi inferioris neutri subnulla. VALVÆ COROLLINÆ flosculi hermaphroditi inter se et valvâ calycinâ majore longitudine subæquales, glabræ, purpurascentes, inferior oblonga, acutiuscula, exquisite trinervis, margine membranaceâ, superiorem angustiorem trinervem amplectens. ANTHERÆ tres, purpurascentes. STIGMATA duo, filiformia, alba.

OBS. Digitaria eriogona, *Link, Hort. Berol., vol. 1, p. 227*, ab hac certo diversâ culmis repentibus, ad nodos radicantibus, ibique paucis villis barbatis; foliis latioribus; valvâ calycinâ superiore alterâ multo breviore, apice tantum villosâ, valvâ calycinâ inferiore margine breviter ciliolatâ, etc. Specimen Digitariæ eriogonæ herbarii Gaud. ! ad sanguinalem certe amandandum, et fide Trinii Digitaria eriogona, *Link*, Panici sanguinalis varietas est. Species nostra â Digitariâ sanguinali toto cœlo differt.

EXPLICATIO TAB. 246.

1. Planta integra magnitudine naturali. 2. Spicula, uti figuræ sequentes, magnitudine aucta. 3. Valva calycina major dorso visa, ut dorso nuda appareat et margine tantum tomentoso-lanata. 4. Valva calycina minor tota villosa. 5. Valvæ corollinæ apertæ. 6. Stamina et pistillum. 7. Semen stylis persistentibus coronatum.

2. DIGITARIA SANGUINALIS. Scop.

D. spicis subdigitatis; erecto-patulis, subquinis; valvâ corollinâ flosculi neutri glabrâ, margine pubescente; foliis ginisque subpilosis.

Digitaria sanguinalis. *Scop., Fl. Carn., vol. 1, p. 52. — Willd., Enum. H. Berol., vol. 1, p. 92. — Guss., Fl. sic. prodr., vol. 1, p. 85. — Bertol., Fl. ital., vol. 1, p. 414. — Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 47.*

Panicum sanguinale. *Linn.! Sp. pl., p. 84.—Desf., Fl. atl., v. 1, p. 59.—Guss., Fl. sic. syn., v. 1, p. 111.*

Paspalum sanguinale. *Dec., Fl. franç., vol. 3, p. 16.*

Syntherisma vulgare. *Schrad., Fl. germ., vol. 1, p. 161.*

HAB. In arvis et in cultis insulæ Canariæ.

DISTR. GEOGR. In Europâ, Asiâ, Africâ, Americâ.

OBS. Variat spicis terminalibus nunc binis nunc etiam usque ad novem, nunc brevibus et subpollicaribus, nunc 3-4 pollices longis.

LAPPAGO. Schreb.

Cenchri species. *Linn., Sp. pl., p.* 1487.

Tragus. *Hall., Hist. stirp. ind. helv., vol.* 2, *p.* 203. — *Palis. de Beauv., Agrost., p.* 23.

Spiculæ unifloræ, flore in spiculis lateralibus hermaphrodito (flosculo neutro vel masculo abortiente), in spiculis intermediis neutro vel masculo (flosculo hermaphrodito nullo), geminæ vel quinæ. Valvæ calycinæ 2, valdè inæquales, inferior minuta, membranacea, plana, superior coriacea, concava, ad nervos echinata. Valvæ corollinæ 2, subcoriaceæ, concavæ, inferior superiorem amplectens. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, distincti. Stigmata plumosa. Squamulæ 2, membranaceæ. Caryopsis oblonga, glabra, paleis obtecta.

LAPPAGO RACEMOSA. Willd.

Lappago racemosa. *Willd., Sp. pl., vol.* 1, *pars* 1, *p.* 484. — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol.* 2, *p.* 2, *tab.* 101. — *Host, Gram. aust., vol.* 1, *p.* 28, *tab.* 26. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 166. — *Parl., Fl. palerm., vol.* 1, *p.* 48. — *Bertol., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 79. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 170.

Cenchrus racemosus. *Linn., Sp. pl., p.* 1487.

Tragus racemosus. *Desf., Fl. atl., vol.* 2, *p.* 386. — *Palis. de Beauv., Agrost., p.* 6, *tab.* 6, *fig.* 13. — *Presl, Cyp. et gram. sic., p.* 19. — *Dec., Fl. franç., vol.* 3, *p.* 12.

Gramen caninum maritimum spicatum, echinatis glumis. *Barr., ic.* 78.

Hab. In siccis prope oppidum Sanctam Crucem Teneriffæ et in insulâ Palmâ. In Canariâ invenit Despréaux.

TRIB. III. *STIPACEAE.* Kunth, *Enum. plant., vol.* 1, *p.* 175.

MILIUM. Linn.

Piptatheri species. *Beauv., Agrost., p.* 17. — *Kunth, Enum. plant., vol.* 1, *p.* 176. — *Endl., Gen. pl., p.* 87.

Agrostidis species. *Lamk., Ill. gen., vol.* 1, *tab.* 41. — *Dec., Fl. franç.,* 3, *p.* 19.

Urachne species. *Trin.*, *Fund. agrost.*, *p.* 110. — *Link*, *H. Reg. Berol.*, *vol.* 1, *p.* 93.

Spiculæ uniflorae, flore hermaphrodito. Valvæ calycinæ 2, subæquales, muticæ, membranaceæ. Valvæ corollinæ 2, subcoriaceæ, inferior concava, superiorem binervem amplectens, mutica vel apice aristata, aristâ basi articulatâ, deciduâ. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, terminales, brevissimi. Stigmata plumosa. Squamulæ 2 vel 3. Caryopsis oblonga, libera, paleis inclusa et cum his decidua.

Herbæ foliis planis; paniculis ramosis, diffusis; spiculis pedicellatis, sparsis, aristatis.

1. MILIUM CŒRULESCENS. Desf.

M. paniculæ laxæ pauciflorae ramis solitariis vel geminatis; aristâ corollinâ valvis calycinis subbreviore; ligulâ elongatâ, crosâ.

Milium cœrulescens. *Desf.! Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 66, *tab.* 12, ex ejus herbario. — *Sibth. et Smith*, *Flor. græc. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 45. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 130. — *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 52. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 388.

Agrostis cœrulescens. *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 1, *p.* 250.

Piptatherum cœrulescens. *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 5, *tab.* 5, *fig.* 10. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, *vol.* 2, *p.* 328. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 176.

Urachne cœrulescens. *Trin.*, *Unifl.*, *p.* 172. — *Link*, *Hort. reg. Berol. descr.*, *vol.* 1, *p.* 93.

Hab. In herbidis montosis regionis sylvosæ ad vallem *della Goleta* in insulâ Teneriffæ.

Distrib. geogr. In Europâ australi et in Africâ boreali.

2. MILIUM MULTIFLORUM. Cav.

M. paniculæ patentis demum contractæ multifloræ ramis semiverticillatis; aristâ corollinâ valvis corollinis subduplo longiore; ligulâ brevi, truncatâ.

Milium multiflorum. *Cav.*, *Demonstr. bot.*, *p.* 36. — *Willd.*, *Enum. H. Berol.*, *vol.* 1, *p.* 94. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 195. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 55, et *Syn. fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 130. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 53. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 386.

Piptatherum multiflorum. *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 10. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, *vol.* 2, *p.* 329. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 177.

Agrostis miliacea, *Linn.! Sp. pl.*, *p.* 91. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 19.

Urachne parviflora. *Trin.*, *Unifl.*, *p.* 173.

HAB. In fissuris rupium insularum Canariæ et Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi.

STIPA. LINN.

SPICULÆ uniflora, flore hermaphrodito. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, muticæ, membranaceæ, acutæ vel acuminatæ. VALVÆ COROLLINÆ duæ, coriaceæ, involutæ, inferior apice aristata, aristâ basi articulatâ, plerumque longissimâ et contortâ, persistente, superior paulò brevior. STAMINA ut plurimum 3. OVARIUM glabrum, stipitatum. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 3. CARYOPSIS glabra, valvis corollinis involuta, libera.

HERBÆ foliis planis vel sæpius involutis; inflorescentiâ paniculatâ vel racemosâ; racemo stricto; spiculis pedicellatis, aristatis, aristis longis vel longissimis.

1. STIPA TORTILIS. DESF.

S. paniculâ subspicatâ, basi vaginâ folii supremi involutâ; valvis calycinis albo-scariosis, acuminatis; valvæ corollinæ inferioris aristâ longâ basi villosâ, superne nudâ, capillari, subulatâ; foliis subulatis, convolutis; radice annuâ.

Stipa tortilis. *Desf.! Fl. atl., vol. 1, p. 99. — Biv.! Cent. sic., 2, p. 61. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 129. — Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 56. — Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 688. — Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 180.*

Stipa paleacea. *Sibth., Fl. græc. prodr., vol. 1, p. 68, et Fl. græc., vol. 1, tab. 86.*

HAB. In arvis communis.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi, in Barbariâ et Ægypto.

ARISTIDA. LINN.

SPICULÆ 1-floræ. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranaceæ, angustissimæ, ut plurimum muticæ. VALVÆ COROLLINÆ 2 (in specie nostrâ 1), inferior coriacea, involuta, apice tricostata, superior integra, acuta, mutica. STAMINA 3. OVARIUM glabrum, stipitatum. STYLI 2, ter-

minales, breves. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS glabra, teres, valvis corollinis involuta, libera.

HERBA foliis involutis; paniculâ coarctatâ; spiculis triaristatis.

1. ARISTIDA ADSCENSIONIS. LINN.

A. paniculâ coarctatâ, elongatâ, subsecundâ; valvis calycinis angustè lineari-subulatis; valvâ corollinâ solitariâ, aristis levibus, subæqualibus; foliis angustè linearibus, involutis.

Aristida Adscensionis. *Linn.! Sp. pl.*, *p.* 121, ex ejus herbario. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 59.

Aristida gigantea. *Linn. fil.! Suppl.*, *p.* 113, ex herbario.

Aristida canariensis. *Willd.*, *Enum.*, *p.* 99, ex loco.

Aristida cœrulescens. *Desf.! Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 109, *tab.* 21, *f.* 1, ex ejus herbario. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 190. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, *vol.* 1, *p.* 77. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 4, *p.* 780. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, 1, *p.* 121.

Chætaria cœrulescens. *P. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 30. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, 2, *p.* 394.

Chætaria canariensis. *Nees ab Esenb. in Mart. fl. Brasil.*, *vol.* 2. *p.* 395.

Rabo de Burro Canariensium.

HAB. In rupestribus insularum Canariensium vulgaris.

OBS. Propter synonyma allata confer observationes nostras in *Plant. nov.*, *p.* 46.

TRIB. IV. *AGROSTIDEÆ*. PARL., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 60.

Agrostideæ, Arundinacearum et Avenacearum pars. *Kunth*.

GASTRIDIUM. PALIS. DE BEAUV.

Milii species. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 91.

Agrostidis species. *Linn.*, *Mant.*, 1, *p.* 30. — *Dec.*, *Fl. franç.*, 3, *p.* 18.

SPICULÆ uniflora, flore hermaphrodito, absque rudimento floris superioris. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, subæquales, muticæ, lanceolatæ, flore multò longiores, basi subgloboso-tumidæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, inferior apice denticulata, mutica vel infra apicem aristata, aristâ in medio geniculatâ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI subnulli. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2. CARYOPSIS valvis corollinis demum induratis tecta, libera.

HERBÆ foliis planis; paniculis spicæformibus, densis; spiculis pedicellatis, pedicellis apice incrassatis.

1. GASTRIDIUM LENDIGERUM. GAUD.

G. paniculâ laxiusculâ; valvis calycinis acuminato-elongatis, carinâ scabris; valvâ corollinâ inferiore hirsutâ, aristatâ, aristâ calycem superante.

Gastridium lendigerum. *Gaud., Agrost. helv., vol.* 1, *p.* 176. — *Koch, Syn. Fl. germ. et helv., edit.,* 2, *p.* 907. — *Guss., Fl. sic. syn, vol.* 1, *p.* 132. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 62.

Gastridium australe. *Palis. de Beauv., Agrost., p.* 21, *tab.* 6, *fig.* 6. — *Presl, Cyp. et gram. sic., p.* 21. — *Kunth, Enum. plant., vol.* 1, *p.* 230.

Milium lendigerum. *Linn., Sp. pl., p.* 91. — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol.* 1, *p.* 49, *tab.* 65. — *Host, Gram. austr., vol.* 3, *p.* 18, *tab.* 24. — *Schrad., Fl. germ., vol.* 1, *p.* 194. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 65. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 390.

Agrostis australis. *Linn., Mant.,* 1, *p.* 30, ex ejus herbario.

Agrostis ventricosa. *Gouan, H. monsp., p.* 39.

Agrostis lendigera. *Dec., Fl. franç.,* 3, *p.* 18.

HAB. Inter segetes et in arvis insularum Teneriffæ et Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. In arvis ambitûs maris Mediterranei communis.

AGROSTIS. LINN.

SPICULÆ uniflorae, flore hermaphrodito, sine floris superioris rudimento. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, muticæ, carinatæ, flore plerumque longiores. VALVÆ COROLLINÆ 2 vel 1 (superior abortiens), membranaceæ, inferior apice bifida, mutica vel infra apicem aristata. STAMINA 1-3. OVARIUM glabrum. STIGMATA subssessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ foliis planis, quandoque involutis; paniculis diffusis, rarò contractis; spiculis parvis, pedicellatis.

1. AGROSTIS STOLONIFERA. LINN.

A. paniculæ densæ ramis semiverticillatis; valvis calycinis obtusis, pubescentibus, corollinis æqualibus; culmo decumbente.

Agrostis stolonifera. *Linn. ! Sp. pl., p.* 93, ex ejus herbario. — *Guss., Fl. sic. prodr., vol.* 1, *p.* 57. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 66.

Agrostis verticillata. *Vill., Hist. des plantes du dauph., vol. 2, p. 74.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 134.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 408.*

Vilfa stolonifera. *Presl, Cyp. et gram. sic., p. 22.*

Hab. Ad scaturigines, ad fossarum ripas, in humidiusculis passim occurrit.

Distrib. geogr. In Europâ meridionali.

Obs. Confer *Parl., Fl. pal., vol. 1, p. 67.*

2. AGROSTIS CANARIENSIS. Parl.

A. paniculæ patentis ramis semiverticillatis; valvis calycinis subacuminatis, inferiore carinâ scabrâ, superiore levi, corollinis inæqualibus muticis; foliis linearibus, planis, ligulâ productâ.

Hab. Specimina 2 tantûm hujus speciei ad montem *Mesa de Mota*, ad altitudinem 2,000 circiter pedum, Julio 1845 legit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species Canariensis.

Descr. Radix. . . . . . Culmi ascendentes, basi debiles, demum surrecti, penitus fere vestiti, teretes, striati, glabri. Folia capillacea, reliqua anguste linearia, 1-1 1/2 lin. lata, plana, striata, superne et margine scabriuscula. Vaginæ striatæ, glabræ. Ligula oblonga, lineam longa, lacera. Panicula 6-8 pollices longa, acutiuscula, sub anthesi patens. Rachis inferne glabra, superne scabra et flexuosa. Paniculæ rami alterne semiverticillati, flexuosi, valde inæquales, ramo altero elongato et magis ramoso, scabri, pedicellis brevibus scabris, apice incrassatis. Spiculæ parvæ, e luteo aureæ, vel e luteo et purpureo variegatæ, nitidæ, unifloræ. Valvæ calycinæ parum inæquales, naviculari-carinatæ, subacuminatæ, inferior major, oblongo-lanceolata, carina scabra, superior brevior, ovato-lanceolata, magis acuminata, undique levis. Valvæ corollinæ 2, valde inæquales, inferior major calyce fere dimidio brevior, oblonga, albo-membranacea, glabra, apice denticulata, superior dimidio minor, carinata, profunde bifida. Antheræ innuptæ luteæ, sub anthesi purpurascentes. Species ab affinibus satis superque distincta.

TRIPLACHNE. Link.

Spiculæ unifloræ, flore hermaphrodito. Valvæ calycinæ 2, subæquales, carinatæ, membranaceæ, muticæ, flore longiores. Valvæ corollinæ 2, membranaceæ, longitudine æquales, inferior apice longe bisetosa, basi aristata, aristâ articulatâ, infra articulum contortâ, superior bicarinata, apice bidentata. Stamina 3. Ovarium glabrum. Stigmata subsessilia, plumosa. Caryopsis glabra, libera, unisulcata.

Herba Gastridii lendigeri facie; culmo decumbente; foliis anguste-

linearibus, demum convolutis; vaginâ folii supremi subspathaceâ; paniculâ spiciformi, oblongâ, nitidâ.

TRIPLACHNE NITENS. Link.

Triplachne nitens. *Link*, *H. R. Berol.*, *vol.* 2, *p.* 241.

Agrostis nitens. *Guss.*, *Index sem. H. R. Bocc. ann.* 1825, *et prodr. Fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 59, *et Syn. Fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 135. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 4, *p.* 401.

Lachnagrostis Gussonis. *Trin.*, *Spec. gram.*, *fasc.* 21.

Hab. In Canariâ legit Despréaux.

Distrib. geogr. In Siciliæ maritimis necnon in insulis adjacentibus Ragusæ (Favignona) et Cosyræ (Pantellaria).

SANTIA. Sav.

Santia. *Savi*, *Memor. della Società ital. delle scienze*, tom. 8, part. 2, p. 479, anno 1798. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 72.

Polypogon. *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 66, *anno* 1800. — *Beauv.*, *Essai d'une nouv. agrost.*, *p.* 17. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 232. — *Endl.*, *Gen. pl.*, *p.* 90.

Alopecuri species. *Linn.*, *Gen.*, *p.* 33.

Phlei species. *Sibth. et Smith*, *Fl. græc. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 42.

Agrostidis species. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *part.* 1, *p.* 363.

Spiculæ uniflorae, flore hermaphrodito, sessili. Valvæ calycinæ 2, subæquales, membranaceæ, carinatæ, integræ vel subemarginatæ, infra apicem aut sub emarginatura aristatæ, flore multo longiores. Valvæ corollinæ 2, membranaceæ, inæquales, inferior sub apice aristata vel raro mutica. Stamina 3. Ovarium glabrum. Stigmata subsessilia. plumosa. Squamulæ 2, glabræ.

Herbæ foliis planis; paniculis spiciformibus, compositis, densis, setosis; spiculis parvis, pedicellatis.

1. SANTIA MARITIMA. Fior.

S. paniculâ spiciformi, oblongâ; valvis calycinis pubescentibus, apice dilatatis, exquisitè

ciliatis, bifidis, e sinu aristatis, aristâ calyce subquadruplo longiore; valvâ corollinâ inferiore apice 4-dentatâ, muticâ.

Santia maritima. *Fior.*, *App. al prodr. della flora romana*, *p.* 3. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 75.

Polypogon maritimum. *Willd. in Nov. Act. Soc. nat. cur. Berol.*, *vol.* 3, *p.* 443. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 5, *p.* 248. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 233. — *Ten.*, *Syll.*, *p.* 24. — *Guss.*, *Fl. sic. syn*, *vol.* 1, *pag.* 126. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 381.

Hab. In maritimis humidis passim.

Distrib. geogr. Ad littora maris Mediterranei, et in Indiâ Orientali.

2. SANTIA MONSPELIENSIS. Parl.

S. paniculâ spiciformi, oblongo-lanceolatâ, lobatâ; valvis calycinis scabris, apice integris, sub apice aristatis; aristâ calyce subtriplo longiore; valvâ corollinâ inferiore apice 4-dentatâ, aristatâ.

Santia monspeliensis. *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *pag.* 73.

Santia plumosa. *Savi*, *l. c.*

Alopecurus monspeliensis. *Linn.! Sp. pl.*, *p.* 89, ex herbario.

Alopecurus paniceus. *Linn.! Sp. pl.*, *p.* 90, ex herbario.

Phleum crinitum. *Sibth. et Smith*, *Fl. græc. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 42, *et Fl. græc.*, *vol.* 1, *tab.* 62.

Polypogon monspeliense. *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 67. — *Smith*, *Engl. Fl.*, *vol.* 1, *p.* 85. — *Hook.*, *Brit. fl.*, *p.* 31. — *Schr.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 192. — *Gaud.*, *Fl. helv.*, *vol.* 1, *p.* 193. — *Presl*, *Cyp. et gram. sic.*, *p.* 21. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 125. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 379.

Agrostis panicea. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 1, *pars* 1, *p.* 363.

β *minor*: paniculâ abbreviatâ, culmis gracilioribus.

Hab. In humidiusculis et ad rivulorum margines frequens.

Distrib. geogr. In Europâ mediâ et meridionali, in Africâ boreali, in Arabiâ, in Montevideo.

3. SANTIA ELONGATA. Parl.

S. paniculæ oblongæ diffusæ ramis verticillatis; valvis calycinis scabris, carinâ ciliato-scabris, apice integris aristatisque, aristâ calyce subæquali; valvâ corollinâ inferiore apice 4-dentatâ, aristatâ; foliis latè linearibus, scabris, ligulâ elongatâ (4-lin. fere longa).

Polypogon elongatum. *Humb. et Bonpl.*, *Nov. gen.*, *vol.* 1, *p.* 134. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 234. — *Nees ab Esenb. in Mart. fl. Brasil.*, *vol.* 2, *p.* 406. — *Brongn. in Duper.*, *It. bot.*, *p.* 20.

Hab. In rupibus udis et in inundatis in valle *del Bufadero* et alibi in Teneriffâ; in Lancerottâ ad fontem *Chafariz* prope *Harian*, et in insulis reliquis archipelagi Canariensis satis communis.

DISTRIB. GEOGR. In Peruviâ (Humb. et Bonpl.), in Brasiliâ.

OBS. Variat paniculæ ramis approximatis vel remotis, spiculis plus minusve scabris. Valvas corollinas glabras observavi, non subpubescentes ut in descriptione Humboldtii dicuntur.

LAGURUS. LINN.

SPICULÆ uniflora, flore hermaphrodito, basi barbato, cum rudimento floris superioris. VALVÆ CALYCINÆ æquales, membranaceæ, apice in aristam plumosam attenuatæ, florem superantes. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, inæquales, inferior major, apice biaristata, aristis setiformibus, dorso aristata, aristâ geniculatâ, demum contortâ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STIGMATA 2, sessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBA foliis planis; paniculâ subspicatâ, ovatâ, mollissimâ, sericeâ.

1. LAGURUS OVATUS. LINN.

Lagurus ovatus. *Linn.! Sp. pl.*, *p.* 119. — *Sibth. et Smith*, *Fl. græc.*, *vol.* 1, *tab.* 90. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 2, *tab.* 46. — *Kunth*, *Enum. plant.*, *vol.* 1, *p.* 294. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 127. — *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 76. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 28. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 105.

HAB. In Canariâ ad littora maris ubi rarissima. Duo tantum specimina vidit Despréaux Martio 1838.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ præsertim australi vulgatissimus. In Barbariâ (Desf.).

TRIB. V. *ARUNDINACEÆ.* PARL., *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 81.

Arundinacearum pars. *Kunth.*

ARUNDO. KUNTH.

Arundinis species. *Linn.*, *Gen.*, *p.* 38.

Donax. *Palis. de Beauv.*, *Agrost*, *p.* 17.

Scolochloa. *Ræhl. cum Mert. et Koch*, *Deutschl. fl.*, 2, *p.* 528.

SPICULÆ 2-7-floræ, floribus omnibus hermaphroditis, summo tabescente, distantibus, distichis. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, membranaceæ, inæquales, inferior basi pilis longis tecta, apice bifida,

inter lacinias subulatas aristata, aristâ brevissimâ, rectâ, superior brevior, bicarinata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, elongati. STIGMATA aspergilliformia, nigrescentia. SQUAMULÆ 2, carnosæ, glabræ. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBA perennis, culmo erecto, altissimo; foliis lato-lanceolatis; paniculâ ramosissimâ; spiculis numerosis, pedicellatis, villosis.

1. ARUNDO DONAX. LINN.

A. paniculâ ramosissimâ, densiflorâ, stricta; spiculis quinquefloris; foliis lato-lanceolatis; culmo fruticoso, biorgyali; radice tuberosâ, repente.

Arundo Donax. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 120. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 225. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 4, *tab.* 38. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 45. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 105. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 139. — *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 83. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 732. — *Kunth*, *Enum. plant.*, *vol.* 1, *p.* 246.

Donax arundinaceus. *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 11, *tab.* 16.

Donax sativa. *Presl*, *Cyp. et gram. sic.*, *p.* 32.

Scolochloa Donax. *Gaud.*, *Fl. helv.*, *vol.* 1, *p.* 202.

Scolochloa arundinacea. *Mert. et Koch*, *Deutschl. Fl.*, *vol.* 1, *p.* 530.

HAB. Species certe olim culta, sed nunc sponte vegetat et propagatur.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi, in Ægypto.

OBS. Specimina Canariensia spiculas quinquefloras habent, sed ego in siculis semper vidi trifloras.

TRIB. VI. *CHLORIDEÆ*. KUNTH, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 258.

CYNODON. RICH.

SPICULÆ subbifloræ, flore superiore ad pedicellum subuliformem redacto vel nullo. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, muticæ, carinatæ, vix inæquales, patentes. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, æquales, inferior ovata, mutica, compresso-carinata, superiorem canaliculatam amplectens. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, longi. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, carnosæ, glabræ. CARYOPSIS libera, glabra.

HERBA radicibus repentibus; foliis planis; culmis diffusis, floriferis assurgentibus; spicis digitatis, linearibus; spiculis unilateralibus.

1. CYNODON DACTYLON. Pers.

C. spicis digitatis, patentibus, subquinis, basi barbatis; valvis calycinis patentissimis, serrulato-scabris; valvâ corollinâ inferiore glabrâ; stolonibus repentibus.

Cynodon Dactylon. *Pers., Syn., vol. 1, p. 85. — Willd., Enum. H. Berol., vol. 1, p. 90. — R. Brown, Prodr., edit. 2, vol. 1, p. 42. — Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 259. — Bert. Fl. ital., vol. 1, p. 412. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 110. — Parl., Fl. pal., vol. 1, p. 88.*

Panicum Dactylon. *Linn., Sp. pl., p. 35. — Sibth. et Smith, Fl. græc., vol. 1, p. 45, tab. 60. — Host, Gram. austr., vol. 2, p. 15.*

Digitaria stolonifera. *Schrad., Fl. germ., vol. 1, p. 165.*

Gramen crucis seu cruciatum tetradactylon. *Barr., Ic., 753, f. 1.*

Hab. In cultis et in arvis insularum Canariæ et Teneriffæ.

Distrib. geogr. Radice valde repente prata fere totius orbis infestat.

ELEUSINE. Gaertn.

Spiculæ 2-multi-floræ, floribus distichis. Valvæ calycinæ 2, membranaceæ, muticæ, floribus breviores. Valvæ corollinæ 2, membranaceæ, muticæ, inferior carinata, superior bicarinata, apice bifido-dentata. Stamina 3. Styli 2, terminales. Stigmata plumosa. Squamulæ 2, glabræ. Caryopsis libera, glabra, pericarpio separabili, semine transverse rugoso.

Herbæ foliis planis; spicis digitato-fasciculatis, denique ex valvis calycinis tantum persistentibus pectinatis.

1. ELEUSINE INDICA. Gaertn.

E. spicis 4-6, digitato-fasciculatis, linearibus, striatis; spiculis sub-4-floris; culmo compresso, basi ramoso; foliis glabris; vaginis margine liguläque pilosis.

Eleusine indica. *Gaertn., Fruct., vol. 1, p. 165. — Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 582. — Humboldt et Bonpl., Nov. gen., vol. 1, p. 165. — Kunth, Enum. pl., vol. 2, p. 272.*

Cynosurus indicus. *Linn., Sp. pl., p. 106. — Willd., Sp. pl., vol. 1, p. 417.*

Hab. In cultis insulæ Canariæ.

Distrib. geogr. In Indiâ Orientali, in Americâ, in insulis Carolinæ, in Japoniâ, etc.

Obs. Valvæ calycinæ parum inæquales, apice obtusæ, carinâ scabræ, margine membranaceæ, persistentes, unde spicæ denique pectinatæ. Flores decidui. Spicæ plerumque 5, terminales, digitato-fasciculatæ, non raro spicâ solitariâ remotâ auctæ.

TETRAPOGON. Desf.

Spiculæ 4-floræ. Valvæ calycinæ 2, subæquales, membranaceæ, acuminato-aristatæ. Flosculorum duorum inferiorum hermaphroditorum. Corolla 2-valvis, valvâ exteriore villosâ, aristatâ, interiore margine breviter ciliatâ. Flosculorum duorum superiorum sterilium Corolla 1 valvis, valvâ villosâ, aristatâ. Stamina 3. Styli 2. Stigmata plumosa. Caryopsis glabra, libera. Flores in spica terminali, solitariâ, 4-seriales.

Herba radice fibrosa; foliis angustis; spicâ terminali, solitariâ, densâ, folio supremo spathiformi sæpissime involucratâ; spiculis quadriserialibus.

Obs. Genus à Chloride distinctissimum et in Chlorideis etiam singularis. An ab hac tribu excludendum?

1. TETRAPOGON VILLOSUM. Desf.

Tetrapogon villosum. *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 2, *p.* 389, *tab.* 255.

Chloris villosa. *Pers.*, *Syn.*, *vol.* 1, *p.* 87. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, *vol.* 2, *p.* 611. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 267.

Chloris Tetrapogon. *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 158.

Hab. In Canariâ (Despréaux).

Distrib. geogr. In Barbariâ (Desf.), in Arabiâ Petræâ.

Obs. In speciminibus herbarii Fontanesii spica semper folio supremo involucrata, raro in Canariensibus. Valvæ calycinæ longitudine subæquales, altera acuminata, altera apice subtridentata, dente medio aristato, non muticæ, ut ex descriptione Fontanesii, persistentes.

TRIB. VII. *AVENACEAE*. Parl., *Fl. pal., vol.* 1, *p.* 91.

Avenacearum et Festucacearum pars. *Kunth.*

Avenacearum pars. *Koch.*

AIRA. Kunth.

Kunth, Enum. pl., vol. 1, *p.* 288. — *Endl., Gen. pl., p.* 96. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 95.

Airæ species. *Linn., Gen., p.* 34. — *Juss., Gen., p.* 31.

Airæ et Avenæ species. *Koch, Fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 916.

AIRA CARYOPHYLLEA. Linn.

A. paniculâ capillari, subtrichotomâ, erecto-patulâ, ramulis brevissimis; spiculis approximatis; valvis calycinis acutis, carinâ superne scabridis; flosculis scabriusculis, utrisque aristatis, aristâ geniculatâ, calycem duplo excedente; valvâ corollinâ inferiore apice bicuspidatâ; vaginis leviusculis.

Aira caryophyllea. *Linn., Sp. pl., p.* 47, ex ejus herbario. — *Host, Gram. austr., vol.* 2, *p.* 33. — *Dec., Fl. franç., vol.* 3, *p.* 44. — *Schrad., Fl. germ., vol.* 1, *p.* 261. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1. *p.* 148. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 98. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 455. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 289.

Avena caryophyllea. *Wigg., Primit. fl. hols., p.* 10. — *Koch, Syn. fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 922.

Hab. In rupestribus herbidis regionis sylvosæ communis.

Distrib. geogr. In Europâ frequens necnon in Tauriâ, Chili, Capite Bonæ Spei, etc.

TRISETUM. Kunth.

Kunth, Enum. pl., vol. 1, *p.* 295. — *Endl., Gen. pl., p.* 96. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 102.

Triseti species. *Pers., Syn. pl., vol.* 1, *p.* 97. — *Palis. de Beauv., Agrost., p.* 88.

Avenæ species. *Linn., Gen. pl., p.* 37. — *Koch, Fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 920. — *Savi, Fl. pis., vol.* 1, *p.* 132.

Spiculæ 2-4-floræ. Valvæ calycinæ inæquales, membranaceæ, cari-

natæ, muticæ, floribus plerumque breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, herbaceæ, inæquales, inferior major, apice biseta vel bicuspidata, dorso aristata, arista rectâ vel obsolete contortâ, superior bicarinata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STIGMATA 2, sessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2. glabræ. CARYOPSIS libera, glabra, nec sulcata ut in *Avenâ*.

HERBÆ foliis planis; paniculis subspicatis, plerumque confertis; spiculis parvis.

TRISETUM NEGLECTUM. ROEM. ET SCHULT.

T. paniculâ subspicatâ, confertâ, subsecundâ; spiculis sub-4-floris; valvâ corollinâ inferiore apice bisetâ, raro integrâ, supra medium dorsi aristatâ, aristâ subcontortâ; foliis vaginisque pubescentibus; radice fibrosâ.

Trisetum neglectum. *Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p.* 660. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 296. — *Presl, Cyp. et gram. sic., p.* 30.

Avena neglecta. *Savi, Fl. pis., vol.* 1, *p.* 132. — *Willd., Enum. pl., vol.* 1, *p.* 124. — *Link, H. R. Berol. descript., vol.* 1, *p.* 118, *et vol.* 2, *p.* 260. — *Sebast. et Maur., Fl. rom. prodr., p.* 44. — *Guss., Fl. sic. prodr., vol.* 1, *p.* 127, *et Syn. Fl. sic., vol.* 1, *p.* 713.

Avena panicea. *Lamk., Ill.*, N° 117. — *Desf. ! Fl. atl., vol.* 1, *p.* 102.

β *Canariense*. Paniculis elongatis, gracilibus, laxiusculis; spiculis majoribus; valvâ corollinâ inferiore longius aristatâ.

Trisetum canariense. *Parl., ined.*

HAB. In locis siccis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali.

OBS. Aristæ valvæ corollinæ inferioris longitudo valde variabilis etiam in speciminibus italicis, ut flosculorum numerus et paniculæ forma.

AVENA. PARL.

Avenæ species. *Linn., Gen., p.* 37. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 209. — *Endl., Gen. pl., p.* 96.

SPICULÆ 2-8-floræ (in meâ *Avenâ uniflorâ* tantum unifloræ), flosculis remotis, summo tabescente. VALVÆ CALYCINÆ 2, æquales, membranaceæ, concavæ, muticæ, flosculos superantes vel illis breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, herbaceæ, inferior apice bifido-laciniata, dorso

præsertim in flosculis inferioribus aristata, aristâ geniculatâ, infra geniculum tortili, plicatâ, superne attenuatâ; valva superior bicarinata, apice bidentata. STAMINA 3. OVARIUM subpyriforme, apice hirsutum. STIGMATA 2, sessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS elongata, interne sulco longitudinali exarata, apice pilosa, valvis corollinis tecta.

HERBÆ foliis plerumque planis; paniculis laxis, subnutantibus; spiculis ut plurimum pendulis, aristatis, raro racemosis.

1. AVENA STERILIS. LINN.

A. paniculâ secundâ, nutante; spiculis sub-5-floris; flosculis duobus inferioribus a basi ad medium hirsutis, superioribus subglabris, muticis.

Avena sterilis. *Linn., Sp. pl., p.* 118. — *Host, Gram. austr., vol.* 2, *tab.* 57. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 303. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *pag.* 155. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 107. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 692.

HAB. In arvis communis.

DISTRIB. GEOGR. Inter segetes Europæ mediterraneæ.

2. AVENA FATUA. LINN.

A. paniculâ æquali, patulâ; spiculis 2-3-floris; flosculis calyce minoribus, basi hirsutis, aristatis, aristis infrà geniculum nudis; valvâ corollinâ inferiore apice bifido-dentatâ.

Avena fatua. *Linn.! Sp. pl., p.* 118. — *Host, Gram. austr., vol.* 2, *tab.* 50. — *Gaud., Fl. helv., vol.* 1, *p.* 330. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 101. — *Presl, Cyp. et gram. sic., p.* 30. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 155. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 108.

HAB. In arvis cum præcedente.

DISTRIB. GEOGR. Inter segetes Europæ mediæ ac meridionalis, in Africâ boreali, in Caucaso.

OBS. Inter *Avenam sterilem* et *hirsutam* media. Differt ab illâ flosculorum numero, flosculis omnibus aristatis, aristâ infra geniculum nudâ, aliisque characteribus, ab *hirsuta*, quæ eadem et *atheranthæ* Preslii, flosculis calyce minoribus, valvâ corollinâ inferiore a basi ad medium villis setosis longis haud vestitâ, apice bifido-dentatâ non bilaciniatâ, laciniisque non setaceo-elongatis, paniculâ æquali, patulâ. Immerito cl. Bertolonius *avenam atheranthem* cum *fatua* conjungit.

3. AVENA HIRSUTA. ROTH.

A. paniculâ secundâ, patulâ; spiculis 2-3-floris; flosculis calycem æquantibus, a basi ad

medium setoso-pilosissimis, aristatis, aristis infra geniculum nudis; valvâ corollinâ inferiore apice setaceo-bifidâ, laciniis elongatis.

Avena hirsuta. *Roth, Catal., vol. 3, p.* 19. — *Roem. et Schult., Syst. veg., vol.* 2, *p.* 670. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 302. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 109.

Avena hirsuta. *Lag., Elench., p.* 4.

Avena atherantha. *Presl, Cyp. et gram. sic., p.* 30. — *Guss., Fl. sic. prodr.*, 1, *p.* 118.

Avena fatua planta macrior. *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 695.

Hab. In rupestribus herbidis vulgaris.

Distrib. geogr. In Europâ præsertim australi promiscue cum præcedentibus.

EXPLICATIO TAB. 247.

1. Planta integra magn. nat.; figuræ reliquæ auctæ. 2. Glumæ. 3. Spicula. 4. Palea inferior à dorso visa. 5. Eadem à ventre visa. 6. Palea superior. 7. Flos tabescens junior. 8. Flos tabescens. 9. Flos fertilis. 10. Caryopsis dorso visa. 11. Eadem facie visa. 12. Semen pericarpio carens dorso visum: *a* perispermum, *b* cotyledon, *c* coleoptilon, *d* epiblaston *e* coleorhiza. 13. Semen facie visum: *a* perispermum, *b* coleorhiza. 14. Embryo cotyledone segregratus latere visus: *a* coleoptilon, *b* epiblaston, *c* coleorhiza. 15. Embryo segregatus à coleoptilo, epiblasto et coleorhizâ.

4. AVENA UNIFLORA. Parl.

A. paniculâ laxâ, subsecundâ; spiculis unifloris; valvis calycinis acuminatis, subinæqualibus, flosculo subduplo longioribus; valvâ corollinâ inferiore glabrâ, sub lente obsolete 7-nervi, apice bifidâ, dorso aristatâ: aristâ geniculatâ, infra geniculum contortâ, supra geniculum subulatâ, scabrâ, calycibus subduplo longiore.

Avena uniflora. *Parl., Plant. nov., p.* 84.

Hab. In herbidis vallis Orotavensis insulæ Teneriffæ.

Distrib. geogr. Species canariensis.

Radix fibrosa, annua. Culmi solitarii, erecti vel ascendentes, 3-4 pedes alti, teretes, glabri, striati, superne nudi. Folia linearia, acuminata, striata, scabra. Vaginæ striatæ, leves, laxiusculæ. Ligula brevissima, 1/2 lin. fere longa, truncata, denticulata. Panicula terminalis, composita, 4-6 pollices longa, multiflora, subsecunda, subnutans. Rachis inferne teres, glabra, superne angulata et scabra; rami 3-4, verticillati, longiusculi, erecto-patentes, scabri, divisi, filiformes, pedicellis apice incrassatis. Spiculæ ovatæ, *Avenâ brevi* paulo majores, subpendulæ, unifloræ. Valvæ calycinæ parum inæquales, grandes, ovato-lanceolatæ, acuminatæ, subnovemnerves, nervis viridibus, superne evanescentibus, margine membranaceæ, flosculo, sive arista, subduplo longiores. Flosculus stipitulatus. Valva corollina inferior ovata, convexa, glaberrima, apicem versus sub lente scabriuscula, apice bifida, laciniis

acutis, sub vitro obsolete septemnervis, dorso aristata: aristâ geniculatâ, basi contortâ, supra geniculum subulatâ, scabrâ, nigrescente, calycibus subduplo longiore. Valva superior minor, membranacea, apice bifida, prope marginem utrinque nervo ciliolato instructa, marginibus inflexis. Antheræ tres, luteæ, filamentis villis barbatis cinctis. Caryopsis hinc convexa, illinc sulco longitudinali exarata, sub lente villosa, apice subbarbata.

Obs. Differt ab *Avenâ brevi*, cui affinis, spiculis majoribus unifloris, flosculis calycibus subdimidio brevioribus, valvâ corollinâ inferiore non superne villosâ nec exquisite septemnervi, aliisque notis.

EXPLICATIO TAB. 248.

1. Planta integra magn. nat.; figuræ reliquæ auctæ. 2. Spicula glumis arte apertis. 3. Paleæ apertæ ut conspiciatur flos abortivus. 4. Palea inferior dorso visa. 5. Palea superior. 6. Flos fertilis. 7. Pistillum cum squamulis. 8. Caryopsis à facie visa. 9. Eadem visa à dorso.

ARRHENATHERUM. Palis. de Beauv.

Avenæ species. *Linn., Sp. pl.,* 117. — *Pers., Syn. pl.,* 1, *p.* 110.
Holci species. *Schrad., Fl. germ.,* 1, *p.* 247.

Spiculæ bifloræ, flore inferiore masculo, superiore hermaphrodito. Valvæ calycinæ 2, inæquales, membranaceæ, muticæ, acutæ, concavæ, superior longior, flosculis longitudine subæqualis. Valvæ corollinæ 2, herbaceæ: inferior concava, apice bifida, major, in flore inferiore dorso infra medium aristata, aristâ longâ, sub medio geniculatâ, infra geniculum contortâ; in flore superiore sub apice breviter aristata, aristâ quandoque subinconspicuâ; valva corollina superior bicarinata. Stamina 3. Ovarium ut in *Avenâ*. Stigmata 2, terminalia, sessilia, villoso-plumosa. Squamulæ 2, longissimæ, lanceolatæ, integræ. Caryopsis haud sulcata, libera! non adnata.

Herba paniculâ compositâ, laxâ, ramis semiverticillatis; spiculis pedicellatis; foliis planis; culmis basi sæpe bulboso-incrassatis.

1. ARRHENATHERUM ELATIUS. Mert. et Koch.

A. foliis planis; radice fibrosâ.

Arrhenatherum elatius. *Mert. et Koch, Deutschl. Fl.,* 1, *p.* 546. — *Koch, Syn. Fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 316. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 116.

Arrhenatherum avenaceum. *Palis. de Beauv., Agrost.*, p. 55, *tab.* 11, *f.* 5. — *Roem. et Schult., Syst. veg.*, 2, *p.* 496. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 307. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 484.

Avena elatior. *Linn., Sp. pl.*, 117.—*Guss., Fl. sic. prodr. suppl.*, 1, *p.* 30. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 110. — *Host, Gram. austr., vol.* 2, *p.* 36, *tab.* 49.

Holcus avenaceus. *Schr., Fl. germ., vol.* 1, *p.* 247.

β *Bulbosum;* foliis planis; radice tuberosâ.

Arrhenatherum bulbosum. *Presl, Cyp. et gram. sic., p.* 29. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 156.

Avena bulbosa. *Pers., Syn. pl., vol.* 1, *p.* 110. — *Guss., Fl. sic. prodr., vol.* 1, *p.* 130, *et Suppl.*, 1, *p.* 30. — *Dec., Fl. franç., vol.* 5, *p.* 261.

Holcus bulbosus. *Schrad., Fl. germ., vol.* 1, *p.* 228. — *Host, Fl. austr., vol.* 1, *p.* 121.

Arrhenatherum avenaceum β. *Kunth, Enum. plant., vol.* 1, *p.* 307. — *Roem. et Schult., Syst. veg.*, 2, *p.* 496.

Arrhenatherum elatius β. *Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol.* 1, *p.* 546. — *Koch, Syn. fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 916. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 117.

Arrhenatherum precatorium. *Dietr., Berol., p.* 88.

Hab. In herbosis montosis vulgaris.

Distrib. geogr. In universâ Europâ utræque varietates communes.

MELICA. Linn.

Spiculæ 2-4-floræ, flore aut flosculis duobus superioribus tabescentibus corpusque turbinatum efformantibus. Valvæ calycinæ 2, membranaceæ, concavæ, muticæ, inæquales, flosculis subæquales. Valvæ corollinæ 2, membranaceæ, denique cartilagineæ, muticæ, inferior major, concava, apice integra, superior bicarinata. Stamina 3. Ovarium glabrum. Stigmata plumosa, subsessilia. Squamulæ 2, glabræ. Caryopsis glabra, libera.

Herbæ perennes; foliis planis; paniculis simplicibus, vel compositis, laxis; spiculis pedicellatis, erectis vel nutantibus, sæpe coloratis.

1. MELICA CILIATA. Linn.

M. paniculâ densâ, spicatâ, cylindricâ; spiculis subtrifloris; flosculi inferioris valvâ corollinâ inferiore marginem versus a basi usque ad apicem longe villosâ, dorso nudâ, scabrâ; valvæ corollinæ superioris carinis supra basin ad apicem breviter ciliatis; foliis linearibus, planis; culmo elongato, solitario.

Melica ciliata. *Linn.! Sp. pl.*, 97. — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol.* 1, *p.* 54, *tab.* 70. — *Host, Gram. austr., vol.* 2, *p.* 10, *tab.* 12. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 71. — *Dec., Fl. franç., vol.* 3, *p.* 32. — *Schrad., Fl. germ., vol.* 1, *p.* 487. — *Gaud., Fl. helv., vol* 1, *p.* 220. — *Guss., Fl. sic. syn.*, 1, *p.* 140. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 119. — *Bertol., Flor. ital., vol.* 1, *p.* 487.

Hab. In pascuis elatis ad apicem montium Lanceroltensium *Puntas de Chache.*

Distrib. geogr. In Europâ, in Caucaso, in Persiâ.

TRIB. VIII. *FESTUCACEÆ.* Parl., *Fl. pal., vol.* 1, *p.* 130.

Festucacearum et Arundinacearum pars. *Kunth.*

Festucacearum, Arundinacearum et Avenacearum pars. *Koch.*

KOELERIA. Pers.

Spiculæ 2-5-floræ, distichæ. Valvæ calycinæ 2, membranaceæ, inæquales, compresso-carinatæ, flosculis breviores vel subæquales. Valvæ corollinæ 2, membranaceæ, compresso-carinatæ: inferior mutica vel ex apice aut sub apice integro vel bidentato breviter aristata, aristâ setaceâ, rectâ; superior bicarinata, apice bifida. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, brevissimi. Squamulæ 2, inæquales, glabræ. Caryopsis glabra, libera.

1. KŒLERIA PHLEOIDES. Pers.

K. paniculâ spiciformi, cylindraceâ vel lobatâ; spiculis sub-5-floris; valvâ corollinâ inferiore apice 2-dentatâ, flosculorum inferiorum breviter aristatâ; aristis setaceis mollibus; foliis planis, late linearibus, villosis.

Koeleria phleoides. *Pers., Syn. pl., vol.* 1, *p.* 97. — *Dec., Fl. franç., vol.* 3, *p.* 271. — *Koch, Syn. fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 213. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 383. — *Ten., Fl. nap., vol.* 3, *p.* 93. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 144. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 134.

Festuca cristata. *Linn.! Sp. pl.*, 111. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 624.

Festuca phleoides. *Villars, Delph., vol.* 2, *p.* 95. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 98, *tab.* 23. — *Host, Gram. austr., vol.* 3, *p.* 15, *tab.* 21. — *Biv., Cent.*, 1, *p.* 39.

Koeleria cristata. *Bert., Amoen. ital., p.* 67.

Bromus trivialis. *Savi, Fl. pis., vol.* 1, *p.* 124, *tab.* 2, *fig.* 2.

Hab. In arvis insularum Canariensium. Legimus ad Sanctam Crucem Teneriffæ et in Canariâ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali.

OBS. Variat paniculâ brevi, foliis anguste linearibus, culmis 3-5-pollicaribus, calycibus undique villosis, valvâ corollinâ inferiore carinâ scabrâ vel villoso-ciliatâ.

SCHISMUS. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ 5-7-floræ, floribus distichis, distantibus. VALVÆ CALYCINÆ subæquales, membranaceæ, muticæ, nervosæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, inferior mutica, apice bifida, membranacea. STAMINA 3. STYLI 2, elongati. STIGMATA pilosa. SQUAMULÆ 2, subtruncatæ. CARYOPSIS nitida, glabra.

HERBÆ culmis cæspitosis; foliis angustis, pilosis, præsertim ad basin; paniculis simplicibus, coarctatis; spiculis breviter pedicellatis, muticis.

1. SCHISMUS MARGINATUS. PALIS. DE BEAUV.

S. paniculâ brevi, coarctatâ; valvis calycinis flosculos superantibus, margine late hyalino-membranaceis; valvâ corollinâ inferiore dorso villosâ; foliis demum involutis, anguste linearibus, basi barbatis.

Schismus marginatus. *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 74, *tab.* 3, *fig.* 4. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, 2, *p.* 584. — *Link*, *Hort. Berol.*, *vol.* 1, *p.* 134. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 385.

Schismus fasciculatus. *Trin.*, *Fund.*, *p.* 148.

Festuca calycina. *Linn.*, *Amoen. acad.*, *vol.* 3, *p.* 400. — *Cav.*, *Ic.*, *vol.* 1, *p.* 33, *tab.* 44, *fig.* 2. — *Lamk.*, *Ill.*, *tab.* 46, *fig.* 5. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* .

Koeleria calycina. *Dec.*, *Fl. franç. suppl.*, *vol.* 5, *p.* 271.

HAB. In siccis insularum Canariensium.

DISTR. GEOGR. In Hispaniâ et in Galliâ, ad Cap. B. Spei.

LAMARCKIA. MOENCH.

SPICULÆ 2-floræ, flosculis stipitatis, inferiore hermaphrodito, superiore abortivo, spiculis neutris multifloris intermixtæ. Spicularum fertilium VALVÆ CALYCINÆ 2, lanceolato-subulatæ, membranaceæ, subæquales, à flore inferiore remotæ. VALVÆ COROLLINÆ membranaceæ, inferior infra apicem bifidum aristata, superior bicarinata. Flosculi

superioris abortivi valva corollina unica aristata. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, terminales, breves. Stigmata elongata, puberula. Squamulæ 2, glabræ. Caryopsis glabra. libera. Spiculæ steriles 7-9-floræ. Eorum valvæ calycinæ ut in spiculis fertilibus. Flosculi steriles univalves, distantes; valva obtusa, lacera, mutica.

Herba speciosa; culmis cæspitosis; foliis planis; paniculâ confertâ; spiculis pedicellatis, bracteis spiculæformibus, pendulis.

1. LAMARCKIA AUREA. Mœnch.

Lamarckia aurea. *Moench, Method.*, *p.* 201. — *Dec.*, *Cat. H. Monsp.*, *p.* 120, *et Fl. franç.*, 3, *p.* 30. — *Biv.*, *Cent.*, 1, *p.* 45. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 139. — *Kunth*, *Enum. plant.*, *vol.* 1, *p.* 389.

Cynosurus aureus. *Linn.! Sp. pl.*, 107. — *Sibth. et Smith*, *Fl. græc.*, *vol.* 1, *p.* 62, *tab.* 79. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 3, *p.* 4. *tab.* 4. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 83. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, 1, *p.* 86.

Chrysurus cynosuroides. *Pers.*, *Syn. pl.*, *vol.* 1, *p.* 80. — *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 14, *tab.* 22, *fig.* 5. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 106.

Chrysurus aureus. *Spreng.*, *Syst. veg.*, *vol.* 1, *p.* 296. — *Reich.*, *Fl. germ. exc.*, *vol.* 1, *p.* 36.

Hab. In tectis, in muris, in ruderatis regionis maritimæ insularum Canariensium ubique.

Distrib. geogr. In Europâ australi, in Barbariâ et Oriente.

CYNOSURUS. Kunth.

Spiculæ 2-5-floræ, distichæ, spiculis neutris multifloris intermixtæ. Spicularum fertilium valvæ calycinæ 2, lineari-lanceolatæ, subulato-aristatæ, membranaceæ, subæquales, carinatæ, a flosculo inferiore haud remotæ. Valvæ corollinæ 2, membranaceæ, inferior apice mucronata, vel sub apice aristata, superior bicarinata, apice bifida. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, breves. Stigmata plumosa. Squamulæ 2, glabræ. Caryopsis glabra, libera. Spiculæ neutræ multifloræ, flosculis approximatis vel distantibus, univalvibus, valvâ mucronatâ vel aristatâ.

Herbæ culmis cæspitosis, erectis; foliis planis; paniculis densis, spiciformibus; spiculis aliis fertilibus, aliis sterilibus pectiniformibus.

1. CYNOSURUS ECHINATUS. Linn.

C. paniculâ coarctatâ, ovatâ, secundâ; spiculis fertilibus subbifloris; flosculis calyce brevioribus; valvâ corollinâ inferiore longe aristatâ; spicularum sterilium valvis lanceolato-linearibus, scariosis, carinâ scabris, subapproximatis, inferioribus longiuscule, superioribus brevius aristatis.

Cynosurus echinatus. *Linn.! Sp. pl.*, *p.* 105. — *Sibth. et Smith*, *Fl. græc.*, *vol.* 1, *p.* 61, *tab.* 78. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 67, *tab.* 95. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 75. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 315. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 388. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 86, *et Syn. Fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 107. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 586. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 81. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 142.

Chrysurus echinatus. *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, 2, *p.* 806. — *Ten.*, *Fl. nap.*, *vol.* 3, *p.* 67.

Chrysurus giganteus. *Ten.! Syll.*, *p.* 37.

Hab. In siccis insularum Canariensium.

Distr. geogr. In Europâ asutrali, in Oriente, in Caucaso et Montevideo.

2. CYNOSURUS ELEGANS. Desf.

C. paniculâ ovatâ, laxâ, secundâ; spiculis fertilibus subbifloris; flosculis calyce subæqualibus; valvâ corollinâ inferiore longe aristatâ; spicularum sterilium valvis lineari-lanceolatis, inferioribus longiuscule aristatis, distantibus, superioribus approximatis, brevius aristatis.

Cynosurus elegans. *Desf.! Fl. atl.*, *vol*, 1, *p.* 82. — *Pers.*, *Syn.*, *vol.* 1, *p.* 87. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 108. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 588. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 389. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 143.

Chrysurus elegans. *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, 2, *p.* 807. — *Ten.*, *Syll.*, *p.* 87.

Chrysurus effusus. *Link*, *in Schrad.*, *Journ. bot.*, 1799, *p.* 315.

Cynosurus gracilis. *Viv.! Fl. cors. diagn.*, *p.* 4.

Chrysurus gracilis. *Moris! Stirp. sard. Elench.*, *fasc.* 1, *p.* 50.

Hab. In fissuris rupium *Roques* sive *Riscos de Guimar*.

Distr. geogr. In Europâ meridionali, in Africâ boreali.

POA. Reich.

Poæ species. *Linn.*, *Gen.*, *p.* 34.

Spiculæ 2- vel pauci-floræ, distichæ, compressæ. Valvæ calycinæ 2, membranaceo-herbaceæ, subæquales, muticæ, carinato-compressæ, flosculis breviores. Valvæ corollinæ 2, inferior membranaceo-herba-

cea, carinato-compressa, mutica, acuta, superior bicarinata, apice bifida. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, breves. Stigmata plumosa. Caryopsis glabra, libera.

Herbæ annuæ vel perennes; foliis planis; paniculis ramosis, laxiusculis vel confertis; spiculis pedicellatis, compressis; flosculis parvis. herbaceis, muticis.

1. POA BULBOSA. Linn.

P. paniculæ ovatæ contractæ ramis subgeminis solitariisque, erecto-patentibus; spiculis ovatis, 4-6-floris; flosculis villis longis involucratis; valvâ corollinâ inferiore carinâ et margine basin versus sericeâ; culmis basi tuberascentibus; ligulis omnibus oblongis, acutis.

Poa bulbosa. *Linn.*, *Sp. pl.*, 102. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 47, *tab.* 65. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1. *p.* 74. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 61. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 294. — *Gaud.*, *Fl. helv.*, *vol.* 1, *p.* 246. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, *vol.* 1, *p.* 91. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 534. — *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 147.

Hab. In montibus elatis insulæ Canariæ etesiarum flatui expositis (*Despréaux*).

Distrib. geogr. Species per totam Europam vulgatissima. Frequens etiam in Barbariâ, in Caucaso et Sibiriâ.

Varietatem viviparam non inveni in herbario Webbiano ex insulis Canariensibus.

2. POA TRIVIALIS. Linn.

P. paniculæ æqualis sub anthesi patentis ramis scabris, inferioribus subquinis; spiculis ovatis subtrifloris; flosculis glabris, basi villis longis, paucis complicatis; valvis calycinis corollinisque exquisite nervosis; ligulâ foliorum superiorum elongatâ, acutâ; radice fibrosâ.

Poa trivialis. *Linn.*, *Sp. pl.*, 99. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 45, *tab.* 62. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 352. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, p. 296. — *Gaud.*, *Fl. helv.*, *vol.* 1, *p.* 257. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 96. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 538. — *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 150.

Hab. In herbidis et ad vias.

Distrib. geogr. Crescit in universâ Europâ, in Caucaso, in Japoniâ et in Americâ meridionali.

3. POA ANNUA. Linn.

P. paniculæ subsecundæ patentis ramis inferioribus subgeminis; spiculis subquinquefloris; flosculis basi liberis; valvâ corollinâ inferiore ad nervos inferne sericeâ; ligulâ oblongâ.

Poa annua. *Linn.! Sp. pl.*, 96. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 46, *tab.* 64. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 56. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 304. — *Gaud.*, *Fl. helv.*, *vol.* 1, *p.* 242. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 95. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 529. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 152. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 349.

Hab. Ad vias in herbidis, in ruderatis ubique.

Distrib. geogr. Species vulgatissima in totâ Europâ, nec non in Americâ, Africâ, Caucaso, etc.

ERAGROSTIS. Palis. de Beauv.

Spiculæ 5-multi-floræ; eorum axis persistens, non articulatim secedens; flosculis distichis, imbricatis. Valvæ calycinæ 2, membranaceo-scariosæ, subæquales, concavæ, carinatæ, muticæ, flosculo proximo breviores. Valvæ corollinæ 2, inferior membranaceo-scariosa, concavo-ventricosa, carinata, mutica, obtusa, trinervis, superior bicarinata, apice obtusa vel emarginata. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, breves. Stigmata plumosa. Caryopsis ovato-subrotunda, glabra, libera.

Herbæ culmis cæspitosis; foliis planis; paniculis confertiusculis; spiculis pedicellatis, compresso-ventricosis, linearibus, multifloris, muticis.

1. ERAGROSTIS POÆOIDES. Palis. de Beauv.

E. paniculæ æqualis patentis ramis ad basin nudis; spiculis multifloris, linearibus, angustissimis; valvâ corollinâ inferiore obtusâ; vaginis ore pilosis.

Eragrostis poæoides. *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 71. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, *vol.* 2, *p.* 574. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 102. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 160.

Eragrostis poæformis. *Link*, *H. R. Berol. descript.*, *vol.* 1, *p.* 88.

Poa Eragrostis. *Linn.! Sp. pl.*, 110. — *Host, Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 50, *tab.* 69. — *Kunth, Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 332. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 554.

HAB. In herbidis regionis maritimæ insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ mediâ et australi, in Barbariâ, in Americâ boreali, in Mexico, in Indiâ Orientali alibique.

BRIZA. LINN.

SPICULÆ multifloræ, flosculis imbricato-distichis. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, subæquales, subrotundæ, concavæ, muticæ, flosculo proximo breviores vel sublongiores. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, valde inæquales, inferior ampla, subrotunda, basi cordata, concava, inflato-ventricosa, mutica, superior suborbiculata, apice obtusa, bicarinata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, breves. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS compressa, obovata, glabra, libera.

HERBÆ foliis planis; paniculis laxis; spiculis nutantibus, tremulis, ventricosis, nitidis, pedicellatis.

1. BRIZA MAXIMA. LINN.

B. paniculæ secundæ apice nutantis ramis capillaribus, subsimplicibus; spiculis amplis, ovalis, sub-15-floris; valvis calycinis flosculo proximo brevioribus.

Briza maxima. *Linn.*, *Sp. pl.*, 103. — *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 77. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 66. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 310. — *Kunth, Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 371. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 104. — *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 161. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 565.

Briza monspessulana. *Gouan, H. Monsp.*, *p.* 45. — *Allion.*, *Fl. ped.*, *vol.* 2, *p.* 248.

Briza rubra. *Lamk.*, *Ill.*, *vol.* 1, *p.* 187. — *Kunth, Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 371.

Briza pulchella. *Kunth, l. c.*

Zarzillos seu *Trembladera* Canariensium.

HAB. In graminosis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOGR. Planta per totam Europam diffusa crescit etiam in Indiâ, et ad Cap. Bonæ Spei.

OBS. *Briza monspessulana*, Gouan, ex speciminibus monspeliensibus, et *Briza pulchella*, Kunth, ex canariensibus a *Brizâ maximâ* Linnæi non differunt, nisi spiculis sub-5-floris, unde spiculæ subrotundo-ovatæ videntur. Calyces sæpe purpurascentes in *Brizâ maximâ* et in omnibus synonymis. *Briza rubra* Larmarckii, ex specimine ejusdem in herbario Lessertiano, *Brizam maximam* flosculis margine purpurascentibus vel rubris tantum refert. Rectissime cl. Candolleus cum *Brizâ maximâ* in Florâ gallicâ conjunxit.

2. BRIZA MINOR. Linn.

B. paniculæ compositæ diffusæ ramis capillaribus, trichotomis; spiculis parvis, deltoideis, 5-7-floris; calyce flosculis inferioribus sublongiore; ligulâ elongatâ.

Briza minor. *Linn.! Sp. pl.*, 102. — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol.* 1, *p.* 58, *tab.* 74. — *Host, Gram. austr., vol.* 2, *p.* 22, *tab.* 28. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 372. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 104. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 163. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 561. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 77.

Briza virens. *Linn.! Sp. pl.*, 103. — *All., Fl. ped.*, 2, *p.* 247. — *Ten., Fl. nap.*, 3, *p.* 76.

Hab. Cum præcedente.

Distrib. geogr. In Europâ meridionali communis, in Ægypto, in Peruviâ, in Brasiliâ, ad Cap. Bonæ Spei.

Obs. Confer observationes nostras in *Fl. pal., vol.* 1, *p.* 164.

SERRAFALCUS. Parl.

Spiculæ etiam defloratæ superne angustiores, multifloræ, flosculis compresso-turgidis, subventricosis, oblongis, imbricatis. Valvæ calycinæ subæquales, membranaceæ, concavæ, ovato-oblongæ, acutæ, muticæ, alterâ 3-5-nervi, alterâ 7-9-nervi, flosculo proximo breviores. Valvæ corollinæ inæquales, membranaceæ, inferior ovato-oblonga, concava, compresso-turgida, sub apice integro vel bifido breviter aristata, aristis rectis vel arefactione intorto-divaricatis; valva superior apice obtusa, bicarinata; carinis setis rigidis remote ciliatis. Stamina 3. Ovarium glabrum, superne pilosum. Styli 2, breves, terminales. Stigmata subsessilia, plumosa. Squamulæ 2, oblongæ, obtusæ, integræ, glabræ. Caryopsis oblonga, externe convexa, interne concava et fere cymbæformis, sulco longitudinali exarata, glabra, apice pilosa, valvis corollinis adhærens.

Herbæ foliis planis; paniculis erectis; spiculis turgidis, superne angustioribus, breviter aristatis; flosculis oblongis, imbricatis.

1. SERRAFALCUS MOLLIS. Parl.

S. paniculâ erectâ, compositâ, demum contractâ; spiculis ovato-oblongis, 6-10-floris, pubescentibus; flosculis aristatis: aristis rectis, valvâ corollinâ inferiore apice acute bifidâ

et valvam superiorem conspicue superante longitudine æqualibus; foliis vaginisque pubescentibus.

Serrafalcus mollis. *Parl.*, *Rar. pl. sic. fasc.* 2, *p.* 11, *et Plant. nov.*, *p.* 75, *et Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 169. — *Babingt.*, *Man. of British Botany*, *p.* 375.

Bromus mollis. *Linn.! Sp. pl.*, 112. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 1, *p.* 16, *tab.* 19. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 351. — *Gaud.*, *Fl. helv.*, *vol.* 1, *p.* 315. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 413. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 73. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 662.

β. *Nanus*. Culmo brevi paucifloro.

Bromus nanus. *Weig.*, *Obs.*, 8, *tab.* 1, *fig.* 3.

Serrafalcus mollis ε nanus. *Parl.*, *l. c.*

Hab. In siccis insularum vulgaris.

Distrib. geogr. Vulgatissimus in totâ Europâ. Crescit etiam in Caucaso, Chili et Montevideo.

2. SERRAFALCUS LANCEOLATUS. Parl.

S. paniculâ erectâ, subsimplici, strictâ; spiculis 10-16-floris, subteretibus, lanceolatis, pedunculo longioribus, glabris; flosculis aristatis: aristis ab apice recessis, arefactione subcontorto-divaricatis, valvâ corollinâ inferiore apice bifidâ et valvam superiorem conspicue superante sublongioribus; vaginis pubescentibus.

Serrafalcus lanceolatus. *Parl.*, *Rar. pl. sic. fasc.* 2, *p.* 18, *et Pl. novæ*, *p.* 80, *et Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 171.

Bromus lanceolatus. *Roth*, *Catal. bot.*, *vol.* 1, *p.* 415. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, *vol.* 2, *p.* 664. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 75. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 664.

Bromus macrostachys. *Desf.*, *Fl. atl.*, *vol.* 1, *p.* 96.

β. Spiculis pubescentibus. *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 171.

Bromus macrostachys. *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 76.

Bromus lanuginosus. *Poir.*, *Dict. encycl. suppl.*, *vol.* 1, *p.* 703.

Bromus divaricatus. *Rohd.* — *Lois.*, *in Journ. de bot.*, *vol.* 2, *p.* 214. — *Dec.*, *Fl. franç. suppl.*, *p.* 276.

Hab. In valle *Afur* insulæ Teneriffæ.

Distrib. geogr. In Europâ meridionali et in Africâ boreali.

Obs. Confer observationes nostras in *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 172.

BROMUS. Parl.

Spiculæ multifloræ, superne semper latiores, flosculis compresso-carinatis, superne attenuato-acuminatis, remotiusculis. Valvæ calycinæ 2, subæquales, membranaceæ, compresso-carinatæ, acuminatæ, alterâ

minore uninervi, superiore 3-5-nervi. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, inferior major, compresso-carinata, apice bifida, vel raro subintegra, sub apice plerumque longe vel longissime aristata, aristis rectis, raro arefactione intorto-recurvis, superior brevior, acuminata, integra, bicarinata, carinis ciliatis. STAMINA 3, raro 2, vel 1. OVARIUM glabrum, apice pilosum. STYLI 2, breves. STIGMATA subsessilia, plumosa. CARYOPSIS canaliculata, glabra, apice pilosa, valvis corollinis adhærens.

HERBÆ foliis planis; paniculis nutantibus; spiculis compressis, basi angustatis, pedicellatis, scabris, longe aristatis; flosculis remotiusculis.

1. BROMUS MADRITENSIS. LINN.

B. paniculæ subsimplicis strictæ apice subnutantis ramis brevibus; spiculis 8-12-floris; flosculis diandris, aristatis, aristis rectis valvâ corollinâ inferiore obsolete septemnervi subæqualibus; foliis glabris vel subvillosis.

Bromus madritensis. *Linn.! Sp. pl.*, 114. — *Biv.*, *Cent.*, 2, *p.* 14. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 1, *p.* 14, *tab.* 17. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 78. — *Parl.*, *Rar. pl. sic. fasc.* 2, *p.* 7, *et Pl. nov.*, *p.* 65, *et Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 177. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 419.

Bromus diandrus. *Smith*, *in Trans. of the Linn. soc.*, *vol.* 4, *p.* 296, *et Fl. brit.*, *vol.* 1, *p.* 135.

Bromus scaberrimus. *Ten.! Fl. nap.*, *vol.* 3, *p.* 89, *tab.* 105, *et Syll.*, *p.* 48. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 421. — *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 676.

Bromus sterilis. *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, 1, *p.* 118.

HAB. In siccis Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi et in Africâ boreali.

OBS. Species nostra est certe planta Linnæi ex ejus herbarii inspectione, nec ab illâ ullo modo differt *Bromus scaberrimus* Tenorii. Specimina *Bromi madritensis* ex seminibus Cavanillesianis olim nata, quæ in herbario Bertoloniano asservantur, à nostrâ plantâ non differunt : spiculæ videntur tantum paulo latiores, sed in *Bromo madritensi* nunc angustiores nunc paulo latiores sunt. Cæterum exemplaria herbarii Bertolonii sunt culta, et spiculæ nondum bene florescentes. Specimina postea *Bromi madritensis*, quæ prope Madritum lecta mihi benevole communicaverunt Carrenus et Reuterus, nec non illa quæ pluribus in herbariis visa sunt, viciniisque Madriti provenientia, plantam nostram Canariensem ut et Italicam exacte referunt.

2. BROMUS GUSSONII. PARL.

B. paniculæ laxiusculæ apice nutantis ramis subverticillatis, elongatis, scabris, villosis, inferioribus longioribus subdivisis; spiculis subsexfloris, crassissimis, scaberrimis; flosculis longe aristatis, aristis rectis valvâ corollinâ inferiore lanceolatâ, profunde bifidâ,

plus quam duplo longioribus; valvâ corollinâ superiore inferiore dimidio breviore; culmis scabriusculis, villosis.

Bromus Gussonii. *Parl., Pl. rar. sic., fasc.* 2, *p.* 8, *et Plant. nov., p.* 66, *et Fl. palerm., vol.* 1, *p.* 178. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 79.

Bromus maximus. *Guss., Fl. sic. prodr.,* 1, *p.* 116, non Desf.

Bromus maximus var. α. *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 678.

Bromus sterilis? *Guss., Fl. sic. prodr. suppl., vol.* 1, *p.* 27.

Hab. Prope Sanctam Crucem ad *Barranco Santo*, nec non in littore *Realejo* in insulâ Teneriffâ.

Distrib. geogr. In ambitu maris Mediterranei.

Obs. Species cum *Bromo sterili* et *maximo* erronee confusa. Confer nostrum rariorum plantarum et haud cognitarum in Sicilia sponte provenientium fasciculum secundum, p. 8 et 9.

3. BROMUS TECTORUM. Linn.

B. paniculâ secundâ, apice nutante; spiculis 4-6-floris, villosis, pendulis; flosculis aristatis, aristis rectis valvâ corollinâ inferiore apice bifidâ subæqualibus; foliis vaginisque pubescentibus.

Bromus tectorum. *Linn., Sp. pl.,* 114. — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol.* 1, *p.* 65, *tab.* 82. — *Host, Gram. austr., vol.* 1, *tab.* 15. — *Biv., Cent.,* 2, *p.* 15. — *Parl., Pl. rar. fasc.,* 2, *p.* 10, *et Pl. nov., p.* 69, *et Flor. pal., vol.* 1, *p.* 181. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 77. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 680.

Hab. In *Fuente del Malabrigo* insulæ Teneriffæ.

Distrib. geogr. In Europâ mediâ et meridionali, in Caucaso, in Arabiâ, in Sibiriâ.

4. BROMUS RUBENS. Linn.

B. paniculâ contractâ, ovatâ, erectâ; spiculis subsexfloris, scabris, villosis, glabrisve; flosculis aristatis, aristis rectis valvâ corollinâ inferiore exquisite nervosâ apiceque breviter bifidâ longioribus; valvâ corollinâ inferiore superiore breviore; foliis vaginisque pubescentibus.

Bromus rubens. *Linn.! Sp. pl.,* 114. — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol.* 1, *p.* 66, *tab.* 83. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 94. — *Dec., Fl. franç., vol.* 3, *p.* 73, *et vol.* 5, *p.* 778. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 80. — *Bert., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 682.

Hab. In Sancta Cruce.

Distr. geogr. In Europâ meridionali et in Africâ boreali.

VULPIA. GMELIN.

SPICULÆ superne latiores, multifloræ, flosculis attenuato-acuminatis, longe aristatis, remotiusculis. VALVÆ CALYCINÆ 2, valdè inæquales, membranaceæ, superior major, acuminato-aristata, carinata, inferior multo minor et quandoque subnulla. VALVÆ COROLLINÆ inæquales vel subæquales, membranaceæ, inferior compresso-carinata, apice longe aristata, aristis rectis, superior minor, acuminata, apice acute bifida vel bidentata, bicarinata. STAMINA 1-3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, breves. STIGMATA subsessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, oblongæ, acutiusculæ, integræ. CARYOPSIS oblonga, compressa, plana, interne concaviuscula, valvâ corollinâ superiore adhærens.

HERBÆ culmis cæspitosis; foliis subsetaceis; paniculis spiciformibus, strictis, secundis; spiculis breviter pedicellatis; pedicellis incrassatis, subclavatis.

1. VULPIA MYURUS. GMEL.

V. paniculæ spiciformis, elongatæ, secundæ, apice nutantis, ramis inferioribus divisis; spiculis longiuscule pedicellatis, compressis, subsexfloris; valvâ calycinâ superiore carinâ apicem versus scabrâ, alterâ plus quam duplo longiore; valvâ corollinâ inferiore anguste lineari, scabrâ, glabrâ, obsoletissime quinquenervi, apice aristatâ, aristâ flosculis subduplo longiore; valvâ corollinâ superiore longitudine æquali, utrinque ad margines breviter ciliolatâ; foliis setaceis, convolutis.

Vulpia Myurus. *Gmel.*, *Fl. bad.*, *vol.* 1, *p.* 8. — *Link*, *H. Berol. descr.*, *vol.* 1, *p.* 146, *et vol.* 2, *p.* 271. — *Parl.*, *Plant. nov.*, *p.* 46, *et Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 186.

Festuca Myurus. *Linn.! Sp. pl.*, 109. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 85. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 66, *tab.* 93. — *Dec.*, *Fl. franç.*, *vol.* 3, *p.* 54. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, *vol.* 1, *p.* 327. — *Kunth*, *Enum. plant.*, *vol.* 1, *p.* 396. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 636.

Vulpia Pseudo-myurus. *Reich.*, *Fl. germ. exc.*, *vol.* 1, *p.* 37.

Festuca Pseudo-myurus. *Soyer-Willem.*, *Obs. sur quelq. plant. de France*, *p.* 13.

HAB. In siccis Teneriffæ usque ad altitudinem 6000 pedum et in Canariâ usque ad altitudines *la Cumbre* dictas.

DISTR. GEOGR. In totâ Europâ et in Americâ.

OBS. Confer *Parl.*, *Pl. nov.*, *p.* 48.

FESTUCA. Parl.

Parl., Fl. palerm., vol. 1, *p.* 198.

Festucæ species. *Linn., Gen., p.* 39. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 398. — *Endl., Gen. pl., p.* 99.

Festuca et Schœnodorus. *Palis. de Beauv., Agrost., p.* 99.

Schœnodorus. *Link, H. R. Berol. descr.*, 1, *p.* 171.

Spiculæ 3-multi-floræ, flosculis muticis vel breviter aristatis. Valvæ calycinæ 2, parum inæquales vel subæquales, membranaceæ, muticæ, flosculis breviores. Valvæ corollinæ 2, subæquales, membranaceæ vel subcoriaceæ, inferior concavo-carinata, apice integra vel sub apice emarginato breviter aut brevissime aristata, vel mutica, superior acuta, bifida vel bidentata, bicarinata, carinis ciliolatis vel ciliatis. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, breves, terminales. Stigmata plumosa. Caryopsis oblonga, glabra, externe convexa, interne concaviuscula, valvis corollinis adhærens.

Herbæ foliis convolutis, elongatis; paniculâ strictâ; spiculis 3-4-floris, pallidis.

1. FESTUCA FILIFORMIS. Sm.

F. paniculæ strictæ ramis solitariis tomentoso-velutinis; spiculis 3-4-floris, flosculo terminali tabescente; valvis calycinis acutiusculis; valvâ corollinâ inferiore integrâ, mucronato-subaristatâ, superiore apice bifidâ; foliis junceis, convolutis, rectis, culmum subæquantibus.

Festuca filiformis. *Sm., in Buch, Uebersicht der Flora auf den Canar. Ins., p.* 139.

Hab. In *Barranco de Anavigo Arafo.*

Distr. geogr. Species Canariensis.

DACTYLIS. Linn.

Spiculæ multifloræ, flosculis distichis, approximatis, mucronato-aristatis. Valvæ calycinæ 2, inæquales, membranaceæ, carinatæ, apice

mucronato-aristatæ, subintortæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, longitudine subæquales, membranaceæ, inferior carinato-compressa, ex apice integro vel emarginato mucronato-aristata, superior apice bifida, bicarinata, carinis ciliatis. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales, breves. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ, bifidæ. CARYOPSIS glabra.

HERBÆ perennes; foliis planis, carinatis; paniculis ramosis, glomeratis; spiculis compressis.

1. DACTYLIS GLOMERATA, β HISPANICA.

D. paniculæ compositæ secundæ ramis abbreviatis; spiculis glomeratis, subtrifloris; valvâ corollinâ inferiore quinquenervi, carinâ villoso-ciliatâ; foliis linearibus, glaucescentibus.

Dactylis hispanica. *Roth, Catal. bot.*, *vol.* 1, *p.* 8. — *Willd.*, *Enum.*, *vol.* 1, *p.* 111. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, *vol.* 2, *p.* 626. — *Kunth*, *Enum. plant.*, *vol.* 1, *p.* 386.

HAB. Circa oppidum *Orotava*.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali.

2. DACTYLIS SMITHII. LINK.

D. paniculæ compositæ; secundæ ramis abbreviatis; spiculis glomeratis, 8-12-floris; valvâ corollinâ externâ 5-nervi, carinâ scabrâ; foliis planis, confertiusculis; culmis repentibus.

Dactylis Smithii. *Link, in Buch, Ubers. der Flora auf den Canar. Ins.*, *p.* 139.

Dactylis fasciculata. *C. Smith.*

Poa Smithii. *Kunth, Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 324.

HAB. In rupestribus altioribus regionis sylvosæ ad *Realejos*, *Bajamar*, *Taganana*, propè *Tigaiga* et alibi, in jugis borealibus insulæ Teneriffæ, necnon in insulâ Palmâ *Barranco de la Herradura*.

DISTR. GEOGR. Species Canariensis.

OBS. Species certe Dactylis, nec ad Poas ullo modo pertinenda. Flosculi carinato-compressi, non dorso haud carinati ut ex Kunth in sectione primâ generis Poæ.

EXPLICATIO TAB. 249.

1. Planta integra magn. nat.; figuræ reliquæ auctæ. 2. Culmus ad nodum sectus cum folii vaginâ. 3. Spicula. 4. Flos arte apertus. 5. Flos junior apertus paleâ inferiore ablatâ.

6. Palea inferior. 7. Palea superior. 8. Pistillum gravidum à dorso visum. 9. Idem à ventre visum.

SCLEROCHLOA. Link.

Spiculæ multifloræ, flosculis distichis. Valvæ calycinæ 2, subæquales, membranaceo-coriaceæ, compresso-carinatæ, muticæ, flosculo proximo breviores. Valvæ corollinæ 2, subæquales, membranaceo-coriaceæ, inferior compresso-carinata, mutica, acuta vel mucronata, superior apice bidentata, bicarinata. Squamulæ 2, glabræ, integræ. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli 2, brevissimi. Stigmata plumosa. Caryopsis glabra, convexa, interne concava, libera.

1. SCHLEROCHLOA RIGIDA. Link.

S. paniculæ secundæ, distichæ, coarctatæ, rigidæ rachide pedicellisque erecto-patentibus submarginatis, ad angulos serrulato-scabris; spiculis 5-11-floris; flosculis persistentibus, valvâ calycinâ alterâ crasse 3-nervi, corollinâ inferiore sub-5-nervi, acutiusculâ; foliis planis vel demum involutis; ligulâ truncato-lacerâ; culmis erectis adscendentibusve.

Sclerochloa rigida. *Link, H. R. Berol., vol. 1, p.* 150. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 94. — *Parl., Fl. palerm., vol.* 1, *p.* 213.

Poa rigida. *Linn.! Sp. pl.,* 101. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 74. — *Host, Gram. austr., vol.* 2, *p.* 53, *tab.* 65. — *Bertol., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 522.

Festuca rigida. *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 392. — *Koch, Syn. fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 936.

Megastachya rigida. *Roem. et Schult., Syst. veg.,* 2, *p.* 591.

Hab. Vulgaris in insulis Canariensibus.

Distr. geogr. In Europâ australi et in Africâ boreali.

BRACHYPODIUM. Palis. de Beauv.

Spiculæ multifloræ, flosculis subimbricatis, aristatis. Valvæ calycinæ 2, inæquales, membranaceæ, multinerves, oblongo-lanceolatæ, acutæ, mucronatæ, flosculo proximo breviores. Valvæ corollinæ 2, membranaceæ, longitudine æquales, inferior oblongo-lanceolata, concava, acuta, apice integro-aristata, aristis plerumque flosculo brevioribus, superior apice truncata vel rotundata, ad carinas setulis rigidis pecti-

nato-ciliata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum, apice pilosum. STYLI 2, breves, terminales. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, lanceolatæ, acutæ, integræ, glabræ, margine apicem versus longiuscule ciliatæ. CARYOPSIS lineari-oblonga, glabra, externe convexa, interne sulcata, valvâ corollinâ interiore adhærens.

HERBÆ foliis planis vel involutis; culmis cæspitosis; paniculis spicatis; spiculis subsessilibus, distichis, multifloris, aristatis.

1. BRACHYPODIUM SYLVATICUM. ROEM. ET SCHULT.

B. paniculâ spicatâ, distichâ, subnutante; spiculis sub 12-floris; flosculis aristatis; aristis flosculorum superiorum valvâ longioribus; foliis planis, late linearibus; culmo simplici, erecto; radice fibrosâ.

Brachypodium sylvaticum. *Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 741. — Link, H. R. Berol., vol. 1, p. 41. — Koch, Syn. fl. germ. et helv., edit. 2, p. 344. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 70. — Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 216.*

Bromus sylvaticus. *Smith, in Trans. of the Linn. soc., vol. 4, p. 300.*

Bromus gracilis. *Weig., Obs., p. 26, tab. 1, f. 11. — Ten., Fl. nap., vol. 3, p. 91.*

Festuca sylvatica. *Huds., Fl. angl., edit. 1, p. 38.*

Festuca gracilis. *Schrad., Fl. germ., vol. 1, p. 343. — Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 644.*

Triticum sylvaticum. *Dec., Fl. franç., vol. 3, p. 85, et vol. 5, p. 283. — Kunth, Enum. plant., vol. 1, p. 445.*

HAB. Ad sepes et in humidis ad *Hermingua* Gomerâ.

DISTR. GEOGR. In Europâ, Caucaso, Oriente.

2. BRACHYPODIUM DISTACHYUM. ROEM. ET SCHULT.

B. paniculâ erectâ, 1-5 spiculas gerente; spiculis 10-16-floris; flosculis aristatis; aristis valvâ longioribus; foliis planis; culmo basi geniculato, ramoso; radice fibrosâ.

Brachypodium distachyon. *Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 741. — Link, H. R. Berol., vol. 2, p. 192. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 72. — Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 220.*

Bromus distachyos. *Linn., Sp. pl., 115. — Desf., Fl. atl., vol. 1, p. 36.*

Festuca distachya. *Willd., Enum., vol. 1, p. 118. — Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 651.*

Festuca monostachya. *Desf.! Fl. atl., vol. 1, p. 92, tab. 24, f. 2.*

Bromus pentastachyos. *Tin., Pug., p. 4.*

Triticum ciliatum. *Dec., Fl. franç., vol. 3, p. 85, et vol. 5, p. 284. — Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 447.*

Trachynia distachya. *Link, H. R. Berol., vol. 1, p. 42.*

HAB. In Teneriffâ : *San Diego del Monte, Barranco del Infierno* et alibi.

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali, in Africâ boreali et in Oriente.

OBS. *Festuca monostachya* Desf.! plantam gracilem et unam spiculam gerentem sistit; *Bromus vero pentastachios* Tin., paniculam cum quinis spiculis refert.

TRIB. IX. *HORDEACEÆ.*

KOCH, *Syn. Fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 950.

Hordeaceæ et Rottboelliacearum pars. *Kunth.*

AGROPYRUM. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ solitariæ, 5-13-floræ, raro trifloræ, flosculis distichis. VALVÆ CALYCINÆ æquales, coriaceæ, multinerves, acuminatæ vel obtusæ, integræ, muticæ vel aristatæ, flosculis breviores. VALVÆ COROLLINÆ subæquales, inferior integra, acuta vel obtusa, mutica vel aristata, superior apice obtusa, subbidentata, bicarinata. SQUAMULÆ 2, acutæ vel acuminatæ, apice ciliolatæ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum, apice pilosum. STYLI brevissimi. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS compressa, hinc convexinscula, illinc concava, glabra, apice pilosa, adhærens! vel libera?

HERBA radice repente; culmis erectis, 2-3-pedalibus; foliis planis; spicâ terminali, rectâ, glaucâ; spiculis compressis, cuneato-ovatis, subimbricatis, subquinquefloris, muticis vel breviter aristatis.

1. AGROPYRUM REPENS. ROEM. ET SCHULT.

A. spicâ rectâ; spiculis subimbricatis, compressis, subcuneatis, subquinquefloris; valvis calycinis spiculâ paulo brevioribus, 5-nerviis, acuminatis; flosculis distantibus, sub anthesi erecto-patentibus; valvis corollinis acuminatis, muticis vel aristatis; foliis planis, supra scaberrimis; radice late repente.

Agropyrum repens. *Roem. et Schult., Syst. veg.*, 2, *p.* 754. — *Presl, Cyp. et gram. sic.*, *p.* 48. — *Parl., Fl. palerm., vol.* 1, *p.* 230.

Triticum repens. *Linn.! Sp. pl.*, 128. — *Biv., Cent.*, 2, *p.* 71. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 67. — *ertol., Fl. ital., vol.* 1, *p.* 803. — *Host, Gram. austr., vol.* 2, *tab.* 21.

HAB. In insulâ Palmâ.

DISTR. GEOGR. In Europâ mediâ et mediterraneâ, in Sibiriâ et in Americâ.

ÆGYLOPS. Linn.

Phlei species. *Scop.*, *Fl. carn.*, *edit.* 2, *tom.* 1, *p.* 55.

Spiculæ solitariæ, 2-5-floræ, flore supremo tabescente. Valvæ calycinæ 2, cartilagineæ, subæquales, flosculis breviores, concavæ, multistriatæ, apice truncatæ et palmato-aristatæ vel palmato-dentatæ. Valvæ corollinæ 2, longitudine subæquales, inferior chartacea, concava, apice truncata, dentata, dentibus muticis vel aristatis, superior herbacea, bicarinata, carinis ciliatis. Stamina 3. Ovarium pyriforme, apice pilosum. Styli subnulli. Stigmata plumosa. Squamulæ 2, integræ, anguste lineares, acuminatæ, pilosæ. Caryopsis oblonga, apice pilosa, externe convexa, interne sulco longitudinali notata, libera.

Herba culmis cæspitosis, ascendentibus vel erectis; foliis planis; paniculâ spiciformi, ovatâ, brevi, pauciflorâ; spiculis rachi parallelis; valvis calycinis truncatis, palmato-subquadriaristatis, corollinis etiam truncatis, palmato-tridentatis, dentibus duobus vel omnibus in aristam productis.

1. ÆGYLOPS OVATA. Linn.

Æ. spicâ brevi, ovatâ, 3-4 spiculas gerente; spiculis 3-4 floris; valvis calycinis scabris, 3-4-aristatis, aristis calyce subtriplo longioribus.

Ægylops ovata. *Linn.! Sp. pl.*, 1849, ex ejus herbario. — *Ten.*, *Syll.*, *p.* 58. — *Guss.*, *Syn. fl. sic.*, *vol.* 1, *p.* 53. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 237. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 458. — *Host*, *Gram. austr.*, *vol.* 2, *p.* 5, *tab.* 5.

Phleum Ægylops. *Scop.*, *l. c.*

Trigo de los Guanches Canariensium.

Hab. Ad margines agrorum insulæ Palmæ et in valle *Tegueste* Teneriffæ.

Distr. geogr. In Europâ meridionali, in Oriente.

HORDEUM. Linn.

Spiculæ ternæ, laterales masculæ vel neutræ, media hermaphrodita, omnes unifloræ, cum rudimento lineari-subulato flosculi secundi.

Valvæ calycinæ 2, subæquales, coriaceæ, bracteæformes, anguste lineari-lanceolatæ, subulato-aristatæ, canaliculatæ, subunilaterales, flosculis breviores. Valvæ corollinæ 2, inæquales, inferior major, in flosculis lateralibus mutica vel aristata, in intermedio semper aristata, superior apice bidentata, bicarinata. Stamina 3. Ovarium apice pilosum. Styli nulli. Stigmata plumosa. Squamulæ 2, glabræ, vel ciliatæ, aut pilosæ. Caryopsis apice pilosa, oblonga, interne sulco longitudinali notata, valvis corollinis adhærens.

Herbæ foliis planis; paniculis spiciformibus, densis; spiculis ternis in racheos dentibus, omnibus vel intermediis tantum aristatis.

1. HORDEUM MURINUM. Linn.

H. spicâ latiusculâ, vaginis folii supremi basi involucratâ; valvis calycinis flosculi intermedii lineari-setaceis, ciliatis, flosculorum lateralium exteriore setaceâ, scabrâ, interiore lineari-setaceâ, uno latere ciliatâ; flosculis lateralibus masculis vel neutris, omnibus æqualiter aristatis; radice perenni.

Hordeum murinum. *Linn., Sp. pl.*, 126. — *Desf., Fl. atl., vol.* 1, *p.* 112. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 456. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 43. — *Parl., Fl. pal., vol.* 1, *p.* 243. — *Host, Gram. austr., vol.* 1, *tab.* 32.

Hab. In siccis et ad vias insulæ Teneriffæ.

Distr. geogr. In Europâ mediâ et meridionali, in Oriente, in Africâ boreali necnon in Capite Bonæ Spei et in Montevideo.

2. HORDEUM MARITIMUM. With.

H. spicâ brevi, basi vaginis foliis supremi cinctâ vel exsertâ; valvâ calycinâ interiore flosculorum lateralium subulato-semilanceolatâ, reliquis setaceis; flosculis lateralibus masculis vel neutris, omnibus aristatis; radice annua.

Hordeum maritimum. *With., Bot. arrang., p.* 72. — *Flor. dan., tab.* 1632. — *Host, Gram. austr., vol.* 1, *p.* 27, *tab.* 34. — *Koch, Syn. fl. germ. et helv., edit.* 2, *p.* 956. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 456. — *Guss., Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 63. — *Parl., Fl. palerm., vol.* 1, *p.* 244.

Hordeum secalinum. *Guss., Pl. rar., p.* 51, *tab.* 11, *et Fl. sic. syn., vol.* 1, *p.* 63, non Schreb.

Hab. In Teneriffâ ad oppidum Lagunense. *Bourgeau* exsicc. n. 486.

Distr. geogr. In Europâ mediâ et meridionali, in Asiâ occidentali et in Americâ boreali.

LOLIUM. Linn.

Spiculæ solitariæ, 3-multifloræ, distichæ. Valva calycina 1, in spiculâ terminali tantùm duplex, herbacea, canaliculata, multinervis, mutica, spiculâ brevior vel longior. Valvæ corollinæ 2, herbaceæ vel subcartilagineæ, inæquales, inferior concava, mutica aut sub apice aristata, aristâ unicâ rectâ, superior bicarinata, apice bifida. Stamina 3. Ovarium glabrum. Styli brevissimi. Stigmata plumosa. Squamulæ 2, acutæ, glabræ, integræ vel dentatæ. Caryopsis oblonga, glabra, externe convexa, interne unisulcata, valvæ corollinæ superiore raro utrisque valvis adhærens.

Herbæ radice fibrosâ; culmis cæspitosis, erectis vel ascendentibus; foliis planis; spiculis in racheos excissuris alterne sessilibus, compressis aut subturgidis; calycibus in spiculis lateralibus univalvibus, in spiculâ terminali bivalvibus; flosculis muticis vel aristatis, aristis rectis, brevibus.

1. LOLIUM ITALICUM. Alex. Braun.

L. spicâ rectâ, subgracili; spiculis lanceolatis, 7-9-floris, calyce longioribus; flosculis aristatis; foliis novellis convolutis, radice culmos florentes; fasciculosque foliorum steriles agente, perenni.

Lolium italicum. *Alex. Braun, in Regensb. bot. zeit.*, *vol.* 17, *p.* 241. — *Koch, Syn. fl. germ. et helv.*, *edit.* 2, *p.* 956.

Lolium Boucheanum. *Kunth, Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 436.

Lolium perenne γ. *Bert.*, *Fl. ital.*, *vol.* 1, *p.* 757.

Hab. In Teneriffâ.

Distr. geogr. In Europâ mediâ et meridionali.

Obs. A *Lolio perenni*, cui valde affine, differt flosculis aristatis et foliis novellis, admonentibus Braunio et Kochio, convolutis.

2. LOLIUM GRACILE. Parl.

L. spicâ gracili, rectâ; spiculis linearibus, gracilibus, subnovemfloris, calyce elongato subæqualibus vel brevioribus; flosculis distantibus, aristatis, aristis flosculo subduplo longioribus; foliis planis; radice fasciculis foliorum sterilibus destituta.

HAB. In *Paso del Pino*, *Barranco dell' Acqua Graimar*.

DISTR. GEOGR. Species Canariensis.

OBS. Species ab omnibus hujus generis spiculis linearibus, gracilibus, una cum calyce elongatis, flosculis distantibus in axi flexuoso, longe aristatis, satis superque distincta. Tantùm *Lolio subulato* Vis., affinis, à quo spica nec subulata nec longissima, spiculis multifloris non trifloris, linearibus non oblongo-lanceolatis, flosculis longe aristatis non muticis, aliisque notis, abunde diversa.

LEPTURUS. R. BR.

Rottbolliæ species. *Linn. fil.*, *Suppl.*, *p.* 13.

Ægylopis species. *Linn.*, *Sp. pl.*, 1490.

Ophiuri species. *Link*, *H. R. Berol. descr.*, 2, *p.* 171.

Monerma. *Palis. de Beauv.*, *Agrost.*, *p.* 117, *tab.* 20, *fig.* 10. — *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, *vol.* 2, *p.* 48. — *Presl*, *Cyp. et gram. sic.*, *p.* 52.

SPICULÆ solitariæ, uniflorae vel cum rudimento floris secundi, in racheos excavationibus immersæ, sessiles. VALVÆ CALYCINÆ 2, vel in spiculis terminalibus calyx univalvis et tantùm in spiculâ terminali bivalvis, cartilagineæ, subæquales, acutæ, flosculum includentes et superantes. VALVÆ COROLLINÆ 2, subæquales, membranaceo hyalinæ, inferior superiorem bicarinatam amplectens. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, subnulli. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, integræ, acutæ, glabræ. CARYOPSIS oblongo-linearis, externe convexa, interne unisulcata, glabra, libera!

HERBÆ culmis cæspitosis, decumbentibus vel erectis; foliis planis, anguste linearibus; spicis cylindricis, strictis, rectis aut recurvis; spiculis solitariis, in racheos excavationibus immersis, muticis, sub anthesi plerumque patentibus.

1. LEPTURUS CYLINDRICUS. TRIN.

L. spicâ tereti, crassâ, subrectâ; calyce ensiformi, sub anthesi patente, corollam parum superante.

Lepturus cylindricus. *Trin.*, *Fund. agrost.*, *p.* 123. — *Reich.*, *Fl. germ. exc.*, *vol.* 1, *p.* 16. — *Koch*, *Syn. fl. germ. et helv.*, *edit.* 2, *p.* 959. — *Parl.*, *Fl. pal.*, *vol.* 1, *p.* 260.

Lepturus subulatus. *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 462.*

Ophiurus subulatus. *Link, H. Berol. descr., vol. 1, p. 3.*

Ophiurus cylindricus. *Link, H. Berol. descr., vol. 1, p. 171.*

Rottbollia cylindrica. *Willd., Sp. pl., vol. 1, p. 464. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 56. — Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 260.*

Rottbollia subulata. *Savi! Due cent., p. 35, et in Nuovo giorn. dei lett. di Pisa, anno 1806, p. 230, et Bot. etrusc., vol. 1, p. 27. — Ten.! Fl. nap., vol. 3, p. 104, et Syll, p. 53.*

Monerma subulata. *Palis. de Beauv., Agrost., p. 117. — Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 799. — Presl, Cyp. et gram. sic., p. 52.*

Hab. In valle Sanctæ Crucis, in *Guimar* atque alibi in Teneriffâ, in Ioletâ, in lapidicinis petræ colantis et alibi in Canariâ, necnon in Palmâ in ipsis mortariis lapideis quæ aquam stillatim emittunt.

Distr. geogr. In Europâ meridionali et in Promontorio Bonæ Spei.

TRIB. X. *ANDROPOGONEÆ.* Kunth, *Enum., vol. 1, p. 470.*

TRICHOLÆNA. Schrad.

Spiculæ solitariæ, 1-2-floræ, flosculo inferiore masculo, univalvi, superiore hermaphrodito, bivalvi. Valvæ calycinæ æquales, membranaceæ, muticæ, flosculis longiores, extus villis sericeis longis vestitæ. Valvæ corollinæ muticæ, floris hermaphroditi coriaceæ, valva floris masculi membranacea. Stamina 3. Styli 2, elongati. Stigmata aspergilliformia. Caryopsis glabra, libera.

Herba culmis cæspitosis; foliis anguste-linearibus; paniculâ erectâ, speciosâ; spiculis parvis, solitariis; calycibus villis sericeis longis vestitis; flosculis parvis, muticis; stigmatibus purpurascentibus.

Obs. Genus in Andropogoneis ob valvas floris hermaphroditi coriaceas certè singulare, quo charactere ad Paniceas accedit, sed ab illis differt valvis calycinis æqualibus, stigmatibus aspergilliformibus, etc.

1. TRICHOLÆNA TENERIFFÆ. Parl.

T. paniculâ patente, demum contractâ; spiculis 1-2-floris; foliis anguste-linearibus, convolutis.

Saccharum Teneriffæ. *Linn. fil., Suppl., p. 106. — Sibth. et Smith, Fl. græc., p. 39, tab. 53. — Biv., Rar. pl. sic. manip., 4, p. 5, tab. 1. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 159. — Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 328.*

Panicum Teneriffæ. *R. Brown, Prodr., 1, p. 39. — Kunth, Enum. plant., vol. 1, p. 98.*

Panicum villosum. *Presl, Cyp. et gram. sic., p.* 18.

Agrostis plumosa. *Ten., Fl. nap. suppl.*, 3, *p.* 379.

Tricholæna micrantha. *Schrad., in Roem. et Schult., Syst. veg. mant.*, 2, p. 163.

HAB. In rupestribus siccis et in torrentium glareis regionis inferioris insularum Teneriffæ et Canariæ.

DISTR. GEOGR. In collibus ambitus maris Mediterranei regionis meridionalis. In Calabrià et in Sicilià.

RADIX fibrosa, fibris crassiusculis, albidis, pubescentibus. CULMI cæspitosi, ascendentes, glabri, teretes, striati, superne aliquo tractu nudi, nunc semipedales, nunc pedales et ultra, ramosi. FOLIA anguste linearia, 1 1/2-2 pollices fere longa, acuminata, glabra, striata, margine tantum scabriuscula. VAGINÆ striatæ, laxiusculæ, subpilosæ. Ligulæ loco villorum series. PANICULA terminalis, erecta, 2-4 pollices longa, flexuosa, sub anthesi patens, demum contracta, speciosa. RACHIS striata, glabra, flexuosa. Paniculæ rami capillares, purpurascentes, glabri, fasciculati, fasciculis alternis, longitudine inæquales, divisi, flexuosi. SPICULÆ parvæ, solitariæ, 1-2-floræ, flosculo hermaphrodito, altero masculo. VALVÆ CALYCINÆ æquales, membranaceæ, oblongo-lanceolatæ, acutæ, flosculis longiores, extus villis longis sericeis vestitæ. Flosculi hermaphroditi valvæ calycinæ glabræ, nitidæ, oblongæ, acutiusculæ, subæquales, altera exteriore convexa, latiore, interiorem amplexante. ANTHERÆ 3, luteæ. STIGMATA duo, aspergilliformia, purpurascentia. Flosculi masculi valva membranacea, apice obtusa et lacera, utrinque ad marginem inflexum nervo viridi ciliato instructa. ANTHERÆ tres, luteæ.

ANDROPOGON. LINK.

Andropogonis species. *Linn., Gen., p.* 540. — *Kunth, Enum. pl., vol.* 1, *p.* 485. — *Endl., Gen. pl., p.* 108.

SPICULÆ geminæ, unifloræ, inferior sessilis, hermaphrodita, superior pedicellata, mascula vel neutra. VALVÆ CALYCINÆ 2, coriaceæ, subæquales, apice integræ, muticæ, flosculis longiores. VALVÆ COROLLINÆ 2, hyalino-membranaceæ, inæquales; valva altera flosculi hermaphroditi apice subbidentata, aristata, aristà articulatà, basi contortà, demum refractà; in flosculo spiculæ superioris corolla univalvis vel bivalvis, mutica. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS glabra.

HERBÆ cæspitosæ, perennes; culmis sæpe ramosis; foliis anguste linearibus; spiculis geminis, vel digitato-fasciculatis; spiculis geminis

inferiore sessili, longe aristatâ, aristâ articulatâ et basi contortâ, superiore muticâ.

1. ANDROPOGON ANGUSTIFOLIUM. Sibth. et Smith.

A. spicis numerosis, coadunato-digitatis, corymbosis; valvâ calycinâ inferiore multinervi; flosculis pedicellisque sericeo-villosis; foliis angusto-linearibus, canaliculatis, subpilosis.

Andropogon angustifolium. *Sibth. et Smith, Fl. græc. prodr., vol. 1, p. 47. — Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 822, et Mant., 2, p. 454. — Presl, Cyp. et gram. sic., p. 54. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 163. — Parl., Fl. pal., vol. 1, p. 268.*

Andropogon Ischæmum. *Linn.! Sp. pl.*, 1483, ex syn. all. non herb. — *Schrad., Gram., vol. 2, p. 46, tab. 33. — Ten., Syll., p. 58. — Host, Gram. austr., vol. 2, p. 3, tab. 2.*

Hab. In Teneriffâ, sine loco proprio.

Distr. geogr. In Europâ meridionali, in Caucaso, in Indiâ orientali et in Capite B. Spei.

2. ANDROPOGON HIRTUM. Linn.

A. spicis in pedunculorum crinitorum apice geminis; pedunculis folio piloso vaginatis paniculatis; spiculis longe et dense hirsutis; aristâ flosculi hermaphroditi spiculâ suâ quadruplo longiore.

Andropogon hirtum. *Linn.! Sp. pl.*, 1482. — *Sibth. et Smith, Fl. græc. prodr., vol. 1, p. 48. — Desf., Fl. atl., vol. 2, p. 378. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 162. — Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 269.*

Hab. In monte *de los Guirres* in valle *Ximenez* circa Sanctam Crucem atque alibi in siccis Teneriffæ et circa urbem Palmarum Canariæ vulgare.

Distr. geogr. In Europâ meridionali, in Arabiâ, in Africâ boreali et in Capite Bonæ Spei.

SORGHUM. Pers.

Spiculæ geminæ, unifloræ, altera sessilis, hermaphrodita, altera pedicellata, mascula. Flosculi hermaphroditi Valvæ calycinæ 2, cartilagineæ, subæquales, muticæ, inferiore apice tridentatâ. Valvæ corollinæ 2, hyalino-membranaceæ, inæquales, inferiore majore, concavâ, acutâ, ciliatâ, muticâ, superiore apice bifidâ, muticâ vel inter lacinias aristatâ, aristâ longâ, articulatâ, infra articulum contortâ. Stamina 3. Styli 2. Stigmata aspergilliformia. Caryopsis ovoidea, glabra, libera

intra valvas persistentes. FLOSCULI MASCULI valvæ calycinæ 2, minus cartilagineæ, inæquales, muticæ, inferiore apice subtridentatâ. VALVÆ COROLLINÆ 2, hyalino-membranaceæ, subæquales, muticæ, ciliatæ. STAMINA 3.

HERBA culmis solitariis, 2-3 pedes altis; foliis late linearibus; paniculâ pyramidali; spiculis geminis, inferiore hermaphroditâ, valvis calycinis nitidis munitâ, superiore masculâ, purpureâ.

1. SORGHUM HALEPENSE. PERS.

S. paniculâ pyramidatâ, erecto-patulâ; spiculis oblongis, mucronulatis; valvis calycinis flosculi hermaphroditi pubescentibus; aristâ corollinâ rarâ; foliis latis, acuminato-setaceis, radice repente.

Sorghum halepense. *Pers.*, *Syn. pl.*, *vol.* 1, *p.* 101. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 1, *p.* 159. — *Ten.*, *Syll.*, *p.* 556. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, *vol.* 1, *p.* 277.

Holcus halepensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, 1465.

Andropogon halepensis. *Sibth. et Smith*, *Fl. græc.*, *vol.* 1, *p.* 52, *tab.* 68. — *Kunth*, *Enum. pl.*, *vol.* 1, *p.* 502.

Andropogon arundinaceum. *All.*, *Fl. ped.*, *vol.* 2, *p.* 261.

Blumenbachia halepensis. *Koel.*, *Gram.*, *p.* 29.

Grama Canariensium.

HAB. In campis Teneriffæ prope *Adexe*, in Canariâ (Despréaux), in arvis prope *Argual* insulæ Palmæ (Bourgeau).

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali, in Syriâ.

PHILIPPUS PARLATORE.

CYTINEÆ.

CYTINUS. Linn.

1. CYTINUS HYPOCISTIS var. Canariensis. Nob.

C. glabratus vel glaberrimus; bracteis et perianthii laciniis elongatis; fructu majore.

Cytinus canariensis. *Nob.*, *in exsicc. Bourg.*

Putigas Palmensium.

Hab. Crescit hæc planta in radicibus *Cisti vaginati* et *Cisti monspeliensis*, in insulis Teneriffà et Palmà.

Distrib. geogr. Occurrit *C. Hypocistis* per totam regionem maris interni, à Lusitanià ad Cretam et Rhodum.

BALANOPHOREÆ [1].

TRIB. I. *CYNOMORIEÆ.*

Monoicæ. Flores spicati, bracteolati, *masculi stamen unicum.* Filamentum basi stylo (ovarii abortivi) semivaginatum. *Feminei :* Ovarium uniloculare. Embryo lateralis, rotundatus.

CYNOMORIUM. Michel.

Inflorescentia densissimè spicata; bracteis peltatis, sparsis. Flores monoici v. rarissimè hermaphroditi. *Fl. masc.* Calycis laciniæ in eodem verticillo cum bracteolâ insertæ, plerumque 5, subæquales, filamenti basin stylumque cingentes. Anthera bilocularis, didyma. *Fl. fem.* Bracteolæ 2-3, suprà basin ovarii irregulariter insertæ. Calyx tubulosus, tubo cum ovario accreto, limbo 2-3-phyllo, laciniis bracteolis similibus, irregulariter dispositis. Ovarium globosum, gibbum, utrinque attenuatum, stipitatum, uniloculare, uniovulatum. Stylus elongatus, compressus, marginibus involutis. Stigma terminale, obscurè bilobum. Ovulum solitarium, pendulum, loculum implens. Fructus globosus, indehiscens, endocarpio subcrustaceo, epicarpio carnoso. Semen globosum, testâ nullâ? albumine celluloso, embryone rotundato, latus albuminis immerso, minimo, acotyledoneo. *Flor. hermaphr.* Bracteola, calyx et ovarium ut in fl. fem. Stamen unicum, apici ovarii insertum, faciei concavæ styli oppositum.

(1) Cynomorium nostrum cum clariss. J. Dalton Hooker Balanophorearum monographiam suscepturo communicavimus. Speciem pro opere nostro descripsit et à dissertatione mox divulgandâ summi pretii observationes excerpendi et ex anglico in latinum convertendi veniam nobis benignè concessit.

1. CYNOMORIUM COCCINEUM. Mich.

C. caule erecto, squamis raris appressis transversim dilatatis aucto; spicâ clavatâ, densiflorâ.

Fungus typhoides Melitensis. *Bocc., Pl. rar. sic., tab.* 81.

Cynomorium coccineum. *Linn., Sp. pl., p.* 1375. — *C. L. Rich., Balanoph. in Mém. du Mus., vol.* 8, *p.* 420, *tab.* 21, *et separatim, p.* 17, *tab.* 3.

Hab. In insulâ Lancerottâ ubi ab incolis comeditur.

Distr. geogr. Species est regionis maris Mediterranei quæ à longitudine oppidi *Oran* versùs Orientem in Siciliam, Melitam, Cretam atque Ægyptum protenditur.

Obs. Specimen Canariense ab iis à maris Mediterranei litoribus allatis nullo modo differt. Hujus stirpis analyses tam plenas et perfectas, in *Mém. du Mus. d'Hist. nat.* l. c., dedit C. L. Richard, at, nisi adhuc organi quo cinctum est stamen (*Paleæ* C. L. Rich.) vera natura exponenda esset, nescio quid in descriptione suâ de inflorescentiâ non satis dictum sit. Existere in hâc plantâ flores hermaphroditos primus mihi indicavit celeb. R. Brown; flores eorumque adumbrationes à Bauero delineatas ante oculos posuit. eosdem posteà in speciminibus vini spiritu immersis sed parcè dispertitos ipse reperi. Demonstraverunt mihi eadem quoque specimina bene asservata *Paleam* C. L. Richard stylum esse ovarii abortivi et inconspicui, quo semper inseritur filamentum. Bractearum peltatarum inter flores sparsarum positio satis regularis est: spirali serie insertas esse facilè videndum. Florum gregibus definitis cognationem habere haud dubitandum, quibusdam enim hujusce ordinis generibus laborum, quibus spica constat, bases indicant, et in aliis, quorum inflorescentia magis composita, ramos à caule florifero prodeuntes subtendunt. Flores masculos femineosque et bracteolis et lobis calycinis instructos esse credo, quanquam tam similes sint ut non nisi organi ejusdem partes esse videantur. Hæc confusio bracteolarum et segmentorum limbi calycis tubulosi, cui tubus adnatus, in dicotyledonum ordinibus ovariis inferis instructis non insolita est. In alabastro novello distinctio horum organorum clariùs patet, lobi enim calycini 2 vel 3 tum proximè circà styli basin nidulantur, bracteola autem ad basin ovarii collocatur. Cùm autem flos admodùm novellus perianthium simul pentaphyllum mentiuntur. In fabricâ autem hujus stirpis miratione maximè dignus est stylus complanatus, cui chordæ 2 submarginales à stigmate in ovarii cavum decurrunt. Earum origo in stigmate nullo modo communis est et per totum decursum liberæ sunt, donec ubi inseritur ovulum inter se confluunt. Si examini subjicitur flos vix anatus, stigma planum et chordæ magis imò ad basin usque sejunctæ apparebant. Hæc chordæ aut stylorum duorum coalitionem aut, ex conjecturâ R. Brown mecum communicatâ, stylum Cynomorii immutatum et rudimentarium semper permanere indicant. Secundùm opinionem suam, in Florâ Javæ divulgatam, necesse est ex constructione suâ folii carpellaris partem illam ex quâ conficitur stylus chordas habere binas marginales stigmaticas, quæ per involutionem marginum folii ipsius carpellaris inter se in majore plantarum numero confluunt, in nostrâ autem permanent distincti sed margines, per quos currunt, involuti propensionem quandam ad hanc fissuram prodont. Corroboratur hæc sententia observationibus plurimis, in nullo enim floris statu stylum altiùs divisum vidi, cavi nunquam alterius indicia in ovario detexi, ovulumque semper solitarium inveni, concavitas quoque aut canalis styli maturi semper ab ovarii gibbo avertitur.

Affinitas certè maxima est Cynomorii cum Balanophoris, Balanophorarum autem cum Gunnerâ, quod tractatu de speciebus americanis proximo Societatis Linneanæ consessu recitando probabo; cum Rafflesiaceis nihil cognitationes habere pro certo censeo, à quibus cunctis quantivis momenti characteribus præter parasitiamum differunt. Accidit iis, uti plantis ferè omnibus phanerogamis parasitantibus, ordini referri posse cui species prototypæ organis accesso-

rils perfectioribus prædita sunt. Balanophorarum affinitates reverà evidentiores sunt quàm stirpium plurium parasiticarum, quarum perianthia atque organa genitalia benè constituta sunt atque apertè indicata, quanquàm ob specierum in herbariis malè ægrèque conservatarum penuriam, ob organorum exiguitatem et imperfectionem simulatam, observatores hucusque eluserint omnes.

J. DALTON HOOKER.

ACOTYLEDONES

VASCULARES.

LYCOPODIACEÆ.

SELAGINELLA. Spring.

1. SELAGINELLA DENTICULATA. Link.

S. caule prostrato, longè repente; foliis 4-stichis, ovatis, argutè et profundè denticulatis; spicis sessilibus.

Muscus terrestris repens. *Clus.*, *Hisp.*, *p.* 496.

Muscus terrestris denticulatus alter. *Lob.*, *Hist.*, *p.* 644.

Muscus denticulatus minor. *C. Bauh.*, *Pin.*, *p.* 360. — *Magn.*, *Bot. monsp.*, *p.* 178.

Lycopodioides imbricatum repens. *Dill.*, *Musc.*, *tab.* 66, *fig.* 1, *A.*

Lycopodium denticulatum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1569.—*Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 34, excl. patriâ Poloniâ. — *Brot.*, *Fl. lus.*, *vol.* 2, *p.* 420. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 2, *p.* 575. — *Kaulf.*, *Enum.*, *p.* 17. — *Bory*, *Expéd. de Mor.*, *Bot.*, *p.* 283. — *Vis.*, *Fl. dalm.*, *p.* 35. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 3, *p.* 650.

Selaginella denticulata. *Link.*, *Fil. H. R. Berol.*, *p.* 159. — *Spring*, *Enum. Lyc.*, *pars* 2, *Bullet. acad. Sc. Brux.*, *vol.* , *p.* 139. — *Koch*, *Syn.*, *vol.* 2, *p.* 971, in annotationibus ad *S. helveticam* Link.

Hab. More muscorum hæc planta in insulis Canariensibus rupes, terram atque arborum truncos, in sylvaticis et locis humidis, undique obtegit.

Distr. geogr. Occurrit hæc species per totam regionem maris Mediterranei, à radicibus Libani montis (*Tripoli : Labillardière !*) et Tunete (*Desfontaines !*) ad Tingidem, et à Lusitaniâ usque in Gallæciam (*Bory*).

MARSILEACEÆ. A. Brongn.

MARSILEA. Linn.

1. MARSILEA QUADRIFOLIA. Linn.

M. foliolis rotundato-cuneatis, integerrimis erosisque; sporocarpiis pedunculatis, pedunculo longioribus.

Lens palustris altera. *Matth.* (*ed. Valgr.*, 1565), *p.* 1116. — *Cam.*, *Epit.*, *p.* 853.

Lemna Theophrasti. *Dalech.*, *Hist.*, *vol.* 2, *p.* 1014.

Lens palustris quadrifolia. *J. Bauh.*, *Hist.*, *vol.* 3, *p.* 789.

Lemna. *Bern. de Juss.*, *Mém. de l'Acad. r. des Sc.*, 1742, *p.* 263, *tab. ad p.* 276. — *Guett.*, *Obs.*, *vol.* 1, *p.* 62.

Marsilea quadrifolia. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1563. — *Schkuhr*, *Krypt. Gew.*, *tab.* 173. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 538. — *Thore*, *Chlor. des Landes*, *p.* 424. — *Bisch.*, *Krypt. Gew.*, *tab.* 9. — *Doell.*, *Rhein Fl.*, *p.* 44.

Hab. Hanc plantam in Canariâ invenit *Despréaux* et in ejusdem insulæ aquilegio propè pagum Arucam, die 30 Martii 1846, *Bourgeau*.

Distr. geogr. Stirps est erratica, per terræ orbis temperatas parsa, quæ Rheni ripas in Europâ attingit.

OPHIOGLOSSEÆ.

OPHIOGLOSSUM. Linn.

OPHIOGLOSSUM LUSITANICUM. Linn.

O. pusillum; caudice tuberiformi, subpræmorsâ; frondibus sterilibus ellipticis (1-2), angustis, linearibus, acutis.

Ophioglossum pumilum, autumnale, Lusit., non descr. *Grisl.*, *Vir. lus.*, *p.* 66.

Ophioglossum angustifolium minimum. *Barr.*, *Ic.*, *tab.* 252, *fig.* 2.

Ophioglossum lusitanicum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1518. — *Lamk.*, *Ill.*, *tab.* 864, *fig.* 3. — *Swartz*, *Syn.*, *p.* 169. — *Cav.*, *Ic.*, *vol.* 6, *p.* 72. — *La Gasc.*, *Garc. et Clement.*, *An. de cienc. nat.*, *vol.* 5, *p.* 162. — *Brot.*, *Fl. lus.*, *vol.* 2, *p.* 401. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 59. — *DC.*, *Fl. fr.*, *vol.* 5, *p.* 243. — *Ten.*, *Syll.*, *p.* 485. — *Bory*, *Fl. du Pél.*, *p.* 66. — *Link*, *Fil. H. R. Berol.*, *p.* 16 in annotatione. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, *vol.* 3, *p.* 651. — *Koch*, *Syn.*, *vol.* 2, *p.* 973. — *Munb.*, *Fl. de l'Algér*, *p.* 111.

Hab. Legimus hanc plantam, ad fines novembris, inter rupes in herbosis montium Teneriflæ meridionalis, super oppidulum Guimariense, in viâ quæ ducit ad fontem *Mal Abrigo*, 500 circiter passus à villulâ domini *Fonseca*.

Distr. geogr. Occurrit hæc species in totâ regione maris Mediterranei à Cyrenaicâ ad Mauritaniam Tingitanam! et à Græciâ ad Lusitaniam, undè per oceani occidentalis oras Agnotum littora ad 49 ferè lat. grad. ultrà Brivatem portum in Galliis attingit.

POLYPODIACEÆ.

ASPIDIEÆ.

ASPIDIUM. Swartz.

Sect. I. *POLYSTICHUM.*

Indusium peltatum.

1. ASPIDIUM ANGULARE. Kit.

A. fronde latè lanceolatâ, 2-pinnatâ, stipite et rachi densè paleaceis; pinnulis æqualibus, lanceolato-sublunatis, brevissimè petiolatis, utrinque attenuatis, margine acutè dentatis vel spinulosis, supernè versùs basim auriculatis, apice et auriculâ acuminatis, sparsim paleaceis, glaberrimis, pallidè viridibus; soris plurimis, distantibus, venulis secundariis impositis; involucro tenui, margine subintegerrimo; sporangiis longè stipitatis, maturis divergentibus.

Filix mas aculeata nostras, alis expansis, muscosâ lanugine aspersa. *Pluk.*, *Phytogr.*, *tab.* 180, *fig.* 1.

Tectaria elongata. *Cav.*, *An. cienc. nat.*, *vol.* 4, *p.* 101.

Polypodium aculeatum. *Bory*, *Iles Fort.*, *p.* 311.

Aspidium angulare. *Kit.*, *in Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 257. — *Sadl.*, *de fil. ver. Hung.*, *p.* 39. — *Engl. Bot.*, *Suppl.*, *tab.* 2776. — *Gay*, *in Ann. sc. nat.*, 2 *sér.*, *vol.* 6, *p.* 124. — *Francis*, *Analys. of Brit. ferns*, *p.* 28, *tab.* 2, *fig.* 5 *a.* — *Hook.*, *Brit. Fl.*, *ed.* 5, *p.* 438. — *Link*, *Fil. H. R. Ber.*, *p.* 112. — *Fries. Summ. pl. Scand.*, *p.* 252. — *Ræp.*, *Flor. Meckl.*, *pars* 1, *p.* 98 in annotatione.

Aspidium fuscatum. *Willd.*, *p.* 256*!* ex b. Bory.

Aspidium Braunii. *Spenn.*, *Fl. frib.*, *vol.* 1, *p.* 9.

Aspidium hastulatum. *Ten.*, *Mem. su di un. nuov. felc.*, *p.* 25, *tab.* 4, *fig.* 7, *et tab.* 5, *fig.* 3.

Hypopeltis lobulata. *Bory*, *Fl. pelop.*, *p.* 67.

Polystichum angulare. *Newm.*, *Hist. of Brit. ferns*, *p.* 173 *et* 174, *fig. a.*

Hab. Non infrequens est hæc species in sylvis et convallibus insularum Teneriffæ et Palmæ.

Distr. geogr. Species est orbis veteris quæ à regionibus hyperboreis per Pannoniam, Italiam, Galliam, Britanniam, Lusitaniam (propè Centram!) insulas Azoricas (*Watson!*) et

Maderam! Fortunatas attingit, ubi, ut in longinquâ Scandinaviâ abundat, exclusâ prototypâ *aculeatâ*.

SECT. II. *ARSENOPTERIS.*

Indusium reniforme.

† *LASTREA.* — Venulæ omnes liberæ.

2. ASPIDIUM ELONGATUM. SWARTZ.

A. stipite basi paleis latis scariosis rufis vestito; fronde elongatâ, 2-pinnatâ; rachi pallidâ vel subrufâ, sparsim paleaceâ; pinnulis oblongis vel oblongo-lanceolatis, apice obtusis vel rotundatis, spinuloso-denticulatis, glabris, viridibus, subtus pallidis; indusiis tenuibus, albidis, margine scariosis; soris magnis, approximatis, venis secundariis impositis.

Polypodium elongatum. *Hort. Kew.*, *vol.* 3, *p.* 465.

Polypodium sp. nov. *Brouss. in Herb.!*

Aspidium elongatum. *Swartz*, *Syn. fil.*, *p.* 55. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 269.

Nephrodium elongatum. *Hook. et Grev.*, *Ic. fil.*, *tab.* 234. — *Lowe*, *Nov. fl. mad.*, *p.* 5. — *Webb*, *Spic. gorg. ined.*

Lastrea elongata. *Presl*, *Tent. Pterid.*, *p.* 76.

HAB. Satis vulgaris est hæc species in regione sylvosâ et in rupestribus ejusdem regionis in insulis Canariâ, Teneriffâ, Palmâ, et ex *Bourgeau* in insulâ *Hierro* ad montem *Savinosa*.

DISTR. GEOGR. Species est Gorgonea sive ins. Prom. Vir., Canariensis, Maderensis atque Azoriensis.

EXPLICATIO TAB. 250.

1. Caudex frondibus abscissis. 2. Frondis sterilis pars superior. 3. Frondis floridæ pars superior. 4. Pinnæ pars magnitudine aucta.

† † *NEPHRODIUM.*

Venulæ infimæ pinnarum basi confluentium apicibus in angulum anastomosatæ.

3. ASPIDIUM MOLLE. SWARTZ.

A. stipite piloso, paleis angustis pilosulis rufis sparsis basi induto; fronde pinnatâ, rachi densè pilosâ; pinnis lanceolatis, appendiculato-acuminatis; segmentis lanceolatis, obtusiusculis vel acuminatis, margine undulatis, subciliatis, integerrimis, pilosis, saturatè

viridibus; soris remotiusculis, venulis secundariis impositis; indusiis pilosis, margine undulatis.

Polypodium molle. *Jacq.*, *Ic. rar.*, *vol.* 3, *tab.* 640.

Aspidium molle. *Schkuhr*, *Krypt. Gewæchs.*, *tab.* 34 *b.*

Aspidium molle. *Swartz*, *l. c.*, *p.* 49. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 246. — *Radd.*, *Nov. gen.*, *p.* 33. — *Heward*, *Ferns of Jam. in Mag. nat. hist. new ser.*, 1838, *p.* 464. — *Link*, *Fil. Sp. H. R. Berol.*, *p.* 100. — *Seub.*, *Fl. azor.*, *p.* 16. — *Webb*, *Spic. gorg. ined.*

Aspidium patens. *Link*, *in Buch*, *Phys. Beschr. d. Can. Ins.*, *p.* 137. — *Buch*, *ibid.*, *p.* 173.

Nephrodium molle. *R. Br.*, *Prodr.*, *p.* 149. — *Schott*, *Fil.*, *tab.* 14.

Hab. Legimus hanc speciem in insulâ Palmâ, eamdem à Canariâ misit *Despréaux* et à rupestribus insulæ Gomeræ Bourgeæus.

Distr. geogr. Sparsa est hæc filix à plagis æquinoctialibus et tropico utroque ad 35 latitudinis australis gradum (ad Portum Jacksoni : *Brown*) atque ultrà 38 gradum latitudinis borealis (ad insulam *Fayal* : *Brown*).

ASPLENIEÆ.

ASPLENIUM. Linn.

Sect. I. *ASPLENUM.*

Sori lineares. Indusium planiusculum, laterale.

1. ASPLENIUM PALMATUM. Lamk.

A. caudice cæspitosâ; rachi angulatâ, subpaleaceâ; fronde 3-5-lobatâ, basi cordatâ, lætè viridi, venis bifurcatis; soris angustis, elongatis, venulis secundariis tertiariisque impositis.

Filix Hemionitis dicta, maderensis, Hederæ arboreæ aliquatenùs æmula. *Pluk.*, *Alm.*, *p.* 155. — *Phyt.*, *tab.* 287, *fig.* 4.

Hemionitis lusitanica elegantior. *Tournef.*, *Inst.*, *tab.* 322, *fig.* B.

Asplenium palmatum. *Lamck.*, *Encycl.*, *vol.* 2, *p.* 300. *Id.*, *Ill.*, *tab.* 867, *fig.* 2. — *Schkuhr*, *Krypt. Gewæchse*, *p.* 62, *tab.* 66. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 306. *Handb.*, *vol.* 2, *p.* 24. — *Link*, *Fil. Horti Reg. Ber.*, *p.* 87. — *Webb*, *Spic. gorg. ined.*

Asplenium Hemionitis. *Brot.*, *Fl. lus.*, *vol.* 2, *p.* 398.

Hab. Satis communis est hæc species in umbrosis regionis sylvosæ insularum Canariensium.

Distr. geogr. Cives est insularum omnium regionis Macaronesiacæ ab Asturum ad Gorgonum insulas, atque Africæ boreali-occidentalis undè et in Lusitaniam irrepsit.

2. ASPLENIUM ANCEPS. Lowe.

A. stipite badio-nigrescente, glaberrimo, nitido, supernè subalato; pinnis oblongo-ovatis oblongisve, obtusis, acutè dentatis, dentibus denticulatis, inferioribus basi supernè auriculatis, basi abruptè cuneatis; soris rectiusculis, demùm confluentibus.

Asplenium anceps. *Soland., Mss. in herb. Banks.—Lowe, Prim. Mad., p.* 8. — *Hook. et Grev., Ic. fil., tab.* 195. — *Seub., Fl. az., p.* 15.

Hab. Communis est hæc filix in fissuris rupium insularum omnium Canariensium.

Distrib. geogr. Species est ut videtur Macaronesiaca. — An *A. Adianti nigri* var.? *Heward* in litt.

3. ASPLENIUM MONANTHEMUM. Linn.

A. caudice cæspitosâ; frondibus linearibus, acutis, pinnatis; stipite lucido, fulvo-ebenaceo, acutè angulato; pinnis inferioribus rhomboideo-superioribus oblongo-flabelliformibus, grossè et irregulariter dentatis, ad angulum internum supernè subauriculatis, basi cuneatis, venis flabellatis; soris oblongis, venulæ impositis, margini frondis exteriori approximatis; indusio tenui, lato, glabro, persistente.

Asplenium monanthes. *Linn., Mant., p.* 130.

Asplenium monanthemum. *Linn., Syst. veg., ed. Murr., p.* 1785. — *Houtt., Linn. Pflanz. Syst., tab.* 97, *fig.* 2. — *Smith, Ic. ined., tab.* 73. — *Swartz, Syn., p.* 80. — *Willd., Sp. pl., vol.* 5, *p.* 322. — *Schlecht., Adumbr., p.* 27. — *Kaulf., in Linn., vol.* 6, *p.* 185.—*Kunze, in Linn., vol.* 10, *p.* 515. — *Link, Fil. H. R. Ber., p.* 92. —*Seub., Fl. az., p.* 15.

Asplenum monanthemum. *Bernh., in Schrad. neu. Journ. f. d. Bot., vol.* 2, *p.* 31.

Hab. Hanc speciem in insulæ Palmæ sylvis convallis *del Agua,* propè pagum *Los Sauces,* die 26 Julii soriferam legit *Bourgeau.*

Distrib. geogr. Planta est plagarum temperatarum utriusque hemisphærii, insularum scilicet. Philippinarum, Marianarum et Peruviæ (ex Willd.), Africæ australis (*Drege! Ecklon!*), Mexici (*Andrieux* n. 39, *Hartweg.*), Fortunatarum! Maderæ! et insularum Azoricarum (*Guthnick! C. Hochstetter! Watson!*).

4. ASPLENIUM MARINUM. Linn.

A. fronde pinnatâ; pinnis ovato-rhomboideis, suprà basin subauriculatis, glabris, virentibus; soris venulæ impositis, demùm confluentibus.

Chamæfilix marina Anglica. *Lob., Hist., p.* 474. — *Dalech., Hist., vol.* 2, *p.* 1230, cum ic. Lobelii.

Asplenium marinum. *Linn., Sp. pl., p.* 1540. — *Lightf., Fl. scot., vol.* 2, *p.* 664. — *Engl. bot., tab.*

392. — *Schkuhr, Krypt. Gewæchse, tab.* 68. — *Willd., Sp. pl., vol.* 5, *p.* 318. — *Franc., Analys. of Brit. ferns, p.* 37, *tab.* 3, *fig.* 3. — *Link, Fil. H. R. Ber., p.* 93. — *Newm., Hist. of Brit. ferns,* 275-80.

Asplenium trapeziforme. *Huds., Fl. angl., p.* 460.

Hab. Legimus hanc plantam in rupestribus udis convallis *del Rio* insulæ Palmæ; eandem in insulæ convalle *de los Nogales* et in convalle Sancti Petri insulæ *Hierro* Bourgeæus.

Distr. geogr. Occurrit hæc species in rupestribus maritimis à littore utroque maris Mediterranei in occidentem vergentis et per Oceani Atlantici oras usque ad Mæatarum in Britanniâ fines, à 28 scilicet ad 56 lat. bor. gradum.

5. ASPLENIUM OBOVATUM. Viv.

A. fronde lanceolatâ, bipinnatâ; rachi subrufâ, obtusè marginatâ; pinnulis rotundatis obovatisque, basi cuneatis, apice denticulatis, pallidè viridibus; soris mox confluentibus.

Asplenium obovatum. *Viv., ad calc. Fl. lib. spec., p.* 68, *et Sp. nov. cors. diagn., p.* 16. — *Guss., Pl. rar., p.* 376, *tab.* 64. — *Syn. Fl. sic., vol.* 3, *p.* 662. — *Moris, Flor. capr., p.* 159. — *Link, Fil. H. R. Ber., p.* 95.

Asplenium Fosteri. *Sadl., Fil. Hung., p.* 32. — *Link, H. R. Ber., p.* 163.

Hab. Hujus speciei frondem unicam à Canariâ misit *Despréaux*.

Distr. geogr. Species est insularum maris interni atque Italiæ meridionalis quæ et in Pannoniam protenditur.

6. ASPLENIUM ACUTUM. Bory.

A. caudice cæspitosâ, paleis nigris indutâ; stipite basi nigró, nitido, glabro; fronde elongato-lanceolatâ aut ovato-lanceolatâ, apice productâ, rigidâ, sub-3-pinnatâ; pinnis linearibus vel lanceolatis, acutè 2-4-dentatis; soris linearibus, angustis, junioribus distinctis.

Asplenium Adiantum nigrum. *Cav., Anal. de cienc. nat., vol.* 4, *p.* 105.

Asplenium acutum. *Bory! in Willd Sp. pl., vol.* 5, *p.* 347. — *Kaulf., Enum., p.* 176. — *Sadl., de Fil. ver. Hung., p.* 31. — *Link, Fil. sp. H. R. Berol., p.* 96.

Asplenium Virgilii. *Bory! Expéd. de la Mor. Bot., p.* 289, *et Fl du Pél., p.* 67.

Asplenium productum. *Lowe! Nov. Fl. mad., p.* 2.

Hab. Species hæc vulgaris est in sylvis et in convallibus insularum Canariensium.

Distrib. geogr. Forma est regionis maris Mediterranei, ubi *A. Adianti nigri* veri loco occurrit.

7. ASPLENIUM CANARIENSE. Willd.

A. stipite basi nigrescente, piloso-paleaceo; fronde oblongâ, pinnatâ, pallidè virescente,

pinnis lanceolato-cuneiformibus, sessilibus, elongato-acuminatis, subflabellatis, profundè pinnatifido-incisis; laciniis sublinearibus, acutis, apice irregulariter inciso-dentatis, suprà venosis, subtùs paleaceis; soris elongatis.

Asplenium canariense. *Willd., Sp. pl., vol.* 5, *p.* 96. — *Webb, Spic. gorg. ined.*

Asplenium luridum. *Brouss., Mss. in herb. suo.*

Hab. Non infrequens est hæc planta in rupibus maritimis et ad convallium fauces insulæ Teneriffæ. Specimina vegeta et sorifera die 6 Martii in convalle *Badajos* propè *Guimar* legit *Bourgeau*.

Distr. geogr. Species est Macaronesiaca, Maderæ, Fortunatarum et Gorgonum ins. (*Forbes! Th. Vogel!*) cives.

Obs. Asplenium canariense *Willd.*, cum *A. furcato* et *A. præmorso*, in *Linnæa, vol.* 5, *pag.* 612, conjunxerunt cel. de Schlechtendal et de Chamisso; à *præmorso* distinguitur tamen fronde elongato-oblongâ nec lanceolatâ, pinnis sessilibus vel ferè sessilibus flabellatis, undè nervus medius nullus vel inconspicuus, quod in pinnis junioribus præcipuè videndum; pinnæ quoque longiores, laciniis angustioribus, dentibus magis sparsis, profundioribus atque acutioribus. Per has notas ipsas, quibus ab *A. præmorso* distinguitur, affinitas ejus cum *A. furcato* patet: sed in plantâ canariensi nec ullam unquam frondem bipinnatam observavimus, pinnæ per stirpis status omnes et per ætates omnes, diù etiam in horto Milfortiano hospitatæ, semper pinnatisectæ permanserunt nec pinnatifidæ factæ sunt, ergò dùm immutata Willdenowium sequor eamque pro specie verâ inter *furcatum* et *præmorsum* mediâ habebo.

EXPLICATIO TAB. 251.

1. Planta integra magnitudine naturali; figuræ quæ sequuntur magnitudine auctæ sunt.
2. Pinna stipiti insidens. 3. Sporangium auctum. 4. Sporæ.

Sect. II. *ATHYRIUM.*

Sori breves. Indusium subfornicatum, lateraliter dehiscens, reflexum.

8. ASPLENIUM FILIX FEMINA. Bernh. (sub Aspleno).

A. frondibus elongato-lanceolatis, bipinnatis; pinnis oblongo-linearibus, acutis; pinnulis oblongo-lanceolatis, argutè inciso-serratis, serraturis dentatis; soris brevibus, oblongis, basi inflexis, venulis secundariis longitrorsum impositis; indusio convexo, tenui, basi latâ affixo, lateraliter dehiscente.

Polypodium Filix femina. *Linn., Sp. pl., p.* 1551. — *Fl. Lapp., ed. Smith, p.* 320.

Aspidium Filix femina. *Swartz, Syn. fil., p.* 59. — *Engl. bot., tab.* 145.

Tectaria Filix femina. *Cav., Anal. de cienc. nat., vol.* 4, *p.* 100.

Athyrium Filix femina. *Roth, Fl. germ., vol.* 3, *p.* 68. — *Newm., Hist. of Brit. ferns, p.* 238 *et* 244, *fig. c.* — *Rœp., Fl. meckl., pars* 1, *p.* 76.

Asplenium Filix femina. *Bernh., in Schrad. neu. Journ. f. d. bot., vol.* 2, *p.* 48, *tab.* 2, *fig.* 7.

Cystopteris filix femina. *Coss. et Germ.*, *Fl. de Par.*, *p.* 676.

Hab. Vulgaris est hæc filix in sylvis insularum Canariensium.

Distr. geogr. Hæc species orbem veterem totum à regionibus hyperboreis usque ad insulas Fortunatas atque Abyssiniam novumque à Canadâ ad Virginiam percurrit.

Sect. III. *ALLANTODIA.*

Sori breves. Indusium fornicatum, medio vel latere laceratim dehiscens, utrinque adnatum.

9. ASPLENIUM UMBROSUM. J. Smith.

A. fronde 3-pinnatâ, glabrâ; pinnulis lanceolatis, acutis, rariùs subcaudatis, approximatis; pinnellis seu laciniis oblongis, obtusis, utrinque denticulatis, dentibus sæpe 2-dentatis; venis apice furcatis; soris numerosis, demùm confluentibus, medio vel ad latus internum lacerato-dehiscentibus.

Polypodium umbrosum. *Hort. Kew.*, *vol.* 3, *p.* 466.

Aspidium umbrosum. *Schkuhr, Crypt. Gew.*, *tab.* 61. — *Swartz, Syn.*, *p.* 60. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 283.

Allantodia umbrosa. *R. Br.*, *Prodr.*, *p.* 149. — *Kaulf.*, *Enum. fil.*, *p.* 179. — *Link, Fil. H. R. Ber.*, *p.* 42. — *Seub.*, *Fl. az.*, *p.* 15.

Hab. Hanc plantam in Fortunatarum florulâ enumeravit Linkius, nullo loco proprio à Buchio addito.

Distr. geogr. Planta est regionis Macaronesiacæ, Maderæ! scilicet, ubi non infrequens, atque insularum Azoricarum.

10. ASPLENIUM AXILLARE. Nob.

A. fronde 3-pinnatâ, glabrâ; pinnulis elongato-lanceolatis, apice attenuato-caudatis, remotiusculis; pinnellis seu laciniis oblongis, subfalcatis, acutis, extùs denticulatis, intùs integris vel subdenticulatis, dentibus acutissimis; venis apice simplicibus, raro furcatis; soris solitariis vel paucis, medio vel ad latus internum lacerato-dehiscentibus.

Polypodium axillare. *Hort. Kew.*, *vol.* 3, *p.* 466! ex spec. h. Kew. à Massonio, secundùm traditionem horti, à Maderâ misso et adhùc in Caldario sub hoc nomine asservato, et ex spec. Azorico in herb. Banks. hoc nomine manu Solandri inscripto, ex autopsiâ cl. Heward, — *Swartz, Syn.*, *p.* 60. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 278.

Aspidium caudatum. *Swartz, Syn.*, *p.* 55. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 270.

Tectaria caudata. *Cav.*, *Anal. de cienc. nat.*, *vol.* 4, *p.* 100.

Aspidium oliganthum. *Desv.! Berl. mag.*, 1811, ex schedâ suâ autographâ herb. Desf.

Hab. Cives est Teneriffæ, ex specimine herbar. Fontanesiani à Riedleo misso.

Distr. geogr. Filix est Macaronesiaca, Maderensis scilicet Azorica atque Canariensis.

Obs. Valdè affinis est præcedenti hæc species, sed videtur ex characteribus suprà indicatis et ex sententiâ hominis magni judicii Solandri atque ipsius Willdenowii, qui specimina quoque examinavit, cum eâ haud confundenda esse. Dum in dubio erat animus de hujus speciei collocatione, à pteridographo peritissimo atque amicissimo Roberto Heward petii ut plantam archetypam Herbarii Bancksiani examinaret. Quinque illic extare *P. umbrosi* et *P. axillaris* exemplaria scripsit. Duorum anno 1776 in Maderâ lectorum prius *Polypodium umbrosum*, alterum *Polypodium axillare* var. à Solandro inscriptum est; sunt autem ambo *Allantodiæ umbrosæ* fragmenta et hoc nomine ab ipso generis conditore illustri notata sunt. Trium in ins. Azoricis anno 1778 lectorum, duo ad *A. umbrosam* referenda *Polypodium umbrosum* à Solandro inscripta sunt, tertium autem, ab eodem *P. axillare* inscriptum, additis siglis *var.* aut *v. v.* (utrum obscurum), quoquomodo filix est diversa eademque ac species quam adhuc in paradiso Kewensi colunt et ab omni tempore sub eodem nomine coluere. cujus pinnæ nobiscum à cl. Heward communicata eadem nobis visa est omnino ac planta Riedleana.

CETERACH. Willd.

1. CETERACH OFFICINARUM. Willd.

C. caudice cæspitosâ; fronde lineari, sinuato-pinnatifidâ; pinnis ovato-rotundatis, subtùs densissimè paleaceis, paleis margine integerrimis; venis ramosis, anastomosantibus, secundariis soriferis; soris pinnæ axim spectantibus, brevibus, brevissimè indusiatis.

Ἄσπληνον οἱ δὲ σπλονιτένδριον, οἱ δὲ σπλήνιον, οἱ δὲ ἡμιόνιον, οἱ δὲ πλάρεξ. *Diosc.*, *lib.* 3, *cap.* 151.

Asplenium. *Dod.*, *Stirp. hist. comm.*, *p.* 395.

Asplenium. *Matth.*, *ed. Valgr.*, 1565, *p.* 899. — *Pen. et Lob.*, *Adv.*, *p.* 360. — *Lob.*, *Hist.*, *p.* 470.

Ceterach officinarum. *C. Bauh. Pin.*, *p.* 354.

Asplenium Ceterach. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1538.

Scolopendrium Ceterach. *Smith*, *Flor. brit.*, *vol.* 3, *p.* 1134. — *Engl. bot.*, *tab.* 1244.

Grammitis Ceterach. *Swartz*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 136. — *Kunze*, *in Linnæâ*, *vol.* 10, *p.* 496. — *Franc.*, *Analys. of Brit. ferns*, *p.* 15, *tab. gen.*, *fig.* 2, *et tab.* 1, *fig.* 2. — *Newm.*, *Hist. of. Brit. ferns*, *p.* 293-304.

Hab. Legimus hanc filicem, Europæâ non diversam, in montibus cyclicis Teneriffæ *el Filo de las Canâdas* propè pagum *Chasna*.

Distr. geogr. Cives est hæc species orbis totius Romanis cogniti, à Fortunatis sinûs Codam insulas adusque (*Fries*, *Summ.*) protensa et à Fortunatis Africam australem attingit (*Kunze*).

2. CETERACH AUREUM. Link.

C. caudice cæspitosâ, paleis elongato-lanceolatis, nigrescentibus, margine fulvis obsitâ; stipitibus paleaceis; paleis fulvis, dentatis; frondibus elongatis (pedalibus vel sesquipeda-

libus), oblongo-lanceolatis, sinuato-pinnatifidis; pinnis oblongis, obtusis (*pollicaribus*), inferioribus distinctis, superioribus decurrentibus coadunatis, suprà læté virentibus, subtùs densissimè paleaceis; paleis lanceolatis, fimbriatis, basi subcordatis, medio affixis, pulchrè reticulatis, aureis; venis ramosissimis, pluriès anastomosantibus, secundariis soriferis; soris nervum medium vel pinnæ axim spectantibus, elongatis, rectis, brevissimè indusiatis; squamis confertis, frondis dorsum tegentibus atque ipsius indusioli dorso insertis, undique fotis.

Acrostichum aureum. *Cav.*, *Anal. de cienc. nat.*, *vol.* 4, *p.* 101.

Asplenium latifolium. *Bory*, *Iles Fort.*, *p.* 311, *tab.* 6.

Grammitis aurea. *Swartz*, *Syn.*, *p.* 23 *et p.* 45.

Ceterach canariensis. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 137.

Ceterach aureum. *Link*, *in Buch*, *Can. ins.*, *p.* 138.

Doradillo Canariensium.

Hab. Vulgaris est hæc species ad rupes humidas convallium regionis inferioris insularum Teneriffæ et Palmæ.

Distr. geogr. Forma est Canariensis.

WOODWARDIA. Smith.

1. WOODWARDIA RADICANS. Cav.

W. rachi nudà, versùs apicem proliferà; fronde amplissimà, pinnatà, glabrà; pinnis pinnatifidis; laciniis falcato-lanceolatis, acuminatis, argutè serratis.

Filix italica, non ramosa, maxima, glabra, Polypodii folio, gallas ferens. *Till.*, *Hort. pis.*, *p.* 62, *tab.* 24.

Blechnum radicans. *Linn.*, *Mant.*, *p.* 307. — *Smith*, *Mem. Ac. Tur.*, *vol.* 5, *et in Ræm.*, *Arch. f. d. bot.*, *vol.* 1, *fasc.* 2, *p.* 52, *tab.* 3, *fig.* 3.

Woodwardia radicans. *Cav.*, *Anal. de cienc. nat.*, *vol.* 4, *p.* 106. — *Swartz*, *Syn.*, *p.* 117. — *Bernh. in Schrad. neu journ.*, *vol.* 2, *p.* 48, *tab.* 2, *fig.* 5. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 418. — *Kaulf.*, *Enum.*, *p.* 163. — *Guss.*, *Syn. fl. sic.*, *vol.* 3, *p.* 659.

Hab. Non infrequens est hæc filix in sylvis Teneriffæ et Palmæ.

Distr. geogr. Planta est orbis antiqui magis occidentalis, quæ à Fortunatis, per maris Interni oras, usque in Siciliam et ultra 43 lat. borealis gradum in Hispanià, propè Flaviobrigam (*Durieu!*) et in Italià propè Ferrariam (*Tilli*) procurrit. Est quoque Americæ plagarum occidentalium cives ex cl. *Kaulfuss*.

CYSTOPTERIS. Bernh.

1. CYSTOPTERIS FRAGILIS. Bernh.

C. caudice subrepente; stipite basi paleaceo; frondibus lanceolato-oblongis, bipinnatis; pinnulis ovato-oblongis oblongisque, crenato-dentatis vel denticulatis; soris orbicularibus, venulis impositis, sparsis; indusio rotundato, apice acutiusculo, basi affixo, mox revoluto, deciduo.

Filix pumila saxatilis II. *Clus., Rar. Stirp. Pann., p.* 706.

Filix saxatilis cauliculo tenui fragili. *Pluk., Alm., p.* 150; *Phyt., tab.* 180, *fig.* 5.

Polypodium fragile. *Linn., Sp. pl., p.* 1553. — *Flor. lapp., p.* 384. — *Fl. dan., tab.* 401.

Polypodium rhæticum? *Cav., Anal. de cienc. nat., vol.* 4, *p.* 98.

Polypodium adianthifolium var. A. *Poir., Encycl., vol.* 5, *p.* 540.

Aspidium viridulum. *Desv.! Berlin. mag.*, 1811, *p.* 321.

Aspidium diaphanum. *Bory! in herb. Desf.*

Aspidinm fragile. *Schkuhr, Krypt. Gew., tab.* 54-56.

Cyathea fragilis. *Smith, Engl. bot., tab.* 1588.

Cyathea dentata. *Smith, l. c., tab.* 1588.

Cystopteris fragilis. *Bernh., in Schrod. neu. Journ. f. d. Bot., vol.* 2 (1806), *p.* 26, 27 *et* 49, *tab.* 2, *fig.* 9. — *Schkuhr, Fil., tab.* 54. — *Newm., Hist. of Brit. ferns, p.* 149-158. — *Hook., Sp. fil., vol.* 1, *p.* 197, ubi varietates numerosæ quærendæ et synonymia prolixior. — *Ræp., Flor. Meckl., pars* 1, *p.* 78.

Hab. Vulgaris est hæc planta in montosis humidis et in sylvis insularum Canariensium.

Distr. geogr. Formæ hujus speciei variæ per totum terræ orbem, à plagis hyperboreis (*Linnæus*) et ultimâ Thule (*Hooker*) per tropicum utrumque et regiones intertropicales ad montes Chilenses (*Cuming!*) occurrunt.

DAVALLIEÆ.

DAVALLIA. Smith.

DAVALLIA CANARIENSIS. Smith.

D. caudice repente; paleis lanceolatis, apice attenuato-acutis, furfuraceis, dorso rugosis, fuscis, margine scariosis, ciliatis, sessilibus, appressis, infrà insertionem umbilicatam productis; frondibus deltoideis vel lanceolatis, profundè pinnatifido-laciniatis, laciniis lanceo-

lato-subcuneatis, apice soriferis; soris ad apicem venulæ in bifurcatione positis, laciniâ alterâ cum venulâ productâ; indusio ovato, apice truncato, libero.

Filix lusitanica Polypodii radice. *Magn.*, *Hort. monsp.*, *p.* 79, *ic.*

Filix ramosa Canariensis, Rutæ murorum pinnulis angustis altius incisis mediæ costæ alternatim alligatis. *Pluk.*, *Alm.*, *p.* 156. *Phyt.*, *tab.* 291, *fig.* 2.

Trichomanes canariensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1562. — *Brot.*, *Fl. lus.*, *vol.* 2, *p.* 395.

Polypodium lusitanicum. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1556.

Davallia canariensis. *Smith*, *Mém. de l'Ac. de Turin*, *vol.* 5, *et in Ræm.*, *Arch. f. die Bot.*, *vol.* 1, *fasc.* 2, *p.* 54, *tab.* 8, *fig.* 6. — *Swartz*, *Syn. fil.*, *p.* 134. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 474. — *Cav.*, *An. de cienc. nat.*, *vol.* 4, *p.* 108. — *Link*, *Handb.*, *p.* 108. — *Ejusd.*, *Fil. H. R. Berol.*, *p.* 43. — *Clément.*, *Ensd. sobre la vid.*, *vol.* 2, *p.* 35. — *Boiss.*, *Voy. d'Esp.*, *vol.* 2, *p.* 687. — *Kelaart*, *Fl. calp.*, *p.* 171. — *Hook.*, *Fil. sp.*, *vol.* 1, *p.* 169, *tab.* 56, *A*.

Hab. Vulgaris est hæc species ad arborum truncos, et in rupium fissuris insularum omnium Canariensium.

Distr. geogr. Occurrit hæc planta ab Hispaniâ meridionali, Lusitaniâ! Mauritaniâ Tingitanâ! et Maderâ! ad insulas Fortunatas.

HYMENOPHYLLEÆ.

HYMENOPHYLLUM. Linn.

1. HYMENOPHYLLUM TUNBRIDGENSE. Smith.

H. caudice repente, filiformi; stipite tenuissimo, levi; rachi alatâ; fronde lanceolatâ vel oblongo-lanceolatâ, pinnatâ; pinnis ascendentibus, distichis, pinnatifidis; laciniis linearibus, obtusis, denticulato-serratis; soris ad apicem venulæ supra-axillaribus, venulâ immersis; indusiis orbicularibus, compressiusculis, apice spinuloso-serratis.

Darea tunbridgensis. *Pet.*, *Mus.*, *p.* 761.

Trichomanes tunbridgensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1561.

Hymenophyllum tunbridgense. *Smith*, *Mem. de l'Acad. de Tur.*, *vol.* 5, *et in Ræm.*, *Arch. f. die Bot.*, *vol.* 1, *fasc.* 2, *p.* 57. — *Engl. bot.*, *tab.* 162. — *Schkuhr*, *Krypt. Gewæchs.*, *tab.* 135 *d*. — *Franc.*, *Analys. of Brit. Ferns*, *p.* 49, *tab. gen. fig.* 10, *et tab.* 4, *fig.* 4. — *Hook.*, *Brit. Fl.*, *ed.* 5, *p.* 446, *tab.* 11, *fig.* 3, — *Sp. fil.*, *vol.* 1, *p.* 95. — *Presl*, *Hymen.*, *p.* 32. — *Newm.*, *Brit. ferns*, *p.* 321.

Hymenophyllum cupressiforme. *Labill.! Nov. Holl.*, *tab.* 250, *fig.* 2.

Hymenophyllum minimum. *A. Rich.*, *Fl. N. Zel.*, *p.* 91, *tab.* 14, *fig.* 2.

Hab. Legimus hanc plantulam in saxis umbrosis sylvæ *Agua Garcia* Teneriffæ, eamque ex imâ convalle *Argueniguin* Canariæ misit *Despréaux*.

Distrib. geogr. Species est regionum temperatarum montiumque orbis terræ hemisphærii utriusque.

2. HYMENOPHYLLUM UNILATERALE. Willd.

H. caudice repente, filiformi; stipite tenuissimo, levi; rachi alatâ; fronde rigidiusculâ, oblongâ, pinnatâ; pinnis sæpe recurvis, pinnatifidis; laciniis linearibus, denticulato-serratis, subunilateralibus; soris ad apicem venulæ supraaxillaribus, substipitatis; indusiis ovatis, integerrimis, subinflatis.

Hymenophyllum unilaterale. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 52, ex specimine à b. Bory cum Billardiero comm. — *Kaulf.*, *Enum. fil.*, *p.* 268.

Hymenophyllum Wilsoni. *Hook.*, *Brit. fl.* — *Sp. fil.*, *vol.* 1, *p.* 95. — *Wilson, in Engl. Bot. suppl.*, *tab.* 2686. — *Franc.*, *Analys. of Brit. ferns*, *p.* 51, *tab.* 4, *fig.* 6. — *Newm.*, *Hist. of Brit. ferns*, *p.* 325, ic. — *Fries*, *Summ. veg. scand.*, *p.* 255.

Hymenophyllum tunbridgense. *Vahl*, *Fl. dan.*, *vol.* 6, *p.* 8, *tab.* 954.

Hab. Vidimus hanc speciem ex ins. Can. in herb. *Broussonet;* descriptionem fecimus ex specimine quod in Maderâ ad montes *Os Torrinhos de Punta Delgada* legimus.

Distrib. geogr. Vulgaris est hæc plantula cum priore per totam terræ orbem.

Obs. Speciminum Boryanorum quæ in herbario Billardieriano examinavi indusia ovata, stipitata, integerrima, habent, vetula suberosa. Ipse beatus Boryus *H. unilaterale* quod Willdenowio misit, dum adhuc inter vivos, in speciminibus nostris agnovit.

TRICHOMANES. Linn.

1. TRICHOMANES RADICANS. Swartz.

T. caudice longè repente, lignosâ, pilis paleaceis articulatis nigrescentibus densè vestitâ; stipite alato, basi nudo; fronde oblongâ vel ovato-lanceolatâ, saturatè viridi, erectâ, 3-pinnatifidâ; laciniis linearibus, brevibus, obtusiusculis, vel binis alâ conjunctis apice bifidis; soris solitariis, venulæ apici in axillis impositis, infundibuliformibus.

Filix humilis repens. *Dill.*, *in Raii syn. stirp. Brit.*, *p.* 127, *fig.* 3 *et* 4.

Trichomanes scandens. *Hedw.*, *Fil. gen. et sp.*, *tab.* 6, *non Linn.*

Trichomanes radicans. *Swartz*, *Fl. ind. occ.*, *p.* 1736, *et Syn. fil.*, *p.* 143. — *Presl*, *Hymen.*, *tab.* 2 A. — *Hook.*, *Sp. fil.*, *vol.* 1, *p.* 125, ubi historia hujus speciei completa quærenda. — *Presl*, *Hymen.*, *tab.* 2, B.

Trichomanes alatum. *Hook.*, *Fl. lond.*, *ed.* 2, *tab.* 53.

Trichomanes speciosum. *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 514. — *Seub.*, *Fl. az.*, *p.* 16.

Trichomanes brevisetum. *R. Br.*, *Hort. Kew.*, *ed.* 2, *vol.* 5, *p.* 529. — *Franc.*, *Analys. of Brit. ferns*,

p. 51, *tab. gen. fig.* 2, *tab.* 4, *fig.* 6. — *Newm.*, *Hist. of Brit. ferns*, *p.* 305-20. — *Hook.*, *Brit. fl.*, *ed.* 5, *p.* 445, *tab.* 11, *fig.* 2.

Hab. Legimus pluriès hanc plantam indusiiferam sterilemque ad saxa nuda fissuræ opacæ post fontes sylvæ *Agua Garcia*, et in insulæ Palmæ sylvis udis propè *La Galga*, unde et specimina sua aliaque ex sylvâ *Agua Garcia* traxit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species est Americæ oræ orientalis insularumque sub tropico jacentium, Indiæ quoque cives, ex celeb. Hooker, insularumque Oceani Pacifici, quæ per Maderam! et ins. Azoricas (*Watson!*) in Hiberniam et Britanniam pervenit. In ins. Azoricis ex cl. *C. Hochstetter* ad alt. 600 hexapodum montes scandit.

ADIANTEÆ.

LOMARIA. Willd.

1. LOMARIA SPICANT. Desv.

L. caudice cæspitosâ; frondibus sterilibus oblongo-lanceolatis, pinnatifidis; pinnis oblongo-lanceolatis, obtusiusculis acuminatisque, fructiferis subpinnatis; pinnis linearibus; indusiis margini ferè ad costam usque revoluto et cum frondis dorso connato impositis.

Osmunda Spicant. *Linn.*, *Sp. pl.*, *p.* 1522. — *Fl. dan.*, *tab.* 99.

Blechnum boreale. *Sw.*, *Syn.*, *p.* 115.—*Schkuhr*, *Krypt. Gewæchs.*, *tab.* 110.—*Hook.*, *Brit. Fl.*, *ed.* 5, *p.* 444, *tab.* 107, *fig.* 10. — *Willd.*, *Sp. pl.*, *vol.* 5, *p.* 408. — *Franc.*, *Analys. of Brit. ferns*, *p.* 47, *tab. gen. fig.* 8, *et tab.* 4, *fig.* 2.

Lomaria Spicant. *Desv.*, *in Mag. Naturf. Freund. zu Berl.*, *vol.* 5, *p.* 325. — *Newm.*, *Hist. of Brit ferns*, *p.* 89-92.

Hab. Non infrequens est hæc planta in regione lauriferâ ad sylvam *Las Mercedes* insulæ Teneriffæ, eamque ad Tagananam necnon ad Fontem Sanctam insulæ Gomeræ aprile florentem legit Bourgeæus.

Distrib. geogr. Species est Europæ occiduo-borealis, quæ à Caledoniâ ad insulas Fortunatas per Hispanias et Africam porrigitur.

Obs. Vera est certè *Lomaria* indusiumque reverà marginale, spatium procul dubio sæpè videndum inter soros atque angulum; angulus marginem simulat, sed margo verus reflexus et frons illic duplex è margine reverso et paginâ superiore dorso concretis conflatus.

EQUISETACEÆ.

EQUISETUM. Linn.

1. EQUISETUM INCANUM. Vauch.

E. radice atrâ; caule longissimo, robusto, sarmentoso; foliis caulinis (15) longè setaceis, nigris, albo limbatis, superioribus (7-8) totis albidis vel nigro notatis; ramis dilutè cinereis, costis rugosis; stomatibus simplici serie dispositis vel rami decursu duplicatis; strobilis demùm laxis, squamis sinuato-rhombeis vel 5-gonis, margine margaritaceo-granulatis, provectioribus medio nigris.

Equisetum elongatum. *Link, in Buch, Beschr. der Can. Ins.*, *p.* 138, *et Buch, ibid.*, *p.* 138. An Willd.? Non A. Braun.

Equisetum incanum. *Vauch., Monogr.*, *p.* 54, *tab.* 13, *fig.* 1 *et* 2.

Yerva de plata Canariensium.

Hab. Legimus hanc plantam ad margines aquæductuum urbis Palmarum et alibi, in fruticetis et inter sepes insulæ Canariæ unde eam habuit Buchius, eandemque in Palmâ circà *Argual* et in Gomerà circà *Hermiguas* legit *Bourgeau*.

Distrib. geogr. Species est propria insularum Canariensium.

Obs. Ex specimine Boryano herbarii Fontanesiani, in ins. Borboniâ lecto, speciei nostræ et *E. elongati* Willd. (*excl. syn. Desf.*) Vauch. l. c., summa est affinitas, differunt tamen quodammodo strobilo squamisque, cùmque tanta sit specierum in hoc ordine confusio, non temerè conjungenda. Satis diversum videtur *E. ramosissimum* Desf.! quod idem ac planta Europæa seu *E. hyemale, C, elongatum* Doell Rheinisch. Flor., pag. 31 (non *E. elongatum* Willd.), strobilum enim magis compactum, diversa squamarum forma, earumque margo luteus et furfuraceus nec margaritaceus. Diagnosim bonam sed non impeccabilem præbent stomatum series; nil certo ordine unico *E. ramosissimi* aut quincunciali *E. gigantei* lucidius; extant autem extrà Europam in Indiâ et in Africâ species plures quibus stomata 1-serialia aut in decursu irregulariter 2-serialia, claudicat ergò cùm solus stomatum character aliorumque subsidium invocandum. Species quam *E. pallidi* nomine in Spicileg. Gorgon. salutavimus, ex ulteriore examine alia esse videtur; nam stomatum series non fortuitò et hic illic sed semper atque ordinatim alternatimque duplex; strobilum ignotum: nomen autem servandum, nam Boryi *E. pallidum* ab *E. ramosissimo* Desf., non distinguendum.

P.-B. WEBB.

Lutetiæ A. D. MDCCCXLVII. Idibus octobris.

INDEX SYNOPTICUS

SECTIONIS TERTIÆ PHYTOGRAPHIÆ CANARIENSIS.

NOMINA GENERICA LITTERIS MAJUSCULIS ERECTIS, SPECIFICA COMMUNIBUS ERECTIS, GENERUM SYNONYMA MAJUSCULIS CURSIVIS, SPECIERUM COMMUNIBUS CURSIVIS, VULGARIA MINORIBUS ERECTIS, OBITER TRACTATA MINORIBUS, CURSIVIS DISTINGUUNTUR.

ENUMERATIO TABULARUM

SECTIONIS TERTIÆ PHYTOGRAPHIÆ CANARIENSIS.

ERRATA QUORUM PRÆCIPUA

AD TABULARUM ORDINEM SPECTANTIA SUMMA CURA OBSERVANDA ET CORRIGENDA.

Pag. 15, *lin.* 33, Armoraciâ, *leg.* Armoricâ.
Pag. 88, *in annot.*, novi, *leg.* gnari.
Pag. 125, differæ, *leg.* differre.
Pag. 132, *lin.* 18, Tab. 117, *leg.* 179.
Pag. 135, *lin.* 26, Tab. 179, *leg.* 177.
Pag. 188, *lin.* 3, Tab. 195, *leg.* 197.
Ibidem, *lin.* 23, Tab. 196, *leg.* 198.
Pag. 194. Tab. 197, *leg.* 199.
Pag. 224, *lin.* 1, Tab. 201, *leg.* 203.
Pag. 225, *lin.* 26, Tab. 202, *leg.* 205.
Pag. 228, *lin.* 1, Tab. 203, *leg.* 205.
Pag. 230, *lin.* 10, Tab. 204, *leg.* 206.
Pag. 313, *lin.* 5, Tab. 185, *leg.* 222.
Pag. 443, *lin.* 31, Codam, *leg.* Codani.

marque à [illegible] 97

